[redacted]

Arcana Cœleſtia

QUÆ IN

SCRIPTURA SACRA,

SEU

VERBO DOMINI

SUNT, DETECTA:

Hic quæ in

GENESI.

Una cum Mirabilibus,

Quæ viſa ſunt

IN

Mundo Spirituum & Cœlo Angelorum.

PARS QUINTA.

MDCCLIII.

1753

MATTH: VI: 33.

Quærite primo Regnum Dei, & Juſtitiam ejus, & omnia adjicientur vobis.

13877
14179

PARS QUINTA

LIBRI *GENESEOS*

CAPUT QUADRAGESIMUM PRIMUM.

1. ET factum a fine biennii dierum, & Pharao ſomnians, & ecce
ſtans juxta fluvium.
2. Et ecce e fluvio aſcendentes ſeptem vaccæ, pulchræ
aſpectu, & pingues carne, & paſcebant in ulva.
3. Et ecce ſeptem vaccæ aliæ, aſcendentes poſt eas e fluvio, malæ
aſpectu, & graciles carne, & ſteterunt juxta vaccas ſuper ripa
fluvii.
4. Et comederunt vaccæ malæ aſpectu, & graciles carne, ſeptem
vaccas pulchras aſpectu & pingues; & expergefactus Pharao.
5. Et obdormivit, & ſomniavit ſecundo, & ecce ſeptem ariſtæ a-
ſcendentes in calamo uno, pingues & bonæ.
6. Et ecce ſeptem ariſtæ graciles, & exuſtæ euro, germinantes poſt
illas.
7. Et abſorbebant ariſtæ graciles ſeptem ariſtas pingues & plenas;
& expergefactus Pharao, & ecce ſomnium.

8. Et factum in matutino, agitatus ſpiritus illius, & miſit & vocavit omnes magos Ægypti, & omnes ſapientes illius, & narravit Pharao illis ſomnium ſuum, & nemo interpretans illa Pharaoni.

9. Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, dicendo, peccatorum meorum ego recordor hodie.

10. Pharao ſuccenſuit ſuper ſervos ſuos, & dedit me in cuſtodiam domo principis ſatellitum, me & principem piſtorum.

11. Et ſomniavimus ſomnium in nocte una, ego & is, quiſque ſecundum interpretationem ſomnii ſui ſomniavimus.

12. Et ibi cum nobis puer Hebræus ſervus principi ſatellitum, & narravimus ei, & interpretatus nobis ſomnia noſtra, cuique ſecundum ſomnium ſuum interpretatus.

13. Et factum, quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, me reduxit ſuper ſtationem meam, & eum ſuſpendit.

14. Et miſit Pharao, & vocavit Joſephum, & acceleraverunt eum e fovea, & totondit, & mutavit veſtes ſuas, & venit ad Pharaonem.

15. Et dixit Pharao ad Joſephum, ſomnium ſomniavi, & interpretans nemo illud; & ego audivi ſuper te, dicendo, audias ſomnium ad interpretandum illud.

16. Et reſpondit Joſeph Pharaoni, dicendo, non ad me, Deus reſpondebit pacem, Pharao.

17. Et loquutus Pharao ad Joſephum; in ſomnio meo, ecce me ſtantem juxta ripam fluvii.

18. Et ecce e fluvio aſcendentes ſeptem vaccæ pingues carne & pulchræ forma, & paſcebant in ulva.

19. Et ecce ſeptem vaccæ aliæ aſcendentes poſteas, tenues & malæ forma valde, & macilentæ carne, non vidi ſicut eas in omni terra Ægypti quoad malignitatem.

20. Et comederunt vaccæ macilentæ & malæ ſeptem vaccas priores pingues.

21. Et venerunt ad viſcera earum, & non cognitum quod venerint ad viſcera earum, & aſpectus earum malignus quemadmodum in initio, & expergefactus ſum.

22. Et vidi in ſomnio meo, & ecce ſeptem ariſtæ aſcendentes in calamo uno, plenæ & bonæ.

23. Et ecce ſeptem ariſtæ, aridæ, graciles, & exuſtæ euro, germinantes poſt illas.

24. Et abſorbſerunt ariſtæ graciles ſeptem ariſtas bonas; & dixi ad magos, & nemo indicans mihi.

25. Et

25. Et dixit Joſeph ad Pharaonem; ſomnium Pharaonis unum illud, quod DEUS faciens indicavit Pharaoni.

26. Septem vaccæ bonæ, ſeptem anni eæ, & ſeptem ariſtæ bonæ, ſeptem anni illæ, ſomnium unum illud.

27. Et ſeptem vaccæ graciles & malæ aſcendentes poſt eas, ſeptem anni eæ, & ſeptem ariſtæ vacuæ, exuſtæ euro, erunt ſeptem anni famis.

28. Hoc verbum, quod loquutus ſum ad Pharaonem, quod DEUS faciens, videre fecit Pharaonem.

29. Ecce ſeptem anni veniunt, abundantia annonæ magna in omni terra Ægypti.

30. Et ſurgent ſeptem anni famis poſt eos, & oblivioni dabitur omnis abundantia annonæ in terra Ægypti, & conſumet fames terram.

31. Et non cognoſcetur abundantia annonæ in terra, a coram fame illa poſthac, quia gravis ea valde.

32. Et ſuper iterari ſomnium ad Pharaonem duabus vicibus, quia ſtabilitum Verbum a cum DEO, & feſtinans DEUS facere illud.

33. Et nunc videat Pharao virum intelligentem & ſapientem, & conſtituat illum ſuper terram Ægypti.

34. Faciat Pharao, & præficiat præfectos ſuper terram, & quintet terram Ægypti in ſeptem annis abundantiæ annonæ.

35. Et congregent omnem cibum annorum bonorum venientium illorum, & congerant frumentum ſub manu Pharaonis, cibum in urbibus, & cuſtodiant.

36. Et ſit cibus ad depoſitum terræ, ad ſeptem annos famis, qui erunt in terra Ægypti, & non exſcindetur terra in fame.

37. Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, & in oculis omnium ſervorum illius.

38. Et dixit Pharao ad ſervos ſuos, num inveniemus ſicut hunc virum, in quo ſpiritus DEI.

39. Et dixit Pharao ad Joſephum, poſtquam cognoſcere fecit DEUS tibimet omne hoc, nemo intelligens & ſapiens ſicut tu.

40. Tu eris ſuper domo mea, & ſuper ore tuo oſculabitur omnis populus meus, tantum ſolio magnus ero præ te.

41. Et dixit Pharao ad Joſephum, vide, dedi te ſuper omnem terram Ægypti.

42. Et removit Pharao annulum ſuum a ſuper manu ſua, & dedit il-

lum

lum ſuper manum Joſephi, & veſtivit eum veſtibus byſſi, & poſuit torquem auri ſuper collum ejus.

43. Et vehi fecit eum in curru ſecundario qui ſibi, & clamaverunt ante eum Abrech, & dando eum ſuper omnem terram Ægypti.

44. Et dixit Pharao ad Joſephum, ego Pharao, præter te non extollet vir manum ſuam & pedem ſuum, in omni terra Ægypti.

45. Et vocavit Pharao nomen Joſephi Zaphenat Paeneach, & dedit ei Aſenath filiam Potiphæræ ſacerdotis On in mulierem: & exivit Joſeph ſuper terram Ægypti.

46. Et Joſeph filius triginta annorum in ſtando eo coram Pharaone Rege Ægypti, & exivit Joſeph a coram Pharaone, & tranſivit in omnem terram Ægypti.

47. Et fecit terra in ſeptem annis abundantiæ annonæ collectiones.

48. Et congregavit omnem cibum ſeptem annorum, qui fuerunt in terra Ægypti, & dedit cibum in urbibus, cibum agri urbis, quæ circum circa illam, dedit in medio illius.

49. Et congeſſit Joſeph frumentum, ſicut arenam maris multum valde, uſque quod ceſſavit ad numerandum, quia nullus numerus.

50. Et Joſepho natum, duo filii, antequam venit annus famis, quos peperit ei Aſenath filia Potiphæræ ſecerdotis On.

51. Et vocavit Joſeph nomen primogeniti Menaſcheh, quia oblivi-ſci me fecit Deus omnis laboris mei, & omnis domus patris mei.

52. Et nomen ſecundi vocavit Ephraim, quia fructificari fecit me Deus in terra afflictionis meæ.

53. Et abſoluti ſeptem anni abundantiæ annonæ, quæ fuit in terra Ægypti.

54. Et inceperunt ſeptem anni famis venire, quemadmodum dixit Joſeph, & fuit fames in omnibus terris, & in omni terra Ægypti fuit panis.

55. Et famem paſſa omnis terra Ægypti, & clamavit populus ad Pharaonem pro pane, & dixit Pharao omni Ægypto, ite ad Joſephum, quod dicit vobis, faciatis.

56. Et fames fuit ſuper omnibus faciebus terræ, & aperuit Joſeph omnia in quibus, & vendidit Ægypto, & invaleſcebat fames in terra Ægypti.

57. Et omnis terra venerunt Ægyptum ad emendum, ad Joſephum, quia invaluit fames in omni terra.

CONTENTA.

CONTENTA.

5191. In hoc Capite in ſenſu interno agitur de altero ſtatu cœleſtis ſpiritualis, quod eſt Joſephus, nempe de ejus exaltatione ſuper illa quæ ſunt naturalis ſeu externi hominis, ita ſuper omnia ſcientifica ibi, quæ ſunt Ægyptus.

5192. Pharao eſt Naturale in genere, quod nunc quievit, & reliquit omnia Cœleſti ſpiritualis quod eſt Joſephus. Septem anni abundantiæ annonæ in terra Ægypti ſunt ſcientifica, quibus bonum a cœleſti ſpiritualis applicari poſſit: ſeptem anni famis, ſunt ſtatus ſequentis, cum nihil bonum in ſcientificis, niſi quod a Divino cœleſti ſpiritualis, quod a Divino Humano Domini. De his in ſequentibus agitur in ſpecie.

SENSUS INTERNUS.

5193. Verſ: 1. 2. 3. 4. *ET factum a fine biennii dierum, & Pharao ſomnians, & ecce ſtans juxta fluvium. Et ecce e fluvio aſcendentes ſeptem vaccæ, pulchræ aſpectu & pingues carne, & paſcebant in ulva. Et ecce ſeptem vaccæ aliæ, aſcendentes poſt eas e fluvio, malæ aſpectu, & graciles carne, & ſteterunt juxta vaccas ſuper ripa fluvii. Et comederunt vaccæ malæ aſpectu & graciles carne; ſeptem vaccas pulchras aſpectu & pingues; & expergefactus Pharao.* Et factum a fine biennii dierum, ſignificat poſt ſtatum conjunctionis: & Pharao ſomnians, ſignificat proviſum de naturali: & ecce ſtans juxta fluvium, ſignificat a termino ad terminum: & ecce e fluvio, ſignificat quod in termino: aſcendentes ſeptem vaccæ, ſignificat vera naturalis: pulchræ aſpectu, ſignificat quæ fidei: & pingues carne, ſignificat quæ charitatis: & paſcebant in ulva, ſignificat inſtructionem: & ecce ſeptem vaccæ aliæ aſcendentes poſt eas e fluvio, ſignificat falſa quæ naturalis etiam in termino: malæ aſpectu, ſignificat quæ non fidei: & graciles carne, ſignificat nec charitatis: & ſteterunt juxta vaccas ſuper ripa fluvii, ſignificat quod in terminis ubi vera: & comederunt vaccæ malæ aſpectu & graciles carne, ſignificat quod falſa quæ non fidei & non charitatis exterminarent: ſeptem vaccas pulchras aſpectu & pingues, ſignificat vera naturalis quæ fidei & charitatis: & expergefactus Pharao, ſignificat illuſtrationis ſtatum.

5194. Et factum a fine biennii dierum, quod ſignificet poſt ſtatum conjunctionis, nempe ſenſualium quæ ſunt naturalis exterioris cum illis quæ ſunt naturalis interioris, de quibus in Capite præcedente actum eſt, conſtat a ſignificatione biennii dierum, ſeu temporis duorum annorum, quod ſint ſtatus conjunctionis, binum enim ſeu duo ſignificant conjunctionem, n: 1686. 3519, & anni, tum quoque dies ſignificant ſtatus, quod anni, videatur n: 487. 488. 493. 893; quod dies, n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 3785. 4850. Quod duo ſignificent conjunctionem, eſt quia omnia & ſingula quæ in ſpirituali mundo, & inde quæ in naturali, ſe referunt ad duo, nempe ad bonum & verum, ad bonum ut ad agens & influens, & ad verum ut ad patiens & recipiens, & quia ſe referunt ad illa duo, & nihil uſquam producitur, niſi duo illa unum fiunt per quoddam inſtar conjugii, inde eſt quod per duo ſignificetur conjunctio: tale inſtar conjugii eſt in omnibus & ſingulis naturæ, ac trium ejus regnorum, abſque illo nihil quicquam exiſtit; ut enim aliquid exiſtat in natura, erit calor & lux, calor in naturali mundo correſpondet bono amoris in ſpirituali mundo, & lux correſpondet vero fidei; illa duo, nempe calor & lux, unum agent, ſi aliquid producendum; at ſi non unum agunt, ut fit tempore hyemis, nihil prorſus producitur; quod ſpiritualiter ſe quoque ita habeat, patet manifeſte apud hominem; ſunt duæ facultates apud hominem, nempe voluntas & intellectus, voluntas formata eſt ad recipiendum calorem ſpiritualem, hoc eſt, bonum amoris & charitatis, & intellectus ad recipiendum lucem ſpiritualem, hoc eſt, verum fidei, illa duo apud hominem niſi duo faciant, nihil producitur, bonum enim amoris abſque vero fidei non aliquid determinat & qualificat, & verum fidei abſque bono amoris non aliquid efficit; quapropter ut in homine ſit conjugium cœleſte, ſeu is in conjugio cœleſti, duo illa facient unum apud illum: inde eſt, quod antiqui omnia & ſingula in mundo, & omnia & ſingula apud hominem, aſſimilaverint conjugiis, n: 54, 55. 568. 718. 747. 917. 1432. 2173. 2516. 2731. 2739. 2758. 3132. 4434. 4834. 5138: ex his conſtare poteſt, unde eſt quod duo ſignificent conjunctionem.

5195. Et Pharao ſomnians, quod ſignificet prævisum de naturali, conſtat ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex ſignificatione ſomniare, quod ſit prædictio futurorum, ita in ſupremo ſenſu Prævidentia, de qua n: 3698. 4682. 5091. 5092. 5104; & quia eſt prævidentia ſeu prævisum, eſt quoque providentia ſeu proviſum, nam unum abſque altero non datur; Providentia enim ſpectat ſtatum ſucceſſivum in æternum, qui niſi prævidetur, non provideri poteſt; providere præſentia, & non ſimul prævidere futura, & ſic non in præſentibus hæc ſimul providere, foret abſque fine, abſque ordine, & conſequenter abſque ſapientia & intelligentia, ita non ex Divino: ſed de bono prædicatur Providentia, & de non bono Prævidentia, n: 5155; de bono non prædicari poteſt Prævidentia, quia bonum eſt in Divino, & exiſtit ab ipſo Divino, & ſecundum Divinum, ſed de non bono & de malo, nam hoc exiſtit extra Divinum ab aliis qui contra Divinum; ita quia de bono dicitur Providentia, dicitur quoque de

de conjunctione naturalis cum cœleſti ſpiritualis, de qua in hoc Capite agitur, quapropter per ſomniare hic ſignificatur proviſum.

5196. Et ecce ſtans juxta fluvium, quod ſignificet a termino ad terminum, conſtat ex ſignificatione fluvii, hic fluvii Ægypti ſeu Nili, quod ſit terminus; quod fluvius ſit terminus, eſt quia fluvii magni, nempe Euphrates, Jordanes, & Nilus, ac inſuper mare, erant termini ultimi terræ Canaanis, & quia ipſa terra Canaan repræſentabat Regnum Domini, & inde omnia loca ibi repræſentabant varia in illo Regno, conſequenter fluvii repræſentabant ultima ſeu terminos ibi, videatur n: 1866. 4116. 4240: Nilus ſeu fluvius Ægypti repræſentabat ſenſualia parti intellectuali ſubjecta, ita ſcientifica quæ ex illis, nam hæc ſunt ultima ſpiritualium Regni Domini. Quod a termino ad terminum ſignificetur, eſt quia dicitur de Pharaone, quod is ſtans juxta fluvium, per Pharaonem enim repræſentatur Naturale in communi, n: 5160; proſpicere aliquid ab interiori uſque ad ultimum, repræſentatur per ſtare juxta ultimum, ita fit in mundo ſpirituali; & quia tunc a termino ad terminum proſpicitur, idcirco id per illa verba in ſenſu interno ſignificatur.

5197. Et ecce e fluvio, quod ſignificet quod in termino, conſtat ex ſignificatione fluvii, quod ſit terminus, de qua mox ſupra n: 5196; quod e fluvio ſit in termino, eſt quia ibi apparebant.

5198. Aſcendentes ſeptem vaccæ, quod ſignificet vera naturalis, conſtat a ſignificatione vaccarum, quod ſint vera naturalis, de qua ſequitur; quod ſeptem fuerint, eſt quia ſeptem ſignificant ſanctum, n: 395. 433. 716, & inde numerus ille adjicit ſanctitatem rei de qua agitur, n: 881, res etiam, de qua hic agitur, eſt ſancta, agitur enim de ulteriori renaſcentia naturalis per conjunctionem ejus cum cœleſti ſpiritualis. Quod vaccæ ſeu juvencæ ſignificent vera naturalis, conſtare poteſt ex eo, quod boves & juvenci ſignificent bona naturalis, n: 2180. 2566. 2781. 2830; in Verbo enim, ubi maſculus ſignificat bonum, ibi fæmina verum, ac vice verſa, ubi maſculus ſignificat verum, ibi fæmina bonum, inde eſt quod vacca ſignificet verum naturalis, quia bos ſignificat bonum ejus: quod omnes beſtiæ, quæcunque in Verbo nominantur, ſignificent affectiones, beſtiæ malæ & inutiles affectiones malas, at beſtiæ mites & utiles affectiones bonas, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 3218. 3519; cauſa quod ſignificent, eſt ex repræſentativis in mundo ſpirituum, cum enim ſermo eſt in cœlo de affectionibus, tunc repræſentantur in mundo ſpirituum beſtiæ, quæ correſpondent illius generis affectionibus, de quibus ſermo eſt, quod etiam ſæpius mihi videre datum eſt; & aliquoties miratus ſum, unde id, at perceptum, quod beſtiarum vitæ non aliud ſint, quam affectiones, ſequuntur enim affectionem ſuam ex inſtinctu abſque ratione, & ſic feruntur quælibet ad ſuum uſum; affectionibus illis abſque ratione non aliæ formæ corporum competunt, quam quales ſunt in quibus apparent ſuper terra; inde eſt, cum de ſolis affectionibus eſt ſermo, quod formæ earum ultimæ ſimiles formis corporum talium beſtiarum appareant, nam aliis indui nequeunt affectiones illæ, quam quæ correſpondent: viſæ quoque mihi ſunt beſtiæ peregrinæ, quæ in mundo nullibi exiſt-

unt, fuerunt ex affectionibus ignotis, & ex affectionibus mixtis: inde nunc eſt, quod in Verbo per beſtias ſignificentur affectiones, ſed quænam affectiones, non aliunde patet quam ex ſenſu interno; quod per boves ſignificetur bonum naturalis, videatur in locis ſupra citatis, & quod per vaccas vera naturalis, conſtare poteſt ab illis locis ubi nominantur, ut apud Eſaiam Cap: XI: 7. Hoſch: Cap: IV: 16. Amos Cap: IV: 1: tum quoque ex aqua ſeparationis qua mundarentur, quæ parata fuit ex *vacca rufa* combuſta in cinerem extra caſtra, cui admiſcebatur lignum cedri, hyſſopus & dibaphum coccineum, Num: XIX: 2 ad 11; is proceſſus cum recluditur per ſenſum internum, indicat quod per vaccam rufam ſignificetur verum naturalis immundum, quod mundum factum per combuſtionem, tum quoque per talia quæ ſignificantur per lignum cedri, hyſſopum & dibaphum coccineum; aqua inde repræſentabat medium purificationis.

5199. Pulchræ aſpectu, quod ſignificet quæ fidei, conſtat ex ſignificatione pulchritudinis & aſpectus, pulchritudo ſpiritualis eſt affectio veri interioris, & aſpectus ſpiritualis eſt fides, inde per pulchras aſpectu ſignificatur affectio veri fidei, videatur n: 553. 3080. 3821. 4985: quod pulchritudo ſpiritualis ſit affectio veri interioris, eſt inde, quia verum eſt forma boni, ipſum bonum quod a Divino in cœlo, eſt, a quo vita eſt angelis, ſed forma vitæ illorum eſt per vera quæ a bono illo; aſt verum fidei non facit pulchritudinem, ſed ipſa affectio quæ ineſt veris fidei quæ eſt a bono; pulchritudo ex ſolo vero fidei, ſe habet ſicut pulchritudo faciei pictæ vel ſculptæ, ſed pulchritudo ex affectione veri quæ ex bono, ſe habet ſicut pulchritudo faciei vivæ animatæ ab amore cœleſti, nam qualis amor ſeu qualis affectio elucet ex forma faciei, talis eſt pulchritudo: inde eſt, quod angeli appareant pulchritudine ineffabili; ex faciebus illorum elucet bonum amoris per verum fidei, quæ non ſolum coram viſu apparent, ſed etiam percipiuntur a ſphæris quæ ex illis, cauſa quod inde pulchritudo, eſt quia univerſum cœlum eſt Maximus Homo, & correſpondet omnibus & ſingulis apud hominem, qui itaque in bono amoris & inde in vero fidei eſt, in forma cœli eſt, conſequenter in pulchritudine, in qua cœlum ubi Divinum a Domino eſt omne in omnibus: inde quoque eſt, quod qui in inferno ſunt, quia contra bonum & verum, ſint deformitate horrenda, & quod in luce cœli non appareant ſicut homines, ſed ſicut monſtra. Quod aſpectus ſpiritualis ſit fides, eſt quia aſpicere & videre in ſenſu interno eſt intelligere, ac in ſenſu adhuc interiori fidem habere, videatur n: 897. 2150. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421.

5200. Et pingues carne, quod ſignificet quæ charitatis, conſtat ex ſignificatione pinguis ſeu pinguedinis, quod ſit cœleſte, & prædicetur de bono quod eſt amoris & charitatis, de qua n: 353; & ex ſignificatione carnis, quod ſit voluntarium vivificatum per bonum a Domino, de qua n: 148, 149. 780. 999. 3812. 3813, ita quoque bonum quod amoris & charitatis; inde ſequitur, quod per pingues carne ſignificentur quæ charitatis, cum per pulchras aſpectu quæ fidei; ita deſcribuntur vera naturalis, quæ ſignificantur per vaccas, per ſuum formale, & per ſuum eſſentiale, formale conſtituunt illa quæ

ſunt

ſunt fidei, & eſſentiale illa quæ ſunt charitatis; quod ita ſit, non apparet ex ſenſu literæ.

5201. Et paſcebant in ulva, quod ſignificet inſtructionem, conſtat ex ſignificatione paſcere, quod ſit inſtrui, de qua ſequitur; & ex ſignificatione ulvæ ſeu graminis majuſculi quod prope fluvios, quod ſint ſcientifica, quæ naturalis hominis; quod gramen ſeu herba ſint ſcientifica, ex Verbo liquet; paſcere itaque in ulva eſt inſtrui in ſcientificis, & per ſcientifica de veris & bonis; ſcientifica enim ſunt media, & ſunt quaſi ſpecula, in quibus imago interiorum ſe ſiſtit, & in hoc imagine ſicut iterum in ſpeculo, ſe ſiſtunt & repræſentant vera & bona fidei, proinde illa quæ ſunt cœli, ac ſpiritualia vocantur; ſed hæc imago, quia interior, non aliis apparet, quam qui in fide ex charitate ſunt; hoc in genuino ſenſu ſignificatur per paſcere in ulva. Quod paſcere ſit inſtrui, patet ab illis locis in Verbo, ubi legitur, ut apud Eſaiam, "Tum dabit pluviam ſeminis tui; quo conſeris terram, & panem proventus terræ, & erit pingue & opulentum, *paſcent* pecora tua die illo *prato lato*," xxx: 23, pecora pro illis qui in bono & vero ſunt, paſcere prato lato, pro inſtrui abunde. Apud Eundem "Dedi Te in fœdus populi ad reſtituendum terram, ad partiendum hæreditates devaſtatas, ad dicendum vinctis, exite, eis qui in tenebris revelamini, *ſuper viis paſcent*, & in omnibus clivis *paſcuum* eorum," XLIX: 8. 9, ibi de adventu Domini, ſuper viis paſcere pro inſtrui in veris, quod viæ ſint vera, videatur n: 627. 2333, paſcuum pro ipſa inſtructione. Apud Jeremiam "Væ *paſtoribus* perdentibus & diſpergentibus gregem *paſcui mei*, propterea dixit Jehovah Deus Iſraelis contra *paſtores paſcentes populum meum*," XXIII: 1. 2; paſtores pro illis qui inſtruunt, & grex pro illis qui inſtruuntur, n: 343. 3795, ita paſcere pro inſtruere; quia ſolenne factum docentes vocare paſtores, & diſcentes gregem, ideo quoque inter formulas loquendi receptum eſt dicere paſcere, cum ſermo eſt de prædicatione, ſeu de inſtructione ex doctrina aut Verbo; ſed hoc fit comparative, non autem ſignificative ſicut in Verbo; quod paſcere in Verbo dicatur ſignificative, eſt cauſa, quia cum ſermo eſt in cœlo de inſtructione, & de doctrina ex Verbo, tunc in mundo ſpirituum, ubi ſpiritualia apparent naturaliter, repræſentantur ad viſum prata virentia graminibus, herbis, floribus, & quoque greges ibi; & hoc cum omni varietate ſecundum quale ſermonis in cœlo de inſtructione & doctrina. Apud Eundem "Reducam Iſraelem ad habitaculum illius, ut *paſcat* in Carmele & Baſchane, ac in monte Ephraimi, & Gileade ſaturetur anima illius," L: 19; paſcere in Carmele & Baſchane pro inſtrui in bonis fidei & charitatis. Apud Eundem "Exivit e filia Zionis omnis honor illius; facti ſunt principes illius ſicut cervi, non invenerunt *paſcuum*;" Thren: 1: 6. Apud Ezechielem "*In paſcuo bono paſcam eos*, & in montibus celſitudinis Iſraelis erit *caula* eorum, & cubabunt in *caula bona*, & *paſcuum pingue depaſcent* ſuper montibus Iſraelis," XXXIV: 14. Apud Hoſcheam "Nunc *paſcet* eos Jehovah, ſicut ovem in latitudine," IV: 16; paſcere in latitudine pro inſtruere in veris, quod latitudo ſit verum, videatur n: 1613. 3433. 3434. 4482. Apud Micham "Tu Bethlechem Ephratæa, ex te Mihi exibit qui erit Dominator

in Iſraele, ſtabit & *paſcet* in robore Jehovæ," v: 1. 3. Apud Eundem " *Paſce populum tuum* virga tua, gregem hæreditatis tuæ habitantem ſolum, *paſcant* Baſchane & Gileade juxta dies ſæculi," VII : 14. Apud Zephaniam " Reliquiæ Iſraelis *paſcent* & requieſcent, nec terrefaciens," III : 13. Apud Davidem " Jehovah *Paſtor meus*, in *paſcuis herbæ* cubare faciet me, ad aquas quietum deducet me," Pſalm : XXIII : 1. 2. Apud Eundem " Ipſe fecit nos, & non nos, populum ſuum, & *gregem paſcui ſui*, ideo Ipſius nos, populus Ipſius & grex *paſcui* Ipſius," Pſalm : C : 3. In Apocalypſi " Agnus qui in medio throni, *paſcet eos*, & ducet ad vivos fontes aquarum," VII : 17. Apud Johannem " Ego ſum oſtium, per Me ſi quis introiverit, ſalvabitur, & ingredietur & egredietur, & *paſcuum inveniet*," X : 9. Apud Eundem " Jeſus dixit ad Petrum, *paſce* agnos meos ; & ſecundo, *paſce* oves meas ; & tertio, *paſce* oves meas," XXI : 15. 16. 17.

5202. Et ecce ſeptem vaccæ aliæ aſcendentes poſt eas e fluvio, quod ſignificet falſa quæ naturalis etiam in termino, conſtat ex ſignificatione vaccarum, quod ſint vera naturalis, de qua mox ſupra n : 5198, inde eſt quod vaccæ in oppoſito ſenſu ſint falſa, pleraque enim in Verbo oppoſitum ſenſum habent, qui cognoſcitur ex genuino, conſequenter quia vaccæ in genuino ſenſu ſunt vera naturalis, in oppoſito ſunt ejuſdem generis falſa, ita falſa in naturali ; & ex ſignificatione fluvii, quod ſit terminus, de qua etiam ſupra n : 5196. 5197 ; quod in termino, patet etiam ex eo, quod dicatur quod aſcenderint e fluvio, aſcendere enim prædicatur de progreſſione ab exteriori verſus interiora, n : 3084. 4539. 4969. Quomodo cum hac re ſe habet, quia in ſequentibus de illa agitur, dicendum ; in Capite præcedente actum eſt de exteriore naturali, deque illis ibi quæ ad claſſem intellectualem pertinebant, & de illis quæ ad claſſem voluntariam, & quod illa recepta ſint, & hæc rejecta, quæ ad claſſem intellectualem pertinebant, repræſentabantur per pincernam, & quæ ad voluntariam per piſtorem ; & quia illa quæ ad claſſem intellectualem pertinebant, recepta ſunt, etiam ſubordinata ſunt naturali interiori, de his in Capite præcedente actum eſt, & hoc erat primum renaſcentiæ naturalis : in hoc autem Capite agitur de influxu Cœleſtis ſpiritualis in illa naturalis quæ retenta fuerunt, nempe in illa quæ partis intellectualis ibi erant, ea ſunt quæ ſignificantur per vaccas pulchras aſpectu & pingues carne ; ſed quia Naturale quoad intellectualia ſola non renaſci poteſt, erant quoque voluntaria, in ſingulis enim erit ex intellectuali & ſimul ex voluntario, ut ſit aliquid ; & quia prius voluntarium rejectum eſt, idcirco novum loco ejus influet ; hoc novum eſt ex cœleſti ſpiritualis, de quo & de cujus influxu in Naturale in hoc Capite agitur ; quomodo cum naturali in hoc ſtatu ſe habeat, in ſenſu interno deſcribitur, quod nempe vera ibi exterminata ſint per falſa, & ſic naturale relictum cœleſti ſpiritualis, quæ ſignificantur per quod vaccæ bonæ comeſtæ ſint a malis, & quod ariſtæ plenæ abſorbtæ ſint a vacuis, & dein per quod Joſeph proſpexerit toti Ægypto ; ſed de his in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, plura dicenda ; ſunt inſuper talia, quæ in lucem intellectus humani ægre cadunt, ſunt enim arcana regenerationis, quæ in ſe innumerabilia ſunt, homo vix aliqua eorum

ſcit ;

ſcit; renaſcitur enim homo qui in bono eſt unoquovis momento, a prima infantia ad ultimum vitæ in mundo, & dein in æternum, non ſolum quoad interiora ſed etiam quoad exteriora, & hoc per proceſſus ſtupendos; hi ſunt, qui quoad multam partem faciunt ſapientiam angelicam, quæ quod ineffabilis ſit, & contineat talia quæ auris non audivit, & oculus non vidit, nec uſqam pervenerunt in cogitationem hominis, notum eſt; ſenſus internus Verbi de talibus agit, ita adæquatus eſt ſapientiæ angelicæ, qui cum inde influit in ſenſum literæ, fit adæquatus ſapientiæ humanæ, & afficit inde latenter illos qui ex bono in deſiderio ſunt ſciendi vera ex Verbo.

5203. Malæ aſpectu, quod ſignificet quæ non fidei, conſtat ex ſignificatione pulchrarum aſpectu, quod ſint quæ fidei, de qua mox ſupra n: 5199, inde hic malæ aſpectu ſunt quæ non fidei.

5204. Et graciles carne, quod ſignificet nec charitatis, conſtat ex ſignificatione pinguium carne, quod ſint quæ charitatis, de qua etiam ſupra n: 5200, inde hic graciles carne, ſunt quæ non charitatis; nam in oppoſito ſunt.

5205. Et ſteterunt juxta vaccas ſuper ripa fluvii, quod ſignificet quod in terminis ubi vera, conſtat ex ſignificatione ſtare juxta ſuper ripa fluvii, quod ſit in terminis, quod fluvius ſit terminus, videatur n: 5196. 5197; & ex ſignificatione vaccarum, quod ſint vera naturalis, de qua ſupra n: 5198. Quomodo cum his ſe habet, nempe quod falſa ſteterint in terminis ubi vera, ex ſequentibus patebit, in ſpecie ubi explicandum venit, quid in ſenſu interno ſignificatur per ſeptem annorum famem in terra Ægypti, quæ prædicta & ſignificata fuit per ſeptem vaccas malas aſpectu & graciles carne, tum per ſeptem ariſtas graciles & exuſtas euro.

5206. Et comederunt vaccæ malæ aſpectu & graciles carne, quod ſignificet quod falſa quæ non fidei & non charitatis exterminarent, conſtat ex ſignificatione comedere, quod ſit conſumere, de qua n: 5149. 5157, hic autem exterminare, quia vera quæ in naturali, antequam vivificata ſunt per cœleſte ſpiritualis, proinde regenerata, quaſi exterminata ſunt per falſa; ex ſignificatione vaccarum malarum aſpectu, quod ſint quæ non fidei, de qua mox ſupra n: 5203; & ex ſignificatione gracilium carne, quod ſint quæ non charitatis, de qua etiam ſupra n: 5204.

5207. Septem vaccas pulchras aſpectu & pingues, quod ſignificet vera naturalis quæ fidei & charitatis, conſtat a ſignificatione vaccarum, quod ſint vera naturalis, de qua ſupra n: 5198; ex ſignificatione pulchrarum aſpectu, quod ſint quæ fidei, de qua n: 5199; & ex ſignificatione pinguium, quod ſint quæ charitatis, de qua n: 5200. Quod ipſam rem attinet, quod nempe vera exterminata ſint e naturali per falſa in terminis, ſciendum, quod hoc fiat in principio in omni regeneratione, vera enim quæ principio inſinuantur apud hominem, ſunt quidem in ſe vera, ſed non ſunt vera apud illum priuſquam illis adjunctum eſt bonum, bonum adjunctum facit quod vera ſint vera, bonum eſt eſſentiale, & vera ſunt ejus formalia, quapropter in principio prope vera ſunt falſa, ſeu in terminis ubi vera etiam ſunt falſa; ſed ſicut bonum

conjungitur

conjungitur veris ita aufugiunt falſa; hoc quoque actualiter ſe ita habet in altera vita; ibi ſphæra falſi applicat ſe veris ſecundum influxum boni in vera, cum parum boni influit ſphæra falſi prope eſt, cum plus boni influit ſphæra falſi removet ſe, & cum bonum prorſus adjunctum eſt veris tunc ſphæra falſi quoque prorſus diſſipatur; cum ſphæra falſi prope adeſt, ut fit in principio, prout dictum, tunc quaſi exterminantur vera, ſed reconduntur interea in interiori, & ibi implentur bono, ac inde ſucceſſive remittuntur; hæc ſunt, quæ per ſeptem vaccas & ſeptem ariſtas, & in ſequentibus per ſeptem annos abundantiæ annonæ & per ſeptem annos famis, ſignificantur. Sed qui nihil ſcit de regeneratione, & qui nihil de ſtatu interno hominis, illa non capit.

5208. Et expergefactus Pharao, quod ſignificet illuſtrationis ſtatum, conſtat ex ſignificatione expergiſci, quod ſit illuſtrari, de qua n: 3715; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua prius; exinde patet, quod per expergefactus Pharao, ſignificetur illuſtrationis ſtatus in naturali. Per illuſtrationem hic intelligitur illuſtratio communis a cœleſti ſpiritualis, ita ab interiore; illuſtratio quæ venit ſeu influit ab interiori eſt communis in inferiore, ſed fit ſucceſſive minus communis, & tandem particularis, ſicut inſinuantur ibi vera ex bono, unumquodvis enim verum ex bono lucet, & quoque illuſtrat; inde nunc eſt, quod mox ſupra n: 5206, dictum quod vera e naturali exterminata ſint, quod fit ob finem, ut naturale communiter illuſtretur ab interiori, & dein in communi illuſtratione ſeu in communi luce reponantur ibi vera in ſuo ordine, inde naturale illuſtratur particulariter: correſpondentia inter ſpirituale & naturale apud hominem, ſeu inter internum & externum ejus, fit eo modo; vera enim primum comparantur: dein illa vera quaſi exterminantur, at non exterminantur ſed reconduntur, & tunc inferius a ſuperiori ſeu exterius ab interiori communiter illuſtratur, & in luce illa reponuntur vera ſuo ordine, inde omnia ibi vera fiunt imagines ſui communis, & correſpondent. Etiam in omnibus & ſingulis quæ exiſtunt, non modo in ſpirituali mundo, ſed etiam in naturali, Commune præcedit, & ei dein ſucceſſive inſeruntur minus communia, & denique particularia; abſque tali inſertione ſeu inaptatione nihil prorſus inhæret, nam quicquid non in aliquo communi eſt, & ab aliquo communi pendet, hoc diſſipatur, videatur n: 918. 3057. 4269. 4325 f. 4329 med: 4345. 4383.

5209. Verſ: 5. 6. 7. *Et obdormivit & ſomniavit ſecundo, & ecce ſeptem ariſtæ aſcendentes in calamo uno, pingues & bonæ. Et ecce ſeptem ariſtæ graciles & exuſtæ euro, germinantes poſt illas. Et abſorbebant ariſtæ graciles ſeptem ariſtas pingues & plenas; & expergefactus Pharao, & ecce ſomnium.* Et obdormivit, ſignificat ſtatum obſcurum: & ſomniavit ſecundo, ſignificat proviſum: & ecce ſeptem ariſtæ aſcendentes in calamo uno, ſignificat ſcientifica quæ naturalis conjuncta; pingues & bonæ, ſignificat quibus illa quæ fidei & charitatis inapplicari poſſent; & ecce ſeptem ariſtæ graciles, ſignificat ſcientifica nullius uſus: & exuſtæ euro, ſignificat plena cupiditatum: germinantes poſt illas, ſignificat apparentes juxta: & abſcorbebant ariſtæ graciles ſeptem ariſtas pingues & plenas, ſignificat quod ſcientifica nullius uſus exterminarent

rent ſcientifica bona: & expergefactus Pharao, ſignificat communem illuſtrationis ſtatum: & ecce ſomnium, ſignificat in obſcuro illo.

5210. Et obdormivit, quod ſignificet ſtatum obſcurum, conſtat a ſignificatione dormire, quod ſit ſtatus obſcurus, etiam ſomnus in ſpirituali ſenſu non aliud eſt, ſicut vigilia nec aliud quam ſtatus clarus; ſomnus enim ſpiritualis eſt, cum vera in obſcuro ſunt, & vigilia ſpiritualis cum vera in claro; tantum etiam vigiliæ ſpiritibus eſt, & viciſſim illis tantum ſomni; inde patet, quod obdormire ſit ſtatus obſcurus.

5211. Et ſomniavit ſecundo, quod ſignificet proviſum, conſtat ex ſignificatione ſomniare, quod ſit proviſum, de qua n: 5195.

5212. Et ecce ſeptem ariſtæ aſcendentes in calamo uno, quod ſignificet ſcientifica quæ naturalis conjuncta, conſtat a ſignificatione ariſtarum ſeu ſpicarum, quod ſint ſcientifica naturalis, de qua ſequitur; & ex ſignificatione in calamo uno, quod ſint conjuncta, quæ enim in uno calamo ſunt, illa quoad originem conjuncta ſunt. Quod ariſtæ ſeu ſpicæ ſignificent ſcientifica, eſt quia frumentum ſignificat bonum naturalis, n: 3580, ſunt enim ſcientifica continentia boni naturalis, ſicut ſunt ariſtæ frumenti, in genere enim omnia vera ſunt vaſa boni, ita quoque ſcientifica, nam hæc ſunt vera infima; vera infima ſeu vera exterioris naturalis vocantur ſcientifica, quia ſunt in memoria naturali ſeu externa hominis, & quia participant quoad plurimam partem de luce mundi, & inde ſiſti & repræſentari poſſunt coram aliis per formas vocum, ſeu per ideas formatas in voces per talia quæ ſunt mundi & ejus lucis: quæ autem ſunt in memoria interiore, non vocantur ſcientifica ſed vera, quatenus participant de luce cœli, nec niſi quam per illam lucem intelligibilia ſunt, & per formas vocum ſeu per ideas formatas in voces per talia quæ ſunt cœli & ejus lucis, enuntiabilia. Scientifica quæ hic per ariſtas ſeu ſpicas ſignificantur, ſunt ſcientifica Eccleſiæ, de quibus videatur n: 4749. 4844. 4964. 4965. Quod duo ſomnia eſſent. Unum de ſeptem Vaccis, alterum de ſeptem Ariſtis, erat quia in ſenſu interno agitur de utroque Naturali, interiori & exteriori, & in ſequentibus de utriuſque renaſcentia; per ſeptem Vaccas ſignificata ſunt illa quæ interioris naturalis ſunt, & appellata ſunt vera naturalis, n: 5198, & per ſeptem ariſtas vera exterioris naturalis & appellantur ſcientifica. Scientifica interiora & exteriora ſignificantur per ſpicas fluvii Euphratis uſque ad fluvium Ægypti, apud Eſaiam "Erit porro in die illo, excutiet Jehovah *de ſpica fluvii uſque ad fluvium Ægypti*, & vos collegimini alteri unus, filii Iſraelis: erit porro in die illo, clangetur buccina magna, & venient pereuntes in terra Aſchuris, & expulſi in terra Ægypti, & incurvabunt ſe Jehovæ in monte ſanctitatis, in Hieroſolyma" XXVII: 12. 13; pereuntes in terra Aſchuris pro veris interioribus, & expulſi in terra Ægypti pro veris exterioribus ſeu ſcientificis. Comparatio cum gramine, ſpica, frumento, involvit quoque renaſcentiam hominis per ſcientifica, vera fidei, & bona charitatis, apud Marcum "Jeſus dixit, ita ſe habet Regnum Dei, quemadmodum cum homo projicit ſemen ſuper terram, dormit dein, & ſurgit noctu & die, ſemen vero germinat & creſcit, dum neſcit ipſe; ultronea enim

enim terra fructum fert, primo *gramen*, dein *ſpicam*, deinde *frumentum in ſpica*; cum autem productus fuerit fructus, ſtatim immittet falcem, quia inſtitit meſſis"iv: 26. 27. 28. 29; regnum Dei quod comparatur gramini, ſpicæ, & frumento, eſt cœlum apud hominem per regenerationem, qui enim regeneratus eſt, in ſe habet regnum Dei, & fit in imagine regnum Dei ſeu cœlum, gramen eſt primum ſcientificum, ſpica eſt inde ſcientificum veri, frumentum eſt inde bonum. Etiam leges latæ *de ſpicilegiis*, Levit: xix: 9. Cap: xxiii: 22: tum de libertate *avellendi ſpicas* e ſegete ſocii," Deut: xxiii: 26: & quoque de non edendo pane, *ſpica toſta*, nec *virente*, antequam munus Dei attulerint, Levit: xxiii 14, repræſentabant talia quæ ſignificantur per ſpicas.

5213. Pingues & bonæ, quod ſignificet quibus illa quæ fidei & charitatis inapplicari poſſent, conſtat ex ſignificatione pinguium, cum prædicatur de ſcientificis, quæ per ariſtas ſignificantur, quod ſint receptibilia boni fidei, proinde quibus illa quæ fidei inapplicari poſſunt, ſcientifica enim ſunt vaſa, de quibus cum prædicatur pinguedo, ſignificatur aptitudo recipiendi talia quæ ſunt fidei ex charitate; & ex ſignificatione bonarum, cum prædicatur de ſcientificis quæ per ariſtas ſignificantur, quod ſint receptibilia boni charitatis, proinde quibus illa quæ ſunt charitatis inapplicari poſſunt: quod pingues ſpectent illa quæ ſunt fidei, & bonæ illa quæ ſunt charitatis, eſt ex more ubivis in Verbo, ubi enim bina adjectiva uni rei applicantur, ibi unum involvit illa quæ fidei ſunt, & alterum illa quæ charitatis, & hoc propter conjugium veri & boni in ſingulis Verbi, n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 f. 5138; quod pingues ſignificent illa quæ ſunt fidei, & bonæ illa quæ ſunt charitatis, etiam patet a paralelis quæ præcedunt de vaccis, n: 5199. 5200. Scientifica, quibus inapplicari poſſunt illa quæ ſunt fidei & charitatis, ſunt perplura, ſicut omnia Scientifica Eccleſiæ, quæ per Ægyptum in bono ſenſu ſignificantur, de quibus n: 4749. 4844. 4964. 4965; conſequenter omnia ſcientifica quæ vera de Correſpondentiis, de Repræſentativis, de Significativis, de Influxu, de Ordine, de intelligentia & ſapientia, de affectionibus, imo omnia vera interioris & exterioris naturæ, tam viſibilia quam inviſibilia, quia hæc corrſpondent veris ſpiritualibus.

5214. Et ecce ſeptem ariſtæ graciles, quod ſignificet ſcientifica nullius uſus, conſtat ex ſignificatione ariſtarum, quod ſint ſcientifica, de qua ſupra n: 5212; & ex ſignificatione gracilium, quod ſint quæ nullius uſus; gracile enim opponitur pleno, & plenum dicitur in quo uſus, ſeu quod idem, in quo bonum, omne enim bonum eſt uſus; quapropter gracile eſt, quod nullius uſus. Scientifica nullius uſus ſunt, quæ non alium finem habent, quam gloriam & voluptatem, illi fines ſunt nullius uſus, quia non conducunt proximo.

5215. Et exuſtæ euro, quod ſignificet plena cupiditatum, conſtat ex ſignificatione exuri euro, quod ſit conſumi ab igne cupiditatum; eurus enim & oriens in genuino ſenſu eſt amor in Dominum, & amor erga proximum, n: 101. 1250. 3249. 3708. 4762, inde in oppoſito eſt amor ſui & amor mundi, proinde concupiſcentiæ & cupiditates, nam hæ ſunt amorum illorum; de his

prædicatur

prædicatur ignis, ex cauſa, de qua n: 5071, conſequenter exuri. Sunt enim binæ origines caloris, ſicut quoque ſunt binæ origines lucis, una origo caloris eſt ex ſole mundi, altera origo caloris eſt ex ſole cœli, qui eſt Dominus; quod ſol mundi calorem effundat in ſuum mundum, & in omnia quæ ibi ſunt, notum eſt; quod autem Sol cœli calorem infundat in univerſum cœlum, non ita notum eſt; at uſque notum eſſe poteſt, ſi modo reflectatur ſuper calorem qui intrinſecus in homine eſt, & non commune habet cum calore mundi, hoc eſt, ſuper calorem, qui vitalis vocatur; inde ſciri poſſet, quod hic calor alius indolis ſit, quam calor mundi, quod nempe ille ſit vivus, hic autem prorſus non vivus, & quod ille calor quia vivus accendat interiora hominis, nempe ejus voluntatem & intellectum, & quod det deſiderare, & amare, tum affici; inde quoque deſideria, amores, affectiones ſunt calores ſpirituales, & quoque ita vocantur; quod calores ſint, manifeſte patet, ex corporibus enim vivis abundique exſpirat calor, etiam in maximo frigore; & quoque cum increſcunt deſideria & affectiones, hoc eſt, amores, tunc in eo gradu incaleſcit corpus: hic calor eſt, qui in Verbo intelligitur per æſtum, ignem, flammam, & eſt in genuino ſenſu amor cœleſtis & ſpiritualis, ac in oppoſito ſenſu amor corporeus & terreſtris; inde conſtare poteſt, quod hic per exuri euro, ſignificetur conſumi igne cupiditatum, & cum prædicatur de ſcientificis, quæ ſunt ariſtæ graciles, quod ſignificetur quod plena ſint cupiditatum. Quod per Eurum ſeu Ventum orientis ſignificentur illa quæ cupiditatum & inde phantaſiarum ſunt, conſtat a locis in Verbo, ubi nominatur, ſicut apud Davidem, " Proficiſci fecit *Eurum* in cœlis, & produxit virtute ſua auſtrum, ac depluere fecit ſuper illos ſicut pulverem Carnem, ſicut arenam maris avem alæ," Pſalm: LXXVIII: 26. 27, quod per carnem, quam ventus ille adduxit, ſignificatæ ſint concupiſcentiæ, & per avem alæ phantaſiæ inde, patet apud Moſen, Num: XI: 31 ad 35, quod, ubi plaga populi propter eſum carnis, vocatum nomen loci illius, ſepulchra *concupiſcentiæ*, quia ibi ſepeliverunt populum *concupiſcentes*. Apud Ezechielem, " Ecce Vitis plantata num proſperabitur, nonne cum attigerit illam *Ventus orientalis* (Eurus), *exareſcet exareſcendo*, ſuper areolis germinis illius *exareſcet*," XVII: 10: & apud Eundem, " Vitis evulſa eſt in ira, in terram projecta eſt, & *Ventus orientis areſecit* fructum ejus; divulſæ ſunt & *exaruerunt* unaquævis virga roboris ejus; *ignis* comedit unamquamque, exivit enim *ignis* e virga ramorum ejus, comedit fructum ejus, ut non ſit in ea virga roboris, ſceptrum ad dominandum" XIX: 12. 14; ibi ventus orientalis ſeu eurus pro illis quæ ſunt cupiditatum. Apud Eſaiam " Meditatus eſt de *vento ſuo duro*, in die euri" XXVII: 8. Apud Hoſcheam " Veniet *Eurus* ventus Jehovæ a deſerto aſcendens, & *exareſcet* ſcaturigo ejus, & *exſiccabitur* fons ejus, ille deprædabitur theſaurum omnis vaſis deſiderii" XIII: 15, ibi quoque ventus orientis ſeu eurus pro illis quæ ſunt cupiditatum. Similiter apud Jeremiam " Sicut *ventus orientalis* diſpergam eos coram hoſte" XVIII: 17. apud Davidem " Per *Ventum orientalem* confringes naves Tharſchiſch" Pſalm, XLVIII: 8. Apud Eſaiam " Deſeruiſti populum tuum, domum Jacobi, quia repleti ſunt *Euro*, & divinatores

ſunt Philiſtæi" 11:6. Apud Hoſcheam "Ephraim paſcens ventum, & perſequitur *Eurum*, omni die mendacium & vaſtationem multiplicat" XII: 2; ventus hic pro phantaſiis, & eurus pro cupiditatibus. Simile etiam per *Ventum orientalem* in ſenſu interno intelligitur, per quem productæ ſunt locuſtæ, & per quem locuſtæ conjectæ in mare" Exod: X: 13. 19; & quoque per quem diviſæ ſunt aquæ maris Suph" Exod: XIV: 21.

5216. Germinantes poſt illas, quod ſignificet apparentes juxta, conſtat a ſignificatione germinare hic, quod ſit apparere; & ex ſignificatione poſt eas, quod ſit juxta, ſeu in termino, ſicut per vaccas malas & graciles aſcendentes *poſt eas*, nempe poſt vaccas pulchras & pingues, ſignificatur. n: 5202; quod poſt eas ſit juxta, eſt quia *poſt* eſt ſucceſſivum temporis, & in ſpirituali mundo, conſequenter in ſpirituali ſenſu, notio temporis nulla eſt, ſed loco ejus tale ſtatus quod correſpondet.

5217. Et abſorbebant ariſtæ graciles ſeptem ariſtas pingues & plenas, quod ſignificet quod ſcientifica nullius uſus exterminarent ſcientifica bona, conſtat ex ſignificatione ariſtarum gracilium, quod ſint ſcientifica nullius uſus, de qua ſupra n: 5214; ex ſignificatione ariſtarum pinguium & plenarum, quod ſint ſcientifica quibus illa quæ fidei & charitatis inapplicari poſſent, de qua n: 5213, conſequenter ſcientifica bona; & ex ſignificatione abſorbere, quod ſit exterminare, ſimiliter ac comedere, ut de vaccis dicitur ſupra n: 5206; quod ſcientifica bona exterminentur per ſcientifica nullius uſus, ſeu quod vera per falſa, videatur n: 5207; ita quoque in ſpirituali mundo ſe habet, ubi falſa ſunt, ibi vera ſubſiſtere non poſſunt, & vice verſa, ubi vera ibi non falſa, unum exterminat alterum, ſunt enim oppoſita; cauſa eſt, quia falſa ſunt ex inferno, & vera ſunt ex cœlo: apparet quandoque ſicut falſa & vera in uno ſubjecto ſint, at non ſunt falſa quæ oppoſita ſunt veris ibi, ſed quæ aſſociantur per applicationes; ſubjectum, ubi vera & ſimul falſa quæ oppoſita ſubſiſtunt, vocatur tepidum, & ſubjectum in quo falſa & vera commixta ſunt, vocatur prophanum.

5218. Et expergefactus Pharao, quod ſignificet communem illuſtrationis ſtatum, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5208 explicata ſunt, ubi eadem verba.

5219. Et ecce ſomnium, quod ſignificet in obſcuro illo, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit ſtatus obſcurus, de qua n: 1838. 2514, 2528. 5210. Obſcurum dicitur, quia vera exterminata ſunt, ubi enim non vera ibi eſt obſcurum, lux enim cœli ſolum in vera influit, nam Lux cœli eſt Divinum Verum a Domino, inde vera apud angelos & apud ſpiritus, & quoque apud homines, ſunt luces ſuccenturiatæ, ſed lucem ſuam a Divino Vero habent per bonum in veris, niſi enim vera ſint ex bono, hoc eſt, niſi vera bonum in ſe habeant, non recipere poſſunt aliquam lucem a Divino, per bonum recipiunt, bonum enim eſt ſicut ignis ſeu flamma, & vera ſunt ſicut luces inde. Etiam vera abſque bono in altera vita lucent, ſed lucent luce hyemali, quæ lux fit caligo ad lucem cœli: ex his conſtare poteſt, quid per obſcurum hic intelligitur, quod nempe ſtatus Naturalis cum ſcientifica bona per ſcientifica nullius uſus exterminata ſunt; tale obſcurum eſt, quod communiter illuſtrari poteſt,

n: 5208,

n: 5208. 5218; at obſcurum ex falſis, nullatenus poteſt, falſa enim ſunt totidem tenebroſitates, quæ lucem cœli exſtinguunt, & faciunt inde obſcurum, quod illuſtrari nequit priuſquam falſa remota ſunt.

5220. Verſ: 8. *Et factum in matutino agitatus ſpiritus illius, & miſit & vocavit omnes magos Ægypti, & omnes ſapientes illius, & narrabat Pharao illis ſomnium ſuum, & nemo interpretans illa Pharaoni.* Et factum in matutino, quod ſignificet in novo illo ſtatu: agitatus ſpiritus illius, ſignificat turbam: & miſit & vocavit omnes magos Ægypti & ſapientes illius, ſignificat in conſultando ſcientifica interiora tum exteriora: & narrabat Pharao illis ſomnium, ſignificat de futuris: & nemo interpretans illa Pharaoni, ſignificat quod neſciretur quid contingeret.

5221. Et factum in matutino, quod ſignificet in novo illo ſtatu, conſtat a ſignificatione factum ſeu fuit, quod involvat novum, de qua n: 4979. 4987; & ex ſignificatione matutini ſeu mane, quod ſit illuſtrationis ſtatus, de qua n: 3458. 3723, hic ſtatus eſt ille novus qui intelligitur, de quo videatur mox ſupra n: 5218; agitur hic de illo ſtatu & ejus quali, quod nempe turba ibi propter obſcurum de contingentibus; ſed de quali illius ſtatus, vix aliquis ſcire quid poteſt, niſi ſit in ſphæra ſpirituali, & tunc ſimul in attentione ad illa quæ intus peraguntur; alioquin ne quidem ſciri poteſt, quid ſit communiter illuſtrari, & particulariter illuſtrari, & ne quidem quid ſit illuſtrari, minus quod in communi illuſtrationis ſtatu principio ſit turba, & quod non prius tranquillum, quam cum vera ex bono repoſita ſunt in ſuo ordine: quomodo hæc ſe habent, clare percipitur ab angelis, etiam a ſpiritibus bonis, quia hi in ſphæra ſpirituali ſunt; talia ſapere & cogitare, illis delitiæ ſunt, at homini qui in ſphæra naturali eſt, & magis qui in ſphæra ſenſuali, & adhuc magis qui in craſſe ſenſuali ex corporis & terreſtribus, talia tædia ſunt.

5222. Agitatus ſpiritus illius, quod ſignificet turbam, conſtat ex ſignificatione agitari ſpiritu, quod ſit turbari: per ſpiritum hic, ut quoque aliquoties alibi in Verbo, intelligitur interior affectio & cogitatio, quæ quoque ſunt ſpiritus hominis; antiqui vocarunt illa ſpiritum, ſed per ſpiritum in ſpecie intellexerunt interiorem hominem, qui victurus poſt mortem corporis; at hodie per ſpiritum, ubi in tali ſenſu legitur, ſolum intelligitur cogitativum, & hoc abſque alio ſubjecto quam corpore in quo ſit, ex cauſa, quia non amplius creditur, quod interior homo ſit ipſe homo, ſed quod interior homo, qui vulgo anima aut ſpiritus vocatur, ſit modo cogitatio abſque ſubjecto, adæquato, conſequenter quia cogitatio abſque ſubjecto in quo, quod poſt mortem corporis, ſicut æthereum aut flammeum quid, diſſipabitur; tale intelligitur hodie per ſpiritum, ut cum dicitur agitari ſpiritu, contriſtari ſpiritu, lætari ſpiritu, ovare ſpiritu, cum tamen eſt ipſe interior homo, qui ſpiritus vocatur, qui agitatur, contriſtatur, lætatur, ovat, qui eſt homo in forma prorſus humana, ſed inviſibili oculis corporis, apud quem cogitatio.

5223. Et miſit & vocavit omnes magos Ægypti & ſapientes illius, quod ſignificet in conſultando ſcientifica interiora, tum exteriora, conſtat ex ſignificatione magorum, quod in bono ſenſu ſint ſcientifica interiora, de qua ſequitur;

quitur; & a ſignificatione ſapientum, quod ſint ſcientifica exteriora, de qua etiam ſequitur. Quod per Magos & ſapientes Ægypti ſignificentur ſcientifica, eſt quia Ægyptus fuerat inter illa regna, ubi Eccleſia Antiqua repræſentativa fuit, n: 1238. 2385; ſed in Ægypto ſcientifica illius Eccleſiæ imprimis excolebantur, quæ fuerunt de Correſpondentiis, Repræſentativis & Significativis, per quæ ſcientifica explicabantur illa quæ in Libris Eccleſiæ ſcripta erant, & quæ in cultu eorum ſancto fiebant, n: 4749. 4964. 4966; inde obtinuit, quod per Ægygtum ſignificata ſint in genere ſcientifica, n: 1164. 1165. 1186. 1462, & quoque per Pharaonem regem ejus: primarii apud illos, qui ſcientifica illa callebant & docebant, vocabantur magi, & ſapientes, qui ſcientifica myſtica magi, qui ſcientifica non myſtica ſapientes, conſequenter qui ſcientifica interiora magi, & qui ſcientifica exteriora ſapientes; inde eſt, quod per illos talia in Verbo ſignificentur: at poſtquam ſcientificis Eccleſiæ interioribus cæperunt abuti, ac illa in magica vertere, tunc per Ægyptum quoque cæptum ſignificari ſcientificum quod pervertit, & pariter per magos Ægypti, & ſapientes illius. Magi illius temporis noverunt talia quæ ſpiritualis mundi ſunt, didicerunt illa ex correſpondentiis & repræſentativis Eccleſiæ, quapropter etiam multi eorum communicabant cum ſpiritibus, & inde didicerunt artes illuſorias, per quas miracula magica fecerunt; ſed qui *Sapientes* dicebantur, non talia curabant, verum ænigmatica ſolvebant, & cauſas rerum naturalium docebant, in talibus imprimis conſtabat illius temporis ſapientia, & talia poſſe vocabatur ſapientia; ut conſtare poteſt ex illis quæ de Schelomone memorantur in Libro Primo Regum "Multiplicata eſt *Sapientia Schelomonis* præ *ſapientia* omnium filiorum orientis, & præ omni *ſapientia Ægyptiorum*, adeo ut *ſapiens* fuerit præ omnibus hominibus, præ Ethane, Eſrachita, & Hemane, & Kalkole, & Dardao, filiis Macholis, loquutus eſt tria millia *proverbiorum*, & fuit canticum ejus quinque & millia. Inſuper loquutus eſt de lignis, a cedris quæ in Libano, uſque ad hyſſopum quæ exiens e pariete; loquutus etiam eſt de beſtia, & de ave, & de reptili, & de piſcibus. Ideo venerunt ex omnibus populis ad audiendum *ſapientiam* Schelomonis a cum omnibus regibus terræ, qui audiverunt de *ſapientia ejus*" v: 10: & quæ de Regina Schebæ memorantur in eodem Libro "quod venerit ad tentandum eum *Ænigmatibus*, & indicavit ei Schelomo omnia verba ejus, non fuit verbum occultum a rege, quod non indicaret illi" x: 1: ſeq: inde patet, quid illo tempore dicebatur ſapientia, & quinam non ſolum in Ægypto, ſed etiam alibi, ut in Syria, Arabica, Babele, vocabantur ſapientes; ſed in ſenſu interno per ſapientiam Ægyptiacam non aliud ſignificatur quam ſcientia rerum naturalium, & per magiam ſcientia rerum ſpiritualium, ita per ſapientes ſcientifica exteriora, & per magos ſcientifica interiora, & per Ægyptum in genere ſcientia n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966: per Egyptum & ejus ſapientes non aliud intellectum fuit apud Eſaiam "Stulti ſunt principes Zoanis, *ſapientum conſiliariorum Pharaonis* conſilium obrutuit, quomodo dicitur ad Pharaonem, *filius ſapientum ego*, filius regum antiquitatis, ubi nunc *ſapientes* tui" xix: 11. 12. Quod *Magi* dicerentur, qui in ſcientia ſpiritualium eſſent, &

quoque

quoque inde in revelationibus, conſtat a *Magis*, qui ab orientalibus venerunt Hieroſolymam, quærentes ubi eſſet natus Rex Judæorum, dicenteſque quod viderint Ipſius ſtellam in Oriente, & venerint ad adorandum Ipſum" Matth: II: 1. 2: & quoque conſtat a Daniele, qui vocatur *princeps magorum*, Dan: IV: 6, & alibi "Regina dixit ad regem Belthſchazer, eſt vir in regno tuo, in quo ſpiritus deorum ſanctorum, & in diebus patris tui lux & intelligentia & ſapientia, ſicut ſapientia deorum, inventa eſt in eo; ideo rex Nebuchadnezer pater tuus, *principem magorum*, divinatorum, Chaldeorum, deciſorum, conſtituit eum" Dan: V: 11: & adhuc "Non inventus eſt de omnibus ſicut Daniel, Chanania, Miſchael, & Aſariah, cum namque ſtarent coram rege, omne verbum ſapientiæ intelligentiæ quod quæſivit ex iis rex, deprehendit eos decem vicibus *ſupra omnes magos*, divinatores, qui in regno illius" Dan: I: 19. 20. Quod per Magos in oppoſito ſenſu intelligantur, qui perverterunt ſpiritualia, & inde magica exercuerunt, notum eſt, ſicut qui memorantur Exod: VII: 9. 10. 11. 12. Cap: VIII: 3. 5. Cap: IX: 11: Magia enim non aliud erat quam perverſio, & perverſa applicatio talium quæ ſunt ordinis in mundo ſpirituali, inde magia deſcendit; ſed magia illa hodie naturalis vocatur, ex cauſa quia non aliquid ſupra aut ultra naturam amplius agnoſcitur, ſpirituale, niſi per id intelligatur interius naturale, negatur.

5224. Et narrabat Pharaoh illis ſomnium, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prævidentia, prædictio, eventus, de qua n: 5091. 5092. 5104, ita futura: quomodo hæc in ſenſu interno ſe habent, conſtat a ſerie rerum; agitur in hoc Verſu de novo ſtatu Naturalis, cum in obſcuro eſt, propter vera inde exterminata, & quod tunc ibi turba in conſultando ſcientifica de futuris; cum enim tale obſcurum contingit, tunc incidit illico cogitatio, quid eventurum, hoc quia commune eſt in omni tali ſtatu, cum regeneratur homo, ideo hic in ſenſu interno ille ſtatus deſcribitur: ſed tales ſtatus hodie ignoti ſunt, tam quia pauci regenerantur, quam quia illi qui regenerantur, non reflectunt ſuper talia; quæ interius apud hominem peraguntur, hodie non curat homo, quia externa occupant totum, & ei apud quem externa occupant totum, hoc eſt, ubi externa ſunt fines vitæ, interna nihili ſunt; de obſcuro illo dicerent, quid mihi illa, cum nihil lucri inde, nec aliquid honoris, quare cogitandum de ſtatu animæ, ſeu de ſtatu interni hominis num is in obſcuro ſit cum vera exterminata, vel num in claro cum vera ibi repoſita, ad quid conducit id ſcire, num internus aliquis homo ſit, & num alius ſtatus animæ ſit, quam qui corporis, in dubio ſum, imo num aliqua anima ſit quæ vivit poſt mortem, quis redierat ex mortuis, & indicaverat; ita loquitur hodie ſecum homo Eccleſiæ, & ita cogitat cum audit aut legit aliquid de ſtatu Interni hominis; inde patet, unde eſt, quod illa quæ intus apud hominem peraguntur, hodie in occulto ſint, & plane neſciantur: tale obſcurum intellectus nuſquam fuerat apud Antiquos, ſapientia eorum fuerat excolere interiora, & ſic utramque facultatem tam intellectualem quam voluntariam perficere, & per id proſpicere animæ ſuæ; quod Antiquis talia curæ fuerint, liquet ab eorum ſcriptis, quæ etiam hodie exſtant, & quoque ex deſiderio omnium audiendi

diendi

diendi Schelomonem, nam " *ideo venerunt ex Omnibus populis ad audiendum ſapientiam Schelomonis, a cum Omnibus regibus terræ, qui audiverunt de ſapientia ejus* " 1 Reg: v: 14; & ideo venit Regina Schebæ, & ex beatitudine, in quam venit ex Sapientia Schelomonis, dixit " *Beati viri tui, beati ſervi tui hi, qui ſtant coram te jugiter, ac audiunt ſapientiam tuam*, 1 Reg: x: 8. quis hodie ſe beatum dicturus ex eo.

5225. Et nemo interpretans illa Pharaoni, quod ſignificet quod neſciretur quid contingeret, conſtat ex ſignificatione interpretari, quod ſit ſcire quid contingeret, de qua n: 5141, inde nemo interpretans eſt neſcire, *nemo* enim in ſenſu interno eſt negativum rei, ita *non*, nam idea perſonæ vertitur in ideam rei in ſenſu interno, ſicut idea viri, mariti, fæminæ, uxoris, filii, filiæ, pueri, virginis, in ideam veri aut boni, & ſicut ſupra n: 4223, idea magi & ſapientis in ideam ſcientificorum interiorum & exteriorum; cauſa eſt, quia in mundo ſpirituali ſeu in cœlo, non perſonæ ſed res ſub intuitionem veniunt, perſonæ enim limitant ideam & concentrant ad finitum quoddam, at res non limitant & concentrant ſed extendunt ad Infinitum, ita ad Dominum: inde quoque eſt, quod nuſquam aliqua perſona, quæ in Verbo nominatur, in cœlo percipiatur, ſed loco ejus res quæ per illam perſonam repræſentatur, ita quoque nec aliquis populus aut gens, ſed quale ejus; imo etiam prorſus neſcitur aliquod hiſtoricum Verbi de perſona, gente ac populo, in cœlo, conſequenter nec ſcitur quis Abraham, quis Jiſchak, quis Jacob, quis populus Iſraeliticus, & quæ Gens Judaica, ſed percipitur ibi quid Abraham, quid Jiſchak, quid Jacob, quid populus Iſraeliticus, quid Gens Judaica, ita in omnibus reliquis; inde eſt loquela Angelica illimitata & quoque univerſalis reſpective.

5226. Verſ: 9. 10. 11. 12. 13. *Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, dicendo, peccatorum meorum ego recordor hodie. Pharao ſuccenſuit ſuper ſervos ſuos, & dedit me in cuſtodiam domo principis ſatellitum, me & principem piſtorum. Et ſomniavimus ſomnium in nocte una, ego & is, quiſque ſecundum interpretationem ſomnii ſui ſomniavimus. Et ibi cum nobis puer Hebræus ſervus principis ſatellitum, & narravimus ei, & interpretatus nobis ſomnia noſtra, cuique ſecundum ſomnium ſuam interpretatus. Et factum, quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, me reduxit ſuper ſtationem meam, & eum ſuſpendit.* Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, ſignificat cogitationem ex ſenſuali parti intellectuali ſubjecto: dicendo, ſignificat perceptionem inde: peccatorum meorum recordor hodie, ſignificat de disjunctionis ſtatu: Pharao ſuccenſuit ſuper ſervos ſuos, ſignificat cum naturale ſe averteret: & dedit me in cuſtodiam domo principis ſatellitum, ſignificat rejectionem ab illis quæ primaria interpretationi: me & principem piſtorum, ſignificat utrumque ſenſuale: & ſomniavimus ſomnium in nocte una, ſignificat prævifum in obſcuro: ego & is, ſignificat de utroque ſenſuali: quiſque ſecundum interpretationem ſomnii ſui ſomniavimus, ſignificat quid eveniret utrique: & ibi cum nobis puer Hebræus, ſignificat quod tentationis cauſa illuc rejectum inſons Eccleſiæ: ſervus principis ſatellitum, ſignificat in quo verum quod primario

mario inſerviret interpretationi: & narravimus ei, ſignificat quid inde perceptio: & interpretatus nobis ſomnia noſtra, ſignificat quod ineſſet prævifis in obſcuro: cuique ſecundum ſomnium ſuum interpretatus ſignificat ex vero: & factum quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, ſignificat quod ſic eveniret: me reduxit ſuper ſtationem meam, ſignificat quod ſenſuale partis intellectualis reciperetur: & eum ſuſpendit, ſignificat quod ſenſuale partis voluntariæ rejiceretur.

5227. Et loquutus princeps pincernarum cum Pharaone, quod ſignificet cogitationem ex ſenſuali parti intellectuali ſubjecto, conſtat ex ſignificatione loqui quod cogitare, de qua n: 2271. 2287. 2619; & ex repræſentatione principis pincernarum, quod ſit ſenſuale parti intellectuali ſubjectum, de qua n: 5077. 5082: quid cogitatio ex ſenſuali, videatur n: 5141.

5228. Dicendo, quod ſignificet parceptionem inde, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 3395: quid perceptio inde, ſeu perceptio ex cogitatione, non ad captum explicari poteſt, quia hodie prorſus ignotum eſt quid perceptio ſpiritualis, & quod ignotum eſt, hoc non intrat in ſenſum, utcunque deſcribitur: perceptio enim non aliud eſt, quam loquela aut cogitatio angelorum qui apud hominem, illa loquela aut cogitatio cum influit, fit perceptio quod ita ſit vel non ita ſit, ſed non apud alios, quam qui in bono amoris & charitatis ſunt, nam per bonum influit; apud illos perceptio illa producit cogitationes, nam perceptivum illis eſt commune cogitationis: at perceptio ex cogitatione actualiter non datur, ſed apparenter: verum de hoc arcano non plus dici poteſt, quia, ut dictum, hodie ignotum eſt, quid perceptio.

5229. Peccatorum meorum recordor hodie, quod ſignificet de disjunctionis ſtatu, conſtat a ſignificatione peccatorum, quod ſint quæ inverſi ordinis, de qua n: 5076; & ex ſignificatione recordari, quod ſit conjunctio, de qua n: 5169, ita peccatorum recordari eſt conjungi cum illis quæ inverſi ordinis ſunt, conſequenter disjungi a Naturali, quod Pharaonem repræſentatur, quod enim conjungitur cum illis quæ in inverſo ordine ſunt, diſjungitur ab illis quæ in ordine: quod recordari ſit conjunctio, eſt quia recordatio alicujus in altera vita conjungit, ut primum enim aliquis ſpiritus recordatur alterius, ſiſtitur is præſens, & quoque ita præſens ut colloquantur; inde eſt, quod angeli & ſpiritus, omnes quos cognoverunt, & de quibus audiverunt, poſſint offendere, eos præſentes videre, & cum iis loqui, cum Dominus concedit ut illorum recordentur, n: 1114

5230. Pharao ſuccenſuit ſuper ſervos ſuos, quod ſignificet cum naturale ſe averteret, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5080. 5081, explicata ſunt, ubi ſimilia verba.

5231. Et dedit me in cuſtodiam domo principis ſatellitum, quod ſignificet rejectionem ab illis quæ primaria interpretationi, conſtat etiam ab illis quæ ſupra n: 5083. 5084, explicata ſunt, ubi ſimilia verba.

5232. Me & principem piſtorum, quod ſignificet utrumque ſenſuale, conſtat

ſtat a repræſentatione principis pincernarum, qui hic intelligitur per me, quod ſit ſenſuale parti intellectuali ſubjectum in genere, de qua n: 5077 5082; & ex repræſentatione principis piſtorum, quod ſit ſenſuale parti voluntariæ ſubjectum in genere, de qua n: 5078. 5082; ita per me & principem piſtorum ſignificatur utrumque ſenſuale: dicitur utrumque ſenſuale, quia in homine, quæ vitam ejus faciunt, ſunt binæ facultates, nempe voluntas & intellectus, ad quas ſe referunt omnia & ſingula quæ in homine: quod binæ facultates in homine ſint, quæ conſtituunt vitam ejus, eſt quia duo ſunt quæ faciunt vitam in cœlo, nempe bonum & verum, bonum ſe refert ad voluntatem, verum ad intellectum; inde patet, quod duo ſint quæ faciunt hominem ſpiritualem, & conſequenter illum beatum in altera vita, nempe charitas & fides, charitas enim eſt bonum, & fides eſt verum; & charitas ſe refert ad voluntatem, & fides ad intellectum: ad illa bina, nempe ad bonum & verum, etiam ſe referunt omnia & ſingula in natura, inde exiſtunt & inde ſubſiſtunt; quod ad illa bina ſe referant, patet manifeſte ex calore & luce, calor ſe refert ad bonum, & lux ad verum, quapropter etiam calor ſpiritualis eſt bonum amoris, & lux ſpiritualis eſt verum fidei: cum omnia & ſingula in univerſa natura ad illa bina, nempe ad bonum & verum, ſe referunt, & bonum repræſentatur in calore, & fides in luce, judicet quiſque qualis homo eſt ex ſola fide abſque charitate, ſeu quod idem, ex ſolo intelligere verum abſque velle bonum, annon ſimilis eſt ſtatui hyemis, quando lux ſplendet, & uſque omnia & ſingula torpent, quia abſque calore; talis ſtatus eſt hominis qui in ſola fide eſt, & non in bono amoris, eſt in gelu & in tenebris, in gelu quia eſt contra bonum, in tenebris quia ex eo eſt contra verum, qui enim eſt contra bonum is quoque contra verum eſt, utcunque videatur ſibi quod non ſit, nam unum trahit in ſuam partem alterum; talis fit ejus ſtatus poſt mortem.

5233. Et ſomniavimus ſomnium in nocte una, quod ſignificet præviſum in obſcuro conſtat a ſignificatione ſomnii, quod ſit præviſum, de qua n: 3698. 5091; & ex ſignificatione noctis, quod ſit ſtatus umbræ, de qua n: 1712, ita obſcurum.

5234. Ego & is, quod ſignificet de utroque ſenſuali, conſtat ex repræſentatione pincernæ, qui hic eſt ego, quod ſit unum ſenſuale, & ex repræſentatione piſtoris, qui hic eſt is, quod ſit alterum ſenſuale, de quibus mox ſupra n: 5232.

5235. Quiſque ſecundum interpretationem ſomnii ſui ſomniavimus, quod ſignificet quid eveniret utrique, conſtat ex ſignificatione interpretationis, quod ſit quid in ſe haberet, & quid contingeret, de qua n: 5093. 5705. 5707. 5741, ita quid eveniret, nempe ex præviſo, quod ſignificatur per ſomnium, n: 5233.

5236. Et ibi cum nobis puer Hebræus, quod ſignificet quod tentationis cauſa illuc rejectum inſons Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione pueri, quod ſit inſons, de qua ſequitur; & ex ſignificatione Hebræi, quod ſit qui ab Eccleſia, de qua n: 5136, ita quod eſt Eccleſiæ; quod tentationis cauſa illuc rejectus, ſignificatur per quod ibi eſſet, nempe in cuſtodia, nam per cuſtodiam,

in

in quam miſſus Joſephus, ſignificatur ſtatus tentationis, n: 5036. 5037. 5039. 5044. 5045; de quo ſtatu in Cap: XXXIX. & XL, actum eſt. Quod puer ſit inſons, eſt quia infans in ſenſu interno eſt innocens; in Verbo enim memoratur, lactens, infans, puer, & per illos ſignificantur tres gradus innocentiæ, primus gradus per lactentem, alter per infantem, & tertius per puerum; ſed quia apud puerum exui incipit innocentia, ideo per puerum ſignificatur id innocens quod vocatur inſons: quia innocentiæ tres gradus per illos, etiam amoris & charitatis tres gradus per eoſdem ſignificantur, ex cauſa, quia amor cœleſtis & ſpiritualis, hoc eſt, amor in Dominum & charitas erga proximum, non dari poſſunt niſi quam in innocentia: ſed ſciendum, quod Innocentia lactentium, infantum & puerorum, ſit modo externa, & quod non detur apud hominem innocentia interna, quam poſtquam is e novo natus eſt, hoc eſt, e novo quaſi factus lactens, infans, & puer; hi ſtatus ſunt qui per illos ſignificantur in Verbo, nam in ſenſu interno Verbi non niſi quam ſpirituale intelligitur, proinde ſpiritualis naſcentia, quæ renaſcentia & quoque regeneratio vocatur. Quod innocens, quod inſons dicitur, ſignificetur per puerum, conſtat apud Lucam "Jeſus dixit, quicunque non recipit regnum Dei, ut *Puer*, non ingredietur in illud" XVIII: 17; recipere regnum Dei, ut *puer*, eſt charitatem & fidem ex innocentia. Apud Marcum "Jeſus accepit *puerum*, ſtatuit illum in medio eorum, inque ulnas ſuſcepit illum; dixit illis, quiſquis unum ex talibus *pueris* ſuſcipit in Nomine meo, Me ſuſcipit" IX: 36. 37. Luc: IX: 47. 48; per puerum hic repræſentata eſt innocentia, quam qui ſuſcipit, Dominum ſuſcipit, quia Ipſe eſt ex quo omne Innocentiæ; quod ſuſcipere puerum in Nomine Domini, non ſit puerum ſuſcipere, quiſque videre poteſt, ita quod cœleſte per id repræſentatum ſit. Apud Matthæum "*Pueri* in templo clamarunt, Oſanna filio Davidis: indignati ſunt, quare Jeſus dixit illis, anne legiſtis, quod ex ore *infantum* & *lactentium* perfeciſti laudem" XXI: 15. 16. Pſalm: VIII: 3; quod pueri clamarent Oſanna filio Davidis, erat ut repræſentaretur quod innocentia ſolum agnoſcat & recipiat Dominum, hoc eſt, illi quibus innocentia eſt; per quod ex ore infantum & lactentium perfeciſti laudem, ſignificatur quod non per aliam viam laus ad Dominum venire queat, quam per innocentiam, per hanc ſolam fit omnis communicatio, & omnis influxus, proinde acceſſus; inde eſt, quod Dominus dicat, apud Eundem "Niſi converſi fueritis, & fiatis ſicut *pueri*, non ingrediemini in Regnum cœlorum" XVIII: 3. Etiam in ſequentibus his locis per puerum ſignificatur innocentia, apud Sachariam "Implebantur plateæ urbis *pueris* & *puellis*, ludentibus in plateis ejus" VIII: 5, ibi de nova Hieroſolyma, ſeu Regno Domini. Apud Davidem "Laudate Jehovam juvenes & etiam virgines, Senes cum *pueris*" Pſalm: CXLVIII: 12. Apud Eundem "Jehovah renovat e fovea vitam tuam, ſaturat bono os tuum, ut renoveris ſicut aquila *pueritia tua*" Pſalm: CIII: 4. 5. Apud Joelem "Super populum meum jecerunt ſortem, quia dederunt *puerum* pro ſcorto, & *puellam* vendiderunt vino quod biberunt" IV: 3. Apud Jeremiam "Diſpergam per te virum & fæminam, & diſpergam per te ſenem & *puerum*, & diſpergam per te

D juvenem

juvenem & virginem": LI: 22. Apud Eſaiam "*Puer natus eſt nobis*, filius datus eſt nobis, ſuper cujus humero principatus, & vocabit Nomen Ipſius, Mirabilis, Conſiliarius, Deus, Heros, Pater æternitatis[: Princeps pacis"; IX: 5.

5237. Servus principis ſatellitum, quod ſignificet in quo verum quod primario inſerviret interpretationi, conſtat a prædicatione ſervi, quod ſit de vero, de qua n: 2567. 3409; & ex ſignificatione principis ſatellitum, quod ſint primaria interpretationi, de qua n: 4790. 4966. 5084; & quia verum inſervit interpretationi nempe verbi; per ſervum principis ſatellitum, ſignificatur hic verum inſerviens.

5238. Et narravimus ei, quod ſignificet quod inde perceptio; conſtat a ſignificatione narrare, quod ſit perceptio, de qua n: 3209.

5239. Et interpretatus nobis ſomnia noſtra, quod ſignificet quid ineſſet prævisis in obſcuro, conſtat a ſignificatione interpretari, quod ſit quid ineſſet, de qua n: 5093. 5105. 5107; & ex ſignificatione ſomniorum, quod ſint prævisa in obſcuro, de qua ſupra n: 5233.

5240. Cuique ſecundum ſomnium ſuum interpretatus, quod ſignificet ex vero; & factum quemadmodum interpretatus nobis, ita fuit, quod ſignificet quod ſic eveniret, conſtare poteſt ex eo, quod per illa verba ſignificetur eventus rei, qui ex vero talis fuit, ſicut prædixit.

5241. Me reduxit ſuper ſtationem meam, quod ſignificet quod ſenſuale partis intellectualis reciperetur, conſtat ex ſignificatione pincernæ, qui hic intelligitur per me, quod ſit ſenſuale partis intellectualis, de qua ſupra; & ex ſignificatione reducere ſuper ſtationem, quod ſit redigere in ordinem & ſubordinare, de qua n: 5125. 5165, ita quoque recipere.

5242. Et eum ſuſpendit, quod ſignificet quod ſenſuale partis voluntariæ rejiceretur, conſtat ex ſignificatione piſtoris, qui hic intelligitur per *eum*, quod ſit ſenſuale partis voluntariæ, de qua ſupra; & ex ſignificatione ſuſpendere, quod ſit rejicere, de qua n: 5156. 5167. Hæc ulterius explicare non opus eſt, quia prius explicata ſunt, ſunt enim talia, quæ iterum dicta ſunt propter ſeriem.

5243. Verſ: 14. *Et miſit Pharao, & vocavit Joſephum, & acceleraverunt eum a fovea, & totondit, & mutavit veſtes ſuas, & venit ad Pharaonem.* Et miſit Pharao, ſignificat naturalis novi propenſionem: & vocavit Joſephum, ſignificat ad recipiendum cœleſte ſpiritualis: & acceleraverunt eum e fovea, ſignificat feſtinam rejectionem talium quæ impediverunt ex ſtatu tentationis, & inde mutationem: & totondit, ſignificat rejectionem & mutationem quoad illa quæ ſunt exterioris naturalis, & mutavit veſtes ſuas, ſignificat quoad illa quæ ſunt interioris naturalis, induendo convenientia: & venit ad Pharaonem, ſignificat ſic communicationem cum novo Naturali.

5244. Et miſit Pharao, quod ſignificet Naturalis novi propenſionem, conſtat ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturalis homo novus, de qua n: 5079. 5080 propenſio ad recipiendum cœleſte ſpiritualis, ſignificatur per quod miſerit & vocaverit Joſephum; ipſa propenſio patet a ſequentibus, quod dederit

derit eum ſuper domum ſuam, & ſuper omnem terram Ægypti, & dixerit quod ſuper ore ejus oſcularetur omnis populus ejus, Verſ: 40. 41. 42. 43. Cum his ita ſe habet; cum ſtatus plenus eſt, hoc eſt, cum omnia parata ſunt in naturali ad recipiendum influxum ab interiori ſeu ſuperiori, & ad ſibi applicandum illa quæ influunt, tunc quoque naturale in propenſione eſt, hoc eſt, in affectione recipiendi, ita accommodatur unum alteri, cum homo renovatur a Domino.

5245. Et vocavit Joſephum, quod ſignificet ad recipiendum cœleſte ſpiritualis, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4585. 4592. 4594. 4963; quod ad recipiendum illud ſignificetur per quod vocaverit, videatur mox ſupra n: 5244.

5246. Et acceleraverunt eum e fovea, quod ſignificet feſtinam rejectionem talium quæ impediverunt ex ſtatu tentationis, & inde mutationem, conſtat ex ſignificatione foveæ, quod ſit ſtatus vaſtationis, & quoque tentationis, de qua n: 4728. 4744. 5038; & ex ſignificatione accelerare eum ex illa, quod ſit feſtina rejectio talium quæ inde, nempe ex ſtatu tentationis; cum enim fovea eſt ſtatus tentationis, tunc accelerare aliquem ex illa, eſt removere talia quæ ex illo ſtatu, conſequenter rejicere; ut quoque a nunc ſequentibus patet, illa enim quæ erant foveæ rejecit, totondit enim ſe, & mutavit veſtes: ſtatus tentationis reſpective ad ſtatum poſt illum, eſt quoque ſicut ſtatus foveæ ſeu carceris, ſquallidus & immundus, cum enim tentatur homo, tunc immundi ſpiritus prope illum ſunt, & circumcingunt, & excitant mala & falſa quæ apud illum, & quoque detinent illum in illis, & exaggerant, uſque ad deſperationem, inde eſt quod homo tunc in immundo & ſquallido ſit: etiam ſtatus ille, cum ſiſtitur videndus in altera vita (ſtatus omnes ſpirituales ad viſum ibi exhiberi poſſunt) tunc apparet ille ſicut nimbus exhalatus e locis ſordidis, & quoque fætor inde percipitur; talis apparet ſphæra, qua circumcingitur is qui in tentatione eſt, & quoque qui in vaſtatione, hoc eſt, qui in fovea in terra inferiore, de qua n: 4728. At cum ſtatus tentationis ceſſat, tunc diſſipatur ille nimbus, & fit ſerenum; cauſa eſt, quia falſa & mala apud hominem per tentationes aperiuntur, & removentur, cum aperiuntur, apparet illud nimboſum & cum removentur apparet ſerenum: ſtatus illius mutatio etiam ſignificatur per quod Joſephus totonderit, & quod mutaverit veſtes. Comparari etiam ſtatus tentationis poteſt cum illo ſtatu, in quo homo eſt cum inter latrones, a quo cum venit eſt horridus quoad comas, aſper quoad faciem, & ruptus quoad veſtes, ſi in tentatione ſuccumbit, manet in tali ſtatu, at ſi in tentatione vincit, tunc poſtquam repoſuit faciem, pectinavit comas, & mutavit veſtes, in ſtatum hilarem & ſerenum venit; ſunt quoque ſpiritus & genii infernales, qui inſtar latronum tunc circumdant & aggrediuntur, & inducunt tentationes. Ex his nunc patet, quod per acceleraverunt eum e fovea, ſignificetur feſtina rejectio talium quæ impediverunt ex ſtatu tentationis, & inde mutatio.

5247. Et totondit, quod ſignificet rejectionem & mutationem quoad illa quæ ſunt exterioris naturalis, conſtat ex ſignificatione tondere, nempe caput

& barbam, quod ſit rejicere talia quæ ſunt exterioris naturalis; capillus enim ſeu pilus, qui tondebatur, ſignificat id naturale, videatur n: 3301: etiam pilus tam capitis quam barbæ correſpondet in Maximo Homine exteriori naturali, quapropter etiam ſenſuales homines, hoc eſt, illi qui nihil niſi quam naturale crediderant, nec intelligere voluerunt aliquid interius ſeu purius dari quam quod ſenſibus capere poſſent, illi in altera vita in luce cœli apparent piloſi, adeo ut facies vix aliud ſit quam pilus barbæ; piloſæ tales facies multoties mihi viſæ ſunt: qui autem rationales homines fuerunt, hoc eſt, ſpirituales, apud quos Naturale rite ſubordinatum fuerat, illi apparent decenter comati; imo ex coma in altera vita cognoſci poteſt, quales ſunt quoad naturale; quod ſpiritus in coma appareant, eſt quia in altera vita ſpiritus prorſus apparent ſicut homines in terra; inde etiam eſt, quod viſi angeli in Verbo deſcribantur etiam quandoque, quoad comas. Ex his conſtare poteſt, quid tondere ſignificat; ut apud Ezechielem "Sacerdotes Levitæ, filii Zadoki, exuent *veſtes ſuas* in quibus miniſtrantes, & reponent illas in cubiculis ſanctitatis, & *induent veſtes alias*, nec ſanctificabunt populum *veſtibus ſuis*; & *caput ſuum non radent*, & *comam non demittent*, TONDENDO, *tondebunt capita ſua*" XLIV: 19. 20; ibi de Novo Templo, & de novo Sacerdotio agitur, hoc eſt, de nova Eccleſia, ubi induere veſtes alias ſignificat ſancta vera, caput non radere, comam non demittere, ſed tondendo tondere capita, ſignificat non rejicere naturale, ſed accommodare ut concordet, ita ſubordinare; quiſque qui ſanctum credit Verbum, videre poteſt, quod hæc & reliqua de nova Terra, nova Civitate, ac de novo Templo & novo Sacerdotio, apud Prophetam, prorſus ſe non habitura, ſint ſicut ibi in litera memorantur, ut quod Sacerdotes Levitæ, filii Zadoki, miniſtrabunt ibi, & quod tunc exuent veſtes miniſterii & induent alias, quodque tondebunt capita, ſed quod omnia & ſingula ibi ſignificent talia quæ ſunt novæ Eccleſiæ. Quæ de Sacerdote magno, filius Aharonis, & de Levitis, ſtatuta ſunt, apud Moſen "Sacerdos magnus ex fratribus ſuis, ſuper cujus eſt effuſum caput oleum unctionis & implevit manum ſuam *ad induendum veſtes, caput ſuum non radet*, & *veſtes ſuas non diſſuet*" Levit: XXI: 10. Filii Aharonis *non inducent calvitiem capiti ſuo, nec angulum barbæ ſuæ radent*; ſancti erunt Deo ſuo, nec prophanabunt nomen Dei ſui" Levit: XXI: 5, 6. Purifices ita Levitas; aſperge ſuper illos aquas expiationis, *& tranſire facient novaculam ſuper carnem ſuam*, & lavabunt *veſtes ſuas*, & puri erunt" Num: VIII: 7, nec mandata fuiſſent, niſi ſancta in ſe habuiſſent; quod ſacerdos magnus non caput ſuum raderet, & non veſtes ſuas diſſueret; quod filii Aharonis non capiti ſuo calvitiem inducerent, nec angulum barbæ raderent; & quod Levitæ, cum purificarentur, raderentur novacula ſuper carnem, quid ſancti in his, & quid Eccleſiæ in his; ſed habere externum ſeu naturalem hominem ſubordinatum interno ſeu ſpirituali, & ſic utrumque ſubordinatum Divino, hoc ſanctum eſt, quod etiam percipiunt Angeli cum illa Verbi leguntur ab homine. Similiter quod "Naziræus, qui ſanctus eſſet Jehovæ, ſi mortuus fuerit juxta illum forte ſubito, & polluerit caput Naziræatus ſui, quod *tonderet caput ſuum* in die munditiæ ſuæ,

in

in die ſeptimo *tonderet illud.* Tum quod Naziræus in die quo implentur dies nazirææatus ejus, *tonderet* ad oſtium tentorii conventus *caput Naziræatus ſui*, & acciperet *crinem Capitis ſui*, & daret ſuper ignem qui ſub ſacrificio pacificorum" Num: VI: 13; quid Naziræus, & quid ſancti repræſentabat, videatur n: 3301; quod ſanctum in crinibus ejus conſtaret, nuſquam comprehendi poteſt, niſi ſciatur quid crinis eſt per correſpondentiam, ita cui ſancto crinis Naziræi correſpondebat: pariter nec comprehendi poteſt, unde robur Simſoni ex crinibus, de quibus ille ita ad Delilam "*Novacula non aſcendit ſuper caput meum*, quia Naziræus Die ego ab utero matris meæ, *ſi radar* recedet a me robur, & reddar infirmus, & ero ſicut quivis homo: & Delila vocavit virum, *qui raſit ſeptem cincinnos capitis ejus*, & receſſit robur ejus a ſuper eo. Et dein *cum incepit capillus capitis ejus*, *creſcere*, *ſicut abraſus erat*, rediit robur ei" Judic: XVI: 17. 19; quis abſque cognitione ex correſpondentia noſſe poteſt, quod dominus quoad Divinum Naturale repræſentaretur per Naziræum, & quod Naziræatus non aliud fuerit, & quod robur Simſoni ex repræſentativo illo: qui non ſcit, & magis qui non credit, quod ſenſus internus Verbi ſit, & quod ſenſus literæ ſit repræſentativus rerum quæ in ſenſu interno, vix aliquid ſancti in his agnoſcet, cum tamen ſanctiſſimum ineſt. Qui non ſcit, & magis qui non credit, quod ſenſus internus Verbi ſit, qui ſanctus nec ſcire poteſt, quid ſequentia hæc in ſinu gerunt; ut quæ apud Jeremiam "Periit veritas, & excisa eſt ex ore eorum, *abſcinde crines tui Naziræatus*, & abjice" VII: 28. 29. Apud Eſaiam "In die illo *detondebit* Dominus *per novaculam mercenariam* in tranſitibus fluvii, per regem Aſchuris, *caput* & *pilos pedum*, & etiam *barbam* conſumet" VI: 20. Apud Micham "*Calvitiem induc*, & *tonde te* propter filios delitiarum tuarum, *dilata calvitiem tuam*, ſicut aquila quia migrarunt a te" I: 16: & præterea nec ſciet quid ſancti involvit quod memoratur de Elia, quod eſſet *vir piloſus*, & cingulo corii cinctus circa lumbos ſuos" II Reg: I: 8; & cur pueri, qui vocabant Eliſæum *Calvum*, diſcerpti eſſent ab urſis e ſylva" II Reg: II: 21. 22; per Eliam & per Eliſæum repræſentabatur Dominus quoad Verbum: ita per eos repræſentabatur Verbum, in ſpecie Propheticum, videatur Præf: ad Cap: XVIII: Geneſ: & n: 2762; piloſum & cingulum corii ſignificabat, ſenſum literalem, vir piloſus, illum quoad vera, cingulum corii circa lumbos illum quoad bona; ſenſus enim literalis eſt ſenſus naturalis ejus, nam eſt ex illis quæ in mundo, & ſenſus internus eſt ſenſus ſpiritualis, quia eſt ex illis quæ in cœlo; hi bini ſenſus ſe habent ſicut internum & externum apud hominem, & quia internum non eſt abſque interno, nam externum eſt ultimum ordinis in quo ſubſiſtit internum, ideo ignominioſum contra Verbum erat vocare Eliſæum Calvum, quaſi eſſet abſque externo, ita Verbum abſque ſenſu adæquato captui hominis. Ex his conſtare poteſt, quod ſingula Verbi ſancta ſint; at, ſanctitas, quæ inibi, non apparet ad intellectum, niſi ei qui novit ſenſum ejus internum, uſque tamen ad apperceptionem per influxum e cœlo ei, qui Verbum ſanctum credit, influxus ille fit per ſenſum internum in quo ſunt angeli, qui ſenſus quamvis non intelligitur ab homine, uſque afficit,

quia

quia affectio angelorum, qui in illo ſunt, communicatur; inde quoque patet, quod Verbum datum ſit homini, ut communicatio ei ſit cum cœlo, utque Divinum Verum, quod in Cœlo, per influxum afficiat.

5248. Et mutavit veſtes, quod ſignificet quoad illa quæ ſunt interioris naturalis, induendo covenientia, conſtat a ſignificatione mutare, quod ſit removere & rejicere; & ex ſignificatione veſtium, quod ſint illa quæ ſunt interioris naturalis, de qua ſequitur; quod induerit convenientia, quæ per novas veſtes ſignificantur, inde fluit. Veſtes memorantur ſæpius in Verbo, & per illas intelliguntur ea quæ infra ſeu extra ſunt, ac tegunt ea quæ ſupra ſeu intra ſunt; quapropter per veſtes ſignificatur externum hominis, proinde naturale, nam hoc tegit internum ejus & ſpirituale; in ſpecie per veſtes ſignificantur vera quæ fidei, quia hæc tegunt bona quæ charitatis: hoc ſignificativum habet originem ſuam ex veſtibus, quibus ſpiritus & angeli apparent induti; ſpiritus apparent in veſtibus abſque ſplendore, angeli autem in veſtibus cum ſplendore, & quaſi a ſplendore, nam ipſe ſplendor circum illos apparet ſicut veſtis, ad inſtar ſicut veſtimenta Domino cum transformatus, quæ fuerunt ſic ut Lux, Matth: XVII: 2, & ſicut album fulgurans, Luc: IX: 29; ex veſtibus etiam ſpiritus & angeli cognoſci poſſunt, quales ſunt quoad vera fidei quia hæc per veſtes repræſentantur, ſed vera fidei qualia ſunt in naturali, qualia autem in rationali, apparet ex facie & ejus pulchritudine; ſplendor qui veſtibus eorum, eſt ex bono amoris & charitatis, hoc bonum per tranſlucentiam dat ſplendorem; ex his conſtare poteſt, quid per veſtes repræſentatur in ſpirituali mundo, conſequenter quid veſtes ſunt in ſpirituali ſenſu. Veſtes autem, quas Joſephus mutavit, nempe quas exuit, fuerunt veſtes foveæ ſeu carceris, per quas ſignificantur fallacia & falſa, quæ in tentationum ſtatu a malis geniis & ſpiritibus excitantur, quapropter per mutavit veſtes, ſignificatur rejectio & mutatio quoad illa quæ interioris naturalis, & veſtes quas induit, fuerunt talia quæ convenirent, quapropter etiam ſignificatur induitio convenientium. Videantur quæ prius de veſtibus dicta & oſtenſa ſunt, nempe, quod cœleſtia non veſtiantur, ſed ſpiritualia & naturalia, n: 297. Quod veſtes ſint vera inferiora reſpective, n: 1073. 2576. Quod mutare veſtes fuerit repræſentativum, quod induerentur ſancta vera, inde quoque veſtes mutatoriæ, n: 4545. Quod diſcindere veſtes fuerit repræſentativum luctus ſuper verum amiſſum & deperditum, n: 4763. Quid ſignificatur per illum qui intravit non veſte nuptiali indutus n: 2132.

5249. Et venit ad Pharaonem, quod ſignificet communicationem cum novo Naturali, conſtat a ſignificatione venire, quod ſit communicatio hic per influxum; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit novum naturale, de qua n: 5079. 5080. 5244. Quid hæc, quæ in hoc Verſu, involvunt, patet ab illis quæ explicata ſunt; agitur enim de Joſepho, quomodo is ex fovea liberatus eſt, & ad Pharaonem venit; per Joſephum in ſenſu interno repræſentatur Dominus quoad cœleſte ſpiritualis, & per Pharaonem repræſentatur Naturalis ſeu externus homo, per foveam in qua Joſephus, repræſentatur ſtatus tentationis Domini quoad cœleſte ſpiritualis, & per vocationem e fovea

a Pha-

a Pharaone, ſignificatur ſtatus liberationis a tentationibus, & porro ſtatus influxus & communicationis dein cum Novo Naturali; ex his patet, quod in ſenſu interno deſcribatur hic quomodo Dominus Naturale ſuum novum fecit, & tandem Divinum: hæc ſunt, quæ Angeli cœleſtes cogitant cum hiſtorica hæc leguntur ab homine; talia cogitare etiam illis jucundiſſimum eſt, nam ſunt in ſphæra Divina Domini, ita quaſi in Domino, & tunc in perceptione intimi gaudii ſunt, cum in cogitatione de Domino, & de ſalvatione Generis humani per quod Dominus Humanum in ſe Divinum fecerit; utque angeli in cœleſtiſſimo illo gaudio detinerentur, & ſimul in ſapientia, ideo Divinus ille proceſſus in ſenſu interno Verbi plene deſcriptus eſt; & ſimul in illo proceſſus regenerationis hominis, regeneratio enim hominis, eſt imago glorificationis Domini, n: 3130. 3212. 3296. 3490. 4402. Plures fortaſſis mirati ſunt, quid inter ſe loquuntur angeli, conſequenter quid inter ſe homines poſt mortem qui fiunt angeli; ſed ſciant, quod talia ſint quæ in ſenſu interno Verbi continentur, nempe de Glorificatione Domini, de Regno Ipſius, de Eccleſia, de regeneratione hominis per bonum amoris & verum fidei, ſed de his per arcana, quæ quoad per plurimam partem ineffabilia ſunt.

5250. Verſ: 15. 16. *Et dixit Pharao ad Joſephum, ſomnium ſomniavi, & interpretans nemo illud, & ego audivi ſuper te, dicendo, audias ſomnium ad interpretandum illud. Et reſpondit Joſeph Pharaoni, dicendo, non ad me, Deus reſpondebit pacem Pharao.* Et dixit Pharao ad Joſephum, ſignificat perceptionem cœleſtis ſpiritualis e naturali: ſomnium ſomniavi, ſignificat prædictionem: & interpretans nemo illud, ſignificat ignorationem quid ineſſet: & ego audivi ſuper te, ſignificat facultatem cœleſtis ſpiritualis: dicendo, audias ſomnium ad interpretandum illud, ſignificat appercipiendi quid prævifis ineſt: & reſpondit Joſeph Pharaoni, ſignificat cognitionem: dicendo, non ad me, ſignificat quod non ex Humano ſolo. Deus reſpondebit pacem Pharao, ſignificat ex Divino Humano per conjunctionem.

5251. Et dixit Pharao ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem cœleſtis ſpiritualis e naturali, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius prius; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4594. 4963. 5086. 5087. 5106. 5249: quod perceptio cœleſtis ſpiritualis e naturali ſignificetur, eſt quia Dominus per utrumque, nempe per Joſephum & per Pharaonem repræſentatur, per Joſephum quoad cœleſte ſpiritualis, & per Pharaonem quoad naturale, inde per dixit Pharao ad Joſephum ſignificatur perceptio Domini ex cœleſti ſpiritualis in naturali: ſed quid & qualis perceptio illa eſt, non ad captum dici poteſt, niſi prius formatum ſit aliquid ideæ de perceptione ſpirituali, deque cœleſti ſpiritualis, & quoque de naturali qualiter diſtinctum eſt a ſpirituali: de illis quidem aliqua prius dicta ſunt, ſed revocanda forent.

5252. Somnium ſomniavi, quod ſignificet prædictionem, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prævidentia, & inde prædictio, de qua n: 3698.

5091.

5091. 5092. 5104. 5233; quod ſomnium hic prædicatio ſit, etiam a ſequentibus patet, in ſomnio enim prædictum eſt de ſeptem annis abundantiæ annonæ, & de ſeptem annis famis.

5253. Et interpretans nemo illud, quod ſignificet ignorationem quid ineſſet, conſtat ex ſignificatione interpretari, quod ſit quid ineſſet, de qua n: 5093. 5105. 5107. 5141, inde ignoratio quid ineſſet ſignificatur per quod nemo interpretans illud. *Nemo* in ſenſu interno non eſt nemo aut nullus, ſed eſt mere negativum, hic ideo *non*, ita quod non ſciatur ſeu quod ignoretur; cauſa eſt, quia in ſenſu interno non aliqua perſona, & ne quidem aliquid determinatum ad perſonam ſpectatur, videatur n: 5225, & in voce nemo aut nullus aliquid perſonæ in communi involvitur: ſunt tria in genere, quæ ex ſenſu literæ Verbi pereunt, dum fit ſenſus internus, nempe id quod eſt temporis, id quod eſt ſpatii, & id quod eſt perſonæ; cauſa eſt, quia in mundo ſpirituali non eſt tempus, nec eſt ſpatium, hæc bina ſunt propria naturæ, quapropter etiam de morientibus dicitur, quod e tempore excedant, & quod relinquant illa quæ temporis ſunt; quod in mundo ſpirituali non ſpectatur aliquid determinatum ad perſonam, eſt cauſa, quia intuitio perſonæ in loquela contrahit ideam & limitat, non autem extendit & illimitatam reddit; extenſum & illimitatum in loquela facit quod univerſalis ſit, & quod innumerabilia & quoque inaffabilia comprehendat, & exprimere poſſit; loquela angelorum inde talis eſt, imprimis loquela angelorum cœleſtium, quœ eſt illimitata reſpective, inde omne ſermonis eorum influit in Infinitum & in Æternum, conſequenter in Divinum Domini.

5254. Et ego audivi ſuper te, quod ſignificet facultatem cœleſtis ſpiritualis; dicendo, audias ſomnium ad interpretandum illud, quod ſignificet appercipiendi quid prævifis ineſt, conſtat ex ſignificatione audire ſuper te, quod ſit appercipere & noſſe quod talis ſit, proinde quod facultas; ex repræſentatione Joſephi, ad quem illa dicuntur, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4594. 4963. 5086. 5087. 5106; ex ſignificatione audire, quod ſit appercipere, de qua n: 5017; ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prævifum, de qua mox ſupra n: 5252; & ex ſignificatione interpretari, quod ſit quid ineſſet, de qua etiam ſupra n: 5253; inde patet, quod per ego audivi ſuper te, dicendo, audias ſomnium ad interpretandum illud, ſignificetur facultas cœleſtis ſpiritualis appercipiendi quid prævifis ineſt.

5255. Et reſpondit Joſeph Pharaoni, quod ſignificet cognitionem, conſtat ex ſignificatione reſpondere ad aliquid cum interrogatur, quod ſit dare noviſſe quomodo ſe habet, proinde cognitio.

5256. Dicendo, non ad me, quod ſignificet quod non ex humano ſolo, conſtare poteſt ex ſignificatione non ad me, ſeu non pertinens ad ſe, cum agitur de Domino, qui repræſentatur per Joſephum, quod ſit non ex humano ſolo, ſed ex Divino, nam Divinum prævidet, proinde novit quid ineſt: Domino enim Prævidentia & Providentia fuit, cum in mundo, quidem in humano, ſed ex Divino, at dein, cum glorificatus, eſt ex ſolo Divino, nam Humanum glorificatum eſt Divinum; humanum in ſe ſpectatum non eſt niſi

quam

quam forma recipiens vitæ a Divino, at Humanum glorificatum Domini, ſeu Divinum Humanum Ipſius, non eſt forma recipiens vitæ a Divino, ſed eſt ipſum eſſe vitæ, & quod inde procedit, eſt vita; talem ideam de Domino habent angeli; at qui ab Eccleſia Chriſtiana hodie in alteram vitam veniunt, pæne omnes ideam de Domino ſicut de alio homine habent, non modo ſeparatam a Divino, tametſi Ipſi Divinum quoque adjungunt, ſed etiam ſeparatam a Jehovah, & quod magis ſeparatam etiam a ſancto quod procedit ab Ipſo; unum quidem Deum dicunt, ſed uſque cogitant tres, & actualiter Divinum inter tres partiuntur, diſtinguunt enim in perſonas, & quamlibet Deum vocant, & cuique proprium diſtinctum tribuunt; inde de Chriſtianis dicitur in altera vita, quod tres Deos colant, quia tres cogitant, utcunque unum dicunt. Qui autem Gentiles fuerunt, & converſi ad Chriſtianiſmum illi in altera vita Dominum ſolum adorant; & hoc ex cauſa, quia crediderunt, quod non potuerit aliud eſſe quam quod Supremus Deus ſe manifeſtaverit in terra ſicut homo, & quod ſupremus Deus ſit Divinus Homo; & ſi de ſupremo Deo non illam ideam haberent, quod nullam poſſent habere, ſic nec cogitare de Deo, conſequenter non cognoſcere Illum, minus amare Illum.

5257. Deus reſpondebit pacem, Pharao, quod ſignificet ex Divino Humano per conjunctionem, conſtare poteſt ab illis quæ mox ſupra n: 5256, dicta ſunt; & ex ſignificatione pacis quam Deus reſpondebit, quod ſit ex Divino Humano Domini, quod Deus ſit Divinum, conſtat abſque explicatione, & quod pax in ſupremo ſenſu ſit Dominus, videatur n: 3780. 4681; quod per conjunctionem, nempe cum cœleſti ſpiritualis, & per id cum naturali, eſt quia de conjunctione illa hic agitur.

5258. Verſ: 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *Et loquutus Pharao ad Joſephum, in ſomnio meo, ecce me ſtantem juxta ripam fluvii. Et ecce e fluvio aſcendentes ſeptem vaccæ pingues carne & pulchræ forma, & paſcebant in ulva. Et ecce ſeptem vaccæ aliæ aſcendentes poſt eas, tenues & malæ forma valde, & macilentæ carne, non vidi ſicut eas in omni terra Ægypti quoad malignitatem. Et comederunt vaccæ macilentæ & malæ ſeptem vaccas priores pingues. Et venerunt ad viſcera earum, & non cognitum quod venerint ad viſcera earum, & aſpectus earum malignus quemadmodum in initio: & expergefactus ſum. Et vidi in ſomnio meo, & ecce ſeptem ariſtæ aſcendentes in calamo uno, plenæ & bonæ. Et ecce ſeptem ariſtæ aridæ, graciles & exuſtæ euro germinantes poſt illas. Et abſorbſerunt ariſtæ graciles ſeptem ariſtas bonas: & dixi ad magos, & nemo indicans mihi.* Et loquutus Pharao ad Joſephum, ſignificat cognitionem cœleſtis ſpiritualis e naturali, in ſomnio meo, ſignificat præviſum in obſcuro: ecce me ſtantem juxta ripam fluvii, ſignificat a termino ad terminum: & ecce e fluvio, ſignificat quod in termino: aſcendentes ſeptem vaccæ, ſignificat vera naturalis: pingues carne, ſignificat quæ charitatis: & pulchræ forma, ſignificat quæ fidei inde: & paſcebant in ulva, ſignificat inſtructionem: & ecce ſeptem vaccæ aliæ aſcendentes poſt eas, ſignificat falſa, quæ naturalis, juxta: tenues & malæ forma valde, ſignificat quæ vana & nullius fidei: & macilentæ carne, ſignificat quæ nec charitatis: non vidi ſicut eas in omni terra Ægypti

quoad

quoad malignitatem, ſignificat talia quæ nullo modo cum veris & bonis conjungi poſſent: & comederunt vaccæ macilentæ & malæ, ſignificat quod falſa quæ non charitatis & non fidei exterminarent: ſeptem vaccas priores pingues, ſignificat vera quæ fidei ex charitate: & venerunt ad viſcera earum, ſignificat exterminationem interiorem: & non cognitum quod venerint ad viſcera earum, ſignificat quod vera boni non amplius appercepta: & aſpectus earum malignus quemadmodum in initio, ſignificat quod nihil communicationis & conjunctionis: & expergefactus ſum, ſignificat illuſtrationis ſtatum: & vidi in ſomnio meo, ſignificat adhuc præviſum in obſcuro: & ecce ſeptem ariſtæ aſcendentes in calamo uno, ſignificat ſcientifica, quæ naturalis, conjuncta: plenæ & bonæ, ſignificat quibus illa quæ fidei & charitatis inapplicari poſſent: & ecce ſeptem ariſtæ aridæ, graciles & exuſtæ euro, ſignificat ſcientifica nullius uſus & plena cupiditatum: germinantes poſt illas, ſignificat apparentes juxta: & abſorbſerunt ariſtæ graciles ſeptem ariſtas bonas, ſignificat quod ſcientifica nullius uſus exterminarent ſcientifica uſus: & dixi ad magos, ſignificat conſultationem cum ſcientificis interioribus: & nemo indicans mihi, ſignificat quod ex illis nihil apperceptum.

5259. Et loquutus Pharao ad Joſephum, quod ſignificet cogitationem cœleſtis ſpiritualis e naturali, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5251 dicta ſunt, ubi ſimilia, præter ſolum quod ibi dicatur, *dixit* Pharao ad Joſephum, hic autem *loquutus* ad illum, dixit enim ſignificat perceptionem, loquutus autem cogitationem, n: 2771. 2287. 2619. Quod per loquutus Pharao ad Joſephum, ſignificetur cogitatio cœleſtis ſpiritualis e naturali, & non viciſſim, eſt quia id quod exterius eſt, nuſquam cogitet ex ſe, ſed ex interiori, ſeu quod idem, id quod inferius eſt, non niſi quam a ſuperiori, tametſi dum interius ſeu ſuperius cogitat in exteriori ſeu inferiori, apparet ſicut exterius ſeu inferius ex ſe cogitaret, ſed eſt fallacia; ſe habet hoc, ſicut qui videt aliquid in ſpeculo, & non ſcit quod ibi ſpeculum ſit, is putat quod ibi ſit, ubi apparet, cum tamen non ibi ſit; quia nunc cœleſte ſpiritualis eſt interius ſeu ſuperius, & naturale eſt exterius ſeu inferius, inde per loquutus Pharao ad Joſephum in ſenſu interno ſignificatur cogitatio cœleſtis ſpiritualis e naturali. Verbo, nihil quod infra eſt, poteſt quicquam ex ſe, ſed quod poteſt hoc habet a ſuperiori, & quia ita, ſequitur evidenter, quod a Supremo ſit omne, hoc eſt, a Divino; conſequenter, quod homo ex intellectu cogitet, & ex voluntate agat, id a Supremo ſeu a Divino habeat, at quod falſe cogitet & male agat, eſt ex forma quam ſibi ipſi impreſſit; ſed quod vere cogitet & bene agat, eſt ex forma quam receperat a Domino; notum enim eſt, quod una eademque potentia & vis producat motus diverſos ſecundum conſtructiones in mediis & extremis, ita in homine vita ex Divino diverſas cogitationes & diverſas actiones, ſecundum formas.

5260. Sequentia in hoc ſerie ſunt pæne eadem, quæ prius in hoc Capite a n: 5195 ad 5217, explicata ſunt, quapropter ſuperſedetur illa ulterius explicare.

5261. Verſ: 25. 26. 27; *Et dixit Joſeph Pharaonem, ſomnium Pharaonis*

unum

unum illud, quod Deus faciens, indicavit Pharaoni. Septem vaccæ bonæ ſeptem anni eæ, & ſeptem ariſtæ bonæ ſeptem anni illæ; ſomnium unum illud. Et ſeptem vaccæ graciles & malæ aſcendentes poſt eas, ſeptem anni eæ; & ſeptem ariſtæ vacuæ, exuſtæ euro, erunt ſeptem anni famis. Et dixit Joſeph ad Pharaonem, ſignificat perceptionem naturalis e cœleſti ſpiritalis: ſomnium Pharaonis unum illud, ſignificat ſimile in utroque quoad præviſum: quod Deus faciens indicavit Pharaoni, ſignificat quid præviſum quod appercipere datum Naturali: ſeptem vaccæ bonæ ſeptem anni eæ, ſignificat ſtatus multiplicationis veri in interiori naturali: & ſeptem ariſtæ bonæ ſeptem anni illæ, ſignificat ſtatus multiplicationis veri in exteriori naturali: ſomnium unum illud, ſignificat quod utrumque erit per conjunctionem: & ſeptem vaccæ graciles & malæ aſcendentes poſt eas, ſeptem anni eæ, ſignificat ſtatus multiplicationis falſi infeſtantis interius naturale: & ſeptem ariſtæ vacuæ, exuſtæ euro, ſignificat ſtatus multiplicationis falſi infeſtantis exterius naturale: erunt ſeptem anni famis, ſignificat inde defectum & privationem veri apparentem.

5262. Dixit Joſeph ad Pharaonem, quod ſignificet perceptionem Naturalis e cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale, de quibus ſingulis ſæpe prius.

5263. Somnium Pharaonis unum illud, quod ſignificet ſimile in utroque quod præviſum, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit præviſum, de qua n: 3698. 5091. 5092. 5104. 5233; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex ſignificatione unum illud, quod hic ſit ſimile in utroque, nempe naturali, interiore & exteriore; quod naturale binum ſit, videatur n: 5118. 5126; nam quod Pharaoh ſomniavit de vaccis, præviſum fuit de interiore Naturali, & quod ſomniavit de ariſtis, præviſum fuit de exteriore; & quia utrumque naturale unum agent per conjunctionem, ſignificatur ſimile in utroque.

5264. Quod Deus faciens indicavit Pharaoni, quod ſignificet quid proviſum, quod appercipere datum Naturali, conſtat ex ſignificatione quod Deus faciens, quod ſit proviſum, de qua ſequitur; ex ſignificatione indicare, quod ſit communicare & dare appercipere, de qua n 3608. 4856; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale, de qua ſupra n: 5263; inde patet, quod per quod Deus faciens indicavit Pharaoni, ſignificetur quid proviſum quod appercipere datum Naturali. Quod Deus faciens, quod ſit proviſum, hoc eſt, Dominus facit, eſt Providentia, quæ qui eſt ex Divino, in ſe habeat, eſt quia omne, quod Deus, Æternum & Infinitum, Æternum quia non ſpectat aliquem terminum a quo nec terminum ad quem; Infinitum quia ſpectat ſimul in omni ſingulari univerſale, & in univerſali omne ſingulare; hoc vocatur Providentia: & quia in omnibus & ſingulis, quæ Dominus facit, tale ineſt, ideo Ipſius facere non per aliam vocem, quam per vocem Providentiæ, exprimi poteſt. Quod in omnibus & ſingulis, quæ Dominus facit, inſit infinitum & æternum, per exempla alibi, ex Divina Domini Miſericordia, illuſtrabitur.

5265. Septem vaccæ bonæ ſeptem vaccæ eæ, quod ſignificet ſtatus multiplicationis veri in interiori naturali, conſtat ex ſignificatione vaccarum, quod in bono ſenſu ſint vera interioris naturalis, de qua n: 5198; & ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893: quod ſeptem fuerint, eſt quia ſeptem ſignificant ſanctum, & inde adjiciunt ſanctitatem rei de qua agitur, n: 395. 433. 716. 881; & quoque involvunt integram periodum a principio ad finem, n: 728; inde eſt, quod ſeptem vaccæ, & ſeptem ariſtæ in ſomnio viſæ ſint, & dein quod ſeptem anni abundantiæ annonæ, & ſeptem anni famis fuerint; inde quoque eſt, quod ſeptimus dies ſanctificatus ſit; & quod ſeptimus annus in Eccleſia repræſentativa fuerit Annus ſabbatharius, & quod poſt ſepties ſeptem annos Jubilæum: quod ſeptem ſignificent ſancta, eſt ex ſignificatione Numerorum in mundo ſpirituum; unuſquiſque numerus ibi aliquam rem involvit; aliquoties mihi ad viſum apparuerunt Numeri, ſimplices & compoſiti, ſemel etiam in longa ſerie, & miratus quid ſignificarent, & dictum quod exiſterent ex loquela Angelica, & quod res quoque per numeros quandoque ſoleant exprimi; qui numeri non apparent in cœlo, ſed in mundo ſpirituum, ubi talia ad viſum ſiſtuntur: hoc Antiquiſſimi, qui cœleſtes homines fuerunt, & cum angelis loquuti ſunt, norunt, & inde computum Eccleſiaſticum per numeros formarunt, per quos exprimebant univerſaliter illa, quæ per voces ſingulariter; ſed quid unuſquiſque numerus involverat, non manſit apud poſteros, ſolum quid ſignificarent numeri ſimplices, nempe duo, tria, ſex, ſeptem, octo, duodecim, & inde viginti quatuor, ſeptuaginta duo, & ſeptuaginta ſeptem, imprimis quod per ſeptem ſignificaretur ſanctiſſimum, nempe in ſupremo ſenſu ipſum Divinum, & in ſenſu repræſentativo cœleſte amoris; inde eſt, quod ſtatus hominis cœleſtis ſignificatus ſit per diem ſeptimum, n: 84. 85. 86. 87. Quod numeri ſignificant res, patet manifeſte a numeris quamplurimis in Verbo, ut ab his apud Johannem "Qui habet intelligentiam, computato numerum beſtiæ, numerus enim hominis eſt, nempe, numerus ejus eſt ſexcenta ſexaginta ſex" Apoc: XIII: 18; & alibi apud Eundem "Angelus menſus eſt murum ſanctæ Hieroſolymæ centum quadraginta quatuor cubitorum, quæ eſt menſura hominis, hoc eſt, angeli" Apoc: XXI: 17; numerus 144 eſt ex 12 in ſe multiplicatis, & ex his 72

5266. Et ſeptem ariſtæ bonæ ſeptem anni illæ, quod ſignificet ſtatus multiplicationis veri in exteriori naturali, conſtat ex ſignificatione ariſtarum, quod in bono ſenſu ſint ſcientifica, de qua n: 5212, proinde vera exterioris naturalis, nam hæc vocantur ſcientifica; & ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua mox ſupra n: 5265: quid ſeptem, etiam ibi videatur.

5267. Somnium unum illud, quod ſignificet quod utrumque erit per conjunctinem, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5263, dicta ſunt.

5268. Et ſeptem vaccæ graciles & malæ aſcendentes poſt eas ſeptem anni eæ, quod ſignificet ſtatus multiplicationis falſi infeſtantis interius naturale, conſtat ex ſignificatione vaccarum, quod in genuino ſenſu ſint vera in interiori naturali, de qua n: 5198. 5265, in oppoſito autem falſa ibi, de qua n: 5202,

quapropter

quapropter illæ vocantur vaccæ bonæ, hæ autem graciles & malæ; ex ſignificatione aſcendere, quod ſit progreſſivum verſus interiora, de qua n: 5202; & ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua mox ſupra n: 5265. Sicut ſeptem ſignificant ſanctum, ita quoque in oppoſito ſenſu ſignificant prophanum; pleraque enim in Verbo, etiam oppoſitum ſenſum habent, & hoc ex cauſa, quia eadem, quæ in cœlo fiunt, cum defluunt verſus infernum, vertuntur in oppoſita, & fiunt actualiter oppoſita, inde ſancta, quæ per ſeptem ſignificantur, fiunt ibi prophana: quod per ſeptem ſignificentur & ſancta & prophana, licet ex ſeptem ſolum nominatis in Apocalypſi confirmare; quod ſancta ibi "Johannes *ſeptem Eccleſiis* gratia & pax ab Illo, qui eſt, & qui erat, & qui venturus eſt, & a ſeptem *ſpiritibus* qui ſunt coram throno Ipſius" I: 4. Hæc dicit, qui habet *ſeptem ſpiritus*, & *ſeptem ſtellas*" III: 1: E throno exibant *ſeptem lampades* ignis ardentes coram throno, quæ ſunt *ſeptem ſpiritus* Dei" IV: 5. Vidi ſuper dextra ſedentis ſuper throno librum ſcriptum intus & a tergo, obſignatum *ſeptem ſigillis*" V: 1. Vidi cum ecce in medio throni Agnus ſtans tanquam mactatus, habens *cornua ſeptem*, & *oculos ſeptem*, qui ſunt *ſeptem Dei ſpiritus* emiſſi in omnem terram" V: 6. *Septem Angelis* datæ ſunt *ſeptem tubæ*" VIII: 2. In diebus vocis *Septimi angeli* conſummandum erat myſterium Dei" X: 7. Exiverunt *ſeptem Angeli* habentes *ſeptem plagas* e templo, induti linteo albo & ſplendido, & circumcincti circa pectora cingulis aureis: tunc unum ex quatuor animalibus dedit *ſeptem angelis ſeptem phialas aureas*" XV: 6. 7. Quod ſeptem in oppoſito ſenſu ſignificent prophana, patet ab his etiam in Apocalypſi "Ecce *draco* magnus rufus, habens *capita ſeptem*, & cornua decem, & ſuper capitibus ejus *diademata ſeptem*" XII: 3. Vidi e mari beſtiam aſcendentem, quæ habebat *Capita ſeptem*, & cornua decem, & ſuper cornibus ſuis decem diademata, ſuper capitibus autem ſuis nomen blaſphemiæ" XIII: 1. Vidi mulierem ſedentem ſuper beſtia coccinea, plenam nominibus blaſphemiæ, & habebat *Capita ſeptem*, & cornua decem. Hic intelligentia, ſi quis habet ſapientiam, *ſeptem capita* ſunt *montes ſeptem*, ubi mulier ſedet ſuper illis, & *reges ſeptem* ſunt. Beſtia quæ erat, & non eſt, ille rex octavus eſt, & *ex ſeptem*, & in perditionem abit" XVII: 3. 7. 9. 11.

5269. Et ſeptem ariſtæ vacuæ, exuſtæ euro, quod ſignificet ſtatus multiplicationis falſi infeſtantis exterius naturale, conſtat ex ſignificatione ariſtarum, quod ſint ſcientifica, quæ ſunt vera exterioris naturalis; de qua ſupra n: 5266, ita in oppoſito ſenſu falſa ibi, n: 5202. 5203. 5204; quid vacuæ & exuſtæ euro, videatur ſupra.

5270. Erunt ſeptem anni famis, quod ſignificet defectum & privationem veri apparentem, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum, de qua n: 1460. 3364, ita quoque privatio veri; quod enim falſa exterminarent vera, ſic ut appareret quaſi non amplius eſſent, ſignificatur per quod comederunt vaccæ macilentæ & malæ ſeptem vaccas pingues, & venerunt ad viſcera earum, & non cognitum quod venerint ad viſcera earum; tum per quod ariſtæ graciles abſorbſerint ſeptem ariſtas bonas, Verſ: 4. 7. 20. 21. 24.

24. n: 5206. 5207. 5217. Quomodo hæc ſe habent, quod nempe in initio multiplicabitur Verum in utroque naturali, & quod poſtea deficiet ita, ut vix appareat, eſt arcanum quod nemo ſcire poteſt, niſi cui datum ſcire quomodo cum reformatione & regeneratione hominis ſe habet: quia in ſequentibus de hac re in ſenſu interno agitur, hic in anteceſſum paucis de illa dicendum; homo, cum reformatur, primum addiſcit vera ex Verbo ſeu doctrina, & reponit illa in memoria; qui non reformari poteſt, credit, cum dedicerat vera & repoſuerat in memoria, quod ſatis ſit, ſed multum fallitur; vera, quæ hauſerat, initianda & conjungenda ſunt bono, nec poſſunt initiari & conjungi bono, quamdiu in naturali homine manent mala amoris ſui & mundi, hi amores fuerunt primi introductores, cum quibus nequaquam vera conjungi poſſunt; quapropter ut fiat conjunctio, exterminanda prius ſunt vera per amores illos introducta & retenta, tametſi non exterminantur, ſed intrahuntur ut non appareant, quapropter dicitur privatio veri apparens; cum hoc factum eſt, tunc naturale illuminatur ab interiori, & tunc mala amorum ſui & mundi cedunt, & ad gradum quo cedunt reponuntur vera, & conjunguntur bono. Status, cum homo apparenter privatur veris, in Verbo vocatur deſolatio, & quoque comparatur veſperæ, in qua homo eſt antequam venit in mane; quapropter in Eccleſia repræſentativa dies inchoabantur a veſpera.

5271. Verſ: 28. 29. 30. 31. 32. *Hoc verbum quod loquutus ſum ad Pharaonem, quod Deus faciens, videre fecit Pharaonem. Ecce ſeptem anni veniunt, abundantia annonæ magna in omni terra Ægypti. Et ſurgent ſeptem anni famis poſt eos, & oblivioni dabitur omnis abundantia annonæ in terra Ægypti, & conſumet fames terram. Et non cognoſcetur abundantia annonæ in terra a coram fame illa poſt hoc, quia gravis ea valde. Et ſuper iterari ſomnium ad Pharaonem duabus vicibus, quia ſtabilitum verbum a cum Deo, & feſtinans Deus facere illud.* Hoc verbum, quod loquutus ſum ad Pharaonem, ſignificat quod cogitavit naturale e cœleſti ſpiritualis: quod Deus faciens, ſignificat de proviſo: videre fecit Pharaonem, ſignificat apperceptionem Naturalis: ecce ſeptem anni veniunt, ſignificat ſtatus providentiæ: abundantia annonæ magna in omni terra Ægypti, ſignificat multiplicationem veri in utroque naturali: & ſurgent ſeptem anni famis poſt eos, ſignificat ſtatus ſequentes cum defectus veri: & oblivioni dabitur omnis abundantia annonæ in terra Ægypti, ſignificat remotionem veri & privationem ejus apparentem in utroque naturali: & conſumet fames terram, ſignificat uſque ad deſperationem: & non cognoſcetur abundantia annonæ in terra, ſignificat quod nihil de vero, quod prius, appercipietur ibi: a coram fame illa poſthac, quia gravis ea valde, ſignificat ob defectum talem: & ſuper iterari ſomnium ad Pharaonem duabus vicibus, ſignificat quia proviſum de utroque naturali: quia ſtabilitum verbum a cum Deo, ſignificat quod ſit Divinum: & feſtinans Deus facere illud, ſignificat cum omni eventu.

5272. Hoc verbum quod loquutus ſum ad Pharaonem, quod ſignificet quod cogitavit naturale e cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione verbi, quod ſit res, de qua ſequitur; ex ſignificatione loqui, quod ſit cogitare, de

qua

qua n: 2771. 2287. 2619. 5259; ex repræſentatione Joſephi, qui hic loquitur, quod ſit cœleſte ſpiritualis; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de quibus ſupra, ex his patet, quod per hoc verbum quod loquutus ſum ad Pharaonem, ſignificetur illa res, vel illud quod cogitavit naturale e cœleſti ſpiritualis; videatur etiam n: 5262. Quod verbum attinet, in Lingua originali res per Verbum exprimitur, inde quoque revelatio Divina vocatur Verbum, & quoque Dominus in ſupremo ſenſu; & per Verbum, cum prædicatur de Domino, & quoque de revelatione ab Ipſo, in proximo ſenſu ſignificatur Divinum Verum, ex quo omnia que res ſunt exiſtunt: quod omnia quæ res ſunt per Divinum Verum quod a Domino, ita per Verbum, exiſterint & exiſtant, eſt arcanum quod nondum eſt detectum; creditur, quod per id intelligatur, quod omnia creata fuerint, per quod Deus dixerit & mandaverit, ſicut Rex in ſuo regno; ſed hoc non intelligitur per quod omnia per Verbum facta & creata ſint, ſed eſt Divinum Verum, quod procedit ex Divino Bono, hoc eſt, quod procedit a Domino, a quo omnia exſtiterunt & exiſtunt; Divinum Verum procedens a Divino Bono, eſt ipſiſſimum reale, & ipſiſſimum eſſentiale quod in univerſo, hoc facit & creat; de Divino Vero vix aliquis aliam ideam habet, quam ſicut de verbo quod fluit ex ore loquentis, & diſſipatur in aere, hæc idea de Divino Vero produxit eam opinionem quod per Verbum intelligatur modo mandatum, & ſic quod ſolum ex mandato omnia facta ſint, ita non ex aliquo reali quod proceſſit ex Divino Domini; ſed ut dictum, eſt Divinum Verum procedens a Domino, ipſiſſimum reale & eſſentiale, ex quo omnia, formæ boni & veri ſunt ex illo; at de hoc arcano plura, ex Divina Domini Miſericordia, in ſequentibus.

5273. Quod Deus faciens, quod ſignificet de proviſo, conſtat ex ſignificatione quod Deus faciens, quod ſit proviſum, de qua ſupra n: 5264.

5274. Videre fecit Pharaonem, quod ſignificet apperceptionem naturalis, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere, & appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 4567. 4723; & a repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua prius.

5275. Ecce ſeptem anni veniunt; quod ſignificet ſtatus providentiæ, conſtat ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 487. 488. 493. 893; & ex ſignificatione venire, quod ſit providentiæ, venire enim ac fieri, cum prædicatur de Divino, ſeu de eo quod Deus facit, eſt id quod evenit ex Providentia, proinde eſt Providentiæ; quod id quod Deus facit, ſit Providentia, videatur ſupra n: 5264. 5273. De ſeptem annis abundantiæ annonæ, & ſeptem annis famis, agitur in ſequentibus, & ibi per annos ſignificantur ſtatus, per annos abundantiæ annonæ ſtatus multiplicationis veri in naturali, & per annos famis ſtatus defectus & privationis veri in naturali; in genere per ſeptem annos abundantiæ annonæ & ſeptem annos famis in terra Ægypti, in ſenſu interno deſcribuntur ſtatus reformationis & regenerationis hominis, & in ſenſu ſupremo ſtatus glorificationis Humani Domini; ut illa repræſentarentur, evenerunt talia in terra Ægypti; quod ibi erat quia per terram Ægypti & per Pharaonem in ſenſu interno intelligitur Naturale, de-

cujus

cujus glorificatione in Domino ibi agitur. Sciendum, quod illa quæ eo tempore fiebant, & in Verbo deſcripta ſunt, repræſentativa fuerint Ipſius Domini, Humani Ipſius glorificationis, & in ſenſu repræſentativo Ipſius Regni, conſequenter Eccleſiæ in Communi, & Eccleſiæ in ſingulari, ita regenerationis hominis, nam per regenerationem fit homo Eccleſia in ſingulari: quod repræſentativa talium eſſent quæ eo tempore fiebant, erat imprimis propter Verbum, ut hoc conſcriberetur, & ſic Verbum contineret talia quæ repræſentarent Divina, cœleſtia, & ſpiritualia, in continua ſerie, & ita inſerviret non ſolum homini Eccleſiæ ſed etiam angelis in cœlo, Angeli enim inde Divina percipiunt, & ſic afficiuntur ſanctis, quæ communicantur homini qui ex affectione legit Verbum, unde ei quoque ſanctum: hæc cauſa eſt, quod talia evenerint in terra Ægypti.

5276. Abundantia annonæ magna in omni terra Ægypti, quod ſignificet multiplicationem veri in utroque naturali, conſtat ex ſignificatione abundantiæ annonæ: quod ſit multiplicatio veri, de qua ſequitur; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit utrumque naturale, per Ægyptum enim ſignificatur ſcientia, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966, & quia ſcientia, etiam ſignificatur naturale, ex cauſa quia ſcientificum dicitur id quod in naturali, eſt itaque terra Ægypti mens naturalis in qua ſcientificum; inde per omnem terram Ægypti ſignificatur utrumque naturale, nempe interius & exterius, quod naturale interius & exterius ſit, videatur n: 5118. 5126. Quod abundantia annonæ ſignificet multiplicationem veri, eſt quia opponitur fami, quæ ſignificat defectum veri; vox, per quam in Lingua originali exprimitur abundantia annonæ, eſt cui opponitur fames, & ſignificat in ſenſu interno plenam copiam & ſufficientiam cognitionum, quia fames defectum earum. Cognitiones non aliud ſunt, quam vera naturalis hominis, ſed quæ nondum ei appropriata ſunt, talium verorum multiplicatio hic intelligitur; cognitiones non fiunt vera apud hominem, priuſquam agnoſcuntur intellectu, quod fit cum ab ipſo confirmantur, & hæc vera non appropriantur ei, priuſquam is vivit ſecundum illa, nihil enim appropriatur homini, quam quod fit vitæ, ſic enim ipſe, quia vita ejus, illis ineſt.

5277. Et ſurgent ſeptem anni famis poſt eos, quod ſignificet ſtatus ſequentes cum defectus veri, conſtat ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893; ex ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum, de qua n: 1460. 3364; & ex ſignificatione poſt eos, quod ſint ſequentes.

5278. Et oblivioni dabitur omnis abundantia annonæ in terra Ægypti, quod ſignificet remotionem veri & privationem ejus apparentem in utroque naturali, conſtat ex ſignificatione obliviſci ſeu oblivioni dari, quod ſit remotio & inde privatio apparens; ex ſignificatione abundantiæ annonæ, quod ſit multiplicatio veri ſeu multiplicatum verum, de qua mox ſupra n: 5276; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis ſeu naturale hominis, hic utrumque, ut mox ſupra n: 5276. Quod obliviſci ſeu oblivioni dari ſit remotio & privatio apparens, eſt quia ita ſe habet cum memoria & inde cogitatione; illa de quibus homo cogitat, ſunt immediate ſub ejus in-

tuitu

tuitu, & quæ ei rei affinia ſunt, ſe ſiſtunt ordine circum, uſque ad non affinia quæ ſunt remotiſſima, & tunc in oblivione; quæ oppoſita ſunt, inde ſeparantur, & pendent deorſum, & ſe ſiſtunt ſubter, & æquilibrant illa quæ ſupra ſunt; ordinatio hæc fit per bonum quod influit; ita ſe habet cum omni cogitatione hominis; quod ita ſe habeat, ex cogitationibus in altera vita apparet, cogitationes enim ibi in luce cœli ſolent quandoque viſibiles ſiſti, & tunc apparet talis earum diſpoſitionis forma: inde conſtare poteſt, quod oblivisci in ſenſu interno, non aliud ſit quam remotio, & privatio apparens.

5279. Et conſumet fames terram, quod ſignificet uſque ad deſperationem, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum, & inde privatio veri, de qua ſupra n: 5277. 5278; & ex ſignificatione terræ, hic Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua etiam ſupra n: 5276. 5278; quod uſque ad deſperationem, eſt quia dicitur, conſumet fames terram; cum enim per terram ſignificatur mens naturalis, & per famem privatio veri, non aliud ſignificatur quam deſperatio, nam tunc ſpirituali modo fit conſumtio. Deſcribitur hic deſolationis ſtatus per privationem veri, ultimum illius ſtatus eſt deſperatio: quod deſperatio ſit ultimum illius ſtatus, eſt quia per illam removetur jucundum amoris ſui & mundi, & loco ejus inſinuatur jucundum amoris boni & veri; deſperatio enim apud regenerandos eſt de vita ſpirituali, proinde de privatione veri & boni, nam cum ii privantur vero & bono, deſperant de vita ſpirituali; inde eis jucundum & beatum cum ex deſperatione emergunt.

5280. Et non cognoſcetur abundantia annonæ in terra, quod ſignificet quod nihil de vero, quod prius, appercipietur ibi, conſtat ex ſignificatione cognoſci, quod ſit appercipi; ex ſignificatione abundantiæ annonæ, quod ſit verum multiplicatum, de qua ſupra n: 5276. 5278; & ex ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua etiam ſupra n: 5276. 5278. 5279; inde patet, quod per non cognoſcetur abundantia annonæ in terra, ſignificetur quod nihil de vero, quod prius, appercipietur in naturali. In hoc Verſu agitur de ſtatu deſolationis ultimo, cum deſperatio, quæ proxime præcedit ante regenerationem, & quia de hac re in hoc Verſu agitur, dicendum quomodo ſe habet; omnis homo reformari debet, ac e novo naſci ſeu regenerari, ut poſſit venire in cœlum, *nemo* enim *niſi generetur denuo poteſt videre Regnum Dei*" Joh: III: 3. 5. 6; homo natus eſt in peccatum, quod auctum eſt longa ſerie a parentibus, avis & atavis, & hæreditarium factum, & ſic tranſlatum in proles, homo qui naſcitur, in tot mala hæreditaria quæ ſucceſſive ita ſuccreverunt, naſcitur, inde eſt quod non ſit niſi peccatum; quapropter niſi regeneretur, in peccato totus quantus manet: ut autem regeneretur, primo debet reformari; & hoc per vera fidei; addiſcet enim ex Verbo, & ex doctrina inde, quid bonum, cognitiones boni ex Verbo ſeu doctrina inde vocantur vera fidei, nam omnia vera fidei ſcaturiunt ex bono, & fluunt ad bonum, ſpectant enim bonum ut finem; hic ſtatus eſt primus & vocatur ſtatus reformationis; in hunc ſtatum introducuntur plerique qui in Eccleſia ab infantia uſque ad adoleſcentiam, at uſque pauci regenerantur, vera enim fidei ſeu cognitiones boni diſcunt plerique in Eccleſia ob finem famæ & honoris,

& ob finem lucri, cum itaque vera fidei per illos amores introducta ſunt, non poteſt homo e novo naſci ſeu regenerari, priuſquam illi amores remoti fuerint; ut itaque removeantur, mittitur homo in ſtatum tentationis; quod fit hoc modo, excitantur amores illi a turba infernali, nam hæc turba in illis vivere vult, at tunc ab angelis excitantur affectiones veri & boni, quæ ab infantia in ſtatu innocentiæ inſinuatæ ſunt, & dein interius reconditæ & ad hunc uſum conſervatæ; inde pugna inter ſpiritus malos & angelos, quæ pugna apud hominem ſentitur ut tentatio; & quia tunc agitur de veris & bonis, ipſa vera quæ prius inſinuata ſunt, per falſa a malis ſpiritibus injecta, quaſi exterminantur, ita ut non appareant, de qua re ſupra n: 5268. 5269. 5270; & ſicut tunc homo patitur ſe regenerari, inſinuatur a Domino per viam internam lux veri a bono in naturale, in quam lucem remittuntur ordine vera. Ita ſe habet cum homine, qui regeneratur, ſed pauci hodie in illum ſtatum admittuntur, omnes quidem, quantum ſinunt, incipiunt reformari per inſtructionem in veris & bonis vitæ ſpiritualis, ſed ut primum ad ætatem adoleſcentiæ veniunt, auferri ſe a mundo patiuntur, ac ita ad partes ſpirituum infernalium abeunt, per quos ab alienantur a cœlo per gradus ita, ut vix credant amplius quod cœlum ſit, inde nec in aliquam tentationem ſpiritualem mitti poſſunt, nam ſi mitterentur, illico ſuccumberent, & tunc ſtatus eorum poſterior fieret pejor ſtatu priori, Matth: XII: 45. Ex his conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum his quæ hic in ſenſu interno continentur, nempe cum ſtatu reformationis & cum ſtatu regenerationis; in hoc autem Verſu deſcribitur ſtatus tentationis ultimus, qui eſt ſtatus deſperationis; de quo mox ſupra n: 5279.

5281. Et coram fame illa poſt hoc, quia gravis ea valde, quod ſignificet ob defectum talem, conſtat a ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum boni, proinde defectus veri, de qua ſupra n: 5277. 5278, & ob defectum talem ultimo deſperatio, n: 5279; & a ſignificatione gravis valde, quod ſit ingens. Continuatur hic de ſtatu deſolationis ultimo, qui eſt deſperationis, & de ejus accreſcente gravitate, de qua ſupra n: 5279.

5282. Et ſuper iterari ſomnium ad Pharaonem duabus vicibus, quod ſignificet quia prævisum de utroque naturali, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit præviſum, de qua n: 3698. 5091, 5092. 5104; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua n: 5079, 5080. 5095. 5160; & ex ſignificatione iterari duabus vicibus, quod ſit de utroque naturali, nempe interiori & exteriori; quod naturale ſit binum, interius & exterius, videatur n: 5118. 5126; de interiori naturali præviſum eſt in primo ſomnio ubi de vaccis, n: 5198. 5202, de exteriori in altero ſomnio, ubi de ariſtis, n: 5212; inde eſt, quod iterari duabus vicibus, ſit de utroque.

5283. Quia ſtabilitum Verbum a cum Deo, quod ſignificet quod ſit Divinum, conſtare poteſt abſque explicatione, nam Verbum cum prædicatur de Deo, eſt Divinum Verum, hoc cum ſtabilitum eſſe a Deo dicitur, ſignificat quod omnino eventurum.

5284. Et feſtinans Deus facere illud, quod ſignificet cum omni eventu, conſtat ex ſignificatione facere, cum prædicatur de Deo, quod ſit providentia,

tia, de qua n: 5264, inde etiam eſt eventus, nam quod Providentiæ Divinæ eſt, hoc certo evenit; & ex ſignificatione feſtinare facere, quod ſit omnis eventus; feſtinare ſeu feſtinum in ſenſu interno non eſt cito, ſed eſt certum, & quoque plenum, ita cum omni eventu, feſtinum enim involvit tempus, & in mundo ſpirituali non eſt tempus, ſed pro tempore eſt ſtatus, ita feſtinum temporis ſe refert ibi ad tale ſtatus quod correſpondet, quale ſtatus quod correſpondet, eſt, quod ſimul plura ſint quæ efficiunt, a quibus certus & plenus eventus.

5285. Verſ: 33. 34. 35. 36. *Et nunc videat Pharao virum intelligentem & ſapientem, & conſtituat illum ſuper terram Ægypti. Faciat Pharao, & præficiat præfectos ſuper terram, & quintet terram Ægypti in ſeptem annis abundantiæ annonæ. Et congregent omnem cibum annorum bonorum venientium illorum, & congerant frumentum ſub manum Pharaonis, cibum in urbibus, & cuſtodiant. Et ſit cibus ad depoſitum terræ, ad ſeptem annos famis, qui erunt in terra Ægypti, & non exſcindetur terra in fame.* Et nunc videat Pharao, ſignificat proſpectionem naturalis: virum intelligentem & ſapientem, ſignificat de influente vero & bono: & conſtituat illum ſuper terram Ægypti ſignificat quæ ordinabunt in mente naturali omnia: faciat Pharao, ſignificat ulteriorem proſpectionem: & præficiat præfectos ſuper terram, ſignificat ordinationem communium in naturali: & quintet terram Ægypti, ſignificat quæ conſervanda & dein recondenda: in ſeptem annis abundantiæ annonæ, ſignificat quæ inſinuata ſunt illis temporibus cum multiplicata vera cum bonis: & congregent omnem cibum, ſignificat omnia quæ uſus: annorum bonorum venientium illorum, ſignificat quæ haurienda temporibus illis: & congerant frumentum, ſignificat omne bonum veri ſimul: ſub manum Pharaonis, ſignificat ad neceſſitatem & inde diſpoſitionem in naturali: cibum in urbibus, ſignificat talia in temporibus mentis naturalis: & cuſtodiant, ſignificat ibi recondenda: & ſit cibus ad depoſitum terræ, ſignificat quod ibi ad omnem uſum naturalis: ad ſeptem annos famis, ſignificat ſecundum neceſſitatem in defectibus: qui erunt in terra Ægypti, ſignificat qui in naturali, & non exſcindetur terra in fame, ſignificat ne pereat homo.

5286. Et nunc videat Pharao, quod ſignificet proſpectionem naturalis, conſtat a ſignificatione videre, quod ſit proſpicere, nam videre hic activum involvit, nempe ut faciat, cum autem videre non involvit faciendum, ſignificat intelligere & appercipere, ut n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5114, oſtenſum eſt. Cum proſpectione Naturalis ita ſe habet, Naturale hominis, ſeu mens ejus naturalis, quæ infra mentem ejus rationalem eſt, non quicquam proſpicit ex ſe, apparet tamen uſque ſicut a ſe, ſed proſpectio ejus eſt ab interiori, hoc proſpicit in exteriori, pæne ſicut homo ſemet in ſpeculo, in quo imago apparet tanquam ibi, hoc quoque ſiſtitur in ſenſu interno per id quod Joſephus id loquatur ad Pharaonem, & per Joſephum repræſentatur cœleſte ſpiritualis quod eſt interius, & per Pharaonem Naturale quod eſt exterius, & Joſephus viſus eſt Pharaoni ille ipſe vir intelligens & ſapiens, de quo.

5287. Virum intelligentem & ſapientem, quod ſignificet de influente vero & bono, conſtat ex ſignificatione viri intelligentis, quod ſit verum, & viri ſapientis quod ſit bonum ejus; ſciendum quod in ſenſu interno per virum intelligentem & ſapientem non intelligatur aliquis vir talis, ſed abſtracte a perſona id quod eſt intelligentis & ſapientis, inde verum & bonum; in altera vita, imprimis in cœlis, omnis cogitatio, & inde omnis loquela fit per abſtracta a perſonis, ideó cogitatio & loquela ibi eſt univerſalis, & reſpective illimitata; quantum enim cogitatio & loquela determinatur ad perſonas, ad earum qualitates in ſpecie, & quantum ad nomina, ut & ad voces, tantum fit minus univerſalis, & tantum quoque determinatur in rem, & inibi manet; at quantum non ad illa, ſed ad res abſtracte ab illis, tantum determinatur a re, & extenditur extra ſe, & fit intuitio ſuperior, proinde univerſalior; hoc apparet manifeſte a cogitatione hominis, quantum illa ſpectat voces loquentis, tantum non ſpectat ſenſum ejus, & quantum apud ſe ſpectat particularia memoriæ, & inibi manet, tantum non percipit qualia rerum; & adhuc magis, quantum in ſingulis ſpectat ſemet, tantum contrahit cogitationes, & ſe removet ab intuitione rei in univerſali; inde eſt, quod, quantum quis ſe amat præ aliis, tantum minus ſapiens ſit: inde nunc patet, cur abſtracta a perſonis ſignificentur in ſenſu interno per illa quæ determinata ſunt ad perſonas in ſenſu literæ, videatur etiam n: 5225. In Verbo paſſim diſtinguitur inter ſapientiam, intelligentiam, & ſcientiam, & per ſapientiam intelligitur id quod ex bono, per intelligentiam id quod ex vero, & per ſcientiam utrumque id in naturali hominis; ſicut apud Moſen "Implevi Bazaleelem ſpiritu Dei quoad *ſapientiam*, & quoad *intelligentiam*, & quoad *ſcientiam*, & quoad omne opus" Exod: xxxi: 2. 3. Cap: xxxv: 30. 31: & apud Eundem "Date vobis *viros ſapientes*, & *intelligentes* & *ſcientes*, juxta tribus veſtras, ut ponam illos in Capita veſtra" Deut: i: 13.

5288. Et conſtituat illum ſuper terram Ægypti, quod ſignificet quæ ordinabunt in mente naturali omnia, conſtat ex ſignificatione conſtituere ſuper aliquid, quod ſit præficere qui ordinet, ita quoque ordinare; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, ut ſupra n: 5276. 5278. 5279; per *illum* hic intelligitur vir intelligens & ſapiens, per quem ſignificatur verum & bonum; inde patet, quod per illa verba ſignificetur, quod verum & bonum ordinabunt in naturali omnia: eſt etiam bonum & verum, quæ ordinant omnia & ſingula in mente naturali, influunt enim illa ab interiori, & ſic diſponunt: qui non novit, quomodo ſe habet cum facultate hominis intellectuali, & quomodo homo intueri res queat, percipere illos, analytice cogitare, inde concludere, & demum referre ad voluntatem, & per voluntatem in actum, is nihil in his miratur, putat quod omnia ſic naturaliter fluant, prorſus non ſciens, quod omnia & ſingula ſint ex influxu per cœlum a Domino, & quod homo abſque influxu illo ne hilum poſſit cogitare, & quod ceſſante influxu, ceſſet omne cogitationis; inde nec ſcit, quod bonum per cœlum influens a Domino ordinet omnia, & formet ad inſtar cœli quantum ſinit homo, & quod inde cogitatio fluat formæ cœleſti convenienter; forma cœleſtis eſt illa

forma,

orma, in quam ſocietates cœleſtes ſunt ordinatæ, & ſocietates cœleſtes ordinatæ ſunt ſecundum formam, quam inducit bonum & verum quod a Domino procedit.

5289. Faciat Pharao, quod ſignificet ulteriorem proſpectionem, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5286 explicata ſunt.

5290. Et præficiat præfectos ſuper terram, quod ſignificet ordinationem communium in naturali, conſtat ex ſignificatione præficere, quod ſit ordinare; ex ſignificatione præfectorum, quod ſint communia, de qua ſequitur; & ex ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, ut mox ſupra n: 5288: quod præfecti ſint communia, eſt quia communia ſunt in quibus & ſub quibus ſunt particularia, videatur n: 970. 4269. 4325 f. 4329. 4345. 4383. 5208; per principes autem ſignificantur primaria, n: 1482. 2089. 5044.

5291. Et quintet terram, quod ſignificet quæ conſervanda & dein recondenda, conſtat a ſignificatione quintare, quod ſimile hic involvat quod decimare, decimare in Verbo ſignificat reliquias facere, & reliquias facere eſt vera & bona colligere & dein recondere; quod reliquiæ ſint bona & vera recondita a Domino in interiori homine, videatur n: 468. 530. 560. 561. 661. 1050. 1906. 2284. 5135; & quod per decimas in Verbo ſignificentur reliquiæ, n: 576. 1738. 2280; ſimiliter per decem, n: 1906. 2284; inde quoque per quinque, qui numerus eſt dimidius numeri decem; dimidium & duplum, quoad numeros in Verbo, ſimile involvunt, ſicut viginti ſimile cum decem, & quatuor ſimile cum duobus, ſex cum tribus, viginti quatuor cum duodecim, & ſic porro; & quoque ſimile numeri adhuc multiplicati, ſicut centum & quoque mille cum decem, ſeptuaginta duo, & quoque centum quadraginta quatuor ſimile cum duodecim; quid itaque numeri compoſiti involvunt, ſciri poteſt a numeris ſimplicibus a quibus & cum quibus multiplicati ſunt; quid etiam numeri magis ſimplices involvunt, ſciri poteſt ab integris, ſicut quid quinque a decem & quid duo cum dimidio a quinque & ſic porro; in genere ſciendum, quod numeri multiplicati involvant ſimile ſed plenius, & quod numeri diviſi involvant ſimile, ſed non ita plenum. Quod quinque in ſpecie attinet, is numerus duplicem ſignificationem habet, ſignificat parum & inde aliquid, & ſignificat reliquias; quod ſignificet parum, eſt ex relatione ad illos numeros qui ſignificant multum, nempe ad mille & ad centum, & inde quoque ad decem, quod mille & centum ſignificent multum, videatur n: 2575. 2636; quod inde quoque decem, n: 3107. 4638; ex eo eſt, quod quinque ſignificent parum & quoque aliquid, n: 649. 4638; quod quinque ſignificent reliquias, eſt cum ſe refert ad decem, & decem ſignificant reliquias, ut ſupra dictum: quod omnes numeri in Verbo ſignificent res, videatur n: 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. Qui non novit, quod aliquis ſenſus internus Verbi ſit, qui non apparet in litera, is omnino mirabitur, quod numeri in Verbo etiam ſignificent res, ex cauſa imprimis, quia non aliquam ideam ſpiritualem ex numeris formare poteſt, ſed quod uſque numeri ex ſpirituali idea, quæ Angelis, fluant, videatur

tur n: 5265; verum quænam ideæ ſunt, ſeu quænam res ſunt, quibus numeri correſpondent, quidem ſciri poteſt, at unde correſpondentia illa, adhuc latet; ſicut unde correſpondentia duodecim cum omnibus fidei, & correſpondentia ſeptem cum ſanctis, tum correſpondentia decem, ut & quinque, cum bonis & veris in interiori homine a Domino reconditis, & ſic porro: ſed uſque ſatis eſt ſcire, quod correſpondentia ſit, & quod ex correſpondentia illa omnes numeri in Verbo ſignificent aliquid in ſpirituali mundo, conſequenter quod Divinum etiam in illis inſpiratum lateat reconditum; ſicut pro exemplo, in his ſequentibus locis, ubi quinque nominantur; ut in parabola Domini de homine qui peregre abiit, & tradidit ſervis ſuis facultates ſuas, uni *quinque talenta*, alteri *duo*, & tertio *unum*; & qui *quinque talenta* accepit, negotiatus eſt cum illis, & lucratus alia *quinque talenta*; ſimiliter qui *duo*, lucratus eſt *alia duo:* at qui *unum* accepit, abſcondidit argentum Domini ſui in terra" Matth: xxv: 14 ſeq: qui non ultra ſenſum literalem cogitat, is non aliter ſcire poteſt, quam quod numeri hi, nempe quinque, duo, & unum, ſint modo aſſumti ad concinnandum parabolæ hiſtoricum, & quod præterea non amplius quid involvant, cum tamen ipſis his numeris etiam ineſt arcanum, per ſervum enim qui quinque talenta accepit, ſignificantur qui bona & vera a Domino admiſerunt, ita qui reliquias acceperunt; per illum qui duo accepit, ſignificantur qui in ætate provecta charitatem fidei adjunxerunt; & per illum qui unum, qui ſolam fidem abſque charitate, de hoc dicitur quod argentum Domini ſui abſcondiderit in terra, per argentum enim quod de illo prædicatur, in ſenſu interno ſignificatur verum quod fidei, n: 1551. 2954, nam lucrum facere ſeu ferre fructum nequit fides abſque charitate; talia numeris illis inſunt. Similiter in aliis parabolis, ſicut de homine in regionem longinquam profecto ad accipiendum ſibi regnum, quod dederit ſervis ſuis *decem minas*, & dixit illis, ut negotiarentur cum illis uſque dum venerit; cum rediit, dixit primus, Domine, mina tua lucrata eſt *decem minas*, cui dixit, euge bone ſerve, quia ſuper minimo fidelis fuiſti, eſto ſuper *decem urbes:* dixit ſecundus, Domine, mina tua fecit *quinque minas*, cui etiam dixit, tu quoque eſto ſuper *quinque urbes:* tertius repoſuerat minam in ſudario, ſed dixit Dominus, tollite ab illo minam, & date ei qui *decem minas* habet" Luc: xix: 12 ſeq: hic ſimiliter decem & quinque ſignificant reliquias, decem plures, quinque pauciores; qui repoſuit minam in ſudario, ſunt qui fidei vera ſibi comparant, nec illa bonis charitatis conjungunt, quibus ſic nihil lucri vel fructus: pariter ubi numeri illi alibi a Domino nominantur; ut de uno qui vocatus ad cænam, quod dixerit, *juga boum quinque* emi, & abeo ad probandum ea" Luc: xiv: 19. De divite, quod dixerit ad Abrahamum, habeo *quinque fratres*, ut mittatur qui dicat illis, ne veniant in locum hunc cruciatus" Luc: xvi: 28. De *decem* virginibus, quarum *quinque* prudentes, & *quinque* ſtultæ" Matth: xxv: 1 ad 13: ſimiliter in his Domini verbis " Num putatis quod ad pacem venerim dandam in terra, non, dico vobis, ſed diviſionem, erunt namque ex nunc *quinque* in domo una diviſi, tres contra *duos*, & *duo* contra *tres*" Luc: xii: 51; & quoque in ipſis his hiſtoricis, quod Dominus cibaverit *quinque mille homines*,

mines, quinque panibus & *duobus piſcibus*; quodque tunc juſſerit, ut diſcumberent *centeni* & *quinquageni*; & poſtquam comederunt, quod collegerint fragmentorum *duodecim* cophinos" Matth: xiv: 5 ad 21. Marc: vi: 38 ſeq: Luc: ix: 12 ad 17. Joh: vi: 5 ad 13; in his, quia hiſtorica ſunt, vix poteſt credi, quod numeri ſignificent, ſicut quod numerus quinque mille, qui fuit hominum, tum numerus quinque qui fuit panum, & duo qui fuit piſcium, ut & numerus centum, ut & quinquaginta, qui fuit diſcubituum, & denique duodecim, qui fuit cophinorum, in quibus fragmenta, cum tamen in ſingulis arcanum ſit: ſingula enim contigerunt ex Providentia, ob finem ut Divina repræſentarentur. In ſequentibus his locis etiam quinque ſignificant talia in ſpirituali mundo, quibus correſpondent, in utroque ſenſu, genuino & oppoſito: apud Eſaiam "Relinquentur in eo racemationes ſicut in decuſſione ficus, *duæ tres* baccæ in capite rami, *quatuor quinque* in ramis fructiferæ" xvii: 6. 7. Apud Eundem "In die illo erunt *quinque urbes* in terra Ægypti loquentes labiis Canaanis, & jurantes Jehovæ Zebaoth" xix: 18. Apud Eundem "*Unum mitte* coram increpatione *unius*, coram increpatione *quinorum* fugientes, donec ſupereritis ſicut malus in capite montis, & ſicut ſignum ſuper colle" xxx: 17. Apud Johannem "*Quintus* angelus clanxit, tunc vidi ſtellam e cœlo lapſam in terram, cui data eſt clavis putei abyſſi; locuſtis, quæ inde exibant, dictum ut non occiderent homines, qui non haberent ſigillum Dei ſuper frontibus, ſed torquerentur *menſes quinque*" Apoc: ix: 5. 10: Apud Eundem "Hic intelligentia, ſi quis habet ſapientiam, *ſeptem* capita ſunt montes *ſeptem*, ubi mulier ſedit ſuper illis, & reges *ſeptem* ſunt, *quinque* ceciderunt, & *unus* eſt, alter nondum venit, & quando veniat, brevi oportet illum manere" Apoc: xvii: 9. 10. Similiter repræſentativum fuit in numero quinque in his, quod nempe æſtimatio viri & fæminæ eſſet ſecundum annos a menſe ad *quinque annos*, & *a quinque annis ad viginti*" Levit: xxvii: 1 ad 9. Tum, ſi redimeretur ager, quod adderetur *quinta*" Levit: xxvii: 19: ſi redimerentur decimæ, quod etiam adderetur *quinta*" Levit: xxvii: 31: ſuperflui primogeniti quod redimerentur, *quinque ſiclis*" Num: iii: 46 ad fin. Primogenitum beſtiæ immundæ quod redimeretur *adjecta quinta*" Levit: xxvii: 27: quod in quibuſdam prævaricationibus pro mulcta adderetur *quinta*" Levit: xxii: 14. Cap: xxvii: 13. 15. Num: v: 6. 7. 8: & quod qui furatus bovem aut pecudem, & id mactaverit vel vendiderit, *quinque boves* riſtituet pro bove, & *quatuor pecudes* pro pecude" Exod: xxi: 37. Quod numerus quinque in ſe contineat arcanum cœleſte, & ſimile cum decem, patet a Cherubis, de quibus in Libro Primo Regum "Salomo fecit in adyto duos Cherubos ex ligno olei, *decem cubiti* altitudo cujuſque; *quinque cubiti* ala Cherubi unius, & *quinque cubiti* ala Cherubi alterius; *decem cubiti* a finibus alarum illius uſque ad fines alarum illius; ſic *decem cubiti* Cherubus, menſura una & proportio una ambobus Cherubis" vi: 23. 27; & patet quoque a labris circa templum, tum a candelabris, de quibus in eodem Libro "quod poſitæ fuerint baſes labrorum *quinque* juxta humerum domus ad dextrum, & *quinque* juxta humerum domus ad ſiniſtrum. Tum quod poſita Candelabra

quinque

quinque a dextra, & *quinque* a ſiniſtra coram adyto" vii: 39. 49. Quod Mare Æneum fuerit *decem ulnarum* a labro ad labrum, & *quinque ulnarum* altitudine, & *triginta ulnarum* circumferentia" Cap: vii: 23, erat, ut ſignificarentur ſancta tam per numeros decem & quinque, quam per triginta, qui numerus circumferantiæ quidem non geometrice reſpondet diametro, ſed uſque ſpiritualiter involvit id quod per ambitum illius vaſis ſignificatur. Quod omnes numeri ſignificent res in ſpirituali mundo, patet manifeſte a numeris apud Ezechielem, ubi agitur de nova Terra, de nova Civitate, & de novo Templo, quæ Angelus quoad ſingula menſus, videantur Capita ibi xl: xli. xlii. xliii. xlv: xlvi. xlvii. xlviii. xlix; deſcriptio ſanctorum ibi pæne omnium exhibetur per numeros, quare qui non ſcit quid numeri illi involvunt, vix aliquid de arcanis quæ ibi ſcire poteſt; numerus decem & numerus quinque, ibi occurrunt Cap: xl: 7. 11. 48. Cap: xli: 2. 9. 11. 12. Cap: xlii: 4. Cap: xlv: 11. 14, præter numeros multiplicatos, nempe Viginti quinque, quinquaginta, quingenta, quinque millia; quod nova terra, nova civitas, & novum templum ibi, ſignificent Regnum Domini in cœlis, & inde Eccleſiam Ipſius in terris, ex ſingulis ibi conſtat. Hæc de Quinque collata ſunt, ob cauſam, quia hic & in ſequentibus agitur de terra Ægypti, quod ibi in ſeptem annis abundantiæ quinta pars annonæ colligenda ſit, & conſervanda in uſum annorum famis ſequentium; inde oſtenſum eſt, quod per quintam partem ſignificentur bona & vera a Domino apud hominem recondita, & reſervata ad uſum, quando fames erit, hoc eſt, quando defectus & privatio boni & veri; nam niſi talia a Domino apud hominem reconduntur, nihil foret quod illum in ſtatu tentationis & vaſtationis elevaret, conſeqenter per quod regenerari poſſet, ita foret is abſque medio ſalutis in altera vita.

5292. In ſeptem annis abundantiæ annonæ, quod ſignificet quæ inſinuata ſunt illis temporibus cum multiplicata vera cum bonis, conſtat ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, & inde quoque tempora, de qua ſequitur; & ex ſignificatione abundantiæ annonæ, quod ſit multiplicatio veri, ſeu multiplicatum verum, de qua ſupra n: 5276. 5278. 5280; hic itaque multiplicata vera cum bonis, quia vera non ſunt aliquid niſi cum bonis, & vera non reconduntur in interiori homine, de qua re mox ſupra n: 5291, niſi quæ conjuncta bonis. Quod anni ſignificent non ſolum ſtatus, ſed etiam tempora eſt quia anni in ſenſu interno ſignificant integros ſtatus, hoc eſt, integros periodos a ſtatus principio ad finem; hæ periodi non aliter exprimi poſſunt quam per tempora, nec aliter capi ab illis qui in tempore ſunt, quam ſicut tempora; quod anni & dies ſint & ſtatus & tempora, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2906.

5293. Et congregavit omnem cibum, quod ſignificet omnia quæ uſus, conſtat ex ſignificatione congregare, quod ſit conferre & conſervare; & ex ſignificatione cibi, quod ſint illa quæ uſus: cibus in ſenſu interno proprie ſignificat illa quæ nutriunt animam hominis, hoc eſt, quæ nutriunt illum poſt vitam corporis, nam is tunc vivit anima ſeu ſpiritus & non amplius opus habet

bet cibo materiali, ſicut in mundo, ſed cibo ſpirituali, qui cibus eſt omne id quod eſt uſus, & omne id quod conducit ad uſum; quod conducit ad uſum, eſt ſcire quid bonum & verum, quod eſt uſus, eſt velle & facere illa; hæc ſunt quibus nutriuntur angeli, & quæ ideo dicuntur cibi ſpirituales & cœleſtes: mens hominis, ubi ejus interior intellectus & interior voluntas, ſeu ubi intentiones aut fines, nec nutritur alio cibo etiam cum vivit in corpore, cibus materialis non illuc penetrat, ſed ſolum ad illa quæ corporis ſunt, quæ cibus ille ſuſtentat, ob finem ut mens illa ſua cibo frui queat cum corpus ſuo, hoc eſt, ut mens illa ſana ſit in corpore ſano: quod cibus in ſpirituali ſenſu ſit omne quod uſus, eſt quia omne ſcire hominis, ac omne ejus intelligere ac ſapere, & ſic omne ejus velle, pro fine habebit uſum, inde ſecundum quale uſus eſt quale vitæ ejus. Quod cibus in ſenſu interno ſit omne quod eſt uſus, patet ab his Domini verbis "Jeſus dixit diſcipulis, Ego *Cibum* habeo *quem edam*, quem vos neſcitis: dicebant diſcipuli ad ſe invicem, num quis attulit Ipſi quod comederet: dicit illis Jeſus, *cibus meus eſt ut faciam voluntatem Ipſius qui miſit Me, & perficiam Ipſius opus*" Joh: IV: 32. 33. 34: & alibi "Operamini *cibum qui non perit*, ſed *cibum* qui manet in vitam æternam, quem Filius hominis vobis dabit, hunc Pater obſignavit Deus" Joh: VI: 27.

5294. Annorum bonorum venientium illorum, quod ſignificet quæ haurienda temporibus illis, conſtat ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, & quoque tempora, de qua mox ſupra n: 5292; anni boni venientes ſunt itaque illa tempora, quando multiplicantur vera cum bonis, quæ ſignificantur per ſeptem annos abundantiæ annonæ.

5295. Et congerant frumentum, quod ſignificet omne bonum veri ſimul, conſtat ex ſignificatione congerere, quod ſit colligere ſimul & conſervare; & ex ſignificatione frumenti, quod ſit bonum naturalis, de qua n: 3580, hic bonum veri quod in naturali; bonum veri eſt verum voluntate & actu. Quod frumentum ſit bonum, eſt quia ager in ſpirituali ſenſu eſt Eccleſia, inde quæ ſunt agri, ſicut ſemen, ſementis, meſſis, ſeges, frumentum, & quoque ſpica ſeu ariſta, præter in ſpecie triticum, hordeum, & plura, ſunt talia quæ ſunt Eccleſiæ; & quæ ſunt Eccleſiæ ſe referunt omnia ad bonum & verum.

5296. Sub manum Pharaonis, quod ſignificet neceſſitatem & inde diſpoſitionem in naturali, conſtat ex ſignificatione manus: quod ſit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937, inde ſub manum eſt ad diſpoſitionem in omni neceſſitate, nam quod eſt in alicujus potentia, hoc eſt ad diſpoſitionem; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua prius.

5297. Cibum in urbibus, quod ſignificet talia in interioribus mentis naturalis, conſtat ex ſignificatione cibi, quod ſint omnia quæ uſus, ita vera & bona, de qua mox ſupra n: 5293: & ex ſignificatione urbium, quod ſint interiora mentis naturalis; urbes in univerſali ſenſu ſignificant doctrinalia Eccleſiæ, videatur n: 402. 2268. 2450. 2481. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493, in ſingulari autem ſignificant interiora hominis, ubi doctrinalia ſunt, ſeu potius ubi vera conjuncta bono; quod vera & bona apud hominem forment quaſi civitatem, videatur n: 3584, inde ipſe homo, in quo Eccleſia, vocatur ci-

vitas Dei; ſignificatio urbis ſe habet ſicut ſignificatio domus, domus in univerſali ſenſu ſignificat bonum, in ſingulari autem hominem, n: 3128, & in ſpecie mentem ejus quoad bonum & verum ibi conjunctum, n: 3538. 4973. 5023, & domus cum ſuis conclavibus, ædificiis circum, & atriis, eſt civitas in minima forma. Interiora mentis naturalis ſignificantur per urbes apud Eſaiam "In die illo erunt *quinque urbes in terra Ægypti*, loquentes labiis Canaanis, & jurantes Jehovæ Zebaoth" xix: 18; & bona & vera quæ in interioribus, ſignificantur per urbes in parabola Domini apud Lucam "Dixit ei qui per minam lucratus eſt decem minas, euge bone ſerve, quia ſuper minimo fidelis fuiſti, *eſto ſuper decem urbes*; & dixit alteri qui quinque minas lucratus, tu quoque *eſto ſuper quinque urbes*" xix: 12 ſeq: Hic itaque per quod congerent cibum in urbibus & cuſtodiant, ſignificantur vera conjuncta bono, quod recondenda in interioribus mentis naturalis, quæ vera & bona cum ibi recondita ſunt, vocantur reliquiæ, in quibus ipſiſſima vita ſpiritualis hominis conſiſtit, & ex quibus homo ſpiritualiter nutritur in omni neceſſitate & indigentia, hoc eſt, in omni fame ſpirituali.

5298. Et cuſtodiant, quod ſignificet ibi recondenda, conſtat a ſignificatione cuſtodire, quod ſit recondere, nempe in interioribus mentis naturalis, quæ ſignificantur per urbes, de quibus mox ſupra n: 5296.

5299. Sit cibus ad depoſitum terræ, quod ſignificet quod ibi ad omnem uſum naturalis, conſtat ex ſignificatione cibi, quod ſint bona & vera, de qua ſupra n: 5293; ex ſignificatione ad depoſitum, quod ſit reconditum ad omnem uſum, quia ad uſum annorum famis ſequentium; & ex ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua etiam ſupra n: 5276. 5278. 5279. 5288.

5300. Ad ſeptem annos famis, quod ſignificet ſecundum neceſſitatem in defectibus, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit defectus veri, de qua ſupra n: 5277. 5278; quod tunc ad neceſſitatem, patet, nam anni in ſenſu interno ſunt ſtatus, ut ſupra aliquoties oſtenſum, hic itaque ad illos annos, eſt ad illos ſtatus cum neceſſitas.

5301. Qui erunt in terra Ægypti, quod ſignificet qui in naturali, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5279. 5288. Dicitur hic & alibi *Naturale*, & intelligitur mens naturalis; ſunt enim binæ mentes apud hominem, nempe mens rationalis, & mens naturalis, mens rationalis eſt Interni hominis, mens autem naturalis eſt Externi hominis; hæc mens ſeu hic homo eſt qui intelligitur per naturale ſimpliciter dictum: quod mens ſit ipſe homo, videbitur in his, quæ nunc ſequuntur.

5302. Et non exſcindetur terra in fame, quod ſignificet ne pereat homo, nempe per defectum veri, conſtat ex ſignificatione exſcindi, quod ſit perire; & a ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua mox ſupra n: 5301, & quia eſt mens naturalis, eſt ipſe homo, nam homo eſt homo ex ſua mente, ipſa enim mens conſtituit hominem, & qualis illa eſt talis eſt homo; per mentem ſignificatur hominis intellectuale & voluntarium, conſequenter ipſiſſima vita ejus: qui ſtupidi ſunt, putant quod homo ſit homo ex forma externa, quod nempe facies ei ſit qualis hominis: qui minus ſtupidi

ſunt,

ſunt, dicunt quod homo ſit homo ex eo quod loqui poſſit; & qui adhuc minus ſtupidi, quod homo ſit homo ex eo quod cogitare poſſit, ſed homo non eſt homo ex illis, ſed ex eo quod cogitare verum & velle bonum queat, & quod tunc cum cogitat verum & vult bonum poſſit intueri Divinum, & illud perceptibiliter recipere; in hoc diſtinguitur homo a brutis animalibus; alioquin quod appareat ſicut homo, quod loqui queat, & quod cogitare, hoc non facit quod ſit homo, nam ſi cogitat falſum & vult malum, facit ut ſit non ſolum ſicut animal brutum, ſed etiam pejus illo, nam per ipſas illas facultates deſtruit humanum apud ſe, & ſe facit feram; quod imprimis conſtare poteſt a talibus in altera vita, tales enim cum apparent in luce cœli, ut & cum inſpiciuntur ab angelis, apparent eo momento ſicut monſtra, & quidam ſicut feræ, doloſi ſicut ſerpentes, & alii aliter; at cum removentur a luce illa, & remittuntur in lumen ſuum quod habent in inferno, apparent inter ſe ſicut homines. Quomodo autem cum hoc ſe habet, nempe quod periturus homo in defectibus veri, ſi non habuerit bona & vera in interioribus a Domino recondita, quæ ſignificantur per cibum ad depoſitum terræ, ad ſeptem annos famis, ne exſcindatur terra in fame, in ſequentibus hujus Capitis dicetur.

5303. Verſ: 37. 38. 39. 40. *Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, & in oculis omnium ſervorum illius. Et dixit Pharao ad ſervos ſuos, num inveniemus ſicut hunc virum, in quo ſpiritus Dei. Et dixit Pharao ad Joſephum, poſtquam cognoſcere fecit Deus tibimet omne hoc, nemo intelligens & ſapiens ſicut tu. Tu eris ſuper domo mea, & ſuper ore tuo oſculabitur omnis populus meus, tantum ſolio magnus ero præ te.* Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, ſignificat complacentiam naturalis: in oculis omnium ſervorum illius, ſignificat complacentiam omnibus in naturali: & dixit Pharao ad ſervos ſuos, ſignificat perceptionem naturalis cum omnibus ibi: num inveniemus ſicut hunc virum in quo ſpiritus Dei, ſignificat de influxu veri in quo bonum ab interiori, ita cœleſte ſpiritualis: & dixit Pharao ad Joſephum, ſignificat perceptionem naturalis e cœleſti ſpiritualis: poſtquam cognoſcere fecit Deus tibimet omne hoc, ſignificat quia Prævidentia & Providentia illi: nemo intelligens & ſapiens ſicut tu, ſignificat quod inde ſolum verum & bonum: tu eris ſuper domo mea, ſignificat quod ei mens naturalis ſubordinata & ſubmiſſa erit: & ſuper ore tuo oſculabitur omnis poulus meus, ſignificat quod omne ibi ſub obedientia illius erit: tantum ſolio magnus ero præ te, ſignificat quod apparebit uſque ſicut e naturali, quia a cœleſti ſpiritualis per illud.

5304. Et bonum fuit verbum in oculis Pharaonis, quod ſignificet complacentiam Naturalis, conſtat ex ſignificatione bonum eſſe verbum, quod ſit placere; in oculis dicitur ex ſolenni loquendi formula, quia oculus, ſignificat viſum interiorem, ita intellectum, perceptionem, advertentiam, & plura quæ illius viſus ſunt, n: 2701. 2789. 2829. 3198. 3202. 3820. 4083. 4086. 4339. 4403. ad 4421. 4523 ad 4534; inde per bonum fuit verbum in oculis, ſignificatur complacentia; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua ſæpe prius.

5305. Et in oculis omnium ſervorum illius, quod ſignificet complacentiam

omnibus

omnibus in naturali, conſtat ex ſignificatione bonum eſſe verbum in oculis, quod ſit complacentia, de qua mox ſupra n: 5304; & ex ſignificatione ſervorum, quod ſint illa quæ in naturali ſunt, imprimis quæ in naturali exteriori: in Verbo paſſim dicitur ſervus, & per illum in ſenſu interno intelligitur id quod inſervit alteri, in genere omne quod infra eſt reſpective ad illud quod ſupra, nam ex ordine eſt, ut inferius inſerviat ſuperiori, & quatenus inſervit vocatur ſervus: hic autem ſunt illa quæ in naturali quæ vocantur ſervi; eſt enim naturale in communi quod repræſentatur per Pharaonem, ipſum commune eſt cui ſingula inſervitura ſunt, ſicut communi bono in regnis; quod Pharao ſit Naturale in communi, videatur n: 5160.

5306. Et dixit Pharao ad ſervos ſuos, quod ſignificet perceptionem Naturalis cum omnibus ibi, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2061. 2238. 2619. 2862. 3395. 3509; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex ſignificatione ſervorum illius, quod ſint omnia in naturali, de qua mox ſupra n: 5305.

5307. Num inveniemus ſicut hunc virum in quo ſpiritus Dei, quod ſignificet de influxu veri in quo bonum ab interiori, ita cœleſte ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione viri, quod ſit verum, de qua n: 3134. 3309. 3459; & ex ſignificatione ſpiritus Dei, quod ſit bonum ab interiori, ita a Divino; ſpiritus enim Dei eſt, quod procedit a Divino, ita ab Ipſo Bono, nam Divinum eſt Ipſum Bonum, quod ex Eo procedit, eſt verum in quo bonum, & hoc eſt quod per ſpiritum Dei in Verbo ſignificatur, ipſe enim ſpiritus non procedit, ſed ipſum verum in quo bonum, ſeu ſanctum verum, ſpiritus eſt inſtrumentale per quod producitur. Hoc verum in quo bonum, eſt hæc cœleſte ſpiritualis, quod per Joſephum repræſentatur. In Eccleſia notum eſt, quod Joſephus in ſpirituali ſenſu ſit Dominus, quare etiam Dominus vocatur cœleſtis Joſephus, ſed non ſcitur quid Domini Joſephus repræſentat; Dominus enim repræſentatur per Abrahamum, & quoque per Jiſchakum, ut & per Jacobum, repræſentatur etiam per Moſen & Eliam, perque Aharonem, & quoque per Davidem, præter per plures alios in Verbo, ſed uſque diſſimiliter per unum quam per alterum, per Abrahamum repræſentatur Dominus quoad Ipſum Divinum, per Jiſchakum quoad Divinum Rationale, per Jacobum quoad Divinum Naturale, per Moſen quoad Legem ſeu Verbum hiſtoricum, per Eliam quoad Verbum Propheticum, per Aharonem quoad ſacerdotium, & per Davidem quoad Regium; quid autem per Joſephum repræſentatur, videatur n: 3969. 4286. 4585. 4592. 4594. 4669. 4723. 4727. 4963. 5249, hoc, quod Joſephus repræſentat, vocatur cœleſte ſpiritualis e naturali, non alia voce id dari poteſt, cœleſte enim eſt bonum ex Divino, ſpirituale eſt verum ex illo bono, ita eſt verum boni ex Divino Humano Ipſius; Hoc fuit Dominus cum vixit in mundo, at cum ſe glorificavit, tunc tranſcendit ſupra illud, & factus eſt ipſum Divinum Bonum ſeu Jehovah etiam quoad Humanum; non plura dici poſſunt in ſpecie de hoc arcano: ſolum, quod Joſephus ideo Ægyptum venerit, ac primum ſerviverit in domo Potipharis principis ſatel-

litum, & dein in cuſtodia detentus, ac poſtea factus dominator ſuper Ægyptum, ut repræſentaret quomodo Dominus in Se Humanum progreſſive Divinum fecit, de quo conſcriberetur Verbum, quod Divina contineret in ſenſu interno, qui ſenſus imprimis inſerviret angelis, quorum ſapientia, quæ incomprehenſibilis & ineffabilis eſt reſpective ad ſapientiam humanam, in talibus eſt, & ſimul inſerviret hominibus, qui hiſtorica amant præ reliquis, & talia tunc mente volvunt in quibus angeli Divina per influxum a Domino percipiunt.

5308. Et dixit Pharao ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem naturalis e cœleſti ſpiritualis, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua mox ſupra n: 5306; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de quibus ſæpius prius.

5309. Poſtquam cognoſcere fecit Deus tibimet omne hoc, quod ſignificet quia Prævidentia & Providentia illa, conſtat ex ſignificatione cognoſcere, cum prædicatur de Deo, quod ſit prævidentia & providentia, de Deo enim non dici poteſt quod cognoſcat, nam ex Se novit omnia, & facultas cognoſcendi apud hominem eſt ex Ipſo, quare cognoſcere eſt in Deo prævidere & providere, prævidere eſt cognoſcere ab æterno in æternum, & providere eſt facere illud: quod prævidentia & providentia ſit illi, nempe cœleſti ſpiritualis, eſt quia in ſenſu interno hic de Domino agitur, Qui eſt cœleſte ſpiritualis quod per Joſephum repræſentatur.

5310. Nemo intelligens & ſapiens ſicut tu, quod ſignificet quod inde ſolum verum & bonum, conſtat ex ſignificatione intelligentis, quod ſit verum, & ex ſignificatione ſapientis, quod ſit bonum, de quibus ſupra n: 5287; quod non ex alio quam ex illo ſolo, ſignificatur per nemo, quia nemo ſeu nullus in ſenſu interno eſt negativum, ita excluſivum ab omni alio, videatur n: 5225, 5253.

5311. Tu eris ſuper domo mea, quod ſignificet quod ei mens naturalis ſubordinata & ſubmiſſa erit, conſtat ex ſignificatione domus, quod ſit mens, de qua n: 3538. 4973. 5023, hic mens naturalis, quia dicitur domus mea a Pharaone, per quem repræſentatur naturale; quod ſubordinata & ſubmiſſa erit, ſignificatur per quod erit ſuper illa, qui ſuper alicujus domo eſt, reipſa dominatur, & omnes qui ibi, ſubordinati & ſubmiſſi ſunt, domino domus uſque retinente nomen, & dignitatem quoad apparentiam.

5312. Et ſuper ore tuo oſculabitur omnis populus meus, quod ſignificet quod omne ibi ſub obedientia illius erit, conſtat a ſignificatione ſuper ore oſculari, quod ſit agnoſcere & facere quod jubet, ita obedire; & ex ſignificatione omnis populi mei, quod ſit omne in naturali; per populum ſignificantur vera, videatur n: 1259. 1260. 3581. 4619, ita in naturali cognitiones boni & veri, ac ſcientifica, nam hæc ſunt vera naturalis, n 5276.

5313. Tantum ſolio magnus ero præ te, quod ſignificet quod apparebit uſque ſicut e naturali, quia a cœleſti ſpiritualis per illud, conſtat ex ſignificatione magnus eſſe præ altera, quod ſit major eſſe, hic quoad apparentiam

ſeu

ſeu quoad conſpectum; & ex ſignificatione ſolii ſeu throni, quod hic ſit naturale; Naturale enim intelligitur per ſolium, quando cœleſte ſpiritualis per ſedentem ſuper illo, naturale enim inſtar ſolii eſt ſpirituali, hic cœleſti ſpiritualis; in genere id quod inferius eſt inſtar ſolii ſuperiori, ſuperius enim inibi eſt & agit, & quidem per inferius, & quod agitur apparet ſicut ab inferiori, quia, ut dictum, per id; hoc intelligitur per quod Pharao dixit ad Joſephum, "tantum ſolio magnus ero præ te." In Verbo pluries nominatur ſolium, ubi agitur de Divino Vero & de Judicio ex illo, & per ſolium, ibi in ſenſu interno ſignificatur id quod eſt Divini Regii, & per ſedentem ſuper illo Ipſe Dominus ſicut Rex aut ſicut Judex; ſed ſignificatio ſolii ſicut ſignificatio plurium aliarum rerum ſe habet reſpective; cum Ipſum Divinum & Divinum Humanum Domini intelligitur per ſedentem ſuper ſolio, tunc Divinum Verum quod procedit ab Ipſo, intelligitur per ſolium; cum autem Divinum Verum quod procedit a Domino, intelligitur per ſedentem ſuper ſolio, tunc univerſum cœlum, quod Divinum Verum implet, intelligitur per ſolium; cum autem Dominus quoad Divinum Verum in ſuperioribus cœlis intelligitur per ſedentem ſuper ſolio, tunc Divinum Verum quod in infimo cœlo, & quoque quod eſt in Eccleſia, intelligitur per ſolium; ita ſignificationes ſolii ſe habent reſpective. Quod per ſolium ſignificetur id quod eſt Divini Veri, eſt cauſa quia per Regem in Verbo ſignificatur Verum, & quoque per Regnum; quod per Regem, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4581. 4966. 5044. 5068; & quod per Regnum, n: 1672. 2547. 4691: quid autem per ſolium ſeu thronum in Verbo intelligitur in ſpecie, patet ibi ex ſerie: ut apud Matthæum "Ego dico vobis, non jurabitis omnino, neque per *Cœlum*, quia *Thronus Dei* eſt, neque per terram, quia *ſcabellum pedum Ipſius*; neque per Hieroſolymam, quia urbs magni Regis" v: 34. 35: & alibi apud Eundem "Qui juraverit per *Cœlum*, jurat per *Thronum Dei*, & per Ipſum Qui ſedit ſuper illo" xxIII. 22; ibi aperte dicitur, quod cœlum ſit thronus Dei, per terram quæ vocatur ſcabellum pedum, ſignificatur id quod infra cœlum eſt, ita Eccleſia, quod terra ſit Eccleſia, videatur n: 566. 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 2733. 1850. 2117. 2118. 2928. 3355. 4535. 4447. Similiter apud Eſaiam "Sic dixit Jehovah, *Cœli Thronus meus*, & terra ſcabellum pedum meorum" LXVI: 1: & apud Davidem "Jehovah in *cœlis* firmavit *Thronum ſuum*" Pſalm: CXXII: 5. Apud Mattheum "Quando venerit Filius hominis in gloria ſua, & omnes ſancti Angeli cum Ipſo, tunc ſedebit *ſuper throno gloriæ ſuæ*" xxv: 31; ibi agitur de ultimo Judicio, & ſedens ſuper throno vocatur Rex, ibi Verſ: 34, 40; thronus gloriæ in ſenſu interno ibi eſt Divinum Verum quod ex Divino Bono in cœlo, ſedens ſuper throno illo eſt Dominus, qui quatenus Judex ex Divino Vero, vocatur ibi Rex. Apud Lucam "Hic erit magnus, & Filius Altiſſimi vocabitur, & dabit Illi Dominus Deus *Thronum Davidis* patris Ipſius" 1: 32; hæc Angelus ad Mariam; quod ibi thronus Davidis non ſit regnum quod habuit David, ſeu Regnum in terra, ſed regnum in cœlo, cuivis conſtat, quare nec per Davidem ſignificatur David, ſed Regium Divinum

num Domini, & per Thronum ſignificatur Divinum Verum quod procedit, & quod facit Regnum Domini. Apud Johannem "Fui in ſpiritu, cum ecce *Thronus poſitus in cœlo*, & *ſuper throno ſedens*, & qui ſedens erat ſimilis aſpectu lapidi Jaſpidi & Sardino: Iris autem *circa thronum* ſimilis aſpectu ſmaragdino: *circa thronum throni viginti quatuor*, & *ſuper thronis* vidi viginti & quatuor ſeniores ſedentes: e *throno* exibant fulmina, & tonitrua, & voces, item ſeptem lampades ignis ardentes *coram throno*, quæ ſunt ſeptem ſpiritus Dei. Inſuper *ante Thronum* mare vitreum ſimile chryſtallo; in *medio* tandem *throni*, & *circa thronum* quatuor animalia plena oculis ante & retro. Cæterum quando dederunt animalia gloriam, & honorem, & gratiarum actionem *ſedenti ſuper throno* viventi in ſæcula ſæculorum, cadent viginti quatuor ſeniores *ante ſedentem ſuper throno*, & adorabunt viventem in ſæcula ſæculorum, & projicient coronas ſuas *ante Thronum*" Apoc: IV: 2 ad fin: ibi deſcribitur Thronus gloriæ Domini, & per illum Divinum Verum quod procedit ab Ipſo, at per repræſentativa, quæ quid ſignificant ſi quis non novit, vix ſcire poterit quicquam, quid his propheticis ineſt, ſed credet omnia talia eſſe abſque altiori Divino; qui non aliud novit, non poteſt aliter quam de Regno cœleſti ſimilem Regno mundano capere ideam; cum tamen per thronum poſitum in cœlo ſignificatur Divinum Verum ibi, ita cœlum quoad Divinum Verum; per ſedentem ſuper throno intelligitur Dominus; quod Is apparuit ſimilis aſpectu lapidi jaſpidi & ſardino, eſt quia per lapides illos, ut per omnes lapides pretioſos in Verbo, ſignificatur Divinum Verum, n: 114. 3858. 3862, & per lapides in genere vera fidei, n: 643. 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798; per iridem circa thronum, ſignificantur vera pellucentia a bono, & hoc quia colores in altera vita ſunt ex luce cœli, & lux cœli eſt Divinum Verum, de iridibus in altera vita, videatur n: 1042. 1043. 1053. 1623. 1624. 1625; de coloribus ibi, n: 1053. 1624. 3993. 4530. 4922. 4677. 4741. 4742; per thronos viginti quatuor circa thronos, ſignificantur omnia veri in uno complexu, ſimilia quæ ſignificantur per duodecim; quod duodecim ſint omnia veri in uno complexu, videatur n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913; fulmina tonitrua, & voces, quæ exibant ex throno, ſignificant terrores qui ex Divino Vero illis qui non in bono ſunt; ſeptem lampades ignis ardentes, ſunt affectiones veri ex bono, quæ etiam illis qui non in bono damna inferunt, quapropter vocantur ſeptem ſpiritus Dei, qui quod damna intulerint, patet a ſequentibus ibi; Mare vitreum ante thronum, eſt omne verum in naturali, ita ſunt cognitiones & ſcientifica, quod mare illa ſint, videatur n: 28. 2858; quatuor animalia in medio throni & circa thronum plena oculis ante & retro, ſunt intellectualia a Divino in Cœlis, quatuor ſignificant conjunctionem eorum cum voluntariis, vera enim ſunt partis intellectualis, & bona ſunt partis voluntariæ hominis, inde dicitur, quod plena eſſent oculis ante & retro, quia oculi ſignificant intellectualia, & inde in ſenſu ſuperiori illa quæ ſunt fidei, n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; quod quatuor ſint conjunctio, ſimile ac duo, n: 1686. 3519. 5194; ſanctitas Divini Veri procedentis a Domino in ſequentibus deſcribitur. Quia per viginti quatuor

thronos

thronos & viginti quatuor ſeniores ſignificentur omnia veri ſeu omnia fidei in uno complexu, & per duodecim ſimilia, ut mox dictum, inde patet quid per duodecim thronos, ſuper quibus ſedebunt duodecim Apoſtoli, in ſenſu interno intelligitur, quod nempe omnia veri, ex quibus & ſecundum quæ fit judicium; de quibus ita apud Matthæum "Jeſus dixit diſcipulis, amen dico vobis, quod vos qui ſequuiti eſtis Me, in regeneratione, quando ſedebit Filius hominis *ſuper Throno gloriæ* ſuæ, ſedebitis etiam vos *ſuper duodecim thronis*, judicantes duodecim tribus Iſrealis" XIX: 28; & apud Lucam "Ego diſpono vobis, ſicut diſpoſuit Mihi Pater Regnum, ut comedatis & libatis ſuper menſa mea in Regno meo, & *ſedeatis ſuper thronis*, judicantes duodecim Tribus Iſraelis" XXII: 29. 30, quod duodecim Apoſtoli ſint omnia veri, videatur n: 2129. 2553. 3354. 3488. 3858.; quodque duodecim filii Jacobi, & inde duodecim tribus Iſraelis, n: 3858. 3921. 3926. 3939. 4060. 4063, & quod apoſtoli ne quidem unum judicare queat, n: 2129. 2553. Similiter apud Johannem "Vidi *Thronos*, & conſederunt ſuper illis, & judicium datum eſt illis" Apoc: XX: 4: per thronos ibi etiam ſignificantur omnia veri, ex quibus & ſecundum quæ judicium; ſimile etiam per Angelos intelligitur, cum quibus venturus Dominus ad judicium, Matth: XXV: 31; quod per Angelos in Verbo ſignificetur aliquid Domini, videatur n: 1705. 1925. 2321. 2821. 3039. 4085, ibi vera quæ ex Divino; quæ vera etiam in Verbo judicia vocantur, n: 2235. Alibi etiam plurimis in locis tribuitur Jehovæ ſeu Domino Thronus, & hoc quia in Thronis eſt repræſentativum Regni; cum in ſuperiori cœlo ſermo eſt de Divino Vero, & de Judicio, tunc in ultimo cœlo apparet Thronus, inde eſt, quod, ut dictum, thronus repræſentativum ſit, & quod ideo toties in Verbo prophetico thronus nominetur, & quoque quod ab antiquiſſimis temporibus thronus factus ſit inſigne Regis, & quod ſicut inſigne ſignificet regium; ut quoque in ſequentibus locis; apud Moſen "Ædificavit Moſes altare, & vocavit nomen ejus Jehovah Niſſi: præterea dixit quia manus ſuper *Throno Jah*, bellum erit Jehovæ contra Amalekum a generatione in generationem" Exod: XVII: 15. 16; quid manus ſuper throno Jah, & quid Jehovæ bellum contra Amalekum a generatione in generationem, nemo ſcire poteſt niſi ex ſenſu interno, ita niſi ſciatur quid thronus, & quid Amalek; per Amalekum in Verbo ſignificantur falſa quæ oppugnant vera, n: 1679, & per thronum ipſum Divinum Verum quod oppugnatur. Apud Davidem "Jehovah feciſti *judicium meum*, & cauſam meam, *ſediſti ſuper throno judex juſtitiæ*, Jehovah in æternum manebit, præparavit ad *judicium thronum ſuum*" Pſalm: IX: 5. 8. Apud Eundem "*Thronus tuus* Deus in ſæculum & æternum, ſceptrum rectitudinis ſceptrum regni tui" Pſalm: XLV: 7. Apud Eundem "Nubes & caligo circum Ipſum, juſtitia & judicium *fulcrum throni Ipſius*" Pſalm: XCVII: 2. Apud Jeremiam "In tempore illo vocabunt Hieroſolymam *Thronum Jehovæ*, & congregabuntur ad illam omnes gentes" III: 17; Hieroſolyma pro Regno ſpirituali Domini, hoc Regnum etiam per Novam Hieroſolymam apud Ezechielem intelligitur, & quoque per ſanctam Hieroſolymam deſcendentem

ſcendentem e cœlo in Apocalipſi: Regnum ſpirituale Domini eſt ubi principale eſt Divinum Verum in quo Bonum, at Regnum cœleſte, ubi principale eſt Divinum Bonum a quo Divinum Verum: inde patet cur Hieroſolyma dicitur Thronus Jehovæ; & apud Davidem "In Hieroſolyma ſedent *throni ad judicium*" Pſalm: cxxii: 5: Zion autem dicitur Thronus gloriæ Jehovæ apud Jeremiam "Num reprobando reprobaſti Jehudam, num Zionem faſtidivit anima tua, ne ſpernito propter Nomen tuum, ne deturpes *Thronum gloriæ tuæ*" xiv: 21; per Zionem intelligitur Regnum cœleſte Domini. Quomodo repræſentatur Dominus quoad judicium in cœlo, ubi ad oculos ſiſtuntur videnda talia, quæ paſſim apud prophetas memorantur patet apud Danielem "Videns fui uſque *dum throni projecti ſunt*, & Antiquus dierum ſedet; veſtis Ipſius ſicut nix alba, & crinis capitis Ipſius ſicut lana munda, *Thronus Ipſius* flamma ignis, rotæ ejus ignis ardens; flumen ignis emanans & exiens coram Ipſo, mille millia miniſtrabant Ipſi, & myrias myriadum coram Ipſo ſtabant, judicium conſedit, & libri aperti ſunt" vii: 10. 11; talia viſa perpetua ſunt in cœlo, omnia repræſentativa, apparent ex ſermone angelorum in ſuperioribus cœlis, qui delapſus ſiſtit talia videnda; ſpiritus angelici, quibus datur perceptio, a Domino, ſciunt quid ſignificant, ſicut quid Antiquus dierum, quid veſtis quæ ſicut nix alba, crinis capitis qui ſicut lana munda, thronus qui ſicut flamma ignis, rotæ quæ ignis ardens, flumen ignis ab Ipſo emanans; per flammam ignis & per flumen ignis repræſentatur ibi Bonum Divini Amoris, n: 934. 4906. 5071. 5215: ſimiliter quæ apud Ezechielem "Supra expanſum, quod ſuper capite Cheruborum, quaſi aſpectus lapidis Sapphiri, *ſimilitudo throni*, & ſuper *ſimilitudine throni* ſimilitudo quaſi aſpectus hominis ſuper illo ſuperius" 1: 26. Cap: x: 1: pariter quæ in Libro Primo Regnum" Vidi, dixit Michah propheta, *Jehovam ſedentem ſuper Throno ſuo*, & univerſum exercitum cœlorum ſtantem juxta Ipſum, a dextra Ipſius, & a ſiniſtra Ipſius" xxii: 19; qui non ſcit quid ſingula repræſentant, & inde ſignificant, non aliter credere poteſt, quam quod thronus ſit Domino, ſicut regibus in terra, & quod talia quæ ibi memorantur, ſed non ſunt talia in cœlis, verum ſiſtuntur ita videnda coram illis qui in ultimo cœlo ſunt, ex quibus ſicut ex imaginibus vident arcana Divina. Regium Domini, per quod ſignificatur Divinum Verum quod procedit ab Ipſo, repræſentatum quoque fuit per ſolium a Salomone conſtructum, de quo ita in Libro Primo Regum "Fecit Schelomo *Solium eboris magnum*, & obtexit illud auro depurato; ſex gradus *ad ſolium*, & caput rotundum *Solio* a poſt illud; manus hinc & illinc ad locum ſedis, & bini leones ſtantes juxta manus, & duodecim leones ſtantes ibi ſupra ſex gradus hinc & illinc" x: 18. 19. 20. 21; fuit thronus gloriæ ita repræſentatus; leones ſunt Divina vera pugnantia & vincentia, duodecim leones ſunt omnia illa vera in uno complexu. Quia pæne omnia in Verbo etiam oppoſitum ſenſum habent, ita quoque ſolium ſeu thronus, & in eo ſenſu ſignificat Regnum falſi, ut apud Johannem "Angelus Eccleſiæ quæ in Pergamo, novi opera tua, & ubi habitas, ubi *thronus Satanæ* eſt" Apoc: 11: 13. Apud Eundem "Draco dedit beſtiæ aſcendenti ex mari virtutem ſuam, & *thronum ſuum*, & poteſtatem magnam"

Apoc: xiii: 2. Apud Eundem "Quintus Angelus effudit phialam ſuam *ſuper thronum beſtiæ*, & factum eſt Regnum ejus obſcuratum" Apoc: xvi: 10. Apud Eſaiam "Tu dixiſti in corde tuo, in cœlis aſcendam, ſupra ſtellas ibi exaltabo *thronum meum*" xiv: 13, ibi de Babele.

5314. Verſ: 41. 42. 43. 44: *Et dixit Pharao ad Joſephum, vide, dedi te ſuper omnem terram Ægypti. Et removit Pharao annulum ſuum a ſuper manu ſua, & dedit illum ſuper manum Joſephi, & veſtivit eum veſtibus byſſi, & poſuit torquem auri ſuper collum ejus. Et vehi fecit eum in curru ſecundario qui ſibi, & clamaverunt ante eum Abrech, & dando eum ſuper omnem terram Ægypti. Et dixit Pharao ad Joſephum, ego Pharao, & præter te non extollet vir manum ſuam & pedem ſuum in omni terra Ægypti.* Et dixit Pharao ad Joſephum, ſignificat ulteriorem perceptionem Naturalis e cœleſti ſpiritualis: vide, dedi te ſuper omnem terram Ægypti, ſignificat dominium ſuper utrumque naturale: & removit Pharao annulum ſuum a ſuper manu ſua, ſignificat confirmativum de potentia quæ prius ei: & dedit illum ſuper manum Joſephi, ſignificat quod illam ceſſerit omnem cœleſti ſpiritualis: & veſtivit eum veſtibus byſſi, ſignificat ſignificativum externum cœleſtis ſpiritualis, veſtes byſſi ſunt vera ex Divino: & poſuit torquem auri ſuper collum ejus, ſignificat ſignificativum conjunctionis interiorum cum exterioribus, efficiente bono: & vehi fecit eum in curru ſecundario, ſignificat ſignificativum quod ab illo omnis doctrina boni & veri: qui ſibi, ſignificat quæ per naturale: & clamaverunt ante eum abrech, ſignificat agnitionem per fidem & adorationem: & dando eum ſuper omnem terram Ægypti, ſignificat poteſtatem illius quod talis: & dixit Pharao ad Joſephum, ſignificat perceptionem adhuc ulteriorem: ego Pharao, ſignificat quod inde naturale: & præter te non extollet vir manum ſuam, ſignificat quod a cœleſti ſpiritualis omne potentiæ in ſpirituali: & pedem ſuum, ſignificat quod omne potentiæ in naturali: in omni terra Ægypti, ſignificat in utroque naturali.

5315. Et dixit Pharao ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem naturalis e cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius prius; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale, & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de quibus etiam prius: quod ſit perceptio Naturalis e cœleſti ſpiritualis quæ ſignificatur, eſt quia Naturale omnem ſuam perceptionem habet ex ſuperiori ſe, hic ex cœleſti ſpiritualis, quod eſt ſuperius.

5316. Vide, dedi te ſuper omnem terram Ægypti, quod ſignificet dominium ſuper utrumque naturale, conſtat ex ſignificatione dare aliquem ſuper, quod ſit dominium; & ex ſignificatione omnis terræ Ægypti, quod ſit utrumque naturale, de qua ſupra n: 5276. Agitur adhuc amplius de domino, quod Pharao tradidit Joſepho ſuper terram Ægypti, quod nempe Pharao ſemet poteſtate ſua deprivaverit, & totam Ægyptum Joſepho ſubmiſerit; quæ ita ex Providentia Divina facta ſunt, ut Joſephus indueret repræſentationem Cœleſtis ſpiritualis quod Domino cum in mundo fuit, & per quod Dominus naturale ſuum & quoque ſenſuale, diſpoſuit, ut utrumque ſucceſſive Divinum faceret;

hoc

hoc factum eſt ob finem, ut Verbum, quod de Joſepho ſcriberetur, contineret Divina, ita talia quæ in cœlis ſanctiſſima ſunt, & quæ angelis qui in cœlis conveniunt; ſunt enim angeli ibi in Domino, quia in ſphæra Divini Veri procedentis a Domino, quapropter Divina quæ de Domino & de Ipſius Humani glorificatione, in ſenſu interno Verbi ſunt, illos afficiunt, in tantum ut inde percipiant omne beatum ſapientiæ & intelligentiæ ſuæ.

5317. Et removit Pharao annulum ſuum a ſuper manu ſua, quod ſignificet confirmativum de potentia, quæ prius ei, conſtat ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale, de qua prius; ex ſignificatione annuli, quod ſit confirmativum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n: 878. 3091. 3387. 4931 ad 4937. 5296; inde patet, quod per removit annulum a ſuper manu ſua, ſignificetur, quod potentiam quæ prius ſibi, abdicaverit, & quod per dedit illum ſuper manum Joſephi, ut ſequitur, ſignificetur quod potentiam ceſſerit omnem cœleſti ſpiritualis. Quod annulus ſuper manu ſit confirmativum potentiæ, non ita conſtare poteſt ex locis in Verbo paralelis, quia annuli qui ſuper manu, non alibi nominantur, præter modo apud Lucam "Ubi pater filii qui prodegerat omnia, dixit ad ſervos, efferte ſtolam primariam, & induite illum, & date *annulum ſuper manum ejus*, & calceos ſuper pedes" xvi: 22, ubi etiam per annulum ſignificatur confirmativum potentiæ in domo, ſicut filii, ut prius; at uſque patet ex ritualibus, quæ ab antiquis temporibus apud nos ſunt, ut ex ritualibus deſponſationum, & copulationum, ut & inaugurationum, in quibus annuli dantur ſuper manum, per quos etiam confirmativum potentiæ ſignificatur: præterea quod ſigilla, quæ quoque erant ſuper manu, Jerem: xxii: 24, ſignificent conſenſum & confirmationem, videatur n: 4874.

5318. Et dedit illum ſuper manum Joſephi, quod ſignificet quod illam ceſſerit omnem cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione dare annulum ſuper manum alterius, quod ſit confirmativum quod cedat alteri potentiam quæ ſibi n: 5318; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius.

5319. Et veſtivit eum veſtibus byſſi, quod ſignificet ſignificativum externum cæleſtis ſpiritualis, & quod veſtes byſſi ſint vera ex Divino, conſtat a ſignificatione veſtium, quod ſint vera, de qua n: 1073. 2576. 4545. 4763. 5248; quod veſtes byſſi ſint vera ex Divino, eſt quia veſtis ex byſſo erat candidiſſima & ſimul ſplendens, & verum ex Divino repræſentatur per veſtes talis candoris & talis ſplendoris, cauſa eſt, quia candor & ſplendor cœli eſt ex Luce quæ a Domino, & Lux quæ a Domino eſt ipſum Divinum Verum, n: 1053. 1521 ad 1533. 1619 ad 1632. 2776. 3195. 3282. 3339. 3485. 3636. 3643. 3862. 4415. 4419. 4526. 5219; quapropter cum Dominus transformatus eſt coram Petro, Jacobo, & Johanne, apparuerunt *veſtimenta Ipſius ſicut Lux*" Matth: xvii: 2, *ſplendentia, candida valde ſicut nix, cujuſmodi fullo ſuper terra non poteſt dealbare*" Marc: ix: 3, & *fulgurantia*" Luc: ix: 29; fuit ipſum Divinum verum, quod a Divino Humano Domini, quod ita repræſentabatur: at ſunt vera exteriora, quæ per candorem veſtium in cœlis repræſentantur; vera

autem interiora per candorem & ſplendorem faciei; inde eſt, quod veſtiri veſtibus byſſi, ſit ſignificativum externum hic, nempe veri procedentis ex cœleſti ſpiritualis, hoc enim fuit in quo tunc Divinum Domini. Per byſſum & per veſtes byſſi, etiam alibi in Verbo ſignificatur Verum quod ex Divino, ut apud Ezechielem "Veſtivi te acupicto, & calceavi te taxo, & *accinxi te byſſo*, & obtexi te ſerico. Sic ornata es auro & argento, & Veſtes tuæ *Byſſus* & ſericum, & acupictum" xvi: 10. 13; ibi de Hieroſolyma, per quam in his verſibus intelligitur Eccleſia Antiqua, vera illius Eccleſiæ per veſtes ex acupicto, byſſo, ſerico, & per ornatum ex auro & argento, deſcribuntur; per acupictum ſignificantur vera ſcientifica, per byſſum vera naturalia, & per ſericum vera ſpiritualia. Apud Eundem "*Byſſus in acupictura ex Ægypto fuit expanſio tua*, ut eſſet tibi *in ſignum* hyacinthinum & purpura ex inſulis Eliſcha fuit tegumentum tuum" xxvii: 7, ibi de Tyro, per quam etiam Eccleſia Antiqua intelligitur, ſed quoad cognitiones boni & veri, & per byſſum in acupictura ex Ægypto quæ expanſio ejus, ſignificatur verum ex ſcientificis, ut ſignum ſeu ſignificativum externum illius Eccleſiæ. Apud Johannem "Mercatores terræ flebunt, & plangent ſuper Babylone, quod merces eorum nemo emat amplius; merces auri & argenti, & lapidis pretioſi, & margaritæ, & *Byſſi*, & purpuræ, & ſerici, & omne vas elephantinum, & omne vas ex ligno pretioſiſſimo, & ære, & ferro, & marmore" Apoc: xviii: 11. 12; ibi omnia & ſingula ſignificant talia quæ ſunt Eccleſiæ, ita quæ ſunt veri & boni, hic autem in oppoſito ſenſu, quia dicuntur de Babylone; quiſque videre poteſt, quod talia nuſquam in Verbo, quod de cœlo deſcendit, recenſerentur, niſi aliquid cœleſte in ſingulis foret; quid recenſio mercium mundanarum ubi agitur de Babylone, per quam ſignificatur Eccleſiæ prophana: ſimiliter apud Eundem "Væ væ, urbs magna, *quæ induta byſſino*, & purpura & coccineo, inaurata auro, & lapide pretioſo, & margaritis" Apoc: xviii: 11. 12. Quod ſingula aliquod cœleſte Divinum ſignificent, patet manifeſte apud Eundem, ubi dicitur quid Byſſinum, quod nempe ſint juſtitiæ ſanctorum "Venit tempus nuptiarum Agni, & Uxor Illius paravit ſe: tunc datum eſt illi, *ut indueretur byſſino mundo & ſplendido*; *byſſinum ſunt juſtitiæ ſanctorum*" xix: 8; quod byſſinum ſint juſtitiæ ſanctorum, eſt quia omnes illi qui in Vero ſunt ex Divino, Juſtitiam Domini induunt; veſtes enim eorum candidæ & ſplendidæ ſunt ex luce quæ a Domino, ipſum verum ideo in cœlo repræſentatur per candidum, n: 3301. 3993. 4007; inde quoque eſt, quod illi qui ex ſtatu vaſtationis elevantur in cœlum, appareant induti candido, quia tunc exuunt id quod juſtitiæ propriæ eſt, & induunt id quod Juſtitiæ Domini eſt. Ut repræſentaretur Verum a Divino in Eccleſia Judaica, mandatum eſt ut xylinum ſeu byſſinum quoque eſſet in veſtibus Aharonis, ut & in aulæis quæ circum arcam, de quibus apud Moſen "Pro Aharone teſſelabis *tunicam xylini*, & facies *cidarim xylini*" Exod: xxviii: 39. Fecerunt *tunicas xylini*, opus textoris, pro Aharone & filiis ejus" Exod: xxxix: 27. Habitaculum facies decem aulæa, *xylinum intertextum*, & hyacinthinum, & purpuram, & coccineum dibaphum" Exod: xxvi. 1. Cap: xxxvi: 8. Facies atrium habitaculi,

culi, tapetes erunt pro atrio *ex xylino intertexto*" Exod: XXVII: 9. 18. Cap: XXXVIII: 9. Velum portæ atrii, opus acupictoris, hyacinthinum, & purpura, & coccineum dibaphum, & *xylinum intertextum*" Exod: XXXVIII: 18; xylinum eſt byſſinum, quod ideo mandatum, quia ſingula quæ in arca, & circum arcam, tum ſingula quæ ſuper veſtibus Aharonis, repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium erant; inde conſtare poteſt, quam parum intelligitur Verbum, niſi ſciatur quid talia repræſentant, & quod vix aliquid, ſi credatur, quod ſanctum non aliud in Verbo ſit, quam quod exſtat in litera. Quod Angeli, qui in vero ex Divino ſunt, appareant induti quaſi byſſino, hoc eſt, in candido ſplendente, patet apud Johannem ubi agitur de Equo albo " Sedens ſuper *equo albo*, indutus erat veſtimento tincto ſanguine, & vocatur nomen ejus Verbum: exercitus ejus in cœlo ſequebantur Ipſum *ſuper equis albis, induti byſſinum album & mundum*" Apoc: XIX: 13. 14; ex his manifeſte patet, quod byſſinum ſit ſignificativum externum veri a Divino, nam ſedens ſuper equo albo eſt Dominus quoad Verbum, quod ſit Verbum aperte ibi dicitur, Verbum eſt ipſum Verum a Divino; equus albus quod ſit ſenſus internus Verbi, videatur n: 2760. 2761. 2762, inde equi albi ſunt vera ex Divino, nam omnia ſenſus interni Verbi ſunt vera ex Divino, quapropter viſi ſunt exercitus Illius ſuper equis albis, & induti byſſinum album & mundum.

5320. Et poſuit torquem auri ſuper collum ejus, quod ſignificet ſignificativum conjunctionis interiorum cum exterioribus, efficiente bono, conſtat ex ſignificatione colli, quod ſit influxus tum communicatio ſuperiorum cum inferioribus, ſeu quod idem, interiorum cum exterioribus, de qua n: 3542, inde eſt torques, quia cingit collum, ſignificativum conjunctionis illorum; torques auri ſignificat conjunctionem per bonum, ſeu efficiente bono, quia aurum eſt bonum n: 113. 1551. 1552: ſignum conjunctionis veri interioris cum vero exteriori ſignificatur per torquem ſuper guttur, apud Ezechielem " Ornavi te ornatu, & dedi armillas ſuper manus tuas, & *torquem ſuper guttur tuum*" XVI: 11.

5321. Et vehi fecit eum in curru ſecundario, quod ſignificet ſignificativum quod ab illo omnis doctrina boni & veri, conſtat ex ſignificatione currus, quod ſit doctrina boni & veri, de qua ſequitur, inde vehi facere eum in curru, eſt ſignificativum quod ab illo doctrina illa: hæc ſe referunt ad illa quæ prius a Pharaone dicta ſunt " Tu eris ſuper domo mea, & ſuper ore tuo oſculabitur omnis populus meus, tantum ſolio magnus ero præ te" Verſ: 40. Quod ab Ipſo doctrina boni & veri ſignificetur, eſt quia per Joſephum repræſentatur Dominus quoad Divinum ſpirituale, n: 3971. 4669, ita quoad Divinum Verum ex Divino Humano Domini, n: 4723. 4727, a quo Divino Vero eſt Cœleſte ſpiritualis: quod omne doctrinæ boni & veri ſit inde, eſt quia Dominus eſt ipſa doctrina, nam omne doctrinæ ab Ipſo procedit, & omne doctrinæ de Ipſo agit; omne enim doctrinæ agit de bono amoris & vero fidei, a Domino ſunt illa, quare Dominus non ſolum eſt in illis, ſed etiam eſt utrumque; inde conſtat, quod doctrina quæ agit de bono & vero, agat de ſolo Domino, & quod procedat ex Divino Humano Ipſius; ex Ipſo Divino nequa-

quam

quam aliquod doctrinæ procedere poteſt, niſi per Divinum Humanum, hoc eſt, per Verbum, quod in ſenſu ſupremo eſt Divinum Verum a Divino Humano Domini; quod procedit ab Ipſo Divino immediate, hoc ne quidem Angeli in intimo cœlo poſſunt capere, cauſa eſt, quia id eſt infinitum, & ſic tranſcendit omnem captum, etiam angelicum; at quod procedit ex Divino Humano Domini, hoc poſſunt capere, nam agit de Deo ut de Divino Homine, de quo ex Humano aliqua idea formari poteſt, & idea quæ formata de Humano, acceptatur qualiſcunque ſit, modo ex bono innocentiæ fluat, & in bono charitatis ſit; hoc eſt quod intelligitur per Domini verba apud Johannem "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in ſinu Patris eſt, Ipſe expoſuit" I: 18: apud Eundem "Neque vocem Patris audiviſtis unquam, neque ſpeciem Ipſius vidiſtis" V: 37: & apud Matthæum "Non Patrem quiſquam cognoſcit, niſi Filius, & cui voluerit Filius revelare" XI: 27. Currus in Verbo plurimis in locis memorantur, & vix aliquis ſcit, quod per illos ibi ſignificentur doctrinalia boni & veri, ut & ſcientifica quæ ſunt doctrinalium, cauſa eſt, quia non aliquod ſpirituale intrat ideam, ſed ſolum naturale hiſtoricum, cum nominatur currus, ſicut etiam cum equi qui ante currum, cum tamen per equos ſignificantur in Verbo intellectualia, n: 2760. 2761. 2762. 3217, & inde per currum doctrinalia & eorum ſcientifica. Quod Currus ſint Eccleſiæ doctrinalia, & quoque ſcientifica, conſtare mihi potuit ex curribus toties viſis in altera vita; eſt quoque locus ad dextrum circa terram inferiorem, ubi apparent currus & equi, cum ſtabulis in ordine poſitis, ambulant ibi & confabulantur qui in mundo eruditi fuerunt, & pro fine eruditionis habuerunt vitam; talia apparent illis ex angelis in ſuperioribus cœlis, quibus cum ſermo eſt de intellectualibus, deque doctrinalibus & ſcientificis, tunc ſpiritibus ibi apparent talia. Quod talia per currus & equos ſignificentur, admodum manifeſte patet ex eo, quod Elias apparuerit in cœlum vectus curru ignis & equis ignis, & quod ille ut & Eliſcha appellati ſint Currus Iſraelis & equites ejus, de quibus ita in Libro II Regum "Ecce *Currus ignis & equi ignis* intervenerunt inter illos, & aſcendit Elias in turbine in cœlum, & Eliſcha videns & clamans, pater mi, pater mi, *Currus Iſraelis & Equites ejus*" II: 11. 12, & de Eliſcha in eodem Libro "Cum Eliſcha ægrotabat morbo ſuo quo mortuus eſt, deſcendit ad eum Joaſch, rex Iſraelis, & flevit ante facies ejus, & dixit, pater mi, pater mi, *Currus Iſraelis & Equites ejus*" XIII: 14; cauſa quod illi ſic appellati ſint, eſt quia per utrumque, tam Eliam quam Eliſcham, repræſentatus eſt Dominus quoad Verbum, videatur Præfat: ad Cap: XVIII: Geneſ: & n: 2762. 5247 f; ipſum Verbum principaliter eſt doctrina boni & veri, nam inde eſt omne doctrinæ; ex eadem cauſa etiam erat, quod circum Eliſcham viſus ſit puero, cujus oculos aperuit Jehovah, *mons plenus equis & curribus ignis*" II Reg: VI: 27. Quod Currus ſit doctrinale, & Equus intellectuale, conſtat quoque ex aliis locis in Verbo, ut apud Ezechielem "Satiabimini ſuper menſa mea *equo & curru*, forti & omni viro belli; ſic dabo gloriam meam gentibus" XXXIX: 20, Apoc: XIX: 18, ibi agitur de adventu Domini; quod ibi per equum & currum non ſignificetur

equus

equus & currus, cuivis patet, his enim ſuper menſa Domini non ſatiandi erunt, ſed talibus quæ per equum & currum ſignificantur, nempe intellectualibus & doctrinalibus boni & veri. Similia per equos & currus ſignificantur in ſequentibus his locis; apud Davidem "*Currus Dei* ſunt binæ myriades, milleni pacificorum, Dominus in illis, Sinai in ſanctuario" Pſalm: LXVIII: 18. Apud Eundem "Jehovah operit ſe luce quaſi veſte, extendit cœlos ſicut cortinam, contignans aquis triclinia ſua, *ponit nubes currus ſuos*, ambulat ſuper alis venti" Pſalm: CIV: 2. 3. Apud Eſaiam "Propheticum deſerti maris: Sic dixit ad me Dominus, conſtitue ſpeculatorem qui ſpectet, nuntiet; *vidit ergo currum, par equitum, currum aſini, currum cameli*, & auſcultavit auſcultationem, magna auſcultatio; clamavit enim leo ſuper ſpecula, Domine, ego ſtans jugiter interdiu, & ſuper cuſtodia mea ego conſtitutus omnibus noctibus; tum vero ecce *currus viri, par equitum*; & dixit, cecidit, cecidit Babel" XXI: 6. 7. 8. Apud Eundem "Tunc adducent omnes fratres veſtros in omnibus gentibus munus Jehovæ *ſuper equis*, & *ſuper curru*, & *ſuper rhedis cameratis*, & *ſuper mulis*, & *ſuper veredariis*, ad montem ſanctitatis meæ, Hieroſolymam" LXVI: 20. Apud Eundem "Ecce Jehovah in igne veniet, & ſicut procella *Currus Ipſius*" LXVI: 15. Apud Habakuk "Num fluviis ſuccenſuit Jehovah, num contra fluvios ira tua, num contra mare exſcandeſcentia tua, *quod equitas ſuper equis tuis, currus tui ſalus*" III: 8. Apud Sachariam "Suſtuli oculos meos & vidi, cum ecce *quatuor currus*, exeuntes ab inter duos montes, montes autem montes æris; *ad currum primum equi* rufi, *ad currum ſecundum equi* nigri, *ad currum tertium equi* albi, & *ad currum quartum equi* grandinati" VI: 1. 2. 3. Et apud Jeremiam "Intrabunt per portas civitatis hujus reges & principes, ſedentes ſuper throno Davidis, *equitantes in curru & equis*, ipſi & principes eorum, vir Jehudæ, & habitatores Hieroſolymæ, & habitabitur civitas hæc in ſæculum" XVII: 25. Cap: XXII: 4, civitas quæ habitabitur in ſæculum non eſt Hieroſolyma, ſed Eccleſia Domini quæ per Hieroſolymam ſignificatur, n: 402. 2117. 3654; reges qui per portas civitatis illius intrabunt, non ſunt reges ſed Eccleſiæ vera, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068; ita principes nec ſunt principes ſed primaria veri, n: 1482. 2089. 5044; ſedentes ſuper throno Davidis ſunt Divina Vera quæ procedunt a Domino, n: 5313; equitantes in curru & equis ſunt inde intellectualia & doctrinalia. Currus etiam in hiſtoricis Verbi multoties memorantur, & quia hiſtorica Verbi omnia repræſentant, & voces ſignificant talia quæ in Regno Domini & in Eccleſia, ibi quoque currus ſimilia ſignificant. Quia pleraque in Verbo etiam oppoſitum ſenſum habent, ita quoque currus, & in illo ſenſu ſignificant doctrinalia mali & falſi, tum ſcientifica illa confirmantia; ut in his locis; apud Eſaiam "Væ deſcendentibus in Ægyptum pro auxilio, & *ſuper equo innituntur*, & *confidunt ſuper curru* quod multus, & *ſuper equitibus* quod validi ſint valde, ſed non reſpiciunt ad ſanctum Iſraelis" XXXI: 1. Apud Eundem "Per manum ſervorum meorum blaſphemaſti Dominum, & dixiſti, *per multitudinem currus mei* ego aſcendi altitudinem montium, latera Libani, ubi exſcindam proceritatem

tem cedrorum ejus, electionem abietum ejus" xxxvii: 24, ibi reſponſum propheticum ad verba elata Rabſchakes ducis regis Aſchuris. Apud Jeremiam "Ecce aquæ aſcendentes a ſeptentrione, quæ fient in flumen inundans, & inundabunt terram & plenitudinem ejus, urbem & habitantes in illa; & ejulabit omnis habitator terræ, a *voce plauſus equorum* ungularum fortium ejus, *a tumultu currus ejus, ſtrepitu rotarum ejus*" xlvii: 2. 3. Apud Ezechielem "*Præ abundantia equorum ejus* obteget te pulvis eorum, *præ voce equitis & rotæ, & currus*, commovebuntur muri tui, quando venerit in portus tuas, juxta introitus urbis perruptæ; *per ungulas equorum ſuorum* conculcabit omnes plateas tuas" xxvi: 10. 11. Apud Haggæum "Evertam thronum regnorum, & perdam robur regnorum gentium, evertam etiam *currum*, & *equitantes eo*, & deſcendent *equi* & *equites eorum*" ii: 22. Apud Sachariam "Exſcindam *currum* ex Ephraimo, & *equum* ex Hieroſolyma, exſcindam arcum belli; contra loquetur pacem gentibus" ix: 20. Apud Jeremiam "Ægyptus ſicut flumen aſcendit, & ſicut flumina commoventur aquæ ejus, dixit enim, aſcendam, obtegam terram, perdam urbem, & habitantes in illa; *aſcendite equi*, inſanite *currus*" xlvi: 8. 9. Per *equos* & *currus*, quibus Ægyptii perſequuti filios Iſraelis, & cum quibus Pharao intravit mare Suph, ubi rotæ curruum dimovebantur, & per plura de equis & curribus, quæ maximam partem deſcriptionis illius faciunt, Exod: xiv, verſibus 6. 7. 9. 17. 23. 25. 26, & Cap: xv: 4. 19, ſignificantur intellectualia, doctrinalia, & ſcientifica falſi, & inde ratiocinia, quæ pervertunt & exſtinguunt vera Eccleſiæ, talium pernicies & mors ibi deſcribitur.

5322. Qui ſibi, quod ſignificet quæ per naturale, nempe doctrina boni & veri, conſtat ex ſerie rerum in ſenſu interno, tum ex illis quæ ſupra n: 5313 explicata ſunt.

5323. Et clamaverunt ante eum Abrech, quod ſignificet agnitionem per fidem & adorationem, conſtat ex ſignificatione clamare, quod ſit agnitio per fidem, de qua ſequitur; & a ſignificatione abrech, quod ſit adoratio, abrech enim in Lingua originali eſt flecte genua, & flexio genuum eſt adoratio; omnes enim conatus interni qui ſunt voluntatis, ita qui ſunt amoris aut affectionis, proinde qui ſunt vitæ, habent actus ſeu geſtus externos ſibi correſpondentes, actus hi aut geſtus fluunt ex ipſa correſpondentia exteriorum cum interioribus; timor ſanctus, & inde humiliatio, proinde adoratio, habet actus ſeu geſtus ſibi correſpondentes, nempe flexionem genuum, procumbentiam ſuper genubus, & quoque proſtrationem corporis uſque ad terram; in ſtatu illo, ſi adoratio eſt ex genuina humiliatione, aut ſi humiliatio ex genuino timore ſancto, eſt deficientia ſpirituum, inde concidentia artuum in confinio ſeu intermedio ubi ſpirituale conjungitur naturali, ita ubi genua, nam quæ infra ſunt correſpondentiam habent cum naturalibus, & quæ ſupra cum ſpiritualibus; inde eſt, quod flexio genuum ſit ſignum repræſentativum adorationis; apud cœleſtes homines eſt hic actus ſpontaneus, ſed apud ſpirituales eſt voluntarius. Ante reges olim, cum vehebantur curru, flectebantur genua, ob cauſam quia reges repræſentabant Dominum quoad Divinum Verum, & currus ſignificabat Verbum; ritus hujus adorationis inceptus fuit, cum notum erat

quid

quid repræſentaretur, & tunc reges adorationem non ſibi, ſed ipſi regio a ſe ſeparato tametſi adjuncto, attribuerunt; Regium illis fuit Lex, quæ quia a Divino Vero, adoranda erat in Rege quatenus cuſtos ejus, ita ipſe rex nihil ſibi de regio tribuebat præter cuſtodiam legis, a qua quantum receſſit, tantum a regio, ſciens quod adoratio aliunde quam a Lege, hoc eſt, alia quam legis in ſe, eſſet idololatria; quod regium ſit Divinum Verum, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4581. 4966. 5044. 5068, proinde Regium eſt Lex, quæ in ſe eſt verum Regni, ſecundum quod victuri qui ibi ex his conſtare poteſt, quod Abrech ſeu flecte genua, ſignificet adorationem. Quia clamor etiam eſt actus, qui correſpondet confeſſioni vivæ ſeu agnitioni ex fide, ideo quoque apud Antiquos rituale clamandi receptum fuit, cum tale ſignificaretur; ac ideo in Verbo paſſim dicitur clamare, cum agitur de confeſſione & agnitione ex fide, ſicut de Johanne Baptiſta apud Johannem "Quod teſtatus de Jeſu, & *clamaverit* dicens, Hic erat Quem dixi, Qui poſt me veniens, ante me fuit, quia prior me fuit: ego *vox clamantis* in deſerto, rectam facite viam Domini" I: 15. 23. Apud Eundem "Sumſerunt termites palmarum, & iverunt obviam Jeſu, & *clamaverunt*, Oſanna Benedictus qui venit in Nomine Domini, Rex Iſraelis" XII: 13. Apud Lucam "Jeſus dixit Phariſæis, quod ſi tacuerint, lapides *clamaturi* ſint" XIX: 40. Quia clamare ſignificabat agnitionem ex fide, & inde receptionem ex agnitione illa, idcirco aliquoties legitur de Domino, quod clamaverit, ut apud Johan: Cap: VII: 28. 37. Cap: XII: 44. 45; & quoque apud Eſaiam "Johovah ſicut heros exibit, ſicut vir bellorum excitabit Zelum, *vociferabitur*, etiamque *clamabit*" XLII: 13. Quod clamare in ſenſu oppoſito ſit non agnitio, ita averſatio, videatur n: 5016. 5018. 5027, & quod prædicetur de falſo, n: 2240.

5324. Et dando eum ſuper omnem terram Ægypti, quod ſignificet poteſtatem illius quod talis, conſtat ex ſignificatione dare eum ſuper omnem terram Ægypti, quod ſit dominium ſuper utrumque naturale, de qua ſupra n: 5316, hic autem quod dominium ejus tale ſit, ſicut in mox præcedentibus deſcriptum, ita poteſtas ejus quod talis.

5325. Et dixit Pharao ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem adhuc ulteriorem, conſtat ex ſignificatione dicere, ex repræſentatione Pharaonis, & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit perceptio naturalis e cœleſti ſpiritualis, de qua n: 5315, hic ulterior perceptio, quia iterum dicitur.

5326. Ego Pharao, quod ſignificet quod inde naturale, conſtat a repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; quod per ego Pharao ſignificetur quod inde naturale, ex mox ſequentibus patet, dicitur enim "præter te non extollet vir manum ſuam & pedem ſuum in omni terra Ægypti" per quæ ſignificatur, quod omne potentiæ ab illo in utroque naturali, & quia illa quæ in naturali per ſequentia illa verba intelliguntur, idcirco primum dicitur "ego Pharao" per inde naturale intelligitur, quod ex cœleſti ſpiritualis ſit naturale; cum hoc ita ſe habet, Naturale apud hominem qui e novo creatur, hoc eſt, qui regeneratur, prorſus aliud eſt, quam apud hominem qui non regeneratur; Naturale apud hominem qui

non regeneratur, eſt omne, inde cogitat homo, & inde deſiderat, non autem ex rationali, minus ex ſpirituali, quia hæc occluſa ſunt, & quoad maximam partem exſtincta; at apud hominem qui regeneratur, fit ſpirituale omne, hoc non modo diſponit Naturale ad cogitandum & ad deſiderandum, ſed etiam conſtituit naturale, prorſus ſicut cauſa conſtituit effectum, in omni enim effectu nihil eſt quod agit quam cauſa; ita fit naturale ſicut ſpirituale, naturalia enim quæ ibi ſunt, ſicut ſcientifica & cognitiones quæ ex naturali mundo aliquid trahunt, nihil ex ſe agunt, modo adſtipulantur ut ſpirituale agat in naturali, & per illud, ac ita naturaliter; ſimiliter ut in effectu, in effectu ſunt plura quam in cauſa, ſed talia, quæ ſolum faciunt ut cauſa agere poſſit in effectu ipſum effectum, & ſe in illo gradu actualiter producere, ex his paucis videri poteſt, quomodo ſe habet cum naturali apud hominem qui e novo creatus eſt, hoc eſt, qui regeneratus; tale intelligitur per inde naturale, quod ſignificatur per ego Pharao.

5327. Et præter te non extollet vir manum ſuam, quod ſignificet quod a cœleſti ſpiritualis omne potentiæ in ſpirituali, conſtat ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5296; inde non extollere vir manum ſuam præter te, eſt quod nihil potentiæ illis niſi ab eo ſolo, ita quod ei, nempe cœleſti ſpiritualis, omne potentiæ. Quod potentia *in ſpirituali* per manum ſignificetur, videbitur in tunc ſequentibus.

5328. Et pedem ſuum, quod ſignificet quod omne potentiæ in naturali, conſtat a ſignificatione pedis, quod ſit naturale, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, hic potentia in naturali, nam per extollere pedem, ſicut per extollere manum, ſignificatur potentia, ſed per extollere manum potentia in ſpirituali, & per extollere pedem potentia in naturali, quæ enim ſupra pedes ſunt in corpore, ſe referunt ad ſpiritualia: hoc imprimis patet a Maximo homine ſeu a tribus cœlis, cum totum cœlum, ſicut unus homo, ſiſtitur coram viſu, tunc intimum ſeu tertium cœlum refert Caput, medium ſeu ſecundum cœlum refert corpus, & ultimum ſeu primum pedes; quod intimum ſeu tertium cœlum referat caput, eſt quia eſt cœleſte, & quod medium ſeu ſecundum referat corpus eſt quia eſt ſpirituale, & quod ultimum ſeu primum referat pedes eſt quia eſt naturale; idcirco per collum, quia intermedium, ſignificatur influxus, & communicatio cœleſtium cum ſpiritualibus, & per genua, quia etiam intermedia, influxus, & communicatio ſpiritualium cum naturalibus: inde patet, quod per extollere manum, ſignificatur potentia in ſpirituali, & per extollere pedem potentia in naturali: & ideo potentia, quæ per manum ſignificatur, prædicatur de ſpirituali, nempe de vero ex bono, n: 3091. 3563. 4931. Per ſpirituale intelligitur id in naturali quod eſt lucis cœli, & per naturale id in naturali quod eſt lucis mundi, nam omne illud vocatur ſpirituale, & omne hoc naturale.

5329. In omni terra Ægypti, quod ſignificet in utroque naturali, conſtat ex ſignificatione omnis terræ Ægypti, quod ſit utrumque naturale, de qua ſupra n: 5276. Talia nunc ſunt, quæ Angeli percipiunt cum homo legit, quod Pharao removerit annulum ſuum a ſuper manu ſua, & dederit illum ſuper ma-

num

num Joſephi, & veſtiverit eum veſtibus byſſi, & poſuerit torquem auri ſuper collum ejus; & vehi fecerit eum in curru ſecundario, qui ſibi, & clamaverint ante eum abrech, dando eum ſuper omnem terram Ægypti, Angeli enim ipſa hiſtorica nequaquam poſſunt percipere, quia ſunt talia quæ ſunt mundi, non autem quæ ſunt cœli; quæ mundi ſunt illis non apparent; at quia correſpondentia eſt omnium quæ in mundo cum illis quæ in cœlo, ideo Angeli cœleſtia percipiunt cum homo mundana; niſi ita foret, nequaquam aliquis Angelus e cœlo apud hominem potuiſſet eſſe; ut autem poſſit, datum eſt verbum, in quo Angeli percipiant ſanctum Divinum quod poſſint communicare homini, apud quem adſunt.

5330. Verſ: 45. *Et vocavit Pharao nomen Joſephi Zaphenath Paeneach; & dedit ei Aſenath filiam Potiphæræ ſacerdotis On, in mulierem: & exivit Joſeph ſuper terram Ægypti.* Et vocavit Pharao nomen Joſephi Zaphenath Paeneach, ſignificat quale cœleſtis ſpiritualis tunc: & dedit ei Aſenath filiam Potiphæræ ſacerdotis On in mulierem, ſignificat quale conjugii veri cum bono & boni cum vero: & exivit Joſeph ſuper terram Ægypti, ſignificat cum Ipſius fuit utrumque Naturale.

5331. Et vocavit Pharao nomen Joſephi Zaphenath Paeneach, quod ſignificet quale cœleſtis ſpiritualis tunc, conſtat ex ſignificatione nominis & vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2628. 2724. 3006. 3237. 3421: Zaphenath Paeneach in Lingua ſua originali ſignificat Revelatorem occultorum & aperitorem futurorum, quæ in ſenſu cœleſti ſignificant Divinum in illo, nam revelare occulta & aperire futura eſt ſolius Dei; hoc quale eſt, quod nomen illud involvit, & hoc quale eſt quale cœleſtis ſpiritualis, nam cœleſte ſpiritualis eſt bonum veri in quo Divinum, ſeu quod immediate a Divino: hoc, nempe cœleſte ſpiritualis, in quo Divinum, fuit ſoli Domino cum fuit in mundo, & fuit Humanum in quo ipſum Divinum potuit eſſe, & quod potuit exui cum Dominus omne Humanum in Se Divinum fecit.

5332. Et dedit ei Aſenath filiam Potiphæræ ſacerdotis On in mulierem, quod ſignificet quale conjugii veri cum bono, ac boni cum vero, conſtat ex ſignificatione dare in mulierem, quod ſit conjugium; quod ſit conjugium boni cum vero & veri cum bono, eſt quia non aliud per conjugia in ſenſu ſpirituali intelligitur, & inde nec aliud per conjugia in Verbo. Per filiam ſacerdotis On ſignificatur verum boni, filia enim eſt affectio veri, & ſacerdos eſt bonum, Joſephus autem eſt bonum veri in quo Divinum, quod idem eſt cum cœleſti ſpiritualis; inde patet, quod ſignificetur conjugium veri cum bono, ac boni cum vero. Quale hujus conjugii eſt, quod ſignificatur, ſed quale hoc non poteſt amplius exponi, quia quale quod fuit Domino in mundo, non poteſt comprehendi, ne quidem ab angelis, ſolum aliqua idea umbratilis de eo formari ex talibus quæ in cœlo ſunt, ut a Maximo homine, & a cœleſti ſpiritualis quod ibi ex influxu Divini Domini; ſed uſque idea illa eſt ſicut craſſa umbra ad ipſam lucem, nam eſt communiſſima, ita vix aliquid reſpective.

5333. Et exivit Joſeph ſuper terram Ægypti, quod ſignificet cum Ipſius

fuit utrumque naturale, conſtat ex ſignificatione exire, quod hic ſit influere; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua ſæpe prius, ita utrumque naturale; & quia exire ſignificat influere, & terra Ægypti utrumque naturale, per illa verba cum præcedentibus ſignificatur quale cœleſtis ſpiritualis, & quale conjugii boni cum vero & veri cum bono, cum cœleſte ſpiritualis per influxum, ſuum faceret utrumque naturale; quid ſit ſuum facere naturale, videatur mox ſupra n: 5326

5334. Verſ: 46. 47. 48. 49. *Et Joſeph filius triginta annorum in ſtando eo coram Pharaone rege Ægypti; Et exivit Joſeph a coram Pharaone & tranſivit in omnem terram Ægypti. Et fecit terra in ſeptem annis abundantiæ annonæ collectiones. Et congregavit omnem cibum ſeptem annorum; qui fuerunt in terra Ægypti, & dedit cibum in urbibus, cibum agri urbis, quæ circum circa illam, dedit in medio illius. Et congeſſit Joſeph frumentum ſicut arenam maris multum valde, uſque quod ceſſavit ad numerandum, quia nullus numerus.* Et Joſeph filius triginta annorum, ſignificat ſtatum plenum reliquiarum: in ſtando eo coram Pharaone rege Ægypti, ſignificat cum præſentia ejus in naturali: & exivit Joſeph a coram Pharaone, ſignificat cum ipſius eſſet naturale in communi: & tranſivit in omnem terram Ægypti, ſignificat cum ſubordinaret & ſubmitteret ſingula ibi: & fecit terra in ſeptem annis abundantiæ annonæ collectiones, ſignificat primos ſtatus cum multiplicata vera in ſeries: & congregavit omnem cibum ſeptem annorum, ſignificat conſervationem veri bono adjuncti multiplicati primis temporibus: qui fuerunt in terra Ægypti, ſignificat quod in naturali: & dedit cibum in urbibus, ſignificat quod repoſuerit in interioribus: cibum agri urbis, ſignificat quæ propria eis & convenientia: quæ circumcirca illam dedit in medio illius, ſignificat quæ prius in exteriori naturali fuerunt, recondit in interioribus interioris naturalis: & congeſſit Joſeph frumentum ſicut arenam maris multum valde, ſignificat multiplicationem veri a bono: uſque quod ceſſavit ad numerandum, quia nullus numerus, ſignificat tale in quo cœleſte a Divino.

5335. Et Joſeph filius triginta annorum, quod ſignificet ſtatum plenum reliquiarum, conſtat ex ſignificatione triginta, quod ſit plenum reliquiarum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893; numerus triginta ſignificat in Verbo aliquid pugnæ, & quoque ſignificat plenum reliquiarum, quod duplex ei ſignificatio ſit, cauſa eſt, quia componitur ex quinque & ſex in ſe multiplicatis, & quoque componitur ex tribus & decem in ſe etiam multiplicatis; ex quinque in ſex ductis, ſignificat aliquid pugnæ, n: 2276, quia quinque ſignificant aliquid, n: 4638. 5291, & ſex pugnam n: 649. 720. 737. 900. 1709; at ex tribus in decem ductis ſignificat plenum reliquiarum, quia tria ſignificant plenum, n: 2788. 4495, & decem reliquias, n: 576. 1906. 2284; quod numerus compoſitus ſimile involvat cum ſimplicibus, ex quibus, n: 5291: reliquiæ quod ſint vera juxta bono interioribus apud hominem a Domino recondita, videatur n: 468. 530. 560. 561. 576. 660. 1050. 1738. 1906. 2284. 5135. Plenitudo reliquiarum etiam ſignificatur per triginta, & quoque per ſexaginta, & ut per centum, apud Marcum

cum "Semen quod cecidit in terram bonam, dedit fructum aſcendentem & creſcentem, & tulit unum *Triginta*, & alterum *ſexaginta*, & alterum *centum*" IV : 8. 20 ; omnes hi tres numeri, quia per multiplicationem aſſurgunt a decem, ſignificant plenitudinem reliquiarum. Et quia homo non prius regenerari poteſt, hoc eſt, admitti in pugnas ſpirituales, per quas fit regeneratio, quam cum reliquias ad plenum acceperit, idcirco ſtatutum quod Levitæ non prius facerent opus in tentorio conventus quam cum impleverint triginta annos, opus illorum ſeu functio vocatur quoque Militia ; de quibus ita apud Moſen "Tolle ſummam filiorum Kehati e medio filiorum Levi, a *filio Triginta annorum* & ſupra, ad filium quinquaginta annorum, *omnem venientem ad militiam*, ad faciendum opus in tentorio conventus" Num : IV : 4. 5 ; ſimiliter dicitur de filiis Gerſchonis, & ſimiliter de filiis Merari, ibid Verſ : 22. 23. 29. 30 ; ac iterum, Verſ : 35. 39. 43. Simile involvit, quod David, cum *filius triginta annorum* eſſet, regnare ceperit" II Sam : V : 6. Ex his nunc patet, cur Dominus non prius quam cum eſſet *triginta annorum*, ſe manifeſtaverit" Luc : III : 21, tunc enim in plenitudine reliquiarum fuit, at Reliquiæ, quas Dominus habuit, Ipſe ſibi comparaverat, & fuerunt Divino, per quas univit Eſſentiam Humanam Divinæ, & illam Divinam fecit, n : 1906 ; ex ipſo nunc eſt, quod Triginta anni ſignificent ſtatum plenum quoad reliqiuas, & quod ſacerdotes Levitæ functiones ſuas ingreſſi cum fuerunt ætate triginta annorum, & quia David repræſentaturus erat Dominum quoad Regium, quod ille nec prius regnare ceperit ; omne enim repræſentativum ducitur a Domino, & inde omne repræſentativum ſpectat Dominum.

5336. In ſtando eo coram Pharaone rege Ægypti, quod ſignificet cum præſentia ejus in naturali, conſtat ex ſignificatione ſtare coram aliquo, quod ſit præſentia ; & a repræſentatione Pharaonis regis Ægypti, quod ſit ſtatus naturalis novus, ſeu naturalis homo novus, de qua n : 5079. 5080, ita naturale, in quo nunc cœleſte ſpiritualis, & quod cœleſte ſpiritualis nunc ſuum fecit, quod quoque ſignificatur per verba mox ſequentia "& exivit Joſeph a coram Pharaone."

5337. Et exivit Joſeph a coram Pharaone, quod ſignificet cum ipſius eſſet naturale in communi, conſtat a ſignificatione exire, quod ſit ipſius eſſe, de qua ſequitur ; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, & Pharaonis, quod ſit naturale, de quibus ſupra : quod exire ſit ipſius eſſe, vel ſuum eſſe, patet ab illis quæ præcedunt & quæ ſequuntur, & quoque a ſenſu ſpirituali illius vocis, exire enim ſeu procedere in illo ſenſu, eſt ſe ſiſtere præſentem coram alio in forma ei accommodata, ita ſe eundem modo in alia forma ; in hoc ſenſu dicitur exire de Domino, apud Johannem "Jeſus dixit de Se, *Ego ex Deo exivi* & venio" VIII : 42. Pater amat vos, quod vos me amaſtis, & crediſtis *quod Ego a Deo exiverim : exivi a Patre*, & veni in mundum ; iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. Dixerunt diſcipuli, credimus *quod a Deo exiveris*" XVI : 27. 28. 30. Illi cognoverunt vere, *quod a Deo exiverim*" XVII : 8 : ut illuſtretur, quid intelligitur per exire, aut procedere, ſint

ſint exempla: de Vero dicitur quod exeat ſeu procedat ex bono, quando verum eſt forma boni, ſeu quando verum eſt bonum in forma, quam capere poteſt intellectus: de Intellectu etiam dici poteſt, quod exeat ſeu procedat ex voluntate, quando intellectus eſt formata voluntas, ſeu quando eſt voluntas in forma apperceptibili viſui interno: ſimiliter de cogitatione quæ intellectus dici poteſt exire ſeu procedere, cum ſit loquela, & de voluntate cum ſit actio; cogitatio ſe induit alia forma cum fit loquela, ſed uſque eſt cogitatio quæ ita exit aut procedit, verba enim & ſoni, quæ induuntur, non ſunt niſi quam adjecta, quæ faciunt ut cogitatio appercipiatur accommodate; ſimiliter voluntas fit alia forma, cum fit actio, ſed uſque eſt voluntas quæ in tali forma ſiſtitur; geſtus & motus, qui induuntur, non ſunt niſi quam adjecta, quæ faciunt ut voluntas appareat & afficiat accommodate: de Externo etiam homine dici poteſt, quod exeat ſeu procedat ab Interno, imo ſubſtantialiter, quia Externus homo nihil aliud eſt, quam Internus formatus ita, ut agat convenienter in mundo in quo eſt: ex his conſtare poteſt, quid exire ſeu procedere in ſenſu ſpirituali ſit; quod nempe per exire aut procedere, cum prædicatur de Domino, ſit Divinum fomatum ut Homo, ita accommodatum ad perceptionem credentium; utrumque tamen unum.

5338. Et tranſivit in omnem terram Ægypti, quod ſignificet cum ſubordinaret & ſubmitteret ſingula ibi, nempe in naturali, conſtat ex ſignificatione omnis terræ Ægypti, quod ſit utrumque naturale, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; quod tranſire illam terram, ſit ſubordinare & ſubmittere ſingula in naturali, ex illis quæ præcedunt, ſequitur.

5339. Et fecit terra in ſeptem annis abundantiæ annonæ collectiones, quod ſignificet primos ſtatus cum multiplicata vera in ſeries, conſtat ex ſignificatione ſeptem annorum, quod ſint primi ſtatus, ſeptem enim anni præceſſerunt in quibus fuit abundantia annonæ, & ſeptem anni ſequuti in quibus fuit fames, quod anni ſint ſtatus, videatur n: 482. 487. 488. 493. 893; ex ſignificatione abundantiæ annonæ, quod ſit multiplicatio veri, de qua n: 5726. 5280. 5292; per quod fecit terra, ſignificatur quod hæc multiplicatio facta ſit in naturali, terra enim hic eſt naturale, ut mox ſupra n: 5338; & ex ſignificatione collectionum, quod ſint ſeries: cum ſeriebus, quæ ſignificantur per collectiones, ita ſe habet; apud hominem, qui reformatur, primum inſinuantur vera communia, dein communium particularia, & demum particularium ſingularia; particularia diſponuntur ſub communibus, & ſingularia ſub particularibus, n: 2384. 3057. 4269. 4325 f. 4329 med: 4345. 4383. 5208, diſpoſitiones ſeu ordinationes illæ in Verbo ſignificantur per faſciculos, hic per manipulos ſeu collectiones, & non ſunt niſi quam ſeries, in quas multiplicata vera diſponuntur ſeu ordinantur. Hæ ſeries apud regeneratos ſe habent ſecundum ordinationes ſocietatum in cœlis, at apud non regeneratos, qui nec regenerari poſſunt, ſecundum ordinationes ſocietatum in infernis; inde homo qui in malo eſt, & inde in falſo, eſt infernum in minima forma, & homo qui in bono eſt & inde in vero, eſt cœlum in minima forma: ſed de his ſeriebus, alibi, ex Divina Domini Miſericordia, plura dicentur.

5340.

5340. Et congregavit omnem cibum ſeptem annorum, quod ſignificet conſervationem veri bono adjuncti, multiplicati primis temporibus, conſtat ex ſignificatione congregare, quod hic ſit conſervare, nam congregavit illum & dedit in urbibus & in medio, per quæ ſignificatur quod recondiderit in interioribus, ita quod conſervaverit, ceſſit enim uſui in annis famis; ex ſignificatione cibi, quod ſit omne id quo internus homo nutritur, quod id ſit bonum & verum, conſtare poteſt ex correſpondentia cibi terreſtris, quo nutritur externus homo, cum cibo ſpirituali quo nutritur internus, hic itaque eſt verum bono adjunctum, nam hoc eſt quod conſervatur & reconditur in interioribus; per ſeptem annos ſignificantur primi ſtatus cum multiplicata vera, n: 5339; inde patet, quod per congregavit omnem cibum ſeptem annorum ſignificetur conſervatio veri bono adjuncti, multiplicati primis temporibus. Dicitur conſervatio veri bono adjuncti, ſed quia pauci ſciunt, quid ſit verum bono adjunctum, & minus quomodo & quando verum bono adjungitur, quapropter dicendum; Verum conjungitur bono, quando homo jucundum percipit in benefaciendo proximo propter verum & bonum, non autem propter ſe aut mundum; cum homo eſt in illa affectione, vera quæ tunc audit, vel legit, vel cogitat, conjunguntur bono; quod etiam appercipi ſolet ab affectione veri propter illum finem.

5341. Qui fuerunt in terra Ægypti, quod ſignificet quod in naturali, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, ita naturale.

5342. Et dedit cibum in urbibus, quod ſignificet quod repoſuerit in interioribus nempe vera bono adjuncta, conſtat ex ſignificatione dare hic, quod ſit reponere; a ſignificatione cibi, quod ſit verum bono adjunctum, de qua mox ſupra n: 4340; & a ſignificatione urbium, quod ſint interiora mentis naturalis, de qua ſupra n: 5297. Quod vera bono adjuncta reponantur in interioribus mentis naturalis, & ibi ad uſum ſequentis vitæ conſerventur, imprimis ad uſum in tentationibus quando regeneratur homo, eſt arcanum quod pauci hodie ſciunt, quare dicendum quomodo ſe habet, per ſeptem enim annos abundantiæ annonæ ſignificantur vera primum multiplicata, & per quod in urbibus & in medio repoſitum ſit frumentum ſignificatur quod vera illa bono adjuncta recondita ſint in interioribus hominis; & per ſeptem annos famis, ac per ſuſtentationem tunc a collectionibus ſignificatur ſtatus regenerationis per vera bono adjuncta in interioribus recondita; arcanum hoc eſt; homo a prima infantia uſque ad primam pueritiam introducitur a domino in cœlum, & quidem inter angelos cœleſtes, per quos tenetur in ſtatu innocentiæ, qui ſtatus quod ſit infantibus uſque ad primum pueritiæ, notum eſt; cum ætas pueritiæ incipit, tunc per gradus exuit ſtatum innocentiæ, at uſque tenetur in ſtatu charitatis per affectionem charitatis mutuæ erga ſimiles ſui, qui ſtatus apud plures perſeverat uſque ad adoleſcentiam, eſt tunc ille inter angelos ſpirituales; tunc quia incipit a ſe cogitare, & ſecundum id agere, non amplius teneri poteſt in charitate, ut prius, hereditaria enim mala tunc evocat, a quibus ſe duci patitur; cum hic ſtatus venit, tunc bona charitatis & innocentiæ, quæ prius acceperat

acceperat ſecundum gradus ſicut cogitat mala & actu confirmat illa, exterminantur, at uſque non exterminantur ſed verſus interiora a Domino deducuntur, & ibi reconduntur: ſed quia nondum vera novit, ideo bona innocentiæ & charitatis, quæ acceperat in binis illis ſtatibus, nondum qualificata ſunt, vera enim dant qualitatem bono, & bonum dat eſſentiam veris, idcirco ab illa ætate per inſtructiones, & imprimis per proprias cogitationes & inde confirmationes, imbuitur veris; quantum itaque tunc in affectione boni eſt, tantum conjunguntur a Domino vera bono apud illum, n: 4340, & reconduntur ad uſus; hic ſtatus eſt qui ſignificatur per ſeptem annos abundantiæ annonæ; vera illa bono adjuncta ſunt quæ in proprio ſenſu vocantur Reliquiæ: quantum itaque homo patitur ſe regenerari, tantum reliquiæ inſerviunt uſui, nam tantum ex illis a Domino depromitur, & in naturale remittitur, ut producatur correſpondentia exteriorum cum interioribus, ſeu naturalium cum ſpiritualibus, hoc fit in ſtatu qui ſignificatur per ſeptem annos famis; hoc eſt arcanum. Homo Eccleſiæ credit hodie, quod qualiſcunque alicui vita ſit, uſque ex Miſericordia in cœlum recipi queat, & ibi beatitudine æterna frui, putat enim quod ſolum ſit admiſſio; ſed multum fallitur, nemo enim in cœlum admitti & recipi poteſt, niſi acceperit vitam ſpiritualem, & nemo vitam ſpiritualem accipere poteſt niſi regeneretur, & nemo regenerari poteſt niſi per bonum vitæ conjunctum vero doctrinæ, inde ei vita ſpiritualis; quod nemo in cœlum venire poſſit, niſi acceperit vitam ſpiritualem per regenerationem, manifeſte dicit Dominus apud Johannem "*Amen, amen dico tibi, niſi quis generetur denuo, non poteſt videre Regnum Dei*" III: 3; & mox "*Amen, amen dico tibi, niſi quis generatus fuerit ex aqua & ſpiritu, non poteſt ingredi in regnum Dei*" ibid: Verſ: 5, aqua eſt verum doctrinæ, n: 2702. 3058. 3424. 4976, & ſpiritus eſt bonum vitæ: per baptiſmum nemo ingreditur, ſed baptiſmus eſt ſignificativum regenerationis, cujus recordari debet homo Eccleſiæ.

5343. Cibum agri urbis, quod ſignificet quæ propria eis & convenientia, nempe vera bono adjuncta in interioribus, conſtat ex ſignificatione cibi, quod ſint vera bono adjuncta, de qua n: 4340. 4342: vera quæ propria interioribus & convenientia ſignificantur per cibum agri urbis, ex cauſa quia ager pertinebat ad urbem, & ambitum ejus faciebat; quæ ambitum faciunt, in ſenſu interno ſignificant convenientia & propria, idcirco etiam mox dicitur, quæ circum circa illam dedit in medio illius. Quod illa quæ ambitum faciunt ſignificent propria & convenientia, eſt quia omnia vera juncta bono ſunt in ſeries diſpoſita, ac ſeries tales ſunt ut in medio ſeu in intimo cujuſvis ſit verum junctum bono, & circum circa hoc medium ſeu intimum ſunt vera propria ei & convenientia, & ſic ordine uſque ad intimum, ubi evaneſcit; ipſæ ſeries etiam inter ſe ſimiliter diſpoſitæ ſunt, at variantur ſecundum ſtatus mutationes: quod tales diſpoſitiones verorum bono junctorum ſint, ad ipſum viſum ſiſti ſolet in altera vita, in luce enim cœli, in qua eſt intelligentia & ſapientia, talia poſſunt exhiberi videnda, non autem in luce mundi, nec in luce cœli apud hominem apud quem interiora non aperta ſunt, at uſque poſſunt ab illo ex intuitione rationali agnoſci, & ſic rationaliter ex luce cœli videri: diſpoſitiones hæ

originem

originem ſuam trahunt ex diſpoſitionibus ſocietatum angelicarum in cœlo, nam ſicut hæ diſpoſitæ ſunt, ita quoque diſpoſitæ ſunt ſeries verorum bono junctorum apud regeneratos, cum illis enim hæ correſpondent.

5344. Quæ circum circa illam, dedit in medio illius, quod ſignificet quæ prius in exteriori naturali recondit in interioribus interioris naturalis, conſtat ex ſignificatione circum circa, quod ſint quæ extra, ita quæ in exteriori naturali; & ex ſignificatione medii, quod ſint quæ intra, de qua n: 1074. 2940. 2973, ita quæ in interiori naturali: quod in medio *illius* ſeu urbis ſit interioribus interioris naturalis, eſt quia per urbem ſignificantur interiora, n: 5297. 5342. Interiora interioris naturalis, ſunt illa ibi quæ ſpiritualia vocantur, & ſpiritualia ibi ſunt quæ a luce cœli ſunt, ex qua illuminantur illa ibi quæ a luce mundi ſunt, quæ proprie naturalia dicuntur; in ſpiritualibus ibi recondita ſunt vera bono adjuncta: ſpiritualia ibi ſunt, quæ correſpondent ſocietatibus angelicis quæ in ſecundo cœlo; cum hoc cœlo communicat homo per reliquias; hoc cœlum eſt, quod aperitur cum homo regeneratur, & hoc cœlum eſt quod clauditur cum homo non patitur ſe regenerari; reliquiæ enim ſeu vera & bona in interioribus recondita non ſunt aliud quam correſpondentiæ cum ſocietatibus illius cœli.

5345. Et congeſſit Joſeph frumentum ſicut arenam maris multum valde, quod ſignificet multiplicationem veri a bono, conſtat ex ſignificatione congerere, quod hic ſit multiplicare; ex ſignificatione frumenti, quod ſit verum voluntate & actu, de qua n: 5295, cujus multiplicatio cum comparatur arenæ maris, ſignificat quod ſit ex bono, hic ex bono cœleſtis ſpiritualis per influxum, verum enim in interioribus nuſquam aliunde quam ex bono multiplicatur; multiplicatio veri quod non ex bono, non eſt multiplicatio veri, quia non eſt verum, utrumque in externa forma apparet ut verum, eſt quoddam ſimulachrum in quo non vita, hoc quia mortuum ad verum non accedit, nam verum ut verum ſit apud hominem vivet a bono, hoc eſt, per bonum a Domino, & cum ita vivit, tunc de illo prædicari poteſt multiplicatio in ſenſu ſpirituali: quod multiplicatio veri ſit ſolum ex bono, conſtare poteſt ex eo, quod nihil multiplicari poſſit niſi ex quodam ſimili conjugii, verum cum alio quam cum bono conjugium inire non poteſt, ſi cum alio, non eſt conjugium, ſed eſt adulterium, quod itaque multiplicatur ex conjugio, hoc eſt legitimum, ita verum, quod autem ex adulterio, non eſt ligitimum ſed ſpurium, ita non verum.

5346. Uſque quod ceſſavit ad numerandum quia nullus numerus, quod ſignificet tale in quo cœleſte a Divino, conſtare poteſt ex eo, quod verum, in quo cœleſte a Divino ſit indefinitum, ita abſque numero: tale verum fuerat ſolum Domino cum fuit in mundo, Qui per Joſephum hic repræſentatur, & de Cujus Naturalis glorificatione in ſupremo ſenſu hic agitur.

5347. Verſ: 50. 51. 52. *Et Joſepho natum, duo filii, antequam venit annus famis, quos peperit ei Aſenath filia Potiphæræ ſacerdotis On. Et vocavit Joſeph nomen primogeniti Menaſcheh, quia oblivisci me fecit Deus omnis laboris mei, & omnis domus patris mei. Et nomen ſecundi vocavit Ephraim, quia fructificari*

K *fecit*

fecit me Deus in terra afflictionis meæ. Et Joſepho natum duo filii, ſignificat inde bonum & verum: antequam venit annus famis, ſignificat quæ per naturale: quos peperit ei Aſenath filia Potiphæræ ſacerdotis On, ſignificat quæ ex conjugio: & vocavit Joſeph nomen primogeniti Menaſcheh, ſignificat novum voluntarium in naturali, & quale ejus: quia obliviſci me fecit Deus omnis laboris mei, ſignificat remotionem poſt tentationes: & omnis domus patris mei, ſignificat remotionem malorum hæreditariorum: & nomen ſecundi vocavit Ephraim, ſignificat novum intellectuale in naturali, & quale ejus: quia fructificari fecit me Deus, ſignificat inde multiplicationem veri ex bono: in terra afflictionis meæ, ſignificat ubi paſſus tentationes.

5348. Et Joſepho natum, duo filii, quod ſignificet inde bonum & verum, nempe ex influxu cœleſtis ſpiritualis in naturale, conſtat ex ſignificatione naſci, quod ſit renaſci, ita naſcentia veri ex bono, ſeu fidei a charitate, de qua n: 4070. 4668. 5160, quod nativitates, de quibus in Verbo, ſint nativitates ſpirituales, videatur n: 1145. 1255. 1330. 3263. 3279. 3860. 3866; & ex ſignificatione filiorum, hic Menaſches & Ephraim, quod ſint bonum & verum, de quibus mox infra; per Menaſchen enim ſignificatur voluntarium Novi Naturalis, & per Ephraimum intellectuale ejus, ſeu quod idem, per Menaſchen ſignificatur bonum novi naturalis, quia bonum prædicatur ex voluntate, & per Ephraimum verum ejus quia verum prædicatur ex intellectuali: alibi etiam, ubi legitur quod duo filii nati, per unum ſignificatur bonum, & per alterum verum, ſicut per Eſavum & Jacobum, quod per Eſavum bonum, videatur n: 3302. 3322. 3494. 3504. 3576. 3599; quod per Jacobum verum, n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576: pariter per binos filios Jehudæ ex Thamare, Perezum & Serachum, n: 4927. 4928. 4929; ita hic per Menaſchen & Ephraimum; de horum nativitate hic nunc agitur, quia in mox præcedentibus actum eſt de influxu cœleſtis ſpiritualis in naturale, & inde de hujus renaſcentia, quæ unice fit per bonum & verum.

5349. Antequam venit annus famis, quod ſignificet quæ per naturale, conſtat ex ſignificatione antequam venit annus famis, quod ſit cum perſtitit ſtatus multiplicationis veri a bono, qui ſtatus ſignificatur per annos abundantiæ annonæ, & ſic ante ſtatum deſolationis, qui ſignificatur per annos famis; in priori ſtatu quia multiplicatum eſt verum a bono in naturali, & ſic natum cœleſti ſpiritualis bonum & verum per naturale, idcirco per illa verba hoc conſequens ſignificatur.

5350. Quos peperit ei Aſenath filia Potiphæræ ſacerdotis On, quod ſignificet quæ ex conjugio, conſtare poteſt ex illis quæ ſupra, n: 5332, dicta ſunt.

5351. Et vocavit Joſeph nomen primogeniti Menaſcheh, quod ſignificet novum voluntarium in naturali, & quale ejus, conſtat ex repræſentatione Menaſches in Verbo, quod ſit bonum ſpirituale in naturali, ita novum voluntarium, de qua ſequitur; nomen id etiam ipſum quale iſtius boni ſeu iſtius novi voluntarii involvit; quod nomen illud quale involvat, conſtare poteſt ex nominibus, quæ aliis quoque indita ſunt, & ſimul explicantur quoad quale,

ſicut

ſicut nomen Menaſche his verbis "quia oblivifci fecit me Deus omnis laboris mei, & omnis domus patris mei," ita deſcribitur quale, quod per Menaſchen ſignificatur; præterea cum dicitur, vocavit nomen, etiam ſignificatur quod ipſum nomen quale contineat, nomen enim & vocare nomen ſignificat quale, videatur n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421. Quod primogenitus, qui nominatus Menaſcheh, ſignificet bonum ſpirituale in naturali, ſeu novum voluntarium ibi, eſt quia bonum actualiter primogenitum eſt in Eccleſia, ſeu apud hominem qui fit Eccleſia, Verum autem non eſt primogenitum, ſed uſque apparet ſicut ſit, videatur n: 352. 367. 2435. 3325. 3494. 4925. 4926. 4928. 4930; quod etiam conſtare poteſt ex eo, quod apud hominem voluntas præcedat, nam velle hominis eſt primum ejus vitæ, & intelligere ejus ſuccedit, & ſe applicat ſecundum ejus velle; quod ex voluntate procedit, hoc vocatur bonum apud illos qui novum voluntarium per regenerationem a Domino acceperunt, at malum apud illos qui non accipere voluerunt; quod autem ex intellectuali procedit, hoc vocatur verum apud regeneratos, at falſum apud non regeneratos; ſed quia voluntarium hominis non apparet ad ſenſum niſi per intellectuale, eſt enim intellectus voluntas in forma, ſeu voluntas formata ad ſenſum, idcirco putatur quod verum quod procedit ab intellectuali, ſit primogenitum, cum tamen id non ſit niſi apparentia ex dicta cauſa: inde eſt, quod olim controverſum fuerit, num Verum quod fidei eſſet primogenitum Eccleſiæ, vel num bonum quod charitatis, qui ex apparentia concluſerunt, dixerunt eſſe verum, qui autem non ex apparentia, agnoverunt quod eſſet bonum; inde quoque eſt, quod hodie fidem faciant primum & ipſum eſſentiale Eccleſiæ, charitatem autem ſecundarium & non eſſentialem, ſed præ antiquis proceſſerunt in errorem multo latius, ſtatuendo quod ſola fides ſalvet; per fidem in Eccleſia intelligitur omne verum doctrinæ, per charitatem autem omne bonum vitæ; charitatem & ejus opera quidem vocant fructus fidei, ſed quis credit quod fructus aliquid faciant ad ſalutem, cum creditur quod ſalvetur homo per fidem in ultima vitæ ſuæ hora, utcunque prius vixerit, & adhuc cum per doctrinale ſeparant opera, quæ ſunt charitatis, a fide, dicendo, quod ſola fides ſalvet abſque bonis operibus, aut quod opera, quæ ſunt vitæ, nihil faciant ad ſalutem; o qualis fides, & o qualis Eccleſia, fidem mortuam adorant, & fidem vivam rejiciunt, cum tamen fides abſque charitate eſt ſicut corpus abſque anima, quod corpus abſque anima removeatur a conſpectu & rejiciatur, quia putet, notum eſt, ſimiliter etiam fides abſque charitate in altera vita; omnes in inferno ſunt qui in fide ſic dicta abſque charitate fuerunt, at omnes in cœlo ſunt qui in charitate; vita enim unumquemque manet, doctrina autem non plus quam quantum ex vita trahit. Quod per Menaſchen ſignificetur novum voluntarium in naturali, ſeu quod idem, bonum ſpirituale ibi, non ita ex Verbo alibi conſtare poteſt, ſicut quod per Ephraimum ſignificetur novum intellectuale in naturali, ſeu verum ſpirituale ibi; ſed uſque de Menaſche concludi poteſt ex Ephraimo, in Verbo enim, ubi duo ita memorantur, per unum ſignificatur bonum, & per alterum verum, quapropter quod per Menaſchen ſignificetur bonum ſpirituale in naturali,

rali, quod eſt novi voluntarii, videbitur in mox ſequentibus ubi de Ephraimo.

5352. Quia oblivisci fecit me Deus omnis laboris mei, quod ſignificet remotionem poſt tentationes, conſtat ex ſignificatione obliviſci, quod ſit remotio, de qua n: 5170. 5278.; & ex ſignificatione laboris, quod ſint pugnæ, ita tentationes; inde eſt quod per obliviſci fecit me Deus omnis laboris mei, ſignificetur remotio poſt tentationes, nempe remotio malorum, quæ dolorem fecerunt; quod illa ſignificentur, patet quoque ab illis quæ de Joſepho memorantur in terra Canaan apud fratres, & dein quæ in Ægypto, in terra Canaan quod conjectus in foveam, & venditus, in Ægypto quod ſerviverit, & in carcere per aliquot annos detentus fuerit, per quæ quod tentationes ſignificatæ ſint, prius oſtenſum eſt; & quod illa ſint quæ per laborem intelliguntur, patet.

5353. Et omnis domus patris mei, quod ſignificet remotionem malorum hæreditariorum, conſtat ex ſignificatione domus patris, quod hic ſint mala hæreditaria, per domum enim in ſenſu interno ſignificatur homo, & quidem ejus mens aut rationalis aut naturalis, in ſpecie autem voluntarium ibi, conſequenter bonum aut malum, quia hæc prædicantur de voluntate, videatur n: 710. 2233. 2234. 3128. 4973. 4982. 5023, & quia ita, per domum patris hic ſignificantur mala hæreditaria. Quale quod per Menaſchen ſignificatur, in his & mox præcedentibus verbis continetur, Menaſche in lingua originali ſignificat oblivionem, ita in ſenſu interno remotionem, nempe malorum tam actualium quam hæreditariorum, his enim remotis novum voluntarium aſſurgit; novum enim voluntarium exiſtit per influxum boni a Domino, influxus boni a Domino eſt continuus apud hominem, ſed ſunt mala tam actualia quam hæreditaria quæ inhibent & obſtant ne recipiatur, quapropter illis remotis voluntarium novum exiſtit: quod tunc exiſtat, manifeſte patet apud illos qui in infortuniis, miſeriis ac in morbis ſunt, in his quia removentur amores ſui & mundi, a quibus ſunt omnia mala, homo cogitat bene de Deo, & de proximo, & quoque huic bene vult; ſimiliter in tentationibus, quæ ſunt dolores ſpirituales, ac inde miſeriæ interiores, ac deſperationes, per has præcipue removentur mala, quæ poſtquam remota ſunt, influit bonum cœleſte a Domino, inde novum voluntarium in naturali, quod eſt Menaſche in ſenſu repræſentativo.

5354. Et nomen ſecundi vocavit Ephraim, quod ſignificet novum intellectuale in naturali, & quale ejus, conſtat a ſignificatione Nominis & vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421; & ex repræſentatione Ephraim, quod ſit intellectuale in Naturali, de qua ſequitur: quid novum Intellectuale & quid novum Voluntarium, quæ ſignificantur per Ephraim & Menaſchen, primum dicendum; in Eccleſia quidem notum eſt, quod homo denuo generandus ſit, hoc eſt, regenerandus, ut ingredi queat in Regnum Dei, hoc notum eſt, quia Dominus apertis verbis id dixerat apud Johannem Cap: III: 3: 5; quid autem ſit denuo generari, uſque paucis notum eſt, cauſa eſt quia pauci ſciunt quid bonum & malum;

lum; quod non ſciant quid bonum & malum, cauſa eſt quia non ſciunt quid charitas erga proximum, ſi hanc ſcirent, etiam ſcirent quid bonum & ex bono quid malum, omne enim id bonum eſt, quod ex genuina charitate erga proximum venit: ſed in hoc bono nemo poteſt eſſe ex ſe, eſt enim ipſum cœleſte quod influit a Domino; hoc cœleſte continue influit, ſed obſtant mala & falſa quid poſſit recipi; ut itaque recipiatur, neceſſum eſt ut homo removeat mala, & quantum poteſt etiam falſa, & ſic ſe diſponat ad recipiendum influxum; quando remotis malis homo recipit influxum, tunc accipit novam voluntatem & novum intellectuale, ex nova voluntate ſentit jucundum in benefaciendo proximo ex nullo fine ſui, & ex novo intellectuali appercipit jucundum in diſcendo quid bonum & verum propter illa & propter vitam; quia novum hoc intellectuale & novum voluntarium exiſtit per influxum a Domino, idcirco is qui regeneratus eſt, agnoſcit & credit, quod bonum & verum quibus afficitur, non ſit ex ſe ſed ex Domino, tum quod quicquid ex ſe ſeu ex proprio, non ſit niſi malum; ex his patet, quid ſit denuo generari, tum quid ſit novum voluntarium & novum intellectuale; ſed regeneratio, per quam novum intellectuale & novum voluntarium, non fit uno momento, ſed fit a prima infantia uſque ad ultimum vitæ, & poſtea in altera vita in æternum, & hoc per Media Divina, innumerabilia & ineffabilia; homo enim ex ſe non eſt niſi malum, quod continue ſicut ex fornace exhalat, ac continue bonum naſcens exſtinguere conatur, ad removendum tale malum & loco ejus irradicandum bonum, non poteſt fieri niſi per omnem vitæ curſum, & per Divina Media quæ innumerabilia & ineffabilia ſunt; horum mediorum vix aliqua nota ſunt hoc tempore, ex cauſa quia homo regenerari ſe non patitur, nec credit regenerationem aliquid eſſe, quia non credit vitam poſt mortem; proceſſus regenerationis, qui ineffabilia continet, quoad plurimam partem facit ſapientiam Angelicam, & eſt talis ut a nullo Angelo in æternum plene exhauriri queat; inde eſt, quod in ſenſu interno Verbi de ea præcipue agatur. Quod Ephraim ſit novum Intellectuale in naturali, ex plurimis locis in Verbo patet, præcipue apud Prophetam Hoſcheam, qui de Ephraimo multum agit, apud quem hæc. "Ego novi *Ephraimum*, & Iſrael non latet Me, quod omnino ſcortatus ſis *Ephraim*, pollutus ſit Iſrael. Iſrael & *Ephraim* corruent per iniquitatem ſuam, corruet etiam Jehudah cum illis. *Ephraim* in ſolitudinem erit, in die correctionis. Et Ego ſicut tinea *Ephraimo*, & ſicut teredo domui Jehudæ. Et vidit *Ephraim* morbum ſuum, & Jehudah vulnus ſuum, *& ivit Ephraim ad Aſſyrium*, & miſit ad regem Jareb, & hic non potuit ſanare vos" v: 3. 5. 9. 11. 12. 13: adhuc apud Eundem "Quando ſanavi Iſraelem, tunc revelata eſt iniquitas *Ephraimi*, & mala Samariæ, quia fecerunt mendacium; & fur venit, diffundit ſe turma foris. Et fuit *Ephraim* ſicut columba ſtulta non cor, *Ægyptum vocarunt*, *Aſſyriam abiverunt*; cum ibunt, expandam ſuper eos rete meum" vii: 11. 12 ſeq: porro "Deglutitus eſt Iſrael, nunc futuri ſunt inter gentes, ſicut vas in quo non deſiderium; quando illi aſcenderunt *Aſſyriam*, onager ſolitarius, ſibi *Ephraim* mercede meretricia conciliat amores" viii: 8. 9. Iſrael non habitabunt in terra Jehovæ, & *revertetur*

Ephraim

Ephraim Ægyptum, & in *Aſſyria* immundum comedent" IX: 3. Circumdederunt Me mendacio *Ephraim*, & dolo domus Iſraelis; & Jehudah adhuc dominatur cum Deo & cum ſanctis Iſraelis: *Ephraim* paſcens ventum, & perſequitur eurum, omni die mendacium & vaſtationem multiplicat, & fædus cum *Aſſyrio* pangunt, & oleum in *Ægyptum* defertur" XII: 1. 2; præter de Ephraim pluries alibi apud Eundem" ut Cap: IV: 16, 17. 18. Cap: V: 3. 5. 9. 11. 12. 13. Cap: VII: 8. 9. Cap: IX: 8. 11. 15. 16. Cap: X: 6. 11. Cap: XI: 3. 8. 9. Cap: XII: 9. 15. Cap: XIII: 1. 12. Cap: XIV: 9; in his omnibus locis per Ephraim intelligitur Intellectuale Eccleſiæ, per Iſrael ſpirituale ejus, & per Jehudam cœleſte ejuſdem; & quia intellectuale Eccleſiæ per Ephraimum ſignificatur, ideo ſæpe dicitur de Ephraim quod abeat in Ægyptum, & in Aſſyriam, per Ægyptum enim ſignificantur ſcientifica, & per Aſſyriam ratiocinia ex illis; illa & hæc prædicantur de Intellectuali; quod Ægyptus ſit ſcientificum, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 2588. 3325. 4749. 4964. 4966, & quod Aſchur ſeu Aſſyria ſit ratio & ratiocinatio, n: 119. 1186. Similiter in ſequentibus locis per Ephraimum ſignificatur Intellectuale Eccleſiæ; apud Sachariam "Exulta valde, filia Zionis, clange filia Hieroſolymæ, ecce Rex tuus venit tibi: *exſcindam currum ex Ephraimo*, & equum ex Hieroſolyma; & exſcindam arcum belli, contra loquetur pacem gentibus; & erit dominari Ipſius a mari uſque ad mare, & a fluvio uſque ad fines terræ. Tendam Mihi Jehudam, *arcu implebo Ephraimum*, & excitabo filios tuos Zion, cum filiis tuis Javan" IX: 9. 10. 13; ibi de adventu Domini, & Eccleſia gentium; exſcindere currum ex Ephraimo & equum ex Hieroſolyma, pro omne intellectuale Eccleſiæ, arcu implere Ephraimum, pro dare novum intellectuale; quod currus ſit doctrinale, videatur n: 5321; equus intellectuale, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321; & quod arcus etiam doctrinale, n: 2680. 2686. 2709; doctrinale enim ab intellectuali dependet, nam ſicut id intelligitur, ita creditur, intellectus doctrinalis facit quale fidei: inde etiam filii Ephraimi vocantur jaculatores arcu apud Davidem "Filii *Ephraimi* qui armati, *jaculatores arcu*, averterunt ſe in die prælii" Pſalm: LXXVIII: 9. Apud Ezechielem "Filii hominis, ſume tibi lignum unum, & ſcribe ſuper illud Jehudæ & filiis Iſraelis ſociis ejus; deinde ſume lignum unum, & ſcribe ſuper illud Joſephi *lignum Ephraimi* & omnis domus Iſraelis ſociorum ejus; poſtea conjunge illa, unum cum altero tibi in lignum unum, ut ſint unum ambo in manu mea; ecce Ego accepturus lignum Joſephi, quod in manibus *Ephraimi* & tribuum Iſraelis ſociorum ejus, & addam eos qui ſuper illo cum ligno Jehudæ, & faciam eos in lignum unum, ut ſint unum in manu mea" XXXVII: 16. 17. 19; ibi etiam per Jehudam intelligitur Eccleſiæ cœleſte, per Iſraelem ejus ſpirituale, & per Ephraimum ejuſdem intellectuale, quæ quod unum fient per charitatis bonum, ſignificatur per quod unum lignum fiet ex duobus; lignum quod ſit bonum quod charitatis & inde operum, videatur n: 1110. 2784. 2812. 3720. 4943. Apud Jeremiam "Dies eſt, clamabunt cuſtodes *ex monte Ephraimi*, ſurgite, aſcendamus Zionem ad Jehovam Deum noſtrum, ero Iſraeli in patrem, & *Ephraim* primogenitus

mogenitus meus ille" xxxi : 6. 9. Apud Eundem "Audiendo audivi *Ephraimum* lugentem, Caſtigaſti me, & caſtigatus ſum, ſicut vitulus non conſuetus converte me, ut convertar; nonne filius pretioſus Mihi *Ephraim*, nonne natus delitiarum; nam poſtquam loquutus fuero contra illum, recordando recordabor illius iterum" xxxi : 18. 20. Apud Eundem "Reducam Iſraelem ad habitaculum ſuum, ut paſcat in Carmele & Baſchane, ac *in monte Ephraimi* & Gileade ſaturetur anima ejus" L : 19. Apud Eſaiam "Væ coronæ ſuperbiæ, *ebriis Ephraimi*, & flori decidenti & gloriæ decoris illius, qui ſuper capite vallis pinguium perturbatorum vino" xxviii : 1; in his quoque locis per Ephraimum ſignificatur intellectuale Eccleſiæ; Intellectuale Eccleſiæ eſt intellectus apud homines Eccleſiæ de veris & bonis, hoc eſt, de doctrinalibus fidei & charitatis, ita notio, conceptus ſeu idea de illis; ipſum verum eſt Eccleſiæ ſpirituale, & bonum eſt ejus cœleſte, at verum & bonum aliter intelligitur apud unum quam apud alterum, qualis itaque intellectus veri eſt, tale eſt verum apud unumquemvis; ſimiliter ſe habet cum intellectu boni. Quid voluntarium Eccleſiæ, quod per Menaſchen ſignificatur, ex Intellectuali, quod eſt Ephraim, ſciri poteſt; voluntarium Eccleſiæ ſimiliter ſe habet ſicut ejus Intellectuale, quod nempe apud unumquemvis varietur: Menaſche id voluntarium ſignificat apud Eſaiam "In excandeſcentia Jehovæ Zebaoth obſcurata eſt terra, factuſque eſt populus ſicut cibus ignis, vir fratri ſuo non parcent, vir carnem brachii ſui comedent, *Menaſche Ephraimum*, & *Ephraimus Menaſchen*, una illi ſunt contra Jehudam" ix : 18. 19. 20; vir carnem brachii ſui comedent, Menaſche Ephraimum & Ephraimus Menaſchen, pro quod velle hominis Eccleſiæ erit contra ejus intelligere, & intelligere contra ejus velle. Apud Davidem "Deus loquutus eſt per ſanctitatem ſuam, exultabo, dividam Schechemum, & vallem Succoth dimetiar, Mihi Gilead, & Mihi *Menaſche*, & *Ephraim* robur capitis mei" Pſalm : lx : 8. 9. Apud Eundem "Paſtor Iſraelis adverte aurem, qui ducit ſicut gregem Joſephum, qui ſedes ſuper Cherubim, effulge, *coram Ephraimo* & Benjamine, & *Menaſche*, excita potentiam tuam" Pſalm : lxxx : 2. 3, etiam ibi Ephraim pro Eccleſiæ Intellectuali, & Menaſche pro ejus voluntario : idem etiam patet ex benedictione Ephraimi & Menaſches a Jacobo ante mortem, de qua Gen : xlviii : & quoque ex eo, quod Jacob acceptaverit Ephraimum loco Rubenis, & Menaſchen loco Schimeonis, ibid : Verſ : 3. 5, per Rubenem enim repræſentatum fuit intellectuale Eccleſiæ, ſeu fides intellectu & doctrina, n : 3861. 3866, & per Schimeonem fides actu, ſeu obedientia & voluntas faciendi verum, ex qua & per quam charitas, ita verum actu quod eſt bonum novi voluntarii, n : 3869. 3870. 3871. 3872. Quod Jacob tunc Iſrael Ephraimo benedixerit præ Menaſche, ponendo dextram manum ſuper illum, & ſiniſtram ſuper hunc, ibid : verſ : 13 ad 20, cauſa fuit eadem, quæ fuit Jacobo, quod primogenituram Eſavi in ſe derivaverit; & eadem quæ fuit filiis Jehudæ ex Thamare Perezo & Seracho, quod Serach qui primogenitus uſque poſt Perezum exiverit, Gen : xxxviii : 28. 29. 30, cauſa nempe erat quod verum fidei, quod intellectualis, primo loco ſit apparenter

cum

cum regeneratur homo, & tunc bonum charitatis quod voluntarii apparenter ſecundo loco, cum tamen bonum actualiter eſt primo, & manifeſte cum homo regeneratus eſt, de qua re videatur n: 3324. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4243. 4244. 4247. 4337. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977.

5355. Quia fructificari fecit me Deus, quod ſignificet inde multiplicationem veri ex bono, conſtat ex ſignificatione fructificari facere, quod ſit multiplicatio, nempe veri ex bono, fructificatio enim prædicatur ex bono, & multiplicatio de vero, n: 43. 55. 913. 783. 1940. 2846. 2847; Ephraim inde in Lingua originali nominatus eſt a fructificatione, cujus quale continetur in his verbis "quia fructificari fecit me Deus in terra afflictionis meæ;" quale eſt, quod multiplicatum ſit verum ex bono in naturali poſt tentationes quas ibi paſſus. Quid multiplicatio veri a bono, paucis dicendum; cum homo in bono eſt, hoc eſt, in amore erga proximum, tunc etiam in amore veri eſt, inde quantum in bono illo eſt, tantum vero afficitur, nam bonum eſt in vero ſicut anima in ſuo corpore; ſicut itaque bonum multiplicat verum, ita ſe propagat, ſique genuinæ charitatis bonum eſt, propagat ſe in vero & per verum in indefinitum, nam non datur finis neque bono neque vero, Infinitum eſt in omnibus & ſingulis, quia omnia & ſingula ex Infinito ſunt; at uſque indefinitum illud nuſquam aliquo modo pertingere ad Infinitum poteſt, quia ratio finiti nulla datur cum Infinito: in Eccleſia hodie raro datur multiplicatio veri, cauſa eſt, quia hodie non eſt bonum genuinæ charitatis; creditur ſatis eſſe ſcire dogmata fidei, quæ ſunt Eccleſiæ in qua natus eſt, & illa variis confirmare; at qui in bono genuinæ charitatis eſt, & inde in affectione veri, non contentus eſt eo, ſed vult illuſtrari ex Verbo quid Verum, & videre illud priuſquam confirmat, videt etiam ex bono, nam apperceptio veri eſt ex bono, Dominus enim eſt in bono & dat apperceptionem; cum inde accipit verum, tunc creſcit id in indefinitum; ſe habet hoc ſicut ſeminulum, quod creſcit in arborem, & producit ſeminula, & hæc dein hortum, & ſic porro.

5356. In terra afflictionis meæ, quod ſignificet ubi paſſus tentationes, conſtat ex ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit naturale, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & ex ſignificatione afflictionis, quod ſit tentatio, de qua n: 1846; inde patet, quod per in terra afflictionis meæ, ſignificetur in naturali ubi paſſus tentationes, proinde quod ibi multiplicatum verum ex bono ſit; quia fructificatio illa ſeu multiplicatio veri ex bono, imprimis fit per tentationes, idcirco ita dictum eſt. Quod fructificatio illa imprimis fiat per tentationes, cauſæ ſunt, quia tentationes removent amores ſui & mundi, ita mala, quibus remotis influit affectio boni & veri a Domino, videatur mox ſupra n: 5354: Tentationes etiam dant quale apperceptionis boni & veri, per oppoſita quæ mali ſpiritus tunc infundunt; ex oppoſitis apperceptis comparantur relativa, ex quibus omne quale; nemo enim ſcit quid bonum, niſi etiam ſciat quid non bonum, nec quid verum niſi ſciat quid non verum: Tentationes etiam confirmant bona & vera, pugnat enim tunc homo contra mala & falſa, & per quod vincit, in fortius affirmativum

firmativum venit: præterea etiam per Tentationes domantur mala & falſa, ut amplius non hiſcant exſurgere; ita rejiciuntur mala cum falſis ad latera, & ibi pendent ſed flaccide deorſum, bona autem cum veris in medio ſunt, & ſecundum affectionis Zelum elevantur ſurſum, ita ad cœlum verſus Dominum, a Quo elevatio.

5357. Verſ: 53. 54. 55. 56. 57. *Et abſoluti ſeptem anni abundantiæ annonæ, quæ fuit in terra Ægypti. Et inceperunt ſeptem anni famis venire, quemadmodum dixit Joſeph; & fuit fames in omnibus terris; & in omni terra Ægypti fuit panis. Et famem paſſa omnis terra Ægypti; & clamavit populus ad Pharaonem pro pane, & dixit Pharao omni Ægypto, ite ad Joſephum, quod dicit vobis, faciatis. Et fames fuit ſuper omnibus faciebus terræ, & aperuit Joſeph omnia in quibus, & vendidit Ægypto; & invaleſcebat fames in terra Ægypti. Et omnis terra venerunt Ægyptum ad emendum ad Joſephum, quia invaluit fames in omni terra.* Et abſoluti ſeptem anni abundantiæ annonæ, ſignificat poſt ſtatus multiplicationis veri: quæ fuit in terra Ægypti, ſignificat in naturali: & inceperunt ſeptem anni famis venire, ſignificat ſtatus ſequentes deſolationis: quemadmodum dixit Joſeph, ſignificat ſicut præviſum a cœleſti ſpiritualis: & fuit fames in omnibus terris, ſignificat deſolationem ubivis in naturali: & in omni terra Ægypti fuit panis, ſignificat reliquias ex multiplicatis veris ex bono: & famem paſſa omnis terra Ægypti, ſignificat deſolationem in naturali utroque: & clamavit populus ad Pharaonem pro pane, ſignificat indigentiam boni pro vero: & dixit Pharao omni Ægypto, ſignificat apperceptionem: ite ad Joſephum, ſignificat quod ex cœleſti ſpiritualis: quod dicit vobis, faciatis, ſignificat modo ſit obedientia: & fames fuit ſuper omnibus faciebus terræ, ſignificat quod deſolatio uſque ad deſperationem: & aperuit Joſeph omnia in quibus, ſignificat communicationem ex reliquiis: & vendidit Ægypto, ſignificat appropriationem: & invaleſcebat fames in terra Ægypti, ſignificat gravitatem increſcentem: & omnis terra venerunt Ægyptum, ſignificat quod vera & bona collata in ſcientifica quæ Eccleſiæ: ad emendum, ſignificat appropriationem inde: ad Joſephum, ſignificat ubi cœleſte ſpiritualis: quia invaluit fames in omni terra, ſignificat quod ubivis præter ibi deſolatio in naturali.

5358. Et abſoluti ſeptem anni abundantiæ annonæ, quod ſignificet poſt ſtatus multiplicationis veri, conſtat ex illis, quæ ſupra n: 5276. 5292. 5339, explicata ſunt, ubi ſimilia verba.

5359. Quæ fuit in terra Ægypti, quod ſignificet in naturali, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit naturale, de qua n: 5080. 5095. 5276. 5278. 5280. 5288.

5360. Et inceperunt ſeptem anni famis venire, quod ſignificet ſtatus ſequentes deſolationis, conſtat a ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 482. 487. 488. 493. 893; & a ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum veri & boni, de qua n: 1460. 3364, proinde deſolatio. Quod fames ſit ille defectus, ſeu deſolatio, eſt quia non aliud eſt cibus cœleſtis & ſpiritualis, quam bonum & verum, hæc ſunt quibus Angeli & ſpiritus nutriuntur,

triuntur, & quæ in fame eſuriunt inque ſiti ſitiunt, quapropter etiam illis cibus cibi materiales correſpondent, ſicut panis amori cœleſti, vinum amori ſpirituali, & præterea omnia & ſingula quæ panis ſeu cibi, ac vini ſeu potus ſunt; cum itaque deficiunt talia, eſt fames, & vocatur in Verbo deſolatio & vaſtatio, deſolatio cum deficiunt vera, & vaſtatio cum deficiunt bona: multis in locis in Verbo de deſolatione & vaſtatione illa agitur, & ibi deſcribitur per deſolationem terræ, regnorum, urbium, gentium, populorum, ac nuncupatur quoque exinanitio, exciſio, conſummatio, deſertum, vacuum, ac ipſe ille ſtatus vocatur dies magnus Jehovæ, dies excandeſcentiæ & vindictæ Ipſius, dies tenebrarum & caliginis, nubis & obſcuritatis, dies viſitationis, etiam dies quando peritura terra, ita dies ultimus ac dies Judicii; & quia non intellexerunt ſenſum internum Verbi, putarunt hactenus, quod ſit dies quando peritura terra, & quod tunc primum reſurrectio & Judicium, non ſcientes quod per diem ibi ſignificetur ſtatus, & per terram Eccleſia, ita per diem quando peritura terra, ſtatus quando Eccleſia interitura; quapropter in Verbo, cum de interitu hoc agitur, etiam de nova terra agitur, per quam Eccleſia nova intelligitur; de nova terra & de novo cœlo, videatur n: 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355 f. 4535; ultimus ille ſtatus Eccleſiæ qui præcedit ſtatum novæ Eccleſiæ, in Verbo proprie per vaſtationem & deſolationem intelligitur & deſcribitur: per deſolationem & vaſtationem in Verbo deſcribitur etiam ſtatus, qui præcedit regenerationem hominis, qui ſtatus hic ſignificatur per ſeptem annos famis.

5361. Quemadmodum dixit Joſeph, quod ſignificet ſicut prævisum a cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius in antecedentibus, quare cum prædicatur de Domino, Qui hic eſt Joſeph, eſt percipere ex ſe, ita prævidere; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 5249. 5307. 5331. 5332.

5362. Et fuit fames in omnibus terris, quod ſignificet deſolationem ubivis in naturali, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit deſolatio, de qua ſupra n: 5360; & ex ſignificatione omnium terrarum, quod ſit ubivis in naturali; quod terra ſit mens naturalis, ita naturale, videatur n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

5363. Et in omni terra Ægypti fuit panis, quod ſignificet reliquias ex multiplicatis veris ex bono, conſtat ex eo, quod per panem in omni terra Ægypti intelligatur frumentum in ſeptem annis abundantiæ annonæ collectum, & in urbibus repoſitum, per quod quod ſignificatæ ſint reliquiæ in interioribus mentis naturalis reconditæ, ſupra paſſim dictum & oſtenſum eſt; inde per panem in omni terra Ægypti, ſignificantur reliquiæ ex multiplicatis veris ex bono: quod reliquiæ hic ſint panis in terra Ægypti, patet quoque ex eo, quod jamdum inceperint anni famis, in quibus terra Ægypti æque paſſa famem ac reliquæ terræ, præter quod haberet depoſita quæ reliquæ terræ non haberent, quare etiam nunc ſequitur " Et famem paſſa omnis terra Ægypti.

5364. Et famem paſſa omnis terra Ægypti, quod ſignificet deſolationem in naturali utroque, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit deſolatio, de qua ſupra n: 5360. 5362; & ex ſignificatione omnis terræ, quod ſit naturale utrumque, de qua n: 5276.

5365. Et clamavit populus ad Pharaonem pro pane, quod ſignificet indigentiam boni pro vero, conſtat ex ſignificatione clamare, quod ſit dolentis, ac lugentis, ita quod ſit indigentis: ex ſignificatione populi, quod ſit verum, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua n: 5079. 5080. 5095. 5160; & ex ſignificatione panis, quod ſit cœleſte amoris, ita bonum, de qua n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976; inde ſequitur, quod per clamavit populus ad Pharaonem pro pane, ſignificetur indigentia boni pro vero in naturali: hic ſenſus quidem apparet remotus a ſenſu literæ hiſtorico, at uſque cum illi qui in ſenſu interno ſunt, non aliud per clamare, per populum, per Pharaonem, & per panem, intelligunt, quam quæ dicta ſunt, ſequitur quod ille ſenſus inde reſultet. Quomodo ſe habet cum indigentia boni pro vero, dicendum; verum indiget boni, & bonum indiget veri, cumque verum indiget boni conjungitur verum bono, & cum bonum indiget veri conjungitur bonum vero, conjunctio enim boni & veri reciproca, nempe veri cum bono & boni cum vero, eſt conjugium cœleſte: primis temporibus cum homo regeneratur, tunc verum multiplicatur, non autem ita bonum, & quia tunc verum non habet bonum cum quo conjungatur, ideo verum intrahitur & reponitur in interioribus naturalis, ut inde evocetur ſecundum incrementa boni; in hoc ſtatu verum eſt in indigentia boni, & quoque ſecundum boni influxum in naturale fit conjunctio veri cum bono; ſed uſque ex hac conjunctione non fit aliqua fructificatio; cum autem homo regeneratus eſt, tunc bonum creſcit, & ſicut creſcit in indigentia veri eſt, & quoque verum ſibi comparat cum quo conjungatur; inde conjunctio boni cum vero; cum hoc fit, tunc fructificatur verum ex bono, & bonum ex vero: quod ita fiat, ignotiſſimum eſt in mundo, ſed notiſſimum in cœlo, at ſi in mundo notum foret, non modo ſcientia ſed etiam perceptione, quid amor cœleſtis ſeu amor in Dominum, ac quid amor ſpiritualis ſeu charitatis erga proximum, etiam notum foret quid bonum, nam omne bonum eſt amorum illorum, ac inſuper notum foret, quod bonum deſideret verum, & verum bonum, & quod ſecundum deſiderium & ejus quale, conjungantur; pateret hoc ex eo, quod cum cogitatur verum, ſiſtatur una bonum ei adjunctum, & cum excitatur bonum, ſiſtatur una verum ei adjunctum, utrumque cum affectione, deſiderio, jucundo, aut ſancto ſuſpirio; ac inde noſceretur quale conjunctionis; ſed quia non ſcitur ex aliqua ſenſatione interna ſeu perceptione quid bonum, etiam talia ad cognitionem venire non poſſunt, quod enim ignoratur, hoc non intelligitur, etiamſi obveniat: & quia ignoratur quid bonum ſpirituale, quod nempe ſit charitas erga proximum, ideo in mundo imprimis inter eruditos controvertitur quid ſummum bonum; & vix aliquis dixit quod ſit jucundum, fauſtum, beatum, & felix illud, quod percipitur ab amore mutuo abſque fine propter ſe

ſe & propter mundum, & quod facit ipſum cœlum; exinde etiam patet, quod hodie in mundo prorſus non ſciatur quid bonum ſpirituale, & minus quod bonum & verum forment inter ſe conjugium, & quod in hoc ſit cœlum, & quod qui in illo ſunt, in ſapientia & intelligentia ſint, & quod fauſta & felicia habeant cum indefinita & ineffabili varietate, quorum ne quidem unum novit mundus, inde nec agnoſcit nec credit quod ſit, cum tamen eſt ipſum cœlum ſeu ipſum gaudium cœleſte, de quo tam multum Eccleſia loquitur.

5366. Et dixit Pharao omni Ægypto, quod ſignificet apperceptionem, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898 1919. 2061. 2080. 2862. 3509. 3395; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua n: 5160; & ex ſignificatione omnis Ægypti, quod ſit utrumque naturale, de qua n: 5276. 5360; inde patet, quod per dixit Pharao omni Ægypto, ſignificetur apperceptio in utroque naturali, in communi & in particulari.

5367. Ite ad Joſephum, quod ſignificet quod ex cœleſti ſpiritualis, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius; ire ad illum, ſignificat quod ab illo, nempe bonum pro vero, quod ſignificatur per panem, pro quo populus clamavit ad Pharaonem, n: 5365.

5368. Quod dicit vobis, faciatis, quod ſignificet modo ſit obedientia, conſtat ex ſignificatione facere quod aliquis dicit, quod ſit obedire; per hoc ſignificatur, quod bonum vero adjungatur in naturali, modo naturale ſe applicet & obediat: de applicatione & obedientia naturalis etiam aliquid dicetur, qui in ſolis mundanis; & magis qui in corporeis, & adhuc magis qui in terreſtribus ſunt, non capere poſſunt, quid ſit, quod naturale ſe applicare ac obedire debeat, putant quod non niſi quam unum ſit quod agit in homine, & ſic quod non detur aliud quod in illo jubet, & aliud quod obedit, cum tamen Internus homo ſit qui jubere & Externus qui obedire debet, & tunc obedit, cum non pro fine habet mundum ſed cœlum, non ſemet ſed proximum, conſquenter cum ſpectat corporea & mundana pro mediis, non autem pro fine; & tunc ſpectat illa pro mediis & non pro fine, cum amat proximum præ ſemet, & illa quæ cœli ſunt præ illis quæ mundi; cum ita eſt, tunc naturale obedit; Naturale eſt idem cum externo homine.

5369. Et fames fuit ſuper omnibus faciebus terræ, quod ſignificet cum deſolatio uſque ad deſperationem, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit deſolatio, de qua ſupra n: 5360. 5362, 5364; & ex ſignificatione terræ, quod ſit naturale; ſuper cujus omnibus faciebus cum dicitur fames eſſe, ſignificatur deſperatio, quia tunc deſolatio ubivis; ſummum enim ac ultimum deſolationis eſt deſperatio, n: 5279. 5280.

5370 Et aperuit Joſeph omnia in quibus, quod ſignificet communicationem ex reliquiis, conſtat ex ſignificatione aperire, quod hic ſit communicare; omnia in quibus, ſunt repoſitoria ubi frumentum, per quæ quod reliquiæ ſignificatæ ſint, ſupra aliquoties dictum: quod reliquiæ ſint bona &

vera

vera in interioribus a Domino recondita, videatur n: 468. 530. 560. 561. 660. 661. 798. 1050. 1738 1906. 2284. 5135. 5342. 5344.

5371. Et vendidit Ægypto, quod ſignificet appropriationem, conſtat ex ſignificatione vendere, quod ſit appropriare alicui, nam quod venditur, fit ejus qui emit; quod vendere & emere ſit appropriatio, videbitur infra n: 5374.

5372. Et invaleſcebat fames in terra Ægypti, quod ſignificet gravitatem increſcentem, nempe deſolationis, conſtat ex ſignificatione famis & terræ Ægypti, quod ſit deſolatio in naturali, cujus gravitas increſcens ſignificatur per quod invaleſceret.

5373. Et omnis terra venerunt Ægptum, quod ſignificet quod bona & vera collata in ſcientifica quæ Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione terræ; terræ ſignificatio in Verbo eſt varia, in genere ſignificat Eccleſiam, inde etiam illa quæ ſunt Eccleſiæ, nempe bona & vera; & quia ſignificat Eccleſiam, etiam ſignificat hominem Eccleſiæ, nam is eſt Eccleſia in particulari; & quia ſignificat hominem Eccleſiæ ſignificat id quod homo eſt in illo, nempe mentem, inde eſt, quod per terram Ægypti ſupra paſſim ſignificata ſit mens naturalis; hic autem non intelligitur terra Ægypti, ſed terra in genere, proinde illa quæ ſunt Eccleſiæ quæ ſunt bona vera, quod Terræ ſignificatio ſit varia, videatur n: 620 636. 2571; quod in genere ſignificet Eccleſiam, n: 566. 662. 1067. 1262. 1413. 1607. 17 3. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 3404. 4447. 4535. Quod per omnis terra venerunt Ægyptum, ſignificetur quod bona & vera collata ſint in ſcientifica, conſtat ex ſignificatione Ægypti in proprio ſenſu, quod ſit ſcientia, proinde ſcientifica, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462; & quod ſcientifica, quæ per Ægyptum ſignificentur in bono ſenſu, ſint ſcientifica Eccleſiæ, n: 4749. 4964. 4966: quod hic ſenſus internus horum verborum ſit, patet non modo a ſignificatione vocum, nempe terræ cum non intelligitur terra Ægypti, & quoque Ægypti in proprio ſenſu, tum quia dicitur in plurali nempe omnis terra venerunt, ſed etiam ab ipſo nexu rerum in ſenſu interno; in nexu enim nunc ſequitur, quod vera & bona reliquiarum conferantur in ſcientifica: res enim ita ſe habet; cum regeneratur homo quoad naturale, bona & vera omnia & ſingula conferuntur in ſcientifica, quæ non in ſcientificis ibi ſunt, non in naturali ſunt, nam mens naturalis quoad illam partem quæ ſubjecta eſt intellectuali, conſiſtit ſolum ex ſcientifitificis; ſcientifica, quæ naturalis, ſunt ultima ordinis, priora erunt in ultimis ut exiſtant & appareant in illa ſphæra; & præterea priora omnia tendunt ad ultima, ut ad ſuos terminos aut fines, & ibi ſimul exiſtunt, ſicut cauſæ in ſuis effectibus, aut ſicut ſuperiora in interioribus, ut in ſuis vaſibus; ſcientifica, quæ naturalis, talia ultima ſunt, inde eſt, quod ſpiritualis mundus terminetur in naturali hominis, in quo illa; quæ ſpiritualis mundi ſunt, repræſentative ſiſtuntur; ſpiritualia niſi in naturali ſiſterentur repræſentative, ita per talia quæ in mundo, nullatenus caperentur: ex his conſtare poteſt, quod, cum regeneratur naturale, omnia vera & bona interiora, quæ ex ſpirituali mundo ſunt, conferantur in ſcientifica, ut appareant.

5374.

5374. Ad emendum, quod ſignificet appropriationem, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit comparare ſibi, & ſic appropriare; comparatio & appropriatio ſpiritualiter fit per bonum & verum; huic correſpondet comparatio & appropriatio quæ in mundo fit per argentum & aurum, argentum enim eſt verum, & aurum eſt bonum in ſpirituali ſenſu; inde emptio ſignificat appropriationem; ut quoque in hic locis in his in Verbo, apud Eſaiam "Omnis ſitiens ite ad aquas, & cui non argentum, ite, *emite*, & comedite, & ite, *emite* ſine argento, & ſine pretio, vinum & lac" LV: 1; etiam apud Jeremiam " Cap: XIII: 1. 2. 11. Apud Mattheum "Simile eſt Regnum cœlorum theſauro abſcondito in agro, quem repertum homo abſcondit, & præ gaudio ſuo abit, & omnia quæ cunque habet vendit, & *emit agrum illum.* Rurſus ſimile eſt Regnum cœlorum homini negotiatori quærenti pulchras margaritas, abiit & vendidit omnia quæ habuit, & *emit illam*" XIII: 44. 45. 46: & apud Eundem "Virgines prudentes dixerunt ad ſtultas, ite *ad vendentes*, & *emite vobis oleum*; abeuntibus illis *ad emendum* venit ſponſus" XXV: 9. 10. Quia emere ſignificabat appropriationem, ideo in Verbo illa quæ empta ſunt argento probe diſtinguuntur ab illis quæ aliter comparata ſunt; ſervi etiam, qui empti argento erant ſicut proprii, ac in inferiori gradu ſicut nati domus; quapropter etiam paſſim una memorantur, ut Geneſ: Cap: XVII: 13 "Circumcidendo circumcidetur *natus domus tuæ*, & *emptio argenti tui*: & Exod: Cap: XXII: 11 "Si ſacerdos emerit animam *emptione argenti*, & *natus domus ejus*, hi comedent de pane ejus:" inde conſtare poteſt, quid ſignificatur per *Redemptos Jehovæ* in Verbo, quod nempe illi qui receperunt bonum & verum, ita quibus appropriata ſunt illa quæ ſunt Domini.

5375. Ad Joſephum, quod ſignificet ubi cœleſte ſpiritualis, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius; Cœleſte ſpiritualis eſt bonum Veri a Divino.

5376. Quia invaluit fames in omni terra, quod ſignificet quod ubivis præter ibi deſolatio in naturali, conſtat a ſignificatione famis, quod ſit deſolatio; de qua prius; & a ſignificatione terræ, quod ſit naturale, de qua etiam prius, quod ubivis præter ibi, nempe in ſcientificis ubi cœleſte ſpiritualis, ſequitur ab illis quæ præcedunt. Quomodo ſe habet cum deſolatione naturalis, ſeu cum privatione veri ibi, prius dictum eſt; at quia de illa re in ſequentibus adhuc agitur, iterum dicendum eſt: homo qui intra Eccleſiam natus eſt, a prima pueritia diſcit ex Verbo, & ex doctrinalibus Eccleſiæ, quid verum fidei, etiam quid bonum charitatis; ſed cum adoleſcit ætate, incipit ille vera fidei, quæ didicerat, vel apud ſe confirmare, vel apud ſe negare, proprio enim viſu tunc illa intuetur, per quod facit ut vera illa vel ſibi adproprientur, vel rejiciantur; nihil enim appropriari alicui poteſt, quod non ex propria intuitione agnoſcitur, hoc eſt, quod quis ex ſe, non ex alio, ſcit quod ita ſit: vera itaque, quæ a pueritia hauſerat, non penitius in vitam ejus intrare potuerunt, quam ad primum introitum, a quo admitti interius poſſunt, vel quoque projici foras: apud illos qui regenerantur, hoc eſt, quos Dominus prævidet quod

quod regenerari ſe patiantur, vera illa valde multiplicantur, nam ſunt in affectione ſciendi vera, at cum propius accedunt ad ipſum actum regenerationis, quaſi deprivantur illis veris, nam introrſum trahuntur, & tunc apparet homo in deſolatione, at uſque vera illa ſucceſſive remittantur in naturale, & ibi conjunguntur bono, cum regeneratur homo: ſed apud illos qui non regenerantur, hoc eſt, quos Dominus prævidet quod regenerari ſe non patiantur, vera quidem multiplicari ſolent, nam ſunt in affectione ſciendi talia propter famam, honorem & lucrum, at cum procedunt ætate, ac vera illa proprio viſui ſubmittunt, tunc illa vel non credunt, vel negant, vel in falſa vertunt, ita vera apud hos non interius trahuntur, ſed foras projiciuntur, at uſque remanent in memoria ob fines in mundo, abſque vita; hic ſtatus etiam in Verbo dicitur deſolatio ſeu vaſtatio, ſed differt a priori quod deſolatio prioris ſtatus ſit apparens, at deſolatio hujus ſtatus ſit abſoluta; in priori enim ſtatu homo non privatur veris, at in hoc ſtatu prorſus illis privatur: de deſolatione prioris ſtatus in ſenſu interno actum eſt in hoc Capite, & agitur adhuc in ſequente, & eſt quæ ſignificatur per famem ſeptem annorum; de eadem hoc deſolatione agitur pluries alibi in Verbo, ut apud Eſaiam " Excitare, excitare Hieroſolyma, quæ *bibiſti e manu Jehovæ calicem iræ Ipſius*; duo obvenerunt tibi, quis condolet tibi, *vaſtitas* & *confractio*, *fames* & *gladius*, quis ut conſoler te, filii tui defecerunt, jacuerunt in capite Omnium platearum; propterea audi, age hoc afflicta & ebria ſed non a vino; ecce ſumſi e manu tua *calicem trepidationis*, *feces calicis excandeſcentiæ* meæ, non addes bibere eum amplius, ſed ponam illum in manu contriſtantium te" LI: 17 ad f: deſcribitur hic ſtatus deſolationis, in quo homo Eccleſiæ qui fit Eccleſia, ſeu qui regeneratur, deſolatio illa vocatur vaſtitas, confractio, fames, gladius, tum calix iræ & excandeſcentiæ Jehovæ, calix trepidationis; vera quibus tunc privatur, ſunt filii qui deficiunt & jacent in capite omnium platearum, quod filii ſint vera, videatur n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 2803. 2813. 3373. plateæ quod ſint ubi vera, n: 2336, inde jacere in capite omnium platearum eſt quod vera appareant diſperſa; quod deſolatio apparens ſit, & per illam, ſicut per tentationes, regeneratio, patet nam dicitur quod non amplius bibet, ſed quod ponet calicem in manu contriſtantium illum. Apud Ezechielem " Sic dixit Dominus Jehovih, propterea quod *devaſtant* & *abſorbent* vos a circuitu, ut ſitis vos hæreditas reliquiis gentium, ideo Montes Iſraelis, audite verbum Domini Jehovih; ſic dixit Dominus Jehovih montibus & collibus, rivis & vallibus, & *vaſtitatibus deſolatis*, & *urbibus deſertis*, quæ factæ ſunt in prædam, & in ſubſannationem reliquiis gentium quæ in circuitu; Ego in zelo meo, & in exſcandeſcentia mea loquutus ſum, propter ignominiam gentium, tuliſtis, ſi non gentes quæ vobis a circuitu hæ ignominiam ſuam portabunt; vos autem montes Iſraelis, dabitis ramum veſtrum, & fructum veſtrum feretis populo meo Iſraeli; nam ecce Ego apud vos, & reſpiciam ad vos, ut excolamini & conſeramini; tum multiplicabo ſuper vobis hominem univerſam domum Iſraelis, & *habitabuntur urbes*, & *vaſtitates ædificabuntur*; habitare faciam vos juxta antiquitates veſtras, & bonum faciam præ initiis veſtris"

XXXVI: 3

xxvi: 4 ad 12; hic quoque agitur de deſolatione quæ præcedit regenerationem, deſolatio ſignificatur per vaſtitates deſolatas & urbes deſertas, quæ factæ in prædam & in ſubſannationem, at regeneratio per dare ramum, & ferre fructum, reſpicere ad illos ut excolantur & conſerantur, ut multiplicetur homo, habitentur urbes, & ædificentur vaſtitates, perque habitare facere juxta antiquitates, & bonum facere præ initiis: qualiter ſe habet cum deſolatione, ex illis qui in deſolatione ſunt in altera vita, patet; qui in deſolatione ſunt ibi, a malis ſpiritibus & geniis vexantur, infundunt enim hi perſuaſiones mali & falſi, uſque pæne ut inundentur, inde vera non apparent, at ſicut tempus deſolationis finitur, ita illuſtrantur a luce e cœlo, ac ita mali ſpiritus & genii abiguntur, quiſque in infernum ſuum, ubi luunt pænas; hæc ſunt quæ ſignificantur per quod urbes factæ in prædam & in ſubſannationem reliquiis gentium quæ in circuitu, & quod gentes quæ a circuitu ignominiam ſuam portabunt, ex ſupra apud Eſaiam per quod calix ponetur in manu contriſtantium, & quoque alibi apud Eſaiam, quod vaſtans vaſtabitur, Cap: xxxiii: 1, & apud Jeremiam, viſitabo ſuper vaſtatores, & ponam eos in deſolationes ſæculi, Cap: xxv: 12. Apud Eſaiam "Feſtinabunt filios tuos *deſtructores tui*, & *vaſtatores tui* a te abibunt; tolle circum circa oculos tuos, & vide, omnes congregantur, veniunt tibi, nam quod ad *vaſtationes tuas*, & *deſolationes tuas*, & *terram deſtructionis tuæ*, anguſtior eris quæ pro habitatore, *procul aberunt abſorbtores tui*" xlix: 17. 18. 19, ibi etiam & in toto illo Capite agitur de deſolatione eorum qui regenerantur, deque regeneratione & fructificatione poſt deſolationem, & tandem de punitione illorum qui oppreſſerunt Verſ: 26 ibi. Apud Eundem "*Væ vaſtanti* cum vaſtatus, quando *abſolveris vaſtare*, *vaſtaberis*" xxxiii: 1, ibi quod puniantur qui vaſtant, ut ſupra. Apud Eundem "Commorentur in te *expulſi mei*; Moabe, eſto latibulum illis *coram Vaſtatore*, nam ceſſavit *oppreſſor*, finita eſt *vaſtatio*" xvi: 13. Apud Eundem "Propinquus eſt dies Jehovæ, ſicut *vaſtatio* a Schaddai veniet" xiii: 6; vaſtatio a Schaddai pro vaſtatione in tentationibus, quod Deus quoad tentationes Antiquis dictus ſit Schaddai, videatur n: 1992. 3667. 4572. Apud Eundem "Tunc non ſitient, *in vaſtitatibus* ducet eos, aquas e petra effluere faciet illis, & findet petram ut effluant aquæ" xlviii: 21, de ſtatu poſt deſolationem. Apud Eundem "Conſolabitur Jehovah Zionem, conſolabitur *omnes vaſtitates ejus*, adeo ut ponat *deſertum ejus* ſicut Eden, & *ſolitudinem ejus* ſicut hortum Jehovæ; lætitia & gaudium invenietur in ea, confeſſio & vox cantus" li: 3, ſimiliter, nam ut ſupra dictum, deſolatio eſt propter finem ut homo regeneratur, hoc eſt, ut ſeparatis malis & falſis conjungantur vera bonis, & bona veris, homo regeneratus quoad bonum eſt qui comparatur Edeni, & quoad vera horto Jehovæ. Apud Davidem "Jehovah fecit aſcendere me *e fovea devaſtationis*, e cæno luti, & conſtituit ſuper petra pedes meos" Pſalm: xl: 3. Vaſtatio ac deſolatio hominis Eccleſiæ ſeu Eccleſiæ apud hominem, repræſentata fuit per captivitatem populi Judaici in Babele, & Eccleſiæ exſuſcitatio per reditionem ex captivitate illa, de qua apud Jeremiam paſſim, cumprimis Capite xxxii, 37 ad f:

deſolatio enim eſt captivitas, tunc enim tenetur homo quaſi vinctus, quapropter etiam per vinctos, in carcere, in fovea, ſignificantur illi qui in deſolatione ſunt, videatur n: 4728. 4744. 5037. 5038. 5085. 5096. De ſtatu deſolationis & vaſtationis apud illos qui non regenerantur, etiam paſſim agitur in Verbo; in hoc ſtatu ſunt, qui vera prorſus negant, vel in falſa vertunt; hic ſtatus eſt Eccleſiæ circa finem, cum amplius non fides nec charitas; apud Eſaiam "Notum faciam vobis id quod Ego facturus Vineæ meæ, removendo ſepem ejus ut ſit ad depaſcendum, perrumpendo maceriem ejus, ut ſit in conculcationem, *ponam deinde in deſolationem*, non putabitur, nec ſarrietur, ut aſcendat vepris & virgultum, imo nubibus præcipiam, ut non faciant pluere ſuper illam pluviam" v: 5. 6. 7. Apud Eundem "Dic populo huic, audite audiendo, ſed non intelligite, & videte videndo, ſed non cognoſcite; impingua cor populi hujus, & aures ejus aggrava, & oculos ejus obline, ne forte videat oculis ſuis, & auribus ſuis audiat, & cor ejus intelligat, & convertatur, ut ſanetur ſibi; tum dixi, quouſque Domine, Qui dixit, *uſque dum devaſtabuntur urbes*, ut ſint ſine habitatore, & domus, ut non ſit in iis, & *terra redigatur in ſolitudinem*, removebit hominem; & multiplicabitur *deſerta* in medio terræ, vix amplius in ea pars decima, & tamen erit ad exterminandum" vi: 9 ad f. Apud Eundem "Reliquiæ revertentur, reliquiæ Jacobi ad Deum potentem, nam *conſummatio definita*, inundata juſtitia, nam *conſummationem & definitionem* Dominus Jehovih Zebaoth faciens in tota terra" x: 21. 22. 23. Apud Eundem "Jehovah *evacuans* terram, & *exinaniens* illam, & evertet facies ejus; *evacuando evacuabitur* terra, lugebit, confundetur terra habitabilis, langueſcet & confundetur orbis, *maledictio* comedet terram, lugebit muſtum, langueſcet vitis, reliquum in urbe *vaſtitas*, uſque *ad devaſtationem* contundetur porta, confringendo confracta eſt terra, diſrumpendo diſrumta eſt terra, commovendo commota eſt terra, titubando titubat terra ſicut ebrius" xxiv: 1 ad f. Apud Eundem "*Devaſtatæ* ſunt ſemitæ, ceſſavit tranſiens viam, luget, langueſcit terra; erubuit Libanus, emarcuit, factus eſt Scharon ſicut deſertum" xxxiii: 8. 9. Apud Eundem "*Deſolabo* & abſorbebo ſimul, *vaſtabo* montes & colles, & omnem herbam eorum arefaciam" xlii: 14. 15. Apud Jeremiam "Devotioni dabo omnes gentes circumcirca, & *ponam eas in deſolationem*, & in deriſionem, & *in vaſtitates ſæculi*, & abrogabo ex illis vocem gaudii, & vocem lætitiæ, vocem ſponſi & vocem ſponſæ, vocem molarum & lucem lucernæ, ut ſit tota terra *in deſolationem* & *devaſtationem:* fiet cum impleti fuerint ſeptuaginta anni, viſitabo ſuper regem Babelis, & ſuper gentem hanc iniquitatem eorum, & ſuper terram Chaldæorum, & ponam eum *in deſolationes ſæculi*" xxv: 9. 10. 11. 12. ſeq: Apud Eundem "*In deſolationem*, in opprobrium, *in vaſtationem*, & in *maledictionem*, futura eſt Bozra, & omnes urbes ejus futuræ *in vaſtitates ſæculi*. Erit Edomus *in deſolationem*, omnis qui tranſibit præter eam, obſtupeſcet, & ſibilabit ſuper omnibus plagis ejus" xlix: 13 ad 18. Apud Ezechielem "Sic dixit Dominus habitatoribus Hieroſolymæ ſuper terra Iſraelis, panem ſuum cum ſollicitudine comedent, & aquas ſuas cum ſtupore bibent, *ut devaſtetur terra ejus*

a plenitudine ſua, propter violentiam omnium habitatorum in illa, *urbes habitatæ devaſtabuntur*, & terra *deſolabitur*" XII: 19. 20. Apud Eundem "Cum dedero te *urbem deſolatam*, ſicut urbes quæ non habitantur, cum aſcendere fecero contra te abyſſum, obtexerint te aquæ multæ, & fecero deſcendere te cum deſcendentibus foveam, ad populum ſæculi, & habitare fecero te in terra inferiorum, *in deſolationem* ab æterno cum deſcendentibus foveam" XXVI: 18 ad 22, ubi de Tyro. Apud Joelem "Dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & obſcuritatis, ante eum comedit ignis, & poſt eum inflammat flamma, ſicut hortus Eden terra ante eum, ſed poſt eum *deſertum vaſtitatis*" II: 2. 3. Apud Zephaniam "Propinquus eſt dies Jehovæ, dies excandeſcentiæ dies hic, dies anguſtiæ & coarctationes, *dies vaſtitatis* & *devaſtationis*, dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & obnubilationis, igne Zeli Jehovæ comedetur tota terra, quia *conſummationem* & quidem feſtinatam faciam cum omnibus habitatoribus terræ" I: 15 ad f. Apud Matthæum "Cum videritis *abominationem deſolationis* prædictam a Daniele Propheta, ſtantem in loco ſancto, tunc qui in Judæa fugiant in montes" XXIV: 25. Marc: XIII: 14. Dan: IX: 27. Cap: XII: 10. 11. 12. Ex his conſtat, quod deſolatio ſit privatio veri apparens apud illos qui regenerantur, at abſoluta apud illos qui non regenerantur.

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine, hic etiam de Correſpondentia Viſcerum interiorum cum illo.

5377. *Actum eſt ad finem præcedentis Capitis de Correſpondentia Viſcerum quorundam interiorum Corporis cum Maximo Homine, nempe Hepatis, Pancreatis, Ventriculi, & quorundam aliorum; hic autem continuabitur de Correſpondentia Peritonæi, Renum, Ureterum, Veſicæ, tum Inteſtinorum cum illo; quicquid enim in homine eſt, tam quod in externo homine, quam quod in interno, correſpondentiam habet cum Maximo Homine; abſque Correſpondentia cum illo, hoc eſt, cum cœlo, aut quod idem cum ſpirituali mundo, nihil uſquam exiſtit ac ſubſiſtit, ex cauſa quia non aliquem nexum habet cum priori ſe, conſequenter nec cum Primo, hoc eſt, cum Domino; quod inconnexum eſt, & ſic independens, ne quidem uno momento ſubſiſtere poteſt, quod enim ſubſiſtat, eſt a nexu & dependentia ab illo a quo omne exiſtentiæ, nam ſubſiſtentia eſt perpetua exiſtentia. Inde eſt, quod non ſolum*

ſolum omnia & ſingula apud hominem correſpondeant, ſed etiam omnia & ſingula in univerſo; ipſe ſol correſpondet, & quoque luna, nam in cœlo eſt Dominus Sol & quoque Luna; Solis flamma & calor, ut & lux, correſpondent, eſt enim amor Domini erga univerſum genus humanum cui flamma & calor, & Divinum verum cui lux, correſpondet; ipſa ſidera correſpondent, ſunt ſocietates cœli & habitacula eorum, cum quibus ſiderum eſt correſpondentia, non quod ibi ſint, ſed quod in tali ordine; quicquid apparet ſub ſole, correſpondet, ſicut omnia & ſingula ſubjecta in regno animali, & quoque omnia & ſingula ſubjecta in regno vegetabili, in quæ omnia & ſingula niſi influxus foret ex ſpirituali mundo, momento occumberent & collaberentur; quod etiam ab experientia multa mihi ſcire datum eſt, nam oſtenſum cum quibus in ſpirituali mundo correſponderent plura quæ in regno animali, & adhuc plura quæ in regno vegetabili, & quoque quod abſque influxu nullatenus ſubſiſtant, nam demto priori neceſſario cadit poſterius, ſimiliter ſeparato priori a poſteriori. Quia correſpondentia eſt comprimis hominis cum cœlo, & per cœlum cum Domino, inde eſt quod qualiter correſpondet homo, taliter appareat in altera vita in luce cœli, inde Angeli in candore & pulchritudine ineffabili, infernales autem in nigrore & deformitate inexpreſſibili.

5378. *Spiritus quidam ad me venerunt, at erant taciti, poſtea tamen loquuti ſunt, ſed non ut plures, verum omnes ut unus; appercepi ex ſermone eorum quod tales eſſent, ut omnia ſcire vellent, & omnia cuperent explicare, ac ita ſe confirmare quod ita ſit; modeſti erant, & dicebant quod nihil agant ex ſe ſed ab aliis, tametſi appareat quod ſit ex iis: infeſtabantur tunc ab aliis, dicebatur quod ab illis qui Renum, Ureterum, & Veſicæ provinciam conſtituunt, ſed modeſte illis reſpondebant, at uſque illi hos infeſtabant & laceſſebant, talis enim natura eſt Renalibus; quapropter quia nihil per modeſtiam potuerunt adverſus illos obtinere, ad tale, quod indoli eorum conforme erat, confugiebant, nempe ad amplificandum ſe, & ſic ad terrificandum; inde viſi magni fieri, ſed modo ſicut unus, qui ita tumeſcebat corpore, ut ſicut Atlas videretur attingere cœlum, haſta apparebat in manu, at uſque præter quod terrificaret nihil damni inferre volebat; inde Renales aufugiebant, apparebat tunc quidam qui fugientes inſequutus, & alius qui inter pedes magni iſtius ab anteriori pervolabat; & quoque magnus ille viſus habere calceamenta lignea, quæ projecit verſus Renales. Dicebatur mihi ab Angelis, quod ſpiritus illi modeſti, qui ſe magnifaciebant, eſſent qui* Peritonæum *referunt; eſt Peritonæum membrana communis, quæ circumcingit, & includit viſcera omnia*

 Abdominis,

Abdominis, ſicut Pleura Viſcera omnia thoracis; & quia illa tam extenſa eſt, & reſpective magna, & quoque tumeſcibilis, ideo licet illis, cum ab aliis infeſtantur, ita magnum ad apparentiam ſe ſiſtere, & ſimul tunc terrorem incutere, cumprimis erga illos qui provinciam Renum, Ureterum, & Veſicæ, conſtituunt; hæc enim Viſcera ſeu Vaſa in duplicatura Peritonæi jacent, & ab eo coercentur: per calceamenta lignea repræſentabantur infima naturalia, qualia ſunt quæ renes, ureteres & veſica abſorbent & deferunt, quod calcei ſint infima naturalia, videatur n: 259. 4938 ad 4952; quod dicerent ſe nihil ex ſe agere ſed ab aliis, in hoc quoque referebant peritonæum, quod etiam tale eſt.

5379. *Repræſentative quoque oſtenſum eſt, quomodo ſe habet, quando illi qui Inteſtinum Colon conſtituunt, illos, qui in peritonæi provincia ſunt, infeſtant; qui Inteſtinum Colon conſtituunt, ſunt tumidi, ſicut colon ſuo vento, cum hi inſultare illos vellent, apparebat ſicut paries objici; cumque evertere parietem conarentur, ſemper novus paries exſurgebat; ita ab illis arcebantur.*

5380. *Notum eſt quod Secretiones & Excretiones ſint, & illæ in ſerie, a* **Renibus** *uſque in Veſicam, in primo ſeriei ſunt Renes, in medio ejus Ureteres, & in ultimo Veſica; Illi qui in Maximo homine provincias illas conſtituunt, ſimiliter ſunt in ſerie, & tametſi unius generis ſunt, uſque ſicut ſpecies illius generis differunt: loquuntur voce rauca ſicut bifida, & inferre ſe cupiunt in corpus, verum eſt modo conatus; ſitus eorum reſpective ad humanum corpus eſt talis, qui Renes referunt a latere ſiniſtro proxime ad corpus ſunt ſub ulna, qui Ureteres, ſunt verſus ſiniſtrum abinde a corpore longius, qui veſicam adhuc longius, formant ſimul a latere ſiniſtro verſus anteriora pæne parabolam, nam ſic ſe projiciunt verſus anteriora a ſiniſtris, ita ſatis longo tractu: hæc via communis una eſt verſus inferna, altera eſt per Inteſtina, nam terminatur utrobivis in infernis; correſpondent enim illi qui in infernis talibus quæ excernuntur per inteſtina & per veſicam; falſa enim & mala, in quibus ſunt, non ſunt niſi quam lotium & excrementa in ſenſu ſpirituali.*

5381. *Qui provinciam Renum, Ureterum & Veſicæ in Maximo Homine conſtituunt, ſunt tali genio, ut nihil potius velint, quam explorare & ſcrutari quales alii ſunt, & ſunt quoque qui cupiunt caſtigare & punire, modo aliquid juſtitiæ in cauſa ſit. Munia etiam Renum, Ureterum, & veſicæ talia ſunt, nam ſanguinem in ſe protectum explorant, ſi quid ſeri inutilis & damnoſi ibi ſit, & quoque ſeparant ab*

utili,

utili, & dein caſtigant, nam verſus inferiora detrudunt, & in via & dein variis modis vexant; hæc munia ſunt illorum, qui provinciam illarum partium conſtituunt. At ſpiritus & ſpirituum ſocietates, quibus ipſa urina, imprimis urina fætida, correſpondet, ſunt infernales; ut primum enim urina ſeparata eſt a ſanguine, tametſi eſt in tubulis renum, aut intus in Veſica, uſque eſt extra corpus, nam quod ſeparatum eſt non magis aliquem circulum in corpore facit, proinde non ad ejus partium exiſtentiam & ſubſiſtentiam aliquid contribuit.

5382. *Quod qui Renum & Ureterum provinciam conſtituunt, præſto ſint ad explorandum ſeu ſcrutandum, quales alii ſunt, quid cogitant, & quid volunt, & quod in cupiditate ſint inveniendi cauſas, & reos alicujus culpæ faciendi, ob finem imprimis ut caſtigare queant, multoties expertus ſum, ac de cupiditate illa & fine illo cum illis loquutus: plures illius generis, in mundo, cum ibi vixerunt, fuerant judices, & tunc gaviſi ex corde cum invenerint cauſam, quam crediderant juſtam, mulctandi, caſtigandi, puniendique. Operatio talium appercipitur in regione ad tergum, ubi renes, ureteres, & Veſica. Qui ad Veſicam pertinent, ſe extendunt verſus gehennam, ubi etiam aliqui eorum ſedent quaſi judicium.*

5383. *Modi, quibus explorant aut ſcrutantur aliorum animos, ſunt perplures; ſed licet ſolum hunc afferre; adducunt alios ſpiritus ad loquendum, quod fit in altera vita per influxum, qui non deſcribi ad captum poteſt; ſi tunc facilis eſt ſequela loquelæ inductæ, inde judicant quod tales ſint; inducunt etiam ſtatum affectionis; at qui ita explorant, ſunt inter craſſiores; alii vero aliter; ſunt qui illico dum adveniunt, appercipiunt alterius cogitata, deſideria, & acta, tum quid ei dolori eſt quod egerat; hoc arripiunt, & ſi cauſam autumant juſtam, quoque damnant. Mirabile eſt in altera vita, quod vix aliquis in mundo credere poteſt, utprimum aliquis ſpiritus ad alterum venit, & magis cum ad hominem, quod illico noverit ejus cogitationes & ejus affectiones, & quid tunc egerat, ita omnem ejus ſtatum præſentem, prorſus ſicut diu apud illum fuiſſet, talis communicatio eſt; ſed apperceptionum illarum ſunt differentiæ, ſunt qui percipiunt interiora, & ſunt qui ſolum percipiunt exteriora, hi ſi in cupiditate ſciendi ſint, explorant interiora aliorum variis modis.*

5384. *Modi, quibus illi qui Renum, Ureterum, & veſicæ provinciam in Maximo Homine conſtituunt, caſtigant, ſunt quoque varii, utplurimum amovent jucunda & læta, ac inducunt injucunda & triſtia; per hanc cupiditatem communicant ſpiritus illi cum infernis, at per ju-*

ſtitiam

ſtitiam cauſæ, quam inquirunt antequam caſtigant, communicant cum cœlo; quapropter tenentur in illa provincia.

5385. *Ex his conſtare poteſt, quid ſignificat, quod in Verbo dicatur, quod Jehovah probet & ſcrutetur Renes & Cor, tum quod Renes caſtigent, ut apud Jeremiam* "*Jehovah* probans renes *& cor*" xi: 20: *apud Eundem* "*Jehovah probans juſtum,* videns renes *& cor*" xx: 12: *apud Davidem* "Probas *corda &* renes *Deus juſtus*" *Pſalm*: vii: 10: *apud Eundem* "*Jehovah* explora renes meos *& cor meum*" *Pſalm*: xxvi: 2: *apud Eundem* "*Jehovah Tu* poſſides renes meos" *Pſalm*: cxxxix: 13: *apud Johannem* "*Ego ſum Qui* ſcrutatus renes *& cor*" *Apoc*: ii: 23; *per renes ibi ſignificantur ſpiritualia, & per cor celeſtia, hoc eſt, per renes ſignificantur illa quæ ſunt veri, & per cor illa quæ ſunt boni; cauſa eſt, quia renes purificant ſerum, & cor ipſum ſanguinem, inde ſignificatur per probare, explorare & ſcrutari renes, probare, explorare & ſcrutari quantum & quale veri, ſeu quantum & quale fidei eſt apud hominem: quod id ſignificetur, etiam patet apud Jeremiam* "*Jehovah propinquus Tu in ore eorum, ſed longinquus* a renibus eorum" xii: 2; *& apud Davidem* "*Jehovah ecce* veritatem *deſideras* in renibus" *Pſ*: li: 8: *quod etiam caſtigatio tribuatur renibus, etiam liquet apud Davidem* "*Noctibus* caſtigant me renes mei" *Pſalm*: xvi: 7.

5386. *Sunt etiam alibi in corpore Secretoria & Excretoria, in Cerebro ſunt ventriculi & proceſſus mammillares, qui abducunt pituitoſa ibi; & præterea glandulæ ubivis, mucoſæ & ſalivales in Capite, & perplures in corpore, ac myriades juxta cuticulas, per quas ſudores & obſoleta ſubtiliora excernuntur: illis correſpondent in mundo ſpirituali in genere tenacitates opinionum, tum quoque conſcientioſa in rebus non neceſſariis: apparent aliqui eorum ſupra caput, ad mediam diſtantiam, qui tales ſunt, ut ſcrupulos moveant in rebus, in quibus nihil ſcrupuli eſſe debet; inde quia gravant conſcientias ſimplicium, vocantur Conſcientioſi; quid vera conſcientia non ſciunt, nam in omni quod obvenit ponunt Conſcientiam; poſito enim aliquo ſcrupulo aut dubio, ſi anxia mens ſit & inhæret, nuſquam deſunt confirmantia & ſic gravantia: tales cum adſunt, etiam inducunt anxietatem ſenſibilem parti abdominis proxime ſub diaphragmate; adſunt quoque in tentationibus apud hominem: loquutus ſum cum illis, & appercepi quod illis non ſit aliqua cogitationum extenſio, ut acquieſcant in utilioribus & neceſſariis, nam non potuerunt ad rationes attendere, quia tenaciter permanebant in ſua opinione.*

5387.

5387. *Qui autem ipſi Urinæ correſpondent, ſunt infernales, nam urina, ut ſupra dictum, eſt extra corpus, quia ſeparata jamdum a ſanguine, ac in ſe non niſi quam ſerum immundum & obſoletum, quod dejectum; de illis ſequentia licet referre: quidam ſpiritus perceptus primum ſicut intus in corpore, ſed mox intra ad dextrum, ubi cum ſiſtebatur, erat inconſpicuus, potuit ſe arte inconſpicuum facere; cum interrogabatur, nihil quicquam tunc reſpondebat; dicebatur ab aliis quod piratica exercuerit in vita corporis, appercipitur enim manifeſte in altera vita a ſphæra vitæ affectionum & cogitationum, quis & qualis fuerat, quia cujuſvis vita manet: is variabat locum, nunc apparendo ad dextrum nunc ad ſiniſtrum; percepi quod id faceret ex timore ne ſciretur quis eſſet, & ne cogeretur aliquid fateri; dicebatur ab aliis ſpiritibus, quod tales ad minimum periculi timidiſſimi ſint, & cum nihil periculi animoſiſſimi; & quod tales in oppoſito ſint ad illos quibus ejectio urinæ correſpondet, damnum ei inferre quocunque modo ſtudent; & ne dubitarem, per experientiam id oſtenſum erat, cum illi qui urinæ ejectioni correſpondebant, ſe paulo retraherent, & ille pirata adeſſet, ſiſtebatur prorſus urinæ emiſſio, & quoque revolvebatur cum diſcrimine, at cum revocabantur, urinæ emiſſio ſecundum præſentiam intendebatur: quod is pirata fuerit, poſtea faſſus eſt, dicens quod ſe dextre occultare potuerit, ac verſute & induſtrie fallere inſequentes, & quod nunc amet fœda urinoſa multum præ aquis limpipidis, & quod nidor urinæ fœtidus ſit quo maxime delectatur, adeo ut in ſtagnis, imo in cadis urinæ fœtidæ, velit domicilium habere. Oſtenſum quoque quali facie erat, non erat ei facies, ſed aliquid nigre barbatum loco faciei. Poſtea etiam alii piratæ, non ita induſtrii, arceſſebantur, illi quoque parum loquebantur, & quod mirum frendebant dentibus; dicebant etiam illi, quod urinas præ omnibus liquidis ament, & fæculentas præ aliis; ſed his non pro facie erat barbatum quid ut priori, ſed dira quædam dentium crates; barba enim & dentes ſignificant infima naturalia; quod uſque facie ſignificat quod nihil vitæ rationalis; nam quod non aliqua facies appareat, eſt ſignum, quod nulla correſpondentia ſit interiorum cum Maximo Homine, quiſque enim apparet in luce cœli in altera vita ſecundum correſpondentiam, inde infernales in horrenda deformitate.*

5388. *Quidam ſpiritus apud me fuit, mecum loquutus, qui in vita corporis nullam fidem habuerat, nec vitam aliquam poſt mortem crediderat, fuit etiam inter induſtrios unus; captare potuerat animos loquendo ad favorem, & aſſentiendo, quapropter quod talis fuerit, non*

patuit

patuit primum ex ſermone ejus, potuit etiam loqui volubiliter, fluvii inſtar, ſicut bonus ſpiritus; at inde noſcebatur primum, quod non amaret loqui de illis quæ ſunt fidei & charitatis, tunc enim non potuit ſequi cogitatione, ſed ſe retraxit, & deinde perceptum ex ſingulis, quod aſſentator fuerit fallendi cauſa: differunt enim aſſentationes ſecundum fines, ſi enim finis ſit amicitia, aut voluptas converſationis, aliave ſimilis, & quoque lucrum licitum, non eſt ita male, at ſi finis ſit arcana eliciendi, & ſic devinciendi alterum ad officia mala, in genere ſi finis nocendi, tunc male; talis finis fuerat huic; hic ſpiritus etiam in oppoſito erat contra illos, qui in provincia renum & ureterum; dicebat etiam ille, quod amaret nidorem urinæ præ omnibus odoribus; injecit etiam contractionem ſeu anguſtiam dolorificam in regionem inferiorem ventris.

5389. *Sunt cohortes ſpirituum, qui circumvagantur, & per vices ad eadem loca redeunt, illos mali ſpiritus multum timent, nam certo torturæ genere eos cruciant, dictum quod illi correſpondeant fundo ſeu ſuperiori parti veſicæ in communi, ac ligamentis muſcularibus inde concentrantibus ſe verſus ſphincterem, ubi per contorſionis modum extruditur urina: ſpiritus illi ſe applicant tergali parti, ubi cauda equina; modus operandi illorum fit per reciprocationes citas, quas nemo poteſt inhibere, eſt modus conſtrictorius & reſtrictorius directus verſus ſuperiora, & acuminatus in forma coni; mali ſpiritus qui conjiciuntur intra conum illum, imprimis a ſuperiori, per diſtorſiones reciprocas miſerabiliter cruciantur.*

5390. *Excretionibus immundis correſpondent etiam alii ſpiritus, nempe tales qui in mundo vindictæ tenaces fuerunt, apparuerunt hi mihi antrorſum verſus ſiniſtrum; excretionibus illis immundis etiam correſpondent, qui ſpiritualia ad tereſtria immunda deducunt: adveniebant etiam tales, & ſecum ferebant cogitationes ſpurcas, ex quibus etiam ſpurca loquebantur, tum quoque quæ munda fuerunt ad immunda flectebant, & in talia vertebant; ejus generis plures fuerunt ex infima plebe, etiam ex aliis qui in mundo inter digniores, hi quidem in vita corporis non ita loquuti ſunt in conſortiis, ſed uſque ita cogitarunt, inhibuerunt enim ſe loqui ſicut cogitarunt, ne ſic in infamiam venirent, & perderent amicitias, lucra & honores, at uſque inter ſimiles ſui, cum in libero, loquela fuerat, qualis infimæ plebis, & adhuc fœdior, quia facultate quadam intellectuali præditi ſunt, qua abuſi ad conſpurcandum etiam ſancta Verbi & doctrinæ*

5391. *Sunt quoque Renes, qui* RENES SUCCENTURIATI, *& quoque*

capſulæ

capſulæ renales *vocantur; illorum munus eſt non ita ſecernere ſerum, ſed ipſum ſanguinem, & puriorem per brevem circulum tranſmittere verſus cor; ita quoque præcavere, ne vaſa ſpermatica, quæ vicina ſunt, omnem ſanguinem puriorem auferant; ſed præcipuam operam præſtant in embryonibus, & quoque in infantibus recens natis. Sunt caſtæ virgines quæ illam provinciam in Maximo Homine conſtituunt, ad anxietates faciles, & timidæ ne turbentur, jacent quietæ a ſiniſtra lateris parte inferius; ſi quid de cœlo cogitatur, & ſi quid de ſtatus earum mutatione, anxiæ fiunt & ſuſpirant, quod aliquoties manifeſte ſentire datum; cum cogitationes meæ ducebantur ad infantes, tunc illæ ſentiebant inſigne ſolatium & gaudium internum, quod etiam aperte faſſæ ſunt; cum quoque cogitabatur aliquid in quo non cæleſte, etiam angebantur; anxietas earum inde præcipue venit, quod illa indole ſint, ut cogitationes inhærenter in una re teneant, nec varietate diſcutiant anxia; quod ad provinciam illam pertineant, eſt quia ſic quoque detinent animum alterius conſtanter in cogitationibus certis, inde exſurgunt & manifeſtant ſe talia, quæ in ſerie cohærent, quæ abſtrahenda, ſeu a quibus purificandus homo; ſic etiam patent interiora melius angelis, nam amotis talibus quæ obſcurant & avertunt, fit intuitio clarior & influxus.*

5392. *Quinam ſunt qui* Intestinorum *provinciam in Maximo Homine conſtituunt, conſtare aliquatenus poteſt ab illis qui Ventriculum referunt, nam Inteſtina continuantur Ventriculo, & munia Ventriculi ibi creſcunt & exacerbantur, uſque ad Inteſtina ultima, quæ ſunt Colon & Rectum; quapropter qui in his ſunt, prope ſunt ad Inferna quæ excrementitia vocantur. In regione Ventriculi & Inteſtinorum ſunt illi qui in inferiorum terra; qui quia ſecum e mundo traxerunt immunda, quæ inhærent cogitationibus & affectionibus eorum, eapropter tenentur ibi ad aliquod tempus, uſque dum talia abſterſa ſunt, hoc eſt, ad latus conjecta; his itaque ad latus conjectis, ad cœlum elevari poſſunt. Qui ibi ſunt, nondum ſunt in Maximo Homine; ſunt enim ſicut Alimenta in Ventriculum demiſſa, quæ non niſi quam cum defæcata ſunt, in ſanguinem, ita in corpus intromittuntur; qui terreſtrioribus fæcibus inquinati ſunt, illi ſunt ſub illis in regione Inteſtinorum, at ipſa excrementa quæ exonerantur correſpondent Infernis, quæ inferna excrementitia vocantur.*

5393. *Notum eſt, quod Inteſtinum Colon ſe late extendat, ita quoque qui in provincia illa; ſe extendunt antrorſum, ſiniſtrum verſus in linea curva, pergendo ad infernum: in inferno illo ſunt, qui nulla mi-*

 ſericordia

ſericordia præditi fuerunt, & abſque conſcientia genus humanum perdere voluerunt, nempe interficere & ſpoliare abſque reſpectu & delectu, ſive reſiſtant ſive non reſiſtant, ſive viri ſint ſive fœminæ; tali feroci animo eſt multa pars militum & eorum præfectorum, qui non in pugnis ſed poſt pugnas cum ferocitate contra victos & inermes graſſantur, & cum furore occidunt & ſpoliant: cum angelis de talibus loquutus ſum, quales ſunt homines ſibi relicti, & cum abſque lege & ex libero permittitur illis agere, quod multo feriores ſint feris peſſimis, quæ non ita ad internecionem ſpeciei ſuæ ruunt, modo quod ſe defendant, & ſe ſatient illis quæ ad victum illis dicata ſunt, at cum ſatiati non talia faciunt; aliter homo qui ex crudelitate & feritate; Angeli horruerunt, quod genus humanum tale ſit; tunc primum gaudent ex corde, & ſuperbiunt animo, cum ſtrata agmina & rivos ſanguinis vident per totum campum, abſque gaudio quod patria liberata ſit, modo quod illi audiant magni & heroes; & tamen ſe Chriſtianos vocant; & uſque credunt ſe venturos in cœlum, ubi tamen non niſi quam pax, miſericordia, charitas; tales in inferno coli & recti ſunt. At vero illi, quibus aliquid humani inerat, apparent, verſus ſiniſtrum antrorſum in linea curva, intra quendam parietem; at uſque illis multum amoris ſui ineſt. In quibus reſpectus ineſt pro bono, hoc repræſentatur quandoque per ſtellulas pæne igneas, non candidas. Apparuit mihi paries quaſi gypſeus cum ſculpturis, prope ad ſiniſtram ulnam, qui paries extenſior factus & ſimul altior, colore ſuperius vergente ad cæruleum; dictum quod repræſentativum eſſet quorundam ex illo genere, qui meliores fuerunt.

5394. Qui crudeles & adulteri fuerunt, in altera vita nihil plus ament quam ſordes & excrementa, fætores ex talibus ſunt illis ſuaviſſimi & jucundiſſimi, ac illos præferunt omnibus jucundis, cauſa eſt quia correſpondent: inferna illa ſunt partim ſub natibus, partim ſub pede dextro, & partim antrorſum profunde; illa ſunt in quæ ducit via per Inteſtinum Rectum. Quidam illuc tranſlatus, & inde mecum loquutus, dicebat, quod ibi ſolum latrinæ appareant; loquebantur cum illo qui ibi, & ducebant ad varias latrinas, quæ ibi perplures: poſtea ducebatur ad alium locum paulo ad ſiniſtrum, & cum ibi eſſet, dicebat, quod nidor teterrimus ex cavernis ibi exhalaret; & quod non movere pedem poſſet, quin pæne in aliquam cavernam decidat; & cavernis etiam fætor cadaveroſus exhalatus eſt, cauſa erat, quia crudeles & doloſi erant qui ibi, quibus cadaveroſus fætor eſt jucundiſſimus. Sed de his in ſequentibus agendum, ubi de infernis, & in ſpecie de infernis excrementitiis & cadaveroſis.

5395.

5395. *Sunt qui vivunt non propter aliquem uſum patriæ, nec ſocietatum ibi, ſed propter vivere ſibi, nihil jucundi habentes in officiis, ſed ſolum in honorari & coli, propter quem finem etiam officia ambiant, & præterea in edere, bibere, ludere, converſari, ob nullum alium quam voluptatis finem; illi in altera vita nullatenus intereſſe poſſunt conſortiis bonorum ſpirituum, minus angelorum, apud hos enim uſus facit jucundum, & ſecundum uſus quoque eſt eis quantum & quale jucundi; Regnum enim Domini non eſt niſi quam regnum uſuum; cum in regno terreſtri quiſque æſtimatur & honoratur ſecundum uſum, quid non in Regno cœleſti. Illi qui vixerunt ſolum ſibi & voluptati, abſque fine alius uſus, etiam ſub natibus ſunt, & ſecundum voluptatum ſpecies, & fines, degunt in ſordibus.*

5396 *Appendicis loco licet referre: circum me erat turba ſpirituum multa, audita ſicut quoddam inordinatum fluens; conquerebantur, dicendo, quod nunc pereat totum, nam in turba illa nihil apparebat conſociatum, quod faciebat ut timerent interitum; putabant etiam eſſe totum, ut fit cum talia contingunt. Sed in medio eorum appercepi ſonum mollem, angelicum dulcem, cui nihil niſi quam ordinatum inerat, angelici chori ibi erant intra, & turba ſpirituum cui inordinatum extra; hic fluvius angelicus perſtabat diu; & dicebatur, quod per id repræſentaretur, quomodo Dominus regit inconcinna & inordinata quæ extra ſunt ex pacifico in medio, per quod inordinata in peripheriis in ordinem, quodlibet a ſuæ naturæ errore, rediguntur.*

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM SECUNDUM.

1. ET vidit Jacob, quod eſſet annona in Ægypto, & dixit Jacob filiis ſuis, quare aſpicitis vos.

2. Et dixit, ecce audivi quod ſit annona in Ægypto, deſcendite illuc, & emite nobis inde, & vivamus, & non moriamur.

3. Et deſcenderunt fratres Joſephi decem, ad emendum frumentum ex Ægypto.

4. Et Benjaminem fratrem Joſephi, non miſit Jacob cum fratribus ejus, quia dixit, forte obveniat illi damnum.

5. Et venerunt filii Iſraelis ad emendum in medio venientium, quia fuit fames in terra Canaan.

6. Et Joſeph is dominator ſuper terram, & vendens omni populo terræ: & venerunt fratres Joſephi, & incurvaverunt ſe ei facies ad terram.

7. Et vidit Joſeph fratres ſuos, & agnovit illos, & geſſit ſe alienum ad illos, & loquutus cum illis dura, & dixit ad illos, unde veniſtis, & dixerunt, e terra Canaan, ad emendum cibum.

8. Et agnovit Joſeph fratres ſuos, & illi non agnoverunt eum.

9. Et recordatus Joſeph ſomniorum, quæ ſomniavit illis, & dixit ad illos, exploratores vos, ad videndum nuditatem terræ veniſtis.

10. Et dixerunt ad eum, non Domine mi, & ſervi tui veniunt ad emendum cibum.

11. Omnes nos filii viri unius nos, recti nos, non ſunt ſervi tui exploratores.

12. Et dixit ad illos, non, quod nuditatem terræ veniſtis ad videndum.

13. Et dixerunt, duodecim ſervi tui fratres nos, filii viri unius in terra Canaan, & ecce minimus cum patre noſtro hodie, & unus non eſt.

14. Et dixit ad illos Joſeph, hoc, quod loquutus ad vos, dicendo, exploratores vos.

15. In hoc probabimini, vivat Pharao, ſi exhibitis exhinc, niſi in venire frater veſter minimus huc.

16.

16. mittite e vobis unum, & accipiat fratrem veſtrum, & vos vinciemini, & probabuntur verba veſtra, an veritas cum vobis, & ſi non, vivat Pharao, quod exploratores vos.

17. Et concluſit illos ad cuſtodiam tribus diebus.

18. Et dixit ad illos Joſeph in die tertio, hoc facite, & vivetis, Deum ego timeo.

19. Si recti vos, frater veſter unus vinciatur in domo cuſtodiæ veſtræ, & vos ite, adducite annonam famis domorum veſtrarum.

20. Et fratrem veſtrum minimum adducatis ad me, & verificabuntur verba veſtra, & non moriamini; & fecerunt ita.

21. Et dixerunt vir ad fratrem ſuum, profecto, rei ſumus nos ſuper fratrem noſtrum, cujus vidimus anguſtiam animæ in deprecando illo ad nos, & non audivimus, propterea venit ad nos anguſtia hæc.

22. Et reſpondit Reuben illis, dicendo, nonne dixi ad vos dicendo, ne peccetis in natum, & non auſcultaviſtis, & etiam ſanguis ejus ecce inquiritur.

23. Et illi non ſciverunt, quod audiens Joſeph, quia interpres inter illos.

24. Et converſus a ſuper illis, & flevit, & rediit ad illos, & loquutus ad illos, & accepit ex illis Schimeonem, & vincivit illum ad oculos illorum.

25. Et præcepit Joſeph, & impleverunt vaſa illorum frumento, & ad reducendum argentum illorum, cujus libet in ſaccum illius, & ad dandum illis viaticum ad viam; & fecit illis ita.

26. Et ſuſtulerunt annonam ſuam ſuper aſinos ſuos, & iverunt inde.

27. Et aperuit unus ſaccum ſuum, ad dandum pabulum aſino ſuo in diverſorio, & vidit argentum ſuum, & ecce illud in ore manticæ illius.

28. Et dixit ad fratres ſuos, reductum argentum meum, & etiam ecce in mantica mea, & exivit cor illorum, & intremuerunt, vir ad fratrem ſuum dicendo, quid hoc fecit Deus nobis.

29. Et venerunt ad Jacobum patrem ſuum, terram Canaan, & indicabant ei omnia obvenientia illis, dicendo.

30. Loquutus vir Dominus terræ cum nobis dura, & dedit nos ſicut explorantes terram.

31. Et diximus ad eum, recti nos, non ſumus exploratores.

32. Duodecim nos fratres filii patris noſtri, unus non eſt, & minimus hodie cum patre noſtro in terra Canaan.

33. Et dixit ad nos vir dominus terræ, in hoc ſciam quod recti vos, fratrem veſtrum unum manere facite mecum; & famem domorum veſtrarum accipite, & ite.

34. Et adducite fratrem veſtrum minimum ad me, & ſciam quod non exploratores vos, quod recti vos; fratrem veſtrum dabo vobis, & terram negotiando pervagabimini.

35. Et fuit, illi evacuantes ſaccos ſuos, & ecce cuivis colligatio argenti ſui in ſacco ſuo, & videbant colligationes argenti illorum, illi & pater illorum, & timuerunt.

36. Et dixit ad illos Jacob pater illorum, me orbaviſtis, Joſeph non eſt, & Schimeon non eſt, & Benjaminem ſumitis; ſuper me erunt omnia hæc.

37. Et dixit Reuben ad patrem ſuum, dicendo, duos filios meos mori facias, niſi adduxero illum ad te, da illum ſuper manum meam, & ego reducam illum ad te.

38. Et dixit, non deſcendet filius meus vobiſcum, quia frater illius mortuus, & ille ſolus is relictus, & obveniat illi damnum in via, qua ibitis in illa, & deſcendere facietis canitiem meam in mærore ſepulchrum.

CONTENTA.

5396. In priori Capite ad finem actum eſt de influxu & conjunctione cœleſtis ſpiritualis cum ſcientificis in naturali; nunc agitur de influxu & conjunctione cœleſtis ſpiritualis cum veris fidei quæ ſunt Eccleſiæ ibi.

5397. Agitur primum de conatu appropriandi hæc vera per ſcientifica Eccleſiæ, quæ Ægyptus, & abſque medio, quod Benjamin, cum Vero ex Divino quod Joſeph, ſed hoc incaſſum, quare remiſſa, & aliquod bonum veri naturalis gratis datum.

SENSUS INTERNUS.

5398. IN hoc Capite & in illis quæ ſequuntur de filiis Jacobi & Joſepho, in ſenſu interno agitur de regeneratione Naturalis quoad vera & bona Eccleſiæ, quod nempe per ſcientifica non fiat, ſed per influxum a Divino. Qui hodie ab Eccleſia ſunt, tam parum aliquid de Regeneratione ſciunt,

ſunt, ut vix aliquid; ne quidem hoc ſciunt, quod Regeneratio perſtet per totum curſum vitæ illius qui regeneratur, & quod continuetur in altera vita; tum quod arcana Regenerationis ſint tam innumerabilia, ut vix quoad unam myriadis partem ſciri queant ab Angelis, & quod illa quæ ſciunt angeli, ſint quæ faciunt intelligentiam & ſapientiam eorum: quod, qui hodie ab Eccleſia ſunt, tam parum de Regeneratione ſciant, eſt cauſa quia tam multa loquuntur de Remiſſione peccatorum, & de Juſtificatione, & quia credunt quod peccata momento remittantur, & quidam quod abſtergantur, ſicut ſordes e corpore per aquas, & quod per ſolam fidem ſeu per unius momenti confidentiam juſtificetur homo; quod homines Eccleſiæ ita credant, eſt cauſa, quia non ſciunt quid peccatum ſeu malum, ſi illud noſſent, ſcirent, quod peccata alicui nequaquam abſtergi queant, ſed quód ſeparentur ſeu rejiciantur ad latera ne exſurgant, quando homo in bono tenetur a Domino; tum quod hoc fieri nequeat, niſi malum continue ejiciatur, & hoc per media quæ indefinita numero, & quoad plurem partem ineffabilia; qui in altera vita ſecum illam opinionem traxerunt, quod homo momento per fidem juſtificetur, & prorſus abluatur a peccatis, cum apparcipiunt quod Regeneratio fiat per media indefinita numero & ineffabilia, ſtupeſcunt, & inſcitiam ſuam, quam etiam inſaniam vocant, quam in mundo habuerunt de momentanea remiſſione peccatorum, & de juſtificatione, rident; dicitur illis quandoque, quod Dominus nulli non qui deſiderat ex corde, remittat peccata, ſed uſque non ideo ſeparantur illi a turba diabolica, cui alligati ſunt per mala, quæ ſequuntur vitam, quam omnem ſecum habent; diſcunt dein ab experientia, quod ab infernis ſeparari ſit a peccatis, & quod id nequaquam fieri queat, niſi per mille & mille modos ſoli Domino notos, & hoc continua ſucceſſione, ſi velis credere, in æternum; nam homo tantum malum eſt, ut ne quidem ab uno peccato plene in æternum liberari queat, at ſolum ex Miſericordia Domini, ſi eam receperit, a peccato detineri, & in bono teneri. Quomodo itaque homo novam vitam accipit & regeneratur, continetur in Sanctuario Verbi, hoc eſt, in ſenſu ejus interno, ob cauſam imprimis, ut Angeli ex Verbo cum legitur ab homine, in ſuo felici ſapientiæ ſint, & quoque tunc in jucundo inſerviendi pro mediis. In hoc Capite & in ſequentibus, ubi de fratribus Joſephi, agitur in ſenſu interno ſupremo de Glorificatione naturalis Domini, & in ſenſu repræſentativo de Regeneratione naturalis apud hominem a Domino, hic quoad vera quæ Eccleſiæ ibi.

5399. Verſ. 1. 2. 3. 4. 5. *Et vidit Jacob quod eſſet annona in Ægypto, & dixit Jacob filiis ſuis, quare aſpicitis vos. Et dixit, ecce audivi, quod ſit annona in Ægypto; deſcendite illuc; & emite nobis inde, & vivamus & non moriamur. Et deſcenderunt fratres Joſephi decem, ad emendum frumentum ex Ægypto. Et Benjaminem fratrem Joſephi non miſit Jacob cum fratribus ejus, quia dixit, forte obveniat illi damnum. Et venerunt filii Iſraelis ad emendum in medio venientium, quia fuit fames in terra Canaan.* Et vidit, ſignificat illa quæ fidei: Jacob, ſignificat Naturale quoad verum quod Eccleſiæ: quod eſſet annona in Ægypto, ſignificat animum comparandi ſibi vera per ſcientifica, quæ ſunt Ægyptus:

&

& dixit Jacob filiis ſuis, ſignificat perceptionem de veris in communi: quare aſpicitis vos, ſignificat cur hærerent: & dixit, ecce audivi quod ſit annona in Ægypto, ſignificat quod comparari queant vera per ſcientifica: deſcendite illuc & emite nobis inde, ſignificat appropriationem per illa: & vivamus & non moriamur, ſignificat inde vitam ſpiritualem: & deſcenderunt, ſignificat conatum & actum: fratres Joſephi decem, ſignificat talia vera Eccleſiæ quæ correſponderent: ad emendum frumentum ex Ægypto, ſignificat ad appropriandum ſibi bonum veri per ſcientifica: & Benjaminem fratrem Joſephi, ſignificat ſpirituale cœleſtis, quod medium: non miſit Jacob cum fratribus ejus, ſignificat quod abſque illo medio: quia dixit, forte obveniat illi damnum, ſignificat quod id abſque cæleſti ſpiritualis, quod Joſephus, periturum: & venerunt filii Iſraelis ad emendum in medio venientium, ſignificat quod vellet ut ſpiritualia vera æque compararentur per ſcientifica, ſicut reliqua: quia fuit fames in terra Canaan, ſignificat quod deſolatio quoad illa quæ ſunt Eccleſiæ in Naturali.

5400. Et vidit, quod ſignificet illa quæ fidei, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſint illa quæ fidei, de qua n: 897. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421.; viſus enim abſtractus a talibus quæ ſunt mundi, hoc eſt, viſus ſpritualis non aliud eſt quam perceptio veri, hoc eſt, talium quæ ſunt fidei, quapropter per videre in ſenſu interno non aliud ſignificatur; ſenſus enim internus prodit, cum abſtrahuntur illa quæ ſunt mundi, nam ſenſus internus eſt talium quæ ſunt cœli; Lux cœli, per quam viſus ibi, eſt Divinum Verum a Domino, hoc apparet coram oculis angelorum ſicut lux, millies candidior luce meridiana in mundo, quæ Lux quia vitam in ſe habet, idcirco ſimul ac viſum oculi angelorum etiam viſum intellectus eorum illuminat, & facit apperceptionem veri, ſecundum quantum & quale boni in quo ſunt. Quia in hoc Capite in ſenſu interno agitur de illis quæ ſunt fidei, ſeu de veris Eccleſiæ, idcirco in ipſo initio hujus Capitis dicitur, vidit, & per vidit ſignificantur illa quæ ſunt fidei.

5401. Jacob, quod ſignificet naturale quoad verum quod Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Jacobi, quod ſit doctrina veri in naturali, & in ſenſu ſupremo Domini Naturale quoad verum, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 4009. 4538.

5402. Quod eſſet annona in Ægypto, quod ſignificet animum comparandi ſibi vera per ſcientifica, quæ Ægyptus, conſtat ex ſignificatione annonæ, quod ſint vera Eccleſiæ, ſeu vera quæ fidei; quod abundantia annonæ ſit multiplicatio veri, videatur n: 5276. 5280. 5292; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462; & quod in genuino ſenſu ſint ſcientifica Eccleſiæ, videatur n: 4749. 4964. 4966; quod ſignificetur animus comparandi ſibi illa, involvitur, ut patet a mox ſequentibus. Per ſcientifica quæ Eccleſiæ, quæ hic ſunt Ægyptus, intelliguntur omnes cognitiones veri & boni, antequam conjunctæ ſunt cum interiori homine, ſeu per interiorem hominem cum cœlo, ac ita per cœlum cum Domino; doctrinalia Eccleſiæ & ejus ritualia, ut & cognitiones quid & quomodo hæc re-

præſentant

præſentant ſpiritualia, ac ſimilia, non ſunt niſi quam ſcientifica; antequam homo ex Verbo viderit, num vera ſint, & inde appropriavit illa ſibi. Sunt binæ viæ comparandi vera quæ ſunt fidei, nempe per Doctrinalia, & per Verbum; cum homo ſolum comparat illa ſibi per Doctrinalia, tunc fidem habet illis qui ex Verbo illa concluſerunt, ac apud ſe confirmat quod vera ſint quia alii ſic dixerunt, ita non credit illa ex ſua ſed ex aliorum fide: at cum comparat ſibi illa ex Verbo, & inde apud ſe confirmat quod vera ſint, tunc credit illa quia ex Divino ſunt, ita ex fide a Divino. Unuſquiſque, qui intra Eccleſiam eſt, primum comparat ſibi vera quæ fidei ex Doctrinalibus, & quoque inde comparare debet, quia nondum tali judicio pollet, ut ipſe videre illa ex Verbo queat, ſed tunc vera illa non aliud ei ſunt quam ſcientifica; at cum ex ſuomet judicio intueri illa poteſt, ſi tunc non conſulit Verbum fine ut inde videat num vera ſint; manent apud illum ut ſcientifica; at ſi tunc conſulit Verbum ex affectione & fine ſciendi vera, & cum invenerit illa, tunc comparat ſibi illa quæ fidei ſunt ex genuino fonte, & tunc a Divino ei appropriantur: hæc, & ſimilia ſunt, de quibus in ſenſu interno hic agitur, Ægyptus enim ſunt illa ſcientifica, Joſephus eſt verum a Divino, ita Verum e Verbo.

5403. Et dixit Jacob filiis ſuis, quod ſignificet perceptionem de veris in communi, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 3395; & a ſignificatione filiorum, quod ſint vera quæ fidei, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373. 4257; & quia fuerunt filii Jacobi, ſignificantur vera in communi, nam per duodecim filios Jacobi, ſicut per duodecim tribus, ſignificata ſunt omnia fidei, ita vera in communi, videatur n: 2129. 2130. 3858. 3862. 3926. 3939. 4060.

5404. Quare aſpicitis vos, quod ſignificet cur hærerent, conſtare poteſt abſque explicatione.

5405. Et dixit, ecce audivi, quod ſit annona in Ægypto, quod ſignificet quod comparari queant vera per ſcientifica, conſtare poteſt ab illis, quæ mox ſupra n: 5402, explicata ſunt, ubi per quod eſſet annona in Ægypto, ſignificatur animus comparandi ſibi vera per ſcientifica, quæ Ægyptus; quid per ſcientifica, quæ Ægyptus, intelligitur, ibi etiam videatur. Annona hic in Lingua Originali exprimitur per vocem quæ ſignificat *fractionem*, per ſimilem vocem etiam *emere* & *vendere*, ubi dicitur, quod filii Jacobi emerent illud in Ægypto, & quod ibi Joſephus venderet illud, cauſa eſt, quia in Antiqua Eccleſiā frangebatur panis cum daretur alteri, & per id ſignificabatur communicare ex ſuo, & appropriare bonum, ex ſuo, ac ita mutuum facere amorem; cum enim frangitur panis, & datur alteri, tunc communicatur ex ſuo; aut cum inter plures frangitur panis, tunc unus panis fit mutuus, conſequenter conjunctio per charitatem; inde patet, quod fractio panis fuerit ſignificativum mutui amoris: ritus ille quia receptus fuit, & ſolennis in Eccleſia Antiqua, ideo quoque per ipſam fractionem intelligebatur annona quæ communis fiebat; quod panis ſit bonum amoris, videatur n: 276. 680. 1798.

2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976: inde eſt, quod Dominus, cum panem daret, eum fregerit, ut apud Matthæum "Jeſus ſumens quinque panes & duos piſces, ſuſpiciens in cœlum, benedixit, & *frangens* dedit diſcipulis *panem*" xiv: 19. Marc: vi: 41. Luc: ix: 16. Apud Eundem "Jeſus ſumens ſeptem panes & piſces, gratias agens, *fregit*, & dedit diſcipulis ſuis, & diſcipuli turbæ" xv: 36. Marc: viii: 6. Apud Eundem "Accipiens Jeſus panem, benedicens, *fregit*, & dedit diſcipulis, & dixit, accipite, comedite, hoc eſt Corpus meum" xxvi: 26. Marc: xiv: 22. Luc: xxii: 19. Apud Lucam "Factum eſt, cum Dominus accumberet cum illis, accipiens *panem* benedixit, & *frangens* tradidit illis: & illorum aperti ſunt oculi, & agnoverunt Ipſum. Narrarunt diſcipuli, quomodo Dominus agnitus eſſet illis in *fractione panis*" xxiv: 30. 31. 35. Apud Eſaiam "Hoc jejunium, eſt quod eligo, *frangere* eſurienti *panem* tuum" lviii: 6. 7.

5406. Deſcendite illuc & emite nobis inde, quod ſignificet appropriationem per illa, conſtat ex ſignificatione deſcendere, quod prædicetur verſus exteriora, de qua ſequitur; & ex ſignificatione emere, quod ſit appropriatio, de qua n: 4397. 5374; quod ſit per illa, nempe per ſcientifica, ſignificatur per inde, nempe ex Ægypto, quod Ægyptus ſint ſcientifica, ſupra oſtenſum eſt. In verbo paſſim dicitur aſcendere, & deſcendere, cum ab uno loco in alterum, non ex cauſa quod unus locus editior fuerit altero, ſed quia aſcendere prædicatur verſus interiora ſeu ſuperiora, & deſcendere verſus exteriora ſeu inferiora, hoc eſt, quod aſcendere prædicetur verſus ſpiritualia & cœleſtia, hæc enim interiora ſunt, & quoque creduntur ſuperiora, & deſcendere verſus naturalia & terreſtria, hæc enim exteriora ſunt, & quoque ad apparentiam inferiora; inde eſt, quod non ſolum hic, ſed etiam ubivis alibi in Verbo, dicatur a terra Canaan ad Ægyptum deſcendere, & ab Ægypto ad terram Canaan aſcendere, per terram Canaan enim ſignificatur cœleſte, & per Ægyptum Naturale, nam terra Canaan in ſenſu repræſentativo eſt Regnum cœleſte, conſequenter bona & vera cœleſtia & ſpiritualia, quæ quoque ſunt interius apud hominem qui eſt regnum Domini, at Ægyptus in ſenſu repræſentativo eſt Regnum naturale, conſequenter bona & vera quæ ſunt Eccleſiæ externæ, & quoad plurem partem ſunt ſcientifica; quod aſcendere prædicetur verſus interiora, videatur n: 4539.

5407. Et vivamus & non moriamur, quod ſignificet vitam ſpiritualem, conſtat ex ſignificatione vivere, & non mori, quod ſit vita ſpiritualis, nam non aliud per vivere & non mori in ſenſu interno ſignificatur; in altera enim vita, per vitam ſignificatur in genere cœlum, in ſpecie felicitas æterna, & per mortem ſignificatur in genere infernum, & in ſpecie infelicitas æterna ibi, quod etiam a pluribus locis in Verbo patet; quod cœlum in genere, & felicitas æterna in ſpecie dicatur vita, eſt quia ibi eſt ſapientia boni & intelligentia veri, & ſapientiæ boni ac intelligentiæ veri ineſt vita a Domino, a Quo omne vitæ; at quia in inferno eſt contrarium, nempe loco boni malum & loco veri falſum, & ſic exſtincta vita ſpiritualis, idcirco ibi reſpective eſt mors,

nam

nam mors ſpiritualis eſt malum & falſum, ac apud hominem eſt velle malum, & inde cogitare falſum. Mali genii & ſpiritus non volunt audire, quod de illis dicatur quod non vivant, ſeu quod mortui ſint, dicunt enim quod vitam habeant quia poſſunt velle & poſſunt cogitare, ſed illis dicitur, cum in bono & vero eſt vita, quod nequaquam poſſit eſſe in malo & falſo, ſunt enim contraria.

5408. Et deſcenderunt, quod ſignificet conatum & actum, nempe ad comparanda & approprianda ſibi vera per ſcientifica, patet ex ſignificatione deſcendere, nempe ad Ægyptum, quod ſit & conatus & actus.

5409. Fratres Joſephi decem, quod ſignificet talia vera Eccleſiæ quæ correſponderent, conſtat ex ſignificatione fratrum, quod ſint vera quæ Eccleſiæ, hæc dicuntur fratres Joſephi, qui eſt Verum a Divino, ex correſpondentia; correſpondentia enim facit, ut conjuncta ſint ſicut frater fratri: per filios Jacobi ſignificantur omnia fidei, ſeu vera Eccleſiæ in communi, n, 5403, ſimiliter per fratres Joſephi, ſed ex correſpondentia; per decem filios Jacobi ex Leah, ſignificantur vera quæ ſunt Eccleſiæ externæ, & per binos filios Jacobi ex Rachel ſignificantur vera quæ ſunt Eccleſiæ internæ, ut patet ab illis quæ de Leah & Rachele oſtenſa ſunt, quod nempe Leah ſit affectio veri exterioris, & Rachel affectio veri interioris, de quibus n: 3758. 3782. 3793. 3819; quod Eccleſiæ Internum & Externum ſint fratres, videatur n: 1222; Ipſe Dominus inde vera & inde bona per charitatem & fidem correſpondentia vocat fratres, hoc eſt, illos qui in veris & inde bono ſunt; apud Matthæum "Rex dicet illis, amen dico vobis, in quantum feciſtis uni *ex his fratribus meis minimis*, Mihi feciſtis" xxv: 40: & alibi "Reſpondit illis Jeſus, dicens, quæ eſt mater mea, aut *fratres mei*, & circumſpiciens circum circa, dixit, ecce mater mea & *fratres mei*; quiſque namque fecerit voluntatem Dei, hic *frater meus*, & ſoror mea, & mater mea" Marc: III: 33. 34. 35. Matth: XII: 49. Luc: VIII: 21

5410. Ad emendum frumentum ex Ægypto, quod ſignificet ad appropriandum ſibi bonum veri per ſcientifica, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit appropriare, de qua n: 4397. 5374. 5406; ex ſignificatione frumenti, quod ſit bonum veri, de qua n: 5295; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua ſupra n: 5401.

5411. Et Benjaminem fratrem Joſephi, quod ſignificet ſpirituale cœleſtis, quod medium, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit ſpirituale cœleſtis, de qua n: 4592; quod ſpirituale cœleſtis ſit medium, etiam ibi videatur: in genere ſciendum, quod Internum non poſſit communicationem habere cum Externo, & viciſſim, niſi ſit Medium; conſequenter quod non communicationem habere poſſit verum a Divino quod eſt Joſephus, cum veris in communi in naturali, quæ ſunt filii Jacobi, abſque medio quod repræſentatur per Benjaminem, & vocatur ſpirituale cœleſtis; medium ut ſit medium, participare debet ab utroque, nempe ab Interno & ab Externo: cauſa quod medium erit, eſt quia Internum & Externum diſtinctiſſima inter ſe ſunt, ac ita diſtincta, ut ſeparari queant, ſicut ſeparatur Externum ultimum hominis, quod

eſt Corpus, cum moritur, ab ejus Interno, quod eſt ejus ſpiritus; tunc moritur externum, cum rumpitur medium, & tunc vivit externum, cum intereſt medium; & tantum & taliter vivit externum, quantum & qualiter medium intereſt. Quia filii Jacobi abſque Benjamine fuerunt, hoc eſt, abſque medio, ideo Joſephus ſe non manifeſtare potuit fratribus ſuis, & ideo loquutus cum illis dura, vocando exploratores, & dando in cuſtodiam, & quoque ideo illi non agnoverunt Joſephum. Sed quale medium hoc ſit, quod repræſentatur per Benjaminem, & vocatur ſpirituale cœleſtis, ad captum non deſcribi poteſt, deſunt enim notiones de cœleſti ſpiritualis quod eſt Joſephus, & de veris Eccleſiæ, quatenus modo ſunt ſcientifica, quæ ſunt filii Jacobi, inde quoque de cœleſti ſpiritualis, quod eſt Benjamin; at in cœlo, quale id medium ſit, apparet ſicut in clara die, exhibetur ibi quale ejus per repræſentativa ineffabilia, in luce cœli, in qua ſimul eſt perceptio; nam Lux cœli eſt ipſa intelligentia a Divino, inde peceptivum eſt in ſingulis quæ per lucem illam repræſentantur; hoc non datur in luce mundi, nam hæc lux nihil intelligentiæ in ſe habet, ſed intellectus per illam fit per influxum lucis cœli in eam, & ſimul tunc per influxum perceptivi quod eſt in luce cœli: inde eſt, quod homo tantum in luce cœli ſit, quantum eſt in intelligentia, & quod tantum in intelligentia quantum in veris fidei, & quod tantum in veris fidei quantum in bono amoris, conſequenter quod homo tantum in luce cœli ſit, quantum in bono amoris.

5412. Non miſit Jacob cum fratribus ejus, quod ſignificet quod abſque illo medio, conſtare poteſt ab illis quæ nunc ſupra dicta ſunt.

5413. Quia dixit, forte obveniat illi damnum, quod ſignificet quod id abſque cœleſti ſpiritualis, quod Joſephus, periturum, conſtat ex ſignificatione obvenire damnum, quod hic ſit perire; hæc dicta ſunt a patre, quia amavit illum, & timuit ne periret inter fratres, ſicut Joſephus; at eadem hæc allata ſunt & recepta in Verbo, ob ſenſum internum, qui eſt, quod Medium cum ſolis externis abſque interno periturum, medium enim eſt Benjamin, externa ſunt filii Jacobi, & internum eſt Joſephus: quod Medium eſt, hoc quoque cum ſolis externis abſque interno, perit, nam ita ſe habet cum Medio; hoc exiſtit ab Interno, inde etiam ſubſiſtit ab illo, exiſtit enim per intuitionem Interni in Externum ex affectione & fine ſibi Externum aſſociandi; ita quod Medium eſt, id conjunctum eſt Interno, & ab Interno cum Externo, non autem abſque Interno cum Externo: inde patet, quod id quod Medium eſt, cum ſolo Externo abſque Interno, periturum. Præterea lex communis eſt; tam in illis quæ mundi ſpiritualis ſunt, quam in illis quæ mundi naturalis, quod prius ſubſiſtere poſſit cum ſuo priori, non autem abſque illo cum poſteriori, & ſi cum hoc ſolo, quod periturum, cauſa eſt, quia omne abſque connexione cum priori ſe eſt abſque connexione cum Primo, a Quo omne exiſtentiæ & ſubſiſtentiæ.

5414. Et venerunt filii Iſraelis ad emendum in medio venientium, quod ſignificet quod vellet ut ſpiritualia vera æque compararentur per ſcientifica, ſicut reliqua, conſtat ex ſignificatione filiorum Iſraelis, quod ſint vera ſpiritualia,

tualia, filii enim ſunt vera, videatur ſupra n: 5403, & Iſrael eſt cœleſtis ſpiritualis homo ex naturali, n: 4286. 4570. 4598; ita filii Iſraelis ſunt ſpiritualia vera in naturali; ex ſignificatione emere, quod ſit comparari; & ex ſignificatione in medio venientium, quod ſit ſicut reliqua, quæ nempe per ſcientifica comparantur.

5415. Quia fuit fames in terra Canaan, quod ſignificet quod deſolatio quoad illa quæ ſunt Eccleſiæ in naturali, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum, & inde deſolatio, de qua n: 3364. 5277. 5279. 5281. 5300. 5279. 5360. 5376; & ex ſignificatione terræ Canaan, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3705. 3686. 4447, & quia eſt Eccleſia, eſt quoque id quod eſt Eccleſiæ; inde eſt, quod per fuit fames in terra Canaan, ſignificetur deſolatio quoad illa quæ ſunt Eccleſiæ; quod in naturali, eſt quia prædicantur de filiis Jacobi, per quos illa quæ ſunt Eccleſiæ externæ ſignificantur, n: 5409, conſequenter quæ Eccleſiæ ſunt in naturali.

5416. Verſ: 6. 7. 8. *Et Joſeph is dominator ſuper terram, is vendens omni populo terræ; & venerunt fratres Joſephi, & incurvarunt ſe ei facies ad terram. Et vidit Joſeph fratres ſuos, & agnovit illos, & geſſit ſe alienum ad illos, & loquutus cum illis dura, & dixit ad illos, unde veniſtis, & dixerunt, e terra Canaan, ad emendum cibum. Et agnovit Joſeph fratres ſuos, & illi non agnoverunt eum.* Et Joſeph is dominator ſuper terram, ſignificat quod cœleſte ſpiritualis ſeu verum a Divino regnaret in naturali ubi ſcientifica: is vendens omni populo terræ, ſignificat quod ex illo omnis appropriatio: & venerunt fratres Joſephi, ſignificat communia vera Eccleſiæ abſque mediatione: & incurvarunt ſe ei facies ad terram, ſignificat humiliationem: & vidit Joſeph fratres ſuos & agnovit illos, ſignificat perceptionem & agnitionem a cœleſte ſpiritualis: & geſſit ſe alienum ad illos, ſignificat non conjunctionem quia abſque medio: & loquutus cum illis dura, ſignificat inde quoque non correſpondentiam: & dixit ad illos, unde veniſtis, ſiignificat explorationem: & dixerunt, e terra Canaan, ſignificat quod ab Eccleſia: ad emendum cibum, ſignificat ad appropriandum verum boni: & agnovit Joſeph fratres ſuos, ſignificat quod vera illa Eccleſiæ Cœleſti ſpiritualis ex luce ejus apparerent: & illi non agnoverunt eum, ſignificat quod verum a Divino non appareret in luce naturali nondum a luce cœleſti illuminata.

5417. Et Joſeph is dominator ſuper terram, quod ſignificet quod cœleſte ſpiritualis, ſeu verum a Divino, regnaret in naturali, ubi ſcientifica, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4963. 5249. 5307. 5331. 5332; cœleſte ſpiritualis quod ſit verum a Divino, videbitur infra; ex ſignificatione dominatoris, quod ſit qui regnaret; & ex ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, ita naturale, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; quod cœleſte ſpirituale regnaret in naturali, ubi ſcientifica, videatur n: 5373; quod Ægyptus in ſenſu interno ſit ſcientificum, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. Quod cœleſte ſpiritualis ſit verum a Divino, eſt quia Internum Humanum Domini, antequam plene glorificatum, quoniam fuit receptaculum Ipſius

Divini,

Divini, erat cœleſte ſpiritualis, ita dicendum, quia aliis vocibus ſeu cogitationis formis exprimi nequit; hoc receptaculum ſeu recipiens Divini, eſt idem cum vero ex Divino; quod Joſephus ſit verum illud, videatur n: 4723. 4727.

5418. Is vendens omni populo terræ, quod ſignificet quod ab illo omnis appropriatio, conſtat ex ſignificatione vendere, quod ſit appropriatio, de qua n: 5371. 5374; & ex ſignificatione populi terræ, quod ſint vera quæ Eccleſiæ, de qua n: 2928, hic in naturali, n: 5409.

5419. Et venerunt fratres Joſephi, quod ſignificet communia vera Eccleleſiæ abſque mediatione, conſtat a ſignificatione fratrum Joſephi, quod ſint Communia vera Eccleſiæ, de qua ſupra n: 5409; quod abſque mediatione, eſt quia abſque Benjamine, qui Medium, quod Benjamin ſit medium, videatur ſupra n: 5411: 5413.

5420. Et incurvarunt ſe ei facies ad terram, quod ſignificet humiliationem, conſtat ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit humiliatio, de qua n: 2153, & facies ad terram, quod ſit humiliatio adorationis, n: 1999. Per humiliationem hic non intelligitur humiliatio ex agnitione, & inde humiliatio interna, ſed humiliatio externa, quia erat coram dominatore terræ ex more recepto; quod non humiliatio interna ſed externa intelligatur, eſt quia nondum erat correſpondentia, & per correſpondentiam conjunctio; cum naturale in eo ſtatu eſt, tunc quidem humiliare ſe poteſt, & quoque in ſummo gradu, ſed ſolum ex aſſumto per uſum, eſt geſtus abſque affectione genuina producente illum, ita eſt corporeum quid abſque ſua anima; talis humiliatio hic intelligitur.

5421. Et vidit Joſeph fratres ſuos, & agnovit illos, quod ſignificet perceptionem & agnitionem a cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit perceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723; a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſupra n: 5417; ex ſignificatione fratrum ejus, quod ſint communia vera Eccleſiæ, de qua etiam ſupra n: 5419; & ex ſignificatione agnoſcere, quod ſit agnitio ex perceptione. De agnitione hac a parte Joſephi, & de non agnitione a parte fratrum ejus, videatur infra n: 5422. 5427. 5428.

5422. Et geſſit ſe alienum ad illos, quod ſignificet non conjunctionem quia abſque media, conſtat a ſignificatione gerere ſe alienum, quod hic ſit non conjunctio quia abſque medio qui enim non in conjunctione reciproca eſt, quia abſque medio, is apparet alienus, prout verum internum ſeu verum immediate a Divino, illis qui in veris externis ſunt; inde nunc eſt, quod Joſephus ſe alienum geſſerit ad fratres ſuos, non quod is alienus fuerit, amavit enim illos, nam converſus ab illis flevit, Verſ: 24, ſed alienum a parte illorum ob non conjunctionem, repræſentatur per quod ipſe ſe ita geſſerit: ſicut pro exemplo, ubi dicitur in Verbo, quod Jehovah ſeu Dominus alienum ſe gerat populo, opponat ſe illos, rejiciat illos, damnet, mittat in infernum, puniat, delectetur ut talia fiant, intelligitur in ſenſu interno, quod illi ſe alienos Jehovæ ſeu Domino gerant, opponant ſe Ipſi, in malis ſint quæ rejiciunt

ciunt illos a facie Ipſius, quæ damnant illos, quæ mittunt in infernum, & quæ puniunt, & quod ex Jehovah ſeu Domino nuſquam talia procedant; ſed ita dicitur in Verbo propter apparentiam, ſimplicibus enim ſic apparet. Similiter ſe habet cum veris internis, cum ea ſpectantur a veris externis abſque conjunctione per medium, tunc apparent illa vera ab his prorſus aliena, imo quandoque oppoſita, cum tamen oppoſito non eſt in veris internis, ſed apud vera externa; hæc enim abſque conjunctione per medium non ſpectare poſſunt illa aliter quam a luce mundi ſeparata a luce cœli, conſeqenter aliena a ſe: ſed de hac re plura in ſequentibus.

5423. Et loquutus cum illis dura, quod ſignificet inde quoque non correſpondentiam, conſtat ex eadem explicatione, quæ ſupra de eo quod geſſerit ſe alienum; gerere ſe alienum ſpectat affectionem quæ eſt voluntatis, & loqui dura ſpectat cogitationem quæ intellectus, loqui enim in ſenſu interno eſt cogitare, n: 2271. 2287. 2619; tunc enim internum alienum apparet externo, cum nulla affectio, & tunc internum dura loqui apparet, cum nulla correſpondentia: correſpondentia enim eſt apparitio interni in externo, & ibi ejus repræſentatio, quare ubi non correſpondentia, eſt nulla apparitio interni in externo proinde in hoc non illius repræſentatio, inde durum.

5424. Et dixit ad illos, unde veniſtis, quod ſignificet explorationem, conſtat abſque explicatione.

5425. Et dixerunt, e terra Canaan, quod ſignificet quod ab Eccleſia, conſtat a ſignificatione terræ Canaan, quod ſit Eccleſiæ, de qua n: 3705. 3686. 4447.

5426. Ad emendum cibum, quod ſignificet ad appropriandum verum boni, conſtat a ſignificatione emere, quod ſit appropriare ſibi, de qua n: 4397. 5374. 5406. 5410; & a ſignificatione cibi, quod ſit verum boni, de qua n: 5293. 5340. 5342.

5427. Et agnovit Joſeph fratres ſuos, quod ſignificet quod vera illa Eccleſiæ, Cœleſti ſpiritualis ex luce ejus apparerent, conſtat ex ſignificatione agnoſcere, quod ſit percipere, videre, ita apparere; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua prius; & ex ſignificatione fratrum ejus, quod ſit vera communia Eccleſiæ, de qua ſupra n: 5409. 5419; & quia per agnovit Joſeph fratres ſuos, illa ſignificantur, nempe quod vera communia Eccleſiæ Cœleſti ſpiritualis apparerent, ſequitur quod ex luce in qua cœleſte ſpiritualis, ita ex luce cœleſti ſpiritualis; ex hac luce, quæ eſt Verum a Divino, n: 5417, apparent omnia & ſingula vera quæ infra ſunt, ſeu quæ in naturali, non autem viciſſim, ſi non medium, minus ſi non correſpondentia, & per correſpondentiam conjunctio; quod manifeſte conſtare poteſt ex eo, quod Angeli qui in cœlis, ita in luce cœli, videre poſſint omnia & ſingula quæ fiunt in mundo ſpirituum, qui mundus proxime infra cœlos eſt, tum omnia & ſingula quæ in terra inferiorum, imo quæ in infernis, non autem viciſſim: etiam ita ſe res habet, quod angeli ſuperioris cœli videre queant omnia quæ fiunt ſub illis in cœlo inferiori, non autem viciſſim, niſi ſit medium; ſunt etiam ſpiritus medii, per quos communicatio fit cis & retro; quapropter, qui infra ſunt, quibus non medium, & magis

quibus

quibus non correſpondentia, cum ſpectant in lucem cœli, nihil prorſus vident, apparet omne quod ibi prorſus in obſcuro, cum tamen illi qui ibi in clariſſima die ſunt: hoc illuſtrari poteſt unica hac experientia; apparuit mihi magna civitas, ubi mille & mille varia, quæ delectabilia & pulchra; vidi illa quia datum erat medium, at ſpiritus qui apud me erant, quia abſque medio, ne minimum ibi videre potuerunt; & dictum, quod qui non in correſpondentia ſunt, tametſi ibi, uſque tamen ne hilum quod ibi appercipiunt. Se quoque hoc habet, ſicut interior homo, ſeu ſpiritus ejus, qui etiam anima vocatur, ille videre poteſt omnia & ſingula quæ ſunt & fiunt in exteriori homine, non autem viciſſim, niſi ſit correſpondentia & medium; inde eſt, quod exteriori homini, qui non in correſpondentia; appareat interior ſicut nihil, uſque adeo, ut dum aliquid de interiori homine dicitur, exteriori appareat vel ita obſcurum, ut ne quidem viſum illuc vertere velit, vel ſicut nullum, cui non fides; at cum correſpondentia eſt, tunc etiam exterior homo videt per medium, quid agitur in interiori; lux enim quæ eſt interiori homini per medium influit in lucem, quæ eſt exteriori, hoc eſt, lux cœleſtis in lucem naturalem, & hanc illuminat, ex qua illuminatione apparet id quod apud interiorem hominem exiſtit, inde intelligentia & ſapientia exteriori ſeu naturali homini; at ſi non medium eſt, & magis ſi non correſpondentia, tunc interior homo videt & percipit quid agitur in exteriori, & quodammodo etiam ducit, ſed non viciſſim: ſi autem contrarietas eſt, quod nempe exterior homo prorſus pervertat aut exſtinguat quod influit per interiorem, tunc privatur interior homo ſua luce quæ e cœlo, & clauditur ei verſus cœlum, at aperitur communicatio ad exteriorem hominem ab inferno: plura de his videas in nunc ſequentibus.

5428. Et illi non agnoverunt eum, quod ſignificet quod verum a Divino non appareret in luce naturali nondum a luce cœleſti illuminata, conſtare poteſt ex illis quæ mox præcedunt, cum enim per, agnovit Joſeph fratres ſuos, ſignificatur, quod communia vera Eccleſiæ cæleſti ſpiritualis ex luce ejus apparerent, ſequitur quod per, illi non agnoverunt eum, ſignificetur quod cœleſte ſpiritualis, ſeu verum a Divino, non appareret veris communibus Eccleſiæ in luce naturali nondum a luce cœleſti illuminata: quomodo hoc ſe habet, ab illis quæ mox ſupra dicta ſunt, quidem patet, ſed quia eſt inter arcana, licet illuſtrare id per exempla; ſit gloria cœli pro exemplo; qui e luce naturali non a luce cœli illuminata, quia abſque medio, & magis ſi non correſpondentia, cogitant de gloria cœli, non aliam ideam de illa quam qualem de gloria mundi habere poſſunt, ſicut, dum revelationes propheticæ imprimis Johannis in Apocalypſi legunt, quod ibi magnificentiſſima ſint omnia; at cum eis dicitur, quod gloria cœli excedat omnem magnificentiam mundi, adeo ut hæc illi vix comparari queat, & quod tamen hoc non ſit gloria cœli, ſed quod gloria cœli ſit Divinnm quod elucet e ſingulis quæ apparent ibi, ac Divinorum perceptio, & inde ſapientia; ſed hæc gloria eſt ſolum illis ibi, qui magnificentiam illam reſpective ad ſapientiam nihili faciunt, & omnem ſapientiam Domino, & ſibi prorſus nullam tribuunt;

unt; hæc gloria cœli cum ſpectatur a luce naturali abſque medio, & magis ſi non correſpondentia, nullatenus agnoſcitur. Sit quoque pro exemplo, potentia angelica; qui e luce naturali a luce cœli non illuminata, quia abſque medio, & magis ſi non correſpondentia, cogitant de potentia angelica, cumprimis de archangelorum, quorum mentio fit in Verbo, non aliam ideam de ea habere poſſunt, quam ſicut de potentia potentiam in mundo, quod nempe millenas & millenos habeant ſe minores, quibus imperent, & quod eminentiæ in cœlo in tali imperio conſiſtant; at cum illis dicitur, quod quidem potentia angelica excedat omnem potentiam potentium in mundo, & quod tanta ſit, ut unus inter minores angelos myriades infernalium abigere, ac in inferna ſua detrudere queat, & quod inde quoque in Verbo Potentiæ, ut & Dominatus, dicantur; ſed uſque minimus eorum maximus eſt, hoc eſt, qui omne potentiæ a Domino, & nihil ex ſe credit, vult, & percipit, is maxime potens eſt; quapropter qui Potentiæ ibi ſunt, omnem potentiam ex ſe plane averſantur; hoc quoque, cum ſpectatur a luce naturali abſque medio, & magis ſi non correſpondentia, nec agnoſcitur. Sit adhuc pro exemplo; qui e naturali abſque medio, & magis ſi non correſpondentia ſpectat Liberum, non aliter ſcire poteſt, quam quod Liberum ſit cogitare & velle ex ſe, & poſſe agere abſque fræno ſicut cogitat & vult, quare etiam naturalis homo ut habere poſſit omnia quæ cogitat & vult, opulentiſſimus vult eſſe, utque agere poſſit omnia quæ cogitat & vult, potentiſſimus vult eſſe, & tunc credit ille ſe in ſummo Libero eſſe, & inde in ipſo felici; ſi autem illis dicitur, quod ipſum Liberum, quod Liberum cœleſte vocatur, prorſus non tale ſit, ſed quod ſit nihil velle ex ſe, ſed a Domino, imo nec cogitare ex ſe ſed a cœlo, & inde quod prorſus in mærore ſint, & in dolore ſi illis ex ſe cogitare, & ex ſe velle permittitur; hoc non agnoſcitur. Ex his aliquatenus patere poteſt, quomodo ſe habet cum hoc, quod verum a Divino non appareat in luce naturali nondum a luce cœleſti illuminata, quæ ſignificantur per quod fratres Joſephi non agnoverint eum.

5429. Verſ: 9 ad 16. *Et recordatus Joſeph ſomniorum, quæ ſomniavit illis, & dixit ad illos, exploratores vos, ad videndum nuditatem terræ veniſtis. Et dixerunt ad eum, non domine mi, & ſervi tui veniunt ad emendum cibum. Omnes nos filii viri unius nos, recti nos, non ſunt ſervi tui exploratores. Et dixit ad illos, non, quod nuditatem terræ veniſtis ad videndum. Et dixerunt, duodecim ſervi tui fratres nos, filii viri unius, in terra Canaan, & ecce minimus cum patre noſtro hodie, & unus non eſt. Et dixit ad illos Joſeph, hoc quod loquutus ad vos, dicendo, exploratores vos. In hoc probabimini, vivat Pharao, ſi exibitis exhinc, niſi in venire frater veſter minimus huc. Mittite e vobis unum, & accipiat fratrem veſtrum, & vos vinciemini, & probabuntur verba veſtra, an veritas cum vobis, & ſi non, vivat Pharao, quod exploratores vos.* Et recordatus Joſeph ſomniorum quæ ſomniavit illis, ſignificat quod cœleſte ſpiritualis prævideret quid contingeret de veris communibus Eccleſiæ in naturali: & dixit ad illos, ſignificat perceptionem inde: exploratores vos, ſignificat quod ſolum ad captandum lucrum: ad videndum

 nuditatem

nuditatem terræ veniſtis, ſignificat quod nihil potius illis quam ſibi ſcire quod non vera ſint: & dixerunt ad eum, non domine mi, recti nos, ſignificat quod vera ſint in ſe: & ſervi tui veniunt at emendum cibum, ſignificat quod ſint ad appropriandum Naturali per bonum: omnes nos filii viri unius, ſignificat quod Vera illa ex una origine ſint: recti nos, ſignificat quod ita vera in ſe: non ſunt ſervi tui exploratores; ſignificat quod ſic non propter lucrum: & dixit ad illos, non, quod nuditatem terræ veniſtis ad videndum, ſignificat quod illis non curæ num vera ſint: & dixerunt, duodecim ſervi tui fratres nos, ſignificat quod omnia fidei ſimul ſic conjuncta: filii viri unius, ſignificat ex una origine: in terra Canaan, ſignificat in Eccleſia: & ecce minimus cum patre noſtro hodie, ſignificat quod etiam conjunctio cum bono ſpirituali: & unus non eſt, ſignificat quod Divinum ſpirituale a quo, non appareat: & dixit ad illos Joſeph, ſignificat perceptionem de illa re: hoc quod loquutus ad vos, ſignificat quod verum ſit ſicut cogitavi: dicendo, exploratores vos, ſignificat quod in Eccleſiæ veris propter lucrum: in hoc probabimini, ſignificat num ita ſit videbitur: vivat Pharao, ſignificat certum: ſi exibitis exhinc, niſi in venire frater veſter minimus huc, ſignificat quod non poſſit aliter quam quod vera apud vos ſint talia, niſi conjuncta ſint bono ſpirituali: Mittite e vobis unum, & accipiat fratrem veſtrum, ſignificat ſi modo conjunctio ſit aliqua cum bono illo: & vos vinciemini, ſignificat tametſi in cæteris ſeparatio: & probabuntur verba veſtra, an veritas cum vobis, ſignificat quod tunc ita exiſtet: & ſi non, vivat Pharao, quod exploratores vos, ſignificat alias certum, quod vera vobis ſolum lucri cauſa.

5430. Et recordatus Joſeph ſomniorum quæ ſomniavit illis, quod ſignificet quod cœleſte ſpiritualis prævideret quid contingeret de veris communibus Eccleſiæ in naturali, conſtat ex ſignificatione recordari, quod ſit præſentia, nam res, cujus ſit recordatio, præſens ſiſtitur; quod recordari prædicetur de prævidentia, videatur n: 3966; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius; & ex ſignificatione ſomniorum, quod ſit prævidentia, prædictio, eventus, de qua n: 3698. 5091. 5092. 5104, hic itaque prævidentia quid contingeret veris communibus Eccleſiæ in naturali, nam illa per filios Jacobi ſignificantur, n: 5409. 5419; quare etiam dicitur, quæ ſomniavit illis.

5431. Et dixit ad illos, quod ſignificet perceptionem inde, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509.

5432. Exploratores vos, quod ſignificet quod ſolum ad captandum lucrum, conſtat ex ſignificatione exploratorum, quod hic ſit ad captandum lucrum; quod nihil aliud in ſenſu interno per exploratores ſignificetur, conſtat ex ſerie; agitur enim in ſenſu interno de veris Eccleſiæ, quod approprianda naturali, & quod appropriari ei nequeant, niſi per influxum a cœleſti ſpiritualis per medium; vera illa Eccleſiæ ſunt filii Jacobi, ſeu fratres Joſephi, cœleſte ſpiritualis eſt Joſephus, & medium eſt Benjamin. Quomodo ſe res habet n: 5402, dictum eſt, quod nempe vera fidei Eccleſiæ, quæ doctrinalia vocantur, in prima ætate, cum addiſcuntur, non aliter capiantur, & memoriæ

moriæ mandentur, quam ſicut alia ſcientifica, & tamdiu manent ut ſcientifica, uſque dum homo incipit ex ſuo viſu intueri illa, & videre num vera ſint, & cum viderit quod vera ſint, quod agere ſecundum illa velit, illa intuitio & hæc voluntas faciunt, ut non amplius ſcientifica ſint, ſed præcepta vitæ, & denique vita; ita enim intrant in vitam, cui appropriantur. Qui ad ætatem adultam pervenerunt, & magis qui ad ſenilem, & vera Eccleſiæ, quæ vocantur doctrinalia, non ex ſuo viſu intuiti ſunt, & viderunt num vera ſint, & dein non ſecundum illa vivere voluerunt, illi nec aliter retinent illa apud ſe, quam ſicut reliqua ſcientifica, ſunt modo in naturali eorum memoria, & inde in ore; cumque illa loquuntur, non loquuntur illa ex interiori ſuo homine ſeu ex corde, ſed modo ab exteriore homine, & ex ore; in hoc ſtatu cum eſt homo, nequaquam poteſt credere quod vera Eccleſiæ vera ſint, utcunque ſibi videretur quod credat; quod ſibi videatur quod credat illa vera eſſe, eſt quia fidit aliis, & quæ aliorum ſunt, apud ſe confirmavit; confirmare quæ ab aliis ſive vera ſint ſive falſa, perfacile eſt, id enim eſt opus ſolius ingenii: hæc vera Eccleſiæ, ſeu illi qui taliter in veris Eccleſiæ ſunt, ſignificantur per exploratores venientes ad videndum nuditatem terræ; doctrinalia enim ſuæ Eccleſiæ non credunt ex aliqua affectione veri, ſed ex affectione aucupandi honores vel captandi lucrum, quapropter apud ſe vix aliquid credunt, utplurimum corde negant, conſiderantes doctrinalia illa ſicut mercator ſuas merces; & tunc ſibi docti & ſapientes apparent, quando ex ſe vident quod non vera ſint, & uſque perſuadere queant vulgo, quod vera ſint; quod perplures antiſtites Eccleſiæ tales ſint, patet manifeſte ab illis in altera vita; ibi enim in ſphæra ſuarum affectionum & inde cogitationum ſunt, ubicunque vadunt, quæ ſphæra manifeſte percipitur ab aliis, inde qualis affectio veri eis fuerit, & qualis fides, ad apertum ſenſum noſcitur; in mundo hoc non manifeſtatur, nam talium perceptio ſpiritualis ibi non eſt, & quia ita, non ipſa manifeſtant, privarentur enim ſuo lucro. Quod exploratores ſint, ſatis conſtare poteſt ex eo, quod tales apud illos, qui in veris ex bono ſunt, nihil aliud quærant, quam nævos, ut incuſent & damnent; tales ſive ſint ex ita dictis Papiſtis, ſive ex Reformatis, ſive ex Quakeris, ſive ex Socinianis, ſive ex Judæis, cum ſemel confirmarunt apud ſe doctrinalia ſuæ Eccleſiæ, anne alii ſunt quam exploratores, nam ipſiſſima vera, ſi alicubi ſunt, rident & damnant, vera enim quod vera ſint, non capiunt; cauſa eſt, quia illis non eſt affectio veri propter verum, minus propter vitam, ſed propter lucrum: tales etiam cum legunt Verbum, ſcrutantur Verbum ſolum fine confirmandi doctrinalia ſcientifica, propter lucrum, ac plures eorum ſcrutantur Verbum, ut videant nuditatem terræ, hoc eſt, ut videant quod Eccleſiæ vera non ſint vera, ſed modo inſerviant ad perſuadendum aliis quod vera ſint, lucrandi cauſa. Qui autem in affectione veri ſunt propter verum & propter vitam, conſequenter propter Regnum Domini, illi quidem fidem habent doctrinalibus Eccleſiæ, ſed uſque ſcrutantur Verbum non propter alium finem, quam propter verum, inde illis ſua fides & ſua conſcientia; ſi quis eis dicit, quod manendum in doctrinalibus Eccleſiæ, ubi nati, cogitant, ſi nati fuiſſent in Judaiſmo, ſi in Socinianiſmo, Quaqueriſmo,

riſmo, Gentiliſmo Chriſtiano, aut etiam extra Eccleſiam, quod ſimiliter ab illis qui ibi, ita dictum fuiſſet, & quod ubivis dicatur, hic Eccleſia, hic Eccleſia, hic vera & non alibi, & cum ita, quod ſcrutandum Verbum cum devota prece ad Dominum, ut illuſtratio: tales non perturbant aliquem intra Eccleſiam, nec unquam damnant alios, ſcientes quod uſque unuſquiſque, qui Eccleſia, vivat ex ſua fide.

5433. Ad videndum nuditatem terræ veniſtis, quod ſignificet quod nihil potius illis quam ſibi ſcire quod non vera ſint, conſtat a ſignificatione venire ad videndum, quod ſit cupere ſcire quod ita ſit, proinde nihil potius illis quam ſcire; ex ſignificatione nuditatis, quod ſit abſque veris, ita quod non vera ſint, de qua ſequitur; & ex ſignificatione terræ, hic ideo nuditas terræ ſunt non vera Eccleſiæ, quod terra ſit Eccleſia, videatur n: 566. 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355. 4447. 4535. Quod nuditas ſignificet deprivatum veris, ſeu abſque veris, eſt quia veſtes in genere ſignificant vera, & unaquævis in ſpecie veſtis aliquod verum ſingulare, videatur n: 2576. 3301. 4545. 4677. 4741. 4742. 4763. 5248. 5319, inde nuditas ſignificat quod abſque veris; ut quoque a locis e Verbo infra videbitur. Quomodo cum his ſe habet, patet ab illis, quæ mox ſupra n: 5433, dicta ſunt, quod nempe illi qui vera diſcunt non propter verum ac propter vitam, ſed propter lucrum, nequaquam aliter poſſint, quam apud ſe cogitare quod vera Eccleſiæ non ſint vera; cauſa eſt, quia affectio lucri eſt affectio terreſtris, & affectio veri eſt affectio ſpiritualis, una aut altera dominium habebit, nemo poteſt ſervire duobus dominis; quapropter ubi una affectio eſt, altera non eſt, ita ubi affectio veri ibi non affectio lucri, & ubi affectio lucri ibi non affectio veri; inde eſt, quod, ſi affectio lucri dominium habet, nequaquam poſſit aliter eſſe, quam quod nihil potius ſit, quam quod vera non ſint vera, at uſque nihil potius, quam quod vera credantur vera ab aliis: ſi enim homo internus ſpectat deorſum, nempe ad terreſtria, & ibi ponit omne, nequaquam poteſt ſpectare ſurſum, & ibi ponere aliquid, nam terrena prorſus abſorbent & ſuffocant; cauſa eſt, quia angeli cœli apud hominem non poſſunt eſſe in terreſtribus, quapropter illi recedunt, & tunc accedunt ſpiritus infernales, qui apud hominem non poſſunt eſſe in cœleſtibus, inde cœleſtia ei nauci ſunt, & tereſtria ei omne, & cum terreſtria ei ſunt omne, tunc doctiorem & ſapientiorem reliquis ſe credit, in eo, quod Eccleſiæ vera ſibi negat, dicens corde quod ſimplicibus ſint illa; erit itaque vel in affectione terreſtri, vel in affectione cœleſti, non enim poteſt eſſe cum angelis cœli, & ſimul cum infernalibus, penderet enim tunc inter cœlum & infernum; at cum in affectione veri eſt propter verum, hoc eſt, propter Regnum Domini, ibi enim eſt Divinum verum, ita propter Ipſum Dominum, tunc inter angelos eſt, & tunc nec vilipendit lucrum, quatenus id conducit ei ad vitam in mundo, ſed non pro fine habet lucrum, verum uſus inde, quos ſpectat ut fines medios ad finem ultimum cœleſtem; ita nullatenus ponit cor in lucro. Quod nuditas ſignificet abſque veris, conſtare etiam poteſt ab aliis locis in Verbo, ut apud Johannem "Angelo Eccleſiæ Laodicenſium ſcribe, quia dicis quod dives ſim, & ditatus ſim, ut nullius opus habeam,

habeam, cum non ſcias quod tu ſis miſer & miſerabilis, & egenus, & cæcus & *Nudus*" Apoc: III: 17; ibi nudus pro in veri penuria. Apud Eundem "Conſulo te, ut emas a Me aurum igne purificatum, & veſtimenta alba ut induaris, & non manifeſtetur *pudor nuditatis tuæ*" Apoc: III: 18; emere aurum pro comparare & appropriare ſibi bonum; ut diteſcas pro ut in bono cœleſti & ſpirituali ſit; veſtimenta alba pro vera ſpiritualia; pudor nuditatis pro quod abſque bonis & veris; quod emere ſit ſibi comparare & appropriare, videatur n: 5374; quod aurum ſit bonum cœleſte & ſpirituale, n: 1551. 1552. Veſtimenta quod ſint vera, n: 1073. 2576. 4545. 4763. 5248. 5319; quod album prædicetur de vero, quia ex luce cœli, n: 3301. 3993. 4007. 5319. Apud Eundem "Ecce venio ſicut fur, beatus qui vigilat, & ſervat veſtimenta ſua, *ut non nudus ambulet*" Apoc XVI: 15; qui ſervat veſtimenta ſua, pro qui vera; ne nudus ambulet, pro ne abſque veris. Apud Matthæum "Rex dicet illis a dextris, *Nudus fui & circuminduiſtis Me*: & illis a ſiniſtris, *nudus & non circuminduiſtis Me*" XXV: 36. 43, nudus pro bonis qui agnoſcunt nihil boni & veri in ſe eſſe, n: 4958. Apud Eſaiam "Nonne hoc jejunium, frangere famelico panem tuum, & ut afflictos exules introducas in domum, *cum videris nudum & obtexeris illum*" LVIII: 7, ſimiliter. Apud Jeremiam "Peccatum peccavit Hieroſolyma, ideo in menſtruam facta, omnes qui honoraverunt eam, vilipenderunt eam, *quia viderunt nuditatem ejus*" Thren: I: 8. ubi nuditas pro abſque veris. Apud Ezechielem "Veniſti in decora decorum, ubera ſolidata ſunt, & crinis tuus crevit, eras tamen *nuda & nudata*. Expandi alam meam ſuper te, & *operui nuditatem tuam*. Non recordata es dierum juventutis tuæ, *cum eſſes nuda & denudata*" XVI: 7. 8. 22, ibi de Hieroſolyma, per quam intelligitur Eccleſia Antiqua, qualis cum inſtaurata, & qualis dein facta, quod nempe primum abſque veris, ſed dein inſtructa in veris, & quod demum ea rejecerit. Apud Eundem "Si vir juſtus qui fecerit judicium & juſtitiam, panem ſuum famelico det, & *nudum contegat veſte*" XVIII: 7; nudum contegere veſte pro inſtruere in veris illos qui deſiderant vera. Apud Hoſcheam "Ne forte *exuam eam nudam*, ſiſtam eam ſecundum diem pari ejus, ponam eam ſicut deſertum, & diſponam eam ſicut terram ſiccitatis, & occidam eam per ſitim" II: 3; exuere nudam pro ut ſit abſque veris. Apud Nahum "Oſtendam Gentibus *Nuditatem tuam*, & regnis ignominiam tuam" III: 5, oſtendere gentibus nuditatem pro turpitudinem, omnis turpitudo eſt a non veris, & omnis pulchritudo a veris, n: 4985. 5199.

5434. Et dixerunt ad eum, non Domine, recti nos, quod ſignificet quod vera ſint in ſe, conſtat ex ſignificatione dicere ad eum non domine, quod ſit quod non ad captandum lucrum, quæ ſignificantur per Joſephi verba, Exploratores vos, n: 5432, & quod non ſit quod illis nihil potius quam ſibi ſcire quod non vera ſint, quæ ſignificantur per Joſephi verba, ad videndum nuditatem terræ veniſtis, n: 5433; & a ſignificatione recti nos, quod ſit quod vera ſint in ſe; rectum enim ſignificat verum in ſenſu interno, hic ut multoties in Verbo alibi. Hic ſenſus, nempe quod vera ſint in ſe, ſequitur ex ſerie, nam apud illos, qui vera Eccleſiæ ſibi compararunt lucri cauſa, vera non qui-

dem

dem illis vera ſunt, ut ſupra n: 5433 oſtenſum, ſed uſque in ſe vera poſſunt eſſe, ipſa enim vera Eccleſiæ in communi ſignificantur per filios Jacobi. Quod recti ſint vera abſtracte, eſt quia in ſenſu interno abſtrahuntur omnia a perſonis, quod idea perſonæ vertatur in ideam rei, videatur n: 5225. 5287; cauſa eſt, quia cogitatio & inde loquela alioquin non poteſt quam diſtrahi & dilabi a re & ejus intuitione ad talia quæ perſonæ ſunt, & præterea cogitatio & inde loquela nec aliter poteſt univerſalis fieri, & comprehendere ſimul multa, minus indefinita & ineffabilia, ut apud Angelos; Uſque tamen abſtractum illud involvit perſonas, nempe illos qui in illis ſunt; inde eſt quod recti ſignificent vera.

5435. Et ſervi tui veniunt ad emendum cibum, quod ſignificet, quod ſint ad appropriandum naturali per bonum, nempe vera illa, conſtat ex ſignificatione ſervorum, quod ſint inferiora, & naturalia reſpective, de qua n: 2541. 3019. 3020. 5161. 5164. 5305, inde etiam vera n: 3409, nam vera ſubjecta ſunt bono, & quæ ſubjecta ſunt vocantur in Verbo ſervi, hic itaque vera in naturali reſpective ad cœleſte ſpiritualis; ex ſignificatione emere, quod ſit appropriari, de qua n: 4397. 5374. 5006. 5410; & ex ſignificatione cibi, quod ſit bonum cœleſte & ſpirituale, de qua n: 5147, tum verum bono adjunctum, n: 5340, 5342, hic itaque verum adjungendum naturali per bonum, ita appropriandum: verum nuſquam aliter appropriatur homini quam per bonum, at cum appropriatum eſt per bonum, tunc verum fit bonum, nam tunc unum agit cum illo; faciunt enim ſimul ſicut unum corpus, cujus anima eſt bonum, vera in bono illo ſunt quaſi fibræ ſpirituales, quæ formant corpus; quapropter etiam per fibras ſignificantur intimæ formæ procedentes ex bono, & per nervos vera, n: 4303. 5189 f.

5436. Omnes nos filii viri unius, quod ſignificet quod vera illa ex una origine ſint, conſtat ex ſignificatione filiorum, hic filiorum Jacobi, quod ſint vera in communi, de qua ſæpe prius; quod viri unius, ſit quod ſint ex una origine, patet abſque explicatione.

5437. Recti nos, quod ſignificet quod ita vera in ſe, conſtat ex ſignificatione recti nos, quod ſint vera in ſe, de qua mox ſupra n: 5434.

5438. Non ſunt ſervi tui exploratores, quod ſignificet quod non propter lucrum, conſtat ex ſignificatione exploratorum, quod ſint in Eccleſiæ veris propter lucrum, de qua ſupra n: 5432, hic quod non ſint.

5439. Et dixit ad illos, non, quod nuditatem terræ veniſtis ad videndum, quod ſignificet quod illis non curæ num vera ſint, conſtat ex ſignificatione venire ad videndum nuditatem terræ, quod ſit quod nihil potius illis quam ſibi ſcire, quod non vera ſint, de qua n: 5433, hic ſimile, quod illis non curæ num vera ſint.

5440. Et dixerunt duodecim ſervi tui fratres nos, quod ſignificet quod omnia fidei ſimul ita conjuncta, conſtat ex ſignificatione duodecim, quod ſint omnia, & cum prædicantur de filiis Jacobi, ut hic, ſeu de tribubus ab illis nominatis, & quoque de Apoſtolis, ſunt omnia fidei in uno complexu, de qua n: 577. 2089. 2129. 2130. 2553. 3272. 3488. 3858. 3862. 3913.

3926. 3939. 4060 ; & ex ſignificatione fratrum, quod ſit conjunctio per bonum, nam vera cum conjunguntur per bonum, induunt inter ſe quaſi fraternitatem : ſi abſque bono conjuncta appareant, uſque tamen non conjuncta ſunt, falſa mali ſemper intrant, & disjungunt ; cauſa eſt, quia non habent unum originem ex qua, nec habent unum finem ad quem ; primum & ultimum conjungent, ut ſit conjunctio, primum erit bonum a quo, & ultimum erit bonum ad quod : & præterea ut conjuncta ſint vera, erit bonum univerſaliter regnans, quod univerſaliter regnat, hoc conjungit. Quod frater ſit affectio boni, ita bonum, videatur n : 2524. 2360. 3303. 3459. 3803. 3815. 4121.

5441. Filii viri unius, quod ſignificet ex una origine, conſtat ex illis quæ mox ſupra n : 5436 dicta ſunt, ubi ſimilia verba.

5442. In terra Canaan, quod ſignificet in Eccleſia, conſtat ex ſignificatione terræ Canaan, quod ſit Regnum Domini & Eccleſia, de qua n : 1413. 1437. 1607. 3038. 3481. 3705. 3686. 4447.

5443. Et ecce minimus cum patre noſtro hodie, quod ſignificet quod etiam conjunctio cum bono ſpirituali, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, qui hic minimus, quod ſit medium conjungens, de qua ſequitur ; & ex repræſentatione Jacobi, hic Iſraelis, qui hic pater, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n : 3654. 4596. Quod Benjamin ſit ſpirituale cœleſtis, quod medium, videatur n : 4592. 5411. 5413. 5419, nempe medium naturalis ſeu illorum quæ naturalis cum cœleſti ſpiritualis, quod Joſephus ; & quia Benjamin eſt medium, & Iſrael bonum ſpirituale, ideo per illa verba, ecce minimus cum patre noſtro hodie, ſignificatur conjunctio cum bono ſpirituali.

5444. Et unus non eſt, quod ſignificet quod Divinum ſpirituale a quo, non appareat, conſtat ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt unus, quod ſit cœleſte ſpiritualis, ſeu quod idem, Divinum Spirituale, ſeu Verum a Divino, de qua n : 3969. 4286. 4592. 4723. 4727. 4963. 5249. 5307. 5331. 5332. 5417 ; & quia omnis conjunctio Veri in naturali a Divino ſpirituali procedit, dicitur Divinum ſpirituale a quo ; & ex ſignificatione non eſt, quod ſit quod non appareat, erat enim ſed illis non apparuit, quia non erat ibi medium, quod Benjamin.

5445. Et dixit ad illos Joſeph, quod ſignificet perceptionem de illa re, nempe de illis quæ loquuti fratres ejus, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n : 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 3509.

5446. Hoc quod loquutus ad vos, quod ſignificet quod verum ſit ſicut cogitavi, conſtat ex ſignificatione loqui, quod ſit cogitare, de qua n : 2271. 2287. 2619 ; quod ſignificetur verum eſſe id, patet abſque explicatione.

5447. Dicendo, exploratores vos, quod ſignificet quod in Eccleſiæ veris propter lucrum, conſtat ex ſignificatione exploratorum, quod ſint qui in Eccleſiæ veris ſolum ad captandum lucrum, de qua n : 5432. 5438.

5448. In hoc probabimini, quod ſignificet num ita ſit videbitur, conſtat abſque explicatione.

5449.

5449. Vivat Pharao, quod ſignificet certum, conſtat ex eo quod vivat Pharao ſit formula aſſeverandi, ita quod certum ſit: novit quidem Joſeph, quod non exploratores eſſent, & quod non venerint ad videndum nuditatem terræ; at uſque ita aſſeveravit, quia certum quod in ſenſu interno, nempe quod vera Eccleſiæ abſque conjunctione per bonum cum interiori homine, non aliud pro fine habeant quam lucrum, apud quemcunque ſint; at cum conjuncta ſunt per bonum cum interiori homine, quod pro fine habeant ipſum bonum & verum, ita Eccleſiam, Regnum Domini, & Ipſum Dominum; & cum hæc pro fine habent, tunc etiam cedit illis lucrum quanto opus, ſecundum Domini verba apud Matthæum "Quærite primum Regnum Dei & Juſtitiam Ipſius, & omnia adjicientur vobis", vi: 33.

5450. Si exibitis exhinc, niſi in venire frater veſter minimus huc, quod ſignificet quod non poſſit aliter quam quod vera apud vos ſint talia, niſi conjuncta ſint bono ſpirituali, non ita explicare poteſt ſecundum ſignificationes ipſarum vocum, & hic ſenſus inde redundat; per fratrem enim minimum ſignificatur hic conjunctio cum bono ſpirituali, videatur n: 5443.

5451. Mittite vobis unum, & accipiat fratrem veſtrum, quod ſignificet ſi modo conjunctio ſit aliqua cum bono illo, conſtat a ſignificatione fratis veſtri, nempe minimi, quod ſit conjunctio cum bono ſpirituali, ut mox ſupra n: 5450; & ex ſignificatione mittere unum & accipiat illum, quod ſit ſi modo ſit aliqua, nempe conjunctio, eſt enim dubitativum quod exponitur.

5452. Et vos vinciemini, quod ſignificet tametſi in cæteris adhuc ſeparatio, conſtat ex ſignificatione vinciri, quod hic ſit ſeparari, nam qui vinctus tenetur, is ſeparatur, nempe a bono ſpirituali, quod per patrem Iſraelem ſignificatur.

5453. Et probabuntur verba veſtra, an veritas cum vobis, quod ſignificet quod tunc ita exiſtet, conſtat ex ſignificatione probari verba, & an veritas, quod ſit certum, quod tunc ita exiſtet, nempe ſicut ab illis dictum, certum ſe refert ad illa quæ ab illis dicta ſunt, & in ſenſu interno continentur, de quibus ſupra n: 5434. 5435. 5436. 5437. 5438. 5439. 5440. 5441. 5442. 5443. 5444.

5454. Et ſi non, vivat Pharao, quod exploratores vos, quod ſignificet alias certum quod vera vobis ſolum lucri cauſa, conſtat ex ſignificatione vivat Pharao, quod ſit certum, de qua n: 5453; & ex ſignificatione exploratorum, quod ſint in Eccleſiæ veris ſolum ad captandum lucrum, de qua n: 5432. 5438. 5451. Hæc & quæ proxime præcedunt ulterius explicari ſuperſedentur, quia in antecedentibus in communi explicata ſunt; & præterea ſunt talia, quæ non diſtincte in intellectum cadere poſſunt; communia enim prius in intellectu erunt, & tunc primum ſubintrant particularia, qualia continentur in his antecedentibus; communia ſi non recepta fuerint prius, particularia nequaquam admittuntur, imo faciunt tædium, nam nulla affectio particularium datur, niſi prius communia intrarunt cum affectione.

5455.

5455. Verſ: 17. 18. 19. 20. *Et concluſit illos ad cuſtodiam tribus diebus. Et dixit ad illos Joſeph in die tertio, hoc facite, & vivetis, Deum ego timeo. Si recti vos, frater veſter unus vinciatur in domo cuſtodiæ veſtræ, & vos ite, adducite annonam famis domorum veſtrarum. Et fratrem veſtrum minimum adducatis ad me, & verificabuntur verba veſtra, & non moriamini; & fecerunt ita.* Et concluſit illos ad cuſtodiam, ſignificat ſeparationem a ſe: tribus diebus, ſignificat ad plenum: & dixit ad illos Joſeph die tertio, ſignificat perceptionem cœleſtis ſpiritualis de veris illis a ſe ſeparatis, cum impletum: hoc facite, & vivetis, Deum ego timeo, ſignificat quod ita erit ſi vita illis a Divino: ſi recti eſtis, ſignificat ſi vera in ſe ſint: frater veſter vincietur in domo cuſtodiæ veſtræ, ſignificat quod fides voluntate ſeparabitur: vos ite, adducite annonam famis domuum veſtrarum, ſignificat quod illis interea liberum ut ſibi conſulant: & fratrem veſtrum minimum adducatis ad me, ſignificat uſque dum medium adſit: & verificabuntur verba veſtra, ſignificat quod tunc erit cum veris ſicut pronuntiatum: & non moriamini, ſignificat quod ſic veris vita: & fecerunt ita, ſignificat finem hujus ſtatus.

5456. Et concluſit illos ad cuſtodiam, quod ſignificet ſeparationem a ſe, conſtat ex ſignificatione dare vel concludere in cuſtodiam, quod ſit rejectio, ita ſeparatio, de qua n: 5083. 5101.

5457. Tribus diebus, quod ſignificet ad plenum, conſtat ex ſignificatione trium dierum, quod ſit a principio ad finem, ita plenum, de qua n: 2788. 4495; eſt enim novus ſtatus, qui hic nunc deſcribitur; integer ille ſtatus ſignificatur per tres dies; ac ultimum ejus, & ſic novum, per in die tertio, ut mox ſequitur.

5458. Et dixit ad illos Joſeph in die tertio, quod ſignificet perceptionem cœleſtis ſpiritualis de veris illis a ſeparatis, cum impletum, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2619. 3509; ex repræſentatione filiorum Jacobi, quod ſint vera Eccleſiæ in communi, de qua prius, hic vera illa a cœleſti ſpiritualis ſeparata, n: 5456; a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua etiam prius; & a ſignificatione in die tertio, quod ſit ultimum cum novum, de qua n: 5159. 5457, ita cum impletum: inde patet, quod per dixit ad illos Joſeph die tertio, ſignificetur perceptio cœleſtis ſpiritualis de veris illis a ſe ſeparatis, cum impletum.

5459. Hoc facite & vivetis, Deum ego timeo, quod ſignificet quod ita erit ſi vita illis a Divino, conſtat ex ſignificatione hoc facite, quod ſit quod ita erit, ex ſignificatione vivetis, quod ſit quod vita illis nempe veris, quæ per Jacobi filios hic ſignificantur; & ex ſignificatione Deum ego timeo, quod ſit a Divino; per Joſephum enim repræſentatur Dominus quoad verum a Divino, quod idem eſt cum cœleſti ſpiritualis, quare per *ego* hic in ſenſu ſupremo ſignificatur verum a Divino, & per *Deum* Ipſum Divinum quod in cœleſti ſpiritualis, ſeu Divinum quod in Vero; per *Timere* in ſenſu ſupremo, cum prædicatur de Domino, non ſignificatur timor, ſed amor; etiam timor Dei paſſim in Verbo ſignificat amorem in Deum; ſe habet enim amor in Deum

Q ſecundum

ſecundum ſubjecta, amor ille fit timor apud illos qui in cultu externo ſunt abſque interno; & amor ille fit timor ſanctus apud illos qui in cultu ſpirituali ſunt; at fit amor in quo reverentia ſancta apud illos qui in cultu cœleſti ſunt; Sed in Domino non erat timor ſed purus amor; inde conſtare poteſt, quod per Deum ego timeo, cum prædicatur de Domino, ſignificetur Divinus amor, ita Divinum.

5460. Si recti eſtis, quod ſignificet ſi vera in ſe ſint, conſtat a ſignificatione recti eſſe, quod ſit quod vera in ſe ſint, de qua ſupra n: 5434. 5437.

5461. Frater veſter unus vincietur in domo cuſtodiæ veſtræ, quod ſignificet quod fides voluntate ſeparabitur, conſtat ex repræſentatione Schimeonis, qui hic eſt frater unus qui vinciebatur, Verſ: 24, quod ſit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503; & a ſignificatione vinciri in domo cuſtodiæ, quod ſit ſeparari, de qua n: 5083. 5101. 5452. 5456. Cum hoc ita ſe habet; cum fides voluntate, ſeu voluntas faciendi verum quod fidei, ſeparatur ab illis qui in Eccleſiæ veris ſunt, tunc nexus cum Divino eſt tam levis, ut vix magis ſit quam agnitio; influxus enim Divini a Domino apud hominem regeneratum eſt in bonum & inde in verum, ſeu quod idem, in voluntatem & inde in intellectum; quantum itaque homo, qui in veris fidei eſt, recipit bonum a Domino, tantum format Dominus apud illum novam voluntatem in parte ejus intellectuali, quod in parte intellectuali, videatur n: 927. 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113; & tantum influit Dominus, & facit affectionem bonum faciendi, hoc eſt, exercendi charitatem erga proximum: ex his conſtare poteſt, quid intelligitur per quod fides voluntate ſeparabitur, quæ per Schimeonem repræſentatur, antequam medium, quod erat Benjamin, ſiſteretur præſens.

5462. Vos ite, adducite annonam famis domuum veſtrarum, quod ſignificet quod illis interea liberum, ut ſibi conſulant, conſtat ex ſignificatione vos ite, poſtquam vincti fuerunt, & loco illorum unus detentus, quod ſit quod illis interea liberum; ex ſignificatione annonæ, quod ſit verum, de qua n: 5276. 3280. 5292; ex ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum & deſolatio, de qua n: 5360. 5376; & ex ſignificatione domuum veſtrarum, quod ſint habitationes ubi in ſpecie cujuſvis vera, ita mens naturalis; quod domus ſit mens naturalis, videatur n: 4973. 5023, & quod vera, quæ per filios Jacobi hic repræſentantur, ſint Eccleſiæ externæ, ita in naturali, n: 5401. 5415. 5428; ex his ſimul ſumtis conſtare poteſt, quod per adducite annonam famis domuum veſtrarum, ſignificetur, ut in deſolatione veri, in qua ſunt, ſibi & ſuis conſulant.

5463. Et fratrem veſtrum minimum adducatis ad me, quod ſignificet uſque dum medium adſit, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit medium, nempe inter cœleſte ſpiritualis & naturale, de qua ſupra n: 5411. 5443.

5464. Et verificabuntur verba veſtra, quod ſignificet quod tunc erit cum veris ſicut pronuntiatum eſt, conſtare poteſt abſque explicatione; quomodo illi pronuntiarunt de ſe, conſequenter de Eccleſiæ veris, quæ repræſentabant, videatur

videatur ſupra n: 5434 ad 5456. Cum hoc ita ſe habet; qui in veris Eccleſiæ modo ſunt propter lucrum, illi æque ac alii poſſunt pronuntiare, quomodo ſe habet cum veris, ut, pro exemplo, quod vera non approprientur alicui, niſi conjuncta ſint cum interiori homine, imo quod ei non conjungi queant niſi per bonum, tum quod non prius ſit vita veris; hæc & ſimilia quandoque vident illi peræque ac alii, & quandoque ad apparentiam perſpicius, ſed modo tunc quando de illis cum aliis loquuntur; quando autem loquuntur ſecum, ita cum interiori ſuo homine, hoc eſt, cum cogitant, tunc illi qui in veris Eccleſiæ ſunt modo propter lucrum, vident contraria; & tametſi vident contraria, & corde vera negant, uſque perſuadere poſſunt aliis, quod ita ſe res habeat, imo quod ipſi taliter in veris ſint; cupiditas lucri, honoris & famæ propter illa, haurit omnia media perſuadendi, & nihil lubentius quam talia quæ in ſe vera ſunt, hæc enim abſconditam in ſe vim attrahendi animos habent: tali facultate, nempe facultate intelligendi num vera ſint, præditus eſt homo, qualiſcunque ſit, modo non fatue ſtupidus, ex cauſa ut per intellectualem partem poſſit reformari & regenerari; ſed cum in perverſa abivit, & prorſus illa quæ fidei Eccleſiæ ſunt rejecit, tunc quidem in ſimili facultate intelligendi vera eſt, ſed non amplius vult intelligere illa, averſatur illa ad primam auditionem.

5465. Et non moriamini, quod ſignificet quod ſic veris vita, nempe cum vera erunt ſicut pronuntiatum, conſtat ex ſignificatione non moriamini, quod ſit quod vivatis, ita quod vita veris, quæ per illos repræſentantur.

5466. Et fecerunt ita, quod ſignificet finem hujus ſtatus, conſtat ex ſignificatione facere, ſeu factum, quod ſit finis prioris ſtatus, & quod involvat principium ſequentis, de qua n: 4979. 4987. 4999. 5074. Hæc fuſius explicare ſupercedetur, etiam ex cauſa de qua ſupra n: 5454: ſciendum uſque, quod ineffabilia arcana in ſe contineant, quæ ex ſingulis verbis effulgent in cœlis, tametſi ne hilum eorum coram homine appareat; ſanctum, quod quandoque appercipitur apud hominem, cum legit Verbum, talia arcana in ſe plura habet, nam in ſancto, quo afficitur homo, latent abſcondita innumerabilia, quæ coram ipſo non patent.

5467. Verſ: 21. 22. 23. 24. *Et dixerunt vir ad fratrem ſuum, profecto rei ſumus nos ſuper fratrem noſtrum, cujus vidimus anguſtiam animæ in deprecando illo ad nos, & non audivimus, propterea venit ad nos anguſtia hæc. Et reſpondit Ruben illis, dicendo, nonne dixi ad vos dicendo, ne peccetis in natum, & non auſcultaviſtis; & etiam ſanguis ejus ecce inquiritur. Et illi non ſciverunt, quod audiens Joſeph, quia interpres inter illos. Et converſus a ſuper illis, & flevit, & rediit ad illos, & loquutus ad illos: & accepit ex illis Schimeonem, & vincivit illum ad oculos illorum.* Et dixerunt vir ad fratrem ſuum, ſignificat perceptionem de cauſa: profecto rei ſumus nos ſuper fratrem noſtrum, ſignificat quod in culpa ſint quia abalienaverunt internum per non receptionem boni: cujus vidimus anguſtiam animæ, ſignificat ſtatum interni in bono cum abalienatum: in deprecando illo ad nos, & non audivimus, ſignificat ejus continuam ſollicitationem abſque receptione: & reſpondit Ruben, ſignificat uſque perceptionem ex fide doctrina & intellectu: nonne dixi ad vos dicendo, ſignificat per-

 ceptionis

ceptionis gradum inde: ne peccetis in natum, ſignificat ne ſejungantur: & non auſcultaviſtis, ſignificat non receptionem: & etiam ſanguis ejus ecce inquiritur, ſignificat conſcientiæ morſus inde: & illi non ſciverunt quod audiens Joſeph, ſignificat quod e naturali luce, in qua vera illa, non credatur quod e ſpirituali luce omnia appareant: quia interpres inter illos, ſignificat quod tunc ſpiritualia prorſus aliter capiantur: & converſus a ſuper illis, ſignificat aliquid retractionis: & flevit, ſignificat miſericordiam: & rediit ad illos, & loquutus ad illos, ſignificat influxum: & accepit ex illis Schimeonem, ſignificat fidem voluntate: & vincivit illum, ſignificat ſeparationem: ad oculos illorum, ſignificat ad apperceptionem.

5468. Et dixerunt vir ad fratrem ſuum, quod ſignificet perceptionem de cauſa, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 3509; & ex ſignificatione vir ad fratrem, quod ſit mutuo, de qua n: 4725: hic quod dixerunt vir ad fratrem ſuum, ſignificetur perceptio de cauſa, nempe cur Joſephus dura loquutus, vocando illos exploratores, & quod in cuſtodia detinuerit tribus diebus, eſt quia in nunc ſequentibus ſermocinatio eorum mutua agit de cauſa; quare de hac perceptio ſignificatur.

5469. Profecto, rei ſumus nos ſuper fratrem noſtrum, quod ſignificet quod in culpa ſint quia abalienaverunt internum per non receptionem boni, conſtat ex ſignificatione Reus eſſe, quod ſit in culpa eſſe, & in imputatione propter rejectionem boni & veri, de qua n: 3400; & ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt frater ſuper quem rei, quod ſit internum quod rejecerunt ſeu abalienaverunt, per Joſephum enim & Benjaminem repræſentatur Internum Eccleſiæ, at per decem reliquos filios Jacobi Externum ejus, Rachel enim, ex qua Joſephus & Benjamin, eſt affectio veri interioris, & Leah affectio veri exterioris, n: 3758. 3782. 3793. 3819; in hoc Capite per Joſephum repræſentatur Cœleſte ſpiritualis ſeu Verum a Divino, quod eſt Internum, per Benjamin ſpirituale cœleſtis, quod eſt medium procedens inde, & per decem filios Jacobi reliquos repræſentantur vera Eccleſiæ externæ, ita in naturali, ut pluries ſupra dictum; agitur etiam de conjunctione Interni Eccleſiæ cum Externo ejus, in communi & particulari, unuſquiſque enim homo erit Eccleſia in particulari, ut ſit pars Eccleſiæ communis; in ſupremo autem ſenſu agitur de Domino, quomodo Ipſe univerat Internum cum Externo in Humano ſuo, ut id Divinum faceret.

5470. Cum vidimus anguſtiam animæ, quod ſignificet ſtatum Interni interea cum abalienatum, conſtat ex ſignificatione anguſtiæ animæ, quod ſit ſtatus in quo Internum cum abalienatur ab Externo. Cum hoc ſtatu ita ſe habet, Dominus continue influit apud hominem cum bono, & in bono cum vero; at homo id vel recipit vel non recipit; ſi recipit, bene cum illo eſt, ſi autem non recipit male cum illo eſt; cum non recipit, ſi tunc ſentit aliquid anxii, quod hic eſt anguſtia animæ, ſpes eſt quod reformari queat; at ſi non aliquid anxii ſentit, ſpes evaneſcit; ſunt enim apud hominem quemcunque bini ſpiritus ab inferno, & bini angeli e cœlo; nam homo quia in

peccatis

peccatis natus, nequaquam poteſt vivere, niſi ab una parte communicet cum inferno, & ab altera cum cœlo, vita ejus omnis inde eſt; cum adoleſcit homo, & ſemel ex ſe regere incipit, hoc eſt, cum videtur ſibi velle & agere ex ſuo judicio, & de rebus fidei cogitare & concludere ex ſuo intellectu, tunc ſi ad mala ſe confert, ſpiritus bini ab inferno appropinquant, & bini angeli e cœlo paulo ſe removent; ſi autem ad bonum ſe confert, bini angeli e cœlo appropinquant, & bini ſpiritus ab inferno removentur: cum itaque homo ad mala ſe confert, quod ſit apud pleroſque in adoleſcentia, ſi anxium quid ſentitur cum reflectit ſuper id quod malum egerit, indicium eſt, quod uſque recepturus influxum per angelos e cœlo, ut quoque indicium eſt quod poſtea ſe reformari paſſurus; at ſi nihil anxii ſentitur cum reflectit ſuper id quod malum egerit, indicium eſt, quod non amplius recipere velit influxum per angelos e cœlo, & quoque indicium quod poſtea ſe reformari non paſſurus: hic itaque, ubi agitur de veris Eccleſiæ Externæ, quæ per decem filios Jacobi repræſentantur, memoratur de anguſtia animæ, in qua fuit Joſephus, cum abalienatus a fratribus, & quoque dein quod Reuben admonuerit illos, per quæ ſignificatur quod, cum ille ſtatus præceſſerit, poſtea reformatio, ſeu conjunctio Interni cum Externo exiſteret, de qua conjunctione in ſequentibus agitur: eſt enim apud illos qui in anxietate tunc, agnitio interna mali, quæ cum revocatur a Domino, fit confeſſio, & denique pænitentia.

5471. In deprecando illo ad nos, & non audivimus, quod ſignificet ejus continuam ſollicitationem abſque receptione, conſtat ex ſignificatione deprecari, quod ſit ſollicitatio, deprecatio enim ne abalienetur, cum agitur de influxu boni a Divino, eſt ſollicitatio ut recipiatur; bonum enim, quod a Domino influit, continue inſtat & quaſi ſollicitat, ſed eſt apud hominem ut recipiatur; inde eſt, quod deprecatio ne abalienetur, ſignificet continuam ſollicitationem: inde ſequitur, quod non audire ſignificet non recipi. In ſenſu literæ agitur de pluribus, ut de decem filiis Jacobi, & de Joſepho, ſed in ſenſu interno agitur de illis in uno ſubjecto, vera Eccleſiæ Externæ ſeu in naturali, quæ repræſentantur per decem filios Jacobi, ſunt vera quæ in Externo homine, & cœleſte ſpiritualis quod repræſentatur per Joſephum, eſt verum a Divino in Interno homine: ſimiliter ſe habet alibi in hiſtoricis Verbi, ſunt enim res quæ ſignificantur per perſonas, & ipſæ illæ res ſpectant unum ſubjectum.

5472. Et reſpondit Reuben illis dicendo, quod ſignificet uſque perceptionem ex fide doctrina & intellectu, conſtat ex ſignificatione reſpondere ſeu dicere ad fratres ſuos, quod ſit perceptio, quod dicere ſit perceptio, videatur ſupra n: 5468; & ex repræſentatione Reubenis, quod ſit fides doctrina & intellectu, ſeu verum doctrinæ per quod ad bonum vitæ perveniri poſſit, de qua n: 3861. 3866. Hic quia agitur de ſollicitatione boni ſeu Divini in bono ut recipiatur, memoratur de fide, qualiter illa de receptione boni docet; homo enim quando recedit a bono, cum ſentit aliquid anxii, non eſt ex aliquo dictamine innato, ſed eſt ex fide quam ab infantia hauſerat, hoc

dictat

dictat tunc, & facit id anxium; hæc cauſa eſt, quod Reuben, per quem fides illa repræſentatur, hic loquatur. Dicitur fides doctrina & intellectu, ut diſtinguatur a fide vita & voluntate, quæ fides per Schimeonem repræſentatur.

5473. Nonne dixi ad vos dicendo; quod ſignificet perceptionis gradum inde, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 3509; & quia dicere hic bis dicitur, & quoque mox prius, eſt perceptionis gradus qui ſignificatur.

5474. Ne peccetis in natum, quod ſignificet ne ſejungantur, nempe Externum ab Interno, conſtat ex ſignificatione peccare, quod ſit disjunctio, de qua n: 5229, omne enim peccatum ſejungit; & ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt natus, quod ſit Internum, ut ſupra n: 5469.

5475. Et non auſcultaviſtis, quod ſignificet non receptionem, conſtat ex ſignificatione audire ſeu auſcultare, quod ſit obedire, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017; & quia eſt obedire, etiam eſt recipere, ut ſupra n: 5471, qui enim obedit quæ fides dictat, is recipit: hic non receptio, quia dicitur non auſcultaviſtis.

5476. Et etiam ſanguis ejus ecce inquiritur, quod ſignificet conſcientiæ morſus inde, conſtat ex ſignificatione ſanguinis, quod ſit violentia illata bono ſeu charitati, de qua n: 374. 1005; hæc violentia ſeu hic ſanguis cum inquiritur, facit anxium internum, quod vocatur conſcientiæ morſus; ſed modo apud illos qui in anxio fuerunt cum peccarunt, videatur n: 5470.

5477. Et illi non ſciverunt quod audiens Joſeph, quod ſignificet quod e naturali luce, in qua vera illa, non credatur quod a ſpirituali luce omnia appareant, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui non ſciverunt, quod ſint vera Eccleſiæ Externæ, ita in naturali, de qua ſæpe prius; inde eſt quod ſignificetur, quod e naturali luce, in qua vera illa, non credatur; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, quod in ſpirituali luce eſt; quod ex illa luce appareant vera in naturali, ſignificatur per quod audiens Joſeph, audire enim ſignificat & obedire & appercipere, n: 5017; ita quod vera in naturali e luce ſpirituali apparuerint, non autem viciſſim. Cum luce naturali & luce ſpirituali ita ſe habet; lux naturalis eſt a ſole mundi, & lux ſpiritualis eſt a ſole cœli qui eſt Dominus; omnia vera fidei, quæ homo ab infantia haurit, capiuntur per talia objecta & inde ideas, quæ ſunt a luce mundi, ita omnia & ſingula naturaliter; omnes enim ideæ cogitationis hominis, quamdiu is vivit in mundo, fundantur ſuper talibus quæ ſunt in mundo, quapropter ſi hæc illi auferrentur, periret prorſus ejus cogitatio; homo qui non regeneratus eſt, prorſus neſcit quod lux ſpiritualis detur, ne quidem quod in cœlo detur lux quæ nihil commune habet cum luce mundi, minus ſcit, quod illa lux ſit, quæ illuſtrat ideas & objecta quæ ſunt a luce mundi, & facit ut homo poſſit cogitare, concludere, reflectere; quod ſpiritualis hæc lux id facere poſſit, eſt quia lux illa eſt ipſa ſapientia quæ procedit a Domino, illa ut lux ſiſtitur coram viſu angelorum in cœlo: ex hac luce apparent omnia & ſingula

gula quæ infra ſunt, ſeu quæ ex naturali luce apud hominem ſunt, non autem viciſſim, niſi homo regeneratus ſit, tunc illa quæ cœli ſunt, hoc eſt, quæ boni & veri, ex illuſtratione a luce ſpirituali apparent in naturali, ſicut in ſpeculo repræſentativo: inde evidens eſt, quod Dominus, Qui eſt ipſa Lux, videat omnia & ſingula, quæ in cogitatione & voluntate hominis, imo quæ in univerſa natura, & quod nihil prorſus Ipſum lateat: ex his tunc conſtare poteſt, quomodo cum hoc ſe habet, quod nempe e naturali luce, in qua vera illa, non credatur quod e ſpirituali luce omnia appareant, quæ ſignificantur per quod illi non ſciverunt quod audiens Joſeph. Quod agnoverit Joſeph fratres ſuos, & illi non agnoverint illum, ſupra Verſ: 8, ſimile involvit, per illa enim ſignificatur quod vera illa Eccleſiæ, Cœleſti ſpiritualis ex luce ejus apparerent, & quod verum a Divino non appareret in luce naturali nondum a luce cœleſti illuminata, de quibus videatur n: 5427. 5428.

5478. Quia interpres inter illos, quod ſignificet quod tunc ſpiritualia prorſus aliter capiantur, conſtat ex ſignificatione interpretis inter illos, quod ſit quod ſpiritualia aliter capiantur, interpres enim linguam unius transfert in linguam alterius, ita alterius ſenſa exponit ad captum alterius, inde eſt quod per interpretem inter illos ſignificetur, quod tunc ſpiritualia prorſus aliter capiantur, nempe ab illis qui ſunt in Eccleſiæ veris nondum per bonum conjunctis interno homini. Quod vera Eccleſiæ prorſus aliter capiantur ab illis qui in bono ſunt, hoc eſt, apud quos vera illa conjuncta ſunt bono, quam ab illis qui non in bono ſunt; hoc apparet quidem ſicut paradoxon, ſed uſque eſt verum; vera enim ab illis qui in bono ſunt, ſpiritualiter capiuntur, quia in ſpirituali luce ſunt, at vera ab illis qui non in bono ſunt, naturaliter capiuntur, quia in naturali luce ſunt; inde vera ab illis, qui in bono ſunt, ſibi conjuncta habent vera continue, ſed ab illis qui non in bono ſunt, ſibi conjuncta habent perplura fallacia, & quoque falſa; cauſa eſt, quia vera apud illos qui in bono ſunt, ſe extendunt in cœlum, at vera apud illos qui non in bono ſunt, ſe non extendunt in cœlum, ſunt inde vera apud illos, qui in bono ſunt, plena, at apud illos, qui non in bono ſunt, pæne vacua; plenitudo illa, & vacuitas illa, non apparent coram homine, quamdiu in mundo vivit, at coram angelis: ſi homo ſciret, quantum cœleſte eſſet in veris conjunctis bono, prorſus aliter de fide ſentiret.

5479. Et converſus a ſuper illis, quod ſignificet aliquid retractionis, conſtat a ſignificatione converti a ſuper illis, cum prædicatur de influxu boni a Divino ſeu Domino, quod ſit aliquid retractionis; Dominus enim nuſquam convertit ſe ab aliquo, ſed moderatur influxum boni ſecundum ſtatum hominis ſeu angeli; hæc moderatio eſt, quæ intelligitur per retractionem.

5480. Et flevit, quod ſignificet miſericordiam, conſtat ex ſignificatione flere, cum prædicatur de Domino, Qui hic per Joſephum repræſentatur, quod ſit miſereri; quod fletus ſit doloris & amoris, notum eſt, conſequenter eſt Miſericordiæ, nam Miſericordia eſt amor dolens; Amor Divinus ideo voca-

tur

tur Miſericordia, quia Genus humanum ex ſe in inferno eſt; & cum hoc appercipit in ſe homo, Miſericordiam implorat. Quia fletus etiam eſt Miſericordia in ſenſu interno, idcirco aliquoties in Verbo prædicatur fletus de Jehovah ſeu Domino, ut apud Eſaiam "*Deflebo fletu* Jaeſerem, vitem Sibmæ, *rigabo te lachryma mea* Cheſbon & Elealeh" XVI: 18: & apud Jeremiam "Ego ſcio, dictum Jehovæ, indignationem Moabi, quod non rectus; propterea ſuper Moabo *ejulabo*, & ob Moabum totum *clamabo*, ſupra *fletum* Jaeſeris *flebo* ob te, vitis Sibmæ" XLVIII: 31. 32; Moabus pro illis qui in bono naturali ſunt, & ſe ſeduci patiuntur, & cum ſeducti adulterant bona, n: 2468; ejulare, clamare, flere ſuper illum, pro miſereri & dolere. Similiter apud Lucam "Jeſus cum appropinquavit aſpiciens urbem, *flevit ſuper illa*" XIX: 41; Hieroſolyma ſuper qua Jeſus flevit, ſeu cujus miſertus & ſuper qua doluit, non ſolum fuit urbs Hieroſolyma, ſed Eccleſia, cujus ultimus dies, cum nulla Charitas & inde nulla fides amplius futura, in ſenſu interno intelligitur, inde ex miſeratione & dolore flevit; quod Hieroſolyma ſit Eccleſia, videatur n: 2117. 3654.

5481. Et rediit ad illos, & loquutus ad illos, quod ſignificet influxum, conſtat ex ſignificatione redire ad illos, & loqui ad illos, poſtquam ſe converterat a ſuper illis, quod ſit influxus; cœleſte enim ſpiritualis ſeu verum a Divino, quod repræſentatur per Joſephum, influit in vera quæ in naturali; hoc in ſenſu literæ exprimitur per redire ad illos, & loqui ad illos; quod loqui etiam ſit influere, videatur n: 2951.

5482. Et accepit ex illis Schimeonem, quod ſignificet fidem voluntate, conſtat ex repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503: quod fides voluntate ab illis ſeparata ſit, eſt quia nondum aderat medium, quod repræſentatur per Benjaminem; influit enim Verum a Divino, quod repræſentatur per Joſephum, per medium in bonum fidei, & per hoc in verum ejus, ſeu quod idem, in velle verum, & per hoc intelligere verum, ſeu quod adhuc idem, in charitatem erga proximum, & per hanc in fidem; alia via influxus apud hominem, qui regeneratus eſt, non datur, nec alia via influxus apud Angelos: ſe habet hoc comparative ſicut influxus ſolis in ſubjecta telluris; dum ex ſemine producit illa, ac renovat illa, tunc influit cum calore, ut fit tempore veris & æſtatis, & ſimul cum luce, & ſic producit; per ſolam lucem nihil prorſus producit, ut patet a ſubjectis illis tempore hyemis: calor ſpiritualis eſt bonum amoris, & lux ſpiritualis eſt verum fidei; etiam calor ſpiritualis in ſubjectis regni animalis producit calorem vitalem, & lux ſpiritualis producit vitam inde.

5483. Et vincivit illum, quod ſignificet ſeparationem, conſtat ex ſignificatione vincire, quod ſit ſeparatio, de qua n: 5083. 5101. 5452. 5456.

5484. Ad oculos illorum, quod ſignificet ad apperceptionem, conſtat ex ſignificatione oculorum, quod ſit intellectus & apperceptio, de qua n: 2701. 4083. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534.

5485. Verſ: 25. 26. 27. 28. *Et præcepit Joſeph, & impleverunt vaſa illorum frumento, & ad reducendum argentum illorum, cujuſlibet in ſaccum illius, ad dandum illis viaticum ad viam; & fecit illis ita. Et ſuſtulerunt annonam ſuam ſuper aſinos ſuos, & iverunt inde. Et aperuit unus ſaccum ſuum, ad dandum pabulum aſino ſuo, in diverſorio, & vidit argentum ſuum, & ecce illud in ore manticæ illius. Et dixit ad fratres ſuos, reductum argentum meum, & etiam ecce in mantica mea, & exivit cor illorum, & intremuerunt vir ad fratrem ſuum, dicendo, quid hoc fecit Deus nobis.* Et præcepit Joſeph, ſignificat influxum a cœleſti ſpiritualis; & impleverunt vaſa illorum frumento, ſignificat ſcientifica quod bono a vero ſint donata: & ad reducendum argentum illorum, ſignificat abſque illorum ulla potentia: cujuſlibet in ſaccum ſuum, ſignificat ubicunque receptaculum in naturali: & ad dandum illis viaticum in viam, ſignificat & quod ſuſtentaret vera quæ illis: & fecit ita, ſignificat effectum: & ſuſtulerunt annonam ſuper aſinos ſuos, ſignificat vera collata in ſcientifica: & iverunt inde, ſignificat inde vitam: & aperuit unus ſaccum ſuum, ſignificat obſervationem: ad dandum pabulum aſino ſuo in diverſorio, ſignificat cum reflecteret ſuper ſcientifica in naturali exteriori: & vidit argentum ſuum, ſignificat apperceptionem quod abſque ulla potentia propria: & illud in ore manticæ ſuæ, ſignificat quod donata, & repoſita in limine naturalis exterioris: & dixit ad fratres ſuos, ſignificat perceptionem communem: reductum argentum meum, ſignificat quod nihil opis ab illis: & etiam ecce in mantica mea, ſignificat quod in naturali exteriori: & exivit cor illorum, ſignificat timorem: & intremuerunt vir ad fratrem, ſignificat terrorem communem: dicendo, quid hoc fecit Deus nobis, ſignificat ob tantum Providentiæ.

5486. Et præcepit Joſeph, quod ſignificet influxum a cœleſti ſpiritualis, conſtat a ſignificatione præcipere, cum prædicatur de cœleſti ſpiritualis ſeu de interno reſpective ad externum, quod ſit influxus, internum non aliter præcipit, quam per influxum, & tunc diſpoſitionem ad uſum; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius.

5487. Et impleverunt vaſa illorum frumento, quod ſignificet ſcientifica quod bono a vero ſint donata, conſtat ex ſignificatione implere quia gratis, quod ſit donari; a ſignificatione vaſorum, quod ſint ſcientifica, de qua n: 3068. 3079; & a ſignificatione frumenti, quod ſit bonum a vero, ſeu bonum veri, de qua n: 5295.

5488. Ad reducendum argentum illorum, quod ſignificet abſque illorum ulla potentia, conſtat ex ſignificatione emere argento, quod ſit comparare ſibi ex ſuo, hic itaque reducere argentum, eſt donare gratis, ſeu abſque illorum ulla potentia; ſicut etiam apud Eſaiam "Omnes ſitiens ite ad aquas, & *cui non argentum*, ite, *emite*, & comedite, & ite, *emite ſine argento*, & ſine pretio, vinum & lac.

5489. Cujuſlibet in ſaccum ſuum, quod ſignificet ubicunque receptaculum in naturali, conſtat ex ſignificatione ſacci, quod ſit receptaculum, de qua ſequitur; quod in naturali, eſt quia de veris ac ſcientificis quæ in na-

 turali

turali agitur. Saccus hic in ſpecie ſignificat ſcientificum, ex cauſa quia ſicut ſaccus eſt receptaculum frumenti, ita ſcientificum eſt receptaculum boni, hic boni quod a vero, ut ſupra n: 5489. Quod ſcientificum ſit receptaculum boni, pauci ſciunt, quia pauci reflectunt ſuper talia; ſciri tamen poteſt ex his; ſcientifica quæ intrant in memoriam, ſemper introducuntur per aliquam affectionem; quæ non per aliquam affectionem introducuntur, ibi non hærent, ſed prætetlabuntur; cauſa eſt, quia affectioni ineſt vita, non autem ſcientificis niſi per affectionem; inde patet, quod ſcientifica ſibi ſemper conjuncta habeant talia quæ ſunt affectionis, ſeu quod idem, quæ ſunt amoris alicujus, conſequenter aliquod bonum, nam omne quod eſt amoris, vocatur bonum, ſive ſit bonum, ſive putetur eſſe bonum; formant itaque ſcientifica cum bonis illis ſicut conjugium; inde eſt, quod, cum bonum illud excitatur, etiam illico excitetur ſcientificum, cum quo illud conjunctum eſt; ut & viciſſim, cum ſcientificum revocatur, etiam bonum ei conjunctum prodeat; hoc unuſquiſque apud ſe, ſi libet, experiri poteſt. Inde nunc eſt, quod apud non regeneratos, qui bonum charitatis rejecerunt, ſcientifica, quæ ſunt vera Eccleſiæ, adjuncta ſibi habeant talia quæ ſunt amoris ſui & mundi, ita mala, quæ ob jucundum quod ineſt, vocant bona, & quoque per ſiniſtras interpretationes faciunt bona; hec ſcientifica prodeunt ad apparentiam concinne, cum amores illi univerſaliter regnant, & ſecundum gradum quo regnant; at apud regenaratos, ſcientifica quæ ſunt vera Eccleſiæ, adjuncta ſibi habent talia, quæ ſunt amoris erga proximum, & amoris in Deum, ita genuina bona; hæc a Domino reponuntur in veris Eccleſiæ apud omnes qui regenerantur; quapropter cum Dominus apud hos inſinuat zelum pro bono, vera illa tunc ſuo ordine prodeunt, & quando zelum pro vero, bonum illud adeſt, & accendit eum. Ex his conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum ſcientificis & cum veris, quod ſint receptacula boni.

5490. Et ad dandum illis viaticum in viam, quod ſignificet & quod ſuſtentaret vera quæ illis, conſtat ex ſignificatione dare viaticum, quod ſit ſuſtentatio; & ex ſignificatione viæ, quod ſit verum, de qua n: 627. 2333, hic autem in via eſt quamdiu in ſtatu illo, nam eſſe in via ſignificat ſtatum veri conjuncti bono, n: 3123. Per viaticum etiam ſuſtentatio a vero & bono, ſignificatur apud Davidem "Depluere fecit ſuper eos man in cibum, & frumentum cœlorum dedit illis: panem robuſtorum comedit vir; *viaticum* miſit illis ad ſatietatem" Pſalm: LXXVIII: 24. 25.

5491. Et fecit ita, quod ſignificet effectum, conſtat abſque explicatione.

5492. Et ſuſtulerunt annonam ſuam ſuper aſinos ſuos, quod ſignificet vera collata in ſcientifica, conſtat ex ſignificatione annonæ, quod ſit verum, de qua n: 5276. 5280. 5292. 5402; & ex ſignificatione aſini, quod ſit ſcientificum, de qua n: 2781; inde ſequitur, quod per ſuſtulerunt annonam ſuam ſuper aſinos ſuos, ſignificetur quod vera collata in ſcientifica. Quod ſignificatio horum verborum hæc ſit, apparet alienum ei qui mentem in ſenſu literæ hiſtorico tenet, & magis ſi ſenſum alium internum, quam qui proxime elucet ex litera, dari non credit; dicet enim ſecum, quomodo tollere annonam ſuper aſinos ſuos, poteſt ſignificare vera collata in ſcientifica; ſed ſciat quod ſenſus

literæ

literæ Verbi, in ſenſum talem ſpiritualem tranſeat, cum ab homine ad angelos ſeu in cœlum, imo in magis adhuc alienum, cum in cœlum intimum, ubi omnia & ſingula Verbi in affectiones quæ ſunt amoris & charitatis, tranſeunt, cui pro plano inſervit ſenſus internus: quod hiſtorica Verbi in alium ſenſum abeant, cum elevantur in cœlum, conſtare poteſt ei qui ex ratione concludit, & qui aliquid novit de naturali & de ſpirituali, is videre poteſt, quod tollere annonam ſuper aſinos ſuos, ſit pure naturale, & quod prorſus non ibi ſit aliquid ſpirituale; & quoque videre poteſt, quod angeli qui in cœlo ſeu qui in ſpirituali mundo ſunt, non poſſint aliter capere illa verba quam ſpiritualiter, & quod ſpiritualiter capiantur, cum correſpondentiæ loco illorum intelliguntur, nempe verum Eccleſiæ pro annona, & ſcientifica quæ in naturali pro aſinis; quod per aſinos in verbo ſignificentur ſervitia, ita ſcientifica, nam hæc ſunt ſervitia reſpective ad ſpiritualia, & quoque ad rationalia, oſtenſum videatur n: 2781: inde patet quoque, qualis eſt cogitatio & loquela angelica reſpective ad cogitationem & loquelam humanam, nempe quod illa cogitatio & loquela ſit ſpiritualis, hæc autem naturalis; & quod illa in hanc cadat cum deſcendit, & quod hæc in illam vertatur cum aſcendit: niſi ita foret, nullatenus aliqua communicatio foret hominis cum angelis, ſeu mundi cum cœlo.

5493. Et iverunt inde, quod ſignificet inde vitam, conſtat ex ſignificatione ire, quod ſit vivere, de qua n: 3335. 3690. 4882: ſimiliter ſe habet cum ire, quod in ſpirituali ſenſu ſit vivere, ſicut cum illis, quæ mox ſupra, n: 5492, dicta ſunt.

5494. Et aperuit unus ſaccum ſuum, quod ſignificet obſervationem, conſtat a ſignificatione ſacci, quod ſit receptaculum in naturali, de qua ſupra n: 5489. 5494, quod id bono a vero donatum, n: 5487; aperire illud, quod ſit obſervare, ex ſerie patet, nam per verba quæ ſequuntur, ad dandum pabulum aſino ſuo in diverſorio, ſignificatur cum reflecterent ſuper ſcientifica in naturali exteriori.

5495. Ad dandum pabulum aſino ſuo in diverſorio, quod ſignificet cum reflecterent ſuper ſcientifica in naturali exteriori, conſtat ex ſignificatione dare pabulum aſino ſuo, quod ſit reflectere ſuper ſcientifica; pabulum enim eſt cibus quo paſcuntur aſini, & ſunt ſtramen & palea, inde eſt omnis reflexio ſuper ſcientifica, nam reflexio imprimis paſcit illa; quod aſinus ſint ſcientifica, videatur mox ſupra n: 5492; & ex ſignificatione diverſorii, quod ſit naturale exterius; quod diverſorium hic ſit naturale exterius, non quidem a parallelis locis in Verbo alibi confirmari poteſt, ſed uſque ex eo, quod ſcientifica ſint quaſi in ſuo diverſorio quando in naturali exteriori; quod naturale duplex ſit, exterius & interius, videatur n: 5118; ſcientifica cum in naturali exteriori ſunt, communicant immediate cum ſenſibus externis corporis, ac ibi ſuper his ſe reponunt & quaſi requieſcunt; inde eſt, quod naturale hoc ſit diverſorium ſeu locus requietis aut pernoctationis ſcientificis.

5496. Et vidit argentum ſuum, quod ſignificet quod abſque ulla potentia propria, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400;

& ex ſignificatione argentum quod reductum, quod ſit abſque illorum ulla potentia, de qua n:. 5488.

5497. Et illud in ore manticæ ſuæ, quod ſignificet quod donata & repoſita in limine naturalis exterioris, conſtat ex ſignificatione oris manticæ quod ſit limen naturalis exterioris; quod ibi repoſita, involvitur; & quod donata, ſequitur ex antecedentibus his, " quod abſque ulla potentia propria": mantica, quia erat interior pars ſacci, ideo per illam nec aliud ſignificatur quam receptaculi pars anterior, ita naturale exterius, nam hoc etiam anterius eſt; quod ſaccus ſit receptaculum, videatur n: 5489. 5494. Ut ſciatur, quid Naturale exterius & naturale interius, iterum paucis dicendum eſt; puer qui in ephebis adhuc eſt, non cogitare ex altiori poteſt, quam ex naturali exteriori, ex ſenſualibus enim componit ſuas ideas; ut vero adoleſcit, & ex ſenſualibus concludit ad cauſas, ita incipit cogitare ex naturali interiori, ex ſenſualibus enim tunc aliqua vera format, quæ ſupra ſenſualia vadunt, at uſque manent intra illa quæ ſunt in natura: cum autem juvenis fit, ſicut tunc adoleſcit, ſi rationale ſuum excolit, ita ex illis quæ in naturali interiori ſunt, format rationes, quæ ſunt vera adhuc ſublimiora, & quaſi extracta ab illis quæ in Naturali interiori; ideæ cogitationis ex his vocantur in mundo erudito ideæ intellectuales & immateriales; at ideæ ex ſcientificis utriuſque naturalis, quatenus trahunt a mundo ex ſenſibus, vocantur ideæ materiales: ita ſcandit homo intellectu a mundo verſus cœlum; ſed uſque non intellectu in cœlum venit, niſi recipit bonum a Domino, quod continue adeſt & influit; & ſi recipit bonum, etiam donatur veris, in bono enim omnia vera hoſpitantur; & ſicut donatur veris, ita donatur intellectu, ex quo in cœlo eſt.

5498. Et dixit ad fratres ſuos, quod ſignificet perceptionem communem, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius prius; & ex ſignificatione ad fratres, quod ſit communis, nam quod ad omnes dicitur, hoc ſit commune.

5499. Reductum argentum meum, quod ſignificet quod nihil opis ab illis, conſtat ex ſignificatione reducere argentum, quod ſit abſque ulla illorum potentia, ſeu quod idem, quod nihil opis ab illis, de qua ſupra n: 5488. 5496.

5500. Et etiam ecce in mantica mea, quod ſignificet quod in naturali exteriori, conſtat ex ſignificatione manticæ, quod ſit naturale exterius, de qua mox ſupra n: 5497.

5501. Et exivit cor illorum, quod ſignificet timorem, conſtat ex ſignificatione exire cor, quod ſit timor; quod exire cor ſit timor, eſt quia cor in timore palpitat.

5502. Et intremuerunt vir ad fratrem, quod ſignificet terrorem communem, conſtat ex ſignificatione intremiſcere, quod ſit terror; & ex ſignificatione vir ad fratrem, quod ſit communis, ut mox ſupra n: 5498. Quod timor hic bis exprimatur, nempe per exivit cor, & intremuerunt, eſt quia unum ſe refert ad voluntatem, & alterum ad intellectum; ſolenne enim eſt in Verbo, imprimis prophetico, unam rem bis exprimere, ſolum mutatis vocibus

bus: qui non novit myſterium quod inibi, autumare poteſt, quod ſit repetitio inanis, ſed uſque non ita eſt, una expreſſio ſe refert ad bonum altera ad verum, & quia bonum eſt voluntatis & verum eſt intellectus, ſimul una ſe refert ad voluntatem, altera ad intellectum: cauſa eſt, quia in Verbo omne ſanctum eſt, & ſanctum eſt ex conjugio cœleſti, quod eſt boni & veri; inde eſt quod cœlum ſit in Verbo, conſequenter Dominus Qui eſt omne in omnibus cœli, adeo ut Dominus ſit verbum; bina Nomina Domini, nempe Jeſus Chriſtus, idem involvunt, Nomen Jeſus Divinum Bonum, & Nomen Chriſtus Divinum Verum, videatur n: 3004. 3005. 3008. 3009; inde etiam patet, quod Dominus ſit in omnibus Verbi, adeo ut ſit ipſum Verbum: quod Conjugium boni & veri, ſeu conjugium cœleſte, ſit in ſingulis Verbi, videatur n: 683. 793. 801. 2516. 2712. 5138. Inde quoque evidenter concludi poteſt, quod homo, ſi expectat cœlum, non ſolum erit in Vero quod fidei, ſed etiam in bono quod charitatis, & quod alioquin nullum cœlum ſit in illo.

5503. Quid hæc fecit Deus nobis, quod ſignificet ob tantum Providentiæ, conſtat ex ſignificatione facere Deus, quod ſit Providentia, omne enim quod facit Deus, non poteſt alia voce, quam voce Providentiæ, exprimi; cauſa eſt, quia in omni quod facit Deus ſeu Dominus, eſt æternum, & eſt infinitum, hæc voci Providentiæ inſunt; quia obſtupuerunt, idcirco ſignificatur ob tantum Providentiæ.

5504. Verſ: 29. 30. 31. 32. 33. 34. *Et venerunt ad Jacobum, patrem ſuum, terram Canaan, & indicabant ei omnia obvenientia illis, dicendo. Loquutus vir dominus terræ cum nobis dura, & dedit nos ſicut explorantes terram. Et diximus ad eum, recti nos, non ſumus exploratores. Duodecim nos fratres filii patris noſtri, unus non eſt, & minimus hodie cum patre noſtro in terra Canaan. Et dixit ad nos vir dominus terræ, in hoc ſciam quod recti vos, fratrem veſtrum unum manere facite mecum, & famem domorum veſtrarum accipite, & ite. Et adducite fratrem veſtrum minimum ad me, & ſciam quod non exploratores vos, quod recti vos; fratrem veſtrum dabo vobis, & terram negotiando pervagabimini.* Et venerunt, ſignificat ſucceſſivum reformationis: ad Jacobum patrem ſuum, ſignificat bonum veri naturalis: terram Canaan, ſignificat quod eſt Eccleſiæ: & indicabant ei omnia obvenientia illis, ſignificat reflexionem ex bono veri illius ſuper illa quæ hactenus proviſa: dicendo, ſignificat perceptionem: loquutus vir dominus terræ ſignificat cœleſte ſpiritualis regnans in naturali: cum nobis dura, ſignificat non conjunctionem cum illo ob non correſpondentiam: & dedit nos ſicut explorantes terram, ſignificat quod animadverterit vera Eccleſiæ fuiſſe ad captandum lucrum: & diximus ad eum, recti nos, non ſumus exploratores, ſignificat negativum quod in veris Eccleſiæ lucri cauſa: duodecim nos fratres, ſignificat omnia vera in uno complexu: filii patris noſtri, ſignificat ex una origine: unus non eſt, ſignificat quod Divinum ſpirituale a quo, non appareat: & minimus hodie cum patre noſtro, ſignificat quod ab ipſo adjunctum ſit bono ſpirituali: & dixit ad nos vir dominus terræ, ſignificat apperceptionem de cœleſti ſpiritualis regnante

nante in naturali: in hoc ſciam, quod recti vos, ſignificat quod velit ſi in veris non propter lucrum; fratrem veſtrum unum manere facite mecum, ſignificat quod ſepararetur fides voluntate ab illis: & famem domorum veſtrarum accipite, ſignificat ut proſpiciant ſibi interea in deſolatione illa: & ite, ſignificat ut ſic vivant: & adducite fratrem veſtrum minimum ad me, ſignificat quod ſi medium, conjunctio: & ſciam quod non exploratores vos, ſignificat quod tunc non amplius vera lucri cauſa: quod recti vos, ſignificat quod ita correſpondentia: fratrem veſtrum dabo vobis, ſignificat quod ita vera fient bona: & terram negotiando pervagabimini, ſignificat quod ita fructificabuntur vera ex bono & omnia cedent uſui & lucro.

5505. Et venerunt, quod ſignificet ſucceſſivum reformationis, conſtat ex ſignificatione venire, nempe ad Jacobum patrem ſuum, quod hic ſit ſucceſſivum reformationis, per Jacobum enim patrem illorum repræſentatur bonum veri in naturali, ad hoc venire, eſt eo uſque reformari; nam in ſenſu interno agitur de veris Eccleſiæ, quæ per filios Jacobi repræſentantur, quomodo illa implantata ſunt naturali, & dein conjuncta cœleſti ſpirituali, ſeu quod idem, quomodo Vera in Externo homine conjuncta ſunt veris a Divino in Interno: ex his patet, quod per venerunt, hic ſignificetur ſucceſſivum reformationis.

5506. Ad Jacobum patrem ſuum, quod ſignificet bonum veri naturalis, conſtat ex repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum veri naturalis, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538, etiam ex ſignificatione patris, quod ſit bonum, n: 3703: venire ad hoc bonum, eſt reformari eo uſque: per hoc bonum dein, accedente medio, quod Bejamin, conjunctio facta eſt cum Interno, quod Joſephus.

5507. Terram Canaan, quod ſignificet quod eſt Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione terræ Canaan, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3705. 4447; bonum illud veri, quod repræſentatur per Jacobum, eſt bonum Eccleſiæ Externæ, quod autem per Iſraelem eſt Eccleſiæ Internæ reſpective.

5508. Et indicabant ei omnia obvenientia illis, quod ſignificet reflexionem ex bono veri illius ſuper illa quæ hactenus proviſa, conſtat ex ſignificatione indicare, quod ſit cogitare & reflectere, de qua n: 2862, nam quod indicatur alicui, hoc cogitatur ex reflexione; & ex ſignificatione omnium obvenientium quod ſit quæ ex providentia, ſeu quæ proviſa, de qua ſequitur; quod ex bono veri reflexio illa, eſt quia indicabant Jacobo patri, per quem bonum veri repræſentatur, n: 5506: quod reflexio non ex veris quæ repræſentantur per filios Jacobi, ut ſenſus literæ involvit, eſt quia omnis reflexio & inde cogitatio quæ inferiori ſeu exteriori, venit ex ſuperiori ſeu interiori, tametſi apparet ex inferiori ſeu exteriori; & quia bonum veri quod Jacob repræſentat, eſt interius, ideo ſignificatur reflexio ex bono veri. Quod obvenientia ſint quæ ex Providentia, ſeu quæ proviſa, eſt quia omne obveniens ſeu contingens, quod alioquin fortuitum vocatur, & adſcribitur caſui, aut fortunæ, eſt ex providentia; Providentia Divina operatur ita inviſibiliter & incomprehenſibiliter, ob cauſam ut homo queat ex libero adſcribere id

vel

vel Providentiæ, vel caſui; ſi enim Providentia viſibiliter & comprehenſibiliter ageret, diſcrimen foret ne homo ex viſuali & comprehenſibili crederet quod Providentiæ ſit, & poſtea in contrarium iret; ita verum & falſum in interiori homine conjungeretur, & verum prophanaretur, quod damnationem æternam ſecum habet; idcirco tenetur homo talis potius in incredulitate, quam ut ſemel in fide ſit, & inde recederet: tale eſt quod intelligitur apud Eſaiam "Dic populo huic, audite audiendo, ſed non intelligite, & videte videndo, & non cognoſcite; impingua cor populi hujus, & aures ejus aggrava, ac oculos ejus obline, ne forte videat oculis ſuis, & auribus ſuis audiat, & cor ejus intelligat, & *convertatur* & *ſaneter ſibi*" VI: 9. 10. Joh: XII: 40: inde quoque eſt, quod hodie nec miracula fiant, hæc enim ſicut omnia viſibilia & comprehenſibilia, cogerent hominem ad credendum, & quæ cogunt, auferunt liberum, cum tamen omnis reformatio hominis & regeneratio fit in ejus libero; quod non in libero implantatur, hoc non hæret; in libero implantatur, cum homo eſt in affectione boni & veri, n: 1937. 1947. 2744. 2870 ad 2893. 3145. 3146. 3158. 4031; quod apud Jacobi poſteros tanta miracula exſtiterint, erat cauſa, ut cogerentur ad obſervanda ſtatuta in externa forma, hoc enim ſatis erat pro illis qui ſolum in Eccleſiæ repræſentativis, in externis erant ſeparatis ab internis, quare quoad interiora non potuerunt reformari; interiora enim prorſus rejiciebant, inde nec potuerunt vera prophanare, n: 3348. 3398. 3399. 3489. 4680; tales potuerunt cogi abſque diſcrimine prophanationis ſancti. Quod homo hodie credere debeat quæ non videt, conſtat quoque a Domini verbis ad Thomam, apud Johannem "Quia vidiſti Me, Thoma, credidiſti, beati qui non vident, & credunt" XX: 29. Quod contingentia, quæ alioquin caſui aut fortunæ adſcribuntur, ſint ex Providentia Divina, Eccleſia quidem agnoſcit, ſed uſque non credit: quis enim non dicit, quando ex magno aliquo periculo, ad apparentiam fortuito, emergit, quod a Deo ſalvatus ſit, & quoque gratias Deo agit; cum etiam ad honores evehitur, & quoque cum ad opulentiam venit, etiam vocant hoc benedictionem a Deo; ita agnoſcit homo Eccleſiæ, quod contingentia ſint ex Providentia, ſed uſque non credit: Sed de his plura, ex Divina Domini Miſericordia, alibi.

5509. Dicendo, quod ſignificet perceptionem, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius prius.

5510. Loquutus vir dominus terræ, quod ſignificet cœleſte ſpiritualis regnans in naturali, conſtat ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt vir dominus terræ, quod ſit cœleſte ſpiritualis; vir prædicatur de ſpirituali, & dominus de cœleſti, nam vir in ſenſu interno eſt verum, & dominus bonum, & verum a Divino eſt quod vocatur ſpirituale, ac bonum a Divino eſt quod vocatur cœleſte; & ex ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; quod cœleſte ſpiritualis, quod per Joſephum repræſentatur, regnaret in utroque naturali, in Capite præcedente in ſenſu interno continetur; ut id repræſentaretur, Joſephus conſtitutus eſt ſuper terram Ægypti. Sunt duo in Naturali, nempe ſcientifica,

&

& vera Eccleſiæ, de ſcientificis, quod cœleſte ſpiritualis ſeu Verum a Divino illa diſpoſuerit in ordinem in naturali, actum eſt, de veris Eccleſiæ, quæ per decem filios Jacobi repræſentantur, nunc agitur: diſponentur prius ſcientifica in ordinem ibi, quam vera Eccleſiæ, quia hæc ab illis capienda ſunt; nihil enim intrare poteſt intellectum hominis abſque ideis a talibus ſcientificis, quæ homo ab infantia ſibi comparaverat; homo prorſus neſcit, quod unumquodvis verum Eccleſiæ, quod fidei vocatur, fundetur ſuper ſcientificis ejus, & quod capiat illud, & memoria teneat illud, & e memoria evocet illud, per ideas a ſcientificis apud illum conflatas; quales illæ ideæ ſunt, ſolet in altera vita ad vivum oſtendi illis qui deſiderant, talia enim in luce cœli manifeſte videnda ſiſtuntur; & tunc quoque apparet, quibus umbris, vel qualibus lucis radiis obſitum, habuerint verum, quod doctrinæ Eccleſiæ fuerunt; apud quoſdam apparet id inter falſa, apud quoſdam inter ludicra, etiam inter ſcandala, apud quoſdam inter fallacias ſenſuum, apud quoſdam inter vera apparentia, & ſic porro: ſi homo in bono fuerat, hoc eſt, ſi charitatis vitam vixerat, tunc ex bono illo, ſicut ex flamma quæ e cœlo, illuminantur vera, & fallaciæ ſenſuum, in quibus ſunt, pulchre radiantur; & cum innocentia inſinuatur a Domino, apparent illæ ſicut vera.

5511. Cum nobis dura, quod ſignificet non conjunctionem cum illo ob non correſpondentiam, conſtat ex ſignificatione loqui dura, cum prædicatur de interno reſpective ad externum a ſe ſeparatum, quod ſit non conjunctio ob non correſpondentiam, de qua ſupra n: 5422. 5423; ſi enim non correſpondentia eſt externi cum interno, tunc omne id quod internum eſt, & ab interno venit, externo apparet durum, quia non eſt conjunctio: ſicut pro exemplo; ſi dicatur ab Interno, ſeu ab illo qui in interno eſt, quod homo nihil cogitet ex ſe, ſed vel ex cœlo, hoc eſt, per cœlum a Domino, vel ex inferno, ſi bonum cogitat quod ſit per cœlum a Domino, ſi malum quod ſit ab inferno; hoc prorſus ut durum apparet ei qui vult ex ſe cogitare, & qui credit ſe tunc nihil eſſe; cum tamen veriſſimum eſt, & omnes qui in cœlo, in perceptione ſunt, quod ita ſit. Similiter ſi dicatur ab Interno, ſeu ab illis qui in Interno ſunt, quod gaudium in quo angeli, ſit ex amore in Dominum, & ex charitate erga proximum, nempe cum in uſu ſunt præſtandi illa quæ amoris & charitatis ſunt, & quod in his tale gaudium & talis felicitas ſit, ut prorſus ſit ineffabile; hoc durum erit illis, qui ſolum in gaudio ex amore ſui & mundi ſunt, & in nullo proximi niſi propter ſe; cum tamen cœlum, & cœli gaudium tunc in homine incipit, cum reſpectus ſui in uſibus quos facit, expirat. Sit etiam hoc pro aliquo exemplo, ſi dicatur ab interno, quod anima hominis nihil aliud ſit quam internus homo, & quod internus homo poſt mortem appareat prorſus ſicut homo in mundo, ſimili facie, ſimili corpore, ſimili facultate ſenſitiva, & ſimili cogitativa; qui foverunt opinionem de anima, quod modo ſit cogitativum quid, & ſic quaſi æthereum, ita abſque forma, & quod illa reinduitura corpus, illi alienum a vero putabunt eſſe, quod anima ſit talis, atque durum erit illis, qui credunt quod corpus ſit modo homo, audire, quod anima ſit ipſe homo, & quod corpus, quod

quod tumulatur, ad nihil conducat in altera vita; quod id verum ſit, ſcio, nam, ex Divina Domini Miſericordia, fueram cum illis, non cum aliquibus ſed cum multis, non ſemel ſed ſæpe, & loquutus cum illis de eo. Ita quoque in innumeris aliis.

5512. Et dedit nos ſicut explorantes terram, quod ſignificet quod animadverterit vera Eccleſiæ fuiſſe ad captandum lucrum, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic ſunt, Nos, quod ſint vera Eccleſiæ in Naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458: & ex ſignificatione exploratorum ſeu explorantium terram, quod ſint qui in veris Eccleſiæ ſolum ad captandum lucrum, de qua n: 5432.

5513. Et diximus ad eum, recti nos, non ſumus exploratores, quod ſignificet negativum quod in veris lucri cauſa, conſtat ex ſignificatione dicere ad eum, quod ſit reſponſum, hic negativum; ex ſignificatione recti nos, quod ſit quod in veris quæ in ſe vera ſunt, de qua n: 5434. 5437. 5460; & ex ſignificatione exploratorum, quod ſint qui in veris Eccleſiæ lucri cauſa; hic quod non lucri cauſa.

5514. Duodecim nos fratres, quod ſignificet omnia vera in uno complexu, conſtat ex ſignificatione duodecim, quod ſint omnia, & cum prædicantur de filiis Jacobi, ut hic, aut de duodecim tribubus ab illis nominatis, & quoque de duodecim apoſtolis, quod ſint omnia fidei in uno complexu, de qua n: 577. 2089. 2129. 2130. 2553. 3272. 3488. 3858. 3862. 3913. 3926. 3939. 4060.

5515. Filii patris noſtri, quod ſignificet ex una origine, conſtat ex ſignificatione filiorum, quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; & ex ſignificatione patris, quod ſit bonum, de qua n: 2803. 3703. 3704; inde filii patris ſignificant vera ex bono, ita ex una origine; ſunt etiam omnia vera ex uno bono.

5516. Unus non eſt, quod ſignificet quod Divinum ſpirituale ex quo, non appareat, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5444, dicta ſunt, ubi eadem verba.

5517. Et minimus hodie cum patre noſtro, quod ſignificet quod ab ipſo adjunctum ſit bono ſpirituali, conſtat etiam ex illis quæ ſupra n: 5443, explicata ſunt, ubi eadem verba: quod dicatur ab ipſo, eſt quia Medium, quod repræſentatur per Benjaminem, procedit a cœleſti ſpiritualis, quod Joſephus.

5518. Et dixit ad nos vir dominus terræ, quod ſignificet apperceptionem de cœleſti ſpiritualis regnante in naturali, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit appercipere, de qua ſæpius prius; & a ſignificatione viri domini terræ, quod ſit cœleſte ſpiritualis regnans in naturali, de qua ſupra n: 5510.

5519. In hoc ſciam, quod recti vos, quod ſignificet quod velit ſi in veris non propter lucrum, conſtat ex ſignificatione ſcire, quo hic ſit velle, ex ſerie enim hoc ſequitur; & ex ſignificatione quod recti vos, ita quod non

exploratores, quod ſit quod in veris non propter lucrum, de qua n: 5432. 5512.

5520. Fratrem veſtrum unum manere facite mecum, quod ſignificet quod ſepararetur fides voluntate, conſtat ex repræſentatione Schimeonis, qui hic eſt frater unus, quod ſit fides voluntate, de qua n: 5482; & ex ſignificatione manere facere, quod ſit ſeparari: quomodo hæc ſe habent, prius dictum eſt.

5521. Et famem domorum veſtrarum accipite, quod ſignificet ut proſpiciant ſibi interea in deſolatione illa, conſtat ex illis, quæ ſupra n: 5462, dicta ſunt, ubi ſimilia: quod in deſolatione illa, eſt quia per famem ſignificatur deſolatio.

5522. Et ite, quod ſignificet ut ſic vivant, conſtat ex ſignificatione ire, quod ſit vivere, de qua n: 3335. 3690. 4882. 5493.

5523. Et adducite fratrem veſtrum minimum ad me, quod ſignificet quod ſi medium conjunctio, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt frater minimus, quod ſit medium, de qua n: 5411. 5413. 5443; & ex ſignificatione adducere illum ad me, quod ſit quod inde conjunctio; per medium enim fit conjunctio Interni, quod repræſentatur per Joſephum, cum Externis quæ repræſentantur per filios Jacobi, ut ſupra n: 5411. 5413. 5427. 5428, oſtenſum eſt.

5524. Et ſciam quod non exploratores vos, quod ſignificet quod tunc non amplius vera lucri cauſa, conſtat ex ſignificatione exploratorum, quod ſint qui in veris Eccleſiæ lucri cauſa, hic quod non amplius, ſi nempe per medium conjunctio.

5525. Quod recti vos, quod ſignificet quod ita correſpondentia, conſtat ex ſignificatione recti vos, quod ſit quod in veris ſint, rectum enim eſt verum, n: 5434. 5437; & quia tunc in veris ſunt non lucri cauſa, cum correſpondentia, ideo recti vos etiam hoc ſignificat.

5526. Fratrem veſtrum dabo vobis, quod ſignificet quod ita vera fient bona, conſtare poteſt ex repræſentatione Schimeonis, qui hic eſt frater quem illis daret, quod ſit fides voluntate, de qua n: 5482; & ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, qui hic ſunt illi quibus daretur, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5428. 5512: quod per fratrem veſtrum dabo vobis, ſignificetur quod ita vera fient bona, eſt quia cum datur fides voluntate, vera fiunt bona, verum enim fidei quod eſt doctrinæ, ut primum intrat voluntatem, fit verum vitæ, & fit actu verum, & tunc vocatur bonum, & fit quoque bonum ſpirituale; ex hoc bono formatur a Domino apud hominem nova voluntas: quod voluntas faciat verum ut ſit bonum, eſt cauſa quia voluntas in ſe ſpectata non aliud eſt quam amor, quicquid enim homo amat, hoc vult, & quicquid non amat non vult; & quia omne quod eſt amoris ſeu ex amore, hoc percipitur ab homine ut bonum, jucundat enim illum; inde eſt, quod omne, quod eſt voluntatis ſeu ex voluntate, ſit bonum.

5527. Et terram negotiando pervagamini, quod ſignificet quod ita fructificabuntur vera ex bono & omnia cedent uſui & lucro, conſtat ex ſignificatione negotiari, quod ſit cognitiones boni & veri, ita vera Eccleſiæ, ſibi comparare, & illa communicare, de qua n: 4453; negotiatores vocantur qui talia habent, n: 2967; quare negotiando pervagari terram, eſt conquirere talia ubicunque ſunt; inde ſequitur, quod etiam per negotiando pervagari terram, ſignificetur fructificare vera ex bono; cum enim conjunctio facta eſt per Medium, quod Benjamin, nempe Externi hominis, quod decem filii Jacobi, cum Interno, quod Joſeph, de qua conjunctione hic agitur, ſeu quod idem, cum homo regeneratus eſt, tunc vera continue fructificantur ex bono; qui enim in bono eſt, in facultate eſt perſpiciendi vera quæ a communibus fluunt, & hoc in ſerie continua; & magis dein in altera vita, ubi mundana & corporea non inumbrant: quod in bono illa facultas ſit, per plurem experientiam ſcire datum eſt; ſpiritus, qui non ita perſpicaces fuerunt cum vixerunt homines in mundo, at uſque charitatis vitam egerant, illos vidi in ſocietates angelicas elevatos, & tunc in ſimili intelligentia & ſapientia cum angelis ibi, imo non aliter ſciebant quam quod intelligentia & ſapientia illa in iis eſſent; erant enim per bonum, in quo fuerant, in facultate recipiendi omnem influxum a ſocitatibus angelicis, in quibus erant: talis facultas ineſt bono, & inde talis fructificatio. Aſt vera, quæ apud illos fructificantur a bono, non manent vera, ſed ab illis mandantur vitæ, & tunc fiunt uſus; quapropter per negotiando pervagabimini terram, etiam ſignificatur quod omnia cedent uſui & lucro.

5528. Verſ: 35. 36. 37. 38. *Et fuit, illi evacuantes ſaccos ſuos, & ecce cuivis colligatio argenti ſui in ſacco ſuo, & videbant colligationes argenti illorum illi & pater illorum, & timuerunt. Et dixit ad illos Jacob pater illorum, me orbaviſtis, Joſeph non eſt, & Schimeon non eſt, & Benjaminem ſumitis, ſuper me erunt omnia hæc. Et dixit Ruben ad patrem ſuum, dicendo, duos filios meos mori facias, niſi adduxero illum ad te, da illum ſuper manum meam, & ego reducam illum ad te. Et dixit, non deſcendet filius meus vobiſcum, quia frater illius mortuus, & ille ſolus is relictus, & obveniat illi damnum in via qua ibitis in illa, & deſcendere facietis canitiem meam in mærore ſepulchrum.* Et fuit, illi evacuantes ſaccos ſuos, ſignificat uſum ex veris quæ in naturali: & ecce cuivis colligatio argenti ſui, ſignificat ordinationes verorum donatas gratis: in ſacco ſuo, ſignificat in cujuſvis receptaculo: & videbant colligationes argenti illorum, ſignificat apperceptionem quod ita: illi & pater illorum, ſignificat a veris & bono veri in naturali: & timuerunt, ſignificat ſanctum: & dixit ad illos Jacob pater illorum, ſignificat perceptionem illis a bono veri: me orbaviſtis, ſignificat quod ſic non Eccleſia magis: Joſeph non eſt, ſignificat internum quod non ſit: & Schimeon non eſt, ſignificat fides voluntate quod nec ſit: & Benjaminem ſumitis, ſignificat ſi etiam medium aufertur: ſuper me erunt omnia, ſignificat quod ſic deſtructum erit id quod eſt Eccleſiæ: & dixit Ruben ad patrem ſuum, ſignificat illa quæ fidei intellectu ſunt appercepta a bono veri: dicendo duos filios meos mori facias, ſignificat quod fidei utrumque nec victurum: niſi adduxero illum ad te, ſignificat niſi medium adjungatur:

da illum ſuper manum meam, ſignificat quantum in ſua potentia: & ego adducam illum ad te, ſignificat quod reſtituetur: & dixit, non deſcendet filius meus vobiſcum, ſignificat quod non demittet ſe verſus inferiora: quia frater illius mortuus, ſignificat quoniam internum non adeſt; & ille ſolus relictus, ſignificat quod is loco interni nunc: & obveniat illi damnum in via qua ibitis in illa, ſignificat quod cum ſolis veris in naturali ſeparatis ab interno, periturum: & deſcendere facietis canitiem meam, ſignificat quod ſic erit ultimum Eccleſiæ: in mærore ſepulchrum, ſignificat abſque ſpe reſuſcitationis.

5529. Et fuit, illi evacuantes ſaccos ſuos, quod ſignificet uſum ex veris in naturali, conſtat ex ſignificatione evacuare, nempe annonam quam deportarunt ex Ægypto, quod ſit uſum facere ex veris, per annonam enim ſignificatur verum, n: 5276. 5280. 5292. 5402; & ex ſignificatione ſaccorum, quod ſint receptacula in naturali, de qua n: 5489. 5494: ita naturale: de receptaculis in naturali videatur infra n: 5431.

5530. Et ecce cuivis colligatio argenti ſui, quod ſignificet ordinationes verorum donatas gratis, conſtat ex ſignificatione colligationis ſeu faſciculi, quod ſit ordinatio, de qua ſequitur; & ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551: 2954; per quod cuivis in ſacco ſuo, ſignificatur quod donatæ gratis. Quod colligatio ſeu faſciculus ſit ordinatio, inde eſt, quia vera apud hominem in ſeries diſpoſita & ordinata ſunt; quæ amoribus maxime conveniunt, in medio ſunt, quæ non ita conveniunt, ad latera ſunt, & tandem quæ prorſus non conveniunt, ad ultimas peripheriis rejecta ſunt; extra illam ſeriem ſunt illa quæ amoribus contraria ſunt; quapropter illa quæ in medio ſunt, vocantur conſanguinea, amor enim facit conſanguineum, quæ remotiora ſunt affinia; ad ultimos terminos affinitates exſpirant; in tales ſeries diſpoſita ſunt omnia apud hominem, & ſignificantur per faſciculos & colligationes: inde manifeſte patet, quomodo ſe habet cum illis qui in amoribus ſui & mundi ſunt, & quomodo cum illis qui in amore in Deum & erga proximum; apud illos qui in amoribus ſui & mundi ſunt, ſunt talia quæ illis amoribus favent in medio, & quæ parum favent in peripheriis, & foras rejecta ſunt quæ ſunt contraria, ut ſunt illa quæ amoris in Deum & amoris erga proximum; in tali ſtatu ſunt infernales; inde etiam quandoque apparet lucidum circum illos, ſed intra hoc lucidum ubi ipſi, eſt furvum, monſtroſum & horrendum: at apud angelos eſt flammeum jubar in medio ex bono amoris cœleſtis & ſpiritualis, & inde lucidum aut candidum circum circa; qui ita apparent, ſunt ſimilitudines Domini; Ipſe enim Dominus, cum Divinum ſuum oſtendit Petro, Jacobo & Johanni, ſplenduit facie ſicut ſol, & veſtimenta Ipſius facta ſunt ſicut lux" Matth: XVII: 2. quod Angeli, qui ſimilitudines, in flammeo jubare & inde in albo appareant, patet ab Angelo qui deſcendit e cœlo, & devolvit lapidem ab oſtio ſepulchri, "Erat ſpecies ejus ſicut fulgur, & veſtimentum album ſicut nix" Matth: XXVIII: 3.

5531. In ſacco ſuo, quod ſignificet in cujuſvis receptaculo, conſtat ex ſignificatione ſacci, quod ſit receptaculum, de qua n: 5489. 5494. 5529. Quid

hic

hic receptaculum, etiam paucis dicendum; Naturale hominis in receptacula eſt diſtinctum, in unoquovis receptaculo eſt commune quoddam, in quo communi minus communia ſeu particularia reſpective, & in his ſingularia, ordinata ſunt; unumquodvis tale commune cum particularibus ſuis & cum ſingularibus, habet ſuum receptaculum, intra quod ſe actuare, ſeu formas variare & ſtatus mutare poſſit: receptacula illa apud hominem qui regeneratus eſt, ſunt totidem numero, quot vera communia apud illum, & unumquodvis receptaculum correſpondet ſocietati cuidam in cœlo: talis eſt ordinatio apud hominem qui in bono amoris & inde in vero fidei eſt: ex his aliquatenus patet, quid intelligitur per cujuſvis receptaculum, cum prædicatur de communibus veris in naturali, quæ repræſentantur per decem filios Jacobi.

5532. Et videbant colligationes argenti illorum, quod ſignificet apperceptionem quod ita, nempe quod ordinationes verorum donata gratis, conſtat ex illis, quæ mox ſupra n: 5530, explicata ſunt.

5533. Illi & pater illorum, quod ſignificet a veris & bono veri in naturali, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic ſunt illi, quod ſint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; & ex repræſentatione Jacobi, qui hic pater illorum, quod ſit bonum veri etiam in naturali, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538. Quid apperceptio ex veris & a bono veri in naturali, quidem explicari poteſt, ſed non in intellectum cadet, niſi perquam obſcure; at vero in intellectum ſpirituum ſicut in clara die; talia his inter leviora ſunt; inde etiam aliquatenus conſtare poteſt, qualis differentia intelligentiæ eſt hominis, dum in mundo & ejus lumine eſt, & dum in cœlo & ibi in ejus luce.

5534. Et timuerunt, quod ſignificet ſanctum, conſtat ex ſignificatione timere, cum obveniunt talia quæ ſunt Divinæ Providentiæ, ut hic quod vera donata gratis, quæ ſignificantur per quod colligatio cujuſvis argenti in ſacco ſuo; ſanctum, quod tunc influit, etiam aliquid timoris cum ſancta reverentia inducit.

5535. Et dixit ad illos, Jacob pater illorum, quod ſignificet perceptionem illis a bono veri, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpe prius; & a repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum veri, de qua mox ſupra n: 5533.

5536. Me orbaviſtis, quod ſignificet quod ſic non Eccleſia magis, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui hoc de ſe dicit, quod ſit bonum veri, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538; & quia eſt bonum veri, eſt quoque Eccleſia, nam eſſentiale Eccleſiæ eſt bonum, quare ſive dicas bonum veri, ſive Eccleſiam, idem eſt, nam homo apud quem eſt bonum veri apud illum eſt Eccleſia, quod Jacob ſit Eccleſia, videatur n: 4286. 4520; inde etiam eſt, quod filii ejus repræſentent vera Eccleſiæ, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; & ex ſignificatione orbare, quod ſit Eccleſiam ſuis veris & bonis privare, ut hic illis quæ repræſentantur per Joſephum, Benjaminem, & Schimeonem, de quibus mox ſequitur. Quod orbare ſit privare Eccleſiam ſuis veris eſt quia Eccleſia comparatur conjugio, bonum ejus

ejus Marito, & verum uxori, & ex conjugio illo nata vera filiis, ac bona filiabus, & ſic porro; cum itaque orbitas ſeu orbatio dicitur, ſignificat quod Eccleſia privata ſit ſuis veris, & quod inde nulla fiat; in hoc ſenſu dicitur orbus & orbitas etiam paſſim alibi in verbo: ut apud Ezechielem "Mittam ſuper vos famem & feram malam, & *orbum faciam te*" V: 17. Apud Eundem "Quando feram malam tranſire fecero per terram, & *orbaverit illam*, ut fiat deſolatio, ita ut non tranſiens propter feram" XIV: 15. In Levitico "Mittam in vos feram agri, quæ *orbabit vos*, & exſcindet beſtiam veſtram, & imminuet vos, ut vaſtentur viæ veſtræ" XXVI: 22, ibi fames pro defectu cognitionum boni & veri, & inde deſolatione, fera mala pro falſis ex malis, terra pro Eccleſia; mittere famem & feram malam & orbare terram, pro per falſa ex malis deſtruere Eccleſiam, ita illam veris prorſus privare. Apud Jeremiam "Ventilabo eas ventilabro in portis terræ, *orbabo*, perdam populum meum" XV: 7; ibi etiam orbare pro privare veris. Apud Eundem "Da filios eorum fami, & defluere fac illos per manum gladii, *ut fiant uxores eorum orbæ & viduæ*" XVIII: 21; ut fiant uxores eorum orbæ & viduæ pro quod abſque veris & bono. Apud Hoſcheam "Ephraimi, ſicut avis avolabit gloria eorum, a partu, & a ventre, & a conceptione; quia ſi educaverint filios ſuos, tunc *orbas faciam eos* ab homine" IX: 11. 12, ſimiliter. Apud Ezechielem "Ambulare faciam ſuper vobis hominem, populum meum, qui hæreditario poſſidebunt te, & eris illis in hæreditatem, *nec addes amplius orbare eos*. Sic dixit Dominus Jehovih, quoniam dicunt vobis, conſumens hominem tu, & *orbans populos tuos* fuiſti" XXXVI: 12, orbare etiam ibi pro privare veris. Apud Eſaiam "Jam audi hoc delicata, ſedens ſecure, dicens in corde tuo, ego & non ſicut ego præterea, non ſedebo vidua, *nec cognoſcam orbitatem*: atqui venient tibi duo iſta momento in die uno, *orbitas* & viduitas" XLVII: 8. 9, de filia Babelis & Chaldæa, hoc eſt, de illis qui ſunt in ſancto externo & prophano interno, & ſe ex ſancto externo Eccleſiam vocant; orbitas & viduitas pro privatione veri & boni. Apud Eundem "Tolle circumcirca oculos tuos, & vide omnes congregantur, veniunt tibi, adhuc dicent in auribus tuis *filii orbitatum tuarum*, anguſtus eſt mihi locus, recede mihi ut habitem: tu vero dices in corde tuo, quis genuit mihi hos, cum tamen ego *orba* & ſolitaria, exul & remota, quis ergo hos educavit, ego relicta fui ſola, hi ubi fuerunt" XLIX: 18. 20. 21, ibi de Zione ſeu Eccleſia cœleſti, & de ejus fructificatione poſt vaſtationem; filii orbitatum pro veris, quibus in vaſtatione privata fuit, reſtitutis, & in immenſum auctis.

5537. Joſeph non eſt, quod ſignificet internum quod non ſit, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod quia eſt cœleſte ſpiritualis, eſt internum Eccleſiæ, de qua n: 5469. 5538.

5538. Et Schimeon non eſt, quod ſignificet fides voluntate quod nec ſit, conſtat ex repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482.

5539.

5539. Et Benjaminem ſumitis, quod ſignificet ſi etiam medium aufertur, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit Medium, de qua n: 4411. 5413. 5443.

5540. Super me erunt omnia, quod ſignificet quod ſic deſtructum erit id quod eſt Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui de ſe hoc dicit, quod ſit Eccleſia, de qua n: 5536; in Eccleſia cum non internum eſt, quod repræſentatur per Joſephum, nec fides voluntate, quæ repræſentatur per Schimeonem, & ſi aufertur medium conjungens, quod repræſentatur per Benjaminem, deſtructum eſt id quod eſt Eccleſiæ; hæc ſunt quæ ſignificantur per ſuper me erunt omnia.

5541. Et dixit Ruben ad patrem ſuum, quod ſignificet illa quæ fidei intellectu ſunt appercepta a bono veri, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit appercipere, de qua ſæpius prius; ex repræſentatione Rubenis, quod ſit fides doctrina & intellectu, de qua n: 3861. 3866. 5472, proinde illa quæ ſunt illius fidei; & ex repræſentatione Jacobi, qui hic eſt pater ad quem Ruben dixit, quod ſit bonum veri, de qua n: 3659. 3669. 3677. 3775. 4234. 4273. 4538. 5533; inde patet, quod per dixit Ruben ad patrem ſuum ſignificentur illa quæ fidei intellectu ſunt appercepta a bono veri. Quod Ruben hic loquatur, eſt quia agitur de Eccleſia, in qua fides doctrina ac intellectu apparenter primas agit, & quoque docet, hic quid faciendum, ne illa quæ Eccleſiæ ſunt deſtruantur.

5542. Dicendo, duos filios meos mori facias, quod ſignificet quod fidei utrumque nec victurum, conſtat ex ſignificatione duorum filiorum Rubenis, quod ſit fidei utrumque, per Rubenem enim repræſentatur fides doctrina & intellectu, filii ejus ſunt binæ doctrinæ quæ Eccleſiæ, nempe doctrina veri & doctrina boni, ſeu doctrina fidei & doctrina charitatis; quod utrumque hoc fidei ſeu Eccleſiæ non victurum, niſi medium, quod per Benjaminem repræſentatur, conjungatur, ſignificatur per quod duos filios meos mori facias, niſi adduxero Benjaminem ad te; per hæc verba confirmat Ruben, quod actum foret cum Eccleſia, niſi medium ſit: niſi hic ſenſus internus foret in illis verbis, Ruben nunquam dixiſſet ad patrem ſuum, quod mori faceret duos filios ſuos niſi reduxerit Benjaminem, ita enim propoſuiſſet exſtirpare adhuc unam familiam; quod, quia contra fas, nefarium foret; ſed ſenſus internus docet, quare ita dictum.

5543. Niſi adduxero illum ad te, quod ſignificet niſi medium conjungatur, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt ille quem adduceret, quod ſit medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5539; & ex ſignificatione adducere, quod ſit conjungi.

5544. Da illum ſuper manum meam, quod ſignificet quantum in ſua potentia, conſtat ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328; dare illum ſuper manum ſuam, eſt in proprio ſenſu ipſi illum confidere; at quia fidei intellectu, quæ repræſentatur per Rubenem, eſt parum potentiæ, cui confidendum, verum enim quod fidei potentiam.

potentiam ſuam habet a bono quod charitatis, n: 3563, idcirco per da illum ſuper manum meam, ſignificatur quantum in ſua potentia.

5545. Et ego adducam illum ad te, quod ſignificet quod reſtituetur, conſtat abſque explicatione.

5546. Et dixit, non deſcendet filius meus vobiſcum, quod ſignificet quod non demittet ſe verſus inferiora, conſtat ex ſignificatione deſcendere, quod prædicetur verſus inferiora, de qua 5406, hic ad vera ſcientifica quæ in naturali exteriori, n: 5492. 5495. 5497. 5500, quæ repræſentantur per filios Jacobi.

5547. Quia frater ejus mortuus eſt, quod ſignificet quoniam internum non adeſt, conſtat ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt frater, quod ſit cœleſte ſpiritualis ſeu verum a Divino, proinde internum Eccleſiæ, de qua n: 5469 & ex ſignificatione mortuus eſſe, quod hic ſit non adeſſe, erat enim in vivis, ſed non aderat.

5548. Et ille ſolus eſt relictus, quod ſignificet quod is loco interni nunc, conſtare poteſt ex eo, quod quia internum, quod Joſephus, non aderat, & is ſolus ex illa matre, quod is nunc etiam ſicut ille: Joſephus etiam & Benjamin, uterque, internum repræſentant, & decem reliqui filii Jacobi externum, n: 5469.

5549. Et obveniat illi damnum in via qua ibitis in illa, quod ſignificet quod cum ſolis veris in naturali ſeparatis ab interno periturum, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5413, explicata ſunt, ubi ſimilia.

5550. Et deſcendere facietis canitiem meam, quod ſignificet quod ſic erit ultimum Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione canitiei, cum agitur de Eccleſia, quod ſit ultimum ejus: ultimum per canitiem ſignificatur etiam apud Eſaiam "Attendite ad Me, domus Jacobi, & omnes reliquiæ domus Iſraelis, portati ab utero, lati a vulva: *uſque etiam ad ſenectutem* Ego idem, & *uſque ad canitiem* Ego, portabo" XLVI: 4; domus Jacobi pro Eccleſia Externa, domus Iſraelis pro Eccleſia interna; ab utero & vulva, pro a principio ejus; ad ſenectutem & ad canitiem, pro ad ultimum ejus. Et apud Davidem "Plantati in domo Jehovæ, in atriis Dei noſtri germinabunt; adhuc proventum habebunt *in canitie*" Pſalm: XCII: 14. 15, in canitie pro in ultimo.

5551. In mærore ſepulchrum, quod ſignificet abſque ſpe reſuſcitationis, conſtat ex ſignificatione mæroris hic, quod ſit abſque ſpe, cum enim non amplius aliqua ſpes, tunc mæror; & ex ſignificatione ſepulchri, quod ſit reſurrectio & regeneratio, de qua n: 2916. 2917. 3256. 4621, ita reſuſcitatio, nempe Eccleſiæ; ſi enim in Eccleſia non Internum, quod Joſephus, nec Medium; quod Benjamin, neque fides voluntate ſeu charitas, quæ Schimeon, non amplius eſt aliqua ſpes ejus reſuſcitationis. Quod ſepulchrum ſit reſuſcitatio, apparet quidem alienum, ſed hoc eſt idea quam homo de ſepulchro habet, ſepulchrum enim a morte non ſeparat, & ne quidem a cadavere quod in ſepulchro; verum Angeli in cœlo non talem de ſepulchro ideam habere poſſunt, ſed prorſus aliam quam homo, nempe ideam reſurrectionis ſeu reſuſcitationis; homo enim, cum cadaver ejus mandatur ſepulchro, reſuſcitatur in alteram vitam; quapropter de ſepulchro non habent mortis, ſed vitæ ideam, conſequenter reſuſcitationis. Conti-

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine; hic de Correſpondentia Cutis, Capillorum, & Oſſium cum illo.

5552. *CUM Correſpondentia ita ſe habet; quæ in homine maximam vitam habent, ea correſpondent illis Societatibus in cœlis, quæ maximam vitam, & inde maximam felicitatem ibi habent, ut ſunt illæ, quibus correſpondent ſenſoria hominis externa, & interna, & quæ intellectus & voluntatis ſunt; at quæ in homine minorem vitam habent, ea correſpondent talibus ſocietatibus, quæ in minore ibi vita ſunt, ut ſunt cuticulæ quod ambiunt univerſum corpus, tum cartilagines & Oſſa, quæ fulciunt & ſuſtentant omnia quæ in corpore ſunt; & quoque Capilli, qui ex cuticulis erumpunt: quænam & quales ſocietates ſunt, quibus illa & hæc correſpondent, etiam dicendum.*

5553. *Societates, quibus Cuticulæ correſpondent, ſunt in introitu ad Cœlum; & illis datur perceptio, quales ſpiritus ſunt qui ad primum limen alluunt, quos vel rejiciunt vel admittunt; ſic ut dici queant introitus ſeu limina cœli.*

5554. *Sunt perplures ſocietates, quæ conſtituunt Integumenta externa corporis, cum differentia a facie ad plantas pedis, nam ubivis eſt differentia; cum illis multum loquutus ſum: quoad ſpiritualem vitam fuerunt tales, ut ſibi perſuadere paſſi fuerunt ab aliis, quod ita ſit, & cum audiverant confirmatum ex ſenſu literæ Verbi, crediderint prorſus, & permanſerint in opinione, & vitam ſecundum illa inſtituerint non malam: at cum illis non facile commercium ab aliis, qui non ſimilis indolis ſunt, haberi poteſt, nam opinionibus captis tenaciter inhærent, nec ſe inde duci rationibus patiuntur: Ex hac tellure perplures tales ſunt, quia Orbis noſter in externis eſt, & quoque reagit contra interna, ſicut ſolet Cutis.*

5555. *Qui in vita corporis nihil niſi quam communia fidei ſciverant, ſicut quod proximus amandus, & ex communi illo principio benefecerant æque malis ac probis, abſque diſcrimine, dixerunt enim quod quiſque ſit proximus: tales, cum vixerunt in mundo, ſe multum ſeduci*

T *paſſi*

paſſi ſunt doloſis, hypocritis, & ſimulatoribus: ſimiliter fit illis in altera vita, nec curant quid illis dicitur, nam ſenſuales ſunt, & in rationes non intrant. Hi quoque conſtituunt cutem, ſed exteriorem minus ſenſibilem. Loquutus cum illis, qui cutem Cranii conſtituunt: ſed tales ſunt cum multa differentia, ſicut eſt Cutis illa in variis locis, ut in diverſis locis Cranii, verſus occiput, ſinciput, tempora, in facie, ſuper thoracem, abdomen, lumbos, pedes, brachia, manus, digitos.

5556. *Quinam Cutem ſquamoſam conſtituunt, etiam ſcire datum eſt; illa cutis præ involucris reliquis, eſt minime ſenſibilis, obſita enim eſt ſquamis, quæ ad ſubtile cartilagineum accedunt: ſocietates, quæ illam conſtituunt, ſunt qui ratiocinantur de omnibus rebus, num ita ſit, vel non ita ſit, nec vadunt ulterius; quando loquutus cum illis, percipere dabatur, quod prorſus nihil caperent quid verum vel non verum; & illi, quo magis ratiocinantur, eo minus capiunt: videntur uſque ſibi ſapientes præ aliis, nam in facultate ratiocinandi ponunt ſapientiam; prorſus non ſciunt, quod præcipuum ſapientiæ ſit percipere abſque ratiocinatione, quod ita ſit, vel non ita. Sunt eorum plures ex illis qui in mundo tales facti ſunt ex confuſione boni & veri per philoſophica; quibus inde minus ſenſus communis.*

5557. *Sunt etiam ſpiritus, per quos alii loquuntur, & ii vix intelligunt quid dicunt; id faſſi ſunt; ſed uſque multum loquuntur: tales ſunt illi, qui in vita corporis modo blaterarunt, & nihil cogitaverunt quid dixerant, & amaverunt loqui de omnibus: dictum, quod cohortes ſint, & quod aliquæ eorum referant membranas quæ tegunt viſcera corporis, aliquæ cuticulas quæ a ſenſitivo parum trahunt; ſunt enim modo vires paſſivæ, & agunt nihil ex ſe, ſed ex aliis.*

5558. *Sunt ſpiritus, dum aliquid ſcire volunt, dicunt quod ita ſit, ſic unus poſt alterum in ſocietate; & tunc, cum dicunt, obſervant num id fluat libere, abſque aliquo reniſu ſpirituali, dum enim non ita eſt, tunc percipitur ut plurimum reniſus ab interiori; ſi non ab iis appercipitur reniſus, putant quod ita ſit; & id non aliunde ſciunt: tales ſunt, qui glandulas cutaneas conſtituunt; ſed eorum duo ſunt genera, unum quod affirmat, quia apparet fluentia, ut dictum, ex qua conjectant, quod quia non reniſus, ſit conveniens formæ cœleſti, conſequenter vero, & ſic quod affirmatum; alterum genus, quod audacter affirmat, quod ita ſit, tametſi id non ſciunt.*

5559. *Repræſentative oſtenſa mihi eſt conformatio contexturarum in cuticulis; conformatio apud illos, apud quos extrema illa correſpondebant interioribus, ſeu materialia ibi obediebant ſpiritualibus, fuit contextus pulcher, ex ſpiris mirabiliter conſertis, ad modum luciniarum,*

rum, quæ deſcribi nuſquam poſſunt, erant coloris cærulei. Poſtea repræſentatæ ſunt formæ adhuc magis continuæ, ſubtiliores, & concinniores: taliter apparent cuticulæ hominis regenerati. Qui autem doloſi fuerunt, apud illos extrema illa apparent ſicut conglutinationes ex meris ſerpentibus; & qui magici, ſicut inteſtinalia fæda.

5560. *Societates ſpirituum, quibus Cartilagines & Oſſa correſpondent, ſunt perplures; ſed ſunt tales, quibus perparum vitæ ſpiritualis ineſt; ſicut perparum vitæ eſt Oſſibus reſpective ad mollia quæ cingunt; ut pro exemplo, ſicut eſt Cranio & oſſibus Capitis reſpective ad utrumque Cerebrum, & medullam oblongatam, & ad ſubſtantias ſenſitivas inibi; & quoque ſicut eſt vertebris & coſtis, reſpective ad Cor & pulmones; & ſic porro.*

5561. *Oſtenſum quam parum vitæ ſpiritualis illis ineſt qui oſſa referunt; alii ſpiritus per illos loquuntur, & ipſi parum ſciunt quid dicunt, ſed uſque loquuntur, in eo ſolo jucundum ponentes. In talem ſtatum rediguntur illi, qui vitam malam egerant, & tamen reliquias aliquas boni in ſe habuerunt reconditas; hæ reliquiæ faciunt illud parum vitæ ſpiritualis, poſt plurium ſæculorum vaſtationes: quid reliquiæ, videatur n:* 468. 530. 560. 561. 660. 1050. 1736. 1906. 2284. 5135. 5342. 5344. *Dictum, quod illis parum vitæ ſpiritualis ſit; per vitam ſpiritualem intelligitur illa vita, quæ eſt Angelis in cœlo; ad hanc vitam introducitur homo in mundo per illa quæ ſunt fidei & charitatis; ipſa affectio boni quod eſt charitatis, & affectio veri quod fidei, eſt vita ſpiritualis: vita hominis abſque illa, eſt vita naturalis, mundana, corporea, terreſtris, quæ non eſt vita ſpiritualis, ſi non hæc in illa ſit, ſed eſt vita qualis animalibus in communi.*

5562. *Qui e vaſtationibus emergunt, & illis uſibus, quibus oſſa, inſerviunt, non habent aliquam cogitationem determinatam, ſed communem pæne indeterminatam, ſunt ſicut illi qui diſtracti vocantur, quaſi non in corpore, ſunt lenti, hebetes, ſtupidi, tarditas eſt illis in omnibus; uſque tamen aliquoties non intranquillum, quia curæ non penetrant, ſed in commune eorum obſcurum diſſipantur.*

5563. *In cranio ſentiuntur aliquoties dolores, nunc in una parte, nunc in altera, & appercipiuntur quaſi nuclei ibi qui ſeparati a reliquis oſſibus, qui ita dolent; per experientiam ſcire datum eſt, quod talia exiſtant a falſis quæ ex cupiditatibus; &, quod mirabile, falſorum genera & ſpecies certa in cranio loca habent, quod etiam per plurem experientiam mihi notum factum eſt. Tales nuclei, qui ſunt indurationes, apud illos, qui reformantur, franguntur & ad molli-*

tiem rediguntur, & hoc variis modis, in genere per informationes in bono & vero, per influxus veritatum acerbos, quod fit cum dolore interiori, tum per diſcerptiones actuales, quod fit cum dolore exteriori. Falſa enim ex cupiditatibus talis naturæ ſunt, ut indurent; ſunt enim contraria veris, & vera, quia determinantur ſecundum formam cœli, fluunt ſicut ſponte, libere, leniter, molliter; at falſa, quia in contrarium tendunt, habent determinationes oppoſitas, unde fluidum, quod eſt formæ cœli, ſiſtitur, inde indurationes. Inde eſt, quod qui in odio internecino fuerunt, ac in vindictis talis odii, & ex his in falſis, crania habeant prorſus indurata, & quidam ſicut ebena, per quæ nulli radii lucis, quæ ſunt vera, penetrant, ſed prorſus reflectuntur.

5564. *Sunt ſpiritus ſtatura parvi, qui, cum loquuntur, tonant, unus quandoque ſicut agmen; ita loqui, eſt illis innatum; non ſunt ex hac tellure, ſed ex alia, de qua, ex Divina Domini Miſericordia, quando de incolis variarum tellurum. Dicebatur, quod illi referant Cartilaginem ſcutiformem, quæ eſt ante pectoris cameram, & inſervit pro fulcro coſtis anterius, & quoque muſculis variis ſoni.*

5565. *Sunt etiam qui Oſſa adhuc duriora referunt, ſicut Dentes, ſed de illis non multum ſcire datum eſt; ſolum quod illi, qui vix aliquid vitæ ſpiritualis reſiduum habent, cum ſiſtuntur videndi in luce cœli, non appareant in aliqua facie, ſed ſolum quoad dentes loco faciei; facies enim repræſentat interiora hominis, ita ejus ſpiritualia & cœleſtia, hoc eſt, illa quæ ſunt fidei & charitatis; qui itaque in vita corporis non aliquid vitæ talis ſibi comparaverant, illi taliter apparent.*

5566. *Quidam ad me venit, apparuit ſicut nubes nigra, circa quam ſtellæ vacillantes, ſtellæ vacillantes in altera vita cum apparent, ſignificant falſa, ſed ſtellæ fixæ vera; appercepi quod ſpiritus eſſet qui accedere voluit, cum acceſſit, timorem incuſſit, hoc poſſunt quidam ſpiritus, imprimis latrones ex eo concludere potui quod latro fuerit; is cum prope me erat, volebat me omni conatu infeſtare per artificia magica, ſed incaſſum; extendebat manum ut exerceret potentiam imaginariam, ſed id prorſus nihil effecit. Oſtenſum dein, quali facie eſſet, facies nulla erat, ſed nigerrimum quid loco ejus, & ibi apparuit os dire & ferociter diductum, ſic ut eſſet ingluvies, in qua exſtabant dentes in ſerie; verbo erat ſicut canis rabidus diducto rictu, adeo ut rictus eſſet non facies.*

5567. *Quidam ſe lateri meo ſiniſtro applicabat, & tunc non ſciebam unde & qualis eſſet, egit etiam obſcure; voluit quoque interius*

in

in me penetrare, ſed rejectus eſt; is induxit ſphæram idearum cogitationis communem, talem, ut deſcribi nequeat, ſimilem ſphæram communem non memini me prius appercepiſſe; nullis principiis ille alligatus fuit, ſed in communi erat contra omnes, quos refellere & vituperare dextre & ingenioſe potuerat, tametſi is non ſciret quid verum; miratus quod tale ingenium daretur, quod nempe ingenioſe alios poſſet refellere, & tamen ex nulla apud ſe cognitione veri. Poſtea abiit, ſed mox rediit, cum lagena fictili in manu, & voluit dare mihi aliquid inde bibendum; erat inibi tale ex phantaſia, quod adimeret intellectum eis qui biberent; hoc repræſentabatur, quia illos, qui ei adhæſerant in mundo, deprivaverat intellectu veri & boni, ſed uſque ei adhærebant. Is quoque in luce cœli, non apparebat in facie, ſed modo quoad dentes, ex cauſa quia irridere aliis potuerat, & uſque nihil veri ipſe ſciebat. Quis eſſet, dictum mihi, cum vixit inter famigeratos fuit, & notum aliquibus quod talis.

5568. *Aliquoties apud me fuerant, qui ſtriderent dentibus; erant ex infernis, ubi illi, qui non ſolum vitam malam egerant, ſed etiam ſe confirmarunt contra Divinum, & omnia deduxerunt ad naturam; illi ſtrident dentibus cum loquuntur, quod tetrum auditu.*

5569. *Sicut eſt Correſpondentia oſſium & cuticularum, etiam eſt correſpondentia capillorum, hi enim ex radicibus in cuticulis propullulant; quicquid eſt correſpondentiæ cum Maximo Homine, hoc apud ſpiritus & angelos eſt, nam unuſquiſque Maximum Hominem ut imago refert: ſunt ideo Angelis comæ, decenter & ordinate diſpoſitæ; comæ repræſentant naturalem eorum vitam, & ejus correſpondentiam cum vita eorum ſpirituali: quod comæ ſeu capilli ſignificent illa quæ vitæ naturalis ſunt, videatur n: 3301, & tondere comas, quod ſit accommodare naturalia ut decentia ſint, ita decora: n: 5247.*

5570. *Sunt plures, cumprimis fœminæ, quæ in decoris poſuerunt omne, nec cogitaverunt altius, & vix aliquid de vita æterna; hoc fœminis ignoſcitur uſque ad ætatem juvenilem, cum deſiit ardor qui præcedere ſolet conjugium: ſed ſi in ætate adultiore in illis perſeverant, cum aliter poſſunt intelligere, tunc trahunt naturam quæ manet poſt mortem: tales in altera vita apparent longis & expanſis ſuper faciem comis, quas quoque pectunt, elegantiam in illis ponentes; nam pectere comas ſignificat accommodare naturalia ut decora appareant, n: 5247; inde cognoſcuntur ab aliis quales ſunt; ſpiritus enim ſcire poſſunt ex coma, ejus colore, longitudine, diffuſione, quales fuerant quoad vitam naturalem in mundo.*

5571.

5571. Qui crediderunt quod natura eſſet omne, & in hoc ſe confirmarunt, & quoque inde vitam ſecuram egerunt, non agnoſcentes aliquam vitam poſt mortem, ita nec infernum, nec cœlum; tales, quia pure naturales, cum apparent in luce cœli, non illis apparet aliqua facies, ſed loco ejus barbatum, capillare, intonſum, nam, ut ſupra dictum, facies repræſentat ſpiritualia & cœleſtia interius apud hominem, capillitium autem naturalia.

5572. Sunt perplures hodie in Chriſtiano orbe, qui naturæ omnia adſcribunt, & vix aliquid Divino; ſed inter illos, ſunt plures in una gente quam in altera; licet itaque memorare commercium ſermonis, quod cum aliquibus ex illa gente, in qua perplures tales ſunt, habui.

5573. Quidam ſupra caput inconſpicuus aderat, ſed quod adeſſet ex nidore aduſti cornu ſeu oſſis, & ex fætore dentium, percipere datum; poſtea veniebat magna turba, ſicut nimbus, ab inferiori verſus ſuperiora a tergo, etiam inconſpicui, & ſupra caput ſubſiſtebant; putabam quod inconſpicui eſſent quia ſubtiles, ſed dictum quod, ubi ſphæra ſpiritualis, ibi inconſpicui ſint, aſt ubi ſphæra naturalis ibi conſpicui; & vocati ſunt naturales inconſpicui. Primum, quod de illis detectum erat, quod ſummo ſtudio, calliditate & arte conniterentur, ut nihil propalaretur de illis; ob quem finem etiam callebant ſurripere aliis eorum ideas, & inducere alias, quibus impediebant ne detegerentur; hoc ſatis diu perſtabat; inde cognoſcere datum, quod tales in vita corporis fuerint, ut non voluerint propalari quicquam ex illis quæ agebant & cogitabant, aliam faciem & aliam loquelam præferendo; ſed uſque non prætexebant alia, ut per mendacia deciperent. Perceptum, quod, qui aderant, in vita corporis negotiatores fuerint, ſed tales, quod jucundum vitæ in ipſa negotiatione, non ita in divitiis, habuerint, & ſic quod negotiatio fuerit quaſi anima eorum; quapropter de hac cum illis loquutus ſum, & dicere datum, quod negotiatio nihil impediat, quin in cœlum venire poſſint, & quod in cœlo ſint æque divites ac pauperes; ſed objiciebant, quod eorum opinio fuerit, ſi ſalvarentur, quod abdicarent ſe negatione, darent omnia ſua pauperibus, & ſe miſeros facerent; ſed illis reſpondere datum eſt, quod non ita ſe res habeat, & quod aliter cogitaverint illi apud illos, qui in cælo ſunt quia boni Chriſtiani fuerunt, & uſque opulenti, & aliqui eorum inter opulentiſſimos, hi habuerunt commune bonum, & amorem erga proximum pro fine, & mercaturam exercuerunt modo functionis cauſa in mundo, & præterea non poſuerunt cor in illis:

illis: at quod illi infra ſint, eſt cauſa, quia mere naturales fuerunt, & ideo non crediderunt vitam poſt mortem, nec infernum, nec cœlum, imo nec aliquem ſpiritum, & quod illis non cordi fuerit quacunque arte deprivare alios ſuis bonis, & quod abſque miſericordia videre potuerint perire integras domos ſui lucri cauſa; & quod ideo ſubſannaverint omnes qui de ſpirituali vita cum illis loquuti ſunt. Qualem fidem habuerunt de vita poſt mortem, de cœlo & de inferno, etiam oſtenſum eſt; apparuit quidam qui in Cœlum ſublatus eſt a ſiniſtro verſus dextrum, & dictum, quod nuper aliquis mortuus ſit, & ab angelis deductus immediate in cœlum; de illo ſermo fuit, aſt illi, tametſi viderunt quoque, uſque incredulitates ſphæram habebant perquam fortem, & illam circumſpargebant, adeo ut contra quod viderunt, ſibi & aliis perſuadere voluerint; & quia tanta illis incredulitas, dicere illis datum eſt, ſi forte vidiſſent in mundo reſuſcitari aliquem mortuum jacentem in lectica, dicebant, quod primum non crediſſent, niſi plures mortuos reſuſcitatos vidiſſent, & ſi hoc vidiſſent, quod uſque attribuiſſent tale cauſis naturalibus; dicebant poſtea, cum aliquamdiu relicti fuiſſent ſuis cogitationibus, quod primum credidiſſent quod fraus, & cum evictum quod non fraus, quod credidiſſent animam mortui ſecretam communicationem habuiſſe cum illo qui reſuſcitaret, & tandem quod aliquod ſecretum eſſet quod non comprehenderent, quia in natura dantur perplura incomprehenſibilia; ac ita quod nuſquam potuiſſent credere, quod tale ex aliqua vi ſupra naturam exſtiterit; inde detectum, qualis eorum fides fuerat, quod nempe nuſquam adduci potuerint ad credendum, quod aliqua vita poſt mortem eſſet, nec quod infernum; nec quod cœlum; ita quod prorſus naturales eſſent. Tales cum apparent in luce cœli, etiam abſque facie apparent, & loco ejus denſum crinitum.

GENESEOS

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM TERTIUM.

1. ET fames ingraveſcebat in terra.
2. Et factum, ſicut abſolviſſent comedere annonam, quam adduxerunt ex Ægypto, & dixit ad illos pater illorum, revertimini, emite nobis parum cibi.

3. Et dixit ad eum Jehudah, dicendo, conteſtando conteſtatus in nos vir, dicendo, non videbitis facies meas, abſque quod frater veſter vobiſcum.

4. Si ſis tu mittens fratrem noſtrum nobiſcum, deſcendemus & ememus tibi cibum.

5. Et ſi non tu mittens, non deſcendemus, quia vir dixit ad nos, non videbitis facies meas abſque quod frater veſter vobiſcum.

6. Et dixit Iſrael, quare male feciſtis mihi, ad indicandum viro an adhuc vobis frater.

7. Et dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, & ad nativitatem noſtram, dicendo, an adhuc pater veſter vivit, an ſit nobis frater, & indicavimus ei juxta os verborum illorum; an ſciendo ſcivimus quod diceret, deſcendere facite fratrem veſtrum.

8. Et dixit Jehudah ad Iſraelem patrem ſuum, mitte puerum mecum, & ſurgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam infantes noſtri.

9. Et ſpondebo pro illo, e manu mea quæres illum, niſi adduxero illum ad te, & ſtatuero illum coram te, & peccabo tibi omnibus diebus.

10. Quia ni forte tardaverimus, quod nunc reverſi fuerimus his duabus vicibus.

11. Et dixit ad illos Iſrael pater illorum, ſi ita ergo hoc, facite, accipite e decantatione terræ in vaſis veſtris, & deſcendere facite viro munus, parum reſinæ, & parum mellis, ceram, & ſtacten, nuces terebinthinas & amygdalas.

12. Et argenti duplum accipite in manibus veſtris, & argentum reductum in ore manticarum veſtrarum reducetis in manu veſtra, forte error hoc.

13. Et fratrem veſtrum accipite, & ſurgite, revertimini ad virum.

14. Et Deus Schaddai det vobis miſericordias coram viro, & mittat vobis fratrem veſtrum alterum, & Benjaminem; & ego quemadmodum orbatus ſum, orbatus ero.

15. Et acceperunt viri munus hoc, & duplum argenti acceperunt in manu ſua, & Benjaminem, & ſurrexerunt, & deſcenderunt Ægyptum, & ſteterunt coram Joſepho.

16. Et vidit Joſeph cum illis Benjaminem, & dixit ei qui ſuper domo ſua, adduc viros domum, & mactando macta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie.

17. Et fecit vir quemadmodum dixit Joſeph, & adduxit vir viros domum Joſephi.

18. Et timuerunt viri quod adducti domum Joſephi, & dixerunt, ſuper verbum argenti reducti in manticis noſtris in initio nos adducimur; ad devolvendum ſuper nos, & ad conjiciendum ſe ſuper nos, & ad ſumendum nos ad ſervos, & aſinos noſtros.

19. Et acceſſerunt ad virum, qui ſuper domo Joſephi, & loquuti ad illum oſtio domus.

20. Et dixerunt, in me domine mi, deſcendendo deſcendimus in initio ad emendum cibum.

21. Et factum, cum veniremus ad diverſorium, & aperuimus manticas noſtras, & ecce argentum cujuſvis in ore manticæ ſuæ, argentum noſtrum in pondere ſuo, & reducimus illud in manu noſtra.

22. Et argentum alterum deſcendere facimus in manu noſtra ad emendum cibum, non ſcimus quis poſuit argentum noſtrum in manticis noſtris.

23. Et dixit, pax vobis, ne timeatis, Deus veſter, & Deus patris veſtri dedit vobis abſconditum donum in manticis veſtris, argentum veſtrum venit ad me; & eduxit ad illos Schimeonem.

24. Et adduxit vir viros domum Joſephi, & dedit aquam, & lavarunt pedes ſuos, & dedit pabulum aſinis illorum.

25. Et præpararunt munus, uſque advenire Joſeph in meridie, quia audiverunt quod ibi comederent panem.

26. Et venit Joſeph domum, & adduxerunt ei munus, quod in manu illorum, domum, & incurvabant ſe ei ad terram.

27. Et interrogavit illos ad pacem; & dixit, an pax patri veſtro ſeni, quem dixiſtis, an adhuc is vivit.

28. Et dixerunt, pax ſervo tuo patri noſtro, adhuc ille vivit, & deflexerunt ſe, & incurvarunt ſe.

29. Et ſuſtulit oculos ſuos, & vidit Benjaminem fratrem ſuum, filium matris ſuæ, & dixit, an hic frater veſter minimus, quem dixiſtis ad me, & dixit, Deus gratioſus ſit tibi, fili mi.

30. Et feſtinavit Joſeph, quia commovebantur commiſerationes ejus ad fratrem ſuum, & quærebat flere, & venit cubiculum, & flevit ibi.

31. Et lavit facies ſuas, & exivit, & continuit ſe, & dixit, ponite panem.

32. Et poſuerunt illi ſoli, & illis ſolis, & Ægyptiis comedentibus cum eo ſolis, quia non poſſunt Ægyptii comedere cum Hebræis panem, quia abominatio id Ægyptiis.

33. Et ſederunt coram eo, primogenitus ſecundum primogenituram ſuam, & minorennis ſecundum minorennitatem ſuam, & obſtupuerunt viri quiſque ad ſocium ſuum.

34. Et extulit portiones ex faciebus ſuis ad illos, & multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum quinque menſuris; & bibebant, & large bibebant cum eo.

CONTENTA.

5574. Continuatur de conjunctione Verorum Eccleſiæ in naturali, quæ ſunt decem filii Jacobi, cum Cœleſti ſpiritualis ſeu Vero a Divino quod eſt Joſephus, per Medium quod eſt Benjamin: ſed in hoc Capite in ſenſu interno modo agitur de influxu communi, qui conjunctionem præcedit.

SENSUS INTERNUS.

5575. Verſ: 1. 2. 3. 4. 5. *Et fames ingraveſcebat in terra. Et factum, ſicut abſolviſſent comedere annonam, quam adduxerunt ex Ægypto, & dixit ad illos pater illorum, revertimini, emite nobis parum cibi. Et dixit ad eum Jehudah, dicendo, conteſtando conteſtatus in nos vir, dicendo, non videbitis facies meas abſque quod frater veſter vobiſcum. Si ſis tu mittens fratrem noſtrum nobiſcum, deſcendemus, & ememus tibi cibum. Et ſi non tu mittens, non deſcendemus, quia vir dixit ad nos, non videbitis facies meas, abſque quod frater veſter vobiſcum.* Et fames ingraveſcebat, ſignificat deſolationem ex indigentia ſpiritualium: in terra, ſignificat circa illa quæ erant Eccleſiæ: &

& factum, ſignificat novum: ſicut abſolviſſent comedere annonam, ſignificat cum vera deficerent: quam adduxerunt ex Ægypto, ſignificat quæ ex ſcientificis: & dixit ad illos pater illorum, ſignificat perceptionem ab illis quæ Eccleſiæ: revertimini, emite nobis parum cibi, ſignificat quod, ut vivant, comparent ſibi bonum veri ſpiritualis: & dixit ad eum Jehudah, ſignificat bonum Eccleſiæ: dicendo, conteſtando conteſtatus in nos vir, ſignificat quod illis averſum ſpirituale ab interno: dicendo, non videbitis facies meas, ſignificat quod nulla commiſeratio: abſque quod frater veſter vobiſcum, ſignificat niſi ſit medium vobis: ſi ſis tu mittens fratrem noſtrum nobiſcum, ſignificat ſi ita ab Eccleſia ſit, ut adjungatur quod erit medium: deſcendemus & ememus tibi cibum, ſignificat quod tunc ibi comparabitur bonum veri: & ſi non tu mittens, ſignificat ſi non: non deſcendemus, ſignificat quod comparari nequeat: quia vir dixit ad nos, ſignificat perceptionem de ſpirituali: non videbitis facies meas, ſignificat quod nulla commiſeratio abſque quod frater veſter vobiſcum, ſignificat niſi ſit medium vobis.

5576. Et fames ingraveſcebat, quod ſignificet deſolationem ex indigentia ſpiritualium, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit defectus cognitionum boni & veri, de qua n: 3364. 5277. 5279. 5281. 5300, & inde deſolatio, n: 5360. 5376. 5415: & quia deſolatio exiſtit ex penuria & inde indigentia ſpiritualium, per famem etiam hæc ſignificatur. Fames in mundo ſpirituali, ſeu in cœlo, non eſt fames pro cibo, nam Angeli materiali cibo non veſcuntur, eſt hic cibus pro corpore quod circumfert homo in mundo, ſed eſt fames pro tali cibo, qui mentes eorum nutrit; is cibus eſt intelligere verum & ſapere bonum, qui cibus vocatur cibus ſpiritualis; & quod mirum, etiam Angeli nutriuntur illo cibo; quod conſtare mihi potuit ex eo, quod infantes, qui infantes mortui ſunt, poſtquam in cœlo inſtructi ſunt in veris quæ intelligentiæ & bonis quæ ſapientiæ, non appareant amplius ut infantes, ſed ut adulti, & hoc ſecundum incrementum in bono & vero: tum ex eo, quod Angeli continuo deſiderent illa quæ intelligentiæ & ſapientiæ ſunt; & quando in veſpera ſunt, hoc eſt, in ſtatu cum illa deficiunt, quod tantum ſint in non felicitate reſpective, & quod tunc nihil plus eſuriant & appetant, quam ut e novo illuceſcat illis mane, & in vitam felicitatis, quæ eſt intelligentiæ & ſapientiæ, redeant: quod intelligere verum & velle bonum, ſit cibus ſpiritualis, conſtare quoque poteſt cuivis qui reflectit; qui cibo materiali pro nutritione corporis fruitur, ſi ſimul quoque hilari animo eſt, & in ſermocinatione de talibus quæ favent, tunc cibus materialis, qui pro corpore, melius nutrit, indicium quod correſpondentia ſit inter cibum ſpiritualem qui animæ, & cibum materialem qui corporis: & porro ex eo, qui in deſiderio eſt imbuendi animum talibus quæ ſcientiæ, intelligentiæ, & ſapientiæ ſunt, quando ab illis detinetur, quod tunc incipiat contriſtari & angi, & ſicut is qui in fame, deſiderare, ut ad ſpiritualem ſuum cibum, ita ad nutritionem animæ ſuæ, redeat. Quod cibus ſpiritualis ſit, qui nutrit animam, ſicut cibus materialis corpus, conſtare quoque poteſt ex Verbo; ut apud Moſen "Non per panem ſolum vivit homo, ſed *per omne enuntiatum oris Jehovæ vivit homo*": Deut: VIII: 3.

 Matth:

Matth: IV: 4: enuntiatum oris Jehovæ, eſt in genere Divinum Verum quod procedit a Domino, ita omne Verum ſapientiæ, in ſpecie Verbum, in quo & ex quo illa quæ ſapientiæ. Et apud Johannem "Operamini *Cibum*, non qui perit, *ſed cibum qui manet in vitam æternam*, quem Filius hominis vobis dabit" VI: 27; quod ille cibus ſit verum ſapientiæ, quod procedit a Domino, conſtat: inde quoque ſciri poteſt, quid intelligitur per hæc Domini verba in eodem Capite "Caro mea eſt vere *cibus*, & ſanguis meus vere eſt potus" ibid: Verſ: 55; quod nempe Caro Domini ſit Divinum Bonum, n: 3813, & Sanguis Ipſius Divinum Verum, n: 4735; cum enim Dominus Humanum ſuum totum Divinum fecit, tunc caro non aliud eſt quam Divinum Bonum, & ſanguis Divinum Verum, quod in Divino non intelligendum materiale, conſtare poteſt; quapropter cibus in ſupremo ſenſu, hoc eſt, cum prædicatur de Domino, eſt Bonum Divini amoris ad ſalvandum Genus humanum: hic cibus quoque eſt, qui intelligitur per Domini verba apud Johannem "Jeſus dixit diſcipulis *Ego cibum habeo quem edam*, quem vos neſcitis: *cibus meus* eſt ut faciam voluntatem Ipſius qui miſit Me, & perficiam Ipſius opus" IV: 32. 34; facere voluntatem Ipſius qui miſit, & perficere Ipſius opus, eſt ſalvare genus humanum; Divinum ex quo id, eſt Divinus Amor. Ex his nunc patet, quid in ſenſu ſpirituali per famem intelligitur.

5577. In terra, quod ſignificet circa illa quæ erant Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione terræ in Verbo, quod ſit Eccleſia, hic itaque quæ ſunt Eccleſiæ nam quæ ſignificant Eccleſiam, etiam ſignificant illa quæ ſunt Eccleſiæ, hæc enim faciunt illam: quod Terra ſit Eccleſia in Verbo, eſt quia terra Canaan fuit, in qua ab antiquiſſimis temporibus fuerat Eccleſia: inde cum in Verbo nominatur Terra, intelligitur terra Canaan, & cum hæc, intelligitur Eccleſia; qui enim in ſpirituali mundo ſunt, cum terra nominatur, non morantur in idea terræ, ſed in idea gentis quæ ibi, nec in idea gentis, ſed in idea qualis illius gentis, proinde in idea Eccleſiæ cum terra dicitur & per eam intelligitur terra Canaan. Inde patet, quantum hallucinantur, qui credunt, quod die ultimi judicii, nova terra & novum cœlum, exſtiturum ſecundum Prophetica in Veteri Teſtamento, & apud Johannem in Novo, ubi tamen per Novam Terram non aliud intelligitur, quam nova Eccleſia externa, & per novum Cœlum nova Eccleſia interna; tum qui credunt, ubi nominatur in Verbo univerſa terra, quod aliud intelligatur quam Eccleſia: inde patet, quam parum capiunt Verbum, qui non ſenſum ſanctiorem, quam qui ex ſola litera elucet, ei ineſſe putant. Quod in Terra Canaane fuerit Eccleſia ab antiquiſſimis temporibus, n: 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. Quod per Terram in Verbo ſignificetur Eccleſia, n: 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 2928. 4447. Quod per novum Cœlum & novam terram, nova Eccleſia interna & externa, n: 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355 f. 4535.

5578. Et factum, quod ſignificet novum, conſtat ex ſignificatione fuit & factum, quod involvat ſtatum novum, de qua n: 4979. 4987. 4999. 5074. 5466; in lingua originali antiquitus non diſtinguebantur ſenſus per ſigna, ſed textus fuit continuus, ad imitamen loquelæ cœleſtis, ſed loco ſignorum

rum

rum iſtorum fuit *Et*, & quoque *fuit* vel *factum*; inde eſt, quod hæc toties occurrant, & quod fuit ſeu factum ſignificet novum.

5579. Sicut abſolviſſent comedere annonam, quod ſignificet cum vera deficerent, conſtat ex ſignificatione anonæ, quod ſit verum de qua n: 5276. 5280. 5292 5402; quod verum deficeret, ſignificatur per quod abſolviſſent comedere illam. In ſpirituali mundo ita ſe habet, quod ſatientur veris & bonis, hæc enim ſunt illis qui ibi cibus, n: 5576; at cum hæc ceſſerant illis in uſum, iterum in indigentiam veniunt: ſe habet hoc ſicut nutritio hominis per cibum materialem, hic cibus cum ceſſerat in uſum, iterum fames venit; hæc fames, quæ eſt indigentia ſpiritualium, in ſpirituali mundo eſt veſpera, ſeu umbra diei eorum, at poſt illam venit diluculum & mane; ita vices ibi alternantur; in veſperam illam, ſeu in ſpiritualem famem veniunt, ut appetant & deſiderent vera & bona, quæ cum eſuriuntur nutritioni melius cedunt, ſicut cibus materialis famelico. Ex his conſtare poteſt, quid intelligitur per indigentiam ſpiritualium cum vera deficerent.

5580. Quam adduxerunt ex Ægypto, quod ſignificet quæ ex ſcientificis, conſtat ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462; quod *ex illis*, ſignificatur per quod adduxerint inde: per Ægyptum in bono ſenſu ſignificantur ſcientifica quæ ſunt Eccleſiæ, nempe quæ inſerviunt formæ Eccleſiæ, videatur n: 4749. 4964. 4966; per talia introducitur homo in vera Eccleſiæ, ſicut per atrium in domum; ſunt enim illa ſcientifica, quæ primum incurrunt in ſenſus, & ſic aperiunt viam ad interiora, nam notum eſt, quod ſenſualia externa primum apud hominem aperiantur & dein ſenſuali interiora, & denique intellectualia, & cum aperta ſunt intellectualia, quod hæc repræſententur in illis ut capi queant: cauſa eſt, quia intellectualia ex ſenſualibus exſurgunt per modum extractionis, ſunt enim intellectualia concluſiones, quæ cum factæ, ſeparantur & ſublimius vadunt; hæc operatur influxus ſpiritualium, qui per cœlum a Domino: ex his patet, quomodo ſe habet cum veris, quod ex ſcientificis.

5581. Et dixit ad illos pater illorum, quod ſignificet perceptionem ab illis quæ Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius prius; & a repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit Eccleſia; quod Iſrael ſit Eccleſia interna ſpiritualis, & Jacob externa, videatur n: 4286. 4292. 4570; pater dicitur quia per patrem in Verbo etiam ſignificatur Eccleſia, & quoque per matrem, ſed per matrem Eccleſia quoad verum, & per patrem Eccleſia quoad bonum; cauſa eſt, quia Eccleſia eſt Conjugium ſpirituale, quod eſt a bono ut a patre, & a vero ut a matre.

5582. Revertimini; emite nobis parum cibi, quod ſignificet quod ut vivant, comparent ſibi bonum veri ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit ſibi comparare & appropriare, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; & ex ſignificatione cibi, quod ſit bonum veri, de qua n: 5340. 5342, hic bonum veri ſpiritualis, nam de hoc bono in ſequentibus agitur; quod ſit ut vivant, ſequitur.

5583.

5583. Et dixit ad eum Jehudah, quod ſignificet bonum Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 3654. quod Jehudah nunc loquatur de Benjamine, & prius Ruben de eodem, Cap: præc: Vers: 36, 37, eſt arcanum, quod non niſi quam a ſenſu interno patere poteſt; pariter, quod cum Ruben de Benjamine loquutus eſt, Jacob dicatur Jacob, Cap: præc: Verſ: 36, hic autem cum Jehudah de Benjamine loquitur, Jacob dicatur Iſrael, Verſ: 6. 8. 11; quod tale aliquid involvat, a nemine negari poteſt, ſed quid involvit, nequaquam a ſenſu literæ hiſtorico ſciri poteſt; ſicut etiam alibi, ubi Jacob, nunc Jacob, nunc Iſrael dicitur, n: 4286; arcanum, quod involvit, in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur. Quod hic Jehudah nunc loquatur, eſt quia agitur de bono veri ſpiritualis, quod comparandum, n: 5282; idcirco hic Jehudah, qui eſt bonum Eccleſiæ, loquitur cum Iſraele, qui eſt bonum veri ſpiritualis, & ſpondet pro Benjamine qui eſt Medium, nam Medium conjungetur per bonum.

5584. Dicendo, conteſtando conteſtatus in nos vir, quod ſignificet quod illis averſum ſpirituale ab interno, conſtat ex ſignificatione conteſtando conteſtari quod ſit averſus eſſe, nam conteſtatus eſt quod non viderent facies illius, niſi frater eorum eſſet cum illis, hæc conteſtatio eſt averſionis, nam per non videre facies ejus ſignificatur quod nulla commiſeratio, de qua mox ſequitur; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum ſpirituale, ſeu quod idem, verum a Divino, de qua n: 3969, qui hic, quia vir dicitur, eſt ſpirituale ſeu verum influens ab interno.

5585. Dicendo, non videbitis facies meas, quod ſignificet quod nulla commiſeratio, conſtat a ſignificatione facierum, cum prædicantur de homine, quod ſint interioria ejus, nempe affectiones & inde cogitationes, de qua n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573. 4066. 4796. 4797. 5102; at cum prædicantur de Domino, quod ſit Miſericordia ſeu commiſeratio, inde non videre facies, eſt non miſericordia, ſeu nulla commiſeratio, Dominus enim per Joſephum hic in ſupremo ſenſu repræſentatur; non quod nulla commiſeratio ſit apud Dominum, eſt enim ipſa Miſericordia, ſed cum non medium eſt quod conjungit, tunc apparet homini quaſi nulla commiſeratio in Domino; cauſa eſt quia ſi non medium conjungens, nulla receptio boni eſt, & cum nulla receptio boni, eſt malum loco ejus; ſi homo tunc ad Dominum clamat, quia ex malo clamat, ita pro ſe contra omnes, nulla auditio eſt, hoc apparet ſicut nulla commiſeratio. Quod facies Jehovæ ſeu Domini ſit Miſericordia, conſtare poteſt ex Verbo; eſt enim facies Jehovæ ſeu Domini in proprio ſenſu ipſe Amor Divinus, & quia eſt amor Divinus eſt Miſericordiæ, nam hæc ex amore eſt erga genus humanum in tantis miſeriis conſtitutum. Quod facies Jehovæ ſeu Domini ſit Divinus Amor, conſtare poteſt ex facie Domini, cum Dominus coram Petro, Jacobo, & Johanne transformatus fuit, hoc eſt, cum illis Divinum ſuum oſtendit, tunc *facies Ipſius ſicut ſol ſplenduit*" Matth: XVII: 2, quod ſol ſit Divinus amor, oſtenſum videatur n: 30 ad 38. 1521. 1529. 1530. 1531. 2441. 2495. 3636. 3643. 4060. 4321 f. 4696: Ipſum Divinum

num Domini nuſquam apparuerat in aliqua facie, ſed Divinum Humanum Ipſius & per illud ſicut in illo Divinus amor, ſeu reſpective ad genus humanum, Divina Miſericordia; hæc, nempe Divina Miſericordia in Divino Humano, vocatur Angelus facierum, apud Eſaiam "*Miſericordias Jehovæ* memorare faciam; retribuet eis ſecundum *Miſericordias ſuas*, & ſecundum multitudinem *Miſericordiarum ſuarum*, & factus iis in Salvatorem; & *Angelus facierum Ipſius* ſalvavit eos, *propter Amorem Ipſius*, & propter clementiam Ipſius" LXIII: 7. 8. 9; Angelus vocatur, quia Angeli in Verbo in ſenſu interno ſignificant aliquid Domini, n: 1925. 2821. 4085, hic Ipſius Miſericordiam, quapropter dicitur Angelus facierum. Quod facies Jehovæ ſeu Domini ſit Miſericordia, & quoque Pax & Bonum, quia hæc ſunt Miſericordiæ, conſtare etiam poteſt a ſequentibus locis; in Benedictione "*Lucere faciat Jehovah facies ſuas ad te*, & *miſereatur tui. Elevet Jehovah facies ſuas ad te*, & ponat tibi *pacem*" Num: VI: 25. 26; lucere facere facias quod ſit miſereri, & elevare facies quod ſit dare pacem, manifeſte patet. Apud Davidem "Deus *miſereatur noſtri*, & benedicat nobis, *lucere faciat facies ſuas nobis*" Pſalm: LXVII: 2, facies etiam hic pro Miſericordia. Apud Eundum "Deus reduc nos, & *lucere fac facies tuas*, ut ſalvemur" Pſalm: LXXX: 4. 8. 20. ſimiliter. Apud Eundem "Libera me e manu hoſtium meorum, & perſecutorum meorum, *lucere fac facies tuas ſuper ſervum tuum*" Pſalm: XXXI: 16. 17: pariter Pſalm: CXIX: 134. 135. Apud Danielem "Audi Deus noſter orationem ſervi tui, & preces ejus, *& lucere fac facies tuas ſuper ſanctuarium*, quod deſolatum eſt" V: 17, lucere facere facies etiam pro miſereri. Apud Davidem "Multi dicentes, quis videre nos faciet *bonum*, *attolle ſuper nos lucem facierum tuarum*" Pſalm: IV: 7. 8; attollere lucem facierum, pro dare bonum ex Miſericordia. Apud Hoſcheam "*Quærant facies meas*, cum anguſtia illis, mane quærant Me" V: 15. Apud Davidem "*Quærite facies meas*, *facies tuas Jehovah quæro*" Pſalm: XXVII: 8. 9. Apud Eundem "Quærite Jehovam, & robur Ipſius, *quærite facies Ipſius* jugiter" Pſalm: CV: 4, quærere facies Jehovæ pro miſericordiam Ipſius. Apud Eundem "Ego in juſtitia *videbo facies tuas*" Pſalm: XVII: 15: & apud Matthæum "Videte ne contemnatis ullum ex puſillis his; dico enim vobis, quod Angeli eorum in cœlis *ſemper videant faciem patris mei*, qui in cœlis eſt" XVIII: 10; videre facies Dei pro frui pace & bono ex Miſericordia. Oppoſitum autem eſt, occultare ſeu abſcondere, ut & avertere, facies, quæ ſignificant non miſereri; ut apud Eſaiam "In inundatione iræ meæ, *abſcondi facies* momento a te, ſed cum *Miſericordia* æternitatis *miſerebor* tui" LIV: 8; inundatio iræ pro tentatione, in qua quia Dominus apparet non miſereri, dicitur abſcondi facies momento a te. Apud Ezechielem "*Avertam facies meas ab illis*" VII: 22. Apud Davidem "Quouſque Jehovah oblivisceris mei in æternum, *quouſque occultabis facies tuas a me*" Pſalm: XIII: 2. Apud Eundem "*Ne abſcondas facies tuas a me*, ne rejicias in ira ſervum tuum" Pſalm: XXVII: 8. 9. Apud Eundem "Quare Jehovah deſeris animam meam, *abſcondis facies tuas a me*" Pſalm: LXXXVIII: 15. Apud Eundem, "Feſtina, reſponde

mihi

mihi Jehovah, conſumtus eſt ſpiritus meus, *ne abſconde facies tuas a me*, ut ſimilis fiam deſcendentibus in foveam; fac me audire ſub matura *Miſericordiam tuam*" Pſalm: CXLIII: 7. 8. Et apud Moſen "Excandeſcet ira mea contra populum hunc in die illo, ut deſeram eos, & *occultabo facies meas ab illis*, unde erit ad conſumendum. *Ego occultando occultabo facies meas* in die illo, propter omne malum quod fecerunt" Deut: XXXI: 17. 18; excandeſcere ira pro ſe avertere. n: 5034, & occultare facies pro non miſereri: hæc prædicantur de Jehovah ſeu Domino, tametſi Ille nuſquam iraſcitur, & nuſquam avertit ſeu occultat facies ſuas, ſed ex apparentia apud hominem qui eſt in malo, ita dicitur; homo enim, qui eſt in malo, ſe avertit, & ſibi occultat facies Domini, hoc eſt, Miſericordiam Ipſius a ſe removet: quod mala apud hominem ſint quæ hoc faciunt, etiam ex Verbo conſtare poteſt; ut apud Micham "*Jehovah occultabit facies ſuas ab illis* in tempore illo, *ſicut mala reddiderunt opera ſua*" III: 4. Apud Ezechielem "Propterea quod prævaricati ſunt in Me, ideo *abſcondi faces meas ab illis*: juxta immunditiem eorum, & juxta prævaricationes eorum egi cum illis, & *abſcondi facies meas ab illis*" XXXIX: 27. 28; imprimis apud Eſaiam "Iniquitates veſtræ ſunt, quæ ſeparant inter vos & inter Deum veſtrum; & *peccata veſtra abſcondere faciunt facies a vobis*" LIX: 2; ex his & pluribus aliis locis patet ſenſus internus, qui paſſim exſtat, & quærenti invenitur.

5586. Abſque quod frater veſter vobiſcum, quod ſignificet niſi ſit medium nobis, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit medium, de qua n: 5411. 5413. 5443: Medium quod Benjamin repræſentat, eſt medium inter Internum & Externum, ſeu inter Spiritualem & Naturalem hominem, eſtque verum boni quod procedit a vero ex Divino, quod repræſentatur per Joſephum; verum boni illud vocatur ſpirituale cœleſtis; quod Benjamin ſit ſpirituale cœleſtis, videatur n: 3969. 4592: ſunt Internum hominis & Externum ejus diſtinctiſſima inter ſe, nam Internum ejus eſt in luce cœli, & externum in luce mundi; & quia diſtinctiſſima ſunt, non poſſunt conjungi niſi per medium, quod ab utroque trahet.

5587. Si ſis tu mittens fratrem noſtrum nobiſcum, quod ſignificet ſi ita ab Eccleſia ſit ut adjungatur, quod erit medium, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui mitteret, quod ſit Eccleſia, de qua n: 4286, inde ſi ſis tu mittens, eſt ſi ita ab Eccleſia; & ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt frater eorum, quod ſit medium, de qua mox ſupra n: 5586: inde patet, quod per ſi ſis tu mittens fratrem noſtrum nobiſcum, ſignificetur ſi ita ab Eccleſia ſit ut Externum ejus adjungatur Interno, quod erit medium.

5588. Deſcendemus & ememus tibi cibum, quod ſignificet quod tunc comparabitur bonum veri, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit ſibi comparare & appropriare; & ex ſignificatione cibi, quod ſit bonum veri, de quibus ſupra n: 5582.

5589. Et ſi non tu mittens, quod ſignificet ſi non, nempe ſit ab Eccleſia ut adjungatur, patet ab illis quæ mox ſupra n: 5587.

5590.

5590. Non deſcendemus, quod ſignificet quod comparari nequeat, conſtat ab illis quæ mox ſupra n: 5588, dicta ſunt.

5591. Quia vir dixit ad nos, quod ſignificet perceptionem de ſpirituali, conſtat ex ſignificatione viri, quod ſit ſpirituale ab interno, de qua ſupra n: 5584; & ex Significatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpe prius.

5592. Non videbitis facies meas, quod ſignificet quod nulla commiſeratio, conſtat ab illis quæ ſupra n: 5585, explicata ſunt, ubi eadem verba.

5593. Abſque quod frater veſter vobiſcum, quod ſignificet niſi ſit medium vobis, conſtat ex illis, quæ ſupra n: 5586. 5587, de Bejamine, qui hic eſt frater, quod ſit medium, dicta ſunt.

5594. Verſ: 6. 7. 8. 9. 10. *Et dixit Iſrael, quare male feciſtis mihi, ad indicandum viro, an adhuc vobis frater. Et dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, & ad nativitatem noſtram, dicendo, an adhuc pater veſter vivit, an ſit vobis frater, & indicavimus ei juxta os verborum illorum; an ſciendo ſcivimus, quod diceret, deſcendere facite fratrem veſtrum. Et dixit Jehudah ad Iſraelem patrem ſuum, mitte puerum mecum, & ſurgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam infantes noſtri. Ego ſpondebo pro illo, e manu mea quæres illum, niſi adduxero illum ad te, & ſtatuero illum coram te, & peccabo tibi omnibus diebus. Quia ni forte tardaverimus, quod nunc reverſi fuerimus his duabus vicibus.* Et dixit Iſrael, ſignificat perceptionem ex bono ſpirituali: quare male feciſtis mihi, ad indicandum viro, an adhuc frater, ſignificat quod ſepararent a ſe bonum veri, ad conjungendum illud ſpirituali ab interno: & dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, ſignificat quod clare perciperet quæ in naturali: & ad nativitatem noſtram, ſignificat de veris fidei ibi: dicendo, an adhuc pater veſter vivit, ſignificat & de bono ſpirituali a quo illa: an ſit nobis frater, ſignificat de interiori vero: & indicavimus ei juxta os verborum illorum, ſignificat quod apperciperet illa congrue: An ſciendo ſcivimus quod diceret, deſcendere facite fratrem veſtrum, ſignificat quod non credidimus quod vellet ut ipſi conjungeretur verum boni: & dixit Jehudah ad Iſraelem patrem ſuum, ſignificat perceptionem a bono Eccleſiæ de illis: mitte puerum mecum, ſignificat ut adjungeretur ei: & ſurgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, ſignificat vitam ſpiritualem ſecundum gradus: etiam nos, ſignificat externum Eccleſiæ: etiam tu, ſignificat internum ejus: etiam infantes noſtri, ſignificat quæ adhuc interius: & ſpondebo pro illo, ſignificat quod adjungetur interea ſibi: e manu mea quæres illum, ſignificat quod non avelletur quantum in ejus potentia: niſi adduxero illum ad te, & ſtatuero illum coram te, ſignificat niſi prorſus reſtitueretur Eccleſiæ: & peccabo tibi omnibus diebus, ſignificat quod non bonum Eccleſiæ erit amplius: quia ni forte tardaverimus, ſignificat immorationem in ſtatu dubitationis: quod nunc reverſi fuerimus his duabus vicibus, ſignificat quod vita ſpiritualis exterior & interior.

5595. Et dixit Iſrael, quod ſignificet perceptionem ex bono ſpirituali, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit percipere, de qua prius; & a repræ-

ſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 3654. 4598, & quia Iſrael eſt bonum ſpirituale, eſt quoque Eccleſia ſpiritualis interna, n: 3305. 4286, nam Eccleſia illa eſt Eccleſia ex bono ſpirituali. Bonum ſpirituale eſt verum, quod factum bonum; verum enim fit bonum, cum vivitur ſecundum illud, tunc enim tranſit in voluntatem, & a voluntate in actum, & fit vitæ, & cum verum fit vitæ non amplius dicitur verum ſed bonum; at voluntas quæ transformat verum in bonum, eſt nova voluntas in parte intellectuali; id bonum eſt quod vocatur bonum ſpirituale: bonum ſpirituale diſtinguitur a bono cœleſti in eo, quod bonum cœleſte implantatum ſit in ipſa parte voluntaria hominis; at de hac re ſæpius prius actum eſt. Quod nunc Jacob non dicatur Jacob, ut in priori Capite, Verſ: 36, ſed Iſrael, eſt quia hic agitur de bono, at in Capite præced: de vero; quapropter in præcedente Capite loquutus eſt Ruben, per quem repræſentatur verum doctrinæ Eccleſiæ, n: 3861. 3866. 4731. 4734. 4761. 5542, in hoc autem Capite loquitur Jehudah, per quem repræſentatur bonum Eccleſiæ, n: 3654. 5583: quod de bono nunc agatur, eſt quia hac vice conjunctio fit interni, quod Joſephus, cum Externo quod decem filii Jacobi, per medium, quod Benjamin; & conjunctio Interni cum Externo fit per bonum.

5596. Quare male feciſtis mihi ad indicandum viro an adhuc frater, quod ſignificet quod ſepararent a ſe verum boni ad conjungendum illud ſpirituali ab interno, conſtat ex ſignificatione malefacere, quod ſit ſeparare; nam quod ſepararent ab illo Benjaminem, eſt quod vocat malefacere; ex ſignificatione indicare, quod ſit dare quod alter cogitet & ſuper quod reflectat, n: 2862. 5508, proinde communicare, n: 4850, inde eſt etiam conjungere, nam cum tranſit in voluntatem alterius, fit ex comunicato conjunctio, ſicut cum Joſephus audivit quod Benjamin adhuc viveret, & eſſet apud patrem ſuum, quod vellet ut ad ſe veniret, & dein quod ſolus apud ſe eſſet, ſibi conjunctus, ut patet ab hiſtoricis quæ ſequuntur; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum ſpirituale, qui cum vir vocatur, quod ſit ſpirituale ab interno, de qua n: 5584; & a repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt frater eorum de quo indicaverunt, quod ſit bonum veri, de qua n: 5586: ex his patet, quod per quare malefeciſtis mihi ad indicandum viro an adhuc frater, ſignificetur quod ſepararent a ſe verum boni ad conjungendum illud ſpirituali ab interno.

5597. Et dixerunt, interrogando interrogavit vir ad nos, quod ſignificet quod clare perciperet quæ in naturali, conſtat ex ſignificatione interrogare, quod ſit cogitationem alterius percipere, de qua ſequitur; & ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, qui hic ſunt nos, quod ſint illa Eccleſiæ quæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512. Quod interrogare ſit cogitationum alterius percipere, eſt cauſa, quia in cœlo eſt communicatio omnium cogitationum, uſque adeo ut nullus opus habeat alterum interrogare quid cogitat; inde eſt, quod interrogare ſignificet alterius cogitationem percipere; quale enim in terra, in ſenſu interno eſt quale in cœlo.

5598. Et ad nativitatem noſtram, quod ſignificet de veris fidei ibi, conſtat ex ſignificatione nativitatis, quod ſit veri a bono, ſeu fidei a charitate, de qua

n: 1145.

n: 1145. 1255. 4070. 4668: quod nativitas in ſenſu interno ſit id, eſt quia in cœlo non alia nativitas intelligitur, quam quæ vocatur regeneratio, quæ fit per verum fidei & bonum charitatis; per hanc nativitatem a filiis hominis fiunt filii Domini, hi ſunt qui dicuntur a Deo nati; Joh: 1: 13: ſecundum varietates boni a vero & veri a bono in nativitate illa ſunt fraternitates ſeu conſanguinitates & affinitates in cœlo; nam in cœlo ſunt perpetuæ varietates, ſed varietates diſponuntur a Domino ut referant familias, in quibus fratres, ſorores, generi, nurus, nepotes, neptes, & ſic porro; in genere tamen omnes diſponuntur in talem formam, ut ſimul unum faciant; ſicut varietates in Corpore humano, ubi nullum membrum alteri abſolute ſimile eſt, imo nec una pars in aliquo membro alteri; uſque tamen omnia illa varia in talem formam diſpoſita ſunt, ut agant ſicut unum, & unumquodvis concurrat ad alterius agendum prope vel remote; cum talis eſt forma in homine, concludi poteſt qualis forma erit in cœlo, cum quo correſpondentia eſt omnium quæ in homine, quod nempe perfectiſſima.

5599. Dicendo, an adhuc pater veſter vivit, quod ſignificet & de bono ſpirituali a quo illa, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale de qua n: 3654. 4598. 5585; quia ab illo bono, ut a patre, deſcendunt vera fidei, n: 5598, dicitur a quo illa.

5600. An ſit nobis frater, quod ſignificet de interiori vero, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit ſpirituale cœleſtis, ſeu quod idem, verum boni aut interius verum; quod Benjamin ſit verum in quo bonum, ſeu ſpirituale cœleſtis, videatur n: 3969. 4592; interius hoc verum eſt id quod eſt medium inter verum a Divino & verum in naturali.

5601. Et indicavimus ei juxta os verborum ejus, quod ſignificet quod appercipere illa congrue, conſtat ex ſignificatione indicare, quod ſit appercipere, de qua n: 3608; in ſpirituali enim mundo ſeu in cœlo, non opus habent ut indicent quid cogitant, eſt enim communicatio omnium cogitationum, n: 5597, quapropter indicare in ſenſu ſpirituali ſignificat appercipere; & ex ſignificatione juxta os verborum ejus, quod ſit congrue, nam ſunt illa quæ appercipere voluit.

5602. An ſciendo ſcivimus quod diceret, deſcendere facite fratrem veſtrum, quod ſignificet quod non credidimus ut ipſi conjungeretur verum boni, conſtat a ſignificatione an ſciendo ſcire quod diceret, quod ſit non credere; & ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt frater, quod ſit verum boni, de qua mox ſupra n: 5600; quod hoc illi conjungeretur, ſignificatur per quod deſcendere facerent, ut patet ab illis quæ ſupra n: 5596, dicta ſunt.

5603. Et dixit Jehudah ad Iſraelem patrem ſuum, quod ſignificet perceptionem a bono Eccleſiæ de illis, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius prius; a repræſentatione Jehudæ, quod ſit bonum Eccleſiæ de qua ſupra n: 5583; & a repræſentatione Iſraelis, quod ſit Eccleſia interna ſpiritualis, de qua n: 3305. 4286; inde patet, quod per dixit Jehudah ad Iſraelem patrem ſuum, ſignificetur perceptio Eccleſiæ a bono ſuo.

5604. Mitte puerum mecum, quod ſignificet ut adjungeretur ei, nempe bono Eccleſiæ, quod per Jehudam repræſentatur conſtat ex ſignificatione mittere cum illo, quod ſit ei non reliquis adjungere, nam dicitur in ſequentibus "Spondebo pro illo, e manu mea quæres illum;" & ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt puer, quod ſit interius verum, de qua mox ſupra n: 5600: puer dicitur, quia id quod eſt interius, in Verbo reſpective vocatur puer, ex cauſa quia plus innocentiæ eſt in interiori quam in exteriori, & innocentia ſignificatur per infantem, & quoque per puerum, n: 5236.

5605. Et ſurgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, quod ſignificet vitam ſpiritualem ſecundum gradus, conſtat a ſignificatione ſurgere, quod ſit elevatio ad ſuperiora ſeu interiora, proinde ad illa quæ ſunt vitæ ſpiritualis, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103. 4881; a ſignificatione ire, quod ſit vivere, de qua n: 3335. 3690, 4882. 5493, & quia ſequitur "& vivemus" ire ſignificat primam vitam ſpiritualem; ex ſignificatione vivere, quod ſit vita ſpiritualis, non enim alia vita in ſenſu interno Verbi intelligitur; & ex ſignificatione non mori, quod ſit non amplius damnari, ſeu extra ſtatum damnationis eſſe, nam non alia mors in ſenſu interno Verbi quam mors ſpiritualis quæ eſt damnatio, intelligitur; inde patet, quod per ſurgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, ſignificetur vita ſecundum gradus, nempe introductio ad vitam per ſurgere, primum vitæ per ire, ipſa vita per vivere, eductio ab illis quæ non vitæ per non mori. Quod ire in ſenſu interno ſit vivere, apparet ei qui non de vita ſpirituali aliquid novit, alienum; ſed hoc ſimiliter ſe habet, ſicut proficiſci quod ſit vitæ ordo & vitæ ſucceſſivum, n: 1293. 4375. 4554. 4585, & ſicut peregrinari quod ſit inſtrui & ſecundum id vivere, n: 1463. 2025. 3672; dici quidem poteſt cauſa, cur ire, proficiſci, & peregrinari illa ſignificant, ſed cauſa eſt talis, ut vix recipi poſſit ab illis, qui non ſciunt, quomodo cum motibus in altera vita ſe habet; motus ibi & progreſſiones non aliud ſunt, quia non aliunde, quam mutationes ſtatus vitæ, hæ mutationes apparent in externis prorſus ſicut progreſſiones a loco in locum; quod ita ſit, a multa experientia ex altera vita confirmari poteſt; ambulavi enim ibi in ſpiritu cum illis, & inter illos, per eorum plures manſiones, & hoc tametſi quoad corpus manſiſſem in eodem loco; & quoque loquutus ſum cum illis quomodo id poſſet fieri, & inſtructus, quod ſint mutationes ſtatus vitæ, quæ in mundo ſpirituali faciunt progreſſiones; quod etiam confirmabatur per id, quod ſpiritus per mutationes ſtatus inductas, poſſint ſiſti in alto & momento in profundo, tum longe in occidente & momento in oriente, & ſic porro; ſed, ut dictum, hoc non poteſt non ut alienum apparere ei, qui non de vita in mundo ſpirituali aliquid novit; ſunt enim ibi non ſpatia, nec tempora, ſed pro illis ſunt ſtatus vitæ; hi ſtatus in externis producunt apparentiam prorſus vivam progreſſionum & motuum; apparentia illa eſt tam viva & realis, ſicut eſt apparentia ipſius vitæ, nempe quod vita ſit in nobis, ac ita noſtra, cum tamen vita influit a Domino, Qui eſt fons unde omne vitæ, videatur n; 2021. 2658. 2706. 2886. 2887. 2888. 3001. 3318. 3337. 3338. 3484. 3619. 3741. 3742. 3743. 4151. 4249. 4318. 4319. 4320. 4417. 4523. 4524, 4882. Quia ire & moveri ſignificant vivere, ideo

ab

ab Antiquis dictum fuit, quod "*in Deo moveamur*, vivamus, & ſimus," & per moveri intellectum externum vitæ, per vivere internum ejus, & per eſſe intimum.

5606. Etiam nos, quod ſignificet externum Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, qui hic ſunt nos, quod ſint externum Eccleſiæ, de qua n: 5469.

5607. Etiam tu, quod ſignificet internum ejus, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt tu, quod ſit internum Eccleſiæ, de qua n: 4286. 4292. 4570.

5608. Etiam infantes noſtri, quod ſignificet quæ adhuc interius, conſtat ex ſignificatione infantum, quod ſint illa quæ interiora ſunt, n: 5604; quod interiora per infantes & quoque per pueros ſignificentur, eſt quia per illos & hos ſignificatur Innocentia, & innocentia eſt intimum. In cœlis ſe ita habet, intimum ſeu tertium cœlum conſiſtit ex illis qui in innocentia ſunt, ſunt enim in amore in Dominum, & quia Dominus eſt Ipſa Innocentia, idcirco illi qui ibi, quia in amore in Ipſum ſunt, in innocentia ſunt; qui tametſi ſapientiſſimi omnium in cœlis ſunt, uſque apparent aliis ſicut infantes; inde eſt, & quoque ex eo quod infantes in innocentia ſint, quod per infantes in Verbo ſignificetur Innocentia. Quia intimum cœlorum eſt innocentia, ideo interius apud omnes, qui in cœlis ſunt, erit innocentia; ſe habet hoc, ſicut ſucceſſiva ſe habent ad coexiſtentia, ſeu illa quæ inter ſe per gradus diſtincta ſunt ad illa quæ ex illis exiſtunt, nam omne quod ſimul exiſtit, oritur a ſucceſſivis, cum illa ex his exiſtunt, locant ſe in eodem ordine, in quo fuerunt prius diſtincta per gradus; ſicut illuſtrationis cauſa, ſucceſſiva ſunt & inter ſe diſtincta, Finis, Cauſa, & effectus, hæc cum ſimul exiſtunt, in eodem ordine ſe locant, nempe intimæ finis, dein cauſa, & ultimo effectus, effectus eſt coexiſtens, in quo niſi cauſa ſit, & in cauſa finis, non eſt effectus, nam ſi ab effectu removes cauſam, deſtruis effectum, &magis ſi a cauſa removes finem, a fine enim habet cauſa ut ſit cauſa, & a cauſa effectus ut ſit effectus: ita quoque eſt in ſpirituali mundo; ſicut finis, cauſa, & effectus, diſtincta ſunt inter ſe, ita in ſpirituali mundo, amor in Dominum, charitas erga proximum, & opera charitatis; hæc tria cum unum fiunt, ſeu ſimul exiſtunt, erit primum in ſecundo, & ſecundum in tertio; ut in operibus charitatis, niſi in illis interius ſit charitas ex affectione ſeu corde, non ſunt opera charitatis, & niſi interius in charitate ſit amor in Deum, non eſt charitas, quare ſi aufers id quod interius eſt, cadit exterius, nam exterius exiſtit & ſubſiſtit a ſuis interioribus ordine: ita ſe habet cum Innocentia, hæc unum facit cum amore in Dominum, niſi illa interius ſit in charitate, non eſt charitas, conſequenter niſi charitas in qua innocentia ſit intus in operibus charitatis, non ſunt opera charitatis; inde eſt, quod apud omnes qui in cœlis, erit interius innocentia; quod ita ſit, & quod per infantes ſignificetur innocentia, conſtat apud Marcum " Jeſus dixit diſcipulis, ſinite *infantes* venire ad Me, & ne prohibete eis, talium enim eſt Regnum Dei: amen dico vobis, quiſquis non acceperit regnum Dei ut *infans*, non ingredietur in illud. Suſcipiens igitur illos in ulnas,

poſuit

poſuit manum ſuper eos, & benedixt eis" x : 14 : 15. 16. Luc : xviii : 15. 16. 17. Matth : xviii : 3 ; quod per infantes hic ſignificetur innocentia, conſtare poteſt, quia apud infantes eſt innocentia, & quia innocentiæ in cœlo apparent ut infantes ; quod nemo intrare poſſit in cœlum, niſi aliquid innocentiæ habeat, videatur n : 4797 ; & præterea infantes ſe regi patiuntur ab angelis, qui ſunt Innocentiæ, & nondum ex proprio, ſicut adulti, qui ſemet ex ſuo judicio & ſua voluntate regunt ; quod infantes ab angelis illis ſe regi patiantur, conſtat ex Domini verbis apud Matthæum "Videte ne contemnatis ullum *ex puſillis his* ; dico enim vobis, *quod Angeli eorum in cœlis* ſemper videant faciem Patris mei" xviii : 10 ; nemo videre faciem Dei poteſt, niſi ex innocentia. In ſequentibus etiam locis per infantes ſignificatur innocentia ; apud Matthæum "Ex ore *Infantum* & *Lactentium* perfeciſti laudem" xxi : 16. Pſalm : viii : 3. Apud Eundem "Abſcondiſti hoc ſapientibus, & intelligentibus, & revelaſti ea *Infantibus*" xi : 25. Luc : x : 21 ; innocentia enim, quæ per infantes ſignificatur, eſt ipſa ſapientia, nam genuina innocentia habitat in ſapientia, n : 2305. 2306. 4797, inde dicitur, quod ex ore infantum & lactentium perfeciſti laudem ; tum quod talia revelata ſunt infantibus. Apud Eſaiam "Juvenca & urſus paſcent, una cubabunt fætus eorum, & *ludet lactens ſuper foramine petræ*" xi : 6. 7, ibi de Regno Domini, & in ſpecie de ſtatu pacis & innocentiæ ibi ; lactens pro innocentia ; quod nihil mali illis accidere poſſit qui in innocentia ſunt, ſignificatur per quod ludet lactens ſuper foramine viperæ, viperæ ſunt qui doloſiſſimi ; agitur in eo Capite aperte de Domino. Apud Joelem "Clangite buccina in Zione, congregate populum, ſanctificate congregationem, colligite ſenes, congregate *Infantes & ſugentes ubera*" ii : 16 ; ſenes pro ſapientibus, infantes & ſugentes ubera pro innocentibus. In ſequentibus locis etiam per infantes intelligitur innocentia, ſed in his quod deſtructa ; apud Jeremiam "Quare vos facientes malum magnum contra animas veſtras, ad exſcindendum vobis virum, & fæminam, *infantem* & *lactentem*, e medio Jehudæ ut non relinquam vobis reliquias" xliv : 7. Apud Eundem "Tolle ad Ipſum manus tuas ſuper anima *Infantum tuorum*, qui deficiunt per famem in capite omnium platearum" Thren : ii : 19. Apud Ezechielem "Tranſite per Hieroſolymam, & percutite, nec parcat oculus veſter, neque clementia utamini, ſenem, juvenem, & virginem, & *infantem*" ix : 5. 6. Apud Micham "Mulieres populi mei expellitis e domo deliciarum cujuſque, *a cum Infantibus ejus* auferunt honorem meum in perpetuum" ii : 9. Quod autem infantum innocentiam attinet, eſt illa ſolum externa, non autem interna, & quia non interna, non poteſt conjuncta eſſe cum aliqua ſapientia ; Angelorum autem, imprimis Tertii Cœli, innocentia eſt interna, ac ita conjuncta cum ſapientia, n : 2305. 2306. 3495. 4563. 4797 ; homo etiam ita creatus eſt, ut cum ſeneſcit, & fit ſicut infans, quod tunc innocentia ſapientiæ ſe conjungat cum innocentia ignorantiæ, quæ fuerat ei in infantia, & ſic ut verus infans tranſeat in alteram vitam.

5609. Et ſpondebo pro illo, quod ſignificet quod adjungetur interea ſibi, conſtat

conſtat ex ſignificatione ſpondere pro aliquo, quod ſit eſſe pro illo, ut quoque patet a nunc ſequentibus, imprimis ab illis quæ Jehudah ad Joſephum Cap: ſeq: xliv, Verſ: 32. 33, de ſponſione ſua loquutus eſt; & quia ſpondere eſt eſſe pro illo, etiam eſt ut in via ſit cum illo ſibi adjunctus.

5610. E manu mea quæres illum, quod ſignificet quod non avelletur quantum in ſua potentia, conſtat ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544; quod ſit quantum in ſua potentia, eſt quia ſponſio ſeu vadimonium non ultra vadit; quod verum eſt, & quale eſt, ſenſus internus exponit; & ex ſignificatione quærere ab illo, quod ſit non avelli, nam qui ab altero quæritur, ei adjunctus & ab illo indivulſus erit.

5611. Niſi adduxero illum ad te, & ſtatuero illum coram te, quod ſignificet quod prorſus reſtituetur Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione adducere ad illum, & ſtatuere coram illo, quod ſit prorſus reſtituere; & a repræſentatione Iſraëlis, ad quem reſtitueretur, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3305. 4286. 5595.

5612. Et peccabo tibi omnibus diebus, quod ſignificet quod non bonum Eccleſiæ erit amplius, conſtat ex repræſentatione Jehudæ, qui de ſe hæc dicit, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 5583. 5603; a ſignificatione peccare, quod ſit disjunctio, de qua n: 5229. 5474, ita quod non erit, nam quod disjungitur ab aliquo, hoc non eſt cum illo magis; & ex ſignificatione omnibus diebus, quod ſit in perpetuum, ita non amplius. Hæc dicta ſunt, quia bonum Eccleſiæ dari non poteſt abſque medio inter internum & externum, quod repræſentatur per Benjaminem, influit enim tam bonum quam verum Eccleſiæ ab Interno per Medium in Externum, cosſequenter quantum intereſt ut bonum Eccleſiæ ſit, tantum ut ſit medium; idcirco Jehudah ſpondet pro Benjamine: quod non bonum Eccleſiæ abſque medio detur, ſignificatur per hæc verba Jehudæ; & quod nec verum Eccleſiæ, per verba Rubenis n: 5542.

5613. Quia ni forte tardaverimus, quod ſignificet immorationem in ſtatu dubitationis, conſtat a ſignificatione tardare, quod ſit ſtatus dubitationis, nam ſicut ire, progredi, proficiſci, peregrinari, ſignificant ſtatum vitæ n: 5605, ita tardare ſtatum dubitationis, nam cum ſtatus vitæ eſt in ſtatu dubitationis, tunc externum eſt in ſtatu tardationis; hoc quoque videndum ſiſtitur in ipſo homine, cum mens ejus hæret in aliquo dubio, tunc ſiſtit gradum, & penſitat; cauſa eſt, quia dubitatio ſtatum vitæ hærentem & utrinque pendentem facit, conſequenter progreſſionem externam, quæ eſt affectus. Inde patet, quod per ni forte tardaverimus, ſignificetur immoratio in ſtatu dubitationis.

5614. Quod nunc reverſi fuerimus his duabus vicibus, quod ſignificet quod vita ſpiritualis exterior & interior, conſtat ex ſignificatione ire, quod ſit vivere, de qua ſupra n: 5606, quare redire, eſt inde vivere; illuc enim iverunt, ut frumentum ſibi compararent, & per frumentum ſignificatur bonum veri, ex quo vita ſpiritualis; & ex ſignificatione his duabus vicibus, quod, quia ſe refert ad vitam, ſit vita exterior & interior, nam per annonam, quam prima

vice

vice acceperunt, ſignificata eſt vita exterior ſeu in naturali, ex cauſa quia erant abſque medio, de qua re in Capite præcedente, at per frumentum quod hac vice accipiunt, ſignificatur vita interior, nam nunc erant cum Benjamine, qui medium, de qua re in hoc & in ſequente Capite; inde eſt, quod per nunc reverſi fuerimus his duabus vicibus ſignificetur vita ſpiritualis exterior & interior. Quod hæc ſignificentur, non poteſt non apparere alienum, imprimis qui nihil de ſpirituali novit, apparet enim ſicut reverti his duabus vicibus, ne quidem aliquid commune habeat cum vita ſpirituali, quæ ſignificatur, ſed uſque eſt ille ſenſus internus verborum: ſi credere velis, ipſa cogitatio interior hominis qui in bono eſt hoc capit, quia ea eſt in ſenſu interno, tametſi homo cum in corpore eſt id alte ignorat, nam ſenſus internus, ſeu ſenſus ſpiritualis, qui eſt interioris cogitationis, cadit, illo neſciente, in ideas materiales & ſenſuales, quæ participant de tempore & ſpatio, & de talibus quæ in mundo, & ſic non apparet quod cogitatio ejus interior ſit talis; eſt enim cogitatio ejus interior, qualis eſt angelorum, nam ejus ſpiritus cum illis in ſocietate eſt: quod cogitatio hominis, qui in bono eſt, ſit ſecundum ſenſum internum, conſtare poteſt ex eo, quod poſt mortem, cum in cœlum venit, illico abſque ulla informatione, in ſenſu interno ſit, quod nullatenus eſſet, niſi in mundo quoad interiorem cogitationem in illo ſenſu fuiſſet; quod in illo ſit, cauſa eſt, quia correſpondentia eſt inter ſpiritualia & naturalia, talis, ut ne quidem minimum ſit, cujus non detur correſpondentia; idcirco quia mens interior ſeu rationalis hominis qui in bono eſt, in ſpirituali mundo eſt, & mens ejus exterior ſeu naturalis in naturali mundo, non poteſt aliter quam quod utroque mens cogitet, ſed interior ſpiritualiter, & exterior naturaliter, & quod ſpirituale cadat in naturale, & unum agant per correſpondentiam: quod mens interior hominis, cujus cogitationis ideæ vocantur intellectuales, & dicuntur immateriales, non cogitet ex vocibus alicujus linguæ, conſequenter non ex formis naturalibus, conſtare poteſt ei, qui poteſt de his reflectere, nam cogitare poteſt momento, quod vix poteſt per horam eloqui, ita per univerſalia, quæ in ſe comprehendunt perplura ſingularia; illæ ideæ cogitationis ſunt ſpirituales; & non aliæ, cum Verbum legitur, quam ſicut eſt ſenſus internus; tametſi homo hoc neſcit, ex cauſa, ut dictum, quia ſpirituales illæ ideæ per influxum in naturale ſiſtunt ideas naturales, & ſic ideæ ſpirituales non apparent, uſque adeo, ut homo credat, niſi inſtructus fuerit, quod ſpirituale non ſit, niſi ſit quale eſt naturale, imo quod non aliter cogitet in ſpiritu, quam ſicut loquitur in corpore, taliter Naturale obumbrat Spirituale.

5615. Verſ: 11. 12. 13. 14. *Et dixit ad illos Iſrael pater illorum, ſi ita ergo hoc, facite, accipite ex decantatione terræ in vaſis veſtris, & deſcendere facite viro munus, parum reſinæ, & parum mellis, ceram & ſtacten, nuces terebinthinas & amygdalas. Et argenti duplum accipite in manibus veſtris, & argentum reductum in ore manticarum veſtrarum reducatis in manu veſtra, forte error hoc. Et fratrem veſtrum accipite, & ſurgite, & revertimini ad virum. Et Deus Schaddai det vobis miſericordias coram viro, & mittat vobis fratrem veſtrum alterum, & Benjaminem, & ego quemadmodum orbatus ſum orbatus ero.*

Et

Et dixit ad illos Iſrael pater illorum, ſignificat perceptionem ex bono ſpirituali: ſi ita ergo, facite, ſignificat ſi non aliter fieri poſſit, ita fiat: accipite ex decantatione terræ in vaſis veſtris, ſignificat eximiora Eccleſiæ in veris fidei: & deſcendere facite viro munus, ſignificat ad obtinendam gratiam: parum reſinæ & parum mellis, ſignificat vera boni naturalis exterioris & jucundum ejus: ceram & ſtacten, ſignificat vera boni naturalis interioris: nuces terebinthinas & amygdalas, ſignificat bona vitæ illis veris correſpondentia: & argenti duplum accipite in manibus veſtris, ſignificat verum acceptum in potentiis: & argentum reductum in ore manticarum veſtrarum reducatis in manu veſtra, ſignificat quod per verum gratis datum in exteriori naturali ſubmitterent ſe, quantum poſſibile: forte error hoc, ſignificat ne adverſus ſit: & fratrem veſtrum accipite, ſignificat quod ſic illis bonum fidei: & ſurgite, revertimini ad virum, ſignificat vitam a vero ſpirituali: & Deus Schaddai, ſignificat conſolationem poſt dura: det vobis miſericordias coram viro, ſignificat ut verum ſpirituale gratioſe vos accipiat, & mittat vobis fratrem veſtrum alterum, ſignificat ut det bonum fidei: & Benjaminem, ſignificat utque verum interius: & ego quemadmodum orbatus ſum orbatus ero, ſignificat quod Eccleſia, antequam illa fiunt, erit ſicut privata ſuis veris.

5616. Dixit ad illos Iſrael pater illorum, quod ſignificet perceptionem ex bono ſpirituali, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de quibus ſupra n: 5595; pater dicitur, quia vera, quæ repræſentant filii ejus, ſunt ex illo bono ut a patre.

5617. Si ita ergo, facite, quod ſignificet ſi non aliter fieri poſſit, ita fiat, conſtare poteſt abſque explicatione.

5618. Accipite ex decantatione terræ in vaſis veſtris, quod ſignificet eximiora Eccleſiæ in veris fidei, conſtat ex ſignificatione decantationis, quod ſint eximia, de qua ſequitur; ex ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia, de qua ſupra n: 5577; & ex ſignificatione vaſorum, quod ſint vera fidei, de qua n: 3068. 3079. 3316. 3318. decantatio dicitur, quia vox illa in Lingua originali derivatur a cantatione, inde decantatio terræ ſignificat productiones decantatas & laudatas, proinde in ſenſu interno eximiora.

5619. Et deſcendere facite viro munus, quod ſignificet ad obtinendam gratiam, conſtat ex ſignificatione offerre munus viro, hic Joſepho, qui vocatur dominus terræ, quod ſit ad obtinendam gratiam: ſolenne fuerat in Eccleſia repræſentativa Antiqua, & inde in Judaica, judicibus, & poſtea regibus & ſacerdotibus dare aliquid muneris cum illos adirent, mandatum etiam hoc fuit; cauſa erat, quia munera, quæ illis dabant, repræſentabant talia apud hominem, quæ offerri debent Domino cum aditur, quæ ſunt quæ ex Libero, proinde ex ipſo homine, nam liberum ejus eſt quod ex corde, & quod ex corde eſt ex voluntate, & quod ex voluntate eſt ex affectione quæ amoris, & quod ex affectione quæ amoris eſt liberum, ita ipſius hominis, n: 1947. 2870 ad 2893. 3158; ex hoc ab homine dabitur munus Domino cum aditur; hoc munus erat, quod repræſentabatur; reges enim repræſentabant Dominum quoad Divinum Verum,

rum,

rum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 3676. 4581. 4966. 5044; & ſacerdotes quoad Divinum bonum, n: 1728. 2015 f. 3670: quod munera illa eſſent initiationes, videatur n: 4262; & initiationes ſunt ad obtinendam gratiam.

5620. Parum reſinæ & parum mellis, quod ſignificet vera boni naturalis exterioris, & jucundum ejus, conſtat ex ſignificatione reſinæ, quod ſit verum boni, ſeu verum ex bono, de qua n: 4748; cauſa quod reſina id ſignificet, eſt, quia inter unguentoſa eſt, & quoque inter aromatica; quæ aromatica ſunt, illa ſignificant talia quæ ſunt veri ex bono, & magis cum etiam unguentoſa ſunt & inde aliquid ex oleo trahunt, nam oleum ſignificat bonum, n: 886. 3728. 4582: reſina illa quod aromatica fuerit, videatur Gen: Cap: XXXVII: 25, ac ideo quoque eadem vox in lingua originali balſamum ſignificat; quod illa unguentoſa ſeu craſſe oleoſa, conſtat; inde nunc eſt, quod per reſinam ſignificetur Verum boni quod in naturali, hic in exteriori, quia primo loco ponitur, & adjungitur melli, quod eſt jucundum ibi; Quod Mel ſit jucundum, eſt quia eſt dulce, & omne dulce in naturali mundo correſpondet jucundo & amæno in ſpirituali; quod dicatur jucundum ejus, nempe veri ex bono in naturali exteriori, eſt quia omne verum, & magis verum boni ſuum jucundum habent, ſed jucundum ex affectione eorum, & inde uſu. Quod mel ſit jucundum, conſtare poteſt etiam ab aliis locis in Verbo, ut apud Eſaiam "Virgo concipiet & pariet filium; & vocabit nomen Ejus Immanuel (Deus nobiſcum:) butyrum & mel comedet, ad ſciendum Ipſum reprobare malum, & eligere bonum" VII: 14. 15, ibi de Domino, butyrum pro cœleſti, Mel pro eo quod ex cœleſti. Apud Eundem "Erit, præ multitudine faciendi lac, comedet butyrum; & butyrum & *mel* comedet omnis reſiduus in medio terræ" VII: 22, ibi de Regno Domini, lac pro bono ſpirituali, butyrum pro bono cœleſti, & mel quod ex illis, ita pro felici, amæno, jucundo. Apud Ezechielem "Sic ornata es auro & argento; & veſtes tuæ byſſus & ſericum, & acupictum; ſimilam & *Mel* & oleum comediſti, unde pulchra facta es valde admodum; & proſperata es uſque ad regnum: ſimila, oleo & *melle* cibavi te; tu autem dediſti illud coram illis in odorem quietationis" XVI: 13. 19, ibi de Hieroſolyma, per quam intelligitur Eccleſia ſpiritualis, deſcribitur quales fuit apud Antiquos, & dein qualis facta eſt: quod ornata fuerit auro & argento, eſt quod bono & vero cœleſti & ſpirituali; veſtes ejus byſſus, ſericum, & acupictum pro veris in rationali & utroque naturali; ſimila pro ſpirituali, mel pro ejus amæno, & oleum pro ejus bono; quod per ſingula illa ſignificentur talia quæ ſunt cœli, cuivis poteſt conſtare. Apud Eundem "Jehudah & terra Iſraelis fuerunt negotiatores tui in triticis minnith & pannag, & *Melle* & oleo, & balſamo" XXVII: 17, ibi de Tyro, per quam ſignificatur Eccleſia ſpiritualis, qualis in initio fuit, & qualis poſtea facta, ſed quoad cognitiones boni & veri, n: 1201; Mel etiam ibi pro amæno & jucundo ex affectionibus ſciendi & diſcendi bona & vera cœleſtia & ſpiritualia. Apud Moſen "Equitare facis eum ſuper excelſa terræ, & cibat proventu agrorum, ſugere facit eum *mel e rupe*, & oleum ex ſaxo petræ" Deut: XXXII: 13; etiam ibi de Eccleſia Antiqua ſpirituali; ſugere mel e rupe, pro jucundum ex veris ſcientificis.

Apud

Apud Davidem "Cibo eos ex adipe tritici, & e *petra melle* ſaturo eos" Pſalm: LXXXI: 17, e petra melle ſaturare, pro ex veris fidei jucundo. In Deuteronomio "Jehovah deducens te ad terram bonam, terram fluviorum aquæ, fontium, & abyſſorum, exeuntium e valle, & e monte, terram tritici & hordei, & vitis, & ficus, & malogranati, terram olivæ olei *&* *mellis*" VIII: 7. 8; de terra Canaane, in ſenſu interno de Regno Domini in cœlis; terra olivæ olei & mellis pro bono ſpirituali & ejus amæno: inde etiam terra Canaan vocatur terra fluens *lacte* & *melle*" Num: XIII: 10. 13. Cap XIV: 7. 8. Deut: XXVI: 9. 15. Cap: XXVII: 3. Jer: XI: 5. Cap: XXII: 22. Ezech: XX: 6, per terram Canaan ibi in ſenſu interno intelligitur, ut dictum, Regnum Domini, fluens lacte pro abundantia cœleſtium ſpiritualium, & melle pro abundantia felicitatum & jucunditatum inde. Apud Davidem "Judicia Jehovæ veritas, juſta ſunt ſimul, deſiderabilia præ auro, & præ obryzo multo, & *dulcia præ melle*, & *ſtillatione favorum*" Pſalm: XIX: 11, Judicia Jehovæ pro Vero Divino, dulcia præ melle & ſtillatione favorum pro jucundis ex bono & amænis ex vero. Apud Eundem "Dulcia ſunt palato meo verba tua *præ melle* ori meo" Pſalm: CXIX: 103, ſimiliter. Manna, quæ erat pro pane Jacobi poſteris in deſerto, ita deſcribitur apud Moſen "Man erat ſicut ſemen coriandri, album, & guſtus ejus ſicut *placentæ melle ſubactæ*" Exod: XVI: 31, Man quia ſignificabat Verum Divinum, quod a Domino per cœlum deſcendit, proinde Ipſum Dominum quoad Divinum Humanum, ut Ipſe docet Joh: VI: 51. 58, eſt enim Divinum Humanum Domini ex quo omne verum Divinum, imo de quo omne verum Divinum; & quia ita, deſcribitur manna quoad jucundum & amænum per guſtum, qui eſſet ſicut placentæ melle ſubactæ, quod guſtus ſit jucundum boni & amænum veri, videatur n: 3502. Johannes Baptiſta, quia repræſentabat Dominum quoad Verbum, quod eſt Divinum Verum in terra, pariter ac Elias, n: 2762. 5247 f, ideo is fuit Elias qui ante Dominum venturus, Malach: III: 23. Matth: XVII: 10. 11. 12, Marc: IX: 11. 12. 13. Luc I: 17, quare indumenta illius & alimenta, erant ſignificativa, de quibus apud Matthæum "Johannes habebat indumentum ſuum ex pilis cameli, & cingulum coriaceum circa lumbum ſuum, alimentum ejus erant locuſtæ & *mel agreſte*" III: 4. Marc: I: 6, indumentum ex pilis cameli ſignificabat Verbum, qualis eſt ejus ſenſus literalis quoad verum, qui ſenſus eſt indumentum pro ſenſu interno, quod nempe naturalis, ſignificatur enim naturale per pilos, tum per camelos; & alimentum quod locuſtæ & mel agreſte, ſignificabat Verbum, qualis eſt ejus ſenſus literalis quoad bonum, ejus jucundum ſignificatur per mel agreſte. Etiam jucundum Veri Divini quoad ſenſum externum, deſcribitur per mel apud Ezechielem "Dixit ad me, fili hominis, ventrem tuum ciba, & viſcera tua imple volumine hoc, quod Ego dans tibi: cumque comedi, *fuit in ore meo ſicut mel quoad dulcedinem*" III: 3, Et apud Johannem "Angelus dixit mihi, accipe Libellum & devora illum, amarum quidem reddet ventrem tuum, *ſed in ore tuo erit dulcis ſicut mel*: accepi itaque Libellum e manu Angeli, & devoravi, qui erat *in ore meo ſicut*

mel dulcis, ſed cum comediſſem illum, amarus redditus eſt venter meus: tunc dixit mihi, oportet te rurſus prophetare ſuper populos & gentes, & linguas, & reges multos" Apoc: x: 9. 10. 11; volumen apud Ezechielem, & libellus apud Johannem, pro Vero Divino, hoc quod in externa forma appareat jucundum, ſignificatur per quod ſapor eſſet dulcis ſicut mellis, Verum enim Divinum, ſicut Verbum, in externa forma ſeu in ſenſu literali eſt jucundum, quia ad favorem cujuſvis per interpretationes ſe explicari patitur; non autem ſenſus internus, qui ideo ſignificatur per ſaporem amarum, hic enim ſenſus detegit interiora hominis; quod ſenſus internus ſit jucundus, eſt cauſa, quæ dicta, quod quæ ibi ad favorem explicari queant, ſunt ibi modo communia vera, & communia ſunt talia, antequam qualificata ſunt per particularia, & hæc per ſingularia; tum jucundus eſt, quia eſt naturalis, & ſpirituale ſe recondit intus; jucundus etiam erit, ut homo recipiat, hoc eſt, ut introducatur & non in primo limine deterreatur. Favus apiarius & piſcis aſſus, quos comedit Dominus poſt reſurrectionem, apud diſcipulos, etiam Verbi ſenſum externum ſignificabant, piſcis quoad ejus verum, & favus apiarius quoad ejus amænum, de quibus ita apud Lucam "Jeſus dixit, habetis ne aliquid edulii hic, illi dederunt Ipſi piſcis aſſi partem, & de favo apiario, quæ accipiens coram illis comedit" xxiv: 41. 42. 43; & quia illa ſignificantur, ideo Dominus ad illos dicit "Hæc ſunt verba quæ loquutus ſum ad vos cum adhuc eſſem vobiſcum, quod oporteret impleri omnia quæ ſcripta ſunt in Lege Moſis, & Prophetis, & Pſalmis, de Me" ibid: Verſ: 44; apparet ſicut talia non ſignificarentur, quia quod haberent piſcis aſſi partem & favum apiarium, videtur ſicut ex fortuito, at uſque fuerat ex proviſo, non ſolum hoc, ſed etiam reliqua quoad omnium minima, quæ in Verbo; quia talia ſignificabantur, ideo loquebatur Dominus de Verbo, quod in illo ſcripta ſint de Ipſo; at quæ de Domino ſcripta ſunt in Verbo Veteris Teſtamenti in ſenſu literæ, pauca ſunt, ſed quæ in ſenſu interno, ſunt omnia, inde enim ſanctum Verbi eſt; hæc intelliguntur per quod oporteret impleri omnia quæ ſcripta ſunt in Lege Moſis, & Prophetis, & Pſalmis de Ipſo. Ex his nunc conſtare poteſt, quod per Mel ſignificetur jucundum, quod ex bono & vero, ſeu ex eorum affectione, & quod in ſpecie ſignificetur jucundum externum, ita exterioris naturalis; hoc jucundum, quia tale eſt, ut e mundo per ſenſualia ſit, & ſic in ſe plura ex amore mundi contineat, idcirco vetitum erat, ut mel adhiberetur in minchis, de quo ita in Levitico "Omnis mincha, quam adferetis Jehovæ, non conficietur fermentata; ullum enim fermentum, aut *ullum mel non*, de quo adoleatis ignitum Jehovæ" II: 11, mel pro jucundo externo tali, quod quia in ſe ex amore mundi continet, etiam fermenti inſtar erat, quapropter prohibebatur: quid fermentum ſeu fermentatum, videatur n: 2342.

5621. Ceram & ſtacten, quod ſignificet vera boni naturalis interioris, conſtat ex ſignificatione ceræ, hic ceræ aromaticæ, quod ſit verum boni, de qua ſequitur; & ex ſignificatione ſtactes, quod quoque ſit verum ex bono, de qua n: 4748; quod ſint naturalis interioris, eſt quia aromata illa puriora ſunt, quam reſina & mel, & ideo ſecundo loco nominantur, talia enim in Verbo recenſentur

recenſentur ſecundum ordinem. Per ceram ibi non intelligitur cera vulgaris, ſed cera aromatica, quæ ſicut ſtorax, hæc cera per vocem, qua exprimitur in Lingua originali, ſignificatur, etiam per eandem aroma; inde patet, cur cera illa aromatica ſignificat verum boni; omnia enim aromata, quia ſuaveolentia, in ſenſu interno ſignificant vera quæ ex bono; hoc conſtare poteſt ex eo, quod vera quæ ex bono in cœlo percipiantur ita amæne, ſicut ſuaveolentia in mundo; quapropter etiam cum perceptiones angelorum vertuntur in odores, quod ſæpe fit ex beneplacito Domini, tunc ſicut fragrantiæ ex aromatibus & ex floribus, ſentiuntur; inde eſt, quod thura & ſuffimenta ex grate odoratis confecta fuerint, & in uſum ſanctum adhibita, & inde quoque eſt quod aromatica immixta fuerint oleo unctionis; qui neſcit, quod talia trahant cauſam ex perceptivis in cœlo, opinari poteſt, quod ſolum mandata fuerint, ut gratum redderent cultum externum, ſed tunc nihil de cœlo, ſeu nihil ſancti ineſſet, conſequenter talia cultus in ſe non Divinum haberent. Videantur quæ prius de his oſtenſa ſunt, nempe quod thura & ſuffimenta, tum fragrantia in oleo unctionis, fuerint repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, n: 4748. Quod ſphæræ fidei & amoris vertantur in odores gratos, & quod inde odores grati & ſuaveolentes, tum aromatici, ſignificent vera fidei quæ ex bono amoris, n: 1514. 1517. 1518. 1519. 4628.

5622. Nuces terebinthinas & amygdalas, quod ſignificet bona vitæ illis veris correſpondentia, conſtat ex ſignificatione nucum terebinthinarum, quod ſint bona vitæ correſpondentia veris boni naturalis exterioris, quæ per reſinam ſignificantur, de qua ſequitur; & ex ſignificatione amygdalorum, quod ſint bona vitæ correſpondentia veris boni naturalis interioris, quæ per ceram aromaticam & ſtacten ſignificantur. Quod nuces illæ ſignificent talia, eſt quia ſunt fructus, & fructus in Verbo ſignificant opera, fructus arborum utilium bona opera, ſeu quod idem, bona vitæ, nam bona vitæ quod uſum ſunt bona opera. Quod Nuces terebinthinæ ſignificent bona vitæ veris boni naturalis exterioris correſpondentia, eſt quia ſunt arboris minus nobilis, & quæ exteriora ſunt, per talia, quæ minus nobilia ſunt, ſignificantur; cauſa eſt, quia exteriora in ſe craſſiora ſunt interioribus, nam ſunt communia ex perpluribus interiorum compoſita. At quod amygdalæ ſignificent bona vitæ veris boni naturalis interioris correſpondentia, eſt quia amygdalus eſt arbor nobilior; ipſa arbor ſignificat in ſpirituali ſenſu perceptionem Veri interioris quod ex bono, ejus flos verum interius quod ex bono, & ejus fructus bonum vitæ ex illo; in hoc ſenſu dicitur Amygdalus apud Jeremiam "Factum eſt verbum Jehovæ, dicendo, quid vides Jeremia, & dixi, *baculum amygdali* ego video; tum dixit Jehovah ad me, probe feciſti videndo, quia vigilans Ego ſuper Verbo meo, ut faciam illud" i: 11: baculus pro potentia, amygdalus pro perceptione veri interioris, hic quia prædicatur de Jehovah, pro vigilatione ſuper illo, verbum pro vero. Per amygdalas quæ effloruerunt ex baculo Aharonis pro tribu Levi, etiam ſignificantur bona charitatis ſeu bona vitæ, de quibus ita apud Moſen "Factum poſtridie, cum intravit Moſes in tentorium conventus, ecce effloruerat baculus Aharonis pro tribu Levi, & produxerat

ſlorem, ut floreret flos, & ferret *amygdalas*" Num: xvii: 23; hoc ſignum erat, quod illa tribus electa fuerit in ſacerdotium, quia per illam ſignificata fuit charitas, n: 3875. 3877. 4497. 4502. 4503, quæ eſt eſſentiale Eccleſiæ ſpiritualis.

5623. Et argenti duplum accipite in manibus veſtris, quod ſignificet verum acceptum in potentiis, conſtat a ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954; a ſignificatione dupli, quod ſit ſucceſſive alterum, de qua n: 1335, nempe verum quo gratis donati, & quo rurſus donandi: & a ſignificatione manuum, quod ſint potentiæ, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. Verum in potentiis eſt in facultatibus recipiendi, ita ſecundum facultates; at facultates ſeu potentiæ recipiendi verum, ſe habent prorſus ſecundum bonum, nam illos Dominus adjungit bono, cum enim Dominus influit cum bono etiam influit cum facultate; inde verum acceptum in potentiis eſt ſecundum bona; quod facultates recipiendi verum ſe habeant ſecundum bonum, conſtare poteſt a multa experientia in altera vita; qui ibi in bono ſunt, illi habent non modo facultatem percipiendi verum, ſed etiam recipiendi, at ſecundum quantum boni & quale boni, in quo ſunt: qui autem in malo ſunt, illi viciſſim nullam facultatem recipiendi verum habent: hoc venit ex volupi, & inde deſiderio; qui in bono ſunt, illis volupe eſt bonum perficere per verum, nam bonum ſuum quale accipit a veris, quare etiam deſiderant vera; at qui in malo ſunt, illis volupe eſt malum, & hoc per falſa confirmare; quare etiam deſiderant falſa; & quia deſiderant falſa, averſantur vera; inde eſt, quod illis nulla facultas recipiendi vera, rejiciunt enim, vel ſuffocant, vel pervertunt illa, ut primum ad aurem aut in cogitationem veniunt. Præterea unuſquiſque homo, qui ſanæ mentis eſt, in facultate eſt recipiendi vera, ſed facultatem illam exſtinguunt illi qui ad malum ſe convertunt, at facultatem illam elevant illi qui ad bonum.

5624, Et argentum reductum in ore manticarum veſtrarum reducatis in manu veſtra, quod ſignificet quod per verum gratis datum in exteriori naturali ſubmitterent ſe, quantum poſſibile, conſtat ex ſignificatione argenti reducti, quod ſit verum gratis datum, de qua n: 5530; ex ſignificatione in ore manticæ, quod ſit in limine naturalis exterioris, de qua n: 5497; & ex ſignificatione in manu, quod ſit in potentia, de qua mox ſupra n: 5623, ita quantum poſſibile; quod ſe ſubmitterent per id verum, ſignificatur per quod reducerent; in ſpirituali enim mundo, reducere verum ad Dominum a quo gratis id acceperunt, eſt ſe per illud ſubmittere; quomodo autem ſe per id ſubmiſerunt, patet ex loquela cum viro, qui ſuper domum Joſephi: Verſ: 18 ad 24.

5625 Forte error hoc, quod ſignificet ne adverſus ſit, conſtat a ſignificatione erroris, quod ſit adverſum, nam talis error hic intelligitur, ſicut quod obliti argentum dare, & ſic reduxerint illud, quiſque in ſuo ſacco, ob quam cauſam illis adverſus poſſet eſſe, ut quoque crediderunt, timuerunt enim quod adducti domum Joſephi, & dixerunt, ſuper verbum argenti reducti in manticis noſtris in initio nos adducimur, ad devolvendum ſuper nos, & ad conjiciendum

ciendum ſe ſuper nos & ad ſumendum nos ad ſervos, & aſinos noſtros" Verſ: 18: præterea peccatum ſignificat disjunctionem & averſionem, n: 5229. 5474, ita error, ſi ei peccatum ineſt, ſed minorem, quapropter dicitur ne adverſus ſit.

5626. Et fratrem veſtrum accipite, quod ſignificet quod ſic illis bonum fidei, conſtat ex repræſentatione Schimeonis, qui hic eſt frater quem acciperent, quod ſit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503, 5482, ita bonum fidei, nam verum fidei cum tranſit in voluntatem, ſit bonum fidei, tranſit enim tunc verum in vitam hominis, & cum ibi eſt, tunc ſpectatur non ſicut quod ſciendum, ſed quod faciendum, ex quo mutat ſuam eſſentiam, & fit actuale; inde non vocatur amplius verum, ſed bonum.

5627. Et ſurgite, revertimini ad virum, quod ſignificet vitam a vero ſpirituali, conſtat a ſignificatione ſurgere, quod ſit elevatio ad interiora, proinde ad ſpiritualia, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103. 4881; a ſignificatione reverti, quod ſit vita inde, de qua ſupra n: 5614; & a repræſentatione Joſephi, cum vir vocatur, quod ſit verum ſpirituale, de qua n: 5584.

5628. Et Deus Schaddai, quod ſignificet conſolationem poſt dura, conſtat ex ſignificatione Schaddai, quod ſit tentatio, & poſt tentationem conſolatio, de qua n: 1992. 4572, hic itaque conſolatio poſt dura quæ paſſi ſunt in Ægypto; quod ſit conſolatio poſt dura, patet quoque a verbis quæ continenter ſequuntur "det vobis miſericordias coram viro." Quod Schaddai ſignificet tentationem & poſt tentationem conſolationem, eſt quia Antiqui inſigniverunt Unicum Deum variis nominibus, ſecundum varia quæ ab Ipſo; & quia crediderunt etiam Tentationes ab Ipſo fuiſſe, vocaverunt tunc Deum, Schaddai, at per id nomen non alium Deum intellexerunt, ſed Unicum quoad Tentationes; verum cum Antiqua Eccleſia declinavit, cœperunt tot deos colere, quot nomina Unici Dei fuerunt, & quoque ex ſe plures ſuperaddiderunt; hoc tandem ita invaluit, ut unaquævis familia haberet ſuum deum, & prorſus diſtinguerent illum a reliquis qui ab aliis colebantur; familia Therachi, e qua Abraham, pro ſuo deo colebat Schaddai, videatur n: 1356. 1992. 2559. 3667, inde non ſolum Abraham, ſed etiam Jacob, ut ſuum deum agnoſcebant, & quoque in terra Canaan; at ne a religioſo ſuo cogerentur, nemo enim a ſuo ſancto cogitur, permittebatur hoc illis; ſed quia ab Antiquis per illum intellectus fuit ipſe Jehovah ſeu Dominus, qui ita appellatus cum tentationes ſubiverunt, ideo Jehovah ſeu Dominus recepit hoc nomen, apud Abrahamum, ut patet ex Geneſ: Cap: XVII, Verſ: 1, & quoque apud Jacobum, Geneſ: Cap XXXV: 11. Quod non modo tentatio, ſed etiam conſolatio per Schaddai ſignificetur, eſt quia poſt omnes tentationes ſpirituales ſequitur conſolatio; quod ab experientia in altera vita ſcire datum eſt, cum enim ibi aliquis dura patitur a ſpiritibus malis, per infeſtationes, excitationes ad mala, & perſuaſiones ad falſa, poſt cum ſpiritus mali remoti ſunt, recipitur is ab angelis, & in ſtatum ſolatii per jucundum ejus genio conforme perducitur.

5629.

5629. Det vobis miſericordias coram viro, quod ſignificet ut verum ſpirituale gratioſe vos recipiat, conſtat ex ſignificatione dare miſericordias, quod ſit gratioſe recipere; & ex repræſentatione Joſephi, quod, cum vir dicitur, ſit verum ſpirituale, ut ſupra n: 5627.

5630. Et mittat vobis fratrem veſtrum alterum, quod ſignificet ut det bonum fidei, conſtat a repræſentatione Schimeonis, qui hic eſt frater alter, quod ſit bonum fidei, ut ſupra n: 5626: quod mittere ſit dare, eſt quia mittere dicitur applicate ad perſonam, at dare applicate ad rem, quæ per perſonam ſignificatur.

5631. Et Benjaminem, quod ſignificet utque verum interius, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit verum interius, de qua ſupra n: 5600.

5632. Et ego quemadmodum orbatus ſum orbatus ero, quod ſignificet quod Eccleſia, antequam illa fiunt, erit privata ſuis veris, conſtat a repræſentatione Iſraelis, qui de ſe hoc loquitur, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3305. 4286; & a ſignificatione orbari, quod ſit privari veris quæ ſunt Eccleſiæ, de qua n: 5536: quod ita antequam illa fiunt, patet, ſi enim non bonum fidei, quod repræſentatur per Schimeonem, n: 5630, & ſi non verum interius, quod medium, quod repræſentatur per Benjaminem, non eſt Eccleſiæ aliquod verum, niſi tale verum quod ſolum eſt in ore, non autem in corde.

5633. Verſ: 15. 16. 17. *Et acceperunt viri munus hoc, & duplum argenti acceperunt in manu ſua, & Benjaminem, & ſurrexerunt, & deſcenderunt Ægyptum; & ſteterunt coram Joſepho. Et vidit Joſeph cum illis Benjaminem, & dixit ei qui ſuper domo ſua, adduc viros domum, & mactando macta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie. Et fecit vir quemadmodum dixit Joſeph, & adduxit viros domum Joſephi.* Et acceperunt viri munus, ſignificat quod vera ſecum haberent per quæ obtinerent gratiam: & duplum argenti acceperunt in manu ſua, ſignificat etiam verum acceptum in potentia: & Benjaminem, ſignificat & quoque medium: & ſurrexerunt & deſcenderunt Ægyptum, ſignificat elevationem ad vitam ſibi comparandam ex interioribus ſcientificorum: & ſteterunt coram Joſepho, ſignificat præſentiam cœleſtis ſpiritualis ibi: & vidit Joſeph cum illis Benjaminem, ſignificat apperceptionem Medii ſpiritualis apud vera, a cœleſti ſpiritualis: & dixit ei qui ſuper domo ſua, ſignificat ad id quod Eccleſiæ externæ: adduc viros domum, ſignificat quod vera in naturali illuc introducerentur: & mactando macta & præpara, ſignificat per bona naturalis exterioris: quia mecum comedent viri in meridie, ſignificat quod conjungentur quando cum medio: & fecit vir quemadmodum dixit Joſeph, ſignificat effectuationem: & adduxit vir viros domum Joſephi, ſignificat introductionem primam in bonum quod a cœleſti ſpiritualis.

5634. Et acceperunt viri munus hoc, quod ſignificet quod vera ſecum haberent per quæ obtinerent gratiam, conſtat a ſignificatione virorum, quod ſint vera, de qua n: 3134; & ex ſignificatione muneris, quod dabatur

cum

cum adirent reges & ſacerdotes, quod ſit ad obtinendam gratiam, de qua n: 5619.

5635. Et duplum argenti acceperunt in manu ſua, quod ſignificet etiam verum acceptum in potentia, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5623 dicta, ubi eadem verba: ibi etiam videatur, quid per verum acceptum in potentia intelligitur.

5636. Et Benjaminem, quod ſignificet & quoque medium, conſtat a repræſentatione Benjaminis, quod ſit medium, de qua n: 5411: 5413. 5443.

5637. Et ſurrexerunt & deſcenderunt Ægyptum, quod ſignificet elevationem, ad vitam ſibi comparandam ex interioribus ſcientificorum, conſtat a ſignificatione ſurgere, quod ſit elevatio ad illa quæ ſunt vitæ ſpiritualis, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103. 4881; a ſignificatione deſcendere, quod ſit ad vitam ſibi comparandam; involvit enim hic deſcendere ſimile quod prius, quo nempe per hæc verba " Mitte puerum mecum, & ſurgemus, & ibimus, & vivemus, & non moriemur, Verſ: 8, per quæ ſignificatur vita ſpiritualis ſecundum gradus, de quibus n: 5605; & a ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966, hic interiora ſcientificorum, quia ibi cœleſte ſpiritualis, quod per Joſephum repræſentatur; quapropter mox dicitur, & ſteterunt coram Joſepho. Interiora ſcientificorum ſunt quæ ſpiritualia in naturali, & ſpiritualia ibi ſunt, quando ſcientifica ibi illuſtrata ſunt a luce cœli, & tunc illuſtrata ſunt a luce cœli, cum homo fidem habet doctrinalibus quæ e Verbo, & tunc fidem habet cum in bono charitatis eſt; tunc enim a bono charitatis, ſicut a flamma illuſtrantur vera & ſic ſcientifica, hæc inde ſpiritualem ſuam lucem habent: inde conſtare poteſt, quid per interiora ſcientificorum intelligitur.

5638. Et ſteterunt coram Joſepho, quod ſignificet præſentiam cœleſtis ſpiritualis ibi, conſtat a ſignificatione ſtare coram aliquo, quod ſit præſentia; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius; quod cœleſte ſpiritualis præſens eſſet in utroque naturali, repræſentabatur per Joſephum, quod dominus factus ſuper totam Ægyptum, hoc eſt, quod intelligitur per præſentiam cœleſtis ſpiritualis in interioribus ſcientificorum, ſcientifica enim ſunt in naturali, videatur, n: 5316. 5324. 5326. 5327. 5328. 5333. 5337. 5372. vera quæ repræſentantur per decem filios Jacobi, ſunt vera in naturali.

5639. Et vidit Joſeph cum illis Benjaminem, quod ſignificet apperceptionem medii ſpiritualis apud vera, a cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2807. 3764. 4567. 4723. 5400; ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, qui ſunt *cum illis*, ſeu cum quibus Joſeph vidit Benjaminem quod ſint vera in naturali, de qua n: 2150. 2807. 3764. 4567. 4723. 5400; & ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit medium, de qua n: 5411. 5413. 5443, quod hic medium ſpirituale dicatur, eſt quia vera quæ per decem filios Jacobi repreſentantur, nunc conjungenda erant cum Vero a Divino quod Joſephus, & conjunctio illa non fit niſi per medium quod ſpirituale; quare cum id medium apperceptum,

ceptum,

ceptum, tunc ſtatum ſequitur " quod Joſephus diceret ad virum ſuper domo ſua, adduc viros domum, & mactando macta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie" per quæ ſignificatur, quod introducerentur & conjungerentur quia cum Medio. Quid Spirituale reſpective ad Naturale, paucis adhuc dicendum, quia plerique qui in orbe Chriſtiano ignorant quid ſpirituale, uſque adeo, ut cum audiunt vocem illam, hæreant, & dicant ſecum, quod ſpirituale quid ſit nemo ſciat: ſpirituale in ſua eſſentia apud hominem, eſt ipſa affectio boni & veri propter bonum & verum & non propter ſe, tum affectio juſti & æqui propter juſtum & æquum & non propter ſe, cum homo ſentit in ſe jucundum & amænum, & magis ſi fauſtum & beatum ex illis, hoc apud illum eſt ſpirituale, quod non venit ex naturali ſed ex ſpirituali mundo ſeu e cœlo, hoc eſt, per cœlum a Domino: hoc nunc eſt ſpirituale, quod cum apud hominem regnat, afficit & quaſi tingit omne quod cogitat, quod vult & quod agit, & facit ut cogitata, & ex voluntate acta participent ex ſpirituali, uſque tandem, ut cum e mundo naturali in mundum ſpiritualem tranſit, illa etiam apud eum ſpiritualia fiant. Verbo, affectio charitatis & fidei, hoc eſt, boni & veri, ac jucundum & amænum, & magis fauſtum & beatum inde, quæ interius apud hominem ſentiuntur, & illum faciunt hominem vere Chriſtianum, eſt Spirituale. Quod plerique in orbe Chriſtiano ignorent, quid ſpirituale, eſt quia fidem faciunt eſſentialem Eccleſiæ, & non charitatem; inde quia pauci illi, qui de fide ſolliciti ſunt, parum, ſi quicquam, cogitant de charitate, & norunt quid charitas, inde, quia non cognitio, nec eſt perceptio affectionis quæ charitatis, & qui non in affectione charitatis eſt, nequaquam poteſt ſcire quid ſpirituale; imprimis hodie, cum vix ulla charitas alicui eſt, quia eſt ultimum tempus Eccleſiæ. Sed ſciendum, quod ſpirituale in communi ſenſu ſignificet affectionem tam boni quam veri, inde cœlum vocatur mundus ſpiritualis, & ſenſus internus Verbi ſenſus ſpiritualis, at in ſpecie id quod eſt affectionis boni vocatur cœleſte, & id quod eſt affectionis veri, ſpirituale.

5640. Et dixit ei qui ſuper domo ſua, quod ſignificet ad id quod eſt Eccleſiæ externæ, conſtat ex repræſentatione illius qui ſuper domo, quod ſit Eccleſia externa, cum is qui in domo ſit Eccleſia interna, de qua n: 1795; & quia in ſenſu interno non ſpectatur perſona, ſed res n: 5225. 5287. 5434, ideo per illum qui ſuper domo, ſignificatur id quod eſt Eccleſiæ externæ.

5641. Adduc viros domum, quod ſignificet, quod vera in naturali illuc introducerentur, conſtat ex ſignificatione filiorum Jacobi, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512, quod introducerentur illuc, ſignificatur per adduc illos domum.

5642. Et mactando macta & præpara, quod ſignificet per bona naturalis exterioris, conſtat ex ſignificatione mactare, quod involvat id quod mactabatur, nempe bovem, juvencum, hircum, aut aliud pecus, quod ſint bona naturalis, quod bos ac juvencus ſint bona naturalis, videatur n: 2180. 2566. 2781. 2830, hic bona naturalis exterioris, quia per illa nunc primum ad conjunctionem introducebantur; nam quod adduxit viros domum Joſephi, ſignificat

nificat introductionem primam in bonum quod a cœleſti ſpiritualis, videatur infra n: 5645; quia juvencus & bos ſignificabant bona naturalis, etiam omnis operatio ſignificabat bonum illud, unum enim involvebat alterum.

5643. Quia mecum comedent viri in meridie, quod ſignificet quod conjungentur quando cum medio, conſtat ex ſignificatione comedere, quod ſit communicari, conjungi, & appropriari, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 3832; & quia erant cum medio ſpirituali, quod Benjamin, n: 5638; dicitur in meridie, nam meridies ſignificat ſtatum lucis, ita ſtatum ſpiritualem, qui per medium, n: 1458. 3708.

5644. Et fecit vir quemadmodum dixit Joſeph, quod ſignificet effectuatioem conſtat abſque explicatione.

5645. Et adduxit vir viros domum Joſephi, quod ſignificet introductionem primam in bonum quod a cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione adducere, quod ſit introductio, ut ſupra n: 5640; ex ſignificatione filiorum Jacobi, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5428. 5512; ex ſignificatione domus, quod ſit bonum, de qua n: 3652. 3720. 4982, inde etiam domus eſt Eccleſia, n: 3720, nam Eccleſia eſt Eccleſia a bono; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua ſæpe prius; ex quibus patet, quod per adduxit vir viros domum Joſephi, ſignificetur quod introducerentur vera in naturali in bonum quod a cœleſti ſpiritualis. Quod introductio prima ſit, quæ ſignificatur, eſt quia nunc ſolum comedebant apud Joſephum, & non agnoverunt illum, per id conjunctio communis ſignificatur, quæ conjunctio eſt introductio prima, influit enim tunc communiter verum a Divino, nec cognoſcitur; at cum appercipitur verum quod influit, tunc eſt conjunctio altera, quæ conjunctio ſignificatur per quod Joſephus ſe manifeſtaret fratribus, de qua in Cap: ſeq: XLV.

5646. Verſ: 18. 19. 20. 21. 22. 23. *Et timuerunt viri quod adducti domum Joſephi, & dixerunt, ſuper verbum argenti reducti in manticis noſtris in initio nos adducimur, ad devolvendum ſuper nos, & ad conjiciendum ſe ſuper nos, & ad ſumendum nos ad ſervos, & aſinos noſtros. Et acceſſerunt ad virum qui ſuper domo Joſephi, & loquuti ad illum oſtio domus. Et dixerunt, in me domine mi, deſcendendo deſcendimus in initio ad emendum cibum. Et factum, cum veniremus ad diverſorium, & aperuimus manticas noſtras, & ecce argentum cujuſvis in ore manticæ ſuæ, argentum noſtrum in pondere ſuo, & reducimus illud in manu noſtra. Et argentum alterum deſcendere facimus in manu noſtra ad emendum cibum, non ſcimus quis poſuit argentum noſtrum in manticis noſtris. Et dixit, pax vobis, ne timeatis, Deus veſter, & Deus patris veſtri dedit vobis abſconditum donum in manticis veſtris, argentum veſtrum venit ad me: & eduxit ad illos Schimeonem.* Et timuerunt viri, ſignificat retractionem: quod adducti domum Joſephi, ſignificat quod vera quæ naturalis adjungerentur & ſubjicerentur interno: & dixerunt, ſuper verbum argenti reducti in manticis noſtris in initio nos adducimur, ſignificat quia verum in exteriori naturali apparet gratis donatum, quod ideo ſubjicerentur: ad devolvendum ſuper nos, & ad conji-

ciendum ſe ſuper nos, ſignificat quod propter id ſub poteſtatem abſolutam redigerentur: & ad ſumendum nos in ſervos, & aſinos noſtros, ſignificat uſque ut quicquid in utroque naturali nihili ſit: & acceſſerunt ad virum qui ſuper domo Joſephi, ſignificat doctrinalia Eccleſiæ: & loquuti ad illum oſtio domus, ſignificat conſultationem ex illis de introductione: & dixerunt, in me domine mi, ſignificat teſtificationem: deſcendendo deſcendimus in initio ad emendum cibum, ſignificat animum comparandi bonum veris: & factum, cum veniremus ad diverſorium, & aperuimus manticas noſtras, ſignificat introſpectionem in naturale exterius: & ecce argentum cujuſvis in ore manticæ ſuæ, ſignificat quod perſpectum, quod vera quaſi gratis donata: argentum noſtrum in pondere ſuo, ſignificat vera ſecundum ſtatum cujuſvis: & reducimus illud in manu noſtra, ſignificat quod ſubmittantur quæ gratis donata quantum poſſibile: & argentum alterum deſcendere facimus in manu noſtra ad emendum cibum, ſignificat quod animus ſit per verum aliunde comparare bonum: non ſcimus quis poſuit argentum noſtrum in manticis noſtris, ſignificat non fidem ex ignorantia a quo verum in naturali exteriori; & dixit pax vobis; ne timeatis, ſignificat quod bene ſit, ne deſperent: Deus veſter & Deus patris veſtri, ſignificat Divinum Humanum Domini: dedit vobis abſconditum donum in manticis veſtris, ſignificat quod ab Ipſo abſque ulla eorum prudentia: argentum veſtrum venit ad me, ſignificat quod videbitur ſicut verum comparatum ab illis: & eduxit ad illos Schimeonem, ſignificat quod adjunxerit veris velle.

5647. Et timuerunt viri, quod ſignificet retractionem, conſtat ex ſignificatione timere, quod hic ſit retractio, nempe a conjunctione cum interno; timor ex variis cauſis exiſtit, prout ex periculis vitæ, jacturæ lucri, ut & honoris & famæ, tum ne alicui ſervitui adducantur, & ſic pereat liberum, & cum libero jucundum vitæ, de hac re in his ſequentibus agitur, timuerunt enim ne adjungerentur interno, & per id ſuum proprium amitterent, & cum proprio ſuum liberum, & cum libero jucundum vitæ, nam hoc a libero dependet; inde eſt, quod per timuerunt viri, ſignificetur retractio, nempe ne adjungantur. Hic in anteceſſum paucis dicendum, quomodo ſe cum conjunctione illa, nempe cum conjunctione Externi ſeu Naturalis hominis cum Interno ſeu ſpirituali ſe habet; Externus ſeu Naturalis homo a prima vitæ ætate regnat, nec ſcit quod Internus ſeu ſpiritualis homo ſit; quapropter cum homo reformatur, & incipit fieri ſpiritualis ſeu internus a naturali ſeu externo, tunc primum rebellat naturale; docetur enim quod naturalis homo ſubjugandus ſit, hoc eſt, omnes ejus concupiſcentiæ cum illis quæ confirmant, exſtirpandæ, inde cum Naturalis homo ſibi relinquitur cogitat, quod ſic prorſus pereat, nam non ſcit aliter quam quod naturale ſit omne, & ignorat plane quod immenſa & ineffabilia ſint in ſpirituali; cumque naturalis homo ſic cogitat, tunc retrahit ſe, & non vult ſubjici ſpirituali; hoc nunc eſt, quod hic per timorem ſignificatur.

5648. Quod adducti domum Joſephi, quod ſignificet quod vera quæ naturalis, adjungerentur & ſubjicerentur interno, conſtat a ſignificatione adduci

domum

domum Joſephi, quod ſit conjungi & ſubjici interno, per Joſephum enim repræſentatur Internum, quia Verum a Divino, ſeu cœleſte ſpiritualis, de qua n: 5307. 5331. 5332. 5417. 5469; & per domum ſignificatur tam internum hominis, quam externum ejus, n: 3128. 3538. 4973. 5023, hic internum, quia dicitur domus Joſephi; & per adduci, nempe ad internum, ſignificatur adjungi, & quia adjungi, ſignificatur ſubjici; cauſa eſt, quia naturale cum adjungitur interno, tunc ei ſubjicitur, imperium enim quod prius fuerat naturali homini, fit dein ſpirituali; de quo imperio in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur. Paucis dicendum, quomodo ſe habet cum ſenſu interno; Verbi ſenſus internus eſt imprimis pro illis, qui in altera vita, illi qui ibi, cum apud hominem ſunt qui legit Verbum, percipiunt illud ſecundum ſenſum internum, non autem ſecundum ſenſum externum, nullas enim voces humanas intelligunt, ſed ſolum ſenſum vocum, & hunc non ſecundum cogitationes hominis naturales, ſed ſecundum ſuas cogitationes quæ ſpirituales, in ſpiritualem hunc ſenſum transmutatur illico ſenſus naturalis qui apud hominem, ſe habet hoc ſicut qui linguam alius vertit in ſuam, quæ alia, quod fit ſubito, ita ſenſus cogitationis humanæ naturalis in ſpiritualem, ſpiritualis enim lingua ſeu loquela eſt angelis propria, naturalis autem homini, quod tam ſubita tranſmutatio unius quaſi linguæ in alteram, eſt quia eſt correſpondentia omnium & ſingulorum quæ in mundo naturali cum illis quæ in mundo ſpirituali. Nunc quia ſenſus internus Verbi imprimis eſt pro illis qui in ſpirituali mundo, idcirco talia hic in ſenſu interno memorantur, quæ pro illis ſunt, & quæ illis amæna & jucunda; at quo interiora talia ſunt, eo remotiora ſunt a captu hominum, quibus illa quæ mundi & corporis ſunt, modo amæna & jucunda ſunt, & cum ita, ſpiritualia, quæ ſenſus interni ſunt, pro vili habent, & quoque faſtidiunt; exploret quiſque apud ſe, annon ei nauci & faſtidio ſint, quæ in ſenſu interno in his, quæ nunc ſequuntur, continentur, cum tamen talia ſunt, quibus ſocietates angelicæ quam maxime delectantur; inde quoque reflectenti patere poteſt, quale diſcrimen eſt inter jucunda hominum & jucunda angelorum, tum in quibus angeli ponunt ſapientiam, & in quibus homines, quod nempe angeli ponant ſapientiam in talibus, quæ homo nauci habet & averſatur, & quod homo ſapientiam ponat in talibus, quæ angeli prorſus non curant, & plures in talibus quæ Angeli rejiciunt & fugiunt.

5649. Et dixerunt, ſuper verbum argenti reducti in manticis noſtris nos adducimur, quod ſignificet quia verum in exteriori naturali apparet gratis donatum, quod ideo ſubjicerentur, conſtat ex ſignificatione argenti reducti, quod ſit verum gratis donatum, de qua n: 5530. 5624; ex ſignificatione manticæ, quod ſit limen naturalis exterioris, de qua n: 5497; & ex ſignificatione adduci, quod ſit adjungi & ſubjici, de qua mox ſupra n: 5648. Hoc ita ſe habet; quia perceptum, quod vera ſcientifica in exteriori naturali eſſent gratis donata, & ideo allicerentur ad conjungendum ſe interno, & ſic ei ſubjicerentur, inde, ut mox ſupra dictum, privarentur ſuo libero, & ſic omni jucundo vitæ: quod ita ſit, nempe quod percipiatur quod vera ſcientifica gratis donata ſint, & id in naturali vel exteriori vel interiori, eſt prorſus

ignotum

ignotum homini, cauſa eſt, quia is in nulla tali perceptione eſt, ne hilum enim ſcit quid ei gratis donatur, minus quid in naturali exteriori, & quid in interiori reponitur; quod id non percipiat, communis cauſa eſt, quod mundana & tereſtria ei cordi ſint, non autem cœleſtia & ſpiritualia, & quod ideo non credat aliquem influxum per cœlum a Domino, ita nequaquam quod aliquid ei donetur; cum tamen omne id verum, quod rationaliter concludit ex ſcientificis, & putat quod ex propria potentia, ſit tale quod ei donatur; minus poteſt homo percipere, num id poſitum ſit in exteriori naturali vel in interiori, quia ignorat quod naturale ſit binum, nempe exterius quod accedit ad ſenſus externos, & interius quod recedit ab illis & convertit ſe ad rationale; quia homo in ignorantia eſt de his & illis, idcirco nihil perceptionis habere poteſt de talibus, cognitio rei præcedet ut ſit ejus perceptio: at ſocietates angelicæ hæc probe & clare ſciunt & percipiunt, non modo quid illis gratis donatur, ſed etiam ubinam id eſt; quod conſtare poteſt ab hac experientia; cum aliquis ſpiritus, qui in bono eſt & inde in facultate, in ſocietatem angelicam venit, tunc is ſimul venit in omnem ſcientiam & intelligentiam quæ ſocietati eſt, in qua non prius fuerat, & tunc non aliter ſcit, quam quod ſciverit id & intellexerint ita prius & a ſe, at cum reflectit, appercipit quod id ei per ſocietatem illam Angelicam a Domino gratis donetur; & quoque ſcit ex ſocietate angelica ubinam eſt, num id in naturali exteriori aut in naturali interiori ſit; ſunt enim ſocietates angelicæ quæ in exteriori naturali, & ſunt quæ in interiori; at naturale non illis eſt naturale quale homini, ſed eſt naturale ſpirituale, quod ſpirituale factum eſt per id, quod conjunctum & ſubjectum ſit ſpirituali. Ex his conſtare poteſt, quod quæ hic in ſenſu interno memorantur, actualiter ita exiſtant in altera vita, quod nempe appercipiant quid illis gratis donatur, tum ubinam id reponitur, tametſi homo hodie nihil de talibus ſciat; at in antiquis temporibus, illi qui fuerunt ab Eccleſia, talia ſciverunt, ſcientifica eorum docebant; & quoque doctrinalia, fuerunt illi interiores homines, ſed ab illis temporibus homines ſucceſſive facti ſunt exteriores, uſque adeo ut hodie in corpore ſint, ita in extremo; cujus rei indicium eſt, quod ne quidem ſciant quid ſpirituale & quid internum, & quod nec credant quod ſint; imo ad tale extremum in corpore ab interioribus abiverunt, ut ne quidem credant quod vita ſit poſt mortem, nec quod cœlum nec infernum; imo ex receſſione ab interioribus uſque in tale extremum, tam ſtupidi in ſpiritualibus facti ſunt, ut credant vitam hominis ſimilem eſſe vitæ beſtiarum, & ſic hominem ſimiliter moriturum; & quod mirabile, tale credunt eruditi præ ſimplicibus, & qui aliter credit, pro ſimplici ab illis habetur.

5650. Ad devolvendum ſuper nos, & ad conjiciendum ſe ſuper nos, quod ſignificet quod propter id ſub poteſtatem abſolutam redigerentur, conſtat a ſignificatione devolvere ſuper aliquem, quod ſit ſiſtere illum in culpa; & a ſignificatione conjicere ſe ſuper aliquem, quod ſit redigere ſub poteſtatem, hic abſolutam, ſequitur enim, "ad ſumendum nos in ſervos, aſinos noſtros." Hæc ſe ita habent, antequam conjungitur naturalis homo ſpirituali, ſeu ex-

ternus interno, relinquitur ei cogitare, num velit ut concupiſcentiæ oriundæ ex amore ſui & mundi, & talia quibus illas defenderat, aboleantur, ac ut cedat imperium ſpirituali ſeu interno; tale relinquitur ei cogitare, ut ex libero eligat quod libet; cum naturalis homo abſque ſpirituali de hoc cogitat, tunc rejicit illud, amat enim ſuas concupiſcentias, quia amat ſe & mundum, inde fit anxius, & putat ſi illæ abolerentur, quod non plus vitæ ei ſupereſſet, nam in naturali ſeu externo homine ponit omne, vel putat quod poſtea ex ſe nihil poterit, & quod omnia quæ cogitabit, quæ volet, & quæ aget, per cœlum influet, ita quod ſui juris non erit amplius; cum naturalis homo ſibi relictus in hoc ſtatu eſt, retrahit ſe & reſiſtit: at cum aliquid lucis per cœlum a Domino influit in ejus naturale, incipit is aliter cogitare, nempe quod præſtet ut ſpiritualis homo dominium habeat, nam ſic poteſt cogitare bonum & velle bonum, & ſic poteſt in cœlum venire, non autem ſi naturalis homo dominaturus, & cum cogitat quod omnes angeli in univerſo cœlo tales ſint, & quod inde illi in ineffabili gaudio ſint; tunc pugnat cum naturali homine, & tandem vult ſpirituali ſubordinari; in hoc ſtatu ponitur homo qui regenerandus, ex cauſa ut in libero ſe poſſit vertere quo velit, & quantum ſe in libero vertit ad hoc, tantum regeneratur. Illa & hæc ſunt, de quibus in ſenſu interno hic agitur.

5651. Et ad ſumendum nos in ſervos, & aſinos noſtros, quod ſignificet uſque ut quicquid in utroque naturali nihili ſit, conſtat ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, qui hæc de ſe loquuntur, quod ſint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; ex ſignificatione ſervorum, quod ſint levia, n: 5541, hic nihili, de quo ſequitur; & ex ſignificatione aſinorum, quod ſint illa quæ in naturali, quæ ſunt ſcientifica, de qua n: 5492, hic in naturali exteriori, quia vera quæ ſignificantur per filios Jacobi, ſunt in naturali interiori. Cum hoc, quod quicquid in utroque naturali nihili ſint, ita ſe habet; ut homo ſpiritualis fiat, oportet ut naturale ejus nihili fiat, hoc eſt, ut prorſus nihil ex ſe poſſit; quantum enim naturale ex ſe poteſt, tantum ſpirituale non poteſt; naturale enim ab infantia nihil aliud imbuerat, quam quæ ſunt cupiditatum ſui & mundi, ita contraria charitati, hæc mala faciunt ut bonum per internum hominem a Domino influere nequeat, nam quicquid influit, in naturali vertitur in malum, eſt naturale planum in quo terminatur influxus; quapropter niſi naturale, hoc eſt, malum & falſum quæ formaverant naturale, nihili fiat, nequaquam poteſt bonum per cœlum a Domino influere, non habet hoſpitium, ſed diſſipatur, in malo enim & falſo morari non poteſt; inde eſt, quod tantum claudatur internum, quantum naturale non fit nihil; notum hoc quoque eſt in Eccleſia ex doctrinali, quod vetus homo exeundus, ut novus induatur; regeneratio non aliud eſt, quam ut naturale ſubjugetur, & ſpirituale dominium obtineat; & tunc ſubjugatur naturale, cum ad correſpondentiam redigitur; cumque naturale ad correſpondentiam redactum eſt, tunc non reagit magis, ſed agit ſicut imperatur, & ſequitur ad nutum ſpiritualis, vix aliter quam actus corporis ſequuntur ad nutum voluntatis, ac loquela cum facie ſecundum influxum cogitationis; inde patet,

quod

quod naturale prorſus nihili fieri debeat quoad velle, ut homo ſpiritualis fiat: Sed ſciendum, quod vetus naturale nihili fiet, hoc enim formatum eſt a malis & falſis, cumque id nihili factum eſt, tunc donatur homo novo naturali, quod vocatur naturale ſpirituale, ſpirituale ex eo, quia ſpirituale eſt quod agit per illud, ſeque manifeſtat per illud, ſicut cauſa per effectum, notum eſt, quod cauſa ſit omne effectus; inde naturale novum quoad cogitare, velle, & effectum agere, non eſt niſi quam repræſentativum ſpiritualis; cum hoc fit tunc homo recipit bonum a Domino, & cum recipit bonum, donatur is veris, & cum donatur veris perficitur intelligentia & ſapientia, & cum perficitur intelligentia & ſapientia, beatur felicitate in æternum.

5652. Et acceſſerunt ad virum qui ſuper domo Joſephi, quod ſignificet doctrinalia Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione Viri ſuper domo Joſephi, quod ſit id quod eſt Eccleſiæ externæ, de qua ſupra n: 5640, ita doctrinale, nam hoc eſt Eccleſiæ; præterea per virum ſignificatur verum, ita doctrinale, n: 3134, & per domum Eccleſia, n: 1795; & quia Joſephus eſt Internum, n: 5469, domus Joſephi eſt Eccleſia interna; doctrinale ex Verbo eſt quod ſuper domo illa, inſerviendo & miniſtrando.

5653. Et loquuti ad illum oſtio domus, quod ſignificet conſultationem ex illis de introductione, conſtat ex ſignificatione loqui ad illum, nempe ad virum ſuper domo Joſephi, quod ſit conſultatio ex illis, nempe ex doctrinalibus; & ex ſignificatione oſtii domus, quod ſit introductio, de qua n: 2356. 2385, hic a naturali ſeu externo homine ad ſpiritualem ſeu internum, de qua re agitur: quia hoc ſignificatur, in Lingua Originali non dicitur ad oſtium domus, ſed oſtium domus.

5654. Et dixerunt, in me domine mi, quod ſignificet teſtificationem, conſtat ex ipſa hac formula, quod ſit teſtificationis, nempe quod verum ſit quod loquentur de argento quod in ore manticæ cujuſvis repertum.

5655. Deſcendendo deſcendimus initio ad emendum cibum, quod ſignificet animum comparandi bonum veris, conſtat a ſignificatione deſcendere, quod ſit animus ſeu intentio, qui enim deſcendit aut confert ſe alicubi, eſt ex animo, hic ad comparandum bonum veris, quod ſignificatur per ad emendum cibum, per emere enim ſignificatur comparare & appropriare, n: 5374. 5397. 5406. 5414. 5426, & per cibum, bonum veri, n: 5340. 5342, hic bonum veris, quæ repræſentantur per filios Jacobi, qui de ſe illa loquuntur.

5656. Et factum, cum veniremus ad diverſorium, & aperuimus manticas noſtras, quod ſignificet introſpectionem in naturale exterius, conſtat ex ſignificatione diverſorii, quod ſit naturale exterius in genere, de qua n: 5495; ex ſignificatione aperire, quod ſit introſpectio, qui enim aperit, eſt propter introſpectionem; & ex ſignificatione manticæ, quod ſit naturale exterius in ſpecie, de qua n: 5497.

5657. Et ecce argentum cujuſvis in ore manticæ ſuæ, quod ſignificet, quod perſpectum quod vera quaſi gratis donata, conſtat ex ſignificatione argenti cujuſvis in ſacco, quod ſint vera donata gratis, de qua n: 5530. 5624, ſimiliter argentum cujuſvis in ore manticæ, cum differentia, quod per hoc

ſignifi-

tentur, vera quæ donata gratis, quod in limine naturalis exterioris repoſita ſint, nam per os manticæ ſignificatur limen exterioris naturalis, n: 5497. Quod ſignificetur hic *quaſi* gratis donata, eſt quia in ſtatu dubitativo ſunt, num conjungi velint interno, nihili fiant, & cum quis in ſtatu dubitativo eſt, etiam de veris quæ confirmant ſentit dubitative.

5658. Argentum ſuum in pondere ſuo, quod ſignificet vera ſecundum ſtatum cujuſvis, conſtat ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954; & a ſignificatione ponderis, quod ſit ſtatus rei quoad bonum, de qua n: 3104; ita vera ſecundum ſtatum cujuſvis, eſt ſecundum bonum quod recipere poſſunt. Pondera & menſuræ multis in locis in Verbo nominantur, at in ſenſu interno non ſignificant pondera & menſuras, ſed pondera ſignificant ſtatus rei quoad bonum, & menſuræ ſtatus rei quoad verum; ſicut etiam gravitas & extenſio, gravitas quæ in mundo naturali correſpondet bono in mundo ſpirituali, & extenſio vero; cauſa eſt, quia in cœlo, unde correſpondentiæ, non datur gravitas, nec extenſio, quia non ſpatium, apparent quidem gravia & extenſa apud ſpiritus, ſed ſunt apparentiæ oriunda ex ſtatibus boni & veri in cœlo ſuperiori. Quod Argentum ſignificet verum, notiſſimum fuerat Antiquis temporibus, inde Antiqui tempora a prima ætate ad ultimum mundi, diſtinxerunt in ſæcula aurea, argentea, cuprea, & ferrea, quibus etiam adjecerunt argillacea; ſæcula aurea vocaverunt illa tempora, cum innocentia & integritas fuit, & cum quiſque bonum faciebat ex bono, & juſtum ex juſto; argentea autem dixerunt illa tempora, cum non amplius innocentia erat, ſed uſque ſpecies integritatis, quæ non conſtabat in eo, quod bonum facerent ex bono, ſed in eo quod verum facerent ex vero; ſæcula autem cuprea & ferrea appellabant illa quæ adhuc inferiora ſunt: quod ita appellaverint tempora, non erat ex comparatione, ſed ex correſpondentia; ſciverunt enim antiqui, quod argentum correſponderet vero, & quod aurum bono, & hoc ex communicatione cum ſpiritibus & angelis, cum enim in cœlo ſuperiori loquela eſt de bono, apparet infra apud illos qui in primo ſeu ultimo cœlo ſub illis ſunt, aureum; & cum loquela eſt de vero, apparet ibi argenteum, quandoque ita, ut non modo parietes conclavium, ubi habitant, coruſcent auro & argento, ſed etiam ipſa atmoſphæra ibi; & quoque apud angelos primi ſeu ultimi cœli, qui in bono ſunt ex bono, apparent menſæ ex auro, candelabra ex auro, & plura alia; apud illos autem qui in vero ſunt ex vero, apparent talia ex argento: ſed quis hodie novit, quod ſæcula ab antiquis vocata fuerint aurea & argentea ex correſpondentia, imo quis hodie aliquid de correſpondentia novit; & qui hoc non novit, & magis qui volupe & ſapiens in eo ponit, ut diſputet num ſit vel non ſit, is ne quidem poteſt minimum ſcire de innumerabilibus quæ correſpondentiæ ſint.

5659. Et reducimus illud in manu noſtra, quod ſignificet quod ſubmittantur quæ gratis donata, quantum poſſibile, conſtat ex ſignificatione reducere, quod hic ſit ſubmittere; & ex ſignificatione in manu noſtra, quod ſit quantum poſſibile, de quibus ſupra n: 5624; quod gratis donata, ſignificatur per argentum in ore manticæ, quod reducerent, n: 5658.

5660. Et argentum alterum deſcendere facimus in manu noſtra, quod ſignificet quod animus ſit per verum aliunde comparare bonum, conſtat ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua mox ſupra n: 5657, & quia per argentum ſignificatur verum, per argentum alterum ſignificatur verum aliud, inde ſignificatur verum aliunde; quia non aliud verum datur quod genuinum, quam a Domino qui gratis donat, ita nec aliunde ipſum verum; & ex ſignificatione deſcendere facere, quod ſit animus comparandi, nempe bonum veri quod per frumentum, quod emerent, ſignificatur: ſenſus literæ hiſtoricus involvit, quod argentum alterum etiam veniret ad Joſephum, ad emendum ab illo cibum, ſic non aliunde, at ſenſus internus non manet in ſenſu literæ hiſtorico, hunc ſenſum non curat, ſed in ipſa re, de qua agitur, quæ res eſt, ſi ut ſervi ſubjicerentur propterea quod aliqua vera in naturali exteriori gratis donata ſunt quod aliunde compararent ſibi bonum per verum; talis etiam eſt ſeries in ſenſu interno, nam mox dicitur "non ſcimus quis poſuit argentum in manticis noſtris," per quæ ſignificatur, quod non crederent quia non ſcirent, a quo verum in naturali exteriori: Similiter exiſtit in altera vita apud ſpiritus, qui per vera initiantur in bonum, & imprimis in hoc, quod omne bonum & verum a Domino influat, & cum appercipiunt quod influat omne quod cogitant & volunt, & ſic quod a ſe cogitare & velle non poſſint, tunc repugnant quantum poſſunt, credunt quod ſic vita propria illis nulla foret, & ſic quod periret omne jucundum, nam hoc in proprio ponunt; ac inſuper, ſi non poſſent agere bonum a ſe, nec credere verum a ſe, quod remitterent manus, nihil ex ſe agendo & cogitando, & exſpectarent influxum ita cogitare ills permittitur, etiam in tantum, ut pæne concludant apud ſe, quod non velint inde bonum & verum accipere, ſed aliunde, ubi non talis orbatio proprii eſt; etiam quandoque datur illis inquirere ubi id inveniant; at poſtea cum nullibi inveniunt, illi qui regenerantur, redeunt, & ex libero eligunt quoad velle & cogitare duci a Domino; informantur etiam tunc, quod accepturi ſint proprium cœleſte, quale eſt angelis, & cum hoc proprio etiam beatum & felix in æternum. Quod proprium cœleſte attinet, hoc ex nova voluntate, quæ datur a Domino, exiſtit, & differt a proprio hominis, in eo, quod non magis ſpectent ſe in omnibus & ſingulis quæ agunt, ac in omnibus & ſingulis quæ diſcunt & docent, ſed quod tunc ſpectent proximum, publicum, Eccleſiam, Regnum Domini, & ſic ipſum Dominum; fines vitæ ſunt qui mutantur, fines ſpectandi inferiora, nempe mundum & ſemet, removentur, & fines ſpectandi ſuperiora, loco illorum ſubſtituuntur; fines vitæ non aliud ſunt quam ipſa vita hominis, nam fines ſunt ipſum velle hominis, & ſunt ipſi ejus amores, nam quæ homo amat, hæc vult & pro fine habet; qui proprio cœleſti donatur, is etiam in tranquillo eſt, & in pace, nam fidit Domino, & credit quod nihil mali illum attingat, & novit quod concupiſcentiæ illum non infeſtent; & præterea, qui in proprio cœleſti ſunt, in ipſo libero ſunt, nam duci a Domino eſt liberum, ducitur enim in bono, a bono ad bonum; inde conſtare poteſt, quod ſint in beato & felici, nam nihil eſt quod turbat, non aliquid amoris ſui, conſequenter non aliquid inimicitiæ, odii, vindictæ; nec

aliquid

aliquid amoris mundi, conſequenter non aliquid fraudis, timoris, irrequiei.

5661. Non ſcimus quis poſuit argentum in manticis noſtris, quod ſignificet non fidem ex ignorantia a quo verum in naturali exteriori, conſtat ex ſignificatione non ſcire, quod in ſenſu ſpirituali ſit non credere, ſeu non fides; a ſignificatione quis poſuit, quod ſit ignorantia a quo; a ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 5658; & a ſignificatione manticæ, quod ſit naturale exterius, de qua n: 5497.

5662. Et dixit pax vobis, ne timeatis, quod ſignificet, quod bene ſit, ne deſperent, conſtat ex ſignificatione pacis, quod ſit bene eſſe, de qua ſequitur; & a ſignificatione ne timeatis, quod ſit ne deſperent; agitur enim in ſenſu interno de mutatione ſtatus, quod non amplius ex propria potentia compararent ſibi vera, & per vera bonum, ſed quod illis ex Domino donarentur; & quia putarunt, quod ſic amiſſuri proprium, ita liberum, conſequenter omne jucundum vitæ, in deſperatione fuerunt, ut ab illis quæ præcedunt, patet; inde eſt, quod per ne timeatis hic ſignificetur ne deſperent; timor enim ex variis cauſis oritur, n: 5647, inde etiam varia ſignificat. Quod Pax ſit bene eſſe, eſt quia eſt intimum, & inde univerſale regnans in omnibus & ſingulis in cœlo; eſt enim Pax in cœlo, ſicut in terra Ver, ſeu ſicut aurora, quæ non afficiunt per ſenſibiles varietates, ſed per amænum univerſale quod influit in ſingula quæ percipiuntur, & non modo ipſam perceptionem, ſed etiam ſingula objecta amænitate imbuit: hodie vix aliquis novit, quid Pax, ubi nominatur in Verbo, ut in Benedictione "Elevet Jehovah facies ſuas ſuper te, & *ponat tibi Pacem*" Num: VI: 26, & alibi; credit pæne unuſquiſque, quod pax ſit ſecuritas ab hoſtibus, & quod ſit tranquillitas in domo, & inter ſocios; ſed hæc pax non ibi intelligitur, verum Pax quæ immenſum illam pacem tranſcendit, eſt Pax cœleſtis, de qua mox ſupra; hac pace nemo donari poteſt, niſi qui dicitur a Domino, ac in Domino eſt, hoc eſt, in cœlo, ubi Dominus eſt omne in omnibus; pax enim cœleſtis influit, cum cupiditates oriundæ ex amore ſui & mundi ſublatæ ſunt, nam hæ ſunt quæ tollunt pacem, infeſtant enim interiora hominis, & faciunt ut tandem ponat in irrequiequietem, & in infeſtis pacem, quia in malis jucundum; quamdiu homo in his eſt, nequaquam ſcire poteſt quid pax, imo tamdiu credit, quod pax illa nihili ſit; & ſi quis dicit, quod tunc illa pax ad perceptionem veniat, cum jucunda ex amore ſui & mundi ſublata ſunt, ridet, cauſa eſt, quia in jucundo mali, quod eſt oppoſitum paci, ponit pacem. Quia pax talis eſt, nempe omnium felicitatum & beatitudinum intimum, & inde univerſale in ſingulis regnans, ideo Antiqui pro communi formula uſi ſunt, dicere, Pax vobis, cum intelligerent ut bene ſit, ac interrogare num pax illis, cum intelligerent num bene ſit. Videantur quæ prius de Pace dicta & oſtenſa ſunt, nempe, Quod Pax in cœlis ſit inſtar veris & auroræ in terris, n: 1726. 2780; Quod Pax ſit in ſupremo ſenſu Dominus, in repræſentativo Regnum Ipſius, & quod ſit Divinum Domini afficiens bonum ab intimo, n: 3780. 4681. Quod omnis irrequies a malo & falſo, pax autem a bono & vero, n: 3170.

5663. Deus veſter & Deus patris veſtri, quod ſignificet Divinum Huma-

 num

num Domini, conſtare poteſt ex eo, quod ubi in Verbo Deus aut Jehovah nominatur, intelligatur Dominus, & non alius, n: 1343. 1736. 2921. 3035; & cum dicitur Deus veſter & Deus patris veſtri, hoc eſt, Deus Iſraelis & Jacobi, & filiorum ejus, intelligitur Divinum Humanum Domini, & quidem quoad Divinum Naturale, n: 3305. 4286. 4570, nam Iſrael repræſentabat Dominum quoad Naturale interius, & Jacob quoad exterius, & filii quoad vera in illo Naturali. Quod per Deum & Jehovam in Verbo intellectus ſit Dominus, Eccleſia Judaica non noverat, nec Eccleſia Chriſtiana hodie novit; quod Eccleſia Chriſtiana hoc non noverit, eſt quia Divinum in tres perſonas diſtinxit; at Antiqua Eccleſia, quæ fuit poſt diluvium, & imprimis Eccleſia Antiquiſſima quæ fuit ante diluvium, non alium per Jehovam & Deum intellexerunt, quam Dominum, & quidem Ipſum quoad Divinum Humanum; noverunt etiam de Ipſo Divino quod in Domino, & quod Ipſe vocat Patrem ſuum, at de Ipſo illo Divino quod in Domino, non cogitare potuerunt, ſed de Divino Humano, conſequenter non alii Divino conjungi, conjunctio enim ſit per cogitationem quæ intellectus, & per affectionem quæ voluntatis, ita per fidem & per amorem; cum enim cogitatur de Ipſo Divino, cadit cogitatio ſicut in univerſum interminatum, & ſic diſſipatur, unde nulla conjunctio, aliter cum cogitatur de Ipſo Divino ut Divinum Humanum; & noverunt, quod, niſi cum Divino conjungerentur, non ſalvari poſſent; idcirco fuit Divinum Humanum, quod antiquæ Eccleſiæ adoraverunt, Jehovah etiam in Divino Humano ſe manifeſtavit apud illos; & Divinum Humanum fuit Ipſum Divinum in cœlo, cœlum enim conſtituit unum hominem, qui Maximus Homo vocatur, de quo ad finem Capitum hactenus & actum; Divinum hoc in Cœlo, non aliud eſt quam Ipſum Divinum, ſed in Cœlo ut Divinus Homo; hic Homo eſt, quem Dominus ſuſcepit, & in ſe Divinum fecit, & univit Ipſi Divino ſicut ab æterno unitus fuerat, nam ab æterno fuit unum; & hoc quia Genus humanum aliter non ſalvari potuiſſet; non enim amplius ſufficere potuit, ut Ipſum Divinum per Cœlum, ita per Divinum Humanum illi, influere poſſet in mentes humanas, quapropter Ipſum Divinum voluit Divinum Humanum actualiter per ſuſceptum humanum in mundo, ſibi unire; hoc & illud eſt Dominus.

5664. Dedit vobis abſconditum donum in manticis veſtris, quod ſignificet quod ab Ipſo abſque ulla eorum prudentia, conſtat a ſignificatione abſconditi doni, quod ſit verum & bonum, quæ donantur a Domino, neſciente homine; & ex ſignificatione argenti reducti in ſaccis aut in manticis, quod ſit abſque ulla illorum potentia, de qua n: 5488. 5496. 5499; inde patet, quod per dedit vobis abſconditum donum in manticis veſtris, ſignificetur quod ab Ipſo, nempe Divino Humano Domini, verum & bonum in naturali, abſque ulla eorum potentia, & quia eſt abſque eorum potentia, eſt abſque eorum prudentia; prudentia dicitur, quia prudentia correſpondet Providentiæ, & quod ex Divina Providentia, non eſt ex hominis prudentia.

5664. Argentum veſtrum venit ad me, quod ſignificet quod videbitur ſicut verum comparatum ab illis, conſtat ex ſignificatione argenti, quod ſit verum,

rum, de qua n: 1551. 2954; quod argentum eorum venerit ad illum, eſt quod emerint, ita quod ipſi comparaverint ſibi; emere enim eſt comparare, n: 5655; inde eſt, quod per argentum veſtrum venit ad me, ſignificetur verum comparatum ab illis; at quia verum, quod fidei, nuſquam comparatur ab aliquo homine, ſed inſinuatur & datur a Domino, & tamen videtur ſicut ab homine, dicitur, quod *videbitur* ſicut verum comparatum ab illis. Quod verum inſinuetur & detur a Domino, etiam in Eccleſia notum eſt, docetur enim quod fides non ſit ab homine ſed a Deo, ita non ſolum confidentia, ſed etiam vera, quæ fidei; apparet tamen uſque, quod vera quæ fidei comparentur ab homine; quod influant, alte ignorat quia non percipit; cauſa quod non percipiat, eſt quia clauſa ſunt ejus interiora, ut non perceptibilem communicationem poſſit habere cum ſpiritibus & angelis, illa cum clauſa ſunt, homo nihil prorſus de influxu ſcire poteſt. At ſciendum, quod aliud ſit vera fidei ſcire, & aliud vera fidei credere; qui vera fidei modo ſciunt, ii illa memoriæ indunt ſicut res alias quæ alicujus ſcientiæ ſunt, hæc poteſt homo ſibi comparare abſque tali influxu, ſed vera illa non vitam habent, ut patet ex eo, quod homo malus, etiam peſſimus, æque poſſit ſcire vera fidei, ac homo probus & pius; ſed apud malos, ut dictum, vitam non habent, cum enim producit illa, tunc ſpectat in ſingulis vel ſui gloriam, vel lucrum, inde eſt amor ſui & mundi, qui inſufflant, & faciunt quaſi vitam, ſed vita illa eſt qualis eſt in inferno, quæ mors ſpiritualis vocatur; inde eſt, cum producit illa, quod ex memoria producat illa non autem ex corde: at qui credit vera fidei, is ex corde illa producit cum ex ore, ſunt enim apud illum vera fidei ita radicata, ut radicem habeant in memoria externa, & inde verſus interiora ſeu ſuperiora creſcant, ſicut arbores frugiferæ, & quoque ſicut arbores ornant ſe foliis, & tandem floribus, propter finem ut fructus ferant: ita homo talis, hic quoque per vera fidei nihil aliud intendit, quam uſus, qui ſunt exercitia charitatis, quæ ei ſunt fructus; hæc ſunt quæ homo ſibi non comparare poteſt, ne quidem minimum, ſed a Domino ei gratis donantur, & hoc ſingulis momentis vitæ ejus, imo ſi credere velit, ſingulis momentis innumerabilia; ſed quia homo talis eſt, ut perceptione quod influant careat, ſi enim perceptionem haberet, rebellaret, ſicut ſupra dictum, quia crederet quod tunc amitteret ſuum proprium, & cum proprio ſuum liberum, & cum libero ſuum jucundum, ac ita nihili fieret, ideo fit ut homo non ſciat aliud quam quod a ſe; hoc nunc eſt, quod intelligitur per quod *videbitur* ſicut verum comparatum ab illis: & præterea ut homo donetur proprio cœleſti & libero cœleſti, facere debet bonum ut a ſe, & cogitare verum ut a ſe, ſed cum reflectit, agnoſcet quod illa a Domino, videatur n: 2882, 2883. 2891.

5665. Et eduxit ad illos Schimeonem, quod ſignificet quod adjunxerit veris velle, conſtat ex repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides voluntate, ſeu voluntas faciendi verum quod fidei, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482; & ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic ſunt *illi* ad quos eduxit Schimeonem, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5403.

5403. 5419. 5427. 5458. 5512; inde patet, quod per eduxit ad illos Schimeonem, ſignificetur quod adjunxerit veris velle.

5666. Verſ: 24. 25. 26. 27. 28. *Et adduxit vir viros domum Joſephi, & dedit aquas, & lavarunt pedes ſuos, & dedit pabulum aſinis illorum. Et præpararunt munus, uſque ad venire Joſeph in meridie, quia audiverunt, quod ibi comederent panem. Et venit Joſeph domum, & adduxerunt ei munus, quod in manu illorum, domum, & incurvabant ſe ei ad terram. Et interrogavit illos ad pacem, & dixit an pax patri veſtro ſeni, quem dixiſtis, an adhuc is vivit. Et dixerunt, pax ſervo tuo patri noſtro, adhuc ille vivit, & deflexerunt ſe, & incurvarunt ſe.* Et adduxit vir viros domum Joſephi, ſignificat initiationem ad conjunctionem cum interno: & dedit aquas, ſignificat influxum communem veri ab interno: & lavarunt pedes ſuos, ſignificat inde purificationem naturalis: & dedit pabulum aſinis illorum, ſignificat inſtructionem de bono: & præpararunt munus, ſignificat inſinuationem: uſque venire Joſeph in meridie, ſignificat dum internum adeſſet cum luce: quia audiverunt quod ibi comederent panem, ſignificat apperceptionem quod adjungeretur veris bonum; & venit Joſeph domum, ſignificat præſentiam interni: & adduxerunt ei munus quod in manu illorum, ſignificat inſinuationem quantum poſſibile: & incurvarunt ſe ad terram, ſignificat humiliationem: & interrogavit illos ad pacem, ſignificat perceptionem quod bene ſit: & dixit, an pax patri veſtro ſeni, quem dixiſtis, ſignificat quod etiam bono ſpirituali: an adhuc is vivit, ſignificat quod ei vita: & dixerunt, pax ſervo tuo patri noſtro, ſignificat inde apperceptionem naturalis, quod bene ſit cum bono a quo: adhuc is vivit, ſignificat & quod ei vita, & deflexerunt ſe, & incurvarunt ſe, ſignificat humiliationem exteriorem & interiorem.

5667. Et adduxit vir viros domum Joſephi, quod ſignificet initiationem ad conjunctionem cum interno, conſtat ex ſignificatione adducere viros domum Joſephi, quod ſit vera quæ naturalis adjungere interno, de qua ſupra n: 5648; quod initiatio ſit ad conjunctionem, liquet ab illis quæ ſequuntur, quod commederint ibi, & quod tunc Joſephus ſe illis non manifeſtaverit, per quæ ſignificatur communis influxus, de quo nunc ſequitur, qui etiam eſt initiatio.

5668. Et dedit aquas, quod ſignificet influxum communem veri ab interno, conſtat a ſignificatione aquarum, quod ſint verum, n: 2702. 3058. 3424. 4976, & quidem verum in communi, inde dare aquas, ſignificat influxum communem veri; quod ab interno, eſt quia erat in domo Joſephi, n: 5667. Influxus communis veri, eſt illuminatio quæ dat facultatem appercipiendi & intelligendi verum; illuminatio illa eſt a luce cœli quæ a Domino, quæ lux non aliud eſt quam Divinum Verum, n: 2776. 3138. 3167. 3195. 3222. 3339. 3485. 3636. 3643. 3993. 4302. 4413. 4415 5400.

5669. Et lavarunt pedes ſuos, quod ſignificet inde purificationem naturalis, conſtat a ſignificatione lavare pedes, quod ſit purificatio naturalis, de qua n: 3147.

5670. Et dedit pabulum aſinis illorum, quod ſignificet inſtructionem de bono, conſtat a ſignificatione dare pabulum, quod ſit inſtruere in bono, per pabulum

pabulum enim ſignificatur bonum verorum ſcientificorum, n: 3114; & per dare pabulum, quod eſt paſcere, ſignificatur inſtruere in illo bono; quod paſcere ſit inſtruere, videatur n: 5201; per aſinos ſignificantur ſcientifica, n: 5492: inde patet, quod per dare pabulum aſinis, ſignificetur inſtructio de bono ſcientificorum; bonum ſcientificorum, eſt jucundum ex veris ſcientificis; vera ſcientifica ſunt communiſſima vera, quæ apparent in luce naturali, quæ a luce mundi, ſed ut appareant, nempe quod vera ſint, erit influxus communis ab interno, n: 5668, hoc eſt illuſtratio a luce cœli.

5671. Et præpararunt munus, quod ſignificet inſinuationem, conſtat ex ſignificatione muneris, quod ſit obtinere gratiam, de qua n: 5619, ita præparare munus, eſt inſinuatio.

5672. Uſque venire Joſeph in meridie, quod ſignificet dum internum adeſſet cum luce, conſtat ex ſignificatione uſque venire, quod ſit cum adeſſet; a repræſentatione Joſephi, quod ſit internum, de qua n: 5648; & ex ſignificatione meridiei, quod ſit ſtatus lucis, de qua n: 1458. 3195. 3708: quod meridies ſit ſtatus lucis, eſt quia tempora diei, ſicut mane, meridies, veſpera, correſpondent illuſtrationibus, in altera vita, & illuſtrationis ibi ſunt, intelligentiæ & ſapientiæ, nam in luce cœli eſt intelligentia & ſapientia, vices illuſtrationis ibi ſunt tales, nempe ſicut in terris mane, meridies, veſpera; exiſtunt ſtatus umbræ ſicut quæ in veſpera, non a Sole ibi, hoc eſt, Domino, qui ſemper lucet, ſed a proprio angelorum, nam ſicut in proprium ſuum immittuntur, ita in ſtatum umbræ ſeu veſperæ veniunt, & ſicut a proprio ſuo in proprium cœleſte elevantur, ita in ſtatum lucis; inde patet, unde eſt, quod meridies correſpondeat ſtatui lucis.

5673. Quia audiverunt quod ibi comederent panem, quod ſignificet apperceptionem quod adjungeretur veris bonum, conſtat ex ſignificatione audire, quod ſit apperceptio, de qua n: 5017; ex ſignificatione comedere, quod ſit appropriari & conjungi, de qua n: 2187. 3168. 3596. 3513 f. 3832. 5643; & ex ſignificatione panis, quod ſit bonum amoris, de qua n: 2165. 2177. 2187. 3464. 3478. 3735. 3813, 4211. 4217. 4735. 4976.

5674. Et venit Joſeph domum, quod ſignificet præſentiam interni, conſtat ex ſignificatione venire domum, quod ſit adeſſe, ſeu præſentia, ut ſupra n: 5672; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit internum, de qua n: 5648.

5675. Et adduxerunt ei munus quod in manu illorum domum, quod ſignificet inſinuationem quantum poſſibile, conſtat ex ſignificatione muneris, quod dabatur regibus & ſacerdotibus, quod ſit obtinere gratiam, ita etiam inſinuatio, de qua mox ſupra n: 5671; & ex ſignificatione quod in manu illorum, quod ſit quantum poſſibile, de qua etiam ſupra n: 5624. 5659.

5676. Et incurvarunt ſe ad terram, quod ſignificet humiliationem, conſtat ex ſignificatione incurvare ſe ad terram, quod ſit humiliare, de qua n: 2153, videatur etiam infra n: 5682.

5677. Et interrogavit illos ad pacem, quod ſignificet perceptionem quod bene ſit, conſtat ex ſignificatione interrogare, quod ſit cogitationem alterius

percipere,

percipere, de qua n: 5597; & ex ſignificatione pacis, quod ſit bene eſſe, de qua n: 5662.

5678. Et dixit, an pax patri veſtro ſeni, quem dixiſtis, quod ſignificet quod etiam bono ſpirituali, conſtat ex ſignificatione pacis, quod ſit bene eſſe, ut ſupra n: 5677; & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 3654. 4286. 4598.

5679. An adhuc is vivit, quod ſignificet quod ei vita conſtat ex ſignificatione vivere, quod ſit vita ſpiritualis, de qua n: 5407.

5680. Et dixerunt, pax ſervo tuo patri noſtro, quod ſignificet inde apperceptionem naturalis quod bene ſit bono a quo, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit percipere, de qua n: 1808. 1919. 2080. 2619, 2862. 3509. 3395; ex ſignificatione pacis, quod ſit bene eſſe, de qua n: 5662. 5677; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua mox ſupra n: 5678, quod bonum pater dicitur, quia ab illo ut a patre ſunt vera & bona in naturali, quæ repræſentantur per decem filios ejus; & quia vera & bona in naturali per illos repræſentantur, per eoſdem etiam naturale ſignificatur, naturale enim eſt continens, & vera ac bona ibi ſunt contenta, quæ unum faciunt; inde patet, quod per dixerunt, pax ſervo tuo patri noſtro, ſignificetur inde apperceptio naturalis quod bene ſit bono a quo: *inde* apperceptio dicitur, nempe ab interno, quod per Joſephum repræſentatur, n: 5648, quia omnis perceptio naturalis venit a ſpirituali, & quia a ſpirituali, venit ab interno, hoc eſt, per internum a Domino; nuſquam aliqua perceptio, ne quidem aliqua cogitationis & affectionis vita eſt naturali, niſi quæ venit a ſpirituali, ſunt enim in naturali ex ſe omnia mortua, at vivificantur per influxum e ſpirituali mundo, hoc eſt, per ſpiritualem mundum a Domino, in ſpirituali mundo vivunt omnia ex luce quæ a Domino, nam in luce illa eſt ſapientia & intelligentia. Quod hic ſignificetur *inde* apperceptio, ſeu ab interno, in naturali etiam ſequitur ab illis quæ præcedunt n: 5677.

5681. Adhuc is vivit, quod ſignificet & quod ei vita, conſtat ab illis quæ mox ſupra n: 5976, allata ſunt; conferantur quæ n: 5407.

5682. Et deflexerunt ſe, & incurvarunt ſe, quod ſignificet humiliationem exteriorem & interiorem, conſtat ex ſignificatione deflectere ſe, quod ſit humiliatio exterior & ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit humiliatio interior; eſt enim deflexio minor gradus incurvationis, quapropter etiam eſt humiliatio exterior; & incurvatio eſt major gradus, quapropter eſt humiliatio interior: præterea deflexio eſt humiliatio veri, hoc eſt, illorum qui in vero ſunt, ita ſpiritualium, & incurvatio eſt humiliatio boni, hoc eſt, illorum qui in bono ſunt, ita cœleſtium, ſic quoque deflexio eſt humiliatio exterior, & incurvatio humiliatio interior, qui enim in bono ſunt, interiores homines ſunt, quam illi qui in vero. Hæc quæ in hac periodo in ſenſu interno continentur, pleraque explicata ſunt quoad ſolas ſignificationes vocum, ex cauſa quia ſunt talia, quæ prius explicata ſunt.

5683. Verſ: 29. 30. 31. 32. 33. 34. *Et ſuſtulit oculos ſuos, & vidit Benjaminem fratrem ſuum, filium matris ſuæ, & dixit, an hic frater veſter minimus,*

quem

quem dixiſtis ad me, & dixit, Deus gratioſus ſit tibi, fili mi. Et feſtinavit J ſeph, quia commovebantur commiſerationes ejus ad fratrem ſuum, & quærebat fler & venit cubiculum, & flevit ibi. Et lavit facies ſuas, & exivit, & continuit ſ. & dixit, ponite panem. Et poſuerunt illi ſoli, & illis ſolis, & Ægyptiis comede tibus cum eo ſolis, quia non poſſunt Ægyptii comedere cum Hebræis panem, qu abominatio id Ægyptiis. Et ſederunt coram eo, primogenitus ſecundum primog nituram ſuam, minorennis ſecundum minorennitatem ſuam & obſtupuerunt vi quiſque ad ſocium ſuum. Et extulit portiones ex faciebus ſuis ad illos, & multi plicavit portiones Benjaminis, præ portionibus omnium illorum, quinque menſuris & bibebant, & large bibebant cum eo. Et ſuſtulit oculos ſuos, ſignificat reflexio nem: & vidit Benjaminem, ſignificat apperceptionem medii: fratrem ſuum, filium matris ſuæ, ſignificat internum a naturali, ut a matre: & dixit, ſignificat perceptionem: an hic frater veſter minimus, quem dixiſtis ad me, ſignificat natum poſt omnes, ut quoque illis notum: & dixit, Deus gratioſus ſit tibi, fili mi, ſignificat quod Divinum etiam apud ſpirituale cœleſtis quod medium, quia procedit a cœleſti ſpiritualis quod verum a Divino: & feſtinavit Joſeph, ſignificat ab intimo: quia commovebantur commiſerationes ejus, ſignificat miſericordiam ex amore: ad fratrem ſuum, ſignificat erga internum a ſe: & quærebat flere, ſignificat effectum miſericordiæ ex amore: & venit cubiculum, & flevit ibi, ſignificat in ſe, non apparenter: & lavit facies ſuas, ſignificat quod diſponeret ita: & exivit, ſignificat per remotionem: & continuit ſe, ſignificat per occultationem: & dixit, ponite panem, ſignificat perceptionem conjunctionis per medium cum veris in naturali: & poſuerunt illi ſoli, & illis ſolis, ſignificat externam apparentiam quod internum quaſi ſeparatum ab illis: & Ægyptiis comedentibus cum eo ſolis, ſignificat ſeparationem ſcientificorum quæ in inverſo ordine: quia non poſſunt Ægyptii comedere cum Hebræis panem, ſignificat quod nequaquam conjungi poſſent cum vero & bono Eccleſiæ: quia abominatio id Ægytiis, ſignificat quod in oppiſito ſint: & conſederunt coram eo, ſignificat quod diſponerentur a ſua præſentia: primogenitus ſecundum primogenituram ſuam, & minorennis ſecundum minorennitatem ſuam, ſignificat ſecundum ordinem verorum ſub bono: & obſtupuerunt viri, quiſque ad ſocium ſuum, ſignificat mutationem ſtatus cujuſvis inter ſe: & extulit portiones a faciebus ſuis ad illos, ſignificat bona applicata unicuivis ex miſericordia: & multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum, ſignificat bonum medio ſupra bona veris in naturali: quinque menſuris, ſignificat multum auctum: & bibebant, ſignificat applicationem verorum ſub bono: & large bibebant, ſignificat abundanter.

5684. Et ſuſtulit oculos ſuos, quod ſignificet reflexionem, conſtat a ſignificatione tollere oculos, quod ſit cogitatio & intentio, de qua n: 2789. 2829. 4339, & quoque advertentia, n: 4086, ita reflexio, nam reflectere eſt intendere viſum intellectualem, & advertere num ita ſit, & poſtea quod ita ſit.

5685. Et vidit Benjaminem, quod ſignificet apperceptionem medii, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2325. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; & ex repræ-

ſentatione Benjaminis, quod ſit medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5639.

5686. Fratrem ſuum, filium matris ſuæ, quod ſignificet internum a naturali, ut a matre; conſtat a repræſentatione Benjaminis, qui hic frater & filius matris, quod ſit internum, de qua n: 5469, & quia eſt medium, ideo exiſtit a cœleſti ſpiritualis, quod eſt Joſephus, ut a patre, & a naturali ut a matre, ab utroque enim trahet ut pro medio inſerviat; hoc nunc eſt, quod intelligitur per internum a naturali ut a matre; & quia cœleſte ſpiritualis, quod eſt Joſephus, ſimiliter exſtiterat a naturali ut a matre, ſed a Divino ut a Patre, ideo vocatur Benjamin: ſicut ex nativitate etiam fuerat, frater ſuus, filius matris ſuæ; in mox ſequentibus vocatur etiam filius; frater dicitur omnis a Domino, Qui hic per Joſephum in ſupremo ſenſu intelligitur, qui aliquid boni charitatis habet a Domino, is quoque vocatur filius matris ſuæ, ſed tunc per matrem intelligitur Eccleſia.

5687. Et dixit, quod ſignificet perceptionem, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius prius; quod dicere ſit percipere, eſt quia in cœlo ipſæ cogitationes, ex quibus loquela, percipiuntur, aliter ac in mundo, inde eſt quod percipere in ſenſu ſpirituali, ſit loqui aut dicere in ſenſu literali, ſeu quod idem, in ſenſu naturali.

5688. An hic frater veſter minimus, quem dixiſtis ad me, quod ſignificet natum poſt omnes, ut quoque illis notum, conſtat ex ſignificatione fratris minimi, quod ſit qui natus poſt omnes, de qua ſequitur; & ex ſignificatione quem dixiſtis ad me, quod ſit perceptum ab illis, quod dicere ſit perceptum, videatur mox ſupra n: 5687, ita notum. Quod Benjamin dicatur hic, ſicut fuerat, frater eorum minimus, hoc eſt, natus poſt omnes ſeu natu minimus, eſt quia ita quoque cum Medio, quod repræſentat Benjamin, ſe habet in ſenſu ſpirituali; Medium enim apud hominem naſcitur poſt omnes, cum enim naſcitur homo ſpiritualiter, hoc eſt, cum renaſcitur, tunc Rationale ejus, quod eſt internum humanum, primum a Domino regeneratur, & poſtmodum Naturale, n: 3286. 3288. 3321. 3493. 4612; Medium itaque, quia trahet ab utroque, nempe a Rationali ſpirituali ſeu novo facto, & quoque a Naturali, & quia medium non aliquid trahere poteſt a Naturali, niſi hoc quoque novum fiat, idcirco non poteſt Medium naſci quam poſtea, & quidem ſecundum gradum quo Naturale regeneratur. Omnia quæ de filiis Jacobi memorantur in Verbo, ita ex Providentia contigerant, ob cauſam, quia de illis & de poſteris eorum conſcriberetur Verbum, & hoc in ſe contineret cœleſtia, & in ſupremo ſenſu Divina, quæ illi actualiter repræſentarent, ita quoque quod Benjamin quia ultimo natus eſt ideo repræſentaret Medium inter internum & externum, ſeu inter cœleſte ſpiritualis, quod fuit Domino in mundo, & inter Naturale quod etiam fuit Domino, & quod Divinum faceret: omnia quæ de Joſepho & ejus fratribus memorantur, in ſupremo ſenſu repræſentant glorificationem Humani Domini, hoc eſt, quomodo Dominus Humanum in Se Divinum fecit, cauſa quod id in ſenſu intimo repræſentetur, eſt ut Verbum in ſenſu ſuo intimo ſanctiſſimum eſſet; ut &, quod in ſingulis tale in ſe contineret, quod intraret in ſapientiam Angelicam; nam notum eſt, quod ſapientia angelica ita tranſcendat intelligentiam humanam, ut ab homine vix quicquam capi poſſit

inde;

inde; ipſa quoque felicitas angelorum, eſt, quod in ſingulis ſit de Domino, nam in Domino ſunt: & præterea, glorificatio Humani Domini eſt exemplar regenerationis hominis, inde regeneratio hominis etiam ſimul in ſenſu interno Verbi, ubi glorificatio Domini, ſiſtitur; regeneratio hominis cum ejus innumerabilibus arcanis etiam intrat in ſapientiam angelicam, & ſiſtit eorum felicitatem ſecundum applicationem ad uſus, qui ſunt ad reformandum hominem.

5689. Et dixit, Deus gratioſus ſit tibi, fili mi, quod ſignificet quod Divinum etiam apud ſpirituale cœleſtis quod medium, quia procedit a cœleſti ſpiritualis quod verum a Divino, conſtat ex ſignificatione Deus gratioſus eſſe, cum dicitur a cœleſti ſpiritualis quod Joſephus, ad ſpirituale cœleſtis quod Benjamin, & quoque cum vocatur filius ſuus, quod ſit Divinum etiam apud ſpirituale cœleſtis quod medium quia procedit a cœleſti ſpiritualis quod Verum a Divino: quod Benjamin ſit ſpirituale cœleſtis, videatur n: 3969. 4592, & quod ſit medium, n: 5411. 5413. 5443. 5639. Quia in ſupremo ſenſu, ut ſupra dictum, internum humanum Domini fuit cœleſte ſpiritualis, & hoc fuit Verum a Divino, ſeu proximum indumentum Ipſius Divini in Domino, & quia ſpirituale cœleſtis, quod medium, proceſſit ab illo, ſequitur quod etiam Divinum apud hoc eſſet; quod procedit ab aliquo, hoc trahit ſuam eſſentiam ab illo a quo procedit, ſed induitur talibus quæ inſerviunt communicationi, ita uſui in ſphæra inferiori; illa quibus induitur, trahuntur a talibus quæ in inferiore ſphæra ſunt, ob finem ut internum, a quo procedit, agere poſſit in ſphæra inferiori per talia quæ ibi ſunt: quod dat eſſentiam, eſt ſicut pater, nam eſſentia eſt anima, & quod dat indumentum eſt mater, nam indumentum eſt anima illius corpus; inde eſt, quod ſupra dictum, quod medium trahet ab utroque ut ſit medium, ſuum ab interno ut a patre, & ſuum ab externo ut a matre.

5690. Et feſtinavit Joſeph, quod ſignificet ab intimo, conſtat a ſignificatione feſtinare, quod hic ſit quod erumpit ab intimo, nam ſequitur, quia commovebantur commiſerationes ejus, per quæ ſignificatur miſericordia ex amore, hæc cum erumpit, ex intimo erumpit, & hoc ad primum oculi ictum ſeu ad primum cogitationis momentum, ideo per feſtinare hic non aliud ſignificatur quam ab intimo.

5691. Quia commovebantur commiſerationes ejus, quod ſignificet miſericordiam ex amore, conſtat ex ſignificatione commoveri commiſerationes, quod ſit miſericordia ex amore; miſericordia dicitur, quia nondum ab eo agnitus, ex amore dicitur, quia ut medium proceſſit ab ipſo: in Lingua originali commiſerationes exprimuntur per vocem, quæ intimum & tenerrimum amorem ſignificat.

5692. Ad fratrem ſuum, quod ſignificet erga internum a ſe, conſtat a repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt frater, quod ſit medium, ita quoque internum, de qua n: 5469, & quia ut medium & internum procedit a cœleſti ſpiritualis, quod Joſephus, dicitur erga internum *a ſe*. Quiſquis aliquid Divini a Domino, Qui hic eſt Joſephus in ſupremo ſenſu, ſicut qui aliquid boni chatitatis recipit, is frater a Domino vocatur, & quoque filius.

5693. Et quærebat flere, quod ſignificet affectum miſericordiæ ex amore, conſtat a ſignificatione fletus, quod ſit effectus miſericordiæ ex amore, de qua n: 3801. 5480.

5694. Et venit cubiculum & flevit ibi, quod ſignificet in ſe non apparenter, conſtat ex ſignificatione venire cubiculum, quod ſit in ſe, ut non appareat. Formula ſolennis Antiquis fuerat dicere, intrare in cubiculum, & quoque tunc claudere oſtium, cum intelligerent facere aliquid quod non appareret; derivata fuit illa formula a ſignificativis in Eccleſia Antiqua; per domum enim in ſenſu ſpirituali intelligebant hominem, n: 3128; per conclavia & cubicula intelligebant interiora hominis; inde venire ſeu intrare in cubiculum ſignificabat in ſe, conſequenter ut non appareat: & quia intrare cubiculum, ſignificativum fuit, ideo in Verbo paſſim ita dicitur; ut apud Eſaiam "Abi populc mi, *intra in cubicula tua*, & *claude januam tuam poſt te*; occulta te ſicut parum momenti, uſque dum tranſit ira" xxvi: 20; quod intrare in cubicula non ibi ſit intrare in cubicula, manifeſte conſtat, ſed ſe in occulto tenere, & in ſe. Apud Ezechielem "Dixit ad me, num vidiſti fili hominis, quæ ſeniores domus Iſraelis facientes in tenebris, vir in *conclavibus imaginis ſuæ*; dicentes enim, non Jehovah videns nos" viii: 12; facere in tenebris, vir in conclavibus imaginis ſuæ, pro intus in ſe, in cogitationibus, interiora cogitationis & affectionis eorum, repræſentatum erat prophetæ per conclavia, & vocata conclavia imaginis. Apud Moſen "Foris orbabit gladius, & *ex conclavibus* terror, tam juvenem, quam virginem, lactentem cum viro ſenii" Deut: xxxii: 25; gladius pro vaſtatione veri, & punitione falſi, n: 2799; ex conclavibus terror pro interioribus hominis; quod conclavia ibi non ſint conclavia quæ intelliguntur, etiam patet. Apud Davidem "Qui irrigat montes *e Conclavibus ſuis*" Pſalm: civ: 13; irrigare montes in ſenſu ſpirituali eſt benedicere illis qui in amore in Dominum, & in amore erga proximum ſunt; quod mons ſit cœleſte amoris, videatur n: 795. 1430. 4210, inde ex conclavibus ſuis, eſt ex interioribus cœli. Apud Lucam "Quæcunque in tenebris dixeritis, in luce audientur; & qnod in aurem loquuti fueritis *in cubiculis*, prædicabitur ſuper tectis" xii: 3, Cubicula etiam ibi pro interioribus hominis, nempe quod cogitaverat, quod intenderat, & quod molitus eſt. Apud Matthæum "Quando oraveris, *intrato in cubiculum tuum*, & *claudens oſtium tuum*; & ora in occulto" vi: 6; intrare in cubiculum & orare, pro non apparenter; hoc enim a repræſentativo dictum eſt.

5695. Et lavit facies ſuas, quod ſignificet quod diſponeret ita, conſtat a ſignificatione lavare facies, quod hic ſit diſponere ita ut non appareat, lavabatur enim facies ne lachrymatio appareret, proinde ita diſponebatur, quomodo cum his ſe habet, in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur; hic aliquid dicendum de correſpondentia faciei cum interioribus; facies eſt externum interiorum repræſentativum, nam facies ita formata eſt, ut interiora in illa, ſicut in ſpeculo repræſentativo appareant, ac alius inde ſciat qua mente ſit erga ſe, ſic ut cum loquitur, manifeſtet ſenſa animi ſui tam per

loquelam

loquelam quam per faciem; talem faciem habuerunt Antiquiſſimi, qui a cœleſti Eccleſia fuerunt; & talem faciem habent omnes Angeli, nam nihil volunt coram aliis celare quid cogitant, cogitant enim non niſi quam bene erga proximum, nec aliquam latentem cogitationem habent, ut proximo velint bene propter ſe: at infernales, dum non in luce cœli apparent, aliam faciem habent quam quæ interioribus correſpondet; cauſa eſt, quia in vita corporis teſtati ſunt charitatem erga proximum ſolum ſui honoris & lucri cauſa per faciem, & tamen nuſquam voluerunt proximo bene, niſi quantum ſibi faveret; inde diſpoſitio faciei eorum contra interiora, quandoque uſque adeo, ut inimicitiæ, odia, vindictæ, & cupiditas necandi, ſint intus, & tamen facies diſpoſita ut inde elucent amor erga illum. Inde conſtare poteſt, quantum hodie diſſident interiora ab exterioribus: quapropter talium miniſteria ambiunt.

5696. Et exivit, quod ſignificet per remotionem, conſtat ex ſignificatione exire, quod hic ſit remotio, nam qui ſe removet, exit ſeu recedit ab altero. Res ita in ſenſu interno ſe habet, per Joſephum in ſenſu ſupremo repræſentatur Dominus, per decem filios Iſraelis vera & bona in naturali apud illos qui regenerantur, per Benjaminem autem medium; miſericordia ex amore eſt erga Medium, quia per illud regenerantur illa quæ infra ſunt; ſed Domini amor & miſericordia non apparet, antequam per medium conjunctio facta eſt; diſponitur etiam ita ut non appareat, ſi enim appareret, non regeneratio fieri poſſet: diſpoſitio fit per remotionem & occultationem, non quod Dominus unquam Miſericordiam removeat aut occultet, ſed cum is qui regeneratur immittitur in ſua mala, tunc apparet ei Dominus ſicut remotus & occultatus, ſunt mala quæ ſe interponunt, & id faciunt; ſicut comparative denſæ nubes quæ ſe ſiſtunt inter ſolem, & ſiſtunt abſentiam ejus ac illum occultant: hæc occultatio & remotio eſt, quæ intelligitur.

5697. Et continuit ſe, quod ſignificet occultationem, conſtat ex ſignificatione continere ſe, quod ſit occultare, nam qui ſe continet, is occultat quid interius voluit: quid per occultationem hic intelligitur, videatur mox ſupra n: 5696.

5698. Et dixit, ponite panem, quod ſignificet perceptionem conjunctionis per Medium cum veris in naturali, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius prius; & ex ſignificatione ponere panem, quod ſit conjunctio per medium cum veris in naturali, per ponere panem intelligitur ipſa commeſſatio, & per commeſſationes & convivia ſignificatur conjunctio, in ſpecie initiatio ad conjunctionem, n: 3596. 3832. 5161; quod conjunctio per medium cum veris in naturali, ſequitur ex ſerie, Benjamin enim eſt medium, & decem filii Jacobi ſunt vera in naturali, ut prius eſt oſtenſum; & quia per Medium conjunctio, propter Benjaminem viſum, mandatum eſt a Joſepho ut comederent apud illum "Et vidit Joſephus cum illis Benjaminem, & dixit ei qui ſuper domo ſua, adduc viros domum, & mactando macta, & præpara, quia mecum comedent viri in meridie" Verſ: 16.

5699. Et poſuerunt illi ſoli, & illis ſolis, quod ſignificet externam apparentiam, quod Internum quaſi ſeparatum ab illis, conſtat ex ſignificatione po-

nere

nere illi ſoli & illis ſolis, quod ſit ſeparatio; & quia per Joſephum repræſentatur Internum, & per decem filios Iſraelis externum, n: 5469, idcirco per illa verba ſignificatur ſeparatio Interni ab Externo ſed apparens, quia dedit illis cibum ex ſua menſa, mittendo cuique portiones.

5700. Et Ægytiis comedentibus cum eo ſolis, quod ſignificet ſeparationem ſcientificorum, quæ in inverſo ordine, conſtat ex repræſentatione Ægyptiorum, quod ſint ſcientifica quæ in inverſo ordine, de qua ſequitur & a ſignificatione comedentibus cum eo, ſolis, quod ſit ſeparatio, ut mox ſupra n: 5699. Per Ægyptios comedentes cum eo, intelliguntur Ægyptii qui comedebant apud Joſephum, quod non cum Joſepho comederent, patet, quia comedebant ſoli. Per Ægyptum, ſeu per Ægyptios in bono ſenſu ſignificantur ſcientifica Eccleſiæ, videatur n: 1462. 4749. 4964. 4966, at in oppoſito ſenſu per illos ſignificantur ſcientifica quæ in inverſo ordine ſunt, ita quæ ſunt contra vera Eccleſiæ, n: 1164. 1165. 1186, in hoc ſenſu memoratur Ægyptus pluribus in locis in Verbo: quod Ægyptus illa ſcientifica ſignificet, eſt quia ſcientifica Eccleſiæ Antiquæ, quæ fuerunt repræſentativa & ſignificativa cœleſtium & ſpiritualium, quæ apud illos plus quam apud alios exculta fuerunt, verterant in magica, inde ſcientifica Eccleſiæ repræſentativæ prorſus inverterunt; in inverſo ordine dicuntur eſſe ſcientifica, quando abuntuntur ordine cœleſti ad faciendum malum, ordo enim cœleſtis & ut bonum fiat omnibus; inde fit cum inverterint ita ordinem cœleſtem, quod demum negent Divina, illa quæ cœli, conſequenter quæ charitatis & fidei ſunt, qui tales facti ſunt, ſciunt ex ſcientificis acriter & ſolerter ratiocinari, quia ratiocinantur ex ſenſualibus, & ratiocinari ex ſenſualibus, eſt ex talibus quæ externa ſunt, nempe quæ corporis & mundi, quæ immediate occupant ſenſus & animos hominis; talia niſi illuminata fuerint a luce cœli, & ſic in prorſus alium ordinem diſpoſita, in tali obſcuro ponunt hominem quoad cœleſtia, ut non ſolum nihil eorum capiat, ſed etiam prorſus neget, & tandem rejiciat, ac tunc quantum licet, blaſphemet: ſcientifica cum in ordine ſunt, diſpoſita ſunt a Domino in formam cœli; at cum ſcientifica in inverſo ordine ſunt, diſpoſita ſunt in formam inferni, & tunc falſiſſima in medio ſunt, & quæ illa confirmant ad latera, at vera ſunt extra, & quia extra ſunt, non communicationem habere poſſunt cum cœlo, ubi vera regnant; quapropter illis clauſa ſunt interiora, nam per interiora patet cœlum.

5701. Quia non poſſunt Ægyptii comedere cum Hebræis panem, quod ſignificet quod nequaquam cum vero & bono Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Ægyptiorum, quod ſint qui in inverſo ordine, ita in malo & in falſo, de qua mox ſupra n: 5700; ex ſignificatione comedere panem, quod ſit conjungi, de qua etiam ſupra n: 5698; & ex repræſentatione Hebræorum, quod ſint qui in genuino ordine, ita in vero & bono Eccleſiæ; quod per terram Hebræorum ſignificetur Eccleſia, videatur n: 5136. 5236, & hoc quia Eccleſia Hebræa fuit altera Eccleſia Antiqua, n; 1238. 1241. 1343. Comedere panem dicitur, & ſupra ponite panem, quia per panem ſignificatur omnis cibus in genere n: 2165, ita commeſſatio; cauſa quod per panem ſignificetur omnis cibus & ipſa commeſſatio, eſt quia panis in ſpirituali

ſenſu

ſenſu eſt cœleſtis amor, & cœleſtis amor in ſe continet omnia quæ boni & veri ſunt, ita omnia quæ cibi ſpiritualis ſunt; quod panis ſit cœleſtis amor, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 2187. 3464. 3478. 3735. 4211. 4217. 4735. 4976.

5702. Quia abominatio id Ægyptiis, quod ſignificet quod in oppoſito ſint, conſtat ex repræſentatione Ægyptiorum, quod ſint qui in inverſo ordine, n: 5700; & ex repræſentatione Hebræorum, cum quibus comedere Ægyptiis fuit abominatio, quod ſint qui in genuino ordine, n: 5701, ita inter ſe in oppoſito, inde averſatio, & tandem abominatio. Quod abominationem hanc attinet, ſciendum, quod qui in inverſo ordine ſunt, hoc eſt, in malo & inde falſo: ita tandem averſantur bonum & verum Eccleſiæ, ut cum audiunt illud, & magis cum interiora eorum, adeo illa abominentur, ut apud ſe nauſeam & vomitum quaſi ſentiant; hoc mihi dictum & oſtenſum, cum miratus cur orbis Chriſtianus interiora hæc Verbi non recipiunt; apparuerunt ſpiritus e Chriſtiano orbe, & coacti audire interiora Verbi, illi tali nauſea correpti ſunt, ut dicerent ſe ſentire quaſi pruritum ad vomitum in ſe; & dictum quod talis ſit orbis Chriſtianus hodie fere ubivis, quod talis ſit, cauſa eſt, quia in nulla affectione veri ſunt propter verum, minus in affectione boni ex bono; quod ex Verbo aut ex doctrinali ſuo aliquid cogitent & loquantur, eſt ex habitu ab infantia, & ex inſtituto ritu, ita eſt externum abſque interno. Quod omnia quæ Eccleſiæ Hebrææ, quæ dein inſtituta fuit apud poſteros Jacobi, Ægyptiis abominatio fuerint, patet non ſolum ex eo, quod ne quidem comedere cum illis vellent, ſed etiam quod ſacrificia, in quibus Eccleſia Hebræa principalem ſuum cultum ponebat, illis abominatio fuerit, ut patet apud Moſen "Pharao dixit, abite, ſacrificate in terra; verum dixit Moſes, non conſultum eſt facere ſic, quia *abominationem Ægyptiorum ſacrificabimus* Jehovæ, Deo noſtro; ecce ſi *ſacrificemus abominationem Ægyptiorum* in oculis eorum, nonne lapidabunt nos" Exod: VIII: 21. 22, tum quod abominatio illis paſcere pecudes, & paſtor, ut quoque patet apud Moſen "*Abominatio Ægyptiorum eſt omnis paſtor gregis*" Geneſ: XLVI: 34; ita quæcunque fuerunt illius Eccleſiæ, Ægyptii abominati ſunt; cauſa erat, quia primitus etiam Ægyptii inter illos, qui Antiquam Eccleſiam Repræſentativam conſtituerunt, fuerant, n: 1238. 2385, ſed poſtmodum rejecerunt Deum Eccleſiæ Antiquæ, hoc eſt, Jehovam ſeu Dominum, & idolis ſerviverunt, imprimis vitulis; tum ipſa repræſentativa & ſignificativa cœleſtium & ſpiritualium Eccleſiæ Antiquæ, quæ, cum fuerunt ab Eccleſia illa, hauſerunt, verterunt in magica; inde illis inverſus ordo, & conſequenter omnium quæ Eccleſiæ, abominatio.

5703. Et conſederunt coram eo, quod ſignificet quod diſponerentur a ſua præſentia, conſtat ex ſignificatione conſedere, quod hic ſit diſponi, ordinabantur enim a Joſepho, ut patet a mox ſequentibus, nam obſtupuerunt, quod conſederet primogenitus ſecundum primogenituram ſuam, & minorennis ſecundum minorennitatem ſuam; & a ſignificatione coram eo, quod ſit a ſua præſentia. Cum hoc ita ſe habet, per Joſephum in ſupremo ſenſu repræſentatur Dominus, per filios Iſraelis bona & vera in naturali; cum Dominus præſens eſt,

eſt, tunc ab ipſa præſentia Ipſius diſponuntur omnia in ordinem, Dominus eſt ipſe ordo, quapropter ubi eſt præſens ibi eſt ordo, & ubi eſt ordo ibi eſt præſens: ipſe ordo deſcribitur in nunc ſequentibus, qui eſt ut vera rite diſponantur ſub bono.

5704. Primogenitus ſecundum primogenituram ſuam, & minorennis ſecundum minorennitatem ſuam, quod ſignificet ſecundum ordinem verorum ſub bono, conſtat ex ſignificatione conſedere ſecundum primogenituram, & ſecundum minorennitatem, quod ſit ſecundum ordinem verorum ſub bono; filii enim Iſraelis repræſentant vera Eccleſiæ in ſuo ordine, videatur explicatio ad Cap: XXIX & XXX Geneſ: ideo conſedere ſecundum nativitatem eorum, eſt ſecundum ordinem verorum: ſed vera Eccleſiæ, quæ filii Iſraelis repræſentant, in nullum ordinem veniunt, niſi per bonum Chriſtianum, hoc eſt, per bonum charitatis erga proximum, & amoris in Dominum, in bono enim eſt Dominus, & inde in bono eſt cœlum, conſequenter in bono eſt vita, ita vis agens viva, nuſquam autem in vero abſque bono; quod bonum ad ſui inſtar ordinet vera, patet manifeſte ab amore quocunque, etiam ab Amoribus ſui & mundi, ita ab amore vindictæ, odii, & ſimilium malorum, qui in illis ſunt, vocant malum bonum, quia malum illis eſt jucundum, hoc illorum bonum ita dictum, ordinet falſa, quæ illis ſunt vera, ita ut faveant, & tandem omnia hæc, nempe falſa quæ vocant vera, in talem ordinem diſponit, ut fiat perſuaſio; ſed ordo ille eſt qualis eſt ordo in inferno: at ordo verorum ſub bono cœleſtis amoris, eſt qualis ordo in cœlis, inde etiam homo, apud quem talis ordo eſt, hoc eſt, qui regeneratus eſt, vocatur exiguum cœlum, & quoque eſt cœlum in exiguiſſima forma, interiora enim ejus correſpondent cœlis. Quod bonum ſit quod ordinat vera, patet ab ordine in cœlis, ibi omnes ſocietates diſpoſitæ ſunt ſecundum vera ſub bono quæ a Domino; Dominus enim non eſt niſi quam Divinum Bonum, Divinum autem Verum non eſt in Domino, ſed procedit a Domino; ſecundum Divinum hoc Verum ſub Divino Bono ordinatæ ſunt omnes ſocietates in Cœlis. Quod Dominus non ſit niſi quam Divinum Bonum, & quod Divinum Verum non ſit in Ipſo, ſed procedat ab Ipſo, illuſtrari poteſt comparative a Sole mundi, ſol non eſt niſi quam ignis, at lux non eſt in illo, ſed procedit ab illo; & quoque quæ lucis ſunt in mundo, ſicut formæ vegetabiles, etiam in ordinem diſponuntur a calore qui procedit ab igne ſolis, & eſt in luce ejus; ut conſtat tempore veris & æſtatis: quia univerſa natura eſt theatrum repræſentativum Regni Domini, ita quoque hoc univerſale: ſol repræſentat Dominum, ignis ibi Divinum Ipſius amorem, calor inde bonum quod inde fluit, & lux vera quæ fidei; & quia repræſentant, etiam in Verbo per ſolem in ſenſu ſpirituali intelligitur Dominus, n: 1053. 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643. 4321 f. 5097. 5377, per ignem Amor, n: 934. 4906, 5071. 5215, ita ſolis ignis repræſentative eſt Divinus amor & inde calor eſt bonum ex amore Divino; quod per lucem verum, videatur n: 2776. 3138. 3190. 3195. 3222. 3339. 3636. 3643. 3862. 3993. 4302. 4409. 4413. 4415. 4526. 5219. 5400.

5705. Et obſtupuerunt viri, quiſque ad ſocium ſuum, quod ſignificet mutationem

tationem ſtatus cujuſvis inter ſe, conſtat ex ſignificatione obſtupeſcere, quod ſit inexpectata & ſubita mutatio ſtatus cogitationum, hæc quia cauſa eſt ſtuporis, in ſenſu interno illa ſignificatur; & ex ſignificatione quiſque ad ſocium ſuum, quod ſit cujuſvis inter ſe: agitur enim de ordine verorum ſub bono a præſentia Interni, n: 5704. 5705, qui ordo quia novus, inde mutatio ſtatus cujuſvis inter ſe, quæ ſignificatur per obſtupuerunt viri quiſque ad ſocium ſuum.

5706. Et extulit portiones ex faciebus ſuis ad illos, quod ſignificet bona applicata unicuivis ex Miſericordia, conſtat ex ſignificatione portionum nempe cibi, quod ſint bona, cibi enim omnes ſignificant bona, & potus omnes generis vera: quod applicata unicuivis patet a ſequentibus, & ſignificatur per extulit ad illos; & ex ſignificatione facierum, cum prædicantur de Domino, Qui repræſentatur per Joſephum, quod ſint Miſericordia, de qua n: 222. 223. 5585.

5707. Et multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum, quod ſignificet bonum medio ſupra bona veris in naturali, conſtat a ſignificatione portionum, quod ſint bona, de qua mox ſupra n: 5707; ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5427. 5428. 5443. 5586. 5612; & ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, præ quorum portionibus multiplicavit portionem Benjaminis, quod ſint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; inde patet, quod per multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum, ſignificetur bonum medio ſupra bona veris in naturali. Quod bonum Medio ſupra bona veris in naturali, eſt quia Medium eſt interius, & quod interius eſt hoc bonis abundat præ illo quod exterius eſt: pauci ſciunt quomodo hoc ſe habet, nempe quod interius abundet bonis & veris præ exterioribus, cauſa eſt, quia pauci, ſi ulli, hactenus noverunt, quod interius diſtinctum ſit ab exteriori, ac ita diſtinctum, ut ſeparari queant, & cum ſeparata ſunt, quod interius vivat, & exterius moriatur; quamdiu autem conjuncta ſunt, quod exterius vivat ab interiori; ſi hoc primum notum fuiſſet, potuiſſet dein ſciri, quale interius eſt reſpective ad exterius, quod nempe in interiori millia ſint, quæ in exteriori apparent ut unum, eſt enim interius in puriori ſphæra, exterius in craſſiori, quod in puriori ſphæra eſt, hoc capax eſt recipiendi diſtincte millia præ illo quod in craſſiori ſphæra: inde eſt, quod homo, qui vitam boni egerat, cum poſt mortem in cœlum venit, poſſit recipere millia millium, quæ intelligentiæ & ſapientiæ ſunt, tum felicitatis, quam ille cum vixerat in mundo; in cœlo enim eſt ille in puriori ſphæra, inque ſui interioribus, & craſſiora quæ corporis exuerat. Ex his nunc patet, quid intelligitur per bonum Medio ſupra bona veris in naturali, quæ ſignificantur per quod multiplicavit portionem Benjaminis præ portionibus omnium illorum.

5708. Quinque menſuris, quod ſignificet quod multum auctum, conſtat ex ſignificatione quinque, quod ſint multum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione menſurarum, quod ſint ſtatus veri ex bono, de qua n: 3104. Quod quinque attinet, eſt numerus qui ſignificat parum, tum aliquid, ut & multum,

 ſignificatio

ſignificatio ejus fluit ex relatione ad numerum, a quo eſt, n: 5291; cum ex decem, tunc involvit ſimile cum decem ſed in minori gradu, eſt enim dimidium numeri decem, nam ſicut numeri multiplicati ſignificant ſimile cum ſuis ſimplicibus n: 5291. 5335, ita numeri diviſi cum multiplicatis, ſicut 5 cum 10, & quoque cum 20, ut & cum 100, ac cum 1000, & ſic porro; quod decem ſint plenum, videatur n: 3107. 4638; quinque menſuræ datæ ſunt Benjamini præ reliquis ejus fratribus, ob ſignificationem rei in ſenſu interno; quia non potuit dari decem menſuræ, nam hæ valde ſuperfluerent: ſciebant etiam Antiqui per traditiones ab Antiquiſſima Eccleſia, quid aliqui numeri ſignificarent, quapropter illis numeris utebantur, cum tale quid, ad cujus ſignificationem inſerviebant, obveniret, ſicut hic quinque; & alioquin applicabant plures alios numeros, ſicut tres cum ſignificaretur plenum a principio ad finem, ſeptem cum ſanctum, duodecim cum omnia in ſuo complexu.

5709. Et bibebant, quod ſignificet applicationem verorum ſub bono, conſtat a ſignificatione bibere, quod ſit communicatio & applicatio veri, de qua n: 3168. 3772. 4017. 4018, inde etiam applicatio ejus; quod ſub bono, eſt quia omnis applicatio veri fit ſub bono, videatur ſupra n: 5704.

5710. Et large bibebant, quod ſignificet abundanter, conſtat ex ſignificatione bibere, quod ſit applicare vera ſub bono, de qua mox ſupra n: 5709; inde large bibere eſt abundanter. Ex his, quæ in hoc Capite explicata ſunt, patet, quod de initiatione ad conjunctionem naturalis cum cœleſti ſpiritualis actum ſit, in ſubſequente autem Capite de conjunctione prima agitur, prima enim conjunctio repræſentatur per quod Joſephus manifeſtaverit ſe fratribus ſuis, altera per quod obviam iverit patri & fratribus ſuis, & illos in Ægyptum deduxerit.

Continuatio de Correſpondentia, hic de Correſpondentia Morborum cum Mundo ſpirituali.

5711. *QUIA agendum de Correſpondentia morborum, ſciendum quod morbi quoque omnes apud hominem correſpondentiam habeant cum mundo ſpirituali; quicquid enim in univerſa natura non correſpondentiam habet cum mundo ſpirituali, hoc non exiſtet, habet nullam cauſam ex qua exiſtat, conſequenter ex qua ſubſiſtat; quæ in natura ſunt, non ſunt niſi quam effectus, in mundo ſpirituali ſunt cauſæ illorum, & in cœlo interiori ſunt cauſarum illarum cauſæ, quæ ſunt fines: effectus nec poteſt ſubſiſtere, niſi cauſa ſit jugiter*

in

in illo, nam ceſſante cauſa ceſſat effectus; eſt effectus in ſe ſpectatus non niſi quam cauſa, ſed ita extrinſecus induta, ut inſerviat in inferiori ſphæra, ut cauſa ibi cauſam agere poſſit; ſimiliter ac cum effectu reſpective ad cauſam, etiam ſe habet cum cauſa reſpective ad finem; cauſa niſi illa quoque exiſtat a ſua cauſa, quæ eſt finis, non eſt cauſa, nam cauſa abſque fine, eſt cauſa in nullo ordine, & ubi nullus ordo, non fit aliquid. Inde nunc patet, quod effectus in ſe ſpectatus ſit cauſa, & cauſa in ſe ſpectata ſit finis, & quod finis boni ſit in cœlo, & procedat a Domino, conſequenter quod effectus non ſit effectus niſi cauſa inſit, & jugiter inſit, & quod cauſa non ſit cauſa, niſi finis inſit, & jugiter inſit; & quod finis non ſit finis boni, niſi Divinum quod procedit a Domino ei inſit: inde etiam patet, quod omnia & ſingula in mundo, ſicut exſtiterant a Divino, etiam exiſtant a Divino.

5712. *Hæc dicta ſunt ut ſciatur, quod etiam morbi correſpondentiam habeant cum mundo ſpirituali; non correſpondentiam cum cœlo, quod eſt Maximus homo, ſed cum illis qui in oppoſito ſunt, ita cum illis qui in infernis: per mundum ſpiritualem in univerſali ſenſu intelligitur & cœlum & infernum, homo enim cum moritur, tranſit e mundo naturali in mundum ſpiritualem. Quod morbi correſpondentiam habeant cum illis, eſt quia morbi correſpondent cupiditatibus & paſſionibus animi, hæ quoque ſunt origines illorum; origines enim morborum in communi ſunt intemperantiæ, luxuriæ varii generis, voluptates mere corporeæ, tum quoque invidiæ, odia, vindictæ, laſciviæ, & ſimilia, quæ interiora hominis deſtruunt, quibus deſtructis exteriora patiuntur, & in morbum trahunt hominem, & ſic in mortem; quod mors homini ſit ex malis, ſeu propter peccatum, notum eſt in Eccleſia, ita quoque morbi, nam hi ſunt mortis. Ex his conſtare poteſt, quod etiam morbi correſpondentiam habeant cum mundo ſpirituali, ſed cum immundis ibi, nam morbi in ſe immundi ſunt, ſcaturiunt enim ab immundis, ut ſupra dictum.*

5713. *Omnes infernales inducunt morbos, ſed cum differentia, ex cauſa quia omnia inferna in cupiditatibus & concupiſcentiis mali ſunt, proinde contra illa quæ ſunt cœli, quare agunt ex oppoſito in hominem; Cœlum quod eſt Maximus homo, continet omnia in nexu & incolumitate infernum, quia in oppoſito eſt, deſtruit & diſcindit omnia; proinde ſi infernales applicantur, inducunt morbos, & tandem mortem: at non permittitur illis influere uſque in ipſas partes ſolidas corporis, ſeu in partes ex quibus conſiſtunt viſcera, organa, & membra hominis, ſed modo in cupiditates & falſitates; ſolum cum homo in morbum cadit,*

 tunc

tunc influunt in talia immunda quæ ſunt morbi; nam, ut dictum, nihil uſquam exiſtit apud hominem, niſi cauſa etiam ſit in mundo ſpirituali; naturale apud hominem ſi ſeparatum eſſet a ſpirituali, ſeparatum eſſet ab omni cauſa exiſtentiæ, ita quoque ab omni vitali. Sed hoc uſque non impedit, quia homo poſſit naturaliter ſanari, concurrit enim cum talibus mediis Providentia Domini. Quod ita ſe res habeat, per multam experientiam, ſcire datum eſt, & hoc toties & tamdiu, ut non aliquid dubii relictum ſit; ſpiritus mali enim e talibus locis mihi ſæpe & diu applicati ſunt, & ſecundum præſentiam induxerunt dolores, & quoque morbos, oſtenſi mihi ubinam eſſent, & quales eſſent, & dictum quoque undenam eſſent.

5714. *Quidam qui in vita corporis ſummus adulter fuerat, & ſummum jucundum poſuerat in adulterando cum pluribus fæminis, quas illico poſt rejecit & averſatus eſt; is in talibus uſque ad ſenium perſeveravit; inſuper etiam voluptatibus deditus fuit, & non alicui benefacere voluit & officium præſtare, niſi ex cauſa ſui, imprimis ſui adulterii: is fuit aliquibus diebus apud me, viſus ſub pedibus; & cum ſphæra vitæ ejus mecum communicabatur, ubicunque venit, aliquem dolorem inflixit perioſteis & nervis ibi, ut digitis plantæ pedis ſiniſtri, & cum emergere ei permiſſum fuit, partibus ubi erat, imprimis perioſteis in lumbis, etiam perioſteis pectoris ſub diaphragmate, & quoque dentibus a parte interiore. Cum ſphæra ejus operabatur, induxit etiam ventriculo gravedinem magnam.*

5715. *Apparuit magna apertura quadrangularis oblique tendens deorſum ad multam profunditatem, in profundo viſa eſt apertura rotunda, quæ tunc aperta ſed mox clauſa, inde exhalabat calor infeſtus, qui collectus ex variis infernis, oriundus ex cupiditatibus variorum generum, ſicut ex faſtu, laſciviis, adulteriis, odiis, vindictis, rixis & pugnis, inde in infernis calor ille qui exhalabat: is cum in corpus meum agebat, inducebat momento morbum, qualis eſt febris ardentis; at cum ceſſabat influere, momento ceſſabat illud morbi. Cum homo incidit in morbum talem, quem contraxerat ex ſua vita, tunc illico ſphæra immunda correſpondens morbo ſe adjungit, & adeſt ut cauſa fomentans. Ut ſcirem pro certo quod res ita ſe haberet, apud me fuerunt ſpiritus ex pluribus infernis, per quos communicabatur ſphæra exhalationum inde, quæ ſicut permittebatur agere in partes ſolidas corporis, ita gravedine, dolore, imo morbo correſpondente corripiebar, quæ momento ceſſabant, ſicut ſpiritus illi expellebantur: & ne aliquis locus dubio relinqueretur, hoc millies factum.*

5716.

5716. *Sunt etiam ſpiritus non longe abinde, qui infundunt frigora immunda, qualia ſunt febris gelidæ, quod etiam per experientias ſcire datum eſt; iidem quoque inducunt talia quæ perturbant mentem; & quoque inducunt deliquia. Illi, qui inde matioſiſſimi ſunt.*

5717. *Sunt quidam, qui non ſolum viſcoſiſſima Cerebri, quæ excrementitia ejus ſunt, referunt, ſed etiam ſciunt inficere illa quaſi venenis: tales cum alluunt, irruunt intra cranium, & inde per continuum uſque in medullam ſpinalem: hoc ſentire non poſſunt illi quibus interiora non aperta ſunt; mihi dabatur manifeſte ſentire illapſum, & quoque conatum, nempe interimendi, ſed incaſſum, quia tutus a Domino: intendebant omnem facultatem intellectualem mihi auferre, ſenſi manifeſte operationem eorum, & quoque inde dolorem, qui tamen mox ceſſabat: poſtea cum illis loquutus ſum, & coacti ſunt fateri unde eſſent; narrabant ſe vivere in obſcuris ſylvis, ubi non audent quicquam ſociis inferre, quoniam tunc licet ſociis immaniter illos tractare, ita tenentur in vinculis; ſunt deformes, facie ferina, hirſuti. Dictum mihi, quod tales fuerint, qui olim integros exercitus necarunt, ſicut legitur in Verbo; irruerunt enim in cameras cerebri cujuſvis, & intulerunt terrorem, una cum tali inſania, ut unus necaret alterum: tales hodie intra infernum ſuum clauſi tenentur, nec emittuntur. Referunt etiam tubera lethalia Capitis intra cranium. Dictum quod irruant intra cranium, & inde per continuum uſque in medullam ſpinalem, ſed ſciendum, quod apparentia ſit, quod ipſi ſpiritus irruant, feruntur extra per viam quæ in corpore illis ſpatiis correſpondet, quod ſentitur ſicut illapſus foret intra; correſpondentia hoc facit; inde operatio eorum facile derivatur in hominem, ad quem determinatur.*

5718. *Eſt quoddam genus ſpirituum, qui quia dominari volunt, & ſoli regere omnes alios, ob illum finem excitant inter alios inimicitias, odia, & pugnas; vidi inde pugnas, & miratus ſum, quæſivi quinam eſſent, dictum quod ejuſcemodi genus ſpirituum ſit, qui talia excitant, quia ſoli imperare intendunt, ſecundum regulam, divide & impera: dabatur etiam loqui cum illis, qui ſtatim dicebant, quod illi regerent omnes; reſpondere datum eſt, quod inſaniæ eſſent ſi imperare ſuum a talibus quærant; loquuti ſunt mecum a ſuperiori ad mediam altitudinem ſupra frontiſpicium; loquela eorum erat cum flumine, quia eloquio in vita corporis polluerunt. Inſtructus ſum, quod tales ſint, qui referunt Cerebri craſſam putuitam, cui per præſentiam vitale adimunt, & torporem indunt, unde obſtructiones, ex quibus principia plurium morborum, ut & hebetudines. Obſervatum, quod eſſent*

eſſent abſque omni conſcientia, & quod humanam prudentiam & ſapientiam ponerent in excitandis inimicitiis, odiis, inteſtinis pugnis, imperandi cauſa: interrogare eos datum, num ſcirent quod nunc in altera vita ſint; ubi in æternum victuri, & quod ibi leges ſpirituales ſint quæ talia prorſus vetant, & quod, dum in mundo fuerunt, potuerint æſtimari, & credi ſapientes inter ſtultos, at quod inſani ſint inter ſapientes; hoc illis diſplicebat: continuabam, quod ſcire debeant, quod cœlum conſiſtat in amore mutuo, ſeu unius erga alterum, inde in cœlo ordo, & inde tot myriades reguntur ut unus; at quod contrarium ſit apud illos, quia infundunt aliis, ut non niſi ut quam quæ odii, vindictæ & crudelitatis ſunt, contra ſocios ſpirent; reſpondebant, quod aliter quam ſunt non eſſe poſſint; ad quæ dicere datum, quod inde ſciant, quod vita ſua unumquemvis maneat.

5719. *Qui verbum in litera, & magis quæ ibi in altiori ſenſu, contemnunt & ſubſannant, conſequenter etiam doctrinalia quæ ſunt ex Verbo, & ſimul in nullo amore erga proximum ſunt, ſed in amore ſui; illi referunt vitioſa ſanguinis, quæ pervadunt in omnes venas & arterias, & totam maſſam contaminant. Ne aliquid tale per præſentiam ſuam inferant homini, tenentur ab aliis ſeparati in ſuo inferno; & ſolum communicant cum illis qui tales ſunt, nam hi in halitum & ſphæram illius inferni ſe conjiciunt.*

5720. *Hypocritæ cum apud me fuerunt, nempe qui ſancte loquuti de Divinis, cum affectione amoris de publico & proximo, & teſtati juſtum & æquum, & uſque corde ſuo ſpreverunt illa, & quoque irriſerunt: cum licebat eis influere in partes corporis, quibus ex oppoſito correſpondebant, injecerunt dolorem dentibus, & ad præſentiam proximam tam gravem, ut non ſuſtinere potuiſſem; &, quantum removebantur, tantum ceſſabat dolor; quod oſtenſum repetitis vicibus, ne aliquid dubii ſupereſſet. Inter illos fuit quidam in vita corporis ſui mihi notus, quapropter cum illo loquutus; & quoque ſicut ejus præſentia erat, ita dolor dentibus & gingivis; is cum ſurſum levabatur ad ſiniſtrum, dolor ſiniſtram maxillam, & ſiniſtri temporis os, uſque ad oſſa genæ invaſit.*

5721. *Omnium contumaciſſimi ſunt, qui in vita in mundo apparuerunt juſti præ aliis, & ſimul conſtituti in dignitate, inde ex utroque illis auctoritas & quoque gravitas, & tamen nihil crediderunt, & vixerunt ſolam vitam amoris ſui, odio inteſtino & vindicta accenſi contra omnes qui illis non faverunt, & qui illos non coluerunt, & magis qui illis aliquo modo ſe oppoſuerunt; ſi apud hos aliquem nævum*

vum detexerunt, ex eo enorme malum fecerunt, ac diffamarunt, etiam ſi inter cives optimos fuiſſet. Tales in altera vita loquuntur ſicut in mundo nempe ex auctoritate & graviter, & ſicut ex juſto, unde plures putant quod præ aliis credendi; ſed ſunt malitioſiſſimi; cum applicantur homini, inducunt magnum dolorem per tædium, quod inſufflant & augent continue, uſque ad ſummam impatientiam, quod inducit talem infirmitatem animo & inde corpori; ut homo vix ſe levare e lecto poſſit: hoc mihi oſtenſum per id, quod, cum adeſſent, talis infirmitas me occuparet, quæ tamen ceſſabat ſecundum gradum quo removebantur. Utuntur pluri arte tædium & inde infirmum infundendi; imprimis per vituperationes & diffamationes, inter ſe & ſuos, quarum communem ſphæram injiciunt. Illi cum ratiocinantur intra conclavia de Cultu Divino, de fide, & vita æterna, illa prorſus rejiciunt, & hoc faciunt ſicut ex ſapientia præ aliis. In altera vita volunt audiri diaboli, modo liceat eis imperare infernis, & ſic ex imperio, ut credunt, agere contra Divinum. Intus ſunt ſpurci, quia præ aliis in amore ſui, & inde in odio, & vindicta, inque crudelitate contra omnes, qui illos non colunt. Puniuntur graviter, quod etiam audivi, uſque dum deſiſtunt ſeducere alios per ſpeciem juſti: cum ſpecies illa iis adimitur, tunc alio tono loquuntur: poſtea rejiciuntur e mundo ſpirituum, & tunc verſus ſiniſtrum, & dejiciuntur ibi in infernum profunde; id infernum eſt verſus ſiniſtrum ad mediam diſtantiam.

5722. *Sunt alii qui in vita corporis ſpurciſſimi fuerunt, ſpurcities eorum talis eſt, ut reticenda; illi per præſentiam ſuam & influxum in partes ſolidas corporis, inducunt tædium vitæ, ut talem torporem membris & artubus, ut ſe levare homo e lecto non poſſit. Contumaciſſimi ſunt, non deſiſtunt per pœnas, ut alii diaboli: apparent juxta caput, & ibi ſicut jacentes: cum abiguntur, non fit ſubito, ſed lente, & tunc per gradus verſus inferiora devolvuntur; & cum in profundum veniunt, ibi in tantum cruciantur, ut non poſſint non deſiſtere ab infeſtandis aliis. Tale eſt eorum jucundum malum faciendi, ut nihil jucundius.*

5723. *Fuerunt apud me Spiritus, qui gravedinem talem ventriculo induxerunt, ut viderer mihi vix poſſe vivere; talis gravedo erat, ut apud alios induxiſſet deliquium; ſed remoti ſunt, & tunc ſtatim ceſſabat: dictum quod tales ſpiritus illi ſint, qui in vita corporis nullo ſtudio, ne quidem domeſtico dediti fuerint, ſed ſolum voluptati; & præterea in fœdo otio & inertia vixerunt, nec alios curaverunt quicquam,*

quam; fidem etiam ſpreverunt: in ſumma, fuerunt animalia non homines: talium ſphæra apud ægrotos torporem membris & artubus inducit.

5724. *Sunt in cerebro viſcoſa, quibus immixtum aliquid ſpirituoſum ſeu vitale, quæ viſcoſa e ſanguine ibi expuncta incidunt primum inter meninges, dein inter fibras, pars eorum in ventriculos magnos in cerebro, & ſic porro: ſpiritus qui ad viſcoſa illa, in quibus aliquid ſpirituoſi ſeu aliquid vitæ eſt, referuntur correſpondenter, apparent ſupra medium caput directe fere, ad medium diſtantiam, & tales ſunt, ut ex more in vita corporis, ſcrupulos conſcientiæ moveant, & inſinuent in rebus nullius conſcientiæ, ita aggravant conſcientiam ſimplicium; nec ſciunt quid conſcientiam morare debet, in omni quod obvenit conſcientiam ponentes. Tales etiam anxietatem ſenſibilem inducunt parti abdominis ſub regione diaphragmatis: in tentationibus etiam adſunt, & anxietates inferunt, quandoque intolerabiles: qui illorum phlegmati viſcoſo minus vitali correſpondent cogitationem tunc inhærenter tenent in anxiis illis. Cum illis etiam in ſermone fui, ut ſcirem quales eſſent, tentabant variis modis aggravare Conſcientiam; hoc jucundum vitæ eorum fuerat; & obſervare datum, quod non poſſent ad rationes attendere, & quod illis non eſſet rerum univerſalior intuitio, a qua ſingularia viderent.*

5725. *Ab experientia diſcere datum eſt, quid inundatio ſeu diluvium in ſenſu ſpirituali; inundatio illa eſt duplex, una quæ eſt cupiditatum & altera quæ eſt falſitatum; quæ eſt cupiditatum eſt partis voluntariæ, & eſt dextræ partis Cerebri, at quæ eſt falſitatum eſt partis intellectualis, in qua eſt ſiniſtra pars Cerebri. Cum remittitur homo, qui in bono vixerat, in proprium ſuum, ita in ſphæram ſuæmet vitæ, tunc apparet quaſi inundatio; cum in illa inundatione eſt, tunc indignatur, iraſcitur, cogitat irrequiete, cupit vehementer; aliter cum inundatur ſiniſtra pars Cerebri ubi ſunt falſa, & aliter cum dextra ubi mala. Cum autem homo tenetur in ſphæra vitæ, quam receperat a Domino per regenerationem, tunc prorſus extra talem inundationem eſt, & eſt quaſi in ſereno & aprico, & in læto & felici, ita longe ab indignatione, ira, irrequietudine, cupiditatibus, & ſimilibus; hoc eſt mane ſeu ver ſpirituum, illud eſt veſpera ſeu autumnus eorum. Datum erat mihi percipere, quod extra inundationem eſſem & hoc ſatis diu, cum viderem quod alii ſpiritus eſſent in illa; poſtea autem ipſe immerſus fui; & tunc appercepi ſimilitudinem inundationis. In tali ſunt, qui in tentationibus. Inde quoque inſtructus ſum, quid diluvium in Verbo ſignificat,*

ſignificat, quod nempe ultima poſteritas Antiquiſſimorum, qui fuerunt ab Eccleſia cœleſti Domini, prorſus inundati fuerint malis & falſis, & ſic perierint.

5726. *Quia mors non aliunde eſt, quam ex peccato, & peccatum eſt omne id quod eſt contra ordinem Divinum, inde eſt quod malum claudat omnium minima & prorſus inviſibilia vaſa, a quibus proxime majora etiam inviſibilia, contenta ſunt; vaſa enim omnium minima & prorſus inviſibilia continuantur interioribus hominis; inde prima & intima obſtructio, & inde primum & intimum vitium in ſanguinem; hoc vitium cum accreſcit, cauſatur morbum, & tandem mortem. Si autem homo vixiſſet vitam boni, tunc interiora ejus aperta in cœlum, & per cœlum ad Dominum forent; ita quoque omnium minima & inviſibilia vaſcula (delineamenta primorum ſtaminum licet vaſcula appellare, ob correſpondentiam,) inde homo abſque morbo foret, & ſolum decreſceret ad ultimum ſenium, uſque dum fieret rurſus infans, ſed infans ſapiens; & cum tunc corpus non amplius miniſtrare poſſet interno ejus homini, ſeu ſpiritui, tranſiret abſque morbo e corpore ſuo terreſtri in corpus quale habent angeli, ita e mundo immediate in cœlum.*

5727. *Hic finis eſt de Correſpondentia, in ſequentibus ad finem Capitum, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur de ſpiritibus & angelis apud hominem; dein de influxu, & de commercio animæ cum corpore: & poſtea de aliarum tellurum incolis.*

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM QUARTUM.

1. ET præcepit illi qui ſuper domo ſua, dicendo, imple manticas
virorum cibo, quantum poſſunt ferre, & pone argentum cu-
juſvis in ore manticæ ejus.
2. Et ſchyphum meum, ſchyphum argenti, ponas in ore manticæ
minimi, & argentum frumenti ejus, & fecit ſecundum verbum Joſephi
quod loquutus.
3. Mane illuxit, & viri dimiſſi ſunt, illi & aſini illorum.
4. Illi exiverunt urbe, non elongati, & Joſeph dixit illi qui ſuper
domo ſua, ſurge, perſequere poſt viros, & aſſequutus illos, & dicas
ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono.
5. Nonne id, in quo bibit dominus meus, & is divinando divinat
in hoc, male feciſtis quod feciſtis.
6. Et aſſequutus illos & loquutus ad illos verba illa.
7. Et dixerunt ad illum, quapropter loquitur dominus meus juxta
verba hæc, abſit ſervis tuis a faciendo juxta verbum hoc.
8. Ecce argentum quod invenimus in ore manticarum noſtrarum re-
duximus ad te e terra Canaan, & quomodo furabimur e domo domini
tui argentum vel aurum.
9. Cum quo invenitur e ſervis tuis, & moriatur, & etiam nos eri-
mus domino meo in ſervos.
10. Et dixit, etiam nunc ſecundum verba veſtra, ita id, cum quo
invenitur, erit mihi ſervus, & vos eritis inſontes.
11. Et feſtinarunt, & deſcendere fecerunt quiſque manticam ſuam
terram, & aperuerunt quiſque manticam ſuam.
12. Et ſcrutatus eſt, in maximo incepit, & in minimo abſolvit,
& inventus ſchyphus in mantica Benjaminis.
13. Et diſrumperunt veſtes ſuas, & oneravit quiſque ſuper aſi-
num ſuum, & reverſi ſunt urbem.
14. Et intravit Jehudah & fratres ejus domum Joſephi, & is adhuc
is ibi, & ceciderunt coram illo terram.
15. Et dixit ad illos Joſeph, quod factum hoc quod feciſtis, non-
ne ſciviſtis quod divinando divinat vir qui ſicut ego.

16. Et

16. Et dixit Jehudah, quid dicemus domino meo, quid loquemur, & quomodo juſtificabimur, DEUS invenit iniquitatem ſervorum tuorum, ecce nos ſervi domino meo, etiam nos, etiam in cujus inventus ſchyphus manu.

17. Et dixit, abſit mihi a faciendo hoc, vir in cujus inventus ſchyphus manu, ille erit mihi ſervus, & vos aſcendite in pace ad patrem veſtrum.

18. Et acceſſit ad eum Jehudah, & dixit, per me, domine mi, loquatur quæſo ſervus tuus verbum in auribus domini mei, & ne accendatur ira tua in ſervum tuum, quia ſicut tu ſicut Pharao.

19. Dominus meus interrogavit ſervos ſuos, dicendo, an ſit vobis pater vel frater.

20. Et diximus ad dominum meum, eſt nobis pater ſenex, & natus ſenectutum minimus, & frater ejus mortuus, & relictus ille ſolus matri ſuæ, & pater ejus amat illum.

21. Et dixiſti ad ſervos tuos, deſcendere facite illum ad me, & ponam oculum meum ſuper illum.

22. Et diximus ad dominum meum, non poteſt puer relinquere patrem ſuum, & relinquat patrem ſuum, & morietur.

23. Et dixiſti ad ſervos tuos, ſi non deſcendat frater veſter minimus cum vobis, non addetis videre facies meas.

24. Et fuit, cum aſcendimus ad ſervum tuum patrem meum, & indicavimus ei verba domini mei.

25. Et dixit pater noſter, revertimini, emite nobis parum cibi.

26. Et diximus, non poſſumus deſcendere, ſi ſit frater noſter minimus cum nobis, & deſcendemus, quia non poſſumus videre facies viri, & frater noſter minimus non ille cum nobis.

27. Et dixit ſervus tuus pater meus ad nos, vos noſt is quod binos pepererit mihi uxor mea.

28. Et exivit unus a me, & dixi, veruntamen diſcerpendo diſcerptus eſt, & non vidi illum huc uſque.

29. Et ſumitis etiam hunc a cum faciebus meis, & accidat illi damnum, & deſcendere facietis canitiem meam in malo ſepulchrum.

30. Et nunc, ſicut venero ad ſervum tuum patrem meum, & puer non ille cum nobis, & anima ejus vincta in anima ejus.

31. Et erit, ſicut videre eum, quod non puer, & morietur, & deſcendere facient ſervi tui canitiem ſervi tui patris noſtri in mœrore ſepulchrum.

32. Quia ſervus tuus ſpoſpondit pro puero a cum patre meo, di-

cendo, ſi non reduxero illum ad te, & peccabo patri meo omnibus diebus.

33. Et nunc maneat quæſo ſervus tuus loco pueri ſervus domino meo, & puer aſcendat cum fratribus ſuis.

34. Quia quomodo aſcendam ad patrem meum, & puer non ille cum me, forte videro malum, quod inveniet patrem meum.

CONTENTA.

5728. Agitur in hoc Capite in ſenſu interno de Medio inter Internum Cœleſtem hominem, & Externum Naturalem: primum quod Internus cœleſtis homo Medium Vero ſpirituali a ſe impleverit. Medium eſt Benjamin, Verum ſpirituale quod apud illum eſt ſchyphus argenteus Joſephi; Internus cœleſtis homo eſt Joſephus; Externus naturalis homo ſunt decem filii Jacobi.

5729. Agitur dein de Tentatione Externi Naturalis hominis, & hoc uſque dum ſe ſubmiſerint Interno cœleſti ex ſpontaneo. Tentatio deſcribitur per quod incuſati ſint, & quod in deſperatione redierint ad Joſephum; ſubmiſſio ex ſpontaneo deſcribitur per quod omnes ſe in ervos obtulerint, & pro illis Jehudah; conjunctio Externi hominis cum Interno non fit abſque tentatione & ſpontanea ſubmiſſione.

5730. In ſenſu repræſentativo hiſtorico, agitur hic de Jacobi poſteris, quod rejecti, ſed quod contumaciter inſtiterint ut repræſentativi eſſent; quod rejecti, intelligitur per quod Joſephus illos dimittere voluerit, & ſolum retinere Benjaminem; quod contumaciter inſtiterint, involvunt contenta confeſſionis & ſupplicationis illorum.

SENSUS INTERNUS.

5731. Verſ: 1. 2. *ET præcepit illi qui ſuper domo ſua, dicendo, imple manticas virorum cibo, quantum poſſunt ferre, & pone argentum cujuſvis in ore manticæ ejus. Et ſchyphum meum, ſchyphum argenti, ponas in ore manticæ minimi, & argentum frumenti ejus; & fecit ſecundum verbum Joſephi, quod loquutus.* Et præcepit illi qui ſuper domo ſua, dicendo, ſignificat influxum a ſe: imple manticas virorum cibo, ſignificat in naturale cum bono veri: quantum poſſunt ferre, ſignificat ad ſufficientiam: & pone argentum

gentum cujuſvis in ore manticæ ejus, ſignificat cum vero e novo in exteriori naturali: & ſchyphum meum, ſchyphum argenti, ponas in ore manticæ minimi, ſignificat verum interius donatum Medio: & argentum frumenti ejus, ſignificat verum boni: & fecit ſecundum verbum Joſephi, quod loquutus, ſignificat quod ita factum.

5732. Et præcepit illi qui ſuper domo ſua, dicendo, quod ſignificet influxum a ſe, conſtat ex ſignificatione præcipere, quod ſit influxus, de qua n: 5486; & a ſignificatione qui ſuper domo ſua, quod ſit qui communicaret; quod a ſe nempe ab Interno cœleſti, quod Joſephus repræſentat, patet. Quod præcipere ſit influxus, eſt quia in cœlo non præcipitur aut mandatur alicui, ſed cogitatio communicatur, & ſecundum hanc alter libenter facit; communicatio cogitationis cum deſiderio quod velit ut aliquid fiat, eſt influxus, & a parte recipientis eſt perceptio; quare per præcipere etiam ſignificatur perceptio, n: 3661. 3682. Præterea in cœlo non ſolum cogitant, ſed etiam inter ſe loquuntur, at de illis rebus, quæ ſunt ſapientiæ, verum ſermoni illorum non ineſt aliquid mandati ad alterum, nullus enim vult dominus eſſe, & ſic ſpectare alium ut ſervum, ſed unuſquiſque vult miniſtrare & alteri inſervire: inde patet, qualis forma regiminis eſt in cœlis; forma illa deſcribitur a Domino apud Matthæum "Non ſic erit inter vos; ſed quiſquis voluerit inter vos magnus fieri, eſſe debet veſter miniſter; & quiſquis voluerit eſſe primus, eſſe debebit veſter ſervus" xx: 26. 27: & apud Eundem "Qui maximus eſt veſtrum, erit miniſter veſter; quiſquis ſe exaltaverit, humiliabitur, & quiſquis humiliaverit ſe, exaltabitur" xxiii: 11. 12. Ita facit, qui ex corde amat proximum, ſeu qui jucundum & beatum ſentit in faciendo aliis bonum ex nulla cauſa ſui, hoc eſt, qui charitatem erga proximum habet.

5733. Imple manticas virorum cibo, quod ſignificet in naturale cum bono veri, conſtat ex ſignificatione manticæ, quod ſit exterius naturale, de qua n: 5497; & ex ſignificatione cibi, quod ſit bonum veri, de qua n: 5340. 5342. 5410. 5426. 5487. 5582. 5588. 5655; ex his patet, quod per præcepit illi qui ſuper domo ſua, imple manticas virorum cibo, ſignificetur influxus a ſe in naturale cum bono veri. Quia ſæpius occurrit bonum veri, & boni verum, dicendum quæ differentia; qui non novit quid cœleſtis Eccleſia eſt reſpective ad ſpiritualem Eccleſiam, is nequaquam ſcire poteſt differentiam; boni verum eſt Eccleſiæ cœleſtis, & bonum veri eſt Eccleſiæ ſpiritualis; apud illos qui ab Eccleſia cœleſti, implantatum fuit bonum in parte voluntaria, ubi propria ſedes boni, ex bono illo, hoc eſt, per bonum illud a Domino, habuerunt perceptionem veri, inde illis boni verum; at apud illos qui ab Eccleſia ſpirituali, implantatur bonum in parte intellectuali per verum, nam omne verum eſt partis intellectualis, & per verum ducuntur ad bonum, nam facere verum eſt illis bonum, inde illis bonum veri; hæc proprie, at boni verum, tametſi non proprie, etiam prædicatur de illis, qui ab Eccleſia ſpirituali ſunt; de quare alibi.

5734. Quantum poſſunt ferre, quod ſignificet ad ſufficientiam, conſtare poteſt abſque explicatione.

5735. Et pone argentum cujuſvis in ore manticæ ejus, quod ſignificet inſuper cum vero e novo in exteriori naturali, conſtat a ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; & ex ſignificatione oris manticæ, quod ſit limen exterioris naturalis, de qua n: 5497. Quid exterius naturale, & interius, videatur n: 4570. 5118. 5126. 5497. 4649: quod ſit verum e novo, eſt quia prius etiam argentum in ore manticarum eorum repoſitum fuerat, Cap: præc: XLII: Verſ: 25. 27. 28. 35.

5736. Et ſchyphum meum, ſchyphum argenti, pones in ore manticæ minimi, quod ſignificet verum interius donatum Medio, conſtat ex ſignificatione ſchyphi argenti, quod ſit verum fidei quod ex bono charitatis, de qua n; 5120; & quia dicitur ſchyphus meus ſeu Joſephi, eſt verum interius; Benjamin, quia repræſentat Medium, etiam quoad verum, repræſentat verum interius, n: 5600. 5631; ita verum ſpirituale, n: 5639; ex ſignificatione oris manticæ, cum prædicatur de Benjamine ut Medio, quod ſit ubi adjungitur Naturali; nam Medium ut Medium ſit, communicat cum Externo & cum Interno, n: 5411. 5413. 5586, exterius ejus hic eſt naturale; & ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt Minimus, quod ſit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5688. Ex his patet, quid ſignificatur per quod Joſephus ſchyphum argenti ſui poſuerit in mantica Benjaminis.

5737. Et argentum frumenti ejus, quod ſignificet verum boni, conſtat ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; & ex ſignificatione frumenti, quod ſit bonum, de qua n: 5295. 5410; verum enim interius, ſeu ſpirituale, quod procedit a Cœleſti interno, quod Joſephus, eſt verum boni; quid verum boni, videatur mox ſupra n: 5733.

5738. Et fecit ſecundum verbum Joſephi quod loquutus, quod ſignificet quod ita factum, conſtat abſque explicatione.

5739. Verſ: 3. 4. 5. *Mane illuxit, & viri dimiſſi ſunt, illi & aſini illorum. Illi exiverunt urbe, non elongati, & Joſeph dixit illi qui ſuper domo ſua, ſurge, perſequere poſt viros, & aſſequutus illos & dicas ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono. Nonne id, in quo bibit dominus meus; & is divinando divinat in hoc; male feciſtis quod feciſtis.* Mane illuxit, ſignificat ſtatum illuſtrationis tunc: & viri dimiſſi ſunt, illi & aſini illorum, ſignificat quod externus naturalis homo aliquantum remotus cum ſuis veris & ſcientificis: illi exiverunt urbe, non elongati, ſignificat remotionis quantum: & Joſeph dixit illi qui ſuper domo ſua, ſignificat perceptionem & influxum e novo: ſurge, perſequere poſt viros, ſignificat quod oporteat nunc ſibi adjungere: & aſſequutus illos, ſignificat adjunctionem mediatam: & dicas ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono, ſignificat cur averſio: nonne id a quo bibit dominus meus, ſignificat quod apud illos verum interius acceptum a cœleſti: & is divinando divinat in hoc, ſignificat quod cœleſte occulta ſciat a ſuo Divino: male feciſtis quod feciſtis, ſignificat quod contra legem Divinam ſit vindicare id ſibi.

5740. Mane illuxit, quod ſignificet ſtatum illuſtrationis tunc, conſtat ex ſignificatione mane & illucere, quod ſit ſtatus illuſtrationis; quod mane ſit in ſupremo

ſupremo ſenſu Dominus, videatur n: 2405. 2780, quapropter cum dicitur mane illuxit, ſignificat ſtatum illuſtrationis, nam a Domino omnis illuſtratio: quod ſurgere mane etiam ſit illuſtrationis ſtatus, videatur n: 3458. 3723.

5741. Et viri dimiſſi ſunt, illi & aſini illorum, quod ſignificat quod externus naturalis homo aliquantum remotus cum ſuis veris & ſcientificis, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic ſunt viri, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; proinde quod ſint externus naturalis homo, n: 5680; ex ſignificatione aſinorum, quod ſint ſcientifica, de qua n: 5492; & ex ſignificatione dimiſſi & non elongati, quod ſit aliquantum remotus, nempe externus naturalis homo; inde patet, quod per viri dimiſſi ſunt, illi & aſini illorum, non elongati, ſignificetur externus naturalis homo aliquantum remotus cum ſuis veris & ſcientificis, nempe a cœleſti interno quod repræſentatur per Joſephum. Quod ſignificationem aſinorum attinet, ſciendum, quod aliud ſignificent, cum inſerviverant equitando, nam ſuper aſinis, aſinabus, ut & mulis, equitabant Judices, Reges, & eorum filii, & tunc ſignificaverunt verum & bonum rationale, & quoque naturale, videatur n: 2781; inde erat, quod Dominus ut Judex, & ut Rex, cum Hieroſolymam intravit, equitabat ſuper aſina cum pullo; hoc enim fuit inſigne judiciale, & inſigne Regium: verum Aſini aliud ſignificabant cum inſerviverunt operi portando, ut hic, tunc ſignificabant ſcientifica; ſcientifica nec aliter ſe habent; qui non ultra cogitatione vadit, quoad illa quæ ſunt interiora hominis, quam ad ſcientifica quæ ſunt memoriæ, putat quod omne hominis in illis conſiſtat, non ſcit, quod ſcientifica ſint infima apud hominem, & talia quæ ad plurimam partem reconduntur, cum corpus moritur, n: 2475. 2476. 2477. 2479. 2480; ſed quæ in illis ſunt, nempe verum & bonum, cum illorum affectionibus, manent; & quoque apud malos falſum & malum cum illorum affectionibus; ſcientifica ſunt illorum quaſi corpus; quamdiu homo in mundo vivit, tunc illa, nempe verum & bonum, aut falſum & malum, habet in ſcientificis, nam hæc ſunt continentia; & quia ſcientifica continent, & ſic quaſi portant interiora, ideo illa ſignificantur per aſinos, qui inſerviunt oneri portando.

5742. Illi exiverunt urbe, non elongati, quod ſignificet remotionis quantum, conſtare poteſt ex illis quæ præcedunt.

5743. Et Joſeph dixit illi, qui ſuper domo ſua, quod ſignificet perceptionem & influxum e novo, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius; & quia eſt perceptio reſpective ad illum qui audit & recipit, eſt influere reſpective ad illum qui dicit; nam mutuo ſibi reſpondent: quod præcepit illi qui ſuper domo ſua, ſit influxus a ſe, videatur ſupra, n: 5732.

5744. Surge, & perſequere poſt viros, quod ſignificet quod opporteat nunc ſibi adjungere, conſtat ex ſignificatione perſequi poſt viros, & aſſequi illos, quod ſit adjungere, perſequi enim eſt animus adjungendi, & aſſequi eſt adjunctio. Agitur in ſequentibus hujus Capitis de reditu filiorum Jacobi, & in Capite ſequente de Manifeſtatione Joſephi, per quæ ſignificatur conjunctio

Cœleſtis ſpiritualis cum veris in naturali: inde patet quod per perſequere poſt viros ſignificetur quod oporteat nunc ſibi adjungere.

5745. Et aſſequutus illos, quod ſignificet adjunctionem mediatam, conſtat a ſignificatione aſſequi illos, nempe quod is qui ſuper domo Joſephi, quod ſit adjunctio mediata.

5746. Et dicas ad illos, quapropter retribuitis malum pro bono, quod ſignificet cur averſio, conſtat ex ſignificatione retribuere malum pro bono, quod ſit ſe avertere; malum enim non eſt niſi quam averſio a bono, nam qui in malo ſunt, reſpuunt bonum, nempe bonum ſpirituale, quod eſt charitatis & fidei: quod malum averſio ſit, patet manifeſte a malis in altera vita, apparent illi in luce cœli pedibus ſurſum, & capite deorſum, n: 3641, ita prorſus inverſi, conſequenter averſi.

5747. Nonne id a quo bibit Dominus meus, quod ſignificet quod apud illos verum interius acceptum a cœleſti, conſtat a ſignificatione ſchyphi, qui intelligitur per id a quo bibit dominus meus, quod ſit verum interius, de qua n: 5736; & a repræſentatione Joſephi, qui hic eſt dominus meus, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 5307. 5331. 5332, hic cœleſte, quia agitur de interiori vero, quod eſt ſpirituale & ab Ipſo procedit: quod acceptum, ſignificatur per quod ſchyphus præcipiente Joſepho repoſitus ſit in ore manticæ Benjaminis. Incuſantur ſicut ſchyphum ſumſerint; quod incuſati fuerint, & tamen ſchyphus repoſitus, cauſa etiam ex interiori ſenſu patet, qui hic eſt; Verum quod donatur a Domino, hoc primum recipitur ſicut non donatum; homo enim ante regenerationem putat, quod ipſe ſibi comparet verum, & quamdiu hoc putat, in furto ſpirituali eſt; quod ſibi vindicare, ac ſibi juſtitiæ & merito tribuere bonum & verum, ſit adimere Domino quod Ipſius eſt, videatur n: 2609. 4174. 5135; hoc ut repræſentaretur, ita factum eſt a Joſepho, ſed uſque quod incuſati furti eſſent, erat ut conjunctio fieret, nam homo, antequam regeneratus eſt, non poteſt aliter quam ita credere, ore quidem dicit ex doctrinali, quod omne verum fidei & bonum charitatis ſit a Domino, ſed uſque non credit antequam fides implantata eſt bono, tunc primum ex corde id agnoſcit; prorſus aliud eſt fateri ex doctrina, quam fateri ex fide, fateri ex doctrina poſſunt plures, etiam qui non in bono ſunt, nam doctrina illis modo eſt ſcientia, ſed ex fide fateri non poſſunt alii quam qui in bono ſpirituali ſunt, hoc eſt, in charitate erga proximum. Quod incuſati fuerint furti ut conjunctio fieret, patet etiam ex eo, quod ſic Joſephus reduxerit illos ad ſe, & aliquamdiu tenuerit in cogitatione de facto illo, & dein quod ſe illis manifeſtaverit, hoc eſt, conjunxerit.

5748. Et is divinando divinat in hoc, quod ſignificet quod cœleſte occulta ſciat ex ſuo Divino, conſtat ex ſignificatione divinare, quod ſit occulta ſcire, quod ex Divino, eſt quia cœleſte ſpiritualis, quod Joſephus, repræſentat verum a Divino, ſeu Verum in quo Divinum; videatur n: 5704.

5749. Male feciſtis quod feciſtis, quod ſignificet quod contra legem Divinam ſit vindicare id ſibi, conſtat ex ſignificatione furti, quod hic intelligitur per malum quod fecerunt, quod ſit vindicare ſibi quod Domini eſt, nempe verum

rum quod per ſchyphum argenti Joſephi ſignificatur, de qua n: 5747; quod hoc contra legem Divinam ſit, patet, videatur n: 2609. Quod homo debeat nihil ſibi vindicare quod a Domino, ita non verum & bonum, eſt cauſa, ut homo in Veritate ſit; & quantum in veritate eſt, tantum eſt in luce, in qua ſunt angeli in cœlo, & quantum in luce illa, tantum eſt in intelligentia & ſapientia, & quantum in intelligentia & ſapientia, tantum eſt in felicitate; hæc cauſa eſt, quod homo agnoſcere debeat fide cordis, quod nihil veri & boni ſit a ſe, ſed omne a Domino; & hoc quia ita eſt.

5750. *Et aſſequutus illos, & loquutus ad illos verba illa. Et dixerunt ad illum, quapropter loquitur dominus meus juxta verba hæc, abſit ſervis tuis a faciendo juxta verbum hoc. Ecce argentum quod invenimus in ore manticarum noſtrarum, reduximus ad te e terra Canaan; & quomodo furabimur e domo domini tui argentum vel aurum. Cum quo invenitur e ſervis tuis, & moriatur, & etiam nos erimus domino meo in ſervos. Et dixit, etiam nunc ſecundum verba veſtra, ita id, cum quo invenitur, erit mihi ſervus, & vos eritis inſontes.* Et aſſequutus illos, ſignificat adjunctionem mediatam: & loquutus ad illos verba illa, ſignificat influxum hujus rei: & dixerunt ad illum, ſignificat apperceptionem: quapropter loquitur dominus meus juxta verba hæc, ſignificat cum non ſit ex voluntate: ecce argentum quod invenimus in ore manticarum noſtrarum, ſignificat cum verum gratis donatum: adduximus ad te e terra Canaan, ſignificat ſubmiſſum ſit ex religioſo: & quomodo furabimur e domo domini tui argentum vel aurum, ſignificat cur tunc vindicabimus nobis verum & bonum quod a Cœleſti Divino: cum quo invenitur e ſervis tuis, & moriatur, ſignificat quod damnatus qui tale facit: & etiam nos erimus domino meo in ſervos, ſignificat quod aſſociati erunt abſque libero e proprio in perpetuum: & dixit, etiam nunc ſecundum verba veſtra, ſignificat quod quidem ita ex juſtitia: ita id, ſignificat mitiorem ſententiam: cum quo invenitur, erit ſervus meus, ſignificat quod apud quem id, is in perpetuum abſque proprio libero erit: & vos eritis inſontes, ſignificat quod reliqui ſui juris, quia non ſimul in culpa.

5751. Et aſſequutus illos, quod ſignificet adjunctionem mediatam, ut ſupra n: 5745.

5752. Et loquutus ad illos verba illa, quod ſignificet influxum hujus rei, conſtat ex ſignificatione loqui, quod ſit influxus, de qua n: 2951. 3037. 5181; & ex ſignificatione verborum, quod ſint res; res etiam in Lingua originali per illam vocem exprimitur.

5753. Et dixerunt ad illum, quod ſignificet apperceptionem, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio.

5754. Quapropter loquitur dominus meus juxta verba hæc, quod ſignificet reflexionem cur tale influit, conſtat a ſignificatione loqui, quod ſit influere, & a ſignificatione juxta verba hæc, quod ſit illa res ſeu tale, de quibus mox ſupra n: 5752; reflexio involvitur in voce quapropter, quæ eſt vox interrogativa apud ſe.

5755. Abſit ſervis tuis a faciendo juxta verbum hoc, quod ſignificet cum non ſit ex voluntate, nempe vindicandi ſibi verum, conſtat a ſignificatione facere,

cere, quod ſit velle, nam omne factum eſt voluntatis; ipſum factum eſt naturale, & voluntas eſt ſpirituale a quo; quod non ſit, nempe ex voluntate, ſignificatur per abſit a ſervis tuis.

5756. Ecce argentum quod invenimus in ore manticarum noſtrarum, quod ſignificet cum verum gratis donatum, conſtat ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; ex ſignificatione invenimus, quod ſit gratis donatum, nam argentum frumenti cujuſvis erat illis redditum, ita gratis donatum, videatur n: 5530. 5624; & ex ſignificatione oris manticarum, quod ſit limen naturalis exterioris, de qua n: 5497.

5757. Reduximus ad te e terra Canaan, quod ſignificet ſubmiſſum ſit ex religioſo, conſtat ex ſignificatione reducere, quod ſit ſubmittere, de qua n: 5624; & ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit religioſum; terra Canaan ſignificat varia, ex cauſa quia ſignificat tale quod includit perplura, ſignificat enim Regnum Domini, & ſignificat Eccleſiam, conſequenter etiam hominem Eccleſiæ, nam is eſt Eccleſia, & quia illa ſignificat, etiam ſignificat cœleſte quod eſt Eccleſiæ, nempe bonum amoris, & quoque ſpirituale ejus, quod eſt verum fidei, & ſic porro, hic itaque religioſum, quod Eccleſiæ; ex religioſo enim Eccleſiæ eſt, quod non vindicandum ſibi verum & bonum. Ex his patet, cur una vox quandoque plura ſignificat, cum enim in complexu plura involvit, tunc quoque ſignificat illa quæ involvit ſecundum ſeriem rerum in ſenſu interno. Quod terra Canaan ſit Regnum Domini, videatur n: 1413. 1437. 1607. 3038. 3481. 3705; & quod ſit Eccleſia, n: 3686. 3705. 4447; ex his fluunt reliquæ ejus ſignificationes.

5758. Et quomodo furabimur ex domo domini tui argentum vel aurum, quod ſignificet, cur tunc vindicabimus nobis verum & bonum quod a cœleſti Divino, conſtat a ſignificatione furari, quod in ſenſu ſpirituali ſit vindicare ſibi quod Domini eſt, de qua ſupra n: 5749; ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; & ex ſignificatione auri, quod ſit bonum, de qua n: 113. 1551. 1552. 5658. In toto hoc Capite agitur de furto ſpirituali, quod eſt vindicare ſibi bonum & verum quod a Domino; hoc tanti momenti eſt, ut homo poſt mortem non admitti queat in cœlum, priuſquam corde agnoſcit, quod nihil boni & veri ſit a ſe, ſed a Domino, & quod quicquid a ſe, non ſit niſi malum; quod ita ſit, oſtenditur homini poſt mortem per plures experientias; quod omne bonum & verum ſit a Domino, percipiunt Angeli in cœlo manifeſte, & inſuper quod a Domino detineantur a malo, & teneantur in bono & inde vero, & hoc vi forti: hoc etiam mihi datum eſt percipere evidenter nunc per plures annos, & quoque quantum relictus ſum proprio ſeu mihi, quod tantum inundatus ſim malis, & quantum inde detentus a Domino, tantum a malo in bonum elevatus ſum; quapropter ſibi vindicare verum & bonum, eſt contra univerſale regnans in cœlo, tum contra agnitionem quod ex Miſericordia omnis ſalus, hoc eſt, quod homo, ex ſe in inferno ſit, ſed a Domino ex Miſericordia inde trahatur; nec homo poteſt eſſe in humiliatione, conſequenter non recipere Miſericordiam Domini, nam hæc in humiliatione ſeu in humile cor ſolum influit; niſi agnoſcat,

noſcat, quod a ſe nihil niſi malum, & quod a Domino omne bonum: præter quod alioquin ſibi pro merito tribuat quæ facit, & denique pro juſtitia, nam vindicare ſibi verum & bonum quod a Domino, eſt juſtificare ſeipſum; inde ſcaturigo plurium malorum, ſpectat tunc ſemet in ſingulis quæ facit proximo, & cum hoc facit, amat ſe præ omnibus aliis, quos ſic contemnit, ſi non ore, uſque corde.

5759. Cum quo invenitur e ſervis tuis, & moriatur, quod ſignificet quod damnatus qui tale facit, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit damnari, mors enim ſpiritualis non aliud eſt quam damnatio: quod illi qui vindicant ſibi verum & bonum quod Domini, non poſſint eſſe in cœlo, ſed quod extra cœlum, patet ab illis quæ mox ſupra n: 5758, dicta ſunt, & qui extra cœlum, illi damnati ſunt; at lex illa eſt judicii ex vero, ſed cum judicium ſimul ſit ex bono, tunc illi qui verum & bonum faciunt, & ex ignorantia aut ſimplicitate illa ſibi tribuunt, non damnantur, ſed in altera vita per modum vaſtationis liberantur, & præterea quoniam unuſquiſque debet verum & bonum facere ſicut a ſe, ſed uſque credere quod ſit a Domino, videatur n: 2882. 2883. 2891; cum ita facit, tunc cum adoleſcit & intelligentia ac fide creſcit, fallaciam illam exuit & tandem corde agnoſcit, quod omnis ejus conatus bonum faciendi, & verum cogitandi, fuerit & ſit a Domino; quapropter etiam ille qui miſſus a Joſepho confirmat quidem id judicium, ſed mox rejicit, nempe quod moriturus apud quem ſchyphus inveniretur, dicit enim "etiam nunc ſecundum verba veſtra; ita id, cum quo invenitur, erit mihi ſervus, & vos eritis inſontes" per quæ ſignificatur mitior ſententia. Sed aliter ſe habet cum illis, qui non ex ignorantia & ſimplicitate hoc faciunt, ſed ex principiis quæ fide & quoque vita confirmarunt; at uſque, quia bonum faciunt, Dominus ex Miſericordia reſervat apud hos aliquid ignorantiæ & ſimplicitatis.

5760. Et etiam nos erimus domino meo in ſervos, quod ſignificet quod aſſociati erunt abſque libero e proprio in perpetuum, conſtat ex ſignificatione etiam nos, quod ſint aſſociati; & ex ſignificatione eſſe in ſervos, quod ſit eſſe abſque libero e proprio; qui enim ſervus eſt, abſque libero ex proprio eſt, dependet enim a proprio & libero domini ſui: quid ſit eſſe abſque libero ex proprio, in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur.

5761. Et dixit, etiam nunc ſecundum verba veſtra, quod ſignificet quod quidem, ita ex juſtitia, conſtat ex illis, quæ mox ſupra n: 5758. 5759, explicata ſunt; quod ita ex juſtitia, nempe quod moriturus qui hoc facit, ſignificatur per "etiam nunc ſecundum verba veſtra;" at mitior ſententia nunc ſequitur.

5762. Ita id, quod ſignificet mitiorem ſententiam, conſtat ex nunc ſequentibus, ubi mitior illa ſententia dictatur.

5763. Cum quo invenitur, erit ſervus meus, quod ſignificet quod apud quem id, is in perpetuum abſque proprio libero erit, conſtat ex ſignificatione ſervi, quod ſit abſque proprio libero eſſe, ut ſupra n: 5760. Cum hoc ita ſe habet; ſchyphus argenti Joſephi poſitus juſſu Joſephi apud Benjaminem, ſignificat verum interius, n: 5736. 5747; qui in vero interiori eſt, is novit quod

omne verum & bonum ſit a Domino, & quoque quod omne liberum ex proprio ſeu ex ipſo homine, ſit infernale, homo enim cum ex proprio libero aliquid facit & cogitat, non niſi quam malum facit & cogitat, inde eſt ſervus diaboli, ex inferno enim omne malum influit, jucundum etiam in illo libero ſentit, quia convenit malo in quo eſt, & in quod natus eſt; quapropter proprium illud liberum exuendum eſt, & pro illo induendum liberum cœleſte, quod eſt velle bonum & inde facere bonum, ac deſiderare verum & inde cogitare verum; hoc liberum cum accipit, tunc eſt ſervus Domini, & tunc eſt in ipſo libero, non autem in ſervo in quo prius, quod apparuit ut liberum: hoc nunc eſt eſſe in perpetuum abſque proprio libero; quod liberum & unde, videatur n: 2870 ad 2893; & quod ipſum liberum ſit duci a Domino, n: 2890.

5764. Et vos eritis inſontes, quod ſignificet quod reliqui ſui juris quia non ſimul in culpa, conſtat ex ſignificatione inſontis relative ad ſervum, quod ſit ſui juris eſſe; quia non ſimul in culpa, ſequitur. Apud gentiles olim mos fuit, culpæ reos facere etiam ſocios cum unus peccaret, imo etiam totam domum punire pro unius crimine ibi; ſed talis lex eſt derivata ab inferno, ibi enim ſocii omnes conſpirant ſimul in malum; ſocietates enim ibi ita inſtitutæ ſunt, ut ſimul unum agant contra bonum, ita tenentur conſociati, tametſi unuſquisque contra alterum in internecino odio eſt, ſunt in unione & amicitia latronum; inde quia in inferno ſocii conſpirant ſimul in malum, cum malum faciunt, puniuntur omnes: ſed ita quoque in mundo facere, eſt prorſus contra ordinem Divinum, in mundo enim conſociantur boni cum malis, quia unus alterius interiora non novit, & plerumque nec curat, quapropter lex Divina, eſt pro hominibus, ut quiſque luat pænam ſuæ iniquitatis; de qua apud Moſen "Non morientur patres propter filios, & filii non morientur propter patres; quiſque in peccato ſuo occidentur" Deut: xxiv: 16; & apud Ezechielem "Anima quæ peccavit illa morietur, nec pater portabit iniquitatem filii, juſtitia juſti ſuper illo erit, & impietas impii ſuper illo erit" xviii: 20. Ex his patet, quomodo ſe habet cum hoc, quod filii Jacobi dixerint, cum quo invenitur e ſervis tuis & morietur, & etiam nos erimus domino meo in ſervos; "at qui miſſus a Joſepho, mutavit id judicium & dixit "cum quo invenitur, erit ſervus meus, & vos eritis inſontes;" ſimiliter in ſequentibus, ubi Jehudah dicit ad Joſephum "Ecce nos ſervi domino meo, etiam nos, etiam in cujus inventus ſchyphus manu: & dixit Joſeph, abſit mihi a faciendo hoc, vir in cujus inventus ſchyphus manu, ille erit mihi ſervus, & vos aſcendite in pace ad patrem veſtrum" Verſ: 16. 17.

5765. Verſ: 11, 12. *Et feſtinarunt, & deſcendere fecerunt quiſque manticam ſuam terram, & aperuerunt quiſque manticam ſuam. Et ſcrutatus eſt, in maximo incepit, & in minimo abſolvit, & inventus ſchyphus in mantica Benjaminis.* Et feſtinarunt, ſignificat impatientiam: & deſcendere fecerunt quiſque manticam ſuam terram, ſignificat quod adduxerint illa quæ in naturali uſque ad ſenſualia: & aperuerunt quiſque manticam ſuam, ſignificat ut ſic ſibi rem manifeſtarent: & ſcrutatus eſt, ſignificat inveſtigationem: in maximo incepit & in minimo abſolvit, ſignificat ordinem: & inventus ſchyphus in mantica

Benjaminis

Benjaminis, ſignificat quod verum interius a cœleſti apud Medium.

5766. Et feſtinarunt, quod ſignificet impatientiam, conſtat ex ſignificatione feſtinare, cum in ardore ſe exſculpandi ſunt, quod ſit impatientia.

5767. Et deſcendere fecerunt quiſque manticam ſuam terram, quod ſignificet quod adduxerint illa quæ in naturali uſque ad ſenſualia, conſtat ex ſignificatione deſcendere facere, cum ſpectat illa quæ ſequuntur, quod ſit adducere; ex ſignificatione manticæ, quod ſit exterius naturale, de qua n: 5497; & ex ſignificatione terræ, cum dicitur quod ad illam deſcendere fecerint, quod ſit ultimum & infimum, ita ſenſuale, ſenſuale enim eſt infimum & ultimum, nam ſenſualia in limine poſita ſunt ad mundum qui extra ambit: adducere ad ſenſualia, eſt prorſus confirmare quod ita ſit, nam tunc uſque ad teſtem ſenſualem res deducitur.

5768. Et aperuerunt quiſque manticam ſuam, quod ſignificet ut ſic ſibi rem manifeſtarent, conſtat ex ſignificatione aperire manticam, quod ſit aperire quod in naturali, ita manifeſtare rem.

5769. Et ſcrutatus eſt, quod ſignificet inveſtigationem, conſtat abſque explicatione.

5770. In maximo incepit, in minimo abſolvit, quod ſignificet ordinem, conſtat ab illis quæ n: 5704, dicta ſunt.

5771. Et inventus ſchyphus in mantica Benjaminis, quod ſignificet quod verum interius a cœleſti apud medium, conſtat ex ſignificatione ſchyphi, quod ſit verum interius, de qua n: 5736; ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5443; quod verum illud a cœleſti apud Medium, ſignificatur per quod ſchyphus juſſu Joſephi in mantica Benjaminis poſitus ſit. Hæc & illa quomodo ſe habent, ab illis quæ prius dicta ſunt, liquet.

5772. Verſ: 13. 14. 15. 16, 17. *Et diſruperunt veſtes ſuas, & oneravit quiſque ſupra aſinum ſuum, & reverſi ſunt urbem. Et intravit Jehudah & fratres ejus domum Joſephi, & is adhuc is ibi; & ceciderunt coram illo terram. Et dixit ad illos Joſeph, quod factum hoc quod feciſtis, nonne ſciviſtis, quod divinando divinet vir qui ſicut ego? Et dixit Jehudah, quid dicemus domino meo, quid loquemur, & quomodo juſtificabimur; Deus invenit iniquitatem ſervorum tuorum; ecce nos ſervi domino meo, etiam nos, etiam in cujus inventus ſchyphus manu. Et dixit, abſit mihi a faciendo hoc, vir in cujus inventus ſchyphus manu, ille erit mihi ſervus, & vos aſcendite in pace ad patrem veſtrum.* Et diſruperunt veſtes ſuas, ſignificat luctum: & oneravit quiſque ſuper aſinum ſuum, & reverſi ſunt urbem, ſignificat quod a ſenſualibus reducerentur vera in ſcientifica: & intravit Jehudah & fratres ejus, ſignificat bonum Eccleſiæ cum veris ſuis: domum Joſephi, ſignificat communicationem cum Interno; & is adhuc is ibi, ſignificat prævidentiam; & ceciderunt coram illo terram, ſignificat humiliationem: & dixit ad illos Joſeph, ſignificat perceptionem tunc illorum: quod factum hoc quod feciſtis, ſignificat quod vindicare ſibi quod ſuum non eſt, ſit enorme malum: nonne ſciviſtis, quod divinando divinet vir qui ſicut ego, ſignificat quod abſcondi id nequeat ab illo qui futura & latentia videt: & dixit

dixit Jehudah, ſignificat perceptionem datam bono Eccleſiæ in naturali: quid dicemus domino meo, quid loquemur, ſignificat fluctuationem: & quomodo juſtificabimur, ſignificat quod rei ſimus: Deus invenit iniquitatem ſervorum tuorum, ſignificat confeſſionem: ecce nos ſervi domino meo, ſignificat quod privandi libero proprio in perpetuum: etiam nos, ſignificat tam aſſociati: etiam in cujus inventus ſchyphus manu, ſignificat quam apud quem verum interius a cœleſti Divino: & dixit, abſit mihi a faciendo hoc, ſignificat quod nequaquam ita fiet: vir in cujus inventus ſchyphus manu, ſignificat ſed quod is apud quem verum interius acceptum a Divino: ille erit mihi ſervus, ſignificat quod is in perpetuum ſubjectus: & vos aſcendite in pace ad patrem veſtrum, ſignificat quod aſſociati, apud quos non id verum, ad ſtatum priorem redituri.

5773. Et diſruperunt veſtes, quod ſignificet luctum, conſtat ex ſignificatione diſrumpere veſtes, quod ſit luctus ob verum amiſſum, de qua n: 4763, hic ob vera ex proprio, quæ ſibi vindicare non amplius poſſent, quia ſe in ſervos obtulerunt, tam coram illo qui ſuper domo Joſephi, Verſ: 9, quam coram ipſo Joſepho, Verſ: 16; per quod ſignificatur quod abſque libero ex proprio eſſent, ita abſque veris ex ſemet. Quod luctum ob vera ex proprio attinet, qui ſignificatur per quod diſruperint veſtes, & ſe obtulerint in ſervos, ſciendum, quod apud illos qui regenerantur, verſura fiat, nempe quod per verum ducantur ad bonum, & poſtea quod ex bono ducantur ad verum, cum verſura illa fit, ſeu cum mutatur ſtatus ille, & fit inverſus priori, tunc luctus, nam mittuntur tunc in tentationem, per quam infirmantur & debilitantur illa quæ proprii ſunt, & inſinuatur bonum, & cum bono novum velle, cumque hoc novum liberum, ita novum proprium: hoc repræſentatur per quod fratres Joſephi ex deſperatione reverſi ſint ad Joſephum, & ſe obtulerint ei in ſervos, & quod ſatis diu detenti fuerint in ſtatu illo; quodque non niſi quam poſt tentationem illam Joſephus ſe manifeſtaverit; nam peracta tentatione illucet Dominus cum ſolatio.

5774. Et oneravit quiſque ſuper aſinum ſuum, & reverſi ſunt urbem, quod ſignificet quod a ſenſualibus reducerentur vera in ſcientifica, conſtat ex ſignificatione aſini, quod ſcientificum, de qua n: 5492, ſuper quem onerare, quod ſit reducere a ſenſualibus, eſt quia per deſcendere facere manticam ſuam terram, ſignificatur adducere illa quæ in naturali uſque ad ſenſualia, n: 5767, levare illam inde, eſt hic onerare ex ſignificatione urbis, quod ſit doctrinale verum, de qua n: 402. 2450. 2943. 3216. Quid, ſit a ſenſualibus reducere vera in ſcientifica, paucis explicandum; aliud ſunt ſenſualia, aliud ſcientifica, & aliud vera, ſuccedunt ſibi mutuo, a ſenſualibus enim exiſtunt ſcientifica, & a ſcientificis vera; quæ enim intrant per ſenſus, ea in memoria reponuntur, & inde concludit homo ſcientificum, aut ex illis percipit ſcientificum quod diſcit; a ſcientificis dein concludit vera, aut ex illis percipit verum quod diſcit, ita quoque progreditur omnis homo a pueritia cum adoleſcit, cum puer eſt a ſenſualibus cogitat & res capit, progrediente ætate ex ſcientificis cogitat & res capit, & poſtea ex veris, hæc via eſt ad judicium, in quod creſcit homo

ætate,

ætate; inde conſtare poteſt, quod ſenſualia, ſcientifica & vera diſtincta ſint, imo etiam diſtincta manent, uſque adeo ut homo ſit quandoque in ſenſualibus, quod fit quando non cogitat aliud quam quod ſenſualibus obvenit; quandoque in ſcientificis, quod fit quando elevat ſe a ſenſualibus, & interius cogitat, quandoque in veris quæ concluſa ſunt ex ſcientificis, quod fit quando adhuc interius cogitat; hæc quiſque, qui reflectit, ex ſe poteſt ſcire: etiam poteſt homo vera deducere in ſcientifica, & illa in his videre; & quoque poteſt deducere ſcientifica in ſenſualia, & in his illa contemplari; ut & vice verſa. Ex his nunc patet, quid intelligitur per adducere illa quæ in naturali uſque ad ſenſualia, & a ſenſualibus reducere vera in ſcientifica.

5775. Et intravit Jehudah & fratres ejus, quod ſignificet bonum Eccleſiæ cum veris ſuis, conſtat a repræſentatione Jehudæ, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 5583. 5603; & ex repræſentatione fratrum ejus, quod ſint vera in naturali. Quod Jehudah intravit, & loquutus cum Joſepho, non autem Reuben primogenitus, aut alius ex illis eſt quia Jehudah principaliter repræſentabat bonum, & bonum eſt quod communicat cum cœleſti ex Divino, non autem vera, nam vera nullam communicationem habent cum Divino niſi per bonum; inde eſt, quod Jehudah ſolus loquutus.

5776. Domum Joſphi, quod ſignificet communicationem cum Interno, conſtat a ſignificatione intrare domum quod ſit communicatio; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit internum, de qua n: 5469. Intrare domum, quod ſit communicatio, eſt quia per domum ſignificatur ipſe homo, n: 3128. 5023, ita quod facit hominem, nempe ejus mens cum vero & bono, n: 3538. 4973. 5023, quapropter cum dicitur intrare domum, eſt intrare in ejus mentem, ita communicationem habere.

5777. Et is adhuc is ibi, quod ſignificet prævidentiam, conſtare poteſt ex eo, quod prævifum a Joſepho, quod redirent, & quod ideo domi manſerit, ob finem ut ſe manifeſtaret Benjamini, & conſequenter reliquis; in ſenſu interno, quod conjunctio verorum in naturali fieret cum cœleſti Divino. Prævidentia dicitur, quia in ſupremo ſenſu agitur de Domino, & Qui in illo ſenſu eſt Joſephus.

5778. Et ceciderunt coram illo terram, quod ſignificet humiliationem, conſtat abſque explicatione.

5779. Et dixit ad illos Joſeph, quod ſignificet perceptionem tunc illorum, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio; quod ſit perceptio illorum, eſt quia Joſeph dicit, & per Joſephum repræſentatur Internum, & ab Interno, hoc eſt, per Internum a Domino venit omnis perceptio, aliunde nuſquam venit, ne quidem ſenſatio; apparet quod ſenſatio, ut & apperceptio, veniant ex influxu ab externo, ſed eſt fallacia; Internum enim eſt quod ſentit per externum, ſenſus in corpore poſiti non ſunt niſi quam organa ſeu inſtrumenta inſervientia Interno homini, ut is ſentiat quæ in mundo, quapropter influit Internum in Externum, ut ſentiat, ob finem ut inde appercipiat & perficiatur; non autem vice verſa.

5780. Quod factum hoc quod feciſtis, quod ſignificet quod vindicare ſibi

quod

quod ſuum non eſt, ſit enorme malum, conſtat ex ſignificatione furti cujus incuſati, quod ſit vindicare ſibi verum & bonum quod Domini eſt; hoc factum eſt quod in ſenſu interno intelligitur: quale malum id ſit, videatur ſupra n: 5749. 5758.

5781. Nonne ſciviſtis, quod divinando divinet vir qui ſicut ego, quod ſignificet quod abſcondi id nequeat ab illo qui futura & latentia videt, conſtat ex ſignificatione divinare, quod ſit occulta ſcire ex ſuo Divino, de qua n: 5748, & quoque futura, quia prædicatur de Domino, Qui eſt Joſeph in ſupremo ſenſu; quod id abſcondi nequeat, patet ab ipſis verbis.

5782. Et dixit Jehudah, quod ſignificet perceptionem datam bono Eccleſiæ in naturali, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; quod data, eſt quia omnis perceptio venit ab interno, hoc eſt, influit per internum a Domino, n: 5779; & ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 5583. 5603. 5775. Quod repræſentationem Jehudæ attinet, ſciendum, quod is in ſupremo ſenſu repræſentet Dominum quoad Divinum amorem, ac in ſenſu interno cœleſte regnum Ipſius, videatur 3654. 3881, ita cœleſte amoris ibi; hic ideo bonum amoris Eccleſiæ in naturali, quia nunc eſt inter illos, qui repræſentant illa quæ in naturali ſunt, quæ conjungenda Interno.

5783. Quid dicemus domino meo, quid loquemur, quod ſignificet fluctuationem, conſtat ex affectu in his verbis, quod ſit fluctuatio.

5784. Et quomodo juſtificabimur, quod ſignificet quod rei ſimus, conſtat ex ſignificatione quomodo juſtificabimur, hoc eſt, quod non poſſint juſtificari, quod ſit quod rei ſint, qui enim non poteſt juſtificari, is reus eſt; quod ſe reos fecerint, patet ex eo, quod ſe obtulerint ſervos Joſepho.

5785. Deus invenit iniquitatem ſervorum tuorum, quod ſignificet confeſſionem, quod nempe inique fecerint, hic in eo quod Joſephum vendiderint, in ſenſu interno quod abalienaverint ſe a vero & bono, & ſic ſeparaverint ab Interno, conſtat abſque explicatione.

5786. Ecce nos ſervi domino meo, quod ſignificet quod privandi libero proprio in perpetuum, conſtat ex ſignificatione ſervorum, quod ſit eſſe abſque libero ex proprio, de qua n: 5760. 5763; quid ſit privari libero ex proprio, in locis nunc citatis etiam dictum, at quia hoc maximi momenti eſt, iterum dicendum; homo eſt externus & eſt internus, homo externus eſt per quam agit internus, eſt enim externus modo organum ſeu inſtrumentum interni; & quia ita, erit externus prorſus ſubordinatus & ſubjectus Interno, cum ſubjectus eſt, tunc cœlum per Internum agit in Externum, & diſponit illum ad talia quæ cœli ſunt; contrarium fit, cum Externus non ſubjectus eſt, ſed dominatur; & tunc dominatur Externus, cum homo pro fine habet voluptates corporis & ſenſuum, imprimis cum illa quæ ſunt amoris ſui & mundi, non autem illa quæ ſunt cœli; pro fine habere eſt amare unum & non alterum; nam cum talia pro fine habet, tunc nec credit amplius, quod aliquis Internus homo detur, nec quod in ſe ipſo ſit quod victurum cum moritur corpus; nam Internum ejus quia abſque dominatur, ſolum inſervit Externo, ut cogitare & ratiocinari

poſſit

poſſit contra bonum & verum, tunc enim influxus per Internum non patet alius; inde etiam eſt, quod tales prorſus contemnant, imo averſentur illa quæ cœli ſunt: ex his liquet, quod Externus homo, qui idem eſt cum Naturali homine, debeat prorſus ſubjectus eſſe Interno qui ſpiritualis, conſequenter eſſe abſque libero ex proprio. Liberum ex proprio eſt indulgere voluptatibus quibuſcunque, contemnere alios præ ſe, eos ſibi ſubjicere ut ſervos; ſin aliter, eos perſequi, odio habere, delectari malis quæ eis contingunt, & magis quæ ipſe illis ſtudio aut dolo infert, illorum mortem cupere; talia ſunt a libero ex proprio; inde patet, qualis homo eſt, cum in illo, quod nempe diabolus ſub forma humana. At vero cum amittit hoc liberum, tunc accipit a Domino Liberum cœleſte, quod prorſus non ſciunt quid ſit, qui in libero ex proprio ſunt; putant hi ſi hoc liberum illis auferretur, quod nihil vitæ ſuperſit; cum tamen tunc ipſa vita incipit, & tunc ipſum jucundum, beatum, felix, cum ſapientia, venit; quia hoc Liberum eſt a Domino.

5787. Etiam nos, quod ſignificet tam aſſociati, conſtat a ſignificatione etiam nos, quod ſint aſſociati, ut ſupra n: 5760.

5788. Etiam in cujus inventus ſchyphus manu, quod ſignificet quam verum interius a cœleſti ſpirituali, conſtat a ſignificatione in cujus manu, quod ſit apud quem; & a ſignificatione ſchyphi, quod ſit verum interius, de qua n: 5736; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte Divinum.

5789. Et dixit, abſit mihi a faciendo hoc, quod ſignificet quod nequaquam ita fiet, conſtat abſque explicatione.

5790. Vir in cujus inventus eſt ſchyphus manu, quod ſignificet quod is apud quem verum interius acceptum a Divino, conſtat ab illis quæ mox ſupra n: 5788, dicta ſunt.

5791. Ille erit mihi ſervus, quod ſignificet quod is in perpetuum ſubjectus, conſtat ex ſignificatione ſervi, quod ſit eſſe abſque libero ex proprio in perpetuum, de qua mox ſupra n: 5786, ita in perpetuum ſubjectus.

5792. Et vos aſcendite in pace ad patrem veſtrum, quod ſignificet quod aſſociati apud quos non id verum, ad ſtatum priorem redituri, conſtat ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, quod ſint aſſociati apud quos non ſchyphus inventus eſt, hoc eſt, verum interius quod per ſchyphum ſignificatur, n: 5736. 5788. 5790; & a ſignificatione aſcendere in pace ad patrem veſtrum, quod ſit ad ſtatum priorem redire; cum enim ab Interno, quod Joſephus, non acceptantur, tunc ſtatus prior illos manet.

5793. Verſ: 18 ad 31. *Et acceſſit ad eum Jehudah, & dixit, per me, domine mi, loquatur quæſo ſervus tuus verbum in auribus domini mei, & ne accendatur ira tua in ſervum tuum, quia ſicut tu ſicut Pharao. Dominus meus interrogavit ſervos ſuos, dicendo, an ſit vobis pater vel frater. Et diximus ad dominum meum, eſt nobis pater ſenex, & natus ſenectutum minimus, & frater ejus mortuus, & relictus ille ſolus matri ſuæ, & pater ejus amat illum. Et dixiſti ad ſervos tuos, deſcendere facite illum ad me, & ponam oculum meum ſuper illum. Et diximus ad dominum meum, non poteſt puer relinquere patrem ſuum, & relinquat patrem ſuum & morietur. Et dixiſti ad ſervos tuos, ſi non deſcendat frater veſter*

 minimus

minimus cum vobis, non addetis videre facies meas. Et fuit, cum aſcendimus ad ſervum tuum patrem meum, & indicavimus ei verba domini mei. Et dixit pater noſter, revertimini, emite nobis parum cibi. Et diximus, non poſſumus deſcendere, ſi ſit frater noſter minimus cum nobis & deſcendemus, quia non poſſumus videre facies viri, & frater minimus non ille cum nobis. Et dixit ſervus tuus pater meus ad nos, vos noſtis quod binos pepererit mihi uxor mea. Et exivit unus a me, & dixi, veruntamen diſcerpendo diſcerptus eſt, & non vidi illum huc uſque. Et ſumitis etiam hunc a cum faciebus meis, & accidat illi damnum, & deſcendere facietis canitiem meam in malo ſepulchrum. Et nunc ſicut venero ad ſervum tuum patrem meum, & puer non ille cum nobis, & anima ejus vincta in anima ejus. Et erit, ſicut videre eum, quod non puer, & morietur, & deſcendere facient ſervi tui canitiem ſervi tui patris noſtri in mœrore ſepulchrum. Et acceſſit ad eum Jehudah, ſignificat communicationem Externi hominis cum Interno per bonum: & dixit, ſignificat perceptionem: per me, domine mi, ſignificat ſupplicationem: loquatur quæſo ſervus tuus verbum in auribus domini mei, ſignificat de receptione & auditione: & non accendatur ira tua in ſervum tuum, ſignificat ne avertat ſe: quia ſicut tu ſicut Pharao, ſignificat quod ei dominium ſuper naturale: dominus meus interrogavit ſervos ſuos, dicendo, ſignificat perceptionem cogitationis eorum: an ſit vobis pater vel frater, ſignificat quod ſit bonum a quo, & verum per quod: & diximus ad dominum meum, ſignificat reciprocam perceptionem: eſt nobis pater ſenex, ſignificat quod illis bonum ſpirituale a quo: & natus ſenectutum minimus, ſignificat inde verum quod novum: & frater ejus mortuus, ſignificat quod bonum internum non ſit: & relictus ille ſolus matri ſuæ, ſignificat quod id verum ſolum Eccleſiæ: & pater ejus amat illum, ſignificat quod conjunctio ei ſit cum bono ſpirituali e naturali: & dixiſti ad ſervos tuos, ſignificat perceptionem datam: deſcendere facite illum ad me, ſignificat quod verum illud quod novum ſubjicietur bono interno: & ponam oculum meum ſuper illum, ſignificat influxum tunc veri a bono: & diximus ad dominum meum, ſignificat perceptionem reciprocam: non poteſt puer relinquere patrem ſuum, ſignificat quod verum illud a bono ſpirituali ſeparari nequeat: & relinquat patrem ſuum, & morietur, ſignificat ſi ſepararetur quod periret Eccleſia: & dixiſti ad ſervos tuos, ſignificat perceptionem de illa re: ſi non deſcendat frater veſter minimus cum vobis, ſignificat ſi non ſubjiciatur bono interno: non addetis videre facies meas, ſignificat quod ſic nulla miſericordia & conjunctio cum veris in naturali: & fuit, cum aſcendimus ad ſervum tuum patrem meum, ſignificat elevationem ad bonum ſpirituale: & indicavimus verba domini mei, ſignificat cognitionem ejus rei: & dixit pater noſter, ſignificat apperceptionem ex bono ſpirituali: revertimini, emite nobis parum cibi, ſignificat quod appropriandum bonum veri: & diximus, non poſſumus deſcendere, ſignificat objectionem: ſi ſit frater noſter minimus cum nobis, & deſcendemus, ſignificat niſi una ſit medium conjungens: quia non poſſumus videre facies viri, ſignificat quia nulla miſericordia & conjunctio: & frater noſter minimus non ille cum nobis, ſignificat niſi per medium: & dixit ſervus tuus pater meus ad nos, ſignificat perceptionem

tionem ex bono ſpirituali: vos noſtis quod binos pepererit mihi uxor mea, ſignificat ſi bonum ſpirituale ſit quod Eccleſiæ quod internum bonum & verum erit: & exivit unus a me, ſignificat deceſſionem apparentem interni boni: & dixi, veruntamen diſcerpendo diſcerptus eſt, ſignificat apperceptionem quod a malis & falſis perierit: & non vidi illum huc uſque, ſignificat quia evanuit: & ſumitis etiam hunc a cum faciebus meis, ſignificat ſi etiam verum novum diſcedat: & accidat illi damnum, ſignificat a malis & falſis: & deſcendere facietis canitiem meam in malo ſepulchrum, ſignificat quod periturum bonum ſpirituale & ſic internum Eccleſiæ, & nunc, ſicut venero ad ſervum tuum patrem meum, ſignificat bonum Eccleſiæ correſpondens bono ſpirituali quod Eccleſiæ internæ: & puer non ille cum nobis, ſignificat ſi verum novum non una, & anima ejus vincta in anima ejus, ſignificat cum arcta conjunctio: & erit ſicut videre eum, quod non puer, & morietur, ſignificat quod bonum ſpirituale periturum: & deſcendere facient ſervi tui canitiem ſervi tui patris noſtri in mærore ſepulchrum, ſignificat quod actum erit cum Eccleſia.

5794. Et acceſſit ad eum Jehudah, quod ſignificet communicationem Externi hominis cum Interno per bonum, conſtat a ſignificatione accedere ad loquendum cum aliquo, quod ſit communicatio; & ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit bonum Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5782; quod communicatio ſit Externi hominis cum Interno, eſt quia Jehudah repræſentat bonum Eccleſiæ in naturali ſeu Externo homine, & Joſephus bonum in Interno: quod per bonum, eſt quia non niſi quam per bonum datur communicatio, non autem per verum, niſi in vero ſit bonum.

5795. Et dixit, quod ſignificet perceptionem, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius.

5796. Per me, domine mi, quod ſignificet ſupplicationem, patet ab illis quæ ſequuntur.

5797. Loquatur quæſo ſervus tuus verbum in auribus domini mei, quod ſignificet de receptione & auditione, nempe ſupplicatio, conſtat ex ſignificatione loqui verbum, quod ſit influxus, de qua n: 2951. 5481, & quia influxus, eſt a parte alterius receptio, n: 5743; & ex ſignificatione aurium, quod ſit obedientia, de qua n: 4551. 4653, hic benigna auſcultatio ſeu auditio, quia inferior loquitur ad ſuperiorem ſe; inde patet, quod per loquatur quæſo ſervus tuus verbum in auribus Domini mei, ſignificetur ſupplicatio de receptione & auditione.

5798. Et non accendatur ira tua in ſervum tuum, quod ſignificet ne avertat ſe, conſtat a ſignificatione iræ, quod ſit averſio, de qua n: 5034, qui enim iraſcitur, is ſe avertit, nam non cogitat ſicut alter, ſed in illo ſtatu contra illum: quod ira ſit averſio, patet a pluribus locis in Verbo, imprimis ab illis, ubi tribuitur Jehovæ ſeu Domino ira & excandeſcentia, per quam ſignificatur averſio, non quod Jehovah ſeu Dominus ſe uſquam avertat, ſed quod homo, & cum homo ſe avertit, apparet ei ſicut Dominus, nam non auditur; ſecundum apparentiam ita loquitur Verbum. Et quia ira eſt averſio, eſt etiam oppugnantia contra bonum & verum a parte illorum qui ſe averterunt, a parte autem

 illorum

illorum qui ſe non averterunt, non eſt oppugnantia, ſed repugnantia quia averſatio mali & falſi: quod ira ſit *oppugnantia*, n: 3614, oſtenſum eſt; quod etiam ſit *averſio*, & quoque *pæna* cum oppugnant bonum & verum, patet ab his locis; apud Eſaiam "Væ ſtatuentibus ſtatuta iniquitatis, infra vinctum & infra occiſos cadent; in omni tamen hoc *non revertetur ira Ipſius.* Væ Aſchuri, *virga iræ meæ* contra gentem hypocriticam mittam illum, & contra *populum excandeſcentiæ* mandabo illum; ille non rectum cogitat, & cor ejus non rectum meditatur" x: 4. 5. 6. 7: ira & excandeſcentia pro averſione & oppugnantia a parte hominis, punitio tunc & non auditio apparet ſicut ira; & quia a parte hominis, dicitur, væ ſtatuentibus ſtatuta iniquitatis; ille non rectum cogitat, & cor ejus non rectum meditatur. Apud Eundem "Jehovah cum *vaſis iræ ſuæ* ad perdendum omnem terram; ecce Jehovah *venit crudelis, indignatione, excandeſcentia & ira*, ad ponendum terram in vaſtitatem, ut peccatores ejus perdat ex ea. Commovebo cœlum, & commovebitur terra e loco ſuo, *in indignatione Jehovæ Zebaoth*, & *in die excandeſcentiæ iræ Ipſius*" xiii: 5. 9. 13; Cœlum & terra ibi pro Eccleſia, quæ quia averterat ſe a vero & bono, deſcribitur vaſtatio & exitium ejus per indignationem, iram, & excandeſcentiam Jehovæ, cum tamen eſt prorſus contrarium, nempe quod homo, qui in malo, indignetur, iraſcatur, & excandeſcat, tum opponat ſe contra bonum & verum, pæna quæ ex malo, tribuitur Jehovæ propter apparentiam; alibi paſſim in Verbo, ultimum tempus Eccleſiæ & ejus exitium, vocatur dies iræ Jehovæ. Apud Eundem "Fregit Jehovah baculum impiorum, virgam dominantium, *percuties populos in furore, plaga non curabili*, dominans *cum ira* gentibus" xiv: 5. 6; ſimiliter hac, ſe habet hoc ſicut facinoroſus qui ex lege punitur, quod tribuat regi ſeu judici, non ſibi, malum pænæ. Apud Eundem "Jacob & Iſrael, quia non voluerunt in viis Jehovæ ambulare, nec audiverunt legem Ipſius, *effudit ſuper illum excandeſcentiam iræ*, & violentiam belli" xlii: 24. 25. Apud Jeremiam "Pugnabo Ego contra vos, in manu extenſa, & brachio forti, & *in ira*, & *in excandeſcentia*, & *in fervore magno. Ne exeat ſicut ignis furor meus*, & *ardeat* & *non exſtinguatur* propter malitiam operum veſtrorum" xxi: 5. 12; hic furor, ira, fervor magnus non aliud ſunt quam mala pænæ propter averſionem & oppugnantiam contra bonum & verum; ex Lege Divina omne malum ſecum habet pænam, & quod mirum, in altera vita malum & pæna cohærent, ut primum enim infernalis ſpiritus malum ſupra ſolitum facit, adſunt ſpiritus punitores, & puniunt, & hoc abſque advertentia; quod ſit malum pænæ propter averſionem, patet, nam dicitur "propter malitiam operum veſtrorum" Apud Davidem "Miſit in eos *excandeſcentiam iræ ſuæ, indignationem*, & *furorem*, & anguſtiam, & immiſſionem Angelorum malorum. Direxit viam *iræ ſuæ*, non prohibebat a morte animam eorum" Pſalm: lxviii: 49. 50: videantur etiam Eſai: xxx: 27. 30. Cap: xxxiv: 2. Cap: xliii: 3. 6. Cap: liv: 8. Cap: lvii: 17. Cap: lxiii: 6. Cap: lxvi: 15. Jer: iv: 8. Cap: vii: 20. Cap: xv: 14. Cap: xxxiii: 5. Ezech: v: 13. 17. Deut: ix: 15. 17. Cap: xxix: 19. 20. 22. 23 Apoc: xiv: 9. 10. Cap: xv: 7; Excandeſcentia, ira,

ira, indignatio, furor, etiam his in locis pro averſione, oppugnantia, & inde pœna; quod pœna averſionis & oppugnantiæ tribuatur Jehovæ ſeu Domino, & dicatur ira, excandeſcentia, & furor apud Ipſum, eſt quia gens ex Jacobo tenenda erat in repræſentativis Eccleſiæ, ſolum externis, in quibus teneri non potuit niſi per timorem & terrorem pro Jehovah, & niſi crediſſet quod ex ira & excandeſcentia illis malum faceret; qui in externis ſunt abſque interno, nuſquam aliter ad externa facienda poſſunt adduci, nihil enim interius eſt quod obligat; etiam ſimplius intra Eccleſiam nec aliter ex apparentia capiunt, quam quod Deus iraſcatur cum aliquis malum facit. At uſque quiſque videre poteſt, qui reflectit, quod nihil iræ, minus furoris ſit apud Jehovam ſeu Dominum, eſt enim ipſa Miſericordia, & eſt Ipſum Bonum, & infinite ſupra velle alicui malum; homo qui in charitate erga proximum eſt, nec is alicui malum facit; omnes angeli in cœlo ſunt tales, quid non Ipſe Dominus. Sed ita ſe res in altera vita habet, cum Dominus redigit in ordinem cœlum & ſocietates ibi, quod fit continue ob novos advenas & dat illis beatum & felix; cum hoc influit in ſocietates quæ in oppoſito ſunt (in altera enim vita omnes ſocietates cœli habent ſibi oppoſitas ſocietates in inferno, inde æquilibrium,) & hæ ſentiunt mutationem ex præſentia cœli, tunc iraſcuntur & excandeſcunt, & erumpunt in malum, & ſimul tunc incurrunt in malum pœnæ; præterea etiam cum mali ſpiritus aut genii approximant ad lucem cœli, incipiunt angi & cruciari, n: 4225. 4226; hoc tribuunt cœlo, conſequenter Domino, cum tamen illi ipſi ſunt, qui ſibi inducunt cruciatum, malum enim torquetur cum accedit ad bonum; inde conſtare poteſt, quod a Domino non niſi quam bonum, & quod omne malum ſit ab ipſis illis, qui ſe avertunt, in oppoſito ſunt, atque oppugnant. Ex hoc arcano patet quomodo ſe res habet.

5799. Quia ſicut tu ſicut Pharao, quod ſignificet quod ei dominium ſuper Naturale, conſtat ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale in communi, de qua n: 5160; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua prius; quod Internum dominium habeat ſuper naturale, repræſentatur per quod Joſephus præfectus ſit ſuper omnem terram Ægypti, & quoque ſuper totam domum Pharaonis, Geneſ: Cap: XLI: 40. 41.

5800. Dominus meus interrogavit ſervos ſuos, dicendo, quod ſignificet perceptionem cogitationis eorum, conſtat ex ſignificatione interrogare, quod ſit percipere alterius Cogitationem, de qua n: 5597; quod interrogare id ſignificet, eſt quia in ſpirituali mundo ſeu in cœlo, non aliquis opus habeat interrogare alterum quid cogitat de talibus quæ affectionis ejus ſunt, quia unus percipit alterius cogitationem quæ inde; & præterea Internum quod Joſephus repræſentat, non interrogat Externum quod filii Jacobi repræſentant, nam Externum omne ſuum habet ab Interno; exinde etiam patet, quod per interrogare ſignificetur perceptio cogitationis. Etiam in Verbo paſſim occurrit, quod Jehovah interroget hominem, cum tamen omnia & ſingula, quæ cogitat, novit; at id fit, quia homo non aliter credit, quam quod cogitatio ſua nemini pateat quia intus in ſe, ex apparentia illa & inde fide, fit interrogatio.

5801. An ſit nobis pater vel frater, quod ſignificet quod ſit bonum a quo &

& verum per quod, conſtat a repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale ſeu bonum veri, de qua n: 3654. 4598; quod ſit bonum *a quo*, eſt quia a bono ſpirituali ſunt vera in naturali; & a repræſentatione Benjaminis, qui hic frater, quod ſit verum; quod ſit verum *per quod*, eſt quia per illud conjunctio eſt verorum Eccleſiæ in naturali, quæ filii Jacobi repræſentant, cum bono ſpirituali quod Iſrael; & quia conjunctio per illud, deſcribitur multis, quomodo pater amavit Benjaminem, qui id verum repræſentat; & quomodo Jehudah cum reliquis non reverti potuerunt ad patrem ſuum, niſi Benjamin eſſet cum illis. De hoc Vero videatur infra n: 5835.

5802. Et diximus ad dominum meum, quod ſignificet reciprocam perceptionem, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; quod ſit perceptio reciproca, patet.

5803. Eſt nobis pater ſenex, quod ſignificet quod illis bonum ſpirituale a quo, conſtat a repræſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit bonum ſpirituale a quo, de qua mox ſupra n: 5801. Quod repræſentationem Iſraelis attinet, videatur n: 4286. 4292. 4570, quod nempe repræſentet Eccleſiam ſpiritualem, & quidem ejus Internum, quod eſt bonum veri, ſeu bonum ſpirituale e naturali: quid bonum ſpirituale ſeu bonum veri, videatur n: 5526. 5733.

5804. Et natus ſenectutum minimus, quod ſignificet inde verum quod novum, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt natus minimus, quod ſit verum, de qua ſupra n: 5801; quod etiam natus ſeu filius ſit verum, videatur n: 489. 491. 1147 2629. 3373; & ex ſignificatione ſenectutus, quod ſit novum vitæ, de qua 3492. 4620. 4676; inde patet, quod per natum ſenectutum minimum, ſignificetur verum quod novum. Cum hoc ita ſe habet; homo, qui regeneratur & fit ſpiritualis, is primum per verum ad bonum ducitur, non enim ſcit homo, quid bonum ſpirituale, ſeu quod idem, bonum Chriſtianum, niſi per verum, ſeu per doctrinale quod ex Verbo; ita initiatur in bonum; poſtea cum initiatus eſt, non amplius per verum ducitur ad bonum, ſed per bonum ad verum, nam tunc ex bono non modo videt vera quæ prius ſciverat, ſed etiam ex bono producit nova, quæ non prius ſciverat, nec ſcire potuerat; bonum enim ſecum habet, quod deſideret vera, his enim quaſi nutritur, nam perficitur ab illis; hæc vera, ſeu vera nova multum differunt a veris quæ antea ſciverat, nam quæ antea ſciverat, parum vitæ habuerunt, at quæ dein accipit, ex bono vitam habent. Cum homo ad bonum per verum venerat, tunc eſt Iſrael, & verum, quod tunc ex bono, hoc eſt, per bonum a Domino accipit, eſt verum novum, quod repræſentatur per Benjaminem, quamdiu is erat apud patrem ſuum. Per hoc verum fructificat ſe bonum in naturali, & producit vera, in quibus bonum, innumerabilia; ita regeneratur naturale, & fit per fructificationem primum ſicut arbor cum fructibus bonis, & ſucceſſive ſicut hortus. Ex his patet, quid intelligitur per verum novum ex bono ſpirituali.

5805. Et frater ejus mortuus, quod ſignificet quod bonum internum non ſit, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4592.

n: 4592. 4963. 5249. 5307. 5331. 5332, ita bonum internum, hoc enim idem eſt cum cœleſti ſpiritualis; & ex ſignificatione mortuus eſſe, quod ſit non amplius eſſe, de qua n: 494. Inter repræſentationem Joſephi, quod ſit bonum internum, & repræſentationem Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, hæc eſt differentia; Joſephus eſt bonum internum ex rationali, & Iſrael eſt bonum internum ex naturali, videatur n: 4286; quæ differentia eſt, qualis inter bonum cœleſte ſeu bonum quod eſt Eccleſiæ cœleſtis, & bonum ſpirituale ſeu bonum quod eſt Eccleſiæ ſpiritualis; de quibus bonis ſæpius in præcedentibus actum eſt: tale bonum internum, nempe cœleſte, dicitur quod ibi non ſit; & ſignificatur per quod frater ejus mortuus ſit.

5806. Et relictus ille ſolus matri ſuæ, quod ſignificet quod id verum ſolum Eccleſiæ, conſtat ex repæſentatione Benjaminis, qui hic eſt qui ſolus relictus, quod ſit verum novum, de qua mox ſupra n: 5804; & ex ſignificatione matris, quod ſit Eccleſia, de qua n: 289. 2691. 2717. 5580. Cum hoc, quod id verum, quod hic Benjamin repræſentat, & deſcribitur ſupra n: 5804, ſit ſolum verum Eccleſiæ, ita ſe habet; hoc verum eſt id verum quod ex bono ſpirituali, quod Iſrael, & quod repræſentat Benjamin cum apud patrem, at adhuc interius verum cum apud Joſephum: illud verum, quod Benjamin apud patrem ſuum repræſentat, & vocatur verum novum, eſt quod ſolum facit hominem, ut ſit Eccleſia, nam in hoc vero, ſeu in illis veris eſt vita a bono, hoc eſt, homo qui in veris fidei eſt ex bono, is eſt Eccleſia, non autem homo qui in veris fidei eſt, & non in bono charitatis, vera enim apud hunc mortua ſunt, tametſi fuiſſent eadem vera: inde conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum hoc, quod id verum ſolum Eccleſiæ ſit.

5807. Et pater ejus amat illum, quod ſignificet quod conjunctio ei ſit cum bono ſpirituale e naturali, conſtat ex ſignificatione amoris, quod ſit conjunctio, de qua ſequitur; & a repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt qui amat illum, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 4286. 4598; & a repræſentatione Benjaminis, qui eſt ille quem pater amat, quod ſit verum novum, de qua ſupra n: 5804. 5806; hujus veri conjunctio cum bono illo eſt, quæ ſignificatur per quod pater amat illum: cum hoc vero non poteſt non eſſe conjunctio, quia ex bono illo eſt; inter verum illud ac bonum, talis eſt conjunctio qualis inter patrem & filium; eſt etiam talis conjunctio, qualis inter mentis velle & ejus intelligere, omne bonum enim eſt voluntatis, & omne verum eſt intellectus; tum voluntas vult bonum, tunc inſinuatur hoc intellectui, & ibi formatur ſecundum boni quale tunc, hæc forma eſt verum; & quia verum hoc novum ita naſcitur, patet quod conjunctio erit. Quod Amorem attinet, quod ſit conjunctio, ſciendum, quod amor ſit conjunctio ſpiritualis, quia eſt conjunctio mentium, ſeu cogitationis & voluntatis duorum; inde patet, quod amor in ſe ſpectatus ſit purum ſpirituale, & quod naturale ejus ſit jucundum conſociationis & conjunctionis: quod eſſentiam ejus attinet, eſt amor harmonicum reſultans ex mutationibus ſtatus & variationibus in formis ſeu ſubſtantiis, ex quibus mens humana conſiſtit; harmonicum illud ſi ex forma cœleſti, eſt amor cœleſtis; inde conſtare poteſt, quod amor aliunde originem ducere nequeat

queat, quam ex ipſo Divino amore, qui a Domino; ita quod amor ſit Divinum,, quod influit in formas, & diſponit illos, ut mutationes ſtatus & variationes ſint in harmonia cœli. At amores oppoſiti, nempe amores ſui & mundi, non conjunctiones ſunt, ſed disjunctiones; apparent quidem ſicut conjunctiones, ſed hoc fit, quia alter ſpectat alterum ſicut unum cum ſe quamdiu unum facit cum illo, in lucris, in aucupandis honoribus, in vindicandis & perſequendis illis qui ſe opponunt; ſed ut primum unus alteri non favet, eſt disjunctio. Aliter amor cœleſtis, hic prorſus averſatur alicui bene facere propter ſe, ſed facit propter bonum quod apud alterum & quod accipit a Domino, conſequenter propter Ipſum Dominum, a Quo bonum.

5808. Et dixiſti ad ſervos tuos, quod ſignificet perceptionem datam, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, & quia ad illos, eſt perceptio data.

5809. Deſcendere facite illum ad me, quod ſignificet quod verum illud quod novum ſubjicietur bono interno, conſtat a ſignificatione deſcendere facere, nam venire ad internum, ut conjungatur, eſt ei ſubjici, omne enim quod inferius eſt ſeu exterius, prorſus ſubordinabitur & ſubjicietur ſuperiori ſeu interiori, ut conjunctio exiſtat; & a repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt ille quem deſcendere facerent, quod ſit verum novum, de qua ſupra n: 5804. 5806; & ex repræſentatione Joſephi, qui eſt ille ad quem deſcenderet, quod ſit bonum internum, de qua prius.

5810. Et ponam oculum meum ſuper illum, quod ſignificet influxum tunc veri a bono, conſtat ex ſignificatione ponere oculum ſuper aliquem, quod ſit communicare verum quod fidei: quod oculus correſpondeat viſui intellectuali & veris fidei, videatur n: 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; & quia ponere oculum ſuper aliquem, eſt communicatio, etiam eſt influxus; Bonum internum enim, quod Joſephus repræſentat, cum vero quod Benjamin, non communicat aliter quam per influxum, nam verum hoc inferius eſt.

5811. Et diximus ad dominum meum, quod ſignificet perceptionem reciprocam, ut ſupra n: 5802.

5812. Non poteſt puer relinquere patrem ſuum, quod ſignificet quod verum illud a bono ſpirituali ſeparari nequeat, conſtat a ſignificatione relinquere, quod ſit ſeparari; ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale e naturali; de qua n: 4286. 4598. 5807; & ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit verum novum, de qua n: 5804. 5806; hoc verum puer dicitur, quia natum ultimo; non enim prius naſcitur hoc verum, quam cum homo regeneratus, tunc novum vitæ accipit per novum hoc verum conjunctum bono, inde quoque hoc verum ſignificatur per natum ſenectutum minimum, n: 5804.

5813. Et relinquat patrem ſuum, & morietur, quod ſignificet ſi ſepararetur quod periret Eccleſia, conſtat ex ſignificatione relinquere, quod ſit ſeparari, ut mox ſupra n: 5812; & ex ſignificatione mori, quod ſit non amplius eſſe, de qua n: 494, ita perire: quoniam hoc verum conjunctum bono ſpirituali, facit Eccleſiam, n: 5806, idcirco ſi id ſepararetur a bono illo, Eccleſia periret; & præterea Iſrael, qui hic pater, repræſentat Eccleſiam, n:

4286,

5286, ſed non abſque hoc vero.

5814. Et dixiſti ad ſervos tuos, quod ſignificet perceptionem de illa re, ut ſupra n: 5808.

5815. Si non deſcendat frater veſter minimus cum vobis, quod ſignificet ſi non ſubjiciatur bono interno, conſtat ab illis quæ ſupra n: 5809, dicta ſunt.

5816. Non addetis videre facies meas, quod ſignificet quod ſic nulla miſericordia & conjunctio cum veris in naturali, conſtat ex ſignificatione faciei, cum prædicatur de Domino, quod ſit Miſericordia, de qua n: 222. 223. 5585, inde, non videre facies, eſt quod nulla miſericordia, n: 5585. 5592, & cum nulla miſericordia, etiam nulla eſt conjunctio; eſt enim nullus amor, qui eſt conjunctio ſpiritualis; amor Divinus vocatur Miſericordia reſpective ad genus humanum in tantis miſeriis conſtitutum: quod nulla conjunctio cum veris in naturali, eſt quia per filios Jacobi, ad quos illa verba dicta ſunt, vera in naturali repræſentantur, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512. Cum hoc, quod nulla Miſericordia & conjunctio cum veris in naturali, niſi Verum, quod per Benjaminem repræſentatur, ſubjiceretur Bono Interno, quod Joſephus, ita ſe habet; Verum quod facit ut homo ſit Eccleſia, eſt id verum quod ex bono; cum enim homo in bono eſt, tunc ex bono videt vera, & percipit illa, & ſic credit quod vera ſint, nuſquam autem ſi homo non in bono eſt; bonum eſt ſicut flammula, quæ dat lucem & illuminat, & facit ut homo vera videat, percipiat, & credat; affectio enim veri ex bono determinat viſum internum illuc, & abſtrahit illum a mundanis & corporeis, quæ tenebras obducunt; tale verum eſt, quod hic Benjamin repræſentat; quod id verum unicum Eccleſiæ ſit, videatur 5806, hoc eſt, unicum quod facit ut homo ſit Eccleſia; ſed hoc verum omnino ſubjectum erit Bono Interno, quod repræſentatur per Joſephum, per Bonum Internum enim influit Dominus, & dat veris quæ infra, vitam, ita quoque huic Vero, quod eſt ex Bono Spirituali e naturali, quod repræſentatur per Iſraelem, n: 4286. 4598: ex his quoque patet, quod conjunctio fiat per hoc Verum cum Veris quæ infra; nam niſi hoc verum ſubjectum foret Bono Interno, ut inde habeat influxum boni in ſe, nulla foret receptio Miſericordiæ, quæ continue a Domino *fluit* per Bonum Internum influit, nullam enim eſſet medium; & ſi nulla receptio Miſericordiæ, etiam nulla conjunctio foret: hæc ſunt, quæ ſignificantur per ſi non deſcendat frater noſter minimus cum nobis, non addetis videre facies meas.

5817. Et fuit, cum aſcendimus ad ſervum tuum patrem meum, quod ſignificet elevationem ad bonum ſpirituale, conſtat ex ſignificatione aſcendere, quod ſit elevatio, de qua ſequitur; & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 4286. 4598. Elevatio, quæ per aſcendere ſignificatur, eſt verſus interiora, ut hic a veris in naturali, quæ repræſentantur per decem filios Jacobi, ad bonum ſpirituale e naturali, quod repræſentatur per Iſraelem; naturale enim eſt exterius & eſt interius, n: 5497. 5649; in naturali interiori eſt bonum ſpirituale, quod Iſrael, & in naturali exteriori ſunt vera Eccleſiæ, quæ ſunt filii Jacobi: inde per aſcendere

ad patrem ſignificatur elevatio ad bonum ſpirituale.

5818. Et indicavimus verba domini mei, quod ſignificet cogitationem ejus sei, conſtat abſque explicatione.

5819. Et dixit pater noſter, quod ſignificet apperceptionem ex bono ſpirituali, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 3654. 4286. 4598.

5820. Revertimini, emite nobis parum cibi, quod ſignificet quod appropriandum bonum veri, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit appropriare ſibi, de qua n: 5397. 5406. 5410. 5426; & ex ſignificatione cibi, quod ſit bonum veri, de qua n: 5410. 5426. 5487. 5582. 5588. 5655. Cibus ſpiritualis eſt in genere omne bonum, in ſpecie autem eſt bonum, quod acquiritur per verum, hoc eſt, verum voluntate & actu, hoc enim fit bonum ex velle & agere, & vocatur bonum veri; verum niſi fiat ita bonum, non conducit homini in altera vita ad quicquam, cum enim in alteram vitam venit, diſſipatur, quia non convenit cum ejus velle, proinde non cum ejus amoris jucundo; qui vera fidei didicit in mundo, non propter velle & agere illa, & ſic vertere in bona, ſed modo propter ſcire, & docere illa, honoris & lucri cauſa, etiam ſi inde eruditiſſimus in mundo audit, uſque vera illa in altera vita ei auferuntur, & is relinquitur ſuo velle, hoc eſt, ſuæ vitæ; & tunc qualis fuerat in ſua vita, talis manet; & quod mirum, tunc averſatur omnia vera fidei, & apud ſe negat, utcunque prius illa confirmaverat. Vera itaque vertere in bona per velle & agere illa; hoc eſt, per vitam, eſt quod intelligitur per appropriare ſibi bonum veri, quod ſignificatur per emite nobis parum cibi.

5821. Et diximus, non poſſumus deſcendere, quod ſignificet objectionem, conſtat abſque explicatione.

5822. Si ſit frater noſter minimus cum nobis, & deſcendemus, quod ſignificet niſi una ſit medium conjungens, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt frater minimus, quod ſit medium conjungens, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5639. 5688. Cum hoc, quod Benjamin repræſentet medium inter cœleſte ſpiritualis ſeu Bonum Internum, quod Joſephus, & inter vera in naturali, quæ ſunt decem filii Jacobi, & quoque quod repræſentet verum novum, ſupra n: 5804. 5806. 5809, ita ſe habet; Medium ut ſit medium trahet ab utroque, nempe ab Interno & Externo, alioquin non eſt Medium conjungens; Medium quod Benjamin repræſentat, trahit ab Externo ſeu Naturali, quod ſit ibi verum novum, nam Verum novum quod repræſentat, eſt in Naturali, quia eſt ex Bono ſpirituali e naturali, quod pater ejus ut Iſrael repræſentat, n: 5686. 5689; at Medium illud trahit ab Interno, quod per Joſephum repræſentatur, per influxum, ita trahit ab utroque; hæc cauſa eſt, quod Benjamin repræſentet Medium conjungens, & quoque Verum novum; Verum conjungens cum apud patrem ſuum, Medium conjungens cum apud Joſephum. Hoc eſt arcanum, quod clarius exponi nequit; ſed intelligi non poteſt, niſi ab illis qui in cogitatione ſunt, quod apud hominem Internum detur & Externum, inter ſe diſtincta, ut & qui ſimul in affectione ſciendi vera, ſunt

hi

hi illuſtrantur a luce cœli quoad partem intellectualem, ut videant quod alii non vident, ita quoque hoc arcanum.

5823. Quia non poſſumus videre facies viri, quod ſignificet quia nulla miſericordia & conjunctio, conſtat ab illis ſupra n: 5816, ubi eadem verba.

5824. Et frater noſter minimus non ille cum nobis, quod ſignificet per medium, conſtat a repræſentatione Benjaminis, quod ſit Medium, de qua mox ſupra n: 5822.

5825. Et dixit ſervus tuus pater noſter ad nos, quod ſignificet perceptionem ex bono ſpirituali, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius: & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 3654. 4598. 5801. 5803. 5807.

5826. Vos noſtis, quod binos pepererit mihi uxor mea, quod ſignificet ſi Bonum ſpirituale ſit quod Eccleſiæ, quod Internum bonum & verum erit, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hæc de ſe dicit, quod ſit Bonum ſpirituale e naturali, de qua mox ſupra n: 5825; ex repræſentatione Rachelis, quæ hic uxor, quæ binos ei pepererat, quod ſit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; & a repræſentatione Joſephi, tum Benjaminis, qui ſunt bini quos pepererat, quod ſint Internum Bonum & Verum, Joſephus Internum Bonum, & Benjamin Interius Verum. Cum hoc, quod Internum Bonum & Verum erit, ſi bonum ſpirituale ſit quod Eccleſiæ, ita ſe habet; Bonum Spirituale, quod Iſrael repræſentat, eſt Bonum Veri, hoc eſt, Verum voluntate & actu; hoc verum, ſeu hoc bonum veri facit apud hominem, ut ſit Eccleſia; quando verum implantatum eſt voluntati, quod percipitur ex eo, quod afficiatur vero propter finem ut vivat ſecundum illud, tunc eſt Bonum & Verum Internum: cum homo in hoc bono & vero eſt, tunc eſt in illo Regnum Domini, conſequenter eſt is Eccleſia, & una cum conſimilibus facit Eccleſiam in communi; inde conſtare poteſt, quod Eccleſia ut ſit Eccleſia, eſſe debeat Bonum ſpirituale, hoc eſt, bonum veri, nequaquam autem ſolum verum, ex quo ſolo hodie Eccleſia vocatur Eccleſia, & per quod diſtinguitur una ab altera; cogitet quiſque ſecum, an verum ſit aliquid, niſi pro fine habeat vitam; quid doctrinalia abſque illo fine; ſicut quid præcepta decalogi abſque vivere ſecundum illa; ſi enim quis illa ſcit, & omnem illorum ſenſum in amplitudine, & uſque vivit contra illa, ad quid conducunt, nonne ad nihilum, & quibuſdam ad damnationem; ſimiliter ſe habet cum doctrinalibus fidei e Verbo, quæ ſunt præcepta vitæ Chriſtianæ, ſunt enim leges ſpirituales; hæ nec ad aliquid conducent, niſi fiant vitæ; expendat homo apud ſe, num ſit apud illum quod eſt aliquid, niſi quod intrat ipſam vitam ejus; & num alibi vita hominis, quæ vita, quam in voluntate: inde nunc eſt, quod a Domino, in Veteri Teſtamento dictum, & in Novo confirmatum, quod omnis Lex, & omnes prophetæ fundentur in amore in Deum, & in amore erga proximum, ita in ipſa vita, non autem in fide abſque vita, ita nequaquam in ſola fide, conſequenter nec in confidentia, hæc enim abſque charitate erga proximum, non dabilis eſt; ſi apparet in diſcriminibus vitæ, & cum mors præ foribus eſt apud malos, eſt illa confidentia ſpuria vel falſa, nam apud illos in altera vita ne hilum ejus con-

 fidentia

fidentia apparet, utcunque prope mortem cum ardore apparenter tale confeſſi fuerint; quod fides ſive voces illam confidentiam, ſive fiduciam, nihil efficiat apud malos, Ipſe Dominus docet apud Johannem "Quotquot receperunt, dedit illis poteſtatem, ut filii Dei eſſent, credentibus in Nomen Ipſius; qui non ex ſanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, ſed ex Deo nati ſunt" 1:12.13; qui ex ſanguinibus pro illis qui violentiam charitati inferunt, n: 374. 3005, tum qui verum prophanant, n: 4735; qui ex voluntate carnis, pro illis qui in malis ex amore ſui & mundi ſunt, n: 3813; qui ex voluntate viri, pro illis qui in perſuaſionibus falſi, vir enim ſignificat verum, & in oppoſito ſenſu falſum; a Deo nati, pro illis qui regenerati ſunt a Domino, & inde in bono; hi ſunt qui recipiunt Dominum, & hi ſunt qui credunt in Nomen Ipſius, & hi ſunt quibus dat poteſtatem ut filii Dei ſunt, non autem illis; ex quibus manifeſte patet, quid ſola fides ad ſalutem facit. Porro ut homo regeneretur & fiat Eccleſia, introducetur per verum ad bonum, & tunc introducitur, cum verum fit voluntate & actu verum, hoc verum eſt bonum, & vocatur bonum veri, & producit nova vera continue, nam tunc primum fructificat ſe; verum quod producitur ſeu fructificatur inde, eſt quod vocatur verum internum, & bonum a quo, vocatur bonum internum; nam prius nihil fit internum, quam cum implantatum eſt voluntati, voluntarium enim eſt intimum hominis quamdiu bonum & verum extra voluntatem ſunt, & ſolum in intellectu, ſunt extra hominem, nam intellectus eſt extra, & voluntas eſt intra.

5827. Et exivit unus a me, quod ſignificet diſceſſionem apparentem Interni boni, conſtat a ſignificatione exire, ſeu abire, quod ſit diſceſſio; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum Bonum, de qua prius; quod diſceſſio apparens fuerit, patet, nam Joſephus vixit. Cum hoc ita ſe habet; per illa, quæ memorantur de Joſepho, a principio ad finem, repræſentatur in ſuo ordine Glorificatio Humani Domini; conſequenter in ſenſu inferiori Regeneratio hominis, nam hæc eſt imago ſeu typus glorificationis Domini, n: 3130. 3212. 3246. 3490. 4402, 5688: cum Regeneratione hominis ita ſe habet, quod in primo ſtatu, quando homo introducitur per verum in bonum, verum appareat manifeſte, quia in lumine mundi eſt, & non procul a ſenſualibus corporis, bonum autem non ita, hoc enim eſt in lumine cœli, & procul a ſenſualibus corporis, eſt enim intus in hominis ſpiritu; inde eſt, quod verum quod fidei appareat manifeſte, non autem bonum, tametſi hoc adeſt continue, & influit, & facit ut vera vivant; alioquin nuſquam regenerari poſſet homo; at cum hic ſtatus peractus eſt, tunc bonum ſe manifeſtat, & hoc per amorem erga proximum, & per affectionem veri propter vitam: hæc ſunt, quæ quoque repræſentantur per Joſephum, quod ablatus ſit, & non apparuerit patri ſuo, & quod poſtea ei ſe manifeſtaverit; intelligitur etiam hoc per diſceſſionem apparentem Interni Boni, quæ ſignificatur per exivit unus a me.

5828. Et dixi, verumtamen diſcerpendo diſcerptus eſt, quod ſignificet apperceptionem quod a malis & falſis perierit, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; & a ſignificatione diſcerpi, quod ſit a malis & falſis

falſis perire, nempe Bonum internum, quod per Joſephum repræſentatur, n: 5805: quod diſcerpi id ſignificet, eſt quia in mundo ſpirituali non alia datur diſcerptio, quam boni a malis & falſis; ſe habet hoc ſicut mors & quæ mortis ſunt, hæc in ſenſu ſpirituali ſignificant non mortem naturalem, ſed mortem ſpiritualem, quæ eſt damnatio; nam alia mors non eſt in mundo ſpirituali; ſimiliter diſcerptio in ſenſu ſpirituali non ſignificat diſcerptionem, qualis eſt quæ fit a feris, ſed diſcerptionem boni a malis & falſis; etiam feræ quæ diſcerpunt in ſenſu ſpirituali ſignificant mala cupiditatum & falſa inde, hæc etiam in altera vita repræſentantur per feras: Bonum, quod a Domino continue influit apud hominem, non niſi quam a malis & inde falſis, & a falſis & inde malis, perit; ut primum enim bonum illud continuum per Internum hominem ad Externum ſeu Naturalem, venit, obviam ei fit malum & falſum, per quæ bonum ſicut a feris variis modis diſcerpitur & exſtinguitur, inde influxus boni per Internum hominem inhibetur & ſiſtitur, conſequenter mens interior, per quam influxus, clauditur, & modo tantum ſpirituale per illam admittitur, ut Naturalis homo poſſit ratiocinari & loqui, ſed tunc ſolum ex terreſtribus, corporeis & mundanis, & quidem contra bonum & verum, aut ſimulate ſeu doloſe ſecundum illa. Univerſalis lex eſt, quod influxus ſe accommodet ſecundum effluxum, ſique inhibetur effluxus quod inhibeatur influxus; per Internum hominem eſt influxus boni & veri a Domino, per Externum erit effluxus, nempe in vitam, hoc eſt, in exercitio charitatis, quando is effluxus eſt, tunc continuus eſt influxus a cœlo, hoc eſt, per cœlum a Domino; at ſi non datur effluxus, ſed in Externo ſeu Naturali homine reſiſtentia, hoc eſt, malum & falſum, quæ bonum influens diſcerpunt & exſtinguunt, ſequitur ex lege univerſali ſupra memorata, quod influxus ſe accomodet ad effluxum; proinde quod retrahet ſe influxus boni, & ſic claudatur Internum per quod influxus, & per occluſionem illam fit ſtupiditas in ſpiritualibus, uſque adeo, ut homo qui talis nihil ſciat de vita æterna, nec ſcire velit; & demum fit inſania, ut objiciat falſa contra vera, & illa dicat vera & hæc falſa, & objiciat mala contra bona, & illa faciat bona & hæc mala; ita diſcerpit prorſus bonum. In Verbo memoratur paſſim Diſcerptum, & per id in ſenſu proprio ſignificatur id quod perit a falſis ex malis; quod autem perit ex malis, hoc vocatur Cadaver; at cum ſolum diſcerptum dicitur, tunc ſignificatur utrumque, unum enim involvit ſignificationem alterius, aliter quum unum dicitur cum altero, diſtinguitur enim tunc. Quia Diſcerptum in ſpirituali ſenſu ſignificabat id quod perierat a falſis ex malis, ideo prohibitum fuit in Eccleſia Repræſentativa, ne ullum diſcerptum comederent; quod nequaquam ita prohibitum fuiſſet, niſi ſpirituale id malum intelligeretur in cœlo; alioquin quid mali ineſſet diſcerptum a fera carnem comedere. De Diſcerptis quod non comederentur, ita apud Moſen "Adeps *Cadaveris* & adeps *Diſcerpti* fiet pro omni uſu, modo comedendo non comedetis illum" Levit: VII: 24. Apud Eundem "*Cadaver* & *Diſcerptum* non comedet, ut polluatur eo, Ego Jehovah" Levit: XXII: 8. Apud Eundem "Viri ſanctitatis eritis Mihi, ideo *Carnem in agro diſcerptum* non comedetis, canibus projicietis eam" Exod: XXII: 30. Apud Ezechielem "Ah

Domine

Domine Jehovih, dicit propheta, ecce anima mea polluta, & *Cadaver* & *Diſcerptum* non comedi a juventute mea huc uſque, ut non venerit in os meum *Caro abominationis*" IV: 14: ex his patet, quod abominatio fuerit comedere diſcerptum, non quia diſcerptum erat, ſed quia ſignificabat boni diſcerptionem a falſis quæ a malis, Cadaver autem boni mortem a malis. Diſcerptio boni a falſis & malis etiam in his locis apud Davidem in ſenſu interno intelligitur; "Similitudo impii ſicut leo, deſiderat *diſcerpere*, & ſicut leo juvenis, qui ſedet in latibulis" Pſalm: XVII: 12. Alibi "Aperuerunt contra me os ſuum, *leo diſcerpens* & rugiens" Pſalm: XXII: 14: & adhuc alibi "Ne rapiant ſicut leo Animam meam, *diſcerpens* ſed non eripiens" Pſalm: VII: 3; Leo pro illis qui vaſtant Eccleſiam. Supra, ubi de Joſepho agitur, quod venditus a fratribus, & tunica ejus tincta ſanguine ad patrem miſſa, etiam tunc pater ejus dixit "Tunica filii mei, *fera mala* comedit illum, *diſcerpendo diſcerptus eſt Joſeph*" Gen: XXXVII: 33; quod diſcerptus ſit a falſis quæ a malis diſſipatus, videatur ibi, n: 4777.

5829. Et non vidi illum hucuſque, quod ſignificet quod evanuit, conſtat abſque explicatione.

5830. Et ſumitis etiam hunc a cum faciebus meis, quod ſignificet ſi etiam verum novum diſcedat, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, qui eſt de quo hoc dicitur, quod ſit verum novum, de qua n: 5804. 5806. 5809. 5822; & ex ſignificatione ſumere illum a cum faciebus meis, quod ſit abalienare a bono ſpirituali, ita diſcedere; verum illud, quia ex bono ſpirituali, quod Iſrael, ſi diſcederet, actum foret de ipſo bono; nam bonum quale ſuum accipit a veris, & vera Eſſe ſuum accipiunt a bono, inde illis vita ſimul.

5831. Et accidet illi damnum, quod ſignificet a malis & falſis, conſtat ex ſignificatione accidere alicui damnum, quod ſit noceri a malis & falſis, non aliud damnum in ſpirituali ſenſu intelligitur; quia in ſpirituali mundo omne damnum eſt inde, nempe a malis & falſis.

5832. Et deſcendere facietis canitiem meam in malo ſepulchrum, quod ſignificet quod periturum bonum ſpirituale, & ſic internum Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 5807. 5812. 5813. 5817. 5819. 5825, & quod ſit internum Eccleſiæ ſpiritualis, n: 4286; ex ſignificatione canitiei, quod ſit ultimum Eccleſiæ; & ex ſignificatione deſcendere in malo ſepulchrum, quod ſit perire, de qua n: 4785, deſcendere in bono in ſepulchrum, & reſurgere, & regenerari, n: 2916. 2917. 5551, quare deſcendere in malo in ſepulchrum, eſt oppoſitum, ita perire. Cum hoc, quod periturum internum Eccleſiæ, ſi periret verum quod per Benjaminem repræſentatur, ita ſe habet; bonum habebit ſua vera ut ſit bonum, & vera habebunt ſuum bonum ut ſint vera; bonum abſque veris non eſt bonum, nec vera abſque bono, formant ſimul conjugium, quod vocatur conjugium cœleſte; quapropter ſi unum diſcedit, perit alterum, & unum ab altero poteſt diſcedere per diſcerptionem a malis & falſis.

5833. Et nunc ſicut venero ad ſervum tuum patrem meum, quod ſignificet bonum Eccleſiæ correſpondens bono ſpirituali quod Eccleſiæ internæ,

conſtat

conſtat ex repræſentatione Jehudæ, qui de ſe hæc loquitur, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 5583. 5603. 5782; & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater ejus, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 5807. 5812. 5813. 5817. 5819. 5825: Bonum Eccleſiæ, quod Jehudah repræſentat, eſt bonum Eccleſiæ externæ; at bonum ſpirituale, quod Iſrael, eſt bonum Eccleſiæ internæ, n: 4286; omnis enim Eccleſia Domini eſt Interna & Externa; & quæ ſunt Eccleſiæ Externæ, correſpondent illis quæ ſunt Eccleſiæ Internæ; ita quoque bonum Eccleſiæ quod Jehudah correſpondet bono ſpirituali quod Iſrael.

5834. Et puer non ille cum nobis, quod ſignificet ſi verum novum non una, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt puer, quod ſit verum novum, de qua n: 5804. 5806. 5822.

5835. Et anima ejus vincta in anima ejus, quod ſignificet cum arcta conjunctio, conſtat ex ſignificatione animæ, quod ſit vita, ita anima unius vincta in anima alterius, quod ſit unius vita in alterius, conſequenter quod ſit arcta conjunctio, nempe boni ſpiritualis, quod Iſrael, & veri ex illo bono, quod eſt Benjamin. Cum hoc, quod tam arcta conjunctio ſit inter bonum & ejus verum, ſicut anima unius quæ vincta eſt in anima alterius, ita ſe habet; mens hominis, quæ eſt ipſe homo, & ubi eſt vita hominis, habet binas facultates, unam quæ dicata veris quæ fidei, & alterum quæ dicata bono quod charitatis; facultas quæ dicata eſt, veris quæ fidei vocatur intellectus, & quæ dicata bono quod charitatis vocatur voluntas; ut homo ſit homo, binæ hæ facultates unum facient; ſed quod facultates illæ binæ hodie prorſus ſejunctæ ſint, conſtare poteſt ex eo, quod homo intelligere poſſit quod verum ſit, & quod uſque non poſſit velle illud; poteſt enim intelligere, quod vera ſint omnia quæ in decalogo, etiam quodamodo quæ in doctrinalibus quæ ex Verbo, imo etiam poteſt intellectualiter confirmare illa, & quoque per prædicationem, at uſque vult aliud, & ex velle facit aliud; inde patet, quod binæ illæ facultates apud hominem ſejunctæ ſint; ſed quod non ſejunctæ eſſe debeant, ſciri poteſt ex eo, quod intelligere verum elevaret illum verſus cœlum, at velle malum detraheret illum verſus infernum, & ſic penderet inter utrumque; at uſque ejus velle, in quo ipſiſſima ejus vita conſiſtit, auferret illum deorſum, ita inevitabiliter in infernum; ne itaque id fiat, binæ illæ facultates conjungendæ ſunt, quod fit per regenerationem a Domino, & hoc per implantationem veri quod fidei in bono quod charitatis; ſic enim per verum quod fidei, homo donatur novo intellectu, & per bonum quod charitatis donatur nova voluntate; inde binæ facultates, quæ faciunt unam mentem.

5836. Et erit, ſicut videre eum, quod non puer, & morietur, quod ſignificet quod bonum ſpirituale periturum, ſi nempe verum, quod eſt Benjamin, diſcederet, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua prius; & ex ſignificatione mori, quod ſit deſinere eſſe tale, de qua n: 494, ita perire. quod periret bonum, ſi deſcederet ejus verum, videatur ſupra n: 4830. 4832.

5837. Et deſcendere facient ſervi tui canitiem ſervi tui patris noſtri in mærore

rore ſepulchrum, quod ſignificet quod actum erit de Eccleſia, conſtat ab illis quæ ſupra n: 4832, explicata ſunt; ubi ſimilia. Quod hic Iſrael, qui pater, ſit Eccleſia, eſt quia bonum ſpirituale, quod is repræſentat, facit Eccleſiam apud hominem, uſque adeo, ut ſive dicas bonum ſpirituale, ſive Eccleſiam, idem ſit, ſeparari enim nequeunt; inde eſt, quod in Verbo, imprimis prophetico, Iſrael ſit Eccleſia ſpiritualis.

5838. Verſ: 32. 33. 34. *Quia ſervus tuus ſpoſpondit pro puero a cum patre ſuo, dicendo, ſi non reduxero illum ad te, & peccabo patri meo omnibus diebus. Et nunc maneat quæſo ſervus tuus loco pueri ſervus domino meo, & puer aſcendat cum fratribus ſuis. Quia quomodo aſcendam ad patrem meum & puer non ille cum me, forte videro malum quod inveniet patrem meum.* Quia ſervus tuus ſpoſpondit pro puero a cum patre meo, dicendo, ſignificat adjunctionem ſibi: ſi non reduxero illum ad te, ſignificat niſi conjungatur bono ſpirituali: & peccabo patri meo omnibus diebus, ſignificat averſionem, & ſic quod nullam Eccleſiæ bonum: & nunc maneat quæſo ſervus tuus loco pueri ſervus domino meo, ſignificat ſubmiſſionem: & puer aſcendat cum fratribus ſuis, ſignificat ut verum interius bono ſpirituali conjungatur: quia quomodo aſcendam ad patrem meum, & puer non ille cum me, ſignificat quod bonum ſpirituale e naturali abſque vero interiori: forte videro malum quod inveniet patrem meum, ſignificat apperceptionem quod peribit.

5839. Quia ſervus tuus ſpoſpondit pro puero a cum patre meo, dicendo, quod ſignificet adjunctionem, conſtat a ſignificatione ſpondere, quod ſit adjungere ſibi, ut prius n: 5609; Verum enim, quod Benjamin repræſentat, interea cum non ita apud bonum ſpirituale, quod pater, eſt, eſſe poteſt apud bonum Eccleſiæ Externæ, quod Jehudah repræſentat; bonum enim hoc, & bonum ſpirituale unum agunt per correſpondentiam.

5840. Si non reduxero illum ad te, quod ſignificet niſi conjungatur bono ſpirituali, conſtat ex ſignificatione reducere, quod ſit iterum conjungere; & a repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua ſæpe prius.

5841. Et peccabo patri meo omnibus diebus, quod ſignificet averſionem, & ſic quod nullum Eccleſiæ bonum, conſtat a ſignificatione peccare, quod ſit disjunctio, de qua n: 5229. 5474, ita averſio; & ſi ſe avertit bonum Eccleſiæ Externæ, quod Jehudah repræſentat, a bono Eccleſiæ Internæ, quod Iſrael, fit non amplius aliquod Eccleſiæ bonum, ipſa conjunctio facit, ut bonum ſit ex quo Eccleſia. Cum binis illis bonis, nempe bono Internæ Eccleſiæ, & bono Externæ, ita ſe habet; bonum Internæ Eccleſiæ ſeu bonum internum, per influxum producit bonum Externæ Eccleſiæ ſeu bonum externum; & quia ita, bonum internum elevat ad ſe bonum externum, ut ſpectet ſemet, & per ſemet ſurſum verſus Dominum; hoc fit quando conjunctio: at ſi disjunctio, bonum externum avertit ſe, & ſpectat deorſum, & ſic perit: hæc averſio eſt, quæ ſignificatur per peccabo patri meo omnibus diebus.

5842. Et nunc maneat quæſo ſervus tuus loco pueri ſervus domino meo, quod ſignificet ſubmiſſionem, conſtat ex eo, quod offerre ſe ſervum loco alterius, ſit privare ſe libero ex proprio, & ſe prorſus alteri ſubmittere. Per

hæc

hæc verba ſignificatur ſubmiſſio naturalis ſeu externi hominis ſub Interno; cum enim bonum ibi ſe ſubmittit, ipſa vera ibi ſe ſubmittunt, nam vera ſunt boni.

5843. Et puer aſcendat cum fratribus ſuis, quod ſignificet ut verum interius bono ſpirituali conjungatur, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit verum novum, de qua n: 5804. 5806. 5809. 5822, ita verum interius; & ex ſignificatione aſcendere cum fratribus, quod ſit iterum conjungi patri ſuo, hoc eſt, bono ſpirituali, quod per Iſraelem repræſentatur; Verum interius, quod hic Benjamin repræſentat, eſt verum novum, nam hoc interius eſt reſpective ad vera quæ infra; Verum enim quod procedit ex bono, eſt verum interius, ita hoc verum, quia ex bono ſpirituali, quod Iſrael: bonum charitatis ex voluntate, ita ex affectione, eſt internum bonum, ſeu internæ Eccleſiæ bonum; at bonum charitatis non ex affectione ſed ex obedientia, & non ex voluntate, ſed ex doctrinali, eſt bonum externum ſeu bonum Eccleſiæ externæ, ita quoque vera quæ inde.

5844. Quia quomodo aſcendam ad patrem meum, & puer non ille cum me, quod ſignificet quod bonum ſpirituale e naturali abſque vero interiori, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua prius; & ex repræſentatione Benjaminis, qui hic eſt puer, quod ſit verum interius, de qua mox ſupra n: 5843.

5845. Forte videro malum quod inveniet patrem meum, quod ſignificet apperceptionem quod peribit, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere, de qua n: 2807. 3863. 4403 ad 4421, & inde appercipere, n: 3764. 4567. 5400; quod peribit, ſignificatur per malum quod inveniet illum; ſimiliter ac per deſcendere facere canitiem in malo ſepulchrum, n: 4832; tum ſi non pater videret eum cum fratribus, quod moreretur, n: 5836, hoc malum eſt, quod ſignificatur. Quod bonum ſpirituale, quod Iſrael, periturum, ſi diſcederet Verum quod Benjamin, videatur ſupra n: 4833.

De Angelis & Spiritibus apud hominem.

5846. *INFLUXUS e mundo ſpirituali in hominem in genere ita ſe habet, quod homo nihil cogitare, nec velle poſſit a ſemet, ſed quod omne influat, bonum & verum a Domino per Cœlum, ita per Angelos qui apud hominem; malum & falſum ab inferno, ita per ſpiritus malos qui apud hominem; & hoc in hominis cogitationem & voluntatem: hoc ſcio, quod maxime paradoxon appariturum, quia eſt contra apparentiam, ſed ipſa experientia dictabit, quomodo res ſe habet.*

5847. *Nuſquam enim aliquis homo, ſpiritus, aut Angelus, vitam habet a ſe, ita nec a ſe cogitare & velle poteſt, nam in cogitare & velle*

eſt

eſt vita hominis, loqui & agere eſt vita inde; unica enim eſt vita, nempe Domini, quæ influit in omnes, ſed varie recipitur, & quidem ſecundum quale, quod homo induxit animæ ſuæ per vitam; inde apud malos bona & vera vertuntur in mala & falſa, apud bonos recipiuntur, bona ut bona, & vera ut vera. Hoc comparari poteſt luci quæ a ſole influit in objecta, quæ ibi modificatur & variegatur diverſimode ſecundum formam partium, & inde vertitur in colores vel triſtes vel lætos: homo, dum vivit in mundo, formam inducit ſubſtantiis puriſſimis quæ ſunt interiorum ejus, ſic ut dici queat, quod formet animam ſuam, hoc eſt, quale ejus, ſecundum illam formam recipitur vita Domini, quæ eſt Amoris Ipſius erga univerſum genus humanum. Quod unica vita ſit, & quod homines, ſpiritus, & angeli, ſint recipientes vitæ videatur n: 1954. 2021. 2706. 2886 *ad* 2889. 2893. 3001. 3318. 3337. 3338. 3484. 3741. 3742. 4743. 4151. 4249. 4318. 4319. 4320. 4417. 4524. 4882.

5848. *Ut vita Domini influat, & recipiatur ſecundum omnem legem apud hominem, ſunt continue apud hominem angeli & ſpiritus, Angeli e cœlo, & ſpiritus ab inferno; & informatus ſum, quod apud unumquemvis bini ſpiritus ſint, & bini angeli. Quod ſpiritus ab inferno ſint, eſt quia homo a ſe continue in malo eſt, eſt enim in jucundo amoris ſui & mundi, & quantum homo in malo eſt, ſeu in illo jucundo, tantum non poſſunt angeli e cœlo adeſſe.*

5849. *Bini illi ſpiritus, qui adjuncti ſunt homini, faciunt ut communicatio ſit cum inferno, & bini illi angeli faciunt ut communicatio ſit cum cœlo; homo abſque communicatione cum cœlo & inferno, ne quidem momento vivere poſſet; ſi communicationes illæ auferrentur, caderet homo mortuus ſicut ſtipes, nam tunc auferretur nexus cum Primo Eſſe, hoc eſt, cum Domino. Hoc quoque mihi per experientiam oſtenſum eſt, removebantur paulum ſpiritus apud me, & tunc ſecundum remotionem quaſi expirare cœpi, & quoque expiraviſſem, niſi remiſſi fuiſſent. Sed ſcio quod pauci credant, quod aliquis ſpiritus ſit apud ſe, imo quod aliqui ſpiritus ſint; ex cauſa præcipue, quod hodie nulla fides quia nulla charitas, inde nec creditur quod infernum ſit, imo nec quod Cœlum, conſequenter non vita poſt mortem; altera cauſa eſt, quia oculis ſuis non vident ſpiritus, dicunt enim ſi viderem, crederem, quod video id eſt, quod autem non video non ſcio an ſit; cum tamen ſciunt, aut ſcire poſſunt, quod oculus hominis tam hebes & craſſus ſit, ut ne quidem videat exſtantiora quæ in ultima natura, quod patet a vitris artificialibus, per quæ talia apparent; quomodo tunc videre poterit, quæ ſunt intra naturam etiam puriorem, ubi ſunt ſpiritus & angeli; hos homo non videre poteſt, niſi oculo interni ſui hominis, ille enim eſt accommodatus talibus*

libus

libus videndis; ſed hujus oculi viſus non aperitur homini, cum eſt in mundo, ex pluribus cauſis. Ex his conſtare poteſt, quantum fides hodierna diſtat a fide antiqua, fides antiqua fuit, quod unuſquiſque homo haberet apud ſe ſuum angelum.

5850. *Res ita ſe habet; a Domino per mundum ſpiritualem in ſubjecta, mundi naturalis, eſt* Influxus Communis, *&* *eſt* Influxus particularis; *Influxus communis in illa quæ in ordine ſunt, Influxus particularis in illa quæ non in ordine ſunt: Animalia cujuſcunque generis in ordine ſuæ naturæ ſunt, idcirco in illa eſt influxus communis; quod in ordine ſuæ naturæ ſint, conſtat ex eo, quod in omnia ſua naſcantur, nec opus habeant ut in illa per aliquam informationem introducantur: at homines non in ordine ſunt, nec in ulla lege ordinis, idcirco in illos eſt influxus particularis, hoc eſt, apud illos ſunt Angeli & ſpiritus, per quos influxus; & niſi illi apud homines forent, ruerent in omne nefas, & ſe præcipitarent momento in profundiſſimum infernum; homo per ſpiritus illos & per Angelos ſub auſpicio & ductu Domini eſt. Ordo hominis foret, in quem creatus, quod proximum amaret ſicut ſemet, imo pluſquam ſemet, ita faciunt Angeli; ſed homo ſe ſolum amat & mundum, & proximum odit, niſi quantum ei favet ut imperet & det mundum; ideo, quia vita hominis eſt prorſus contra ordinem cœleſtem, regitur ille per ſeparatos ſpiritus & Angelos a Domino.*

5851. *Spiritus iidem non manent perpetuo apud hominem, ſed ſecundum ſtatus hominis, nempe ejus affectionis, ſeu amoris & finium, mutantur, priores removentur & alii ſuccedunt: in genere tales ſpiritus apud hominem ſunt, qualis ipſe homo eſt, ſi avarus eſt ſunt ſpiritus qui avari, ſi faſtuoſus ſunt ſpiritus qui faſtuoſi, ſi vindictæ cupidus ſunt ſpiritus qui tales, ſi doloſus ſunt ſpiritus ſimiles; homo ſibi arceſſit ſpiritus ex inferno ſecundum vitam. Sunt Inferna exactiſſime diſtincta ſecundum mala cupiditatum, & ſecundum omnes differentias mali; inde nuſquam deeſt, quin ſimiles evocentur & adjungantur homini qui in malo.*

5852. *Spiritus mali, qui apud hominem, quidem ab Infernis ſunt, ſed tunc quando apud illum, non in Inferno ſunt, verum inde deſumti: Locus ubi tunc ſunt, eſt medius inter Infernum & Cœlum, & vocatur* Mundus Spirituum, *cujus mentio prius ſæpe facta eſt: in mundo illo, qui Mundus Spirituum vocatur, ſunt etiam boni ſpiritus qui etiam apud hominem ſunt; in illum mundum etiam veniunt homines ſtatim poſt mortem, & poſt aliquem moram ibi vel ablegantur in terram inferiorem, vel demittuntur in Infernum, vel elevantur in cœlum, quilibet ſecundum vitam ſuam, in mundo illo a ſuperiori terminantur in-*

 ferna,

ferna, quæ clauduntur ibi & aperiuntur ad beneplacitum Domini; & in mundo illo ab inferiori terminatur cœlum, eſt itaque interſtitiale diſtinguens cœlum ab inferno; ex his ſciri poteſt, quid Mundus ſpirituum. *Cum mali ſpiritus, qui apud hominem, in illo mundo ſunt, non ſunt in aliquo cruciatu infernali, ſed ſunt in jucundis amoris ſui & mundi, tum voluptatum omnium, in quibus ipſe homo, nam ſunt in omni cogitatione & in omni affectione hominis; at cum remittuntur in Infernum ſuum, in priorem ſtatum redeunt.*

5853. *Spiritus qui ad hominem alluunt, intrant in omnem memoriam ejus, & in omnes ſcientias memoriæ quas homo poſſidet; ita induunt omnia quæ hominis ſunt, uſque adeo, ut non ſciant aliter, quam quod illorum ſint; hanc prærogativam præ homine habent ſpiritus; inde eſt, quod omnia, quæ homo cogitat, illi cogitent, & quod omnia quæ homo vult illi velint, & quoque viciſſim, quod omnia quæ ſpiritus illi cogitant homo cogitet, & omnia quæ ſpiritus illi volunt homo velit; unum enim agunt per conjunctionem: at utrinque putatur, quod talia in ſe ſint, & a ſe, ita ſpiritus & ita homines, ſed hoc eſt fallacia.*

5854. *A Domino providetur, ut ſpiritus influant in cogitata & voluntaria hominis, Angeli vero in fines, & ſic per fines in illa quæ a finibus ſequuntur; Angeli etiam influunt per ſpiritus bonos in illa quæ apud hominem bona vitæ & vera fidei ſunt, per quæ illum a malis & falſis, quantum poſſibile, abducunt; influxus is eſt tacitus, homini imperceptibilis, ſed uſque in occulto operans & efficiens imprimis avertunt fines malos, & inſinuant bonos; quantum vero non poſſunt, removent ſe, & influunt remotius & abſentius & tunc propius accedunt ſpiritus mali; nam Angeli in malis finibus, hoc eſt, in amoribus ſui & mundi non adeſſe queunt, ſed uſque e longinquo adſunt. Potuiſſet Dominus per Angelos hominem ducere in bonos fines vi omnipotenti; ſed hoc foret vitam ei adimere, nam vita ejus eſt amorum prorſus contrariorum; quare lex Divina inviolabilis eſt, quod homo erit in libero, & quod bonum & verum, ſeu charitas & fides implantanda erunt in ejus libero, neutiquam in coacto; nam quod recipitur in ſtatu coacto, hoc non manet, ſed diſſipatur; cogere enim hominem, non eſt inſinuare in ejus velle, eſt enim alterius velle ex quo faciet, quapropter cum ad ſuum velle, hoc eſt, ad ſuum liberum redit, exſtirpatur; quapropter Dominus regit hominem per liberum ejus, & quantum poſſibile, detinet a libero cogitandi & volendi malum; homo enim niſi detineretur a Domino, continue ſe in profundiſſimum Infernum præcipitaret. Dictum eſt, quod potuiſſet Dominus per Angelos ducere hominem in bonos fines vi omnipotenti,*

tenti, poſſunt enim mali ſpiritus momento abigi ſi vel forent myriades circum hominem, & quidem per unum angelum, ſed tunc homo veniret in talem cruciatum, & in tale infernum, ut ſuſtinere nequaquam poſſet, nam vita ſua miſere deprivaretur; vita enim hominis eſt ex cupiditatibus & phantaſiis contra bonum & verum; niſi per malos ſpiritus illa vita ſuſtineretur, & ſic emenderetur, ad minimum duceretur, ne minutum temporis ſuperviveret; ei enim nihil aliud inſidet, quam amor ſui & lucri, atque famæ propter illa, ita quicquid eſt contra ordinem; quare niſi redigeretur in ordinem moderate, & per gradus, per ductum ejus liberi, exſpiraret illico.

5855. *Antequam apertum mihi fuit, ut loquerer cum ſpiritibus, in opinione fui, quod nuſquam aliquis ſpiritus, nec Angelus, ſcire & percipere potuiſſet meas cogitationes, quia intra me, præter quod ſolus Deus; ſemel tunc contigit, quod animadverterem, quod ſpiritus quidam ſciret quid cogitarem, nam loquebatur mecum de illis, paucis verbis, & indicium dedit præſentiæ per quoddam ſignum; quo obſtupefactus, præcipue quod ſciret mea cogitata: inde conſtabat, quam difficile ſit homini credere, quod aliquis ſpiritus ſciat quid cogitat; cum tamen non ſolum ſcit cogitata quæ ipſe homo, ſed etiam minima cogitationum & affectionum, quæ non homo; imo talia, quæ nuſquam in vita corporis ſcire poteſt: hoc ex continua plurium annorum experientia, ſcio.*

5856. *Communicationes ſocietatum cum aliis ſocietatibus fiunt per ſpiritus quos emittunt, & per quos loquuntur; ſpiritus illi vocantur* SUBJECTA: *cum apud me ſocietas aliqua adeſſet, non potui ſcire, antequam emiſerint ſpiritum, quo miſſo illico communicatio aperta erat: hoc admodum familiare eſt in altera vita, & frequenter fit. Inde conſtare poteſt, quod ſpiritus & Angeli, qui apud hominem, ſint communicationis cauſa cum ſocietatibus in Inferno, & cum ſocietatibus in cœlo.*

5857. *Loquutus ſum aliquoties cum ſpiritibus de præ excellente facultate quæ illis præ homine, quod induant ad primum adventum omnia memoriæ hominis, & tametſi nihil ſciverint prius de ſcientiis, de linguis, deque rebus quas homo ab infantia uſque ad ſenectam didicit & imbuit, uſque momento in poſſeſſionem omnium veniant; & quod ita apud eruditos ſint eruditi, apud ingenioſos ingenioſi, apud prudentes prudentes. Ex his animoſi facti ſunt ſpiritus illi, erant enim non boni; quapropter ad illos etiam dicere datum eſt, quod apud indoctos indocti ſint, apud ſtupidos ſtupidi, apud inſanos & fatuos inſani & fatui, induunt enim omnia interiora hominis apud quem ſunt, ita quoque omnes ejus fallacias, phantaſias & falſa, conſequenter ejus inſanias & fatuitates. Ad infantes autem mali ſpiritus non poſſunt accedere, quia*

nondum

nondum aliquid habent in memoria quod induant; quare apud illos ſunt boni ſpiritus & angeli.

5858. *Ex multa experientia mihi ſcire datum eſt, quod quicquid ſpiritus cogitant & loquuntur ex memoria hominis, putent eſſe ſuum & in ſe; ſi illis dicatur, quod ita non ſit, indignantur valde; talis fallacia ſenſus regnat apud illos: Ut convincerentur, quod non ita ſit, interrogati ſunt, unde ſciunt loqui mecum lingua mea vernacula, & tamen nihil prorſus ejus noverant in vita corporis, & quomodo cæteras linguas quas ego calleo, & quod ne unam a ſe, annon credunt quod illa ſint illorum; legi coram illis etiam Linguam Hebræam, quam intellexerunt quantum ego, etiam infantes, & præterea nihil; & quoque quod omnia ſcientifica, quæ apud me, apud illos ſint; inde convicti ſunt, quod in poſſeſſionem omnium ſcientiarum hominis veniant cum ad hominem, & quod in falſo ſint quod credant eſſe ſua. Sua quoque habent, ſed non licet illa depromere, ob cauſam ut ſerviant homini per illius, & ob plures alias cauſas, de quibus n: 2476. 2477. 2479; & quod maxima confuſio, ſi ſpiritus ex ſua memoria influerent, n: 2478.*

5859. *Spiritus quidam ad me venerunt, aſcendendo, dicentes quod apud me fuiſſent a principio, non aliud ſcientes; ſed quia contrarium illis demonſtrabam, tandem faſſi ſunt, quod nunc primum veniſſent, & quia omnia memoriæ meæ illico induerunt, quod non aliud potuiſſent ſcire; inde conſtabat quoque, quod ſpiritus momento cum adveniunt, omnia ſcientifica hominis ſicut ſua induant; etiam cum plures ſpiritus adſunt, ſinguli induunt, & ſinguli putant quod ſua ſint: in hanc facultatem venit homo ſtatim poſt mortem. Inde quoque eſt, quod ſpiritus boni in cœleſti ſocietate, in quam veniunt, induant & poſſideant omnem ſapientiam, quæ eſt omnium in illa ſocietate, talis enim eſt communio, & hoc tametſi in vita corporis prorſus nihil ex talibus quæ in ſocietate cœleſti dicuntur, noverant; hoc fit ſi in bono charitatis in mundo vixerant, bonum hoc ſecum habet quod approprietur ei omne ſapientiæ, nam in ipſo bono hoc latet inſitum; inde quaſi ex ſe ſciunt, quæ in vita corporis incomprehenſibilia, imo ineffabilia fuerunt.*

5860. *Spiritus, qui apud hominem ſunt, etiam induunt ejus perſuaſiones, qualeſcunque ſint, quod a multa experientia teſtatur mihi factum eſt; ita induunt perſuaſiones hominis in rebus non modo civilibus & moralibus, ſed etiam in ſpiritualibus quæ ſunt fidei: inde conſtare poteſt, quod ſpiritus apud illos qui in hæreſibus ſunt, in fallaciis & illuſionibus quoad vera fidei, & in falſis, in ſimilibus ſint, nec inde unguem diſcedant: cauſa quod ita, eſt ut homo in ſuo libero ſit, nec ab aliquo proprio ſpiritus turbetur.*

5861. *Ex his patet, quod homo cum vivit in mundo, quoad interiora ſua, ita quoad ſpiritum ſuum, ſit in conſortio cum aliis ſpiritibus, ac illis ita adjunctus, ut non aliquid cogitare poſſit, nec velle, niſi una cum illis, & quod ſic communicatio ſit interiorum ejus cum mundo ſpirituali; & quod ſic non aliter duci poſſit a Domino. Homo, cum in alteram vitam venit, ſecum habet incredulitatem, quod nullus ſpiritus apud illum fuerit, minus quod aliquis ex Inferno, quapropter illi, ſi deſiderat, oſtenditur ſocietas ſpirituum, in cujus conſortio fuerat, & a qua ſpiritus emiſſarii apud illum fuerant; etiam poſt aliquot ſtatus, quos percurret primum, tandem ad eandem ſocietatem redit, quia illa cum ejus amore, qui dominium obtinuit, unum egerat: aliquoties vidi, quod ſocietates ſuæ oſtenſæ fuerint.*

5862. *Spiritus qui apud hominem, non ſciunt quod apud hominem ſint, hoc ſciunt ſolum Angeli a Domino, ſunt enim adjuncti ejus animæ ſeu ſpiritui, non autem ejus corpori; illa enim quæ ex cogitationibus in loquelam, & a voluntate in actus in corpore determinantur, per communem influxum, ſecundum correſpondentias cum Maximo Homine, ordinate in actum fluunt; quapropter ſpiritus, qui apud hominem, cum his nihil commune habent; ita non per hominis linguam loquuntur, hoc foret obſeſſio, nec per ejus oculos vident quæ in mundo, nec per ejus aures audiunt quæ ibi. Aliter apud me, aperuit enim Dominus interiora mea, ut videre poſſem quæ in altera vita; inde ſpiritus ſciverunt, quod homo in corpore eſſem, & data eſt illis facultas videndi per oculos meos quæ in mundo, & audiendi loquentes mecum in conſortiis.*

5863. *Si mali ſpiritus perciperent quod apud hominem eſſent, & quod ſeparati ſpiritus ab illo, ſique influere potuiſſent in illa quæ ejus corporis ſunt, conarentur illum mille modis perdere, nam odio internecino habent hominem: & quia ſciverunt, quod ego homo in corpore eſſem, ideo in continuo conatu fuerunt me perdendi, non ſolum quoad corpus, ſed imprimis quoad animam; perdere enim hominem & aliquem ſpiritum, eſt ipſum jucundum vitæ omnium illorum qui in Inferno ſunt; ſed continue tutatus ſum a Domino. Inde conſtare poteſt, quam periculoſum ſit homini, ut in vivo conſortio ſit cum ſpiritibus, niſi ſit in bono fidei.*

5864. *Quia audiverunt ſpiritus mali, quod ſpiritus eſſent apud hominem, putarunt quod ſic illos ſpiritus offenderent, & ſimul cum illis hominem; etiam inquiſiverunt diu, ſed incaſſum; animus erat ut perderent illos: nam ſicut jucundum & beatum Cœli eſt bene facere homini, & conducere ad ſalutem ejus æternam; ita viciſſim, jucundum eſt Inferni male facere homini, & conferre ad perniciem ejus æternam; ſunt ita in oppoſito.*

5865.

5865. Erat quidam ſpiritus non malus, cui permiſſum ad aliquem hominem tranſire, & inde mecum loqui, cum illuc venit, dicebat quod appareret ei ſicut quoddam nigrum inanimatum, ſeu ſicut moles nigra nullius vitæ, hoc fuit vita iſtius hominis corporea, quam ei permiſſum ſpectare: dictum, quod vita corporea hominis, qui in bono fidei, appareat, cum licet illam ſpectare, non ut nigrum ſed ut ligneum, & lignei coloris. Simile datum ſcire per aliam experientiam; quidam ſpiritus malus miſſus eſt in ſtatum corporis, per id quod ex ſenſualibus corporis, ita ex memoria externa, cogitaret, tunc viſus eſt mihi is quoque ut moles nigra nullius vitæ; idem, cum reſtitutus, dixit, quod putaret ſe fuiſſe in vita corporis. Alioquin ſpiritibus non licet ſpectare in corporea hominis; corporea enim hominis in mundo ſunt & in ejus luce, cum ſpiritus ſpectant in illa quæ lucis mundi ſunt, apparent illa quæ ibi ſicut meræ tenebræ.

5866. Continuatio de Angelis & Spiritibus apud hominem, ad finem Capitis ſequentis.

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM QUINTUM.

1. ET non potuit Joſeph continere ſe ad omnes ſtantes apud illum, & clamavit, exire facite omnem virum ab apud me, & non ſtetit quiſquam cum illo in notum faciendo ſe Joſeph ad fratres ſuos.

2. Et edidit vocem ſuam in fletu, & audiverunt Ægyptii, & audivit domus Pharaonis.

3. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ego Joſeph, an adhuc pater meus vivit; & non potuerunt fratres ejus reſpondere illi, quia conſternati a coram illo.

4. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, accedite quæſo ad me, & acceſſerunt, & dixit, ego Joſeph frater veſter, quem vendidiſtis me Ægyptum.

5. Et nunc, ne dolori vobis ſit, & ne iræ ſit in oculis veſtris, quod vendideritis me huc, quia ad vivificationem miſit me DEUS ante vos.

6. Quia hoc, anni duo famis in medio terræ, & adhuc quinque anni, quibus nulla aratio & meſſis.

7. Et miſit me DEUS ante vos, ad ponendum vobis reliquias in terra, & ad vivificandum vos ad evaſionem magnam.

8. Et nunc, non vos miſiſtis me huc, ſed DEUS, & poſuit me ad patrem Pharaoni, & ad dominum omni domui ſuæ, & dominor in omni terra Ægypti.

9. Feſtinate & aſcendite ad patrem meum, & dicatis ad illum; ita dixit filius tuus Joſeph, poſuit me DEUS ad dominum omni Ægypto, deſcende ad me, ne ſubſiſtas.

10. Et habitabis in terra Goſchen, & eris propinquus ad me, tu & filii tui & filii filiorum tuorum, & greges tui, & armenta tua, & omne quod tibi.

11. Et ſuſtentabo te ibi, quia adhuc quinque anni famis, ne forte exſtirperis tu & domus tua, & omne quod tibi.

12. Et ecce oculi veſtri vident; & oculi fratris mei Benjamin, quod ore loquens ad vos.

13. Et indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, &

omne quod videtis, & feſtinetis, & deſcendere faciatis patrem meum huc.

14. Et cecidit ſuper colla Benjaminis fratris ſui, & flevit, & Benjamin flevit ſuper collis illius.

15. Et oſculatus omnes fratres ſuos, & flevit ſuper illis; & poſtea loquuti ſunt fratres illius cum illo.

16. Et vox audita domo Pharaonis, dicendo, venerunt fratres Joſephi, & bonum fuit in oculis Pharaonis, & in oculis ſervorum illius.

17. Et dixit Pharao ad Joſephum, dic ad fratres tuos, hoc facite, onerate jumenta veſtra, & ite, venite terram Canaan.

18. Et accipite patrem veſtrum, & domos veſtras, & venite ad me, & dabo vobis bonum terræ Ægypti, & comedetis pingue terræ.

19. Et nunc, mandatum hoc facite, accipite vobis e terra Ægypti vehicula infantibus veſtris, & mulieribus veſtris, & feratis patrem veſtrum, & veniatis.

20. Et oculus veſter ne parcat ſuper ſuperlectilibus veſtris, quia bonum totius terræ Ægypti vobis hoc.

21. Et fecerunt ita filii Iſraelis, & dedit illis Joſeph vehicula juxta os Pharaonis; & dedit illis viaticum ad viam.

22. Et omnibus illis dedit cuique mutatorias veſtes; & Benjamini dedit trecentos argenti, & quinque mutatorias veſtes.

23. Et patri ſuo miſit ut hoc, decem aſinos portantes e bono Ægypti, & decem aſinas portantes frumentum & panem, & alimentum patri ſuo ad viam.

24. Et dimiſit fratres ſuos; & iverunt; & dixit ad illos, ne contendatis in via.

25. Et aſcenderunt ex Ægypto, & venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem eorum.

26. Et indicaverunt illi, dicendo, adhuc Joſeph vivit, & quod ille dominans in omni terra Ægypti; & defecit cor ejus; quia non credidit illis.

27. Et loquuti ſunt ad illum omnia verba Joſephi, quæ loquutus ad illos; & vidit vehicula quæ miſit Joſeph ad ferendum illum; & revixit ſpiritus Jacobi patris illorum.

28. Et dixit Iſrael, multum, adhuc Joſeph filius meus vivit; ibo & videbo illum antequam morior.

CONTENTA.

5867. IN priori Capite actum eſt de Interno homine, qui Joſeph, quod initiaverit Externum naturalem, qui ſunt decem filii Jacobi, per Medium, quod Benjamin, ad conjunctionem ſecum. In hoc Capite nunc agitur de Interno homine, quod conjunxerit ſe Externo naturali; ſed quia cum hoc conjunctio non datur, niſi per Bonum ſpirituale e Naturali, quod Iſrael, ideo id ſibi primum adjungere parat.

SENSUS INTERNUS.

5868. Verſ: 1. 2. *ET non potuit Joſeph continere ſe ad omnes ſtantes apud illum, & clamavit, exire facite omnem virum ab apud me, & non ſtetit quiſquam cum illo in notum faciendo ſe Joſeph ad fratres ſuos. Et edidit vocem ſuam, in fletu, & audiverunt Ægyptii, & audivit domus Pharaonis.* Et non potuit Joſeph continere ſe ad omnes ſtantes apud illum, ſignificat quod omnia nunc a Cœleſti Interno parata ſint ad conjunctionem: & clamavit, ſignificat prope effectum: exire facite omnem virum ab apud me, ſignificat ſcientifica non congrua & adverſantia e medio ejicerentur: & non ſtetit quiſquam in notum faciendo ſe Joſeph ad fratres ſuos, ſignificat quod non aliqua adeſſent cum Cœleſte Internum per Medium conjungeret ſe veris in naturali: & edidit vocem ſuam in fletu, ſignificat miſericordiam & gaudium: & audiverunt Ægyptii, ſignificat uſque ad ultima: & audivit domus Pharaonis, ſignificat per univerſum naturale.

5869. Et non potuit Joſeph continere ſe ad omnes ſtantes apud illum, quod ſignificet quod omnia nunc a Cœleſti Interno parata ſint ad conjunctionem, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit Bonum Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827, ita Cœleſte Internum, nam per Cœleſte intelligitur Bonum quod procedit a Domino; & a ſignificatione non poſſe continere ſe, quod ſit quod omnia parata ſint ad conjunctionem; cum enim aliquis ſummo ſtudio præparat ſe ad aliquem finem, ſeu effectum, conquirendo & diſponendo media ad illum, tunc cum omnia parata ſunt, non amplius ſe continere poteſt; hoc ſignificatur per illa verba; nam in Capite quod præcedit, actum eſt de initiatione ad conjunctionem, in hoc autem Capite de ipſa conjunctione, videatur n: 5867. Per omnes ſtantes apud illum, ſignificantur talia quæ conjunctionem impediunt, quapropter ejecta, ut ſequitur.

5870. Et clamavit, quod ſignificet prope effectum, conſtat a ſignificatione clamare, cum præcedit, quod ſe continere non poſſet, quod ſit prope effectum.

5871. Exire facite omnem virum ab apud me, quod ſignificet ſcientifica non congrua & adverſantia e medio ejicerentur, conſtat a ſignificatione omnis viri ab apud illum, quod ſint ſcientifica, erant enim Ægyptii, per quos quod ſcientifica ſignificentur, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5700. 5702; quod non congrua & adverſantia, ſequitur, quia ejecta ſunt. Cum hoc ita ſe habet; quando conjunctio fit Verorum quæ in Externo ſeu Naturali homine, cum Bono quod in Interno, hoc eſt, cum vera fidei conjunguntur cum bono charitatis, tunc omnia illa ſcientifica, quæ non congruunt, & magis quæ adverſantur, e medio ad latera rejiciuntur, ita a luce quæ in medio ad umbras quæ ad latera; & tunc partim non ſpectantur, partim pro nihilo habentur; ex ſcientificis autem, quæ congrua & concordantia, quæ manent, fit quaſi extractio, & ſi ita dicere liceat, quaſi ſublimatio, unde rerum ſenſus interior, qui ab homine, dum in corpore, non percipitur, niſi per aliquod lætum, ſicut animus a mane diei: ita fit conjunctio veri quod fidei cum bono quod charitatis.

5872. Et non ſtetit quiſquam cum illo in notum faciendo ſe ad fratres ſuos, quod ſignificet quod non aliqua adeſſent cum Cœleſte Internum per Medium conjungeret ſe veris in naturali, conſtare poteſt ab illis quæ mox ſupra n: 5871, explicata ſunt, ita abſque ulteriore expoſitione.

5873. Et edidit vocem ſuam in fletu, quod ſignificet Miſericordiam & gaudium, conſtat a ſignificatione fletus, quod ſit effectus Miſericordiæ, de qua n: 5480; & quoque ſicut eſt effectus triſtitiæ, quod ſit effectus amoris n: 5805, ita gaudium.

5874. Et audiverunt Ægyptii, quod ſignificet uſque ad ultima, conſtat ex ſignificatione audire, nempe vocem in fletu, quod ſit perceptio miſericordiæ & gaudii; & ex repræſentatione Ægyptiorum, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462, ita ultima, nam ſcientifica apud hominem ſunt ejus ultima. Quod ſcentifica ſint ultima homini, nempe in ejus memoria & cogitatione, non apparet, videtur ei ſicut faciant omne intelligentiæ & ſapientiæ; ſed non ita eſt, ſunt modo vaſa, in quibus illa quæ intelligentiæ & ſapientiæ, & quidem vaſa ultima, nam conjungunt ſe cum ſenſualibus corporis: quod ultima ſint, patet ei qui reflectit ſuper cogitationem ſuam, quando inquirit in aliquod verum, quod ſcientifica tunc adſint, ſed non appareant, nam cogitatio tunc extrahit quæ continent, & quidem ex perpluribus huc illuc ſparſis, etiam reconditis, & ſic concludit; & quo interius vadit cogitatio, eo longius ſe ab illis removet: hoc manifeſtum poteſt eſſe ex eo, quod homo cum venit in alteram vitam, & fit ſpiritus, ſcientifica quidem ſecum habeat, ſed illis non uti liceat, ob plures cauſas, n: 2476. 2477. 2479, & uſque de vero & bono cogitat & loquitur multo diſtinctius & perfectius quam in mundo; inde conſtare poteſt, quod ſcientifica inſerviant homini ad formandum intellectum, ſed cum intellectus formatus eſt, quod tunc illa forment

ment planum ultimum, in quo non homo amplius cogitat, ſed ſupra illud.

5875. Et audivit domus Pharaonis, quod ſignificet per univerſum naturale, conſtat ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua n: 5160. 5799, ita domus ejus eſt univerſum naturale.

5876. Verſ: 3. 4. 5. *Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ego Joſeph, an adhuc pater meus vivit; & non potuerunt fratres ejus reſpondere illi, quia conſternati a coram illo. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, accedite quæſo ad me, & acceſſerunt, & dixit, ego Joſeph frater veſter, quem vendidiſtis me Ægyptum. Et nunc, ne dolori vobis ſit, & ne iræ ſit in oculis veſtris, quod vendideritis me huc, quia ad vivificationem miſit me Deus ante vos.* Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ſignificat quod Cœleſte Internum daret perceptionis facultatem veris in naturali: ego Joſeph, ſignificat manifeſtationem: an adhuc pater meus vivit, ſignificat boni ſpiritualis e naturali præſentiam: & non potuerunt fratres ejus reſpondere illi, ſignificat quod vera in naturali nondum in ſtatu loquendi eſſent: quia conſternati a coram illo, ſignificat commotionem inter illa: & dixit Joſeph ad fratres ſuos, ſignificat perceptionem novi naturalis: accedite quæſo ad me, ſignificat communicationem interiorem: & acceſſerunt, ſignificat effectum: & dixit, ego Joſeph frater veſter, ſignificat manifeſtationem per influxum: quem vendidiſtis me Ægyptum, ſignificat Internum quod abalienaverint: & nunc ne dolori vobis ſit, ſignificat anxietatem cordis ſeu voluntatis: & ne iræ ſit in oculis veſtris, ſignificat triſtitiam ſpiritus ſeu intellectus: quod vendideritis me huc, ſignificat quod abalienaverint ad infima: quia ad vificationem miſit me Deus ad vos, ſignificat vitam ſpiritualem inde illis ex Providentia.

5877. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, quod ſignificet quod cœleſte Internum daret perceptionis facultatem veris in naturali, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1898. 1919. 2080, 2619. 2862. 3395. 3509. 5687. 5743, hic dare perceptionis facultatem, de qua ſequitur; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua mox ſupra n: 5896; & ex repræſentatione decem filiorum Jacobi, qui hic ſunt fratres, quod ſint vera in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5458. 5512; inde ſenſus internus, quod Cœleſte Internum daret perceptionis facultatem veris in naturali. Quod hic per dicere, ſignificetur dare perceptionis facultatem, eſt quia in nunc ſequentibus agitur de conjunctione Cœleſtis Interni, quod Joſeph, cum veris in naturali, quæ filii Jacobi, & cum conjunctio ſit, datur facultas percipiendi nempe per affectionem veri, & ſic boni.

5878. Ego Joſeph, quod ſignificet manifeſtationem, conſtat abſque explicatione.

5879. An adhuc pater meus vivit, quod ſignificet boni ſpiritualis e naturali præſentiam, conſtat ex repreſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812 5817. 5816. 5826. 5833, quod e naturali, n: 4286; et ex ſignificatione an adhuc vivit, quod ſit præſentia ejus; cogitatio enim primi Joſephi, cum ſe manifeſtavit,

feſtavit erat de patre ſuo, quem ſcivit quod viveret, quapropter ille erat primum in cogitatione præſens, & quoque poſtea continue cum ad fratres ſuos loquitur; cauſa eſt, quia Conjunctio Cœleſtis Interni, quod Joſeph, non fieri poteſt cum veris in Naturali, quæ filii Jacobi, niſi per Bonum ſpirituale e naturali, quod Iſrael; & cum conjunctio facta, tunc non amplius ſunt filii Jacobi, ſed filii Iſraelis, nam filii Iſraelis ſunt vera ſpiritualia in naturali.

5880. Et non potuerunt fratres ejus reſpondere illi, quod ſignificet quod vera in naturali nondum in ſtatu loquendi eſſent, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic fratres Joſephi, quod ſint vera in naturali, de qua ſupra n: 5877; & ex ſignificatione non poſſe reſpondere, quod ſit nondum eſſe in ſtatu loquendi, nempe ex veris cum Interno. Hoc ita ſe habet, quando conjungitur Internum Externo, ſeu Bonum Vero, tunc primum fit communicatio a parte Interni cum Externo, at nondum Communicatio reciproca, quando hæc, eſt conjunctio; quapropter poſtquam Joſephus fluerat ſuper collis Benjaminis, & oſculatus omnes fratres ſuos, dicitur quod tunc primum loquuti ſint fratres cum illo, Verſ: 15, quæ ſignificant, quod poſtquam conjunctio facta, reciproca communicatio ex receptione exſtiterit.

5881. Quia conſternati a coram illo, quod ſignificet commotionem inter illa, conſtat ex ſignificatione conſternari, quod ſit commotio, conſternatio non aliud eſt; per commotionem intelligitur nova diſpoſitio & ordinatio verorum in naturali; de qua ordinatione hoc ſciendum; quo ordine ſcientifica & vera in memoria hominis diſpoſita ſunt, homo non ſcit, at angeli, cum Domino beneplacet, id ſciunt, eſt enim ordo mirabilis, cohærent faſciculatim, & quoque ipſi faſciculi inter ſe, & hoc ſecundum rerum nexum quem homo ceperat; cohærentiæ hæ ſunt mirabiliores, quam uſquam aliquis homo credere poteſt; in altera vita ſiſtuntur illæ quandoque videri, nam in luce cœli, quæ ſpiritualis, talia poſſunt ad oculi viſum exhiberi, nequaquam in luce mundi: ſcientifica & vera in formas haſce faſciculares unice ordinantur ab amoribus hominis: in formas infernales ab amoribus ſui & mundi, in formas autem cœleſtes ab amore erga proximum, & amore in Deum; quapropter cum homo regeneratur, & conjunctio fit boni Interni hominis cum veris Externi, fit commotio inter vera, nam tunc aliter ordinantur; hæc commotio eſt, quæ hic intelligitur, & ſignificatur per quod conſternati fuerint: Commotio illa, quæ tunc exiſtit, manifeſtat ſe per anxietatem oriundam ex mutatione prioris ſtatus, nempe ex privatione jucundi quod fuerat in illo ſtatu; commotio etiam illa ſe manifeſtat per anxietatem de vita anteacta, quod bonum internum, & ipſum internum, ad infima relegaverint, de qua anxietate in ſequentibus agitur.

5882. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, quod ſignificet perceptionem novi Naturalis, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 5877; & ex repræſentatione filiorum Jacobi, quod ſint vera in naturali, de qua etiam ſupra n: 5877, hic naturale; qui enim vera in naturali, etiam ipſum naturale repræſentant; ſicut Pharao, qui quia ſcientifica in communi, quoniam Rex Ægypti, etiam ipſum Naturale in communi repræſentat, n:

5760

5760. 5799; Vera ibi, & ipſum naturale ſeu ipſe naturalis homo, unum agunt, nam vera ſunt contenta, & naturale continens; quapropter in ſenſu interno jam continens ſignificatur, jam contentum, ſecundum ſeriem rerum. Quod filii Jacobi hic repræſentent Naturale novum, eſt quia in ſenſu interno hic deſcribitur actus conjunctionis, qui eſt ſecundum illa in genere quæ in explicatione communi, quod nempe cum conjunctio exiſtit Interni cum Externo, ſeu Boni cum Vero, primum detur facultas perceptionis quod homo afficiatur vero & ſic bono, & quod tunc commotio ſentiatur; dein quod communicatio detur interior per influxum, & ſic porro: ex his patet, quod Naturale, quod filii Jacobi hic repræſentant, ſit Naturale novum, nam ſtatus ejus prior mutatus eſt, n: 5881.

5883. Accedite quæſo ad me, quod ſignificet comunicationem interiorem, conſtat a ſignificatione accedere, quod ſit communicare proprius, quod cum prædicatur de Externo reſpective ad Internum, eſt communicare interius. Quod communicatio cum Naturali ſeu Externo homine, ſit interior & exterior, homo neſcit, ex cauſa quia nullam ideam ſibi formaverat de Interno homine & ejus diſtincta vita a vita Externi hominis; de Interno non aliam ideam habet homo, quam quod intus ſit, prorſus non diſtinctam ab Externo, cum tamen ita diſtincta ſunt, ut Internum poſſit ſeparari ab Externo, & vivere vitam quam prius ſed puriorem; quod etiam actualiter fit cum moritur homo, tunc Internum ſeparatur ab Externo, & Internum, quod vivit poſt ſeparationem, eſt quod tunc vocatur Spiritus, ſed eſt ipſe homo qui vixit in corpore, & quoque apparet ſibi & aliis in altera vita ſicut homo in mundo, cum omni ejus forma a Capite ad calcem; & quoque iiſdem facultatibus eſt præditus, quibus homo in mundo, nempe ſentiendi cum tangitur, odorandi, videndi, audiendi, loquendi, cogitandi uſque adeo, ut cum non reflectit ſuper id quod in altera vita ſit, putet quod in ſuo corpore in mundo ſit, quod a ſpiritibus aliquoties audivi dictum. Ex his patet, quid Internum & Externum hominis; ſi inde capiatur idea de illis, aliquantum clariora evadent, quæ de Interno & Externo homine tam ſæpe in explicationibus dicta ſunt, tum quoque quid intelligitur per communicationem interiorem, quæ hic ſignificatur per accedite quæſo ad me.

5884. Et acceſſerunt, quod ſignificet effectum, nempe quod communicatio interior facta, conſtat abſque explicatione.

5885. Et dixit, ego Joſeph frater veſter, quod ſignificet manifeſtationem per influxum, conſtat ex ſignificatione dicere ego Joſeph frater veſter, quod ſit manifeſtatio, ut ſupra n: 5878; quod per influxum ſequitur, quia Internum non aliter agit in Externum, & nunc magis cum communicatio interior facta, n: 5883; eſt manifeſtatio per influxum, quoad bonum, apperceptio ejus per affectionem Veri & eſt charitas, at quoad verum, eſt agnitio ejus & fides.

5886. Quem vendiſtis me Ægyptum, quod ſignificet Internum quod abalienaverint, conſtat a repræſentatione Joſephi, qui eſt quem vendiderunt, quod ſit Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827; a ſignificatione vendere,

quod

quod ſit abalienare, de qua n: 4752. 4758; per Ægyptum hic ſignificantur infima, ut infra n: 5889, nam referre aliquid inter ſcientifica abſque agnitione, eſt ejicere ad latera, ita ad ultima ſeu infima; ita quoque ſe habet cum Interno hominis hodie, hoc inter ſcientifica quidem eſt, quia ſcitur ex doctrinali quod Internus homo ſit, ſed rejectum eſt ad infima, quia non agnoſcitur & creditur, ita ut abalienatum ſit, non quidem e memoria, ſed a fide. Quod vendere in ſenſu interno ſit abalienare illa quæ fidei & charitatis ſunt, proinde illa quæ faciunt Internæ Eccleſiæ hominem, conſtare poteſt ex eo, quod in mundo ſpirituali non ſit emtio & venditio qualis in terra, ſed appropriatio boni & veri quæ per emtionem, & abalienatio eorum quæ per venditionem ſignificatur; per venditionem etiam ſignificatur communicatio cognitionum boni & veri, ex cauſa quia per negotiationem ſignificatur cognitionum illorum comparatio & communicatio, n: 2967. 4453, ſed tunc venditio dicitur, non per argentum. Quod vendere ſit abalienatio, patet etiam ab his locis in Verbo, apud Eſaiam "Sic dixit Jehovah, ubi libellus repudii matris veſtræ, quam dimiſerim; aut quis eſt de uſurariis meis, *cui vendiderim vos*; ecce ob peccata veſtra *venditi eſtis*, & ob prævaricationes veſtras dimiſſa eſt mater veſtra" L: 1, mater pro Eccleſia, vendere pro abalienare. Apud Ezechielem "Venit tempus, advenit dies, *emtor* ne lætetur, & non *Venditor* lugeat; quia excandeſcentia ſuper omni multitudine ejus; nam *Venditor* ad *rem venditam* non redibit, licet inter vivos adhuc vita illorum" VII: 12. 13, de terra Iſraelis, quæ eſt Eccleſia ſpiritualis, venditor pro qui abalienaverat vera, & inſinuaverat falſa. Apud Joelem "Filios Jehudæ & filios Hieroſolymæ *vendidiſtis* filiis Græcorum, ut longe removeretis eos a terminis eorum. Ecce Ego excitabo illos e loco quo *vendidiſtis* illos; & *vendam* filios veſtros, & filias veſtras in manum filiorum Jehudæ, qui *vendent* eos Sebaitis, populo longinquo" IV: 6. 7. 8, de Tyro & Sidone, vendere etiam pro abalienare. Apud Moſen "Petra eorum *vendidit* illos, & Jehovah concluſit illos" XXXII: 30; vendere manifeſte pro abalienare; petra in ſupremo ſenſu eſt Dominus quoad verum, in repræſentativo eſt fides, Jehovah eſt Dominus quoad bonum. Quia emere eſt ſibi comparare, & vendere eſt abalienare in ſenſu ſpirituali, ideo a Domino Regnum cœlorum comparatur vendenti & ementi, apud Matthæum "Simile eſt Regnum cœlorum theſauro abſcondito in agro, quem repertum homo abſcondit, & præ gaudio ſuo abit, & *omnia quæcunque habet*, *vendit*, & *emit* agrum illum. Rurſus ſimile eſt Regnum cœlorum homini negotiatori quærenti pulchras margaritas; qui cum inveniſſet unam pretioſam margaritam, abiit, & *vendidit omnia quæ habuit*, & emit illam" XIII: 44. 45. 46; Regnum cœlorum pro bono & vero apud hominem, ita pro cœlo apud illum; ager pro bono, & margarita pro vero; emere pro comparare & appropriare ſibi illa, vendere omnia quæ habet pro abalienare proprium quod illi prius, ita mala & falſa, nam hæc proprii ſunt. Apud Lucam "Jeſus ad juvenem principem; adhuc unum tibi deeſt, *omnia quæ habes*, *vende*, & diſtribue pauperibus; tunc habebis theſaurum in cœlo, & veni, ſequere me" XVIII: 22; in ſenſu interno per illa verba intelligitur,

quod

quod omnia propria ſua, quæ non ſunt niſi quam mala & falſa, abalienari debeant, nam illa ſunt omnia quæ habet, & quod tunc bona & vera accepturus ſit a Domino, quæ ſunt theſaurus in cœlo: ſimiliter quæ apud Eundem "*Vendite facultates veſtras*, & date eleemoſynam, facite vobis crumenas non veteraſcentes, theſaurum non deficientem in cœlis" XII: 33; quiſque videt quod alius ſenſus his ineſt, quia vendere ſuas facultates foret hodie mendicantem ſe facere, deprivare ſe omni facultate amplius charitatem exercendi, præter quod non poſſit quin meritum ponatur in eo, & conſtans veritas eſt, quod tam divites in cœlo ſint quam pauperes; ſenſus ille alius qui ineſt, eſt qui mox ſupra dictus. Quia vendere ſignificabat abalienare, illa quæ Eccleſiæ, ideo Lex, quod uxor e fæminis captivis ducta, ſi non placuerit, dimitteretur ſibi ipſi, *vendendo autem non venderetur*, pro argento, non lucrum fieret ex illa, pro eo quod afflixerit illam" Deut: XXI: 14, uxor ex fæminis captivis pro vero alieno non ex genuina ſtirpe, quod tamen adjungi aliquo modo poteſt cum bono Eccleſiæ apud illum, hoc tamen ſi in pluribus non congruit, poteſt removeri, non autem abalienari, quia aliquo modo conjunctum fuit; hoc ſpirituale hujus legis eſt. Etiam hæc Lex "Si invenietur vir qui furatus animam de fratribus ſuis, de filiis Iſraelis, & quæſtum fecerit in eo, & *vendiderit illum*, occidetur fur hic, ut removeas malum e medio tui" Deut: XXIV: 7; fures filiorum Iſraelis pro illis qui acquirunt ſibi vera Eccleſiæ, non fine vivendi ſecundum illa, & ex corde ſic docendi illa, ſed quæſtum ſibi faciendi per illa, quod is damnatus ſit, ſignificatur per quod occidetur.

5887. Et nunc ne dolori vobis ſit, quod ſignificet anxietatem cordis ſeu voluntatis, conſtat ex ſignificatione doloris, quod ſit anxietas, & quidem cordis ſeu voluntatis, nam per ne iræ ſit in oculis veſtris, quæ verba ſtatim ſequuntur, ſignificatur triſtitia ſpiritus ſeu intellectus. Cordis ſeu voluntatis dicitur, ac ſpiritus ſeu intellectus, ex cauſa quia cor per correſpondentiam ſe refert ad illa quæ voluntatis ſunt, nam refert ſe ad cœleſte ſeu bonum amoris; & ſpiritus, qui eſt pulmonum, ad illa quæ intellectus ſunt, nam refert ſe ad ſpirituale ſeu verum fidei, videatur n: 3636. 3883 ad 3896.

5888. Et ne iræ ſit in oculis veſtris, quod ſignificet triſtitiam ſpiritus ſeu intellectus, conſtat ex ſignificatione iræ, quod hic ſit triſtitia, quia ſicut repetitio conſimilis rei ſequitur poſt illa verba, ne dolori vobis ſit, per quæ ſignificatur anxietas cordis ſeu voluntatis; ubi enim in Verbo apparet ſicut repetitio, unum ſe refert ad voluntatem, alterum ad intellectum, ſeu quod idem, unum ad bonum amoris, alterum ad verum fidei; & hoc ob conjugium cœleſte, quod eſt boni & veri, in ſingulis Verbi, de qua re n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 5502; & ex ſignificatione oculorum, quod ſint intellectus, de qua n: 2701. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534.

5889. Quod vendideritis me huc, quod ſignificet quod abalienaverint ad infima, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5886, explicata ſunt.

5890. Quia ad vivificationem miſit me Deus ante vos, quod ſignificet vitam ſpiritualem illis ex Providentia, conſtat ex ſignificatione vivificationis, quod ſit vita ſpiritualis; de qua ſequitur; & ex ſignificatione miſit me De-

us ante vos, quod ſignificet ex Providentia: quod ex Providentia, conſtare poteſt ex ſomniis Joſephi, quibus prædictum, quod ſe incurvarent ei fratres ejus, ut & pater ejus, quod niſi proviſum nec præviſum fuiſſet. Quod per vivificationem & vivificare, ſignificetur vita ſpiritualis, ſeu vita nova per regenerationem, conſtare poteſt ex eo ſolo: quod ſpirituale Verbi non aliud poſſit eſſe; eſt vita naturalis & eſt vita ſpiritualis, vita naturalis intelligitur in Verbi ſenſu literæ, at ſpiritualis in ſenſu interno, & quoque multis in locis per vivificare & per vitam ipſa vita ſpiritualis intelligitur in ſenſu literæ; ut apud Ezechielem "Cum dixero impio, *moriendo morieris*, nec admonueris illum, nec loquutus fueris ad dehortandum impium a via ejus mala *ad vivificandum illum*" III: 18. Apud Eundem "Prophanaſtis Me apud populum meum pro pugillis hordeorum & pro fruſtis panis, ad *occidendum animas quæ non mori debent*, & ad *vivificandum* animas quæ non *vivere* debent. Confirmatis manus impii, ut non revertatur a via ſua mala *vivificando illum*" XIII: 19. 22. Apud Hoſcheam "Jehovah *vivificabit nos* poſt biduum, & in die tertio eriget nos, ut *vivamus* coram Ipſo" VI: 2. Apud Davidem "Niſi crederem videre bonum *in terra vitæ*" Pſalm: XXVII: 13. Apud Johannem "Qui vincit, dabo ut comedat de *arbore vitæ*, quæ eſt in medio paradiſi Dei" Apoc: II: 7. Apud Johannem Evangeliſtam "Quemadmodum Pater ſuſcitat *mortuos*, & *vivificat*, ita etiam Filius quos vult *vivificat*" V: 21: apud Eundem "Spiritus eſt qui *vivificat*, caro non prodeſt quicquam; quæ Ego loquor verba, ſpiritus ſunt & *vita* ſunt" VI: 63; in his locis vivificare & vita manifeſte pro vita ſpirituali, quæ eſt vita in cœlo, quæ quoque ſimpliciter vita vocatur, ut apud Matthæum "Anguſta & ſtricta via eſt, quæ *ducit ad vitam*, & pauci ſunt qui inveniunt illam" VII: 14, & alibi, intrare *in vitam* pro in cœlum, Matth: XVIII: 8. 9. Cap: XIX: 17. Marc: IX: 43. 45. 47. Joh: V: 24.

5891. Verſ: 6. 7. 8. *Quia hoc, anni duo famis in medio terræ, & adhuc quinque anni, quibus nulla aratio & meſſis. Et miſit me Deus ante vos, ad ponendum vobis reliquias in terra, & ad vivificandum vos ad evaſionem magnam. Et nunc non vos miſiſtis me huc, ſed Deus, & poſuit me ad patrem Pharaoni, & ad dominum omni domui ſuæ, & dominor in omni terra Ægypti.* Quia hoc, ſignificat quod ita ſe habeat: anni duo famis in medio terræ, ſignificat ſtatum defectus boni in mente naturali: & adhuc quinque anni, ſignificat ſtatus illius durationem uſque dum reliquiæ effulgent: quibus nulla aratio & meſſis, ſignificat quod interea non appariturum bonum & inde verum: & miſit me Deus ante vos, ſignificat quod conſultum ex Divina Providentia: ad ponendum vobis reliquias in terra, ſignificat medium & intimum Eccleſiæ: & ad vivificandum vos, ſignificat vitam inde ſpiritualem veris in naturali: ad evaſionem magnam, ſignificat liberationem a damnatione: & nunc non vos miſiſtis me huc, ſignificat quod illi ad ſcientifica quæ naturalis non dimiſerint: ſed Deus, ſignificat quod Divinum hoc agerit: & poſuit me ad patrem Pharaoni, ſignificat quod nunc Naturale ab ipſo: & ad dominum omni domui ſuæ, ſignificat quod ab ipſo omne in naturali: & dominor in

omni

omni terra Egygti, ſignificat quod ipſe diſponat ſcientifica ibi.

5892. Quia hoc, quod ſignificet quod ita ſe habeat, conſtare poteſt abſque explicatione, eſt enim dictio, quæ ſe refert ad illa quæ præcedunt, & ad illa quæ ſequuntur.

5893. Anni duo famis, quod ſignificet ſtatus defectus boni in mente naturali, conſtat ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 487. 488. 493. 893; ex ſignificatione famis, quod ſit defectus boni, panis enim in ſenſu ſpirituali eſt bonum amoris, & cibus eſt bonum veri, inde fames eſt defectus boni, ſitis autem defectus veri; & ex ſignificatione in medio terræ, nempe Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; in medio dicitur, quia medium eſt intimum, n: 1074. 2040. 2973, ubi bonum; anni duo, ſunt ſtatus conjunctionis boni & veri, quia duo ſignificant conjunctionem, n: 5194, hic nondum conjunctionem, qui anni duo famis. Cum hoc ita ſe habet; in mente naturali erunt vera, ut bonum operari poſſit; & vera introducta erunt per affectionem quæ amoris genuini; omnia quæcunque in memoria hominis ſunt, introducta ſunt per aliquem amorem, & ibi conjuncta manent; ita quoque vera quæ fidei, ſi introducta ſunt per amorem veri, vera illa cum iſto amore conjuncta manent: cum conjuncta ſunt, tunc ita ſe res habet; ſi reproducitur affectio, vera, quæ ei conjuncta ſunt, ſimul prodeunt; & ſi reproducuntur vera, ipſa affectio, cui conjuncta ſunt, ſimul prodit: quapropter cum homo regeneratur, quod fit in adulta ætate, quia prius non de veris fidei cogitat ex ſe, regitur ille per Angelos a Domino, per id quod teneatur in veris, quæ ſibi impreſſit quod vera ſint, & per illa in affectione cum qua conjuncta ſunt; & quia affectio illa, nempe veri, eſt ex bono, ducitur ſic per gradus ad bonum. Quod ita ſit, ex multa experientia mihi conſtat; appercepi enim, cum mali ſpiritus ingeſſerunt mala & falſa, quod Angeli tunc a Domino tenuerint me in veris, quæ implantata fuerunt, & ſic detinuerint a malis & falſis: inde etiam patuit, quod vera quæ fidei, irredicata per affectionem veri, ſint planum in quod Angeli operantur; quapropter qui non habent hoc planum, non poſſunt duci ab Angelis, ſed ſe duci patiuntur ab inferno; operatio enim angelorum nullibi tunc figi poteſt, ſed transfluit: at planum hoc non acquiro poteſt niſi vera fidei miſſa fuerint in actum, & ſic implantata voluntati, & per hanc vitæ; memoratu etiam dignum eſt, quod operatio Angelorum in vera fidei apud hominem raro fiat manifeſte, nempe ut excitetur cogitatio de illo vero ſed producitur idea communis talium, quæ vero illi conveniunt, cum affectione, operatio enim illa fit per influxum imperceptibilem, qui cum ſiſtitur videndus, apparet inſtar lucis influentis, quæ lux conſiſtit ex innumerabilibus veris in bono, quæ unicum aliquod apud hominem, ambiunt, & tenent illum cum in vero, etiam in amore qui eſt iſtius veri; ſic Angeli elevant mentem hominis a falſis, & tutantur a malis. Sed hæc homini prorſus ignota ſunt.

5894. Et adhuc quinque anni; quod ſignificet ſtatus illius durationem, uſque dum reliquiæ effulgent, conſtat ex ſignificatione quinque, quod ſint reliquiæ, de qua n: 5291; & ex ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus,

 ut

ut mox ſupra, n: 5893; duratio ſignificatur per quod *adhuc* tot anni; ex his patet, quod per illa verba ſignificetur ſtatus illius duratio, uſque dum reliquiæ effulgent. Reliquiæ ſunt vera & bona recondita in interiore homine a Domino, videatur n: 468. 500. 560. 561. 660. 1050. 1738. 1906. 2284. 5135. 5342; hic reliquiæ ſunt veri agnitiones & affectiones, antequam bonum ſe manifeſtat; cum bono illæ effulgent; interea ab illis tantum depromitur, quantum ad uſum vitæ conducit; talis eſt Providentia Domini, & quidem continua, tametſi homo nihil prorſus de illa ſcit, imo nec ſcire vult; negat enim Providentiam in ſingularibus, cum tamen eſt in omnium ſingulariſſimus, a primo vitæ ſtamine uſque ad ultimum hominis, & dein in æternum; plura Providentiæ concurrunt uno quolibet momento apud unumquemvis hominem, quam ut aliquo numero comprehendi poſſint; hoc ſcio e cœlo.

5895. Quibus nulla aratio & meſſis, quod ſignificet quod interea non appariturum bonum & inde verum, conſtat a ſignificatione arationis, quod ſit præparatio a bono ad recipiendum vera, de qua ſequitur; & a ſignificatione meſſis, quod ſint vera a bono, nam meſſis eſt ſeges jam matura quando colligitur, inde meſſis eſt verum quod ex bono; antequam hoc verum exiſtit, quidem apparent vera, ſed ſunt vera per quæ bonum, non autem vera ex bono; homo qui ex vero agit, in veris per quæ bonum eſt; at qui ex bono agit, in veris quæ ex bono eſt. Quod aratio dicatur eſſe bonum, eſt quia ager, qui aratur, ſignificat Eccleſiam quoad bonum, n: 2971, ita bonum quod eſt Eccleſiæ, n: 3310. 3317. 4982; inde arare eſt præparatio a bono ad recipiendum vera; boves etiam, quibus arabatur, ſignificant bona in naturali n: 2180. 2566. 2781. Quia illa ſignificatio arationis fuit, interdictum fuit in Eccleſia repræſentativa "ne *ararent bove* & aſino ſimul" Deut: XXII: 10, quod nuſquam interdictum fuiſſet, niſi propter aliquam cauſam ex interiori, ita ex ſpirituali mundo; quid mali alioquin foret, ſi ararent illi ſimul, & quid dignum in tali lege in Verbo; cauſa ex interiori ſeu ex ſpirituali mundo, eſt, quod arare bove ſignificet bonum in naturali, & arare aſino verum ibi, quod aſinus ſit verum ſcientificum, ita verum in naturali, videatur n: 4492. 5741; cauſa interior ſeu ſpiritualis hujus mandati fuit, quod Angeli non potuerint ſeparatam ideam boni & veri habere, conjuncta erunt, & facient; unum quapropter non ſpectare voluerunt arationem talem, a bove & aſino; angeli cœleſtes ne quidem cogitare volunt de vero ſeparato a bono, omne enim verum apud illos eſt in bono, ita quoque illis verum eſt bonum: ob eandem cauſam, etiam interdictum fuit, ne induerent mixtam veſtem ex lana & lino ſimul" ibid: Verſ: 11, lana enim ſignificabat bonum, & linum verum. Quod arare, & quoque occare, ſerere, metere, ſignificent talia, quæ ſunt boni & illius veri, conſtat apud Hoſcheam "Equitare faciam Ephraimum, *arabit* Jehudah, *occabit* illi Jacob, *ſeminate* vobis ſecundum juſtitiam, *metite* ſecundum pietatem, *novate* vobis *novale* & tempus ad quærendum Jehovam, donec veniat & doceat juſtitiam" X: 11. 12; equitare prædicatur de Ephraimo, quia equitare eſt intellectu frui,

&

& Ephraim eſt intellectuale Eccleſiæ; arare autem prædicatur de Jehudah, quia Jehudah eſt bonum Eccleſiæ, Apud Amos " Num current in petra, equi, num *arabit bobus*, quod convertiſtis in fel judicium, & fructum juſtitiæ in abſinthium" VI: 11. 12; num current in petra equi, pro num intellecturus eſt verum fidei, petra enim in ſenſu ſpirituali eſt fides, Præf: ad Cap: XXII: Geneſ: & equi ſunt illa quæ intellectus, n: 2761. 2762. 3217. 5321; num arabit bobus, pro num facturus bonum, quod boves ſint bonum in naturali, videatur n: 2180. 2566. 2781, quod hoc non fieri poſſet, ſignificatur per verba quæ ſequuntur, quia convertiſtis in fel judicium, & fructum juſtitiæ in abſinthium. Apud Lucam " Dixit Jeſus, nemo injiciens manum ſuam *in aratrum*, ſed videns retrorſum, diſpoſitus eſt ad regnum Dei" IX: 62; hæc ſignificant eadem cum illis quæ Dominus dicit apud Matthæum " Qui ſuper domo eſt, ne deſcendat ad tollendum quid e domo ſua: & qui in agro, ne revertatur retro ad tollendum veſtimenta ſua" XXIV: 17. 18; ſenſus illorum verborum eſt, qui in bono eſt, non inde ſe conferet ad illa quæ ſunt doctrinalium fidei, videatur n: 3652, ubi hæc explicata ſunt: ita qui injicit manum in aratrum, eſt qui in bono eſt, ſed videns retrorſum, eſt qui tunc ſpectat ad doctrinalia fidei, & ſic relinquit bonum quia ita, diſplicuit Eliæ, quod Eliſha, qui in agro arans, cum vocatus, peteret, ut prius oſcularetur patrem ſuum & matrem ſuam; dixit enim Elias, abi, redi, *quid namque feci tibi*" 1 Reg: XIX: 19. 20. 21. In oppoſito ſenſu aratio ſignificat malum quod delet bonum, ita vaſtationem, ut apud Jeremiam " Zion *ager arabitur*, & Hieroſolyma acervi erunt, & mons domus in excelſa ſylvæ" XXXVI: 18. Mich: III: 12.

5896. Et miſit me Deus ante vos, quod ſignificet quod conſultum ex Divina Providentia, conſtat ex ſignificatione miſit me Deus ante vos, quod ſit Divina Providentia, ut ſupra n: 5890.

5897. Ad ponendum vobis reliquias in terra, quod ſignificet medium & intimum Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione reliquiarum, quod ſint bona juncta veris intus in homine recondita a Domino, de qua n: 468. 500. 560. 561. 660. 1050. 1906. 2284. 5135. 5342, hic medium & intimum Eccleſiæ, Medium & intimum dicitur, quia quod intimum apud hominem eſt, hoc in naturali, ubi intima & interiora ſimul ſunt, medium tenet; in genere, quæ in illis quæ ſucceſſive conſequuntur, intima ſunt, eadem in illis quæ ex illis ſimul ſunt, ut eſt in naturali, in media ſeu centro ſunt, ita ſe diſponunt intima in exterioribus. Ad ponendum vobis reliquias in terra, involvit quod apud filios Jacobi intimum Eccleſiæ erit, non quod illi in intimo eſſent, ſed quod repræſentativum Eccleſiæ in omni ſua forma apud illos inſtitueretur, & quod Verbum ibi; hæc ſignificantur per reliquias reſpective ad Eccleſiam abſtracte a gente. Reliquiæ tum Reſidui paſſim memorantur in Verbo, ſed per illos & hos ſolum reliquiæ & reſidui populi aut gentis ſecundum literam intellecti fuerunt; at quod in ſenſu ſpirituali ſignificent bona & vera in interiore homine a Domino recondita, hactenus prorſus ignotum fuit; ut in ſequentibus his locis; apud Eſaiam " In die illo erit germen Jehovæ in honorem

rem & in gloriam; & fructus terræ in magnificentiam & ornamentum evaſioni Iſraelis, & fiet, *relictus* in Zione, & *reſiduus* in Hieroſolyma, ſanctus dicetur, omnis ſcriptus, ad vitam in Hieroſolyma" IV: 2. 3; relicti in Zione, & reſidui in Hieroſolyma, nuſquam ſanctificati fuerunt, nec plus quam reliqui ſcripti, ad vitam, unde liquet quod per relictos & reſiduos intelligantur quæ ſancta ſunt & ſcripta ad vitam; illa ſunt bona conjuncta veris in interiori homine a Domino recondita. Apud Eundem "In die illo non addent amplius *Reliquiæ Iſraelis*, & evaſio domus Jacobi inniti percuſſori ſuo, ſed innitetur Jehovæ, Sancto Iſraelis in veritate. *Reliquiæ* revertentur, *Reliquiæ Jacobi* ad Deum potentem" X: 20. 21. 22; quod reliquiæ non ſint reliquiæ alicujus populi aut gentis, conſtare poteſt ex eo, quod in Verbo imprimis Prophetico per Iſraelem non Iſrael, nec per Jacobum Jacob intellectus fuerit, ſed per utrumque Eccleſia & quod Eccleſiæ eſt; & quia hoc, per reliquias non reliquiæ Iſraelis ac Jacobi, ſed vera & bona, quæ Eccleſiæ, intelliguntur; imo nec reliquiæ populi & reſidui gentis, cum ita dicitur, ſignificant reliquias alicujus populi aut reſiduos alicujus gentis, quia per populum in ſenſu interno ſignificantur vera, n: 1259. 1260. 3295. 3581, & per gentem bona, n: 1259. 1260. 1416; quod per reliquias vera & bona ſignificentur, ignotum fuerit, & peregrinum appareat, eſt quia ſenſus literalis, imprimis ubi eſt hiſtoricus, abſtrahit, & fortiter detinet a cogitando talia. Apud Eundem "Tunc erit ſemita *Reliquiis populi*, quæ *reſiduæ erunt* ab Aſchure, quemadmodum fuit Iſraeli per mare, cum aſcenderet e terra Ægypti" XI: 16; ſimiliter, reſidui ab Aſchure, ſunt qui non deperditi ſunt per ratiocinia perverſa, quod Aſchur talia ſint, videatur n: 1186. Apud Eundem "In die illo, erit Jehovah Zebaoth in coronam ornatus & cidarim decoris *Reliquiis populi ſui*" XXVIII: 5. Apud Eundem "Inſuper addet evaſio domus Jehudæ *reſidua* radicem deorſum, & faciet fructum ſurſum; nam ex Hieroſolyma exibunt *Reliquiæ*, & avaſio e monte Zionis" XXXVII: 31. 32. Apud Eundem "Butyrum & mel comedet omnis *reſiduus* in medio terræ" VII: 22. Apud Jeremiam "Congregabo *Reliquias gregis mei* ex omnibus terris, quo diſperſi illas, & reducam illas ad caulam earum, ut fætificent & multiplicentur" XXIII: 3. Apud Eundem "Invenit gratiam in deſerto populus *reſiduorum* gladio, eundo ad quietem dandum illi, Iſraeli" XXXI: 2; populus reſiduorum a gladio in deſerto, fuerunt illi qui dicti infantes, qui, mortuis reliquis, introducti ſunt in terram Canaanem; infantes illi fuerunt reſidui, & per illos ſignificabantur bona innocentiæ, & per introductionem in terram Canaanem repræſentabatur intromiſſio in Regnum Domini. Apud Ezechielem "*Reſiduos faciam*, cum fuerint vobis evaſores gladio inter gentes, quando diſperſi fueritis in terra, tunc recordabuntur evaſores veſtri Mei, inter gentes ubi captivi erunt" VI: 8. 9; quod bona & vera a Domino in interioribus hominis recondita, repræſentata fuerint per Reſiduos & Reliquias apud gentes, quo diſperſi & ubi captivi facti ſunt, eſt cauſa, quia homo continue inter mala & falſa eſt, & ab illis in captivitate, mala & falſa ſunt quæ per gentes ſignificantur; Externus homo, quando ſeparatus ab Interno,

terno, prorſus in illis eſt, quapropter niſi Dominus colligeret bona & vera, quæ paſſim in vitæ progreſſu inſinuantur homine, homo nuſquam ſalvari poſſet; nam abſque reliquiis eſt nulli ſolus. Apud Joelem "Fiet, omnis qui invocaverit nomen Jehovæ, & evadet, quia in monte Zionis & in Hieroſolyma erit evaſio, ſicut dixit Jehovah, & inter *reſiduos*, quos Jehovah vocans" III: 5. Apud Micham "Erunt *Reliquiæ Jacobi* inter gentes, in medio populorum multorum, ſicut leo inter beſtias ſylvæ" V: 7. Apud Zephaniam "*Reliquiæ Iſraelis* non facient perverſitatem, neque loquentur mendacium, nec invenietur in ore eorum lingua doli; hi paſcent & requieſcent, nec terrefaciens" III: 13; deſcribuntur hic reliquiæ quoad quale ſuum, hoc quale quod nuſquam fuerit in populo Iſrael vocato, notum eſt; ex quo etiam patet, quod per reliquias intelligantur alia, quod bona & vera, liquet, quia hæc ſunt quæ non faciunt perverſitatem, non loquuntur mendacium, nec invenitur in ore eorum lingua doli. Apud Sachariam "Implebuntur plateæ urbis pueris & puellis ludentibus in plateis ejus, quod mirabile erit in oculis *Reliquiarum populi mei:* jam non ſicut diebus prioribus Ego *Reliquiis populi hujus*, nam *ſemen pacis*, vitis dabit fructum ſuum, & terra dabit proventum ſuum, & cœli dabunt rorem ſuum; hæredes faciam *Reliquias* populi hujus omnium iſtorum" VIII: 5. 6. 11. 12; reliquiæ hic vocantur ſemen pacis, at ſunt illi qui in veris boni, quorum fructificatio deſcribitur per quod vitis dabit fructum ſuum, terra proventum ſuum, & cœli rorem ſuum. Reliquiæ in ſenſu ſpirituali intellectæ, per mala vitæ & perſuaſiones falſi, intercluduntur uſque ut non amplius appareant, & per negationem veri, quod prius agnitum fuit, utrumque ex affectione, conſumuntur, nam hoc eſt commixtio veri & falſi, quæ vocatur prophanatio: de his ita in Verbo; apud Eſaiam "Removebit hominem, & multiplicabitur deſerta in medio terræ, vix amplius in ea *pars decima*, & tamen erit ad exterminandum" VI: 12. 13; quod decem ſint reliquiæ, videatur n: 576. 1906. 2284. Apud Eundem "Occidam radicem tuam, & *Reſiduos tuos* occidet" XV: 3, de Philiſtæis, qui ſunt qui in ſcientia cognitionum, & non in vita, n: 1197. 1198. 3412. 3413; reſidui vocantur radi, quia ex illis ut ex radice egerminant bona & vera, quæ faciunt ut homo ſit homo; quare removebit hominem, ut mox ſupra apud Eſaiam, eſt perdere reliquias. Apud Jeremiam "Juvenes morientur gladio, filii eorum & filiæ eorum morientur fame, & *Reliquiæ non erunt eis*" XI: 23, de viris Anathoth. Apud Eundem "Sumam *Reliquias Jehudæ*, qui poſuerunt facies ſuas ad veniendum in terram Ægypti, ad peregrinandum ibi, ut conſumantur omnes; & non erit evaſor, aut *reſiduus Reliquiis Jehudæ*, qui venerunt ad habitandum in terra Ægypti" XLIV: 12. 14. 28, quod qui ex Jehudah non peregrinarentur in Ægypto, nec habitarent ibi, & quod hoc illis tam ſevere prohibitum fuerit, erat cauſa, quia tribus Jehudæ repræſentabat cœleſtem Eccleſiam Domini, & cœleſtes prorſus non volunt ſcire de ſcientificis quæ per Ægyptum ſignificantur, ſciunt enim omnia ex cœleſti bono in quo ſunt, quod bonum periret ſi ſe conferrent ad ſcientifica; imo qui a Cœleſti Regno Domini, quia in cœleſti bono ſunt, & cœleſte ve-

rum

rum eſt charitas, at ſpirituale verum eſt fides, ne quidem nominare volunt fidem, ne a bono deſcendant & ſpectent retro, videatur n: 202. 337. 2715. 3246. 4448; hæc etiam ſunt quæ intelliguntur per qui in domo, non deſcendet ad tollendum quid e domo; & qui in agro, non revertetur retro ad tollendum veſtimenta" Matth: xxiv: 17. 18, videatur mox ſupra n: 5895, tum per illa verba "Mementote uxoris Lothi" Luc: xvii: 32, quæ ſpectavit retro, & facta ſtatua ſalis; de ſpectare & reverti retro, videatur n: 2454. 3652. Per Gentes, quæ ita devovebantur, ut ne quidem aliqui reſidui relinquerentur, repræſentabatur quod iniquitas ita apud illos conſummata fuerit, ut nihil boni & veri ſupereſſet, ita quod nullæ reliquiæ; ut apud Moſen "Percuſſerunt Ogum regem Baſchanis, & omnes filios ejus, & omnem populum ejus, *uſque dum non reliquerint reſiduos*" Num: xxi: 35. Deut: iii: 3: apud Eundem "Ceperunt omnes urbes Sichonis, & devotioni dederunt omnem urbem hominis, & mulieres, & infantem, *non reliquerunt reſiduum*" Deut: ii: 34; etiam alibi, ubi legitur quod devotioni dati fuerint. Cum Reliquiis, ſeu bonis & veris in interioribus hominis a Domino reconditis, ita ſe habet; cum homo in bono & vero eſt ex affectione, ita ex libero, tunc bonum & verum implantatur; & quando hoc, Angeli e cœlo propius accedunt, & ſe conjungunt homini; hæc conjunctio eſt, quæ facit, ut bona cum veris in interioribus hominis exiſtant; ſed cum homo in externis eſt, ut cum in mundanis & corporeis, tunc removentur Angeli, quibus remotis nihil prorſus ex bonis & veris illis apparet; at uſque, quia ſemel conjunctio facta eſt, homo in facultate conjunctionis cum Angelis eſt, ita cum bono & vero quæ illis ſed conjunctio illa non fit ſæpius & plus, quam Domino beneplacet, qui diſponit illa ſecundum omnem vitæ hominis uſum.

5898. Et ad vivificandum vos, quod ſignificet vitam inde ſpiritualem veris in naturali, conſtat a ſignificatione vivificare, quod ſit vita ſpiritualis, de qua ſupra n: 5890; quia omne vitæ ſpiritualis eſt ex reliquiis, ideo dicitur vita *inde* ſpiritualis; & quia inde eſt, etiam ſtatim poſt illa, quæ de reliquiis dicuntur, dicitur "ad vivificandum vos," nempe vera in naturali, quæ per filios Jacobi repræſentantur, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512.

5899. Ad evaſionem magnam, quod ſignificet liberationem a damnatione, conſtat a ſignificatione evaſionis, quod ſit liberatio a damnatione, quæ liberatio fit per reliquias, hoc eſt, per bona & vera apud hominem a Domino recondita; qui recipiunt ea bona & vera, hoc eſt, qui patiuntur ut implantentur interioribus ſuis, illi evadunt damnationem, & ſunt inter reſiduos: inde eſt quod Evaſio memoretur in Verbo paſſim, ubi reſidui & reliquiæ, ſicut hic a Joſepho, tum alibi, ut apud Eſaiam "In die illo erit fructus terræ in magnificentiam & ornamentum *Evaſioni Iſraelis*, & fiet, *relictus* in Zione, & *reſiduus* in Hieroſolyma, ſanctus dicetur" iv: 2. 3. Apud Eundem "In die illo, non addent amplius *Reliquiæ Iſraelis*, & *Evaſio domus Jacobi*, inniti percuſſori ſuo" x: 20. 21. 22. Apud Eundem "Inſuper addet *Evaſio domus Jehudæ reſidua* radicem deorſum, & faciet fructum ſurſum; nam ex Hieroſolyma exibunt *Reliquiæ*, & *Evaſio* e monte Zionis" xxxvii: 31. 32. Apud Ezechielem

"*Reſiduos*

" *Reſiduos* faciam, cum fuerint vobis *Evaſores* a gladio inter gentes, quando diſperſi fueritis in terra ; tunc recordabuntur *Evaſores* veſtri Mei " VI : 8. 9. Apud Joelem " Fiet omnis qui invocaverit Nomen Jehovæ, *Evadet* ; quia in morte Zionis & in Hieroſolyma erit, *Evaſio*, ſicut dixit Jehovah, & inter *reſiduos* quos Jehovah vocans " III : 5. Apud Eſaiam " Non erit *Evaſor* aut *reſiduus reliquus Jehudæ* " XLIV : 12. 14. Ex his locis patet, quid evadere, quod nempe qui evadunt ſint illi qui reliquias habent, & quod evadere ſit liberari a damnatione.

5900. Et nunc non vos miſiſtis me huc, quod ſignificet quod illi ad ſcientifica quæ naturalis non dimiſerint, conſtat ex ſignificatione Ægypti, quo eſt *huc* quo miſſus, quod ſint ſcientifica quæ in naturali, de qua n : 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 5700 ; quod vos non miſiſtis me, ſit quod illi non dimiſerint, patet.

5901. Sed Deus, quod ſignificet quod Divinum hoc egerit, conſtat abſque explicatione. Quomodo cum his ſe habet, explicatum eſt, ubi de Joſepho, quod venditus in Ægyptum, & ibi primum miniſtraverit in domo Potiphari ; quod nempe, quia in ſupremo ſenſu repræſentabat Dominum, & in ſenſu inferiori illos qui a Domino regenerantur, ſcientifica ſint prima quæ diſcenda ; ſunt enim illa ex quibus vera concludenda ſunt, & in quibus dein vera terminanda ; poſtmodum verſus interiora magis fit progreſſus : hæc ſunt quæ Joſephus repræſentabat ; & quia ita, Divinum fuit quod miſit illum illuc.

5902. Et poſuit me ad patrem Pharaoni, quod ſignificet quod nunc naturale ab ipſo, conſtat a repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua n : 5460. 5799 ; quod ab ipſo, ſignificatur per quod poſitus ſit ad patrem, nam a patre dependent filii. Per patrem in proprio ſenſu ſignificatur Bonum, n : 2803. 3703. 3704. 5580, & quia a Bono dependent omnia tam in interno quam in externo homine, ita per quod Deus poſuerit eum ad patrem Pharaoni, ſignificatur, quod ab ipſo, ut a Bono; Naturale ; repræſentat enim Joſephus Cœleſte internum, ſeu Bonum internum, n : 5805. 5826. 5827. 5869. 5877, hoc per influxum ordinat omnia in naturali, & tandem facit ut Naturale ſit ab ipſo.

5903. Et ad dominum omni domui ſuæ, quod ſignificet quod ab ipſo omne in naturali, conſtat a ſignificatione omnis domus Pharaonis, quod ſit omne in naturali ; quod ab ipſo omne ibi, ſignificatur per quod poſitus ſit ad dominum ſuper illam : dominus etiam in Verbo prædicatur de Bono.

5904. Et dominor in omni terra Ægypti, quod ſignificet quod ipſe diſponat ſcientifica ibi, conſtat ex ſignificatione dominari, quod ſit diſponere ; & a ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua n : 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, ita omnia ſcientifica, nam hæc ſunt illius mentis ; ſcientifica ſunt quæ conſtituunt illius mentis intellectuale, Bonum autem quod influit ab Interno, & diſponit ibi ſcientifica, eſt quod facit ibi quaſi voluntarium.

5905. Verſ: 9. 10. 11. 12. 13. *Feſtinate & aſcendite ad patrem meum, & dicetis ad illum, ita dixit filius tuus Joſeph, poſuit me Deus ad dominum omni*

Ægypto, deſcende ad me, ne ſubſiſtas. Et habitabis in terra Goſchen, & eris propinquus ad me, tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, & greges tui, & armenta tua, & omne quod tibi. Et ſuſtentabo te ibi, quia adhuc quinque anni famis, ne forte exſtirperis tu & domus tua, & omne quod tibi. Et ecce oculi veſtri vident, & oculi fratris mei Benjaminis, quod ore loquens ad vos. Et indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, & omne quod videtis, & feſtinetis, & deſcendere faciatis patrem meum huc. Feſtinate & aſcendite ad patrem meum, ſignificat ad bonum ſpirituale: & dicatis ad illum, ita dixit filius tuus Joſeph, ſignificat perceptionem illius de Cœleſti Interno: poſuit me Deus ad dominum omni Ægypto, ſignificat quod diſponat omnia & ſingula in naturali: deſcende ad me, ne ſubſiſtas, ſignificat conjunctionem certam: & habitabis in terra Goſchen, ſignificat medium in Naturali: & eris propinquus ad me, ſignificat conjunctionem perpetuam: tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, ſignificat bonum ſpirituale, & omnia quæ ab illo, & quæ ab his: & greges tui, & armenta tua, ſignificat bonum naturale interius & exterius: & omne quod tibi, ſignificat quicquid ab illo: & ſuſtentabo te ibi, ſignificat continuum influxum vitæ ſpiritualis a Cœleſti Interno: quia adhuc quinque anni famis, ſignificat durationem defectus boni: ne forte exſtirperis, ſignificat ne pereat: tu & domus tua, & omne quod tibi, ſignificat bonum ſpirituale & omne illius: & ecce oculi veſtri vident, ſignificat teſtificationem ex perceptione: & oculi fratris mei Benjamin, ſignificat a perceptione Medii: quod ore loquens ad vos, ſignificat manifeſtationem: & indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, ſignificat communicationem cœli ſpiritualis in naturali cum bono ſpirituali: & omne quod videtis, ſignificat quicquid ibi apperceptum & perceptum: & feſtinetis & deſcendere faciatis patrem meum huc, ſignificat conjunctionem arctam.

5906. Feſtinate & aſcendite ad patrem meum, quod ſignificet ad bonum ſpirituale, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833. Quod Bonum ſpirituale ſit pater Cœleſtis Interni, cum tamen Bonum ſpirituale eſt Externum reſpective, quia e naturali, eſt inde, quoniam homo, antequam Internus homo exiſtit, erit Externus, progreſſio enim fit ordine ab exterioribus ad interiora, ut a ſcientificis ad intellectualia, exteriora enim dein inſervient pro plano interioribus; ex hac progreſſione, ſeu ex hac nativitate, eſt, quod Externum dicatur pater Interni, conſequenter bonum ſpirituale e naturali, quod Iſrael, pater Cœleſtis Interni, quod Joſeph.

5907. Et dicatis ad illum, ita dixit filius tuus Joſeph, quod ſignificet perceptionem illius de Cœleſti Interno, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877: quod ſignificetur perceptio boni ſpiritualis, quod Iſrael, de Cœleſti Interno, quod Joſeph, eſt quia dixit filius tuus. Joſeph in ſenſu interno eſt perceptivum influxus a Cœleſti Interno in bonum ſpirituale.

5908. Poſuit me Deus ad dominum omni Ægypto, quod ſignificet quod

diſponat

diſponat omnia & ſingula in naturali, conſtat ex ſignificatione eſſe poſitus ad dominum, quod ſit diſponere, ut ſupra n: 5903. 5904; & ex ſignificatione omnis Ægypti, quod ſint ſcientifica in naturali, ita omnia & ſingula ibi, ex ſcientificis enim eſt naturale; quod Ægyptus ſit ſcientificum, prius pluries eſt oſtenſum.

5909. Deſcende ad me ne ſubſiſtas, quod ſignificet conjunctionem certam, conſtat ex ſignificatione deſcendere ſeu venire ad me, quod ſit conjunctio; & a ſignificatione ne ſubſiſtas, quod ſit certum.

5910. Et habitabis in terra Goſchen, quod ſit medium in naturali, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451; & ex ſignificatione terræ Goſchen, quod ſit medium ſeu intimum; quæ terra quia in Ægypto, & per Ægyptum ſignificatur ſcientificum quod in naturali, eſt medium ſeu intimum in naturali; erat enim Goſchen tractus terræ Ægypti optimus, & quod optimum eſt, hoc in naturali, ubi ſcientifica, in medio ſeu in centro eſt; ipſum enim bonum ſicut ſolare quoddam ibi eſt, & inde dat lucem veris quæ a lateribus.

5911. Et eris propinquus ad me, quod ſignificet conjunctionem perpetuam, conſtat a ſignificatione propinquus eſſe, quod ſit conjunctio perpetua, nam per venire ad Joſephum, ſignificatur conjunctio, n: 5909, inde propinquus eſſe ei, ita continue prope illum, eſt conjunctio perpetua.

5912. Tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, quod ſignificet bonum ſpirituale, & omnia quæ ab illo, & quæ ab his, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt tu, quod ſit bonum ſpirituale, de qua ſupra n: 5906; ex ſignificatione filiorum ejus, quod ſint quæ ab illo, & ſunt vera in naturali, quæ repræſentantur per filios ejus; & ex ſignificatione filiorum filiorum ejus, quod ſint quæ ab his, nempe vera iterum nata & derivata: Bonum enim cum primo loco eſt, & dominium habet, producit vera continuo; multiplicat illa circum ſe, & quoque circum unumquodvis verum, & facit unumquodvis verum ſicut ſtellulam, in cujus medio eſt luminoſum; bonum nec modo multiplicat vera circum ſe, ſed etiam producit a veris vera per derivationes ſucceſſive, quæ ſunt filii filiorum ſeu nepotes, & ſic porro. Joſeph fratres ſuos non aliter ad ſe invitat, quam per patrem, dicendo, quod is cum filiis & filiis filiorum veniret; cauſa eſt, quia conjunctio Cœleſtis Interni cum veris in naturali non datur niſi quam per Medium.

5913. Et greges tui, & armenta tua, quod ſignificet bonum naturale interius & exterius, conſtat a ſignificatione gregis, quod ſit bonum interius, de qua n: 2566, hic bonum interius naturale, quia erant greges Iſraelis, per quem repræſentatur bonum ſpirituale *e naturali*, n: 5906; & ex ſignificatione armenti, quod ſit bonum exterius naturale. Quod per armentum ſignificetur bonum exterius, & per greges interius, eſt quia beſtiæ quæ conſtituebant armentum, ut boves & juvenci, in ſacrificiis ſignificabant bona charitatis externa, tum bona externi hominis; at quæ conſtituebant greges, ut agni, oves, capræ, ſignificabant bona charitatis interna, tum bona interni hominis; quare qui in his bonis ſunt, in Verbo una voce vocantur grex, & qui ducit illos, Paſtor.

 5914. Et

5914. Et omne quod tibi, quod ſignificet quicquid ab illo, conſtat a ſignificatione omne quod tibi, quod ſit id quod ab illo, nam bona & vera in naturali ſunt a bono ſpirituali, ut a patre, inde quia ab illo, ſunt illius.

5915. Et ſuſtentabo te ibi, quod ſignificet continuum influxum vitæ ſpiritualis a Cœleſti Interno, conſtat ex ſignificatione ſuſtentare, cum dicitur a Joſepho, per quem repræſentatur Cœleſte Internum, quod ſit influxus vitæ ſpiritualis a Cœleſti Interno, ſuſtentatio in ſpirituali ſenſu non aliud eſt quam influxus boni & veri per Cœlum a Domino, inde ſuſtentantur Angeli, & inde ſuſtentatur anima hominis, hoc eſt, internus ejus homo: huic ſuſtentationi correſpondet ſuſtentatio Externi hominis per cibum & potum; quapropter per cibum ſignificatur bonum, & per potum verum; talis etiam eſt correſpondentia, ut cum veſcitur homo cibo, Angeli apud illum in idea de bono & vero ſint; & quod mirum, cum differentia ſecundum cibi ſpecies: quapropter cum homo in Sancta Cœna accipit panem & vinum, angeli apud illum in idea de bono amoris & de bono fidei ſunt, n: 3464. 3735, ex cauſa, quia panis correſpondet bono amoris, & vinum bono fidei; & quia correſpondent, etiam eadem ſignificant in Verbo. Quod per cibum & potum ſpiritualem, hoc eſt, per bonum & verum, ſuſtentetur anima hominis, hoc eſt, internus homo, conſtat a Domini verbis apud Moſen "Non per panem ſolum vivit homo, ſed per omne enuntiatum oris Jehovæ vivit homo" Deut: VIII: 3. Matth: IV: 4; enuntiatum oris Jehovæ eſt bonum & verum, quæ ab Ipſo procedunt. Apud Johannem "Operamini cibum, non qui perit, ſed cibum qui manet in vitam æternam, quem Filius hominis vobis dabit" VI: 27. Apud Eundem "Rogarunt Jeſum diſcipuli, dicentes, Magiſter, ede: Ipſe dixit illis, Ego cibum habeo quem edam, quem vos neſcitis" IV: 31. 32. Et de potu, apud Eundem "Dixit Jeſus, ſi quis ſitiverit, venito ad Me, & bibito; quiſquis credit in me, ſicut dixit Scriptura, flumina e ventre ejus fluent aquæ viventis" VII: 37. 38.

5916. Quia adhuc quinque anni famis, quod ſignificet durationem defectus boni, conſtat ex illis quæ de fame & de quinque, ſupra n: 5893. 5894, dicta & explicata ſunt.

5917. Ne forte exſtirperis, quod ſignificet ne pereat, conſtat abſque explicatione.

5918. Tu & domus tua, & omne quod tibi, quod ſignificet bonum ſpirituale, & omne illius, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt tu, quod ſit bonum ſpirituale, de qua prius; quod domus tua, & omne quod tibi, ſit omne illius, patet.

5919. Et ecce oculi veſtri vident, quod ſignificet teſtificationem, ex perceptione, conſtat ex ſignificatione oculorum & videre, quod ſit perceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; quod ſit teſtificatio, patet.

5920. Et oculi fratris mei Benjamin, quod ſignificet imprimis a perceptione Medii, conſtat ex ſignificatione oculorum & videre, quod ſit intelligere, & inde percipere, ut ſupra n: 5919: & a repræſentatione Benjaminis, quod ſit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5639. 5688. 5822. Cum

hoc

hoc ita ſe habet; Benjamin, quia repræſentabat Medium, & hoc Medium erat Verum interius, n: 5600. 5631, immediate dependens ex Bono Interno, quod Joſeph, idcirco ei perceptio clarior & exquiſitior, quam veris quæ infra ſeu externis, quæ decem ejus fratres repræſentabant; Verum enim & Bonum, quo propius eſt Interno, eo perfectius habent perceptivum, ſunt penitius in luce cœli, ac ita propius Domino; influxus namque Divini Boni & Veri a Domino, progreditur per continuas meditationes & ſic ſucceſſiones, quare qui in primis ſeu initiis ſunt, excipiunt influxum perceptione clariore, quia immediatius, quam qui in mediis & ultimis; obſcuratur ſucceſſive bonum & verum, ſicut lux, ad diſtantias, nam imperfectiora, quæ per gradus ſuccedunt, hebetant. Ex his patet, quomodo intelligitur teſtificatio imprimis a perceptione Medii, eſt enim Medium interius, & vera, quæ filii Jacobi repræſentant, ſunt exteriora.

5921. Quod ore loquens ad vos, quod ſignificet manifeſtationem, conſtat ex eo, quod prima teſtificatio fuerit quod oculi eorum viderent, altera quod oculi, Benjaminis, jam tertia quod ore loqueretur ad eos, ex quibus omne dubium, quin ipſe eſſet Joſephus, ſuſtulit, conſequenter plene ſe manifeſtavit; inde illa verba involvunt manifeſtationem.

5922. Et indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, quod ſignificet communicationem cœli ſpiritualis in Naturali cum Bono ſpirituali, conſtat ex ſignificatione indicare, quod ſit communicare; ex ſignificatione gloriæ, quod ſit cœlum ſpirituale, de qua ſequitur; ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica quæ in naturali, ita naturale, ut ſupra n: 5908; & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic pater cum quo communicatio fieret, quod ſit bonum ſpirituale, de qua ſupra n: 5906; inde patet, quod per indicetis patri meo omnem gloriam meam in Ægypto, ſignificetur communicatio cœli ſpiritualis in naturali cum bono ſpirituali. Cum hoc, quod gloria ſit cœlum ſpirituale, ita ſe habet; ſunt duo Regna, ex quibus cœlum, nempe Regnum Cœleſte, & Regnum ſpirituale, Regnum Cœleſte eſt intimum ſeu tertium Cœlum, & Regnum ſpirituale eſt medium ſeu ſecundum; Bonum in quo Cœleſtes ſunt, vocatur Bonum cœleſte, & Bonum in quo Spirituales, vocatur Bonum ſpirituale; Bonum cœleſte eſt Bonum amoris in Dominum, & Bonum ſpirituale eſt Bonum amoris erga proximum; cum conjunctione duorum illorum Regnorum, ita eſt, eſt Bonum Charitatis erga proximum, quod illa conjungit, Internum enim illorum qui in Cœleſti Regno ſunt, amor in Dominum, & externum eorum eſt Charitas erga proximum; internum vero illorum, qui in ſpirituali Regno ſunt, eſt Charitas erga proximum, & Externum eorum eſt fides inde; ex quo apparet, quod conjunctio duorum illorum Regnorum fiat per Charitatem erga proximum, nam in illam deſinit Regnum Cœleſte, & ab illa inchoat Regnum ſpirituale, ita ultimum unius eſt primum alterius, ſic excipiunt ſe mutuo Nunc dicatur quid Gloria; Gloria in ſupremo ſenſu eſt Dominus quoad Divinum Verum, ita eſt Divinum Verum quod procedit a Domino; Gloria autem in ſenſu repræſentativo eſt Bonum Amoris erga proximum ſeu Charitas, quæ eſt Bonum externum

Regni

Regni Cœleſtis, & internum Regni ſpiritualis Domini, nam hoc bonum in genuino ſenſu eſt Divinum Verum in Cœlo: & quia agitur hic de Iſraele, qui eſt bonum ſpirituale, ſeu Charitas, quæ facit regnum ſpirituale in cœlis, & Eccleſiam ſpiritualem in terris, idcirco per gloriam Joſephi hic, quam indicarent Iſraeli, intelligitur Cœlum ſpirituale. Cœlum ſpirituale vocatur Gloria, quia illa quæ ibi, apparent in luce, in ſplendore, in jubare. Quod Gloria prædicetur de Divino Vero quod a Divino Humano Domini, & quod tribuatur Domino ut Regi, Regium enim in ſenſu interno eſt Divinum Verum, n: 1728. 2015. 2069. 3009. 3630. 4581. 4966. 5044. 5068, conſtat apud Johannem "Cæterum Verbum Caro factum eſt, & habitavit in nobis, & vidimus *Gloriam* Ipſius, *Gloriam* ſicut Unigeniti a Patre, plenus gratia & *veritate*" I: 14; Verbum eſt Divinum Verum, hoc quia procedit a Domino, eſt Ipſe Dominus inde de Divino Vero prædicatur Gloria. Apud Lucam, Cum Jeſus in monte transformatus "Ecce Viri duo colloquuti ſunt cum Ipſo, qui erant Moſes & Elias, *qui viſi in gloria*" IX: 30. 31, oſtendebat ibi Dominus Petro, Jacobo, & Johanni, Divinum Humanum ſuum, quale erat & apparebat in luce Divina, & forma in qua tunc viſus, ſiſtebat Verbum quale eſt in ſenſu interno, ita quale Divinum Verum in Cœlo, nam Verbum eſt Divinum Verum pro uſu Eccleſiæ; ideo quoque ſimul ſiſtebatur, quod Moſes & Elias loquerentur cum Ipſo, per Moſen enim repræſentatur Lex, per quam intelliguntur Libri ejus cum Hiſtoricis, & per Eliam prophetæ ſeu Verbum propheticum; quod per Moſen illa, videatur Præfatio ad Cap: XVIII, Geneſ: tum n: 4859 fin: & quod per Eliam hoc, eadem Præfatio, tum n: 2762. 5247 ad fin. Apud Matthæum "Videbunt Filium hominis venientem in *Nubibus cœli*, cum virtute & *gloria*" XXIV: 30; quod ſenſus literalis Verbi ſit Nubes, & ſenſus internus ſit gloria, conſequenter Divinum Verum quale eſt in Cœlo, videatur Præfat: ad Cap: XVIII, Geneſ: & quod gloria ſit intelligentia & ſapientia quæ Divini veri, n: 4809; Verbum quoad ſenſum externum eſt in Nube, ex cauſa, quia mentes humanæ ſunt in tenebris, quare ſi Verbum non foret in Nube, vix ab aliquo intelligeretur, & quoque ſancta, quæ ſunt ſenſus interni, a malis in mundo prophanarentur; idcirco dicit Dominus apud Eſaiam "Creabit Jehovah ſuper omne habitaculum montis Zionis, & ſuper convocationes ejus, *Nubem* interdiu, & ſplendorem ignis flammæ noctu; nam *ſuper omni gloria obtegumentum*, & *tabernaculum* erit *in umbram* interdiu" IV: 5. 6; inde quoque erat, quod ſuper Tabernaculo apparuit nubes interdiu, & ignis noctu, quia Tabernaculum repræſentabat Divinum Humanum Domini, proinde Divinum Verum quod ab Ipſo procedit, ita Verbum quod eſt Divinum Verum Eccleſiæ, videatur n: 3210. 3440; tale ſignificatur per hæc apud Moſen "Obtexit *Nubes* Tentorium conventus, & *Gloria Jehovæ* implevit Habitaculum" Exod: XL: 34; apud Eundem "*Gloria Jehovæ* apparuit in Tentorio conventus coram omnibus filiis Iſraelis" Num: XIV: 10: & alibi "Obtexit Tentorium *Nubes* & apparuit *gloria Jehovæ*" XVII: 7. Similiter Nubes & Gloria ſuper monte Sinai, de quibus ita apud Moſen, "Cum aſcendit Moſes

in

in montem, obtexit *Nubes* montem, & habitavit *Gloria Jehovæ* ſuper monte Sinai ſex dies" Exod: xxiv: 15. 16; hæc quoque repræſentabantur, quia Lex, quæ eſt Divinum Verum, e monte illo promulgabatur; quod Nubes viſa & Gloria Jehovæ, cum Moſes aſcendit in Montem, erat quia in illo repræſentabat Legem, hoc eſt, Verbum Hiſtoricum, inde aliquoties dicitur Moſes & Prophetæ, aut Lex & Prophetæ, perque Legem intelliguntur ejus Libri cum Hiſtoricis reliquis, non autem Prophetæ, quia hoc Verbum repræſentabatur per Eliam & Eliſæum; eſt enim Verbum Hiſtoricum & Propheticum, ut notum eſt; quapropter cum Verbum vocatur Lex & Prophetæ, per Legem intelligitur Verbum Hiſtoricum, & per Prophetas Propheticum. Divinum Verum etiam repræſentabatur per ſplendorem inſtar iridis in nube circum Cherubos, & ſupra illos, apud Ezechielem, ubi de illis ita "Vidi aſpectum ignis, ſicut ſplendor circumcirca, ſicut aſpectus *iridis* quæ eſt *in nube* in die pluviæ; hic aſpectus ſimilitudinis *Gloriæ Jehovæ*" I: 26. 27. 28, & vocatur quoque *gloria Jehovæ*, & *gloria Dei Iſraelis*, Cap: VIII: 4. Cap: X: 18. 19. Cap: XI: 22. 23, gloria Jehovæ vocatur reſpctive ad cœlum intimum, & gloria Dei Iſraelis reſpective ad Cœlum medium ſeu ſpirituale; quod Divinum Verum in Cœlis appareat in gloria, eſt quia ipſum Verum in Cœlo ſpirituali coram oculis apparet ut candida nubes, quam etiam aliquoties videre datum eſt, ac Bonum in Vero illo apparet ibi ut igneum, inde nubes per ignem variegata dat aſpectus mirabiles, qui ſunt gloria in ſenſu externo; at gloria in ſenſu interno eſt intelligentia & ſapientia; hæ quoque ſunt, quæ repræſentantur per illa. Quod Divinum Verum, ex quo omnis ſapientia & intelligentia, tum apparentia variegatæ nubis coram viſu externo, ſit Gloria, etiam conſtat ab his locis; apud Moſen "Dixit Jehovah, vivus Ego, & implebitur *gloria Jehovæ* univerſa terra" Num: XIV: 21, hoc a Jehovah dictum eſt, cum repudiabatur populus Iſraeliticus, & dictum quod infantes eorum modo venirent in terram Canaanem, tunc per quod univerſa terra impleretur gloria Jehovæ, ſignificabatur, quod in repræſentativis Eccleſiæ apud illos, & in Verbo quod quoad plurimam partem de illis, eſſet gloria Jehovæ, qua impleretur totum cœlum, & inde Eccleſiæ ſancta. Apud Eſaiam "Seraphim clamabant, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Jehovah Zebaoth, *plenitudo omnis terræ Gloria Ipſius*" VI: 3. Apud Eundem "Revelabitur *Gloria Jehovæ*, & videbunt omnis Caro ſimul" XL: 5. Apud Eundem "Propterea in Urim *Gloriam date Jehovæ*, in inſulis maris Nomini Jehovæ Dei Iſraelis" XXIV: 15; Urim pro luce, quæ eſt ex Divino Vero procedente a Domino inſulæ maris, pro illis qui remotiores a Vero ſunt, n: 1158. Apud Eundem "*Gloria Libani* data eſt illi, *bonor* Carmeli & Scharonis; illi videbunt *Gloriam Jehovæ*, *honorem* Dei noſtri" XXXV: 2; Libanus pro Eccleſia ſpirituali, Carmelus & Scharon pro Eccleſia Cœleſti, de hac prædicatur Gloria Jehovæ cum intelligitur Cœleſte verum quod eſt Charitas, de illa prædicatur honor Dei Iſraelis cum intelligitur ſpirituale Bonum, quod etiam eſt charitas. Apud Eundem "Surge, illuminare, quia venit *lux tua*, & *Gloria Jehovæ* ſuper Te exorta eſt, nam ecce tenebræ obtegunt terram, & caligo populos; ſed ſuper Te exorietur Jehovah, & *Gloria Ipſius* ſuper Te videbitur" LX:

1. 2; ibi de Domino, qui vocatur Lux, ut apud Johannem Cap: 1: Verſ: 4. 9; & dicitur, quod ſuper Ipſum exorietur Gloria Jehovæ, hoc eſt, quod Ipſi Divinum Verum. Similiter apud Eundem "Propter me, propter Me faciam, nam quid prophaneretur, *Gloriam meam non alii do*" XLVIII: 11; ibi etiam de Domino, gloria in ſupremo ſenſu pro Divino Humano, ita quoque pro Divino Vero, quia hoc ab Illo; non alii dare gloriam, eſt modo Divino Humano, quod unum cum Se. Apud Johannem "Civitas ſancta Hieroſolyma, deſcendens e Cœlo, *habens Gloriam Dei*, & luminare illius ſimile lapidi pretioſiſſimo" Apoc: XXI: 11; Civitas ſancta Hieroſolyma, eſt Regnum Spirituale Domini in Cœlis, & Eccleſia ſpiritualis Ipſius in terris, de quibus prædicatur Gloria; luminare eſt verum a Divino. Quia Divinum Verum eſt quod repræſentatur per Regium in Verbo, ſiquidem Dominus quoad Divinum Verum repræſentabatur per Reges, videantur loca mox ſupra citata, ideo ipſi ut Regi tribuitur Gloria, ut apud Davidem "Attollite portæ Capita veſtra, & extollimini oſtia mundi, ut ingrediatur *Rex gloriæ*; quis hic *Rex gloriæ*, Jehovah fortis & heros, Jehovah heros belli. Attollite portæ capita veſtra, & attollite oſtia mundi, *ut ingrediatur Rex Gloriæ*; quiſnam hic eſt *Rex gloriæ*, Jehovah *Zebaoth* hic eſt *Rex gloriæ*" Pſalm: XXIV: 7. 8. 9. Apud Eſaiam "*Regnabit* Jehovah *Zebaoth* in monte Zionis & in Hieroſolyma, & coram ſenioribus Ipſius, *Gloria*" XXIV: 23; gloria pro Divino Vero; Jehovah dicitur Jehovah Zebaoth, ſeu Jehovah exercituum, ubi agitur de Divino Vero, nam per Exercitus ſignificantur vera, n: 3448. Et quia per Regium repræſentabatur Divinum Verum, ideo Thronus, ſuper quo ſedebant Reges cum judicabant, vocabatur *Thronus gloriæ*, Eſai: XXII: 23. Jerem: XIV: 21. Cap: XVII: 2; & apud Mattthæum "Filius hominis ſedebit ſuper *Throno gloriæ ſuæ*" XIX: 28; apud Eundem "Quando venerit Filius hominis *in gloria ſua*, & omnes ſancti Angeli cum Ipſo, tunc ſedebit *ſuper Throno gloriæ ſuæ*; & dicet *Rex* illis" XXV: 31. 34. 40; quod Thronus dictus Thronus gloriæ, etiam erat cauſa, quia judicia fiebant ex Vero. Apud Eundem "Venturus Filius hominis *in Gloria Patris ſui*, cum Angelis ſuis, & tunc reddet unicuique juxta facta illius" XVI: 27. Ex his etiam patet, quid per Gloriam in Oratione Dominica intelligitur "Tuum eſt Regnum, Potentia & *Gloria*, in ſæcula" Math: VI: 13. Regnum ſpirituale Domini in Cœlis, & Eccleſiæ ſpiritualis in terris, vocatur quoque *Decus*, Eſai: LX: 7. Cap: LXIII: 15. Cap: LXIV: 10. Dan: VIII: 9. 10, 11. Cap: XI: 16. 41. 45. Etiam ideo Gloria a Joſepho dicitur, quia ipſe Joſephus repræſentat in ſupremo ſenſu Dominum quoad Divinum ſpirituale ſeu Divinum Verum, in ſenſu interno Regnum ſpirituale Ipſius, tum Bonum fidei, videatur n: 3969. 4669. 4723. 4727.

5923. Et omne quod videtis, quod ſignificet quicquid ibi apperceptum & perceptum, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere, & inde percipere & appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421 4567. 4723. 5400.

5924. Et feſtinetis & deſcendere faciatis patrem meum huc, quod ſignificet

cet conjunctionem arctam, conſtat ab illis ſupra n: 5209, & quia hic denuo idem dicitur & ex affectione amoris, eſt conjunctio arcta.

5925. Verſ: 14. 15. *Et cecidit ſuper colla Benjaminis fratris ſui, & flevit, & Benjamin flevit ſuper collis illius. Et oſculatus omnes fratres ſuos, & flevit ſuper illis: & poſtea loquuti ſunt fratres illius cum illo.* Et cecidit ſuper colla Benjaminis, ſignificat conjunctionem intimam cum Medio: & flevit, ſignificat effectum Miſericordiæ: & Benjamin flevit ſuper collis illius, ſignificat receptionem, & inde reciprocum: & oſcultatus omnes fratres ſuos, ſignificat adjunctionem ex gratia: & flevit ſuper illis, ſignificat affectionis effectum: & poſtea loquuti ſunt fratres illius cum illo, ſignificat reciprocam communicationem ex receptione.

5926. Et cecidit ſuper colla Benjaminis, quod ſignificet conjunctionem intimam cum Medio, conſtat ex ſignificatione colli, quod ſit influxus, communicatio, & conjunctio, de qua n: 3542. 3695. 3725; & eſt proprie conjunctio cœleſtium & ſpiritualium, n: 5320, 5328, ita conjunctio cœleſtis interni, quod Joſeph, cum ſpirituali cœleſtis, quod Benjamin; inde cadere ſuper colla, eſt arcte ſe conjungere, proinde eſt, conjunctio intima; & ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit Medium, de qua n: 5411. 5413. 5443. 5639. 5686. 5688. 5689.

5927. Et flevit, quod ſignificet effectum Miſericordiæ, conſtat ex ſignificatione flere, quod ſit ex Miſericordia, ita effectus ejus, de qua n: 5480. 5871.

5928. Et Benjamin flevit ſuper collis illius, quod ſignificet receptionem, & inde reciprocum, conſtat ex eo, quod viciſſim hoc factum, unde eſt receptio, & inde reciprocum. Quod conjunctionem boni cum veris, & verorum reciprocum cum bono attinet, ſciendum, cum influit bonum in vera, & ſibi illa conjungit, quod tunc infundat illis bonum ex ſuo, & per ſuum addicet illa ſibi, inde conjunctio; & quia vera ſic vitam accipiunt, apparet dein ſicut agant ex ſe, cum reciproce agunt ſeu reagunt, at uſque vera non agunt ex ſe, ſed ex bono quod influit in bonum a ſe addicatum veris: ſe habent hæc, ſicut vaſa ſanguinis in corpore vivo, vera ſunt quaſi vaſa abſque ſanguine, bonum autem eſt quaſi ſanguis, hic cum ſe infudit in vaſa, quæ prius vacua fuerunt, agit illa, & quoque reciproce, a ſanguine enim acceperunt movendi facultatem, & quaſi vitam. Ex his patet, quomodo ſe habet cum conjunctione boni cum veris, & cum verorum cum bono reciproca.

5929. Et oſculatus omnes fratres ſuos, quod ſignificet adjunctionem ex gratia, conſtat ex ſignificatione oſculari, quod ſit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574. 4353, hic adjunctio ex gratia, quia vera Eccleſiæ in naturali, quæ repræſentantur per filios Jacobi a Bono Interno, quod Joſeph, remotiora ſunt, & quæ remotiora ſunt quidem conjunguntur per Medium cum Bono Interno; ſed uſque diu retinent talia, quæ cum Bono interno non correſpondent; idcirco per oſculari fratres ſignificatur adjunctio ex gratia. Ex gratia dicitur, non ex miſericordia, quia quæ remotiora ſunt, & non plene correſpondentia, non in tali humiliatione ſunt, ut implorare queant Miſeri-

 cordiam

cordiam, imo ne quidem ex corde nominare Miſericordiam, ſed loco ejus gratiam; & hoc quia non correſpondentia, quæ adhærent, ſunt ex amore ſui, & qui ſe amat, nuſquam ſe humiliare poteſt ex corde, erigit enim ſe, nam ſpectat ſe in ſingulis, & parvi facit illa quæ extra ſe.

5930. Et flevit ſuper illis, quod ſignificet affectionis effectum, conſtat ex ſignificatione flere, quod ſit Miſericordiæ effectus, de qua mox ſupra n: 5927. 5928, hic affectionis, ex eadem cauſa de qua nunc ſupra n: 5929.

5931. Et poſtea loquuti ſunt fratres illius cum illo, quod ſignificet reciprocam communicationem ex receptione, conſtat ex illis, quæ ſupra n: 5880, explicata ſunt; tum quid reciproca communicatio ex receptione, ex illis quæ etiam ſupra n: 5928.

5932. Verſ: 16. 17. 18. 19. 20. *Et vox audita domo Pharaonis, dicendo venerunt fratres Joſephi, & bonum fuit in oculis Pharaonis, & in oculis ſervorum illius. Et dixit Pharao ad Joſephum, dic ad fratres tuos, hoc facite, onerate jumenta veſtra, & ite, venite terram Canaan. Et accipite patrem veſtrum, & domos veſtras, & venite ad me, & dabo vobis bonum terræ Ægypti, & comedetis pingue terræ. Et nunc mandatum hoc facite, accipite vobis e terra Ægypti, vehicula infantibus veſtris, & mulieribus veſtris, & feratis patrem veſtrum, & veniatis. Et oculus veſter ne parcat ſuper ſuperlectilibus veſtris, quia bonum totius terræ Ægypti vobis hoc.* Et vox audita domo Pharaonis, ſignificat quod hoc impleret univerſum naturale: dicendo, venerunt fratres Joſephi, ſignificat perceptionem quod præſentia vera Eccleſiæ in Naturali: & bonum fuit in oculis Pharaonis, ſignificat gaudium ubivis ibi: & in oculis ſervorum illius, ſignificat uſque ad infima ibi: & dixit Pharao ad Joſephum, ſignificat perceptionem Naturalis ex Cœleſti interno: dic ad fratres tuos, ſignificat de veris Eccleſiæ in naturali: hoc facite, onerate jumenta veſtra, ſignificat quod implerent omne verum bono: & ite venite terram Canaanem, ſignificat habitationem illorum: & accipite patrem veſtrum, & domos veſtras, & venite ad me, ſignificat acceſſionem boni ſpiritualis & verorum Eccleſiæ ad ſcientifica naturalis: & dabo vobis bonum terræ Ægypti, ſignificat poſſeſſionem ſcientificorum: & comedetis pingue terræ, ſignificat appropriationem boni ibi: & nunc mandatum hoc facite, ſignificat voluntatem: accipite vobis e terra Ægypti vehicula, ſignificat doctrinalia ſcientificorum: infantibus veſtris, & mulieribus veſtris, ſignificat pro illis qui nondum ſciunt: & feratis patrem veſtrum, & veniatis, ſignificat ſervitium eorum, & acceſſionem: & oculus veſter non parcat ſuper ſuperlectilibus veſtris, ſignificat quod inſtrumentalia non ſint curæ: quia bonum totius terræ Ægypti vobis hoc, ſignificat quod illis primarium in mente naturali.

5933. Et vox audita domo Pharaonis, quod ſignificet quod hoc impleret univerſum naturale, conſtat ex ſignificatione vocis, quæ auditur alibi, & ad diſtantiam, cum prædicatur de influxu, quod ſit impleri; ſicut enim vox audita implet, ita quod influit; & ex ſignificatione domus Pharaonis, quod ſit univerſum Naturale; nam per Pharaonem repræſentatur Naturale in communi, n: 5160. 5799.

5934. Dicendo, *venerunt fratres Joſephi*, quod ſignificet quod præſentia vera Eccleſiæ in naturali, conſtat ex ſignificatione veniſſe, quod ſit præſentia; & ex repræſentatione filiorum Jacobi, ſeu fratrum Joſephi, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5458. 5512. Sunt in naturali ſcientifica varii generis; ſunt ſcientifica de terreſtribus, corporeis & mundanis, quæ ſunt infima, nam hæc ſunt immediate ex ſenſualibus externis ſeu corporis; ſunt ſcientifica de ſtatu civili, ejus regimine, ſtatutis & legibus, quæ ſunt paulo interiora; ſunt ſcientifica de illis quæ ſunt vitæ moralis, quæ ſunt adhuc interiora; quæ autem ſunt vitæ ſpiritualis, ſunt illis omnibus interiora; hæc ſunt vera Eccleſiæ; quæ quatenus ſolum ex doctrina apud hominem ſunt, non aliud ſunt quam ſcientifica, at cum ex bono amoris, tunc vadunt ſupra ſcientifica, nam tunc in luce ſpirituali ſunt, e qua ſpectant ſcientifica in ſuo ordine infra ſe: homo per tales gradus ſcientificorum aſcendit ad intelligentiam, ſcientifica enim per illos gradus aperiunt mentem, ut lux e mundo ſpirituali influere poſſit. Ex his nunc patet, quid intelligitur per præſentiam verorum in naturali.

5935. *Et bonum fuit in oculis Pharaonis*, quod ſignificet gaudium ubivis ibi, nempe in naturali, conſtat ex ſignificatione bonum eſſe in oculis alicujus, quod ſit gaudium eſſe ei; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua mox ſupra n: 5933.

5936. *Et in oculis ſervorum illius*, quod ſignificet uſque ad infima ibi, conſtat ex ſignificatione ſervorum, quod ſint inferiora, de qua n: 2541. 5161. 5164. 5305, ita quoque infima: quænam ſcientifica in naturali infima ſunt, & quænam inferiora, videatur mox ſupra n: 5934.

5937. *Et dixit Pharao ad Joſephum*, quod ſignificet perceptionem Naturalis ex Cœleſti Interno, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale in communi, de qua n: 5160. 5799; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; quia Cœleſte, quod Joſeph repræſentat eſt internum, & Naturale, quod Pharao, eſt externum, idcirco eſt perceptio naturalis ex Cœleſti interno, omnis enim perceptio eſt ex interiori, nuſquam eſt aliqua perceptio interioris ab exteriori, unde enim influxus inde eſt perceptio. Quid Perceptio, quæ toties nominatur, paucis hic dicendum; eſt apud unumquemvis hominem facultas percipiendi num ita ſit, vel non ita, facultas concludendi intus in ſe ſeu in mente ſua, facit ut res percipiatur; hæc facultas nuſquam dabilis eſt niſi influxus ſit ex ſpirituali mundo: hac dote excellet unus homo præ altero; qui minus excellent ſunt qui parum intus in ſe ſeu in mente ſua concludunt & ſic percipiunt, ſed dicunt ita eſſe, quia alii, quibus fidem habent, ita dixerunt; at qui magis excellent, ſunt qui non ex aliis ſed ex ſe vident quod ita ſit; verum enim vero perceptio, quæ eſt apud unumquemvis hominem, eſt in rebus mundanis; non autem hodie apud aliquem in rebus ſpiritualibus; cauſa eſt, quia ſpirituale quod influit & facit perceptionem, obſcuratum eſt & pæne exſtinctum a jucundis amoris mundi & ſui; quapropter nec illis curæ ſunt ſpiritua-

lia, niſi quatenus ex debito & more, ſi auferretur timor ex debito, & jucundum ex more, ſpernerent illa, averſarentur, imo negarent: qui perceptionem in ſpiritualibus habebit, is erit in affectione veri ex bono, & deſiderabit continue ſcire vera, inde Intellectuale ejus illuminatur, & cum Intellectuale illuminatum eſt, tunc datur ei aliquid intus in ſe percipere; at qui non in affectione veri eſt, quod ſcit ita eſſe, hoc ſcit a doctrinali Eccleſiæ cui fidem adjungit, & quia dixit ita eſſe ſacerdos, preſbyter, monachus. Ex his conſtare poteſt, quid Perceptio, & quod in mundanis detur, non autem in ſpiritualibus; quod adhuc patet ex eo, quod quiſque in dogmate, in quo natus eſt, maneat, etiam qui nati ſunt Judæi tum qui extra Eccleſiam, tametſi intra eam vivunt; & quoque qui in hæreſi, ſi illis ipſiſſima vera dicerentur, & quoque confirmarentur, uſque tamen ne hilum perciperent quod vera ſint, apparebunt illis ut falſa.

5938. Dic ad fratres tuos, quod ſignificet de veris Eccleſiæ in naturali, nempe quod ſit perceptio, conſtat ex repræſentatione fratrum Joſephi, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5458. 5512. Hic Pharao invitat filios Jacobi ut veniant in Ægyptum cum infantibus & mulieribus, utque ferant patrem ſuum ſecum, nam dicit Pharao "Dic ad fratres tuos, hoc facite, & accipite patrem veſtrum; & accipite vobis e terra Ægypti vehicula pro infantibus veſtris & mulieribus veſtris; & feratis patrem veſtrum, & veniatis:" Joſeph autem mox ſupra invitat patrem ſuum, & non aliter fratres ſuos quam ſicut illius; dicit enim "Aſcendite ad patrem meum, & dicatis ad illum, deſcende ad me, ne ſubſiſtas, & habitabis in terra Goſchen, & eris propinquus ad me, tu & filii tui, & filii filiorum tuorum, & omne quod tibi; feſtinate, & deſcendere faciatis patrem meum huc:" Cauſa quod Pharao invitaverit filios Jacobi, & Joſephus patrem, non patet niſi ex ſenſu interno; qui eſt, quod naturale in communi, quod repræſentatur per Pharaonem, immediatam communicationem habeat cum veris Eccleſiæ in naturali, quæ repræſentantur per filios Jacobi; inde eſt quod Pharao de illis loquatur; at Cœleſte internum, quod repræſentatur per Joſephum, non immediatam communicationem habet cum veris Eccleſiæ in Naturali, quæ filii Jacobi, ſed per Bonum ſpirituale, quod eſt Iſrael pater illorum; inde eſt quod Joſeph de patre loquatur.

5939. Hoc facite, onerate jumenta veſtra, quod ſignificet quod implerent omne verum bono, conſtat ex ſignificatione onerare jumenta, quod ſit implere vera; & ex ſignificatione frumenti, quo onerarentur jumenta, quod ſit bonum veri, de qua n: 5295. 5410; jumenta, quod hic vera ſint, eſt quia erant aſini, Gen: Cap: XLII: 26. 27. Cap: XLIII: 18. 24. Cap: XLIV: 3, per quos ſignificantur ſcientifica, n: 5741; & quia per aſinos ſignificantur ſcientifica, & nunc conjunctio facta eſt cum Bono interno per Medium, ſunt ſcientifica vera, eapropter pro aſinis hic dicuntur jumenta.

5940. Et ite, venite terram Canaan, quod ſignificet habitationem eorum, nempe verorum Eccleſiæ in naturali, conſtat ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit ubi habitatio illorum qui fuerunt ab Eccleſia, de qua n: 3795. 3686.

4447.

4447. 4454. 4517. 5136, ita habitatio verorum Eccleſiæ cum bono, quia hæc conſtituunt Eccleſiam.

5941. Et accipite patrem veſtrum, & domos veſtras, & venite ad me, quod ſignificet acceſſionem boni ſpiritualis, & verorum Eccleſiæ ad ſcientifica naturalis, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; ex repræſentatione filiorum ejus, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5414. 5879, quorum omnia ſunt domus eorum; ex ſignificatione venire, quod ſit accedere; & ex repræſentatione Pharaonis, qui eſt *Me* ad quem venirent, quod ſit ſcientificum naturalis in communi; ex his patet, quod per accipite patrem veſtrum, & domos veſtras, & venite ad me, ſignificetur acceſſio boni ſpiritualis & verorum Eccleſiæ ad ſcientifica naturalis.

5942. Et dabo vobis bonum terræ Ægypti, quod ſignificet poſſeſſionem ſcientificorum, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 5700; & ex ſignificatione dare ejus terræ bonum, quod ſit poſſeſſionem, nam qui dat poſſeſſionem dat ejus bonum, & viciſſim.

5943. Et comedetis pingue terræ, quod ſignificet appropriationem boni ibi conſtat a ſignificatione comedere, quod ſit communicari, conjungi, & appropriari, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3832. 4745; & ex ſignificatione pinguis ſeu pinguedinis terræ, nempe Ægypti, quod ſit bonum in naturali. Quod pingue ſit Cœleſte ſeu bonum, a pluribus locis in Verbo conſtat; nec modo pingue quod in Animali, ſed etiam pingue quod aliunde, ſicut butyrum, oleum; & quæ trahunt aliquid a pingui, etiam quantum trahunt, tantum boni ſignificant, ut lac, mella, reſinæ. Quod pinguedo fuerit repræſentativum boni cœleſtis, ita amoris qui a Domino, conſtat ex holocauſtis & ſacrificiis, quod omnis pinguedo adoleretur ſuper altari, & quod inde odor quietis Jehovæ, tum quod ideo prohibitum fuerit filiis Iſraélis comedere pinguedinem; ex quibus, ſicut ex reliquis, manifeſtum poteſt eſſe, quod illa quæ inſtituta fuerunt apud Iſraelitas, repræſentativa fuerint cœleſtium & ſpiritualium, & ſic quod ſancta involverint; alioquin nihil cauſæ ex Divino fuiſſet in eo, quod ſacrificaretur omne pingue animalis, & quod id eſſet odor quietis Jehovæ, tum quod prohiberetur eſus ejus, ſicut ſanguinis; certe, perquam craſſe cogitaretur de Divino, ſi crederetur quod pinguedo delectaret, ac Jehovah ſtatutum faceret, in quo non intus reconditum eſſet aliud; etiam homo nimis terreſtris & corporeus foret, ſi nihil curaret ſcire, quid per talia ſignificaretur, indicium quod nulla ei affectio ſciendi quæ ſunt Verbi & vitæ æternæ. De pinguedine ita apud Moſen "Sumes omne *pinguedinem* tegentem inteſtina, & *reticulum* ſuper jecore, & *pinguedinem* ſuper renibus, & adolebis ſuper Altari" Exod: XXIX: 13. 22. tum Levit: III: 4. 5. 9. 10. 14. 15. Cap: IV: 8. 9. 19. 26. 31. 35. Cap: VII: 3. 4: quod etiam *pinguedo pectoris* ſacrificaretur" Levit: VII: 30. 31. Quod id eſſet odor quietis Jehovæ, ita "Hoc panis igniti Jehovæ *in odorem quietis*" Levit: III: 16. "Sparget Sacerdos ſanguinem ſuper altare Jehovæ & *offeret pinguedinem*

dinem

dinem in odorem quietis Jehovæ" Levit: XVII: 6: & alibi "*Pinguedo* primogeniti bovis & ovis adolebitur ſuper altari, *in odorem quietis Jehovæ*" Num: XVIIII: 17; odor quietis ſignificat gratum ex bono amoris. Quod a filiis Iſraelis non pinguedo comederetur "Omnis *Pinguedo* Jehovæ eſto; ideo ſtatutum æternitatis in generationes veſtras, in omnibus habitationibus veſtris, *ullam pinguedinem* aut ullum ſanguinem *non comedetis*" Levit: III: 16. 17: & alibi "Loquere ad filios Iſraelis, dicendo, *ullam pinguedinem ſive bovis ſive ovis, ſive capræ, non comedetis*; omnis *qui comederit pinguedinem* de beſtia, de qua oblatum fuerit ignitum Jehovæ, exſcindetur anima comedens e populis ſuis; nec ullum ſanguinem comedetis" Levit: VII: 23. 24. 25. 26. Holocauſta & ſacrificia conſtituebant principale cultus Divini apud populum illum, n: 923. 2180, quare per holocauſta & ſacrificia in genere ſignificatur Cultus, & per illa quæ ſacrificabantur, tum per omnem proceſſum ſacrificationis, ſignificatur quale cultus, & per Pinguedinem & ejus adolitionem ipſiſſimum cœleſte Divinum, quod eſt Bonum amoris a Domino; ut quoque apparet ab his locis; Apud Eſaiam "Jacob non emiſti Mihi argento calamum; & *pinguedine ſacrificiorum* tuorum non impleviſti Me; tantum ſervire feciſti Me per peccata tua" XLIII: 24; non emiſti argento calamum, pro quod non comparaveris tibi vera fidei; & pinguedine ſacrificiorum non impleviſti Me, pro quod non bonum amoris. Apud Davidem "*Holocauſta pinguium* offeram Tibi, cum ſuffimento arietum" Pſalm: LXVI: 15, holocauſta pinguium pro cultu ex amore. Apud Moſen "Quando dicetur, ubi dii eorum, Petra cui confiſi ſunt, qui *Pinguedinem ſacrificiorum* eorum comederunt, biberunt vinum libaminis eorum" Deut: XXXII: 37. 38; hoc a gentilibus diceretur, qui putabant quod dii cibarentur, imprimis talibus, neſcientes prorſus quod pinguedo ſacrificiorum eſſet cœleſte ſeu bonum amoris in cultu, & vinum libaminis verum fidei inde, quæ afficiebant angelos cum ſacrificabatur, & quæ ideo mandata, ut cœlum prope hominem per repræſentativa & correſpondentias eſſet. Apud Davidem "Jehovah recordabitur omnium oblationum tuarum, & *holocauſtum tuum pingue faciet*" Pſalm: XX: 4, holocauſtum pingue facere pro cultum reddere bonum. Apud Eſaiam "Faciet Jehovah Zebaoth omnibus populis in monte hoc *Convivium pinguedinum*, convivium fecum; *pinguedinum medullatarum*, fecum defecatarum: abſorbebit mortem in æternum, & abſterget Dominus Jehovih lachrymam deſuper omnibus faciebus" XXV: 6. 8, Convivium pro cœlo & ibi conjunctione cum angelis per amorem & charitatem, n: 3596. 3832. 5161, pinguedines ſunt bona amoris & charitatis. Apud Eundem "Quare appenditis argentum pro eo quod non panis, & laborem veſtrum pro eo quod non ad ſatietatem; attendite attendendo ad Me, & *Comedite bonum*, & delicietur *in Pinguedine* anima veſtra" LV: 2: & apud Jeremiam "Convertam luctum eorum in gaudium, & conſolabor eos, & lætificabo eos e mærore ſuo, *ac implebo animam ſacerdotum pinguedine*, & populus meus *bono meo* ſaturabuntur" XXXI: 13. 14; pinguedo manifeſte pro bono, nam dicitur quod anima ſaturabitur, & vocatur bonum Jehovæ, quod non aliud eſt quam Cœleſte quod

ab

ab Ipſo. Apud Davidem "Sicut *Pinguedine* & *adipe* ſaturabitur anima mea, & labiis canticorum laudabit os meum" Pſalm: LXIII: 6, ſimiliter. Apud Eundem "Coronaſti annum *bonitatis* tuæ, & orbitæ tuæ ſtillant *pinguedine*" Pſalm: LXV: 12. Apud Eundem "Filii hominis in umbra alarum tuarum confidunt, *implentur Pinguedine* domus tuæ, & flumine deliciarum potas eos" Pſalm: XXXVI: 8. 9. Apud Eſaiam "Tunc dabit Jehovah pluviam ſeminis tui, quo conſeres terram, & panem proventus terræ; & erit *pingue* & opulentum" XXX: 23. Apud Johannem "Omnia *Pinguia* & ſplendida abiverunt, & non amplius invenies ea" Apoc: XVIII: 14, de Babylone, omnia pinguia & ſplendida abiverunt, pro quod omnia bona amoris & vera fidei. Apud Moſen "Sugere fecit eum *mel* e rupe, & *oleum* e ſaxo petræ; *butyrum* armenti, & *lac* gregis, cum *Pinguedine* agnorum & arietum filiorum Baſchanis & hircorum, cum *Pinguedine renum tritici*, & ſanguinem uvæ bibis merum" Deut: XXXII: 13. 14, ibi de Antiqua Eccleſia Spirituali, cujus varia bona recenſentur, & ſignificantur per mel, oleum, butyrum, lac, pinguedinem. Quia Pinguedo erat bonum, ideo quoque adjungitur talibus, quæ non pinguia in ſe ſunt, ſed uſque ſignificant bona, ita Pingue & Bonum quaſi idem erant; ut in loco allato, *Pinguedo tritici*; ſimiliter apud Davidem "Cibarem eos *ex pinguedine tritici*" Pſalm: LXXXI: 17, & alibi "Qui ponit terminum tuum pacem, & *pinguedine triticorum* ſatiat te" Pſalm CXLVII: 30. Tum apud Moſen "Omnis *Pinguedo olei* puri, & omnis *Pinguedo Muſti* & *frumenti*, quæ primitiæ, quia Jehovæ, data Aharoni ſunt" Num: XVIII: 12.

5944. Et nunc mandatum hoc facite, quod ſignificet voluntatem, conſtat abſque explicatione.

5945. Accipite vobis e terra Ægypti vehicula, quod ſignificet doctrinalia ſcientificorum, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua prius; & ex ſignificatione vehiculorum, quod ſint doctrinalia. In Verbo, ubi agitur de Ægypto, paſſim nominantur Currus & equi, & per Currus ibi intelliguntur doctrinalia nunc falſa nunc vera, & per equos intellectualia etiam in utroque ſenſu; quod Currus ſint doctrinalia, videatur n: 5321; ſimiliter vehicula ibi, ſed per hæc ſignificantur doctrinalia ſcientificorum; doctrinalia ſcientificorum ſunt doctrinalia ex ſenſu literali Verbi, ac imprimis inſerviunt illis, qui primum inaugurantur in vera interiora Eccleſiæ; ſicut ſunt, quod Viduis præ cæteris benefaciendum, quod pupillis, quod pauperibus qui in plateis; tum quoque præcepta decalogi; hæc & plura ſunt doctrinalia ſcientificorum, & ſignificantur per Vehicula Ægypti: talia doctrinalia, quia ſunt prima, quæ homo addiſcit, etiam dein pro ultimo plano ei inſerviunt, nam cum progreſſus fit ad interiora, fiunt ultima: etiam in illis actualiter deſinunt cœleſtia & ſpiritualia nam illis quaſi inſiſtunt ac innituntur, ſpiritualis enim mundus habet ſuos quaſi pedes & ſuas plantas in Naturali, & apud hominem quoad vitam ejus ſpiritualem in doctrinalibus ſcientificorum; ſimiliter ac ſenſus internus Verbi in ſenſu ejus literali. Vehicula, per quæ doctrinalia hæc ſignificantur, in Verbo non niſi quam aliquibus

bus in locis nominantur; nominatur vehiculum illa voce in Lingua originali, ubi agitur de Arca, quod impoſita tali, 1 Sam: VI: 7. II Sam: VI: 3; & quoque cum ſanctificabatur habitaculum, Num: VII: 3; cauſa eſt, quia arca repræſentabat cœlum, n: 3478, quod, ut dictum, inſiſtit ac innititur doctrinalibus ſcientificorum.

5946. Infantibus veſtris & mulieribus veſtris, quod ſignificet pro illis qui nondum ſciunt, nempe interiora Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione infantum, quod ſint qui nondum ſciunt illa; & ex ſignificatione mulierum, quod ſint affectiones veri; cum enim viri ſignificant vera, ſicut hic filii Jacobi, tunc mulieres illorum ſignificant affectiones veri; ac viciſſim, cum viri ſignificant bona, mulieres illorum ſignificant vera, ſed tunc viri vocantur mariti, n: 3236. 4510. 4823: affectiones veri, quæ hic mulieres, nec ſciunt interiora Eccleſiæ, niſi per vera, quæ ſunt viri; affectiones abſque his, ſunt ſicut voluntas abſque intellectuali, voluntas ut aliquid videat & ſciat, erit per intellectum, ibi eſt ejus viſus ſeu oculus.

5947. Et feratis patrem veſtrum, & veniatis, quod ſignificet ſervitium eorum, & acceſſionem, conſtat ex ſignificatione ferre patrem, quod ſit ſervitium, de qua ſequitur; & a ſignificatione venire, quod ſit acceſſio, ut ſupra n: 5941. Cum ſervitio, quod ſignificatur per ferre patrem, ita ſe habet; quæ inferiora ſunt, ſervire debent interioribus; inferiora ſunt vera Eccleſiæ in naturali, quæ repræſentantur per filios Jacobi; Interius autem eſt Bonum ſpirituale, quod repræſentatur per Iſraelem patrem eorum, hoc quia interius, ſeu, quod idem, ſuperius, ſerviri debet ab exterioribus ſeu inferioribus; ſunt enim inferiora non ad aliud formata, quam ut ſervitia ſint, nam ſunt formata ut Interius vivat & agat in illis & per illa, & quidem ita, ut ſi auferatur Interius ab illis, non aliud ſint quam vaſa abſque vita & actione, ita prorſus mortua; ita ſe habet cum corpore reſpective ad ſpiritum ejus, quare cum hic recedit, corpus ſtatim occumbit mortuum; ac ita ſe habet cum Externo homine reſpective ad Internum, & quoque ita ſe habet cum Interno homine reſpective ad Dominum, formatus enim eſt Internus homo ad recipiendum vitam a Domino, & eſt non niſi quam vitæ Ipſius Organum; conſequenter eſt formatum ad inſerviendum Domino, ad omnes uſus quos amor in Ipſum, & charitas erga proximum, poſtulant, primum in mundo naturali, & poſtea in mundo ſpirituali.

5948. Et oculus veſter non parcat ſuper ſupellectilibus veſtris, quod ſignificet quod inſtrumentalia non ſint curæ, conſtat ex ſignificatione ſupellectilium ſeu vaſorum, quod ſint inſtrumentalia; quod illa non curæ ſint, ſignificatur per oculus ne parcat. Sunt Eſſentialia & ſunt inſtrumentalia; Eſſentiale ut agat alicubi effectum, habebit Inſtrumentale, per quod agat; ſicuti Inſtrumentale formatum eſt, ita agit: ſit pro exemplo; corpus eſt inſtrumentale ſui ſpiritus; Externus homo eſt Inſtrumentale Interni; ſcientificum eſt inſtrumentale veri, & Verum eſt inſtrumentale boni; n: 3068. 3079, ac ita porro. Inſtrumentalia in Verbo vocantur Vaſa, hic ſupellectilia, quia prædicantur de migratione eorum, ita de illis quæ in domibus: Eſſentialia autem

in

in Verbo vocantur res, & ſunt illa quæ agunt per inſtrumentalia; interiora ſic, quia agunt per exteriora, ſunt reſpective Eſſentialia. Per quod Inſtrumentalia non curæ erunt, intelligitur, quod illa pro fine non erunt, ſed Eſſentialia; quantum enim inſtrumentalia pro fine ſunt, tantum retrahunt ſe & evaneſcunt Eſſentialia; ut ſi pro fine ſit ſcientificum, & non curæ vera, vera tandem ita evaneſcunt, ut non appercipi poſſit num vera ſint; ſi quoque vera pro fine ſunt, & non curæ bonum, bonum tandem ita evaneſcit, ut non ſit: tum qui terreſtria, aut corporea, aut mundana, pro fine habent, ſic ut hæc ſolum curæ ſint, non autem cœleſtia, cœleſtia ita evaneſcunt, ut tandem vix aliquid cœleſte agnoſcatur. Hæc & ſimilia ſunt, quæ ſignificantur per Oculus veſter ne parcat ſuper ſupellectilibus veſtris. At ſciendum, quod Eſſentiale & Inſtrumentale ſint reſpectiva, nempe quod Eſſentiale dicatur, quia agit per alterum, ut per ſuum Inſtrumentum aut Organum; cum autem aliud agit per illud quod Eſſentiale fuit, tunc hoc fit Inſtrumentale, & ſic porro: præterea in univerſo creato non datur aliquod Eſſentiale in ſe, hoc ſolum datur in Supremo, hoc eſt, in Domino, Ipſe quia eſt Eſſe ſeu Eſſentiale in ſe, vocatur Jehovah ab Eſſe; reliqua omnia ſunt modo Inſtrumentalia: ex his nunc ſequitur, quia, ut dictum, Eſſentialia pro fine erunt, non Inſtrumentalia, quod Solus Dominus erit.

5949. Quia bonum totius terræ Ægypti vobis hoc, quod ſignificet quod illis primarium in Mente naturali, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288: 5301; per bonum totius illius terræ ſignificatur primarium. Per hæc verba etiam intelligitur quod ſi illis non inſtrumentalia ſed eſſentialia curæ ſint, illis inſtrumentalia erunt in copia; ut pro exemplo; ſi vera curæ, illis ſcientifica, quæ ſunt bonum terræ Ægypti, erunt in copia; ſimiliter ſi bonum curæ, vera erunt in copia. Scientifica quidem, tum vera, erunt curæ, ſed ſpectabunt bonum ut finem; ſi oculus in bono ut in fine eſt, tunc homo in viſu conſequentium eſt, ſeu in talium, quæ inde, perceptione, quæ nuſquam datur, niſi bonum ſit finis, hoc eſt, niſi is univerſaliter in omnibus & ſingulis regnet. Se habet hoc, ſicut corpus & ejus anima; homini omnino curæ erit corpus, ut quod nutriendum, quod veſtiendum, quod jucundis mundi fruiturum, ſed hæc omnia non propter corpus ſed propter animam, ut nempe hæc in ſano corpore correſpondenter & rite agat, & corpus, ut organum, ſibi prorſus obſequioſum habeat, ita anima erit finis; nec anima pro fine erit, ſed ſolum pro fine medio, ejus curam habebit homo, non propter illam, ſed propter uſus, quos in utroque mundo præſtabit; & cum homo pro fine habet uſus, pro fine habet Dominum, nam Dominus diſponit ad uſus & ipſos uſus. Quia pauci ſciunt, quid ſit pro fine habere, etiam dicendum; pro fine habere, eſt amare præ reliquis, quod enim homo amat, hoc pro fine habet: quid homo pro fine habet, cognoſcitur manifeſte, nam hoc univerſaliter in illo regnat, ita continue adeſt, etiam tunc quando de eo nihil cogitare ſibi videtur, inſidet enim, & facit interiorem ejus vitam, & ſic latenter regit omnia & ſingula; ſit pro exemplo, qui ex corde honorat parentes ſuos, in omnibus & ſingulis quæ agit

 in

in præſentia illorum, & quæ cogitat in abſentia, honor ille adeſt, & quoque id ex geſtibus & loquela appercipitur; ita qui ex corde Deum timet & honorat, timor ille & honor in ſingulis quæ cogitat, loquitur & agit, adeſt, quia ineſt, etiam cum non adeſſe videtur, ſicut cum in remotioribus inde negotiis eſt, nam regnat univerſaliter, ita in ſingulis; regnans apud hominem in altera vita manifeſte appercipitur, nam totius ejus vitæ ſphæra, quæ ab ipſo exhalat, inde eſt. Ex his conſtare poteſt, quomodo intelligitur, quod Deus ſemper ante oculos habendus ſit, non quod de Ipſo jugiter cogitandum, ſed quod timor ejus aut amor regnabit univerſaliter, tunc Deus in ſingulis ante oculos habetur, & quum hoc, homo non cogitat, loquitur, & facit, quod Ipſi adverſum eſt & ingratum; ſin aliter, id quod univerſaliter regnat, ac interius latet, ſe manifeſtat & admonet.

5950. Verſ: 21. 22. 23. *Et fecerunt ita filii Iſraelis, & dedit illis Joſeph vehicula, juxta os Pharaonis, & dedit illis viaticum ad viam. Et omnibus illis dedit cuique mutatorias veſtes; & Benjamini dedit trecentos argenti, & quinque mutatorias veſtes. Et patri ſuo miſit, ut hoc; decem aſinas portantes e bono Ægypti, & decem aſinas portantes frumentum & panem, & alimentum patri ſuo ad viam.* Et fecerunt ita filii Iſraelis, ſignificat effectum a veris ſpiritualibus in naturali: & dedit illis vehicula juxta os Pharaonis, ſignificat quod ab Interno illis doctrinalia, ſicut placuit: & dedit illis viaticum ad viam, ſignificat ſuſtentationem a bono & vero interea: & omnibus illis dedit mutatorias veſtes, ſignificat vera initiata bono: & Benjamini dedit trecentos argenti, ſignificat quod Medio plenum veri ex bono: & quinque mutatorias veſtes, ſignificat multum veri e naturali: & patri ſuo miſit ut hoc, ſignificat quid gratis donatum Bono ſpirituali: decem aſinos portantes e bono Ægypti, ſignificat ſcientifica meliora cum multis ſervitiis: & decem aſinas portantes frumentum & panem, ſignificat boni verum & veri bonum etiam cum multis ſervitiis: & alimentum patri ſuo ad viam, ſignificat verum interius bono ſpirituali interea.

5951. Et fecerunt ita filii Iſraelis, quod ſignificet effectum a veris ſpiritualibus in naturali, conſtat a ſignificatione fecerunt, quod ſit effectus; & a repræſentatione filiorum Iſraelis, quod ſint vera ſpiritualia in naturali, de qua n: 5414. 5879. Quid vera ſpiritualia in Naturali, dicendum; vera fidei extra hominem, ſpiritum, & angelum, non ſunt vera fidei, non enim applicata ſunt alicui ſubjecto, in quo fiunt, cum autem applicantur homini, ſpiritui & angelo, ut ſubjecto, tunc fiunt vera fidei, ſed cum differentia ſecundum ſtatus vitæ cujuſvis; apud eos, qui primum addiſcunt illa, ſunt modo ſcientifica; poſtea ſi illi ſancte venerantur illa, ultra vadunt, & fiunt vera Eccleſiæ; cum autem afficiuntur illis, & ſecundum illa vivunt, tunc fiunt vera ſpiritualia; bonum enim amoris & charitatis, quod unice eſt ex ſpirituali mundo, tunc imbuit illa, & facit ut vivant; nam affici illis & vivere ſecundum illa, eſt ex illo bono. Qualia ſunt vera, quæ fidei vocantur, apud illos, qui vivunt ſecundum illa, & qui non vivunt, mihi oſtenſum eſt; apud illos qui non vivunt ſecundum illa, apparuerunt ſicut filamenta alba, & apud

quos

quos vera illa fuerunt, at nihil boni, fragilia; at apud illos qui vivunt ſecundum illa, apparuerunt ſicut fibræ e cerebro impletæ ſpiritu, & molles; ita fuerunt hæc vera animata, illa autem inanimata; ex quibus ſciri poteſt, quod vera apud homines ſe habeant ſecundum ſtatum vitæ cujuſvis. Vera quæ per filios Jacobi repræſentantur, ſunt vera nondum ſpiritualia, quia nondum facta vitæ; at vera, quæ per illos, ut filios Iſraelis, repræſentantur, ſunt ſpiritualia, quia ex eo quod facta vitæ, bono amoris & charitatis imbuta ſunt: hæc Vera hic intelliguntur, quia nunc actum eſt de initiatione ad conjunctionem verorum in naturali, quæ ſunt filii Jacobi, cum Bono Interno, quod eſt Joſeph, per Medium, quod Benjamin, & quoque per Bonum ſpirituale, quod Iſrael.

5952. Et dedit illis vehicula juxta os Pharaonis, quod ſignificet quod ab Interno doctrinalia, ſicut placuit, conſtat ex repræſentatione Joſephi, qui eſt is qui dedit, quod ſit Bonum Internum, de qua prius; ex ſignificatione vehiculorum, quod ſint doctrinalia, de qua ſupra n: 5945; & ex ſignificatione juxta os Pharaonis, quod ſit ſicut placuit, nempe veris ſpiritualibus, quæ ſunt filii Iſraelis, quia hæc vera ſunt in Naturali, quod per Pharaonem repræſentatur, n: 5460. 5799, & vehicula, per quæ doctrinalia ſignificantur, data ſunt illis ad diſpoſitionem. Sicut placuit, dicitur, quia doctrinalia, quæ per vehicula Ægypti ſignificantur, ſunt ex ſenſu literali Verbi, n: 5945, qui abſque ſenſu interno, applicari poteſt cuique bono; Dominus enim non aliquem aperte docet vera, ſed per bonum ducit ad cogitandum quid verum, & quoque inſpirat, homine neſciente, apperceptionem & inde electionem quod hoc verum ſit, quia ita dictat Verbum, & quia hoc quadrat; ita Dominus aptat vera ſecundum receptionem boni ab unoquovis; hoc quia ſit ſecundum cujuſvis affectionem, ac ita in libero, dicitur hic, ſicut placuit.

5953. Et dedit illis viaticum ad viam, quod ſignificet ſuſtentationem a bono & vera interea, conſtat ex ſignificatione viatici, quod ſit ſuſtentatio a bono & vero, de qua n: 5490.

5954. Et omnibus illis dedit cuique mutatorias veſtes, quod ſignificet vera initiata bono, conſtat ex ſignificatione veſtium, quod ſint vera, de qua ſequitur; inde mutatoriæ veſtes ſunt vera quæ nova, & vera nova fiunt cum initiantur bono, tunc enim vitam accipiunt; agitur enim de Conjunctione Naturalis hominis cum ſpirituali, ſeu Externi cum Interno; quando conjunctio fit, tunc vera mutantur & nova fiunt, nam vitam ab influxu boni accipiunt, videatur mox ſupra n: 5951; quod mutare veſtes fuerit repræſentativum, quod induerentur ſancta vera, & quod inde quoque veſtes mutatoriæ, videatur n: 4545. Quod per Veſtes in Verbo ſignificentur Vera, eſt quia vera veſtiunt bonum, pæne ſicut vaſa ſanguinem, ac fibræ ſpiritum: quod Veſtis ſignificativum veri ſit, eſt quia ſpiritus, & quoque angeli appareant veſtibus induti, & quilibet ſecundum vera quæ apud illos, in albis apparent illi qui ſunt in veris fidei per quæ bonum, at in candidis ſplendentibus qui in veris fidei quæ ex bono, tranſlucet enim bonum per verum, inde ſplendor; videatur n: 5248. Quod Spiritus & Angeli appareant in veſtibus, conſtare etiam poteſt

ex Verbo, ubi memoratur quod Angeli viſi; ut apud Matthæum "Angel ad ſepulchrum Domini ſedentis ſpecies erat ſicut fulgur, & *veſtimentum album ſicut nix*" XXVIII: 3. Apud Johannem "Super thronis vidi viginti, & quatuor ſeniores ſedentes, *indutos veſtimentis albis*" Apoc: IV: 4. Apud Eundem "Sedens ſuper Equo albo *indutus erat veſtimento tincto ſanguine*, & vocatur nomen ejus Verbum Dei: Exercitus ejus in Cœlo ſequebantur Eum ſuper equis albis, *induti byſſinum album & mundum*" Apoc: XIX: 11. 13. 14; Veſtimenta alba ſicut nix, & byſſinum album, ſignificant ſancta vera, albedo enim & candor prædicantur de veris, n: 3301. 3993. 4007. 5319, ex cauſa quia proxime accedunt ad lucem, & Lux quæ a Domino eſt Divinum Verum; quapropter Dominus cum transformatus, Veſtimenta ejus apparuerunt ſicut Lux, de qua apud Matthæum "cum Jeſus transformatus, ſplenduit facies Ipſius ſicut Sol, & *Veſtimenta Ipſius ſunt facta ſicut Lux*" XVII: 2; quod Lux ſit Divinum Verum, in Eccleſia notum eſt, at quod comparetur veſti, conſtat apud Davidem "Jehovah operit ſe *Luce*, quaſi *Veſte*" Pſalm: CIV: 2. Quod veſtes ſint vera, patet a pluribus locis in verbo, ut apud Matthæum "Ingreſſus Rex ut videret diſcumbentes, videt ibi hominem *non indutum veſte nuptiarum*; & dixit illi, amice, quomodo hoc intraſti *non habens veſtem nuptiarum*; quare ejectus eſt in tenebras exteriores" XXII: 11. 12. 13; quinam intelliguntur per non indutum veſte nuptiarum, videatur n: 2132. Apud Eſaiam "Excitare, excitare, indue robur tuum, Zion; *indue veſtes decoris tui* Hieroſolyma, urbs ſanctitatis, quia non addet veniat in te amplius præputiatus & immundus" LII: 1, veſtes decoris pro veris ex bono. Apud Ezechielem "*Veſtivi te acupicto*, & calceavi te taxo, & *accinxi te byſſo*, ac *obtexi te ſerico*; *veſtes tuæ byſſus & ſericum*, & *acupictum*; ſimilam, mel & oleum comediſti" XVI: 10. 13, de Hieroſolyma, per quam ibi intelligitur Eccleſia Antiqua ſpiritualis, quæ poſtquam exſpiravit Eccleſia Antiquiſſima Cœleſtis, inſtaurata fuit a Domino; vera, quibus Eccleſia illa donata fuit, deſcribuntur per veſtes; acupictum eſt ſcientificum, hoc cum genuinum, etiam apparet ut acupictum, ac ſicut lacinia in altera vita, quod etiam datum eſt videre; byſſus & ſericum ſunt vera ex bono, ſed illa in cœlo, quia in ejus luce ibi, ſunt ſplendidiſſima & tranſparentia. Apud Eundem "*Byſſus in acupictura ex Ægypto*, fuit expanſio tua, & *hyacinthinum & purpura* ex inſulis Eliſcha, fuit *tegumentum tuum*" XXVII: 7, ibi de Tyro, per quam repræſentantur cognitiones veri & boni, n: 1201, quæ cum genuinæ, ſunt byſſus in acupictura ex Ægypto; bonum inde, ſeu bonum veri, ſunt hyacinthinum & purpura. Apud Davidem "Tota glorioſa filia Regis, *de implexis auri veſtis ejus*, in *acupictis* adducetur Regi" Pſalm: XLV: 15. 16, filia regis pro affectione veri; de implexis auri veſtis ejus pro veris in quibus bonum; acupicta pro veris infimis. Apud Johannem "Habes pauca nomina in Sardibus, *qui non polluerunt veſtimenta ſua*, & ambulabunt Mecum *in albis*, quia digni ſunt. Quia vicerit, *hic induetur veſtmentis albis*" Apoc: III: 4. 5, non polluere veſtimenta pro vera non inquinare falſis. Apud Eundem "Beatus qui vigilat & *ſervat veſtimenta ſua*, ut non nudus ambulet,

bulet, & videam pudorem ejus" Apoc: XVI: 15, veſtimenta ſimiliter pro veris; ſunt vera fidei ex Verbo, quæ proprie ſignificantur per veſtimenta; qui illa inde, aut qui vera ſeu veroſimilia ex ſuo religioſo, ut gentiles, non ſibi acquiſiverat, & applicuerat vitæ, is utcunque putat ſe in bono eſſe, uſque non eſt; nam quia nulla ei vera ex Verbo aut religioſo ſunt, ſe patitur duci per ratiocinia æque a ſpiritibus malis quam bonis, ac ita defendi non poteſt ab Angelis; hoc intelligitur per quod vigilandum, & ſervanda veſtimenta ſua, ut non nudus ambulet & videant pudorem ejus. Apud Sachariam "Jehoſchua fuit *in Veſtibus pollutis*, ſic ſtabat coram Angelo. qui dixit ad ſtantes coram illo, *removete veſtes pollutas a coram illo:* ad illum autem dixit, vide tranſire feci a te iniquitatem tuam, & *induendo te veſtibus mutatoriis*" III: 3. 4, veſtes pollutæ pro veris conſpurcatis a falſis quæ a malo, quare remotis veſtibus illis, & indutis aliis, dicitur, vide tranſire feci a te iniquitatem tuam; quod iniquitas non tranſeat per mutationem veſtium, quiſque ſcire poteſt, inde etiam quiſque concludere, quod veſtium mutatio fuerit repræſentativum, ſicut etiam *Veſtium Lavatio*, quæ mandata, cum purificarentur, ut cum accederent ad montem Sinai, Exod: IX: 14; cumque ab impuris mundarentur, Levit: XI: 25. 40. Cap: XIV: 8. 9. Num: VIII: 6. 7. Cap: XIX: 11. Cap: XXXI: 19 ad 24. 25; mundationes enim ab impuris fiunt per vera fidei, quia hæc docent quid bonum, quid charitas, quid proximus, quid fides, quod Dominus, quod Cœlum, quod vita æterna, hæc non ſciuntur quid ſunt abſque veris quæ docent, & ne quidem quod ſint; quis non aliter ex ſe novit, quam quod bonum amoris ſui & mundi, ſit unicum quod bonum homini, utrumque enim eſt ejus vitæ jucundum; & quis niſi ex veris fidei noſſe poteſt, quod aliud bonum ſit, quod homini applicari poteſt, nempe bonum amoris in Deum, & bonum charitatis erga proximum, & quod in illis bonis ſit vita cœleſtis, tum quod tantum ejus boni influat per cœlum a Domino, quantum homo ſe præ aliis non amat, & quantum non amat mundum præ cœlo: ex his conſtare poteſt, quod purificatio, quæ repræſentata fuit per lavationem veſtium, fiat per vera fidei.

5955. Et Benjamini dedit trecentos argenti, quod ſignificet quod Medio plenum veri ex bono, conſtat a repræſentatione Benjaminis, quod ſit Medium, de qua n: 5600. 5631. 5639. 5688. 5822; ex repræſentatione Joſephi, qui dedit, quod ſit Bonum Internum, de qua n: 5826. 5827. 5869. 5877; ex ſignificatione trecentorum, quod ſint plenum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658; ex his patet, quod per Benjamini dedit trecentos argenti, ſignificetur quod Medio donaverit plenum veri ex bono, eſt enim Medium, quod Benjamin repræſentat, Verum interius per influxum a Cœleſti Interno, n: 5600. 5631. Quod Trecenti ſint plenum, eſt quia, exſurgunt ex tribus & ex centum per multiplicationem, & tria ſignificant plenum, n: 2788. 4495, & centum ſignificant multum, n: 4400; quid enim numeri compoſiti involvunt, conſtat ex ſimplicibus a quibus ſunt. Trecenti, ubi alibi in Verbo nominantur, etiam ſimile involvunt, ſicut quod arca Noe eſſet longitudine trecentorum cubito-

rum

rum, Geneſ: vi : 15: tum quod Trecenti Viri eſſent, per quos Gideon percuteret Medianem, de quibus in Libro Judicum "Erat numerus lambentium in manu ſua ad os ſuum, *Trecenti viri:* dixit Jehovah Gideonem, per *Trecentos viros*, qui fuerunt lambentes, dabo Midianem in manum tuam. Diviſit Gideon *Trecentos viros* in *tria agmina*, & dedit buccinam in manum uniuſcujuſque eorum, & hydrias vacuas, & faces in medio hydriarum. Cum clangerent *Trecentis buccinis*, poſuit Jehovah gladium viri contra ſocium illius, & contra univerſa caſtra" vii : 6. 7. 8. 16. 22, per Trecentos viros ibi etiam ſignificatur plenum ut quoque per tria agmina, in quæ trecenti illi diviſi ſunt; & per centum qui erat numerus cujuſvis agminis, ſignificatur multum ac ſatis, conſequenter quod ſufficerent contra Midianem: præterea, repræſentativa erant omnia illa, nempe quod aſſumti qui lamberent aquam in manu; quod baccina unicuique; quod in hydriæ in quibus faces; & hoc quia per Midianem, contra quem irent, repræſentabatur verum quod non verum, quia non bonum vitæ; ſed de ſingulis his, ex Divina Domini Miſericordia, alibi; quod numeri etiam repræſentativi fuerint, patet ex pluribus aliis locis, ut quod Septem apud Joſchuam cum caperent Jerichuntem, tunc enim mandatum, ut *Septem ſacerdotes* portarent *Septem buccinas* jubilantium coram arca: quod *die ſeptio* circumirent urbem *ſeptem vicibus*" Cap: vi : 4.

5956. Et quinque mutatorias veſtes, quod ſignificet multum veri e naturali, conſtat ex ſignificatione quinque, quod ſint multum, de qua n: 5708; & ex ſignificatione mutatoriarum veſtium, quod ſint vera initiata bono; quod e naturali, eſt quia Veſtes prædicantur de Naturali. Quod Verum *e naturali* eſſet Medio, quod repræſentatur per Benjaminem, eſt, quia ut Medium ſit, trahet ab Interno, & ab Externo, n: 5822; quod ab Interno, intelligitur per quod Medio plenum veri ex bono, quod ſignificatur per trecentos argenti, de quibus mox ſupra n: 5955; quod ab Externo, intelligitur per multum veri e naturali, quod ſignificatur per quinque mutatorias veſtes.

5957. Et patri ſuo miſit ut hoc, quod ſignificet quid gratis donatum bono ſpirituali, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit Bonum ſpirituale e naturali, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & ex ſignificatione mittere, quod ſit gratis donare; omne enim quod per Internum influit a Domino in Externum, ſeu in Naturale, etiam quod in Bonum ſpirituale, quod Iſrael, quia hoc eſt e naturali, gratis donatur: poſtulat quidem Dominus humiliationem, adorationem, gratiarum actiones, & plura ab homine, quæ apparent ſicut remunerationes, ac ita non gratis; ſed Dominus non poſtulat illa ſui cauſa, nam nihil gloriæ Divino ex humiliatione, adoratione, & gratiarum actione hominis; in Divino prorſus non conceptibile eſt aliquid amoris ſui, ut propter ſe talia fiant, verum ſunt propter ipſum hominem, cum enim homo in humiliatione eſt, tunc poteſt recipere bonum a Domino, nam tunc ſeparatus eſt ab amore ſui & ejus malis, quæ obſtant; quapropter Dominus humiliationis ſtatum apud hominem vult ejus cauſa, quia cum homo in illo ſtatu eſt, poteſt Dominus influere cum bono cœleſti: ſimiliter ſe habet cum adoratione & cum gratiarum actione.

5958.

5958. Decem aſinos portantes e bono Ægypti, quod ſignificet ſcientifica cum multis ſervitiis, conſtat ex ſignificatione decem, quod ſint multum, de qua n: 3107. 4638. 5708; ex ſignificatione aſinorum, quod ſint ſcientifica, de qua n: 5741, hic ſcientifica infima, de quibus n: 5734, quæ quia portant interiora, ſunt ſervitia; & ex ſignificatione boni Ægypti, quod ſint ſcientifica, ut ſupra n: 5942. 5949, ſed ſcientifica Eccleſiæ, nam hæc proprie per Ægyptum ſignificantur, n: 4749. 4964. 4966; quod hæc ſint bonum Ægypti, inde eſt, quia a Joſepho ad Iſraelem, quod eſt, a Cœleſti interno ad Bonum ſpirituale, ſunt miſſa.

5959. Et decem aſinas portantes frumentum & panem, quod ſignificet boni verum, & veri bonum, etiam cum multis ſervitiis, conſtat ex ſignificatione decem, quod ſint multum, ut ſupra n: 5958; ex ſignificatione aſinarum quod ſint ſervitia, ut quoque mox ſupra n: 5958; ex ſignificatione frumenti, quod ſit bonum veri, de qua n: 5295. 5410, hic autem boni verum, quia a cœleſti Interno, quod Joſeph; & a ſignificatione panis, quod ſit veri illius bonum, de qua n: 276. 680. 2165. 2177. 3478. 3735. 4211. 4217. 4735. 4976. Cum hoc, quod frumentum ſignificet boni verum, & alibi veri bonum, ita ſe habet; cum ſignificationibus aliter ſe habet cum agitur de influxu a cœleſti interno, & aliter cum a ſpirituali interno; quod influit a cœleſti interno, non eſt niſi quam bonum, quod quidem in ſe verum habet, ſed hoc verum eſt bonum; quod autem influit a ſpirituali interno, non eſt niſi quam verum, quod cum factum vitæ, appellatur bonum veri; inde nunc eſt, quod frumentum ſignificet nunc bonum veri, & nunc boni verum, hic boni verum, quia ex Cœleſti Interno, quod Joſeph. Quod aſinæ portaverint frumentum & panem, ac aſini bonum Ægypti, eſt quia per aſinos ſignificantur ſervitia quatenus ſe referunt ad verum, & per aſinas ſignificantur ſervitia quatenus ſe referunt ad bonum; ideo ſuper aſinis portabantur talia quæ illis conveniebant, & ſuper aſinabus talia quæ illis; alioquin non opus fuiſſet memorare, quod eſſent aſini & aſinæ, & quid illi & quid hæ portarent.

5960. Et alimentum patri ſuo ad viam, quod ſignificet verum interius bono ſpirituali interea, conſtat ex ſignificatione alimenti, quod ſit verum interius, hoc enim exiſtit a boni vero & veri bono, quæ ſignificantur per frumentum & panem, mox ſupra n: 5958; & quoque verum inferius eſt alimentum bono ſpirituali; ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale, de qua ſupra n: 5957; & ex ſignificatione ad viam, quod ſit interea, nempe antequam veniret, hoc eſt, antequam plena conjunctio fieret.

5961. Verſ: 24. 25. 26. 27. 28. *Et dimiſit fratres ſuos, & iverunt, & dixit ad illos, ne contendatis in via. Et aſcenderunt ex Ægypto, & venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem eorum. Et indicaverunt illi, dicendo, adhuc Joſeph vivit, & quod ille dominans in omni terra Ægypti; & defecit cor ejus, quia non credidit illis. Et loquuti ſunt ad illum omnia verba Joſephi, quæ loquutus ad illos; & vidit vehicula quæ miſit Joſeph ad ferendum illum; & revixit ſpiritus Jacobi patris illorum. Et dixit Iſrael, multum, adhuc Joſeph filius meus vivit,*

vivit, ibo & videbo illum, antequam morior. Et dimiſit fratres ſuos & iverunt, ſignificat occultationem: & dixit ad illos, ne contendatis in via, ſignificat perceptionem datam ut in tranquillo ſint: & aſcenderunt ex Ægypto, ſignificat receſſionem a ſcientificis Eccleſiæ: & venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem ſuum, ſignificat habitationem ubi bonum naturale non ſpirituale: & indicaverunt illi, dicendo, ſignificat influxum & apperceptionem: adhuc Joſeph vivit, ſignificat quod Internum non rejectum: & quod ille dominans in omni terra Ægypti, ſignificat quod Mens naturalis ſub ejus poteſtate ſit: & defecit cor ejus, quia non credidit illis, ſignificat deficientiam vitæ naturalis, & inde intellectus: & loquuti ſunt ad illum omnia verba Joſephi quæ loquutus ad illos, ſignificat influxum ex cœleſti ſpiritualis: & vidit vehicula quæ miſit Joſephus ad ferendum illum, ſignificat doctrinalia inde quæ perſuaderent: & revixit ſpiritus Jacobi patris illorum, ſignificat vitam novam: & dixit Iſrael, ſignificat bonum ſpiriturale nunc: multum, adhuc Joſeph filius meus vivit, ſignificat gaudium quod Internum non perierit: ibo & videbo illum antequam morior, ſignificat deſiderium conjunctionis, antequam novum.

5962. Et dimiſit fratres ſuos & iverunt, quod ſignificet occultationem, conſtat ex ſignificatione dimittere, quod ſit removere a ſe, conſequenter non magis ſic præſens eſſe apud illos; & a ſignificatione ire ſeu abire, quod ſit vivere, tum vivere remotius, ut & relinquere, de qua n: 3335. 3416. 3690. 4882. 5493. 5606, ita eſt occultari. Quod nunc de remotione a cœleſti Interno, & ſic de ejus occultatione, agatur, conſtat a ſequentibus in ſenſu interno. Qui non ſcit, quomodo ſe habet cum ſtatu vitæ ſpirituum & angelorum in cœlis, nec ſcire poteſt cur nunc agatur de occultatione veri & boni, cum mox prius fuerant in luce eorum: ſtatus ille in cœlo eſt, quod ſpiritibus & angelis ſint Mane, Meridies, & Veſpera, tum diluculum, & iterum mane, & ſic porro; mane eorum eſt, cum Dominus præſens eſt, & illos manifeſta felicitate beat, ſunt tunc in perceptione boni; Meridies eſt, cum in luce veritatum ſunt; & veſpera, cum ab illis removentur, tunc apparet illis quod Dominus remotior ſit, & ab illis occultatus; has vices omnes qui in cœlo ſubeunt & percurrunt, aliter non poſſunt continue perfici; inde enim illis relativa, & a relativis perfectior perceptio, quoniam inde ſciunt quid non felix, quia inde ſciunt quod non bonum, & quid non verum. Quod admiratione dignum, eſt, quod nuſquam unus ſtatus ſit prorſus ſimilis alteri in æternum; tum quod unus ſpiritus & angelus non ſimiles ſtatus mutationes percurrat ac alter, ex cauſa quia unus non eſt alteri prorſus ſimilis quoad bonum & verum, ſicut nec unus homo alteri quoad faciem; ſed uſque Dominus ex variis illis unum facit; canon communis eſt, quod omne unum, in quo aliquid quale, ex variis exiſtat, quæ in unanimum tale ut per harmoniæ conſenſum rediguntur, ut appareant omnes ſicut unum; unum inde ſeu unio in cœlis fit per amorem & charitatem; videatur etiam n: 3241. 3267. 3744. 3745. 3986. 4005. 4149. 4598. Occultatio, quæ ſignificatur per quod Joſeph dimiſit fratres ſuos, & iverunt, in Verbo vocatur *veſpera*, quæ tunc eſt apud Angelos, cum non

non percipiunt Dominum præſentem, eſt enim in cœlo continua perceptio Domini; cum in ſtatu non perceptionis ſunt, tunc non afficiuntur bono, nec vident verum, ut prius, hoc angit illos; at brevi poſt venit diluculum, & ſic mane.

5963. Et dixit ad illos, ne contendatis in via, quod ſignificet perceptionem datam, ut in tranquillo ſint, conſtat ex ſignificatione dicere ad illos, quod ſit perceptio data ab Interno, quod eſt Joſeph, de qua ſæpius; & a ſignificatione non contendere in via, quod ſit ut in tranquillo ſint; contentio enim cum aliis eſt intranquillum, quia eſt turba animi. Status qui variantur in altera vita, de quibus mox ſupra n: 5961, ſe habent ſecundum perceptionem boni & veri apud illos, ita ſecundum perceptionem præſentiæ Domini; ſecundum perceptionem illam, eſt illis tranquillum, nam qui in perceptione præſentiæ Domini ſunt, illi in perceptione ſunt, quod omnia & ſingula, quæ illis contingunt, ad bonum eorum tendant, & quod mala ad illos non pertingant, inde ſunt in tranquillo; abſque tali fide ſeu confidentia in Dominum, nuſquam aliquis venire poteſt ad tranquillum pacis, ita nec ad beatum in gaudio, quia beatum illud in tranquillo pacis habitat.

5964. Et aſcenderunt ex Ægypto, quod ſignificet receſſionem a ſcientificis Eccleſiæ, conſtat a ſignificatione aſcendere inde, quod ſit recedere; aſcendere dicitur ab Ægypto ad terram Canaan, & deſcendere ab hoc ad Ægyptum, ex cauſa de qua aliquoties prius; hic per aſcendere ſignificatur abire; & ex ſignificatione Ægypti, quod in proprio ſenſu ſint ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 4749. 4964. 4966; quod illa ſcientifica hic ſignificentur, eſt quia in illis fuerunt cum in Ægypto, cum Joſepho, n: 5985. Agitur hic uſque ad Verſum ultimum hujus Capitis, de remotione ab illis quæ ſunt, boni & veri, ita ab illis quæ Eccleſiæ, quæ remotio intelligitur per occultationem ſupra n: 5961, & hic per receſſionem; hic ſtatus in Verbo ſignificatur per Veſperam; cum in illo ſtatu ſunt, recedunt a cœleſtibus & ſpiritualibus, & accedunt ad talia, in quibus non ſpirituale & cœleſte; at occultatio illa ſeu receſſio non fit per quod Dominus ſe occultet aut recedat, ſed quod ipſi, non enim diutius detineri poſſunt, quia non convenit, a proprio illorum, quapropter ille ſtatus venit, cum ſibi ſeu proprio ſuo relinquuntur, & quantum illi relinquuntur, ſeu in id immerguntur, tantum ab illis quæ cœli ſunt recedunt, & tantum illis bonum fit imperceptibile, & verum obſcurum; inde patet, quod Dominus non ſe occultet, ſed quod homo, ſpiritus, & angelus ſeipſum.

5965. Et venerunt terram Canaan ad Jacobum patrem ſuum, quod ſignificet habitationem, ubi bonum naturale non ſpirituale, conſtat ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3705. 3686. 447. 4517. 4736, ita habitatio eorum qui repræſentarent Eccleſiam, qui quod fuerint poſteri Jacobi, notum eſt; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum naturale, de qua n: 3305. 3659. 3775. 4234. 4009. 4073. 4538; non autem ſpirituale, nam hoc repræſentatur per Iſraelem; quod Jacob repræſentet Externum Eccleſiæ, & Iſrael Internum, videatur n: 4286. 4570; ſive dicas bonum naturale aut Eccleſiæ externum, ſive bonum ſpirituale aut Eccleſiæ

 Internum,

Internum, idem eſt, nam bonum naturale conſtituit Eccleſiæ Externum, & bonum ſpirituale Eccleſiæ Internum. Spirituale dicitur quod eſt in luce cœli, nam quod eſt in illa luce, in ſe habet affectionem boni & perceptionem veri, hæ ſunt in illa luce, quia lux illa eſt a Domino; quapropter qui in bono & vero ſpirituali ſunt, illi in Interno Eccleſiæ ſunt, nam ſunt capite intra cœlum: naturale autem dicitur, quod eſt in luce mundi, & quod in illa luce eſt, non *in ſe* habet affectionem boni & perceptionem veri, ſed *extra ſe*; influit enim lux cœli, & illuminat circum circa, ita extra, non intra, & facit ut ſciatur quod bonum ſit bonum, & verum verum, quia ita dicitur, non quod ita eſſe percipiatur; quapropter qui in bono naturali ſunt, illi in Externo Eccleſiæ ſunt, nam non Capite ſunt in cœlo, ſed caput illuminatur inde ab extra. Nunc Jacob vocatur Jacob, non Iſrael, ex cauſa quia nunc in externis ſunt, ut ab illis, quæ ſupra dicta ſunt, liquet.

5966. Et indicaverunt illi dicendo, quod ſignificet influxum & apperceptionem, conſtat a ſignificatione indicare, quod ſit communicari, & conjungi, de qua n: 4856. 5596, ita quoque influxus, nam quod indicatur, hoc in cogitationem influit; & a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbis, quod ſit perceptio, de qua ſæpius, ita quoque apperceptio.

5967. Adhuc Joſeph vivit, quod ſignificet quod Internum non rejectum, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit bonum Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877; & ex ſignificatione vivere, quod ſit adhuc eſſe, ita non rejectum: quod vivere ſit non eſſe rejectum, eſt quia a filiis Jacobi, Internum, quod per Joſephum repræſentatur, primum rejectum fuit, & quia tunc pater eorum crediderat, quod a malis & falſis perierit, n: 5828; inde nunc per vivere, ſignificatur quod non ita ſit.

5968. Et quod ille dominans in omni terra Ægypti, quod ſignificet quod mens naturalis ſub ejus poteſtate ſit, conſtat ex ſignificatione dominari, quod ſit ſub ejus poteſtate eſſe; & a ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5301.

5969. Et defecit cor ejus, quia non credidit illis, quod ſignificet deficientiam vitæ naturalis & inde intellectus, conſtat ex ſignificatione defecit cor, quod ſit deficientia vitæ, & quia dicitur de Jacobo, per quam repræſentatur bonum naturale, n: 5964, eſt deficientia vitæ naturalis; & ex ſignificatione non credere, quod ſit deficientia intellectus; quod dicatur *inde*, eſt quia præcedit ſemper vita quæ voluntatis, & ſequitur vita intellectus, cauſa eſt, quia ſolum voluntati ineſt vita, non autem intellectui niſi ex voluntate; hoc conſtat a bono quod eſt voluntatis, & a vero quod eſt intellectus, quod bono inſit vita, non autem vero niſi ex bono; manifeſtum enim eſt, quod id ſemper prius ſit quod vivit, & id poſterius quod inde vivit; hæc cauſa eſt, quod dicatur deficientia vitæ naturalis & inde intellectus, quæ ſignificantur per quod defecit cor ejus, quia non credidit illis.

5970. Et loquuti ſunt ad illum omnia verba Joſephi quæ loquutus ad illos, quod ſignificet influxum ex cœleſti ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione loqui, quod ſit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5797; & ex repræſentatione Jo-

ſephi,

ſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4963. 5307. 5331. 5332. 5417.

5971. Et vidit vehicula quæ miſit Joſephus ad ferendum illum, quod ſignificet doctrinalia inde quæ perſuaderent, conſtat ex ſignificatione vehiculorum, quod ſint doctrinalia; de qua n: 5945. 5952.; ex ſignificatione quæ miſit Joſephus, quod ſit quæ a Cœleſti Interno; & a ſignificatione ad ferendum illum, quod ſit quæ perſuaderent, nam ferre eum ad Joſephum, ut videat eum, eſt perſuadere; quod etiam ex viſis vehiculis perſuaſus fuerit, ex Verbis quæ nunc ſequuntur, nempe, revixit ſpiritus Jacobi patris illorum, & dixit Iſrael, multum, adhuc Joſeph filius meus vivit, conſtat.

5972. Et revixit ſpiritus Jacobi patris illorum, quod ſignificet vitam novam, conſtat ex ſignificatione revixit ſpiritus, quod ſit vita nova; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum naturale, de qua n: 5964; inde per revixit ſpiritus Jacobi, ſignificatur vita nova bono naturali: vita nova fit, cum ſpirituale ab Interno influit, & in illis, quæ in naturali ſunt, ab interiori agit, inde bonum naturale fit ſpirituale, adjunctum bono ſpirituali quod repræſentatur per Iſraelem; ob quam cauſam etiam Jacob nunc vocatur Iſrael, nam dicitur, "revixit ſpiritus Jacobi, & dixit Iſrael."

5973. Et dixit Iſrael, quod ſignificet bonum ſpirituale nunc, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, ut n: 5801, 5803. 5806. 5832. 5817. 5819. 5826. 5833; quid bonum ſpirituale, quod Iſrael, & quid bonum naturale, quod Jacob, videatur ſupra n: 5964. Qui non ſenſum internum Verbi novit, nuſquam ſcire poteſt, cur Jacob nunc dicatur Jacob, & nunc Iſrael, nam in uno Capite, etiam in uno verſu, nunc unum nomen, nunc alterum dicitur; quod ſenſus internus Verbi ſit, inde manifeſte conſtare poteſt; ſicut hic, ubi dicitur "Revixit ſpiritus *Jacobi* patris illorum, & dixit *Iſrael*: ſimiliter alibi, ut Cap: XLII "Benjaminem fratrem Joſephi non miſit *Jacob* cum fratribus ejus, & venerunt filii *Iſraelis* in medio venientium" Verſ: 4. 5. Cap: XLVI "Et profectus *Iſrael*; dixit Deus *Iſraeli* in viſionibus noctis, *Jacob*, *Jacob*, & dixit, ecce me" Verſ: 1. 2. Surrexit *Jacobus* ex Beerſcheba, & tulerunt filii *Iſraelis* *Jacobum* patrem ſuum" ibid: Verſ: 5. "Omnes animæ domus *Jacobi*, venientis Ægyptum, ſeptuaginta. Alligavit Joſeph currum ſuum, & aſcendit obvium *Iſraeli*: & dixit *Iſrael* ad Joſephum" ibid: Verſ: 27. 29. 30. Cap: XLVII "Habitavit *Iſrael* in terra Ægypti in terra Goſchen; vixit *Jacobus* in terra Ægypti ſeptendecem annis. Et appropinquaverunt dies *Iſraelis* ad moriendum" Verſ: 27. 28. 29. Cap: XLVIII "Et indicavit *Jacobo*, & dixit, ecce filius tuus Joſeph venit ad te; & confirmavit ſe *Iſrael*, & ſedit ſuper lecto, & dixit *Jacob* ad Joſephum" Verſ: 2. 3. Cap: XLIX "Vocavit *Jacob* filios ſuos, & dixit, congregamini, & audite filii *Jacobi*, audite *Iſraelem* patrem veſtrum" Verſ: 1. 2. & in eodem Capite "Maledicta ira eorum, quia vehemens, & excandeſcentia eorum, quia dura; dividam eos in *Jacobo*, & diſpergam eos in *Iſraele*" Verſ: 7. tum "Roborabuntur brachia manuum ejus a manibus *robuſti Jacobi*, exinde paſtor, lapis Iſraelis" Verſ: 24: præter apud Prophetas frequenter.

5974.

5974. Multum, adhuc Joſeph filius meus vivit, quod ſignificet gaudium quod Internum non perierit, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte internum; & ex ſignificatione vivere, quod ſit non periiſſe, nec rejectum, ut ſupra n: 5966; quod gaudium ſit, patet.

5975. Ibo & videbo illum antequam morior, quod ſignificet deſiderium conjunctionis, antequam novum, conſtat ex ſignificatione ire & videre, quod ſit conjungi; quod videre ſit conjungi, eſt quia interior viſus in mundo ſpirituali conjungit, interior viſus eſt cogitatio, & ibi in ſocietate, quando plures ut unum agunt, "& quoque in choris" quod cogitat unus etiam cogitat alter, ita cogitatio conjungit; & quoque cum quidem cogitat de aliquo, ſiſtitur is præſens, ita quoque conjungit; inde eſt, quod per ire & videre, ſignificetur conjunctio: quod deſiderium conjunctionis ſit, fluit ex gaudio, de quo mox ſupra n: 5973; & ex ſignificatione antequam morior, quod ſit antequam novum, nempe novum repræſentationis; in Verbo enim repræſentativa ita ſuccedunt, ut cum unus moritur, ſequatur repræſentativum vel ſimile per alium, vel aliud, ita novum, de qua re n: 3253. 3259. 3276; ſicuti cum Abraham mortuus eſt, ſucceſſit repræſentativum per Jiſchakum; & cum hic mortuus, ſucceſſit repræſentativum per Jacobum; & cum hic mortuus, ſucceſſit repræſentativum per poſteros ejus; hoc novum eſt quod intelligtur.

Continuatio De Angelis & Spiritibus apud hominem.

5976. *AD finem Capitis præcedentis, oſtenſum eſt, quod apud unumquemvis hominem, duo Spiritus ab Inferno ſint, & duo Angeli e cœlo, qui faciant ut utrinque communicatio ſit, & quoque ut homo in libero ſit.*

5977. *Quod duo ſint, eſt cauſa, quia duo genera Spirituum in Inferno ſunt, & duo genera Angelorum in cœlo, quibus correſpondent duæ facultates in homine, nempe voluntas & intellectus: primum genus Spirituum ſimpliciter vocantur* Spiritus, *& agunt in intellectualia; alterum genus vocantur* Genii, *& agunt involuntaria; ſunt etiam inter ſe diſtinctiſſimi; nam illi qui ſimpliciter vocantur Spiritus, infundunt falſa, ratiocinantur enim contra verum, ac in ſuæ vitæ jucundo ſunt, cum poſſunt facere ut verum appareat ut falſum, ac falſum ut verum: at illi qui vocantur* Genii, *infundunt mala, agunt in affectiones & concupiſcentias hominis, & olfaciunt momento quid deſiderat homo; ſi hoc bonum eſt, ſolertiſſime flectunt id in malum, in jucundo ſuæ vitæ ſunt, cum poſſunt facere ut bonum appercipiatur ut malum, ac malum*

ut

ut bonum: illis permiſſum fuit agere in mea deſideria, ut ſcirem qualis naturæ ſunt, & quomodo agunt, & fateri poſſum, niſi Dominus per Angelos cuſtodiverit, quod pervertiſſent illa in concupiſcentias mali, & hoc tam latenter ac tacite, ut vix aliquid de eo apperciperem. Hi qui Genii vocantur, nec quicquam commune habent cum illis qui vocantur Spiritus; illi ſeu Genii, nihil curant quid homo cogitat, ſed ſolum quid amat; hi autem ſeu Spiritus, nihil curant quid homo amat, ſed quid cogitat; illi ſeu genii jucundum in tacendo ponunt, hi autem ſeu ſpiritus in loquendo; ſunt quoque prorſus ſeparati ab invicem; Genii ſunt in Infernis a tergo profunde, & ibi inconſpicui ſpiritibus, cumque inſpicitur illuc, apparent ſicut umbræ quæ volutant; ſpiritus autem in Infernis a lateribus & ab anterioribus ſunt: inde nunc eſt, quod apud hominem bini ſpiritus ab Inferno ſint.

5978. *Quod bini Angeli apud unumquemvis hominem ſint, eſt quia illorum etiam duo genera ſunt; unum quod agit in hominis voluntaria, alterum quod in ejus intellectualia; qui in hominis voluntaria, agunt in ejus amores & fines, conſequenter in ejus bona; qui autem in hominis intellectualia, agunt in ejus fidem & principia, conſequenter in ejus vera: ſunt etiam illi inter ſe diſtinctiſſimi; vocantur illi qui in voluntaria hominis agunt,* Cœleſtes, *& illi qui in ejus intellectualia,* Spirituales: *Cœleſtibus oppoſiti ſunt Genii, & Spiritualibus Spiritus. Hæc a multa experientia ſcire datum eſt; nam cum utriſque continue ſum in conſortio & loquela.*

5979. *Homo, qui in fide eſt, credit, quod non niſi quam Angeli e cœlo apud ipſum ſint, & quod diabolici ſpiritus ab illo prorſus remoti; ſed aſſeverare poſſum, quod apud hominem, qui eſt in concupiſcentiis & jucundis amoris ſui & mundi, & hæc illi pro fine ſunt, tam prope apud illum ſint, ut ſint in ipſo, & regant ejus tam cogitationes quam affectiones; Angeli e cœlo nequaquam poſſunt intra ſphæram talium eſſe, ſed extra; quapropter etiam Angeli recedunt, ſicut ſpiritus infernales propius accedunt: at uſque angeli e cœlo nuſquam prorſus ab homine recedunt, tunc enim actum foret cum illo; nam ſi abſque communicatione cum cœlo per angelos foret, non potuiſſet vivere. Quod Spiritus infernales, & angeli cœleſtes apud hominem ſint, etiam quodammodo ex doctrina fidei Eccleſiarum Chriſtianarum eſt; dictat enim Doctrina, quod omne bonum a Deo, & quod malum a diabolo; & confirmant hoc prædicatores per id, quod in pulpitis orent, ut Deus regat eorum cogitata & eorum verba, quodque dicant quod in Juſtificatione omnia uſque ad minima conatuum a Deo ſint; tum quando homo bene vivit, quod ſe duci patiatur a Deo; & quoque quod angeli*

mittantur

mittantur a Deo, qui homini inſerviant: ac viciſſim, cum homo aliquod enorme malum fecerat, dicunt, illum ſe a diabolo paſſum eſſe duci; & quod tale malum ab inferno ſit; dixiſſent etiam, quod ſpiritus ab inferno influerent in mala interiora, quæ ſunt voluntatis & cogitationis, ſi hæc mala pro tantis agnoviſſent.

5980. *Angeli ſedulo & jugiter obſervant, quid mali ſpiritus & genii apud hominem intentant & moliuntur; & quantum homo patitur, flectunt mala in bona, vel ad bona, vel verſus bona.*

5981. *Apparent apud infernales ſpiritus & genios aliquoties turpia & fœda, & effective qualia homo malus cogitat & loquitur; ne Angeli propter talia prorſus aufugiant, turpia illa & fœda apud illos mitiora appercipiuntur, quam in ſe ſunt. Ut ſcirem, quomodo talia ab Angelis appercipiuntur, data eſt mihi apperceptio angelica cum turpia obvenirent, quæ talis erat ut nihil horreſcerem; verſa fuerunt in mite quale deſcribi non poteſt, ſed modo comparari cum angulatis & pungentibus, qualia ſunt cum illis oblata ſunt angularia & punctoria: ita turpia & fœda ſpirituum & geniorum infernalium hebetantur apud angelos.*

5982. *Dominus ponit hominem in æquilibrio inter mala & bona, ac inter falſa & vera, per malos ſpiritus ab una parte, & per angelos ab altera, ut homo ſit in Libero; ut enim homo ſalvari poſſit, in Libero eſſe debet, ac in Libero abduci a malo, & duci ad bonum; quicquid non fit in Libero, hoc non manet, quia non appropriatur: Liberum illud eſt ex æquilibrio, in quo tenetur.*

5983. *Quod per binos ſpiritus, & per binos angelos homini communicatio ſit cum inferno & cum cœlo, conſtare poteſt ex eo, quod in altera vita una ſocietas cum alia, aut cum aliquo, non poſſit communicationem habere, niſi per ſpiritus qui ab illis emittuntur; emiſſarii hi ſpiritus vocantur ſubjecta, nam per illos ut per ſubjecta loquuntur. Emittere ſubjecta ad alias ſocietates, & ſic communicationem ſibi comparare, inter familiaria in altera vita eſt; & mihi notiſſimum per id, quod millies ad me miſſi fuerint, & quod abſque illis nihil ſcire potuerint quid apud me, ac nihil mecum communicare quod apud ſe. Inde ſciri poteſt, quod ſpiritus & genii apud hominem nihil aliud ſint quam ſubjecta, per quæ cum inferno communicatio; & quod angeli cœleſtes & ſpirituales ſint ſubjecta, per quæ cum cœlis communicatio.*

5984. *Spiritus, qui in mundo ſpirituum ſunt, cum communicationem habere volunt cum pluribus ſocietatibus, ſolent ſubjecta emittere, ad quamlibet unum: & obſervari, quod mali ſpiritus emiſerint plures circum-*

circumcirca, & ſtatuerint illos, ſicut aranea ſuos caſſes, in quorum medio ſunt illi qui emittunt: & quod miratus ſum, hoc ſciunt facere ſicut ex quodam inſtinctu; nam qui nihil de talibus in vita corporis noverant, illico id in altera vita faciunt. Inde quoque conſtare poteſt, quod communicationes fiant per ſpiritus emiſſarios.

5985. *Subjectum eſt, in quo concentrantur plurium cogitationes & loquelæ, & ſic plures ſiſtuntur ut unus: & quia ſubjectum nihil prorſus ex ſe cogitat aut loquitur, ſed ex aliis, & aliorum cogitationes & loquelæ ſiſtuntur ibi ad vivum, idcirco putant illi qui influunt, quod ſubjectum ſit quaſi nihil, & vix animatum, modo receptivum cogitationis & loquelæ illorum; ſubjectum autem viciſſim putat, quod non ab aliis, ſed ex ſe ſolo cogitet & loquatur; ita fallaciæ ludunt utrinque. Sæpius datum eſt dicere ad ſubjectum, quod is nihil ex ſe cogitet & loquatur, ſed ex aliis; & quoque quod alii illi putent, ſubjectum non poſſe aliquid ex ſe cogitare & loqui, ita apparere illis ſicut in quo nihil vitæ a ſe; quibus auditis, is qui fuit ſubjectum, valde indignatus eſt; ſed ut de veritate convinceretur, loqui datum eſt cum ſpiritibus qui influebant, qui tunc faſſi dicebant, quod ſubjectum prorſus nihil cogitet & loquatur ex ſe, & ſic quod appareat illis vix ut animatum quoddam. Contigit etiam quondam, quod ille qui dicebat Subjectum eſſe nihil, factus ſit Subjectum, & tunc cæteri dicebant de eo, quod is nihil eſſet, quo maximopere iratus eſt; ſed uſque per id inſtructus, quomodo ſe res habet.*

5986. *Dignum memoratu eſt, quod pluries factum, & inde oſtenſum, quod nullus neque in Cœlo neque in inferno, cogitet, loquatur, velit & agat ex ſe, ſed ex aliis, & ſic tandem omnes & ſinguli ex communi influxu vitæ, quæ a Domino: quando audivi dicentes, quod Subjectum nihil cogitaret & loqueretur ex ſe, & quod uſque ſubjectum putaret quod ſolummodo ex ſe, pluries tunc datum eſt loqui cum illis, qui in ſubjectum influebant; qui cum confirmarent, quod illi ex ſe cogitarent & loquerentur, non autem Subjectum; eſt quia putabant, quod illi ex ſe cogitarent & loquerentur, datum etiam ex illis dicere, quod hoc fallacia ſit, & quod illi æque ac ſubjectum cogitarent & loquerentur ex aliis; ad rem hanc confirmandam, loqui etiam datum eſt cum illis qui in hos influebant; & cum illi quoque ſimile falſi ſunt, etiam cum illis iterum qui in hos, & ſic porro in ſerie per continuum; inde patuit, quod unuſquiſque cogitaret & loqueretur ex aliis; ex hac experientia maxime indignati ſunt ſpiritus, nam quiſque eorum vult ut cogitet & loquatur ex ſe; ſed quia inde inſtructi ſunt, quomodo ſe res habet, dicebatur ad illos, quod omne cogitationis, ut & voluntatis*

influat,

inſluat, quia vita eſt unica, ex qua ille vitæ facultates, & quod inſluat illa a Domino per mirabilem formam, quæ forma cœleſtis eſt; non ſolum communiter in omnes, ſed etiam particulariter in ſingulos; & quod varietur ubivis ſecundum formam cujuſvis ſubjecti, qualiter hæc cum forma cœleſti concordat, vel diſcordat. Ex his quoque conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum homine, de quo in ſequentibus, ubi de influxu.

5987. *Quo plures ſunt, qui intuitionem habent in unum Subjectum, eo vis fortior ſubjecti eſt cogitandi & loquendi, augetur vis ſecundum pluralitatem intuitionum concordantium; quod etiam mihi oſtenſum eſt, per abſtractionem aliquorum qui influebant, quod tunc vis cogitandi loquendique Subjecti diminuta fuerit.*

5988. *Fuerunt Subjecta apud me juxta caput, qui loquuti ſicut eſſent in ſomno, ſed uſque loquuti ſunt bene, ſicut ii qui non in ſtatu ſomni ſunt: obſervabatur, quod mali ſpiritus in illa ſubjecta cum malignis dolis influerent, ſed quod influxus in illis actutum diſſiparetur; & quia noverunt, quod iidem illi fuerint prius illorum ſubjecta, ideo conqueſti ſunt, quod amplius non eſſent; cauſa erat, quia boni ſpiritus in illos nunc, cum in ſomno erant, agere poſſent, & ſic quod per influxum illorum, maligna ſpirituum malorum diſcuterentur. Sed uſque cogebantur mali ſpiritus in illa non in alia influere. Inde patet, quod dentur ſubjecta diverſi generis & naturæ, & quod variationes ſint, ſecundum diſpoſitionem Domini.*

5989. *Doloſiſſimi qui ſupra caput, ſibi quondam ſubjecta aſſumebant, & ad me emittebant, ut cum dolis ſuis influere poſſent, ſed fallebantur valde; unus cum ſubjectum factus, retorſit ſe & clauſit, & ſe involvit quaſi volumini, ut ſic a ſe rejiceret influxum; ita ab illis extricavit ſe. Alium dein ſumebant, ſed nec poterant illum redigere ad loquendum, erat iis doloſior, quod manifeſtabat per quaſi involutionem in formam helicis; ita deluſi ſunt. Præterea mali ſpiritus non ſemper a ſuis emittunt ſubjecta, ſed obſervant quinam ſpiritus ſunt apud alios, tum quoque ubinam loci qui ſunt ſimplices & obedientes, hos faciunt ſibi ſubjecta; quod fit per quod cogitationes ſuas dirigant in illum, ac ei affectiones & perſuaſiones ſuas infundant, inde ſui juris non eſt amplius, ſed pro ſubjecto illis inſervit; hoc quandoque is neſcit.*

5990. *Sunt hodie perplures ſpiritus, qui non ſolum influere volunt in hominis cogitationes & affectiones, ſed etiam in loquelam & actiones, ita quoque in ejus corporea; cum tamen corporea ab influxu particulari ſpirituum & angelorum exemta ſunt, & reguntur per influxum*

ſluxum communem, nempe cum cogitata in loquelam, & voluntaria in actiones determinantur, determinatio & tranſitio in corpus eſt ſecundum ordinem, & non regitur per aliquos ſpiritus in particulari; nam in corporea hominis influere, eſt illum obſidere: Spiritus, qui hoc volunt & intendunt, ſunt qui in vita corporis fuerant adulteri, hoc eſt, qui jucundum in adulteriis perceperunt, ac ſibi perſuaſerunt quod licita eſſent; tum quoque illi qui fuerunt crudeles; cauſa eſt, quia illa & hi præ cæteris ſunt corporei & ſenſuales, & a ſe rejecerunt omnem cogitationem de cœlo, tribuendo omnia naturæ ac nihil Divino; ita clauſerunt ſibi interiora, & aperuerunt externa, in quorum ſolo amore quia fuerunt in mundo, ideo in altera vita in deſiderio ſunt redeundi in illa per hominem, obſidendo illum: ſed providetur a Domino, ne tales in mundum ſpirituum veniant, detinentur in infernis ſuis bene clauſi; inde nullæ obſeſſiones externæ hodie; ſed uſque ſunt externæ, etiam ab infernali & diabolica turba, cogitant enim mali homines talia quæ ſpurca ſunt, & quoque crudelia contra alios, tum adverſa & maligna contra Divina; quæ cogitationes niſi coercerentur per timorem jacturæ honoris, lucri, famæ propter illa, pænæ ex lege, & vitæ, aperte erumperent, & ſic tales ruerent plus quam obſeſſi in aliorum pernicies, & in blaſphemias contra illa quæ fidei ſunt; ſed vincula illa externa faciunt, ut non obſeſſi videantur, cum tamen quoad interiora, non autem quoad exteriora ſunt; quod manifeſte patet a talibus in altera vita, ubi vincula externa auferuntur, ibi ſunt diaboli, continue in jucundo & cupido perdendi alios, & deſtruendi quicquid eſt fidei.

5991. *Viſi mihi ſunt ſpiritus, qui dicendi ſunt corporei; aſſurgebant e profundo ad latus plantæ pedis dextri; apparuerunt coram viſu mei ſpiritus ſicut in craſſo corpore; cumque interrogavi, quinam eſſent qui tales, dictum eſt, quod ſint illi, qui in mundo polluerunt ingenio, & quoque Scientiis, & per illa ſe prorſus confirmaverunt contra Divinum, ita contra illa quæ Eccleſiæ ſunt, & quia ſibi plane perſuaſerunt, quod omnia naturæ eſſent, clauſerunt ſibi pluſquam alii interiora, ita illa quæ ſpiritus ſunt; inde craſſe corporei apparent; Inter illos fuit unus, qui, cum vixit in mundo, mihi notus, is tunc inter celebratiores fuit propter ingenii dotes & eruditionem; ſed hæc, quæ ſunt media cogitandi bene de Divinis, fuerunt ei media cogitandi contra illa, & ſibi perſuadendi quod nihil ſint, qui enim ingenio & eruditione pollet, is plura, quam alii, habet, quibus confirmat; inde ille interius fuit obſeſſus, ſed in externa forma apparuit ut civilis & moratus homo.*

5992. *Angeli, per quos Dominus ducit, & quoque tutatur hominem, ſunt prope caput; eorum munus eſt, inſpirare charitatem & fidem; & obſervare jucunda hominis quo ſe vertunt, & illa, quantum ex libero hominis poſſunt, moderari & flectere ad bonum; illis vetitum eſt violenter agere, & ſic frangere hominis cupiditates & principia, ſed leniter; munus etiam eorum eſt, regere ſpiritus malos qui ab inferno, quod fit modis innumerabilibus; quorum hos ſolum memorare licet; cum mali ſpiritus infundunt mala & falſa, Angeli inſinuant vera & bona, quæ ſi non recipiuntur, uſque per illa temperant; infernales ſpiritus continue aggrediuntur, & Angeli tutantur, talis eſt ordo: Angeli imprimis moderantur affectiones, nam hæ faciunt vitam hominis, & quoque ejus liberum: tum obſervant Angeli, ſi aperiuntur Inferna, quæ non prius aperta fuerunt, a quibus influxus apud hominem, quod fit cum homo in novum malum ſe infert; illa inferna Angeli, quantum homo patitur, claudunt, etiam Angeli removent ſpiritus, ſi quinam inde tentant emergere; diſſipant etiam influxus peregrinos & novos, a quibus effectus mali: imprimis evocant Angeli bona & vera quæ apud hominem, & opponunt contra mala & falſa, quæ mali ſpiritus excitant; inde homo in medio eſt, nec appercipit malum nec bonum, & quia in medio, eſt in libero ſe convertendi ad unum aut ad alterum: per talia Angeli a Domino ducunt & tutantur hominem, & hoc unoquovis momento, & momenti momento; nam ſi modo Angeli uno momento intermitterent, homo præcipitaretur in malum, a quo poſtea nuſquam poteſt educi. Hæc faciunt Angeli ex amore, qui illis a Domino, nam nihil jucundius & felicius percipiunt, quam removere mala ab homine, & illum ducere ad Cœlum, quod hoc gaudium illis, videatur Luc.: xv: 7. Quod Dominus talem curam pro homine habeat, & hoc continue, a primo ejus vitæ ſtamine ad ultimum, & dein in æternum, vix aliquis homo credit.*

5993. *Ex his nunc conſtare poteſt, quod, ut communicatio homini ſit cum Mundo ſpirituali, ei adjuncti erunt bini Spiritus ab Inferno, & bini Angeli e cœlo, & quod abſque illis prorſus nulla ei vita foret; homo enim nequaquam vivere poteſt ex influxu communi, ſicut animalia rationis expertia, de quibus n: 5850, ex cauſa, quia omnis vita ejus eſt contra ordinem; ſi is, quia in illo ſtatu, ageretur a ſolo influxu communi, non poſſet aliter quam ſolum agi ab Infernis, non autem e cœlis; & ſi non e cœlis, foret nulla ei vita interior, ita nulla cogitationis & voluntatis qualis eſt homini, & ne quidem qualis eſt animali bruto, nam homo naſcitur abſque omni uſu rationis, in quem non niſi quam per influxum e cœlis poteſt initiari. Ex illis quæ allata ſunt,*

ſunt, etiam conſtat, quod homo non vivere poſſit abſque communicatione cum Infernis per ſpiritus inde, nam omne ejus vitæ, quod trahit a parentibus per hæreditatem, & omne quod ipſe ex ſuo ſuperaddit, eſt amoris ſui & mundi, non autem amoris proximi, & minus amoris Dei; & quia omne vitæ hominis ex proprio, eſt amoris ſui & mundi, ita eſt contemtus aliorum præ ſe, & eſt odii & vindictæ contra omnes qui ſibi non favent, inde etiam eſt crudelitatis, nam qui odio habet, is occidere cupit, quare etiam ſummopere delectatur eorum pernicie; his malis niſi applicarentur tales ſpiritus, qui non aliunde poſſunt eſſe quam ab Inferno & homo per illos ſecundum jucunda vitæ ſuæ duceretur, nuſquam potuiſſet flecti verſus cœlum; flectitur principio per ipſa ſua jucunda; per hæc quoque ponitur in libero, ita tandem in electione.

GENESEOS

CAPUT QUADRAGESIMUM SEXTUM.

1. ET profectus Iſrael, & omne quod illi; & venit Beerſche-
bam; & ſacrificavit ſacrificia DEO patris ſui Jiſchaci.
2. Et dixit DEUS Iſraeli in viſionibus noctis, & dixit, Jacob, Ja-
cob, & dixit, ecce me.
3. Et dixit, Ego DEUS, DEUS patris tui, ne timeas a deſcen-
dendo Ægyptum, quia ad gentem magnam ponam te ibi.
4. Ego deſcendam cum te Ægyptum, & Ego aſcendere faciam te
etiam aſcendendo: & Joſeph ponet manum ſuam ſuper oculos tuos.
5. Et ſurrexit Jacob e Beerſcheba, & tulerunt filii Iſraelis Jaco-
bum patrem ſuum, & infantes ſuos, & mulieres ſuas, in vehiculis quæ
miſit Pharao ad ferendum illum.
6. Et acceperunt pecus ſuum, & acquiſitionem ſuam, quam acqui-
ſiverunt in terra Canaan, & venerunt Ægyptum, Jacob & omne ſe-
men ejus cum illo.
7. Filios ſuos, & filios filiorum ſuorum ſecum, filias ſuas & filias
filiorum ſuorum, & omne ſemen ſuum, adduxit ſecum Ægy-
tum.
8. Et hæc nomina filiorum Iſraelis venientium Ægyptum, Jacobi
& filiorum ejus; Primogenitus Jacobi Reuben.
9. Et filii Rubenis, Chanoch & Phallu, & Chezron, & Karmi.
10. Et filii Schimeonis, Jemuel & Jamin, & Ochad, & Jachin, &
Zochar, & Schaul filius Canaanitidis.
11. Et filii Levi, Gerſchon, & Kehath, & Merari.
12. Et filii Jehudæ, Er & Onan & Schelah, & Perez & Serach;
& mortuus eſt Er & Onan in terra Canaan, & fuerunt filii, Perez,
Chezron & Chamul.
13. Et filii Jiſſaſcha, Thola & Pujva, & Job, & Schimron.
14. Et filii Sebulun, Sered & Elon, & Jachleel.
15. Hi filii Leæ, quos peperit Jacobo in Paddan Aram; & Dina
filia illius: omnes animæ filiorum ejus, & filiarum ejus, triginta &
tres.

16. Et filii Gad, Ziphion & Chaggi, Schuni & Esbon, Eri & Arodi & Areli.

17. Et filii Aſcher, Jimna & Jiſchva, & Jiſchvi, & Beria, & Serech ſoror illorum; & filii Beriæ, Cheber & Malkiel.

18. Hi filii Silpæ, quam dedit Laban Leæ filiæ ſuæ, & peperit hos Jacobo, ſedecim animæ.

19. Filii Rachelis uxoris Jacobi, Joſeph & Benjamin.

20. Et natum Joſepho in terra Ægypti, quos peperit illi Aſenath filia Potipheræ Sacerdotis On, Menaſche & Ephraim.

21. Et filii Benjaminis, Bela & Becher, & Aſchbel, Gera & Naaman, Echi & Roſch, Muppim & Chuppim, & Arde.

22. Hi filii Rachelis, qui nati Jacobo, omnes animæ quatuordecim.

23. Et filii Danis, Chuſchim.

24. Et filii Naphtali, Jachzeel, & Guni, & Jezer, & Schillem.

25. Hi filii Bilhæ, quam dedit Laban Racheli filiæ ſuæ, & peperit hos Jacobo; omnes animæ ſeptem.

26. Omnis anima veniens Jacobo Ægyptum, egreſſi femur ejus, præter fæminas filiorum Jacobi, omnes animæ ſexaginta & ſex.

27. Et filii Joſephi, qui nati illi in Ægypto, animæ duæ; omnes animæ domui Jacobi venientis Ægyptum, Septuaginta.

28. Et Jehudam miſit ante ſe ad Joſephum, ad monſtrandum ante ſe Goſchen, & venerunt terram Goſchen.

29. Et alligavit Joſeph currum ſuum, & aſcendit obviam Iſraeli patri ſuo Goſchenem, & viſus ad illum, & cecidit ſuper colla ejus, & flevit ſuper collis ejus diu.

30. Et dixit Iſrael ad Joſephum, moriar hac vice, poſtquam vidi facies tuas, quod adhuc tu vivas.

31. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, & ad domum patris ſui, aſcendam & indicabo Pharaoni, & dicam ad illum, fratres mei, & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me.

32. Et viri paſtores gregis, quia viri pecoris ſunt; & greges ſuos, & armenta ſua, & omnia quæ illis, venire fecerunt.

33. Et ſit, quod vocet vos Pharao, & dicat, quid opera veſtra.

34. Et dicatis, viri pecoris fuerunt ſervi tui a pueritiis ſuis, & uſque ad nunc, etiam nos, etiam patres noſtri; propterea ut habitetis in terra Goſchen; quia abominatio Ægyptiorum omnis paſtor gregis.

CONTENTA.

CONTENTA.

5994. Agitur in hoc Capite in ſenſu interno de Conjunctione Cœleſtis Interni, quod eſt Joſeph, cum Bono ſpirituali e naturali, quod eſt Iſrael. Enumerantur dein vera & bona Eccleſiæ in ſuo ordine, cum quibus poſtea conjunctio fiet; vera & bona Eccleſiæ ſunt filii & nepotes Iſraelis, qui venerunt Ægyptum.

SENSUS INTERNUS.

5995. Verſ. 1. *Et profectus Iſrael, & omne quod illi, & venit Beerſchebam, & ſacrificavit ſacrificia Deo patris ſui Jiſchaki.* Et profectus Iſrael, & omne quod illi, ſignificat initium conjunctionis: & venit Beerſchebam, ſignificat charitatem & fidem: & ſacrificavit ſacrificia Deo patris ſui Jiſchaki, ſignificat cultum inde, & influxum ex Divino Intellectuali.

5996. Et profectus eſt Iſrael, & omne quod illi, quod ſignificet initium conjunctionis, conſtat ex ſignificatione proficiſci, quod ſit ſucceſſivum & continuum, de qua n: 4373. 4882. 5493, hic continuum & ſucceſſivum glorificationis Domini, Qui in ſupremo ſenſu eſt Iſrael & Joſeph; at continuum & ſucceſſivum regenerationis hominis in ſenſu interno; & quia in hoc Capite nunc ſuccedit & continuatur de Conjunctione naturalis hominis cum ſpirituali, ſeu externi cum interno, ideo per profectus eſt Iſrael, & omne quod illi, ſignificatur initium conjunctionis.

5997. Et venit Beerſchebam, quod ſignificet charitatem & fidem, conſtat ex ſignificatione Beerſchebæ, quod ſit doctrina charitatis & fidei, de qua n: 2858. 2859. 3466, hic charitas & fides, non autem doctrina illarum, nam prædicatur de Bono ſpirituali, quod Iſrael; Bonum ſpirituale eſt plus quam doctrina, doctrina eſt ex bono illo; quapropter qui ad bonum ſpirituale pervenit, non magis opus habet doctrinalibus, quæ ab aliis, eſt enim in fine quo tetendit, non amplius in mediis, & doctrinalia non ſunt aliud quam media perveniendi ad bonum ut ad finem; inde nunc eſt, quod per Beerſchebam ſignificetur charitas & fides.

5998. Et ſacrificavit ſacrificia Deo patri ſui Jiſchaki, quod ſignificet cultum inde, ac influxum a Divino Intellectuali, conſtat a ſignificatione ſacrificare ſacrificia, quod ſit cultus, de qua n: 922. 923. 2180; & a repræſentatione Jiſchaki, quod in ſupremo ſenſu ſit Divinum Rationale ſeu Intellectuale

tuale Domini, de qua n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 3012. 3194. 3210; quod influxus inde in cultum ſequitur, nam intelligitur cultus ex charitate & fide, quæ ſignificantur per Beerſchebam, n: 5997, ubi ſacrificavit. Quod Jacob ſacrificaverit Deo patris ſui Jiſchaki, indicat, quales fuerunt Patres gentis Judaicæ & Iſraeliticæ, quod nempe quiſque eorum coluerit ſuum Deum; quod alius Deus Jiſchaki fuerit, quam illius, patet ex eo, quod ei ſacrificaverit, & quod in viſionibus noctis ei dictum "Ego Deus, Deus patris tui;" & quoque ex eo, quod juraverit per Eundem, de quo Geneſ: Cap: XXXI "*Deus Abrahami*, & *Deus Nachoris*, judicent inter nos, *Deus patris eorum*; tunc juravit Jacobus *in Pavorem patris ſui Jiſchaki*" Verſ: 53; & quoque conſtat, quod Jacobus non agnoverit Jehovam initio, nam dixit "Si fuerit Deus cum me, & cuſtodiverit me in via hac, quam ego ambulans, & dederit mihi panem ad edendum, & veſtem ad induendum, & rediero in pace ad domum patris mei, & *erit Jehovah mihi in Deum*" Geneſ: XXVIII: 31, ita agnovit Jehovam cum conditione: mos eorum fuit, agnoſcere patrum ſuorum deos, at ſuum in ſpecie: hoc traxerunt a patribus ſuis in Syria, nam Therachus pater Abrami, & quoque ipſe Abram ibi, coluerunt alios deos quam Jehovam, videatur n: 1356. 1992. 3667; poſteri illorum, qui Jacob & Iſrael vocati ſunt, tali inde genio fuerunt, ut corde coluerint gentilium deos, ac Jehovam ſolum ore, & quoad ſolum nomen: cauſa quod tales fuerint, erat, quia in ſolis externis abſque aliquo interno fuerunt; & qui tales, nequaquam poſſunt aliter quam credere, quod cultus conſiſtat ſolum in nominando Deum, & dicendo quod is eorum Deus ſit, & hoc quamdiu benefacit; & quod nihil cultus conſiſtat in vita charitatis & fidei.

5999. Verſ: 2. 3. 4. *Et dixit Deus Iſraeli in viſionibus noctis, & dixit, Jacob, Jacob, & dixit, ecce me. Et dixit, Ego Deus, Deus patris tui, ne timeas a deſcendendo Ægyptum, quia ad gentem magnam ponam te ibi. Ego deſcendam cum te Ægyptum, & Ego aſcendere faciam te aſcendendo: & Joſeph ponet manum ſuam ſuper oculos tuos.* Et dixit Deus Iſraeli in viſionibus noctis, ſignificat revelationem obſcuram: & dixit, Jacob, Jacob, ſignificat ad verum naturale: & dixit, ecce me, ſignificat apperceptionem: & dixit, Ego Deus, Deus patris tui, ſignificat Divinum Intellectuale, a quo influxus: ne timeas a deſcendendo Ægyptum, ſignificat quod verum naturale cum omnibus ejus initiabitur in ſcientifica Eccleſiæ: quia ad gentem magnam ponam te, ſignificat quod vera fient bonum: Ego deſcendam cum te Ægyptum, ſignificat præſentiam Domini in illo ſtatu: & Ego aſcendere faciam te etiam aſcendendo, ſignificat elevationem poſtea: & Joſeph ponet manum ſuam ſuper oculos tuos, ſignificat quod cœleſte internum vivificabit.

6000. Et dixit Deus Iſraeli in viſionibus noctis, quod ſignificet revelationem obſcuram, conſtat ex ſignificatione dixit Deus in viſionibus, quod ſit revelatio; fiebant enim revelationes vel per ſomnia, vel per viſiones noctis, vel per viſiones diei, vel per loquelam intra hominem, vel per loquelam extra illum ab angelis viſis, etiam per loquelam extra ab angelis non viſis, per hæc

hæc in Verbo ſignificantur revelationum variæ ſpecies, & per viſionem noctis, revelatio obſcura; Nox enim ſignificat obſcurum, n: 1712. 2514, & obſcurum in ſenſu ſpirituali eſt, quod verum non appareat; nox etiam in Verbo ſignificat falſum ex malo, nam qui ex malo in falſo ſunt, in obſcuro noctis ſunt; inde in nocte dicuntur omnes qui in inferno; ſunt quidem ibi in lumine, nam vident ſe mutuo, ſed lumen illud eſt quaſi lumen ex igne ſicco carbonario, & vertitur in tenebras ac caliginem cum Lux cœleſtis influit; inde eſt, quod illi qui in inferno ſunt, dicantur in nocte eſſe, & quod appellentur angeli noctis & tenebrarum, & viciſſim illi qui in cœlo ſunt, Angeli diei & lucis. Quod Nox ſit obſcurum, & quoque falſum, etiam conſtare poteſt ab his locis in Verbo; apud Johannem "Jeſus dixit, nonne duodecim horæ diei, ſi quis ambulat *in die*, non offendit, ſi quis autem ambulat *in Nocte*, offendit, quia lux non eſt in illo" XI: 9. 10; duodecim horæ pro omnibus ſtatibus veri; ambulare in die pro vivere in vero; & ambulare in nocte pro vivere in falſo. Apud Eundem "Me oportet operari opera Ipſius Qui miſit Me, quouſque *dies eſt, venit Nox* quando nemo poterit operari" IX: 4; dies pro vero ex bono, & nox pro falſo ex malo; eſt primum tempus Eccleſiæ, quod per diem intelligitur, tunc enim recipitur verum quia in bono ſunt; & eſt ultimum tempus quod per noctem, tunc enim nihil veri recipitur, quia non in bono ſunt; cum enim homo non in bono eſt, hoc eſt, non in charitate erga proximum, tunc ſi vel veriſſima ei dicerentur, non recipit; nequaquam enim percipitur tunc quid verum, quia lux veri cadit in talia quæ corporis & mundi ſunt, quibus unice ſtudent, & quæ unice amant & pro reali exiſtimant, non autem in talia quæ cœli ſunt, quia hæc illis reſpective parvi aut nihili ſunt, inde lux veri in caliginoſo, ſicut lux ſolis in nigro, abſorbetur & ſuffocatur, hoc ſignificatur per quod venit nox quando nemo poterit operari; tale etiam hodie tempus eſt. Apud Matthæum "Tardante ſponſo dormitarunt omnes virgines, & abdormiverunt: *media autem nocte* clamor factus eſt, ecce ſponſus venit" XXV: 5. 6. 7; media nox etiam pro ultimo tempore Eccleſiæ veteris, quando nihil fidei eſt quia nihil charitatis, & quoque pro primo tempore Eccleſiæ novæ. Apud Lucam "Dico vobis, *illa nocte* erunt duo ſuper lecto uno, unus acceptabitur, alter relinquetur" XVII: 34; Nox ſimiliter ibi pro ultimo tempore Eccleſiæ veteris, & primo novæ. Apud Matthæum "Dixit Jeſus diſcipulis, omnes vos ſcandalizabimini contra Me in *Nocte hac*. Et ad Petrum, *in hac Nocte*, antequam gallus cantaverit, ter abnegaturus es Me" XXVI: 31. 34; quod Domino placuerit ut caperetur noctu, ſignificabat quod Divinum verum illis eſſet in obſcuro noctis, quodque falſum ex malo loco ejus: & quod Petrus in illa nocte ter abnegaverit Dominum, repræſentabat etiam ultimun tempus Eccleſiæ, quando verum fidei quidem docetur, ſed non creditur, quod tempus eſt nox, quia Dominus tunc in cordibus hominum plane abnegatur; duodecim enim Apoſtoli, ſicut duodecim tribus Iſraelis, repræſentaverunt omnia fidei, n: 577. 2089. 2129 f. 2130 f. 3272. 3354. 3488. 3858. 3913. 3939. 3926. 4060; & Petrus repræſentavit fidem Eccleſiæ, videatur Præfatio

ad

ad Cap: XVIII: Geneſ: tum Præfatio ad Cap: XXII; ut & 3750. 4738; inde eſt, quod Dominus ad Petrum dixerit, quod in illa nocte ter abnegaturus eſſet illum, & ad diſcipulos, omnes vos ſcandalizabimini contra Me in nocte hac. Apud Eſaiam "Ad me clamans e Seir, cuſtos *quid de Nocte*, cuſtos *quid de Nocte*; dixit cuſtos, venit mane, *etiamque nox*" XXI: 11. 12, ibi de adventu Domini, qui eſt mane, qui adventus fuit, cum nullum amplius verum ſpirituale in terra eſſet, quod eſt nox. Apud Sachariam "Erit dies unus, qui notus Jehovæ, *non dies nec nox*, quia *circa tempus veſperæ* erit lux: fiet, in die illo exibunt aquæ vivæ ex Hieroſolyma; & Jehovah erit in Regem ſuper totam terram; in die illo erit Jehovah unus, & Nomen Ipſius unum:" XIV: 7. 8. 9; hic quoque de Domino, ut & de Eccleſia nova; Jehovah qui in Regem, & Jehovah quod unus, & Nomen Ipſius quod unum, eſt Dominus quoad Divinum Humanum, quod unum erit cum Ipſo Divino quod vocatur Pater; ante adventum Domini fuit Divinum Humanum Jehovah in Cœlis, nam per tranſitum per cœlos ſiſtebat ſe ut Divinum Hominem coram pluribus in terra, & tunc Divinum Humanum non ita unum fuit cum Ipſo Divino, quod Pater vocatur, ſicut cum Dominus illud in Se prorſus unum fecit: quod prius quaſi diſtincta fuerint, patet a Cap: XIX. Geneſ: ubi dicitur "quod *Jehovah* pluere fecerit ſuper Sodomam & Amoram *ſulphur & ignem* a cum *Jehovah* e cœlo" Verſ: 24; n 2447; dies quando non dies nec nox, eſt cum natus Dominus, tunc enim veſpera erat, hoc eſt, finis repræſentativorum Eccleſiæ; lux circa tempus veſperæ eſt Divinum Verum quod tunc appariturum. Apud Eſaiam "Utique *noctu* vaſtata eſt Ar, Moabus exerſus eſt, utique *noctu* vaſtata eſt Kir Moabi" XVI: 1, Moabus pro bono naturali, & in ſenſu oppoſito pro bono adulterato, n: 2468, hic de vaſtatione ejus, vaſtationes dicuntur noctu fieri, quia tunc verum obſcuratur & falſum intrat. Apud Jeremiam "Urbs magna flendo flebit *in Nocte*, & lachryma ei ſuper gena ejus" Thren: 1: 2; ibi de deſolatione veri, nox pro falſo. Apud Davidem "Non timebis tibi *a pavore noctis*, a telo quod volat interdiu, nec a morte quæ vaſtat in meridie" Pſalm: XCI: 5. 6; pavor noctis pro falſis mali quæ ab inferno; telum quod volat interdiu pro falſo quod aperte docetur, per quod deſtruitur bonum; mors quæ vaſtat in meridie, pro malo in quo aperte vivitur, per quod deſtruitur verum. Apud Johannem "Portæ Sanctæ Hieroſolymæ non claudentur interdiu, *Nox enim non eſt ibi*" Apoc: XXI: 25: *nox non erit ibi*, neque opus habent lucerna, & luce ſolis, quia Dominus Deus illuſtrat illos" Apoc: XXII: 5; nox non erit ibi, pro quod non falſum. Apud Danielem "Daniel dixit, *videns fui in viſione mea cum Nox eſſet*. Poſtea etiam *videns fui in viſionibus noctis*" VII: 2. 7; viſiones noctis etiam pro revelatione obſcura; ibi enim agitur de quatuor beſtiis, & cornubus illorum, & de pluribus, quæ ſunt revelationis obſcuræ: ſimiliter equi varii coloris, quos Sacharias *vidit noctu*, Sach: 1: 9 ſeq.

6001. Et dixit, Jacob, Jacob, quod ſignificet ad verum naturale, conſtat ex repræſentatione Jacobi, quod ſit verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4234. 4009. 4520. 4538; cauſa quod dicatur Jacob,

cob, & non Iſrael, eſt quia verum naturale cum omnibus ejus initiabitur in ſcientifica Eccleſiæ, quæ ſignificantur per quod Jacob cum filiis deſcenderet in Ægyptum, videatur infra n: 6004.

6002. Et dixit, ecce me, quod ſignificet apperceptionem, conſtat abſque explicatione.

6003. Et dixit, Ego Deus, Deus patris tui, quod ſignificet Divinum Intellectuale a quo influxus, conſtat ex repræſentatione Jiſchaki, qui hic eſt pater ejus, quod ſit Divinum Rationale ſeu Intellectuale Domini, ut ſupra n: 5998, nam dicitur, Deus Deus patris ſui; quod inde influxus, eſt quia omne verum eſt Intellectualis, ita quoque verum naturale, quod per Jacobum repræſentatur, n: 6001. Quid Divinum Rationale ſeu Intellectuale, quod per Jiſchakum repræſentatur, videatur n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 3012. 3194. 3210. In Lingua originali Deus primo loco nominatur in ſingulari, altero autem loco in plurali, nempe in primo EL, in altero ELOHIM, cauſa eſt, quia per Deum in primo loco ſignificatur, quod Deus unus & ſolus ſit, & per Deum in altero, quod plura ei attributa ſint, inde Elohim ſeu Deus in plurali, ut in Verbo, fere ubivis; quia plura attributa, & Antiqua Eccleſia cuivis Nomina indidit, idcirco poſteri, apud quos deperdita fuit ſcientia talium, crediderunt plures eſſe Deos, & elegerunt ſibi familiæ unum ex illis pro ſuo Deo, ut Abram Schaddai, n: 1992. 3667. 5628; Jiſchak Deum qui dictus Pachad ſeu Pavor; & quia Deus cujuſvis fuit unum ex attributis Divinis, ideo dixit Dominus ad Abramum "Ego Deus Schaddai" Geneſ: XVII: 1; & hic ad Jacobum, "Ego Deus patris tui".

6004. Ne timeas a deſcendendo Ægyptum, quod ſignificet quod verum naturale cum omnibus ejus initiabitur in ſcientifica Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui eſt qui deſcenderet Ægyptum, quod ſit verum naturale de qua mox ſupra n: 6001; a ſignificatione deſcendere, quod ſit initiari, nam ut hæc initiatio repræſentaretur, Jacob cum omnibus ejus deſcendit in Ægyptum; & a ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 1462. 4749. 4964. 4966. Cum hoc, quod Verum initiabitur in ſcientifica Eccleſiæ, ita ſe habet; ſcientifica Eccleſiæ fuerunt eo tempore Repræſentativa & Significativa Ritualium, nam omnia Ritualia Eccleſiæ erant ex talibus, tum quoque erant Scientifica quæ inſerviebant doctrinalibus charitatis quæ apud illos, ex his ſcientificis ſciebant, quinam intelliguntur per pauperes, egenas, miſeros, afflictos, oppreſſos, viduas, pupillos, peregrinos, vinctos in carcere, nudos, ægrotos, eſurientes, ſitientes, claudos, cæcos, ſurdos, mutilos, & per plures alios, in quos diſtinxerunt Proximum, & ſic docuerunt quomodo charitas exercenda; talia fuerunt ſcientifica illius temporis; quæ quod hodie prorſus obliterata ſint, patet ex eo, quod ubi nominantur in Verbo, vix aliquis ſciat quam quod intelligantur tales qui ita vocantur" ut ubi nominantur viduæ quod ſint viduæ, ubi perigrini quod ſint peregrini, ubi vincti in carcere, quod ſint illi, & ſic porro: talia ſcientifica floruerunt in Ægypto, quapropter per Ægyptum ſignificantur ſcientifica: quod in talia ſcientifica initiaretur verum naturale, quod eſt Jacob, repræſentatur

tatur per quod Jacob cum omni ſuo deſcenderet in Ægyptum. Vera in ſcientifica initiari dicuntur, cum in illa conferuntur, ut ibi ſint; quod fit ob illam cauſam, ut cum in cogitationem venit ſcientificum, ſimul in recordationem veniant vera, quæ illata ſunt; ut pro exemplo, cum peregrinus, quia per illum ſignificantur qui inſtruendi, quod obveniant illico omnia charitatis exercitia erga tales; ita vera; ſimiliter in reliquis; cum ſcientifica illis impleta ſunt, tunc cum cogitatur ex ſcientificis, extendit & effundit ſe cogitatio late, & quidem ad plures ſocietates ſimul in cœlis; nam tale ſcientificum, quia conſiſtit ex tam multis veris intus in ſe, explicat ſe ita, homine neſciente; ſed vera erunt quæ in illis: ex ordine Divino etiam eſt, ut interiora ſe conferre debeant in exteriora, ſeu quod idem, priora in poſteriora, ita omnia priora tandem in ultima, & ibi ſimul erunt; ita fit in univerſa natura; niſi ita fiat, homo non plene regenerari poteſt, nam per talem illationem verorum in ſcientifica, concordant ac unum faciunt interiora & exteriora quæ alioquin diſcreparent, & ſi diſcreparent, homo non eſt in bono, quia non in ſincero: præterea ſcientifica ſunt in lumine pæne in quo ſenſuale viſus hominis, & hoc lumen tale eſt, ut niſi illuſtratum ſit intus a luce quæ eſt a veris, inducat in falſa, imprimis ex fallaciis ſenſuum, & quoque in mala ex falſis; quod ita ſit, videbitur ab experientia ad finem Capitum de Influxu.

6005. Quia ad gentem magnam ponam te, quod ſignificet quod vera fient bonum, conſtat ex repræſentatione Jacobi, de quo hæc dicta quod ſit verum naturale, de qua ſupra n: 6001; & ex ſignificatione gentis, quod ſit bonum, de qua n: 1259. 1260. 1416. 1849: gentes & populi ſæpe nominantur in Verbo, ſed ubivis cum hac differentia, quod per gentes ſignificentur bona aut mala, & per populos vera aut falſa.

6006. Ego deſcendam cum te Ægyptum, quod ſignificet præſentiam Domini in illo ſtatu, conſtat a ſignificatione deſcendere cum te, quod ſit præſentia Domini, nam per Deum qui in viſionibus noctis loquutus eſt cum Jacobo, intelligitur Dominus.

6007. Et Ego aſcendere faciam te etiam aſcendendo, quod ſignificet elevationem poſtea, conſtat ex ſignificatione aſcendere, quod ſit elevatio, de qua n: 3084. 4539. 5406. 5817; elevatio quæ hic ſignificatur, eſt a ſcientificis ad interiora; poſtquam enim ſcientifica ita ut dictum n: 6004, veris impleta ſunt, homo elevatur a ſcientificis verſus interiora, & tunc inſerviunt ei ſcientifica pro plano intuitionum ejus ultimo: elevari verſus interiora, eſt cogitare interius, ac tandem ut ſpiritus ac ut Angelus; nam cogitatio quo interius vadet, eo perfectior eſt, quia propior influxui veri & boni a Domino: quod Cogitatio interior & exterior ſit, videatur n: 5127. 5141.

6008. Et Joſeph ponet manum ſuam ſuper oculos tuos, quod ſignificet quod Cœleſte internum vivificabit, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; & a ſignificatione ponere manum ſuper oculos, quod ſit vivificare; nam per ponere manum ſuper oculos intelligitur quod ſenſuale externum ſeu corporis, claudetur, & ſenſuale inter-

num aperietur, ita quod elevatio fiet, & ſic vivificabitur: fiebat hoc cum morerentur, quia per mortem ſignificabatur reſuſcitatio in vitam, n: 3498. 3505. 4618. 4621; cum enim moritur homo, non moritur, ſed modo deponit corpus, quod ſerviverat ei uſui in mundo, & tranſit in alteram vitam in corpore quod inſervit ei uſui ibi.

6009. Verſ: 5. 6. 7. *Et ſurrexit Jacob e Beerſcheba, & tulerunt filii Iſraelis Jacobum patrem ſuum, & infantes ſuos, & mulieres ſuas, in vehiculis, quæ miſit Pharao ad ferendum illum. Et acceperunt pecus ſuum, & acquiſitionem ſuam quam acquiſiverunt in terra Canaan, & venerunt Ægyptum, Jacob & omne ſemen ejus cum illo. Filios ſuos, & filios filiorum ſuorum ſecum, filias ſuas, & filias filiorum ſuorum, & omne ſemen ſuum, adduxit ſecum Ægyptum.* Et ſurrexit Jacob, ſignificat elucidationem veri naturalis: e Beerſcheba, ſignificat ex doctrina charitatis & fidei: & tulerunt filii Iſraelis Jacobum patrem ſuam, ſignificat quod vera quæ ſpiritualia promoverint verum naturale: & infantes ſuos, ſignificat una cum illis quæ innocentiæ: & mulieres ſuas, ſignificat & quæ charitatis: in vehiculis quæ miſit Pharao ad ferendum illum, ſignificat doctrinalia quæ ex ſcientificis Eccleſiæ: & acceperunt pecus ſuum, ſignificat veri bona: & acquiſitionem ſuam, quam acquiſiverunt in terra Canaan, ſignificat vera comparata a prioribus quæ Eccleſiæ: & venerunt Ægyptum, ſignificat initiationem in ſcientifica Eccleſiæ: Jacob & omne ſemen ejus cum illo, ſignificat veri naturalis & omnium fidei quæ illi: filios ſuos & filios filiorum ſuorum ſecum, ſignificat vera in ordine: filias ſuas & filias filiorum ſuorum, ſignificat bona in ordine: & omne ſemen ſuum, ſignificat omne fidei & charitatis: adduxit ſecum Ægyptum, ſignificat quod collata in ſcientifica quæ Eccleſiæ.

6010. Et ſurrexit Jacob, quod ſignificet elucidationem veri naturalis, conſtat ex ſignificatione ſurgere, quod ſit elevatio in ſtatum lucis, ita elucidatio, de qua n: 4881; & a repræſentatione Jacobi, quod ſit verum naturale, de qua ſupra n: 6001.

6011. E Beerſcheba, quod ſignificet ex doctrina fidei & charitatis, conſtat ex ſignificatione Beerſchebæ, quod ſit doctrina fidei & charitatis, de qua n: 2858. 2859. 3466.

6012. Et tulerunt filii Iſraelis Jacobum patrem ſuum, quod ſignificet quod vera quæ ſpiritualia promoverint verum naturale, conſtat ex repræſentatione filiorum Iſraelis, quod ſint vera ſpiritualia, de qua n: 5414. 5879; & a repræſentatione Jacobi, quod ſit verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4234. 4009. 4520. 4538; quod tulerunt ſit quod promoverint, eſt quia prædicatur de veris ſpiritualibus reſpective ad verum naturale; nec verum naturale aliunde promoveri poteſt quam a ſpirituali, nam inde ejus vita ac vis agendi: exinde nunc eſt, quod filii Jacobi hic dicantur filii Iſraelis, & Jacob Jacob.

6013. Et infantes ſuos, quod ſignificet una cum illis quæ innocentiæ, conſtat ex ſignificatione infantum, quod ſit innocentia, de qua n: 3183. 5608; cum illis quæ ſunt innocentiæ, tum quæ charitatis, dicitur, ex cauſa, quia abſque

abſque innocentia & charitate non poteſt verum naturale promoveri a veris ſpiritualibus, verum enim ut genuinum ſit, ex charitate, & hæc ab innocentia, trahet ſuam eſſentiam & vitam; ſuccedunt enim interiora, quæ vivificant verum hoc ordine, intimum eſt innocentia, inferius eſt charitas, & infimum eſt opus charitatis ex vero ſeu ſecundum verum; quod ita ſuccedant, eſt quia in cœlis ita ſuccedunt, Intimum enim ſeu tertium cœlum eſt cœlum innocentiæ, medium ſeu ſecundum cœlum eſt cœlum charitatis, in qua innocentia a cœlo intimo, & ultimum ſeu primum cœlum eſt veri in quo charitas ex ſecundo cœlo, & in hoc innocentia a tertio; hæc in eodem ordine erunt apud hominem, nam homo quoad interiora eſt ad imaginem trium cœlorum formatus; inde etiam homo regeneratus eſt cœlum in particulari ſeu in minima forma; at quoad exteriora, imprimis quoad corpus, eſt formatus ad imaginem mundi, quapropter ab antiquis vocatus eſt microcoſmus; auris enim formata eſt ad omnem naturam aeris & ſoni; oculus ad omnem ætheris & lucis; lingua ad omnem ſenſum partium ſolutarum & fluentium in liquidis, nares ad ſenſum partium fluentium in atmoſphæra; tactus ad ſenſum frigoris & caloris, tum gravium terræ, & ſic porro; ſicut ſenſus externi hominis ſunt ad omnem imaginem mundi naturalis, ita ſenſus interni ejus, qui ſunt ejus intellectus & voluntatis formati ſunt ad omnem imaginem cœli, ob finem ut homo in particulari ſit recipiens Divini boni a Domino, ſicut cœlum eſt in communi.

6014. Et mulieres ſuas, quod ſignificet & quæ charitatis, conſtat a ſignificatione mulierum, quod ſint bona, cum viri eorum ſunt vera, de qua n: 4823, proinde quæ charitatis, omnia enim bona ſpiritualia ſunt charitatis erga proximum, & omnia bona cœleſtia ſunt amoris in Dominum.

6015. In vehiculis quæ miſit Pharao ad ferendum illum, quod ſignificet doctrinalia quæ ex ſcientificis Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione vehiculorum, quod ſint doctrinalia, de qua n: 5945; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit ſcientificum Eccleſiæ in communi, per Ægyptum enim ſignificatur ſcientificum Eccleſiæ, n: 1462. 4749. 4964. 4966, inde per regem ejus ſcientificum illud in communi; ut quoque alibi in Verbo, ſed pleriſque in locis ſicut per Ægyptum ita quoque per Pharaonem, ſignificatur ſcientificum perverſum: quod Pharao ſit ſcientificum in communi, patet apud Eſaiam "Stulti ſunt principes Zoanis, *ſapientes conſiliariorum Pharaoni*, conſilium obbrutuit; quomodo dicetis *ad Pharaonem*, filius ſapientum ego, filius regum antiquitatis" XIX: 11; Pharao hic pro ſcientifico Eccleſiæ in communi, inde dictus filius ſapientum, & filius regum antiquitatis, ſapientes & reges antiquitatis pro veris antiquæ Eccleſiæ; ſed ſcientificum illud hic intelligitur infatuatum, nam dicitur, ſtulti facti principes Zoanis, conſilium obbrutuit. Apud Eundem "Abeunt ad deſcendendum *Ægyptum*, ſed os meum non interrogarunt, ad roborandum ſe *robore Pharaonis*, & ad confidendum *in umbra Ægypti*; ideo fiet vobis *robur Pharaonis* in pudorem, & fiducia *in umbra Ægypti* in ignominiam" XXX: 2. 3; roborare ſe robore Pharaonis, & confidere in umbra Ægypti pro fidere ſcientificis in rebus fidei, & non alicui vero ſpirituale fidem habere, niſi ſcientificum & ſenſuale dictet, quod tamen eſt perverſi ordinis; nam primo loco erunt vera fidei, & ſecundo ſcientifica confirmantia, quia hæc

ſi

ſi primo loco ſunt, prorſus nihil veri creditur. Apud Jeremiam "Dixit Jehovah Zebaoth Deus Iſraelis, ecce Ego viſitans ſuper Amonem in No; & *ſuper Pharaonem*, & *ſuper Ægyptum*, & ſuper deos ejus, & ſuper reges ejus; imprimis *ſuper Pharaonem*, & confidentes in eo" XLVI: 25; Pharao hic quoque pro ſcientifico in communi; confidentes in eo, pro illis qui fidunt ſcientificis, non autem Verbo, hoc eſt, Domino in Verbo, inde eſt omne perverſum in doctrinalibus fidei, & inde falſum, & quoque negativum quod Divinum & cœleſte ſit aliquid; hi imprimis in ore gerunt, fac mihi videre illa oculanter, aut demonſtra ſcientifice quod ita ſit, & tunc credam; at uſque ſi viderent, & ſi demonſtraretur, nec crederent, ex cauſa quia negativum univerſaliter regnat. Apud Eundem "Contra *Pharaonem*; ecce aquæ aſcendentes ſeptentrione, quæ fient in flumen inundans, & inundabunt terram & plenitudinem ejus, urbem & habitantes in illa, ut clament homines, & ejulet omnis habitator terræ, præ voce plauſus equorum ungularum fortium ejus, & tumultu currus ejus, ſtrepitu rotarum ejus" XLVII: 1. 2. 3; ex ſingulis quæ de Pharaone hic dicta ſunt, liquet, quod Pharao ſit ſcientificum in communi, hic in perverſo ordine, qui deſtruit vera fidei; flumen inundans eſt ſcientificum deſtruens intellectum veri, ac ita vaſtans; inundabunt terram & plenitudinem ejus, eſt Eccleſiam totam; urbem & habitantes in illa, eſt verum Eccleſiæ, & inde bonum; plauſus ungularum equorum, ſunt ſcientifica infima quæ immediate ex ſenſualibus; tumultus currus, eſt inde doctrinale falſum; ſtrepitus rotarum, ſunt ſenſualia & illorum fallaciæ quæ promovent. Apud Ezechielem "Dixit Dominus Jehovih, ecce Ego *contra te Pharao rex Ægypti*, balæna magna, quæ cubans in medio fluviorum ſuorum, qui dicit, meus eſt fluvius, & ego feci me: propterea dabo hamum in maxillas tuas, & adhærere faciam piſcem fluviorum tuorum ſquamis" XXIX: 2. 3. 4; Pharao hic quoque pro ſcientifico in communi, quod ſimiliter a ſingulis, quæ de illo dicuntur, patet. Apud Eundem "Tolle lamentationem *ſuper Pharaonem regem Ægpyti*, tu ſicut balænæ in maribus, & prodiiſti cum fluminibus tuis, & turbaſti aquas pedibus tuis, conturbaſti flumina illarum: obtegam, cum exſtinxero te, Cœlos; & atrabo ſtellas eorum, ſolem nube obtegam, & luna non lucere faciet lumen ſuum; omnia luminaria lucis atrabo ſuper te, & dabo tenebras ſuper terra tua" XXXII: 2. 3. 7. 8; quod hæc, ſicut plura apud Prophetas, abſque ſenſu interno a nemine poſſint comprehendi, patet; ſicut quod Pharao ſicut balænæ in maribus, quod prodierit ex fluminibus ſuis, & turbaverit aquas pedibus ſuis; quod ſuper illum obtegentur cœli, atrabuntur ſtellæ, & omnia luminaria lucis, nube obtegetur ſol, non lucebit luna, & dabuntur tenebræ ſuper terra ejus; at ſenſus internus docet, quid ſignificant; nempe quod ſcientifica pervertant vera Eccleſiæ, ſi homo per illa intrat in arcana fidei, & nihil credit niſi videat ex illis, imo niſi ex ſenſualibus; quod hic ſenſus internus ſit, patet ab explicatione ſingulorum: Pharao dicitur *Rex Ægypti*, ex Vero ſcientifico, nam ſcientificum eſt verum in naturali; quod Rex ſit verum, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4960. 5044; & quod ſimile ſignificetur per regem po-

puli,

puli, quod per populum, n: 4789, ita per Pharaonem ſimile quod per Ægyptum, ſed in communi; quod Ægyptus ſit ſcientificum, pluries oſtenſum eſt: Pharao comparatur *balænis in maribus*, quia balæna ſeu cetus ſignificat communia ſcientificorum, n: 42; & maria ſcientificorum congregationes, n: 28: tum dicitur, quod *prodierit cum fluminibus ſuis*, quia per flumina ſignificantur illa quæ ſunt intelligentiæ, n: 108. 109. 2702. 3051, hic quæ ſunt inſaniæ, quoniam ex ſenſualibus & ſcientificis, n: 5196: dein dicitur, quod *turbaverit aquas pedibus*, & *conturbaverit flumina illarum*, quia per aquas ſignificantur vera ſpiritualia, n: 680. 729. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; & per pedes illa quæ naturalis ſunt, n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, ita turbare aquas pedibus, eſt conſpurcare & pervertere vera fidei per ſcientifica quæ ſunt naturalis; & conturbare flumina illarum, eſt ſic intelligentiam: demum dicitur, quod, *cum exſtinguetur*, *obtegerentur cæli*, quia per cœlos ſignificantur interiora hominis, ſiquidem hæc ſunt cœli ejus; hæc clauduntur cum ſcientifica ſuper vera fidei dominantur, ſeu naturale ſuper ſpirituale; quod tunc cognitiones veri & boni pereant, ſignificatur per *atrabo ſtellas cælorum*, & *omnia luminaria lucis*, quod ſtellæ ſint cognitiones illæ, videatur n: 2495. 2849. 4697; quod luminaria ſint bona & vera, n: 30 ad 38: quod nec tunc bonum amoris amplius influere poſſit, ſignificatur per *ſolem nube obtegam*; & quod nec bonum fidei, ſignificatur per *luna non lucere faciet lumen ſuum*, quod ſol ſit bonum amoris, & luna bonum fidei, videatur n: 1529. 1530. 2120. 2495. 3636. 3643. 4060. 4696: & quod ſic modo falſa occupabunt mentem naturalem, ſignificatur per *dabo tenebras ſuper terra tua*; quod tenebræ ſint falſa, n: 1839. 1860. 4418. 4531, & quod terra Pharaonis ſeu terra Ægypti ſit mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301: ex his nunc patet, quis ſenſus ineſt his propheticis. Quia per Pharaonem ſignificatur ſcientificum in communi, etiam per illum ſignificatur naturale in communi, n: 5799.

6016. Et acceperunt pecus ſuum, quod ſignificet veri bona, conſtat ex ſignificatione pecoris, quod ſit veri bonum; per pecus enim intelliguntur & greges & armenta, & quoque equi, cameli, muli, aſini, & quia greges in ſenſu interno ſunt bona interiora, & armenta bona exteriora, at equi, cameli, muli, aſini, illa quæ ſunt intellectualis, quæ omnia ſe referunt ad vera, ideo per pecus ſignificatur veri bonum.

6017. Et acquiſitionem ſuam, quam acquiſiverunt in terra Canaan, quod ſignificet vera comparata a prioribus quæ Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione acquiſitionis, quod ſit verum comparatum, de qua n: 4105, & quoque bonum comparatum, n: 4391. 4487; & a ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3705. 3686. 4447. 4517. 5136; quod a prioribus Eccleſiæ, ſequitur, quia, vera cum ex bono ſe multiplicant, multiplicantur ex veris prioribus.

6018. Et venerunt Ægytum, quod ſignificet initiationem in ſcientifica Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione venire ſeu deſcendere in Ægyptum, quod ſit veri initiatio in ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 6004.

6019. Jacob & omne ſemen ejus cum illo, quod ſignificet veri naturalis & omnium fidei quæ illi, nempe initiationem in ſcientifica Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Jacobi, quod ſit verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4009 4234. 4520. 4538; & a ſignificatione ſeminis, quod ſit fides charitatis de qua n: 255. 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3310; ita omne ſemen cum illo, ſunt omnia fidei quæ vero naturali.

6020. Filios ſuos, & filios filiorum ſuorum ſecum, quod ſignificet vera in ſuo ordine, conſtat ex ſignificatione filiorum, quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; ita quoque filii filiorum, ſed vera quæ ex illis ſunt in ſuo ordine.

6021. Filias ſuas & filias filiorum ſuorum, quod ſignificet bona in ordine, conſtat ex ſignificatione filiarum, quod ſint bona, de qua n: 489. 490. 491. 2362. 3963; ita quoque filiæ filiorum, ſed bona quæ ex illis, ita in ſuo ordine, ut mox ſupra de filiis.

6022. Et omne ſemen ſuum, quod ſignificet omne fidei & charitatis, conſtat ex ſignificatione ſeminis, quod ſit fides charitatis, ut ſupra n: 6019, ita & fides & charitas, nam ubi unum ibi eſt alterum.

6023 Adduxit ſecum Ægyptum, quod ſignificet quod collata in ſcientifica Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione venire aut deſcendere in Ægyptum, quod ſit vera initiare & conferre in ſcientifica Eccleſiæ, de qua ſupra n: 6004. 6018; idem quoque adducere ſecum Ægyptum; videatur n: 3733. 6004; tunc initiata & collata ſunt, quando ſcientifica reguntur a veris, & tunc reguntur a veris, cum verum agnoſcitur, quia ita dixit in Verbo Dominus, & dein acceptentur ſcientifica quæ affirmant, at removeantur quæ impugnant; ſic dominatur verum in ſuis affirmativis, rejectis non affirmantibus; cum ita eſt, tunc, cum homo ex ſcientificis cogitat, non abducitur ad falſa, ſicut fit cum vera non inſunt; ſcientifica enim non ſunt vera ex ſe, ſed ex veris in illis, & qualia ſunt vera quæ in illis, tale verum commune eſt ſcientificum; eſt namque ſcientificum modo vas, n: 1469. 1496, quod recipere poteſt tam vera quam falſa, & hoc cum immenſa varietate: ſicut pro exemplo hoc Scientificum Eccleſiæ, quod Proximus ſit omnis homo; in hoc ſcientificum initiari & conferri poſſunt vera immenſa copia, ut quod omnis homo quidem ſit proximus, ſed unuſquiſque cum differentia, quodque maxime proximus ſit qui in bono, & hoc quoque cum differentia ſecundum quale boni; & quod origo proximi ducatur ab Ipſo Domino, ita quo ipſi propiores ſunt, hoc eſt, quo magis in bono, eo magis Proximus ſunt, & quo ab Ipſo remotiores, eo minus; tum quoque, quod ſocietas magis proximus ſit quam ſingularis homo, & quod Regnum in communi magis quam ſocietas, at Patria præ Regnis aliis; quod adhuc Eccleſia ſit magis proximus quam patria, & quod Regnum Domini adhuc magis; ut & quod tunc ametur Proximus, cum quis munere ſuo rite fungitur ad aliorum, vel ad patriæ, vel ad Eccleſiæ bonum, & ſic porro: inde patet, quam multa vera in unum id ſcientificum Eccleſiæ conferri poſſunt, ſunt enim tam multa, ut difficile ſit illa in genera diſpeſcere, & unumquodvis genus, ut diſtinguatur & agnoſcatur, donare ali-

quibus

quibus veris in ſpecie; hoc fuit ſtudium in Antiquis Eccleſiis. Quod idem Scientificum poſſit impleri falſis immenſa copia, etiam conſtare poteſt, invertendo illa vera, & dicendo, quod quiſque ſibi ipſi proximus ſit, & quod a Se apud unumquemvis ducenda ſit origo proximi; & quod ſic ei magis proximus ſit, qui ſibi magis favet, & unum facit cum illo, & per id ſe ſiſtat in illo, ut ejus inſtar imo quod nec Patria ei ſit Proximus, niſi quantum ſibi ab illa lucrum, præter innumerabilia alia: at ſcientificum manet idem, quod nempe Omnis homo ſit Proximus; ſed illud ab uno impletur veris, ab altero falſis. Similiter ſe habet cum reliquis ſcientificis.

6024. Verſ: 8 ad 27. *Et hæc Nomina filiorum Iſraelis venientium Ægyptum, Jacobi & filiorum ejus; Primogenitus Jacobi Reuben. Et filii Reubenis, Chanoch, & Phallu, & Kezron, & Karmi. Et filii Schimeonis, Jemuel & Jamin, & Ochad, & Jachin, & Zochar, & Schaul filius Canaanitidis. Et filii Levi, Gerſchon, & Kehath, & Merari. Et filii Jehudæ, Er & Onan, & Schelah, & Perez, & Serach; & mortuus eſt Er & Onan in terra Canaan, & fuerunt filii, Perez, Chezron & Chamul. Et filii Jiſaſchar, Thola & Pua, & Job & Schimron. Et filii Sebulun, Sered, & Elon, & Jachleel. Hi filii Leæ, quos peperit Jacobo in Paddan-Aram; & Dinah filia illius: Omnes animæ filiorum ejus, & filiarum ejus, triginta & tres. Et filii Gad, Ziphion, & Chaggi, Schuni & Ezbon, Eri & Arodi, & Areli. Et filii Aſcher, Jimna & Jiſchva, & Jiſchvi, & Beria, & Serech, ſoror illorum: & filii Beriæ, Cheber & Malkiel. Hi filii Silpæ, quam dedit Laban Leæ filiæ ſuæ, & peperit hos Jacobo; ſedecim animæ. Filii Rachelis uxoris Jacobi, Joſeph & Benjamin. Et natum Joſepho in terra Ægypti, quos peperit illi Aſenath filia Potipheræ ſacerdotis On, Menaſche & Ephraim. Et filii Benjaminis, Bela & Becher, & Aſchbel, Gera & Naaman, Echi & Roſch, Muppim & Chuppim, & Arde. Hi filii Rachelis, qui nati Jacobo; omnes animæ quatuordecim. Et filii Danis, Chuſchim. Et filii Naphthali, Jachzeel, & Guni, & Jezer & Schillem. Hi filii Bilhæ, quam dedit Laban Racheli filiæ ſuæ, & peperit hos Jacobo; omnes animæ ſeptem. Omnis anima veniens Jacobo Ægyptum, egreſſi femur ejus, præter feminas filiorum Jacobi, omnes animæ ſexaginta & ſex. Et filii Joſephi, qui nati illi in Ægypto, animæ duæ; omnes animæ domui Jacobi, venientis Ægyptum.* Et hæc nomina filiornm Iſraelis venientium Ægyptum, ſignificat quale verorum a ſpirituali in ordine, quæ collata in ſcientifica quæ Eccleſiæ: Jacobi & filiorum ejus, ſignificat verum naturalis in communi, & vera naturalis in particulari: primogenitus Jacobi Reuben, ſignificat fidem intellectu quæ apparenter primo loco: & filii Reubenis, Chanoch, & Phallu, & Chezron, & Karmi, ſignificat doctrinalia fidei in genere: Et filii Schimeonis, Jemuel & Jamin, & Ochad, & Jachin, & Zochar, ſignificat fidem voluntate, & doctrinalia ejus in genere: & Schaul filius Canaanitidis, ſignificat doctrinale non ex origine genuina: & filii Levi, Gerſchon & Kehath & Merari, ſignificat amorem ſpiritualem, & doctrinalia ejus in genere: & filii Jehudæ, Er & Onan & Schelah, & Perez & Serach, ſignificat amorem cœleſtem, & doctrinalia ejus: & mortuus eſt Er & Onan in terra Canaan, ſignificat quod exſtirpatum falſum & malum: & fue-

runt filii, Perez, Chezron, & Chamul, ſignificat vera illius boni, quæ ſunt bona Charitatis: & filii Jiſaſcher, Thola, & Puva, & Job, & Schimron, ſignificat amorem conjugialem cœleſtem, & doctrinalia ejus: & filii Sebulun, Sered, & Elon, & Jachleel, ſignificat conjugium cœleſte, & doctrinalia ejus: hi filii Leæ, quos peperit Jacobo in Paddan-Aram, ſignificat quod illa ex affectione ſpirituali in naturali per cognitiones boni & veri: & Dinah filia illius, ſignificat Eccleſiam: omnis anima filiorum ejus & filiarum ejus triginta & tres, ſignificat ſtatum vitæ ſpiritualis, & quale: & filii Gad, Ziphion & Chaggi, Schuni & Eſbon, Eri & Arodi & Areli, ſignificat bonum fidei, & inde opera, & doctrinalia eorum: & filii Aſcher, Jimna, & Jiſchva, & Jiſchvi, & Beria, & Serech ſoror illorum: & filii Beriæ, Cheber & Malkiel, ſignificat felicitatem vitæ æternæ, & jucundum affectionum, & doctrinalia eorum: hi filii Silpæ, ſignificat quod hæc Eccleſiæ externæ: quam dedit Laban Leæ filiæ ſuæ, ſignificat ab affectione boni externi: & peperit hos Jacobo, ſignificat quod e naturali: ſedecim animæ, ſignificat ſtatum illorum, & quale: filii Rachelis uxoris Jacobi, ſignificat quæ ex affectione cœleſti: Joſeph & Benjamin, ſignificat internum Eccleſiæ, Joſeph ejus bonum, Benjamin inde verum: & natum Joſepho in terra Ægypti, ſignificat cœleſtia & ſpiritualia interna in naturali: quos peperit illi Aſenath filia Potipheræ ſacerdotis On, ſignificat ex conjugio boni cum vero & veri cum bono: Menaſche & Ephraim, ſignificat novum voluntarium & ejus intellectuale, quæ Eccleſiæ: & filii Benjaminis, Bela & Becher & Aſchbel, Gera & Naaman, Echi & Roſch, Muppim & Chuppim & Arde, ſignificat internum ſpirituale, & doctrinalia ejus: hi filii Rachelis, qui nati Jacobo, ſignificat quod illa ex affectione cœleſti: omnes animæ quatuordecim, ſignificat ſtatum eorum, & quale: & filii Danis, Chuſchim, ſignificat ſanctum fidei, & bonum vitæ, & doctrinale eorum: & filii Naphtali, Jackzeel, & Guni, & Jezer, & Schillem, ſignificat tentationes in quibus victoria, & doctrinalia de illis: hi filii Bilhæ, ſignificat quod hæc Eccleſiæ Internæ: quam dedit Laban Racheli filiæ ſuæ, ſignificat ab affectione boni interni: omnes animæ ſeptem, ſignificat ſtatum eorum, & quale: omnis anima veniens Jacobo Ægyptum, ſignificat omnia vera & bona initiata ſcientificis Eccleſiæ: egreſſi femur ejus, ſignificat quæ ex conjugio: præter fæminas filiorum Jacobi, ſignificat exceptis affectionibus eorum quæ non ex illo conjugio: omnes animæ ſexaginta & ſex, ſignificat ſtatum illorum, & quale: & filii Joſephi, qui nati illi in Ægypto, ſignificat cœleſtia & ſpiritualia in naturali: animæ duæ, ſignificat inde voluntarium & intellectuale, quæ Eccleſiæ: omnes animæ domui Jacobi venientis Ægyptum, ſeptuaginta, ſignificat plenum in ordine.

6025. Hæc ulterius explicare ſuperſedetur, quia ſunt mera Nomina; quid illa ſignificant, videri poteſt ab explicatione communi nunc ſupra n: 6024; & quid ipſi filii Jacobi, in explicatione, ubi agitur de nativitate illorum. Hoc dignum obſervatu eſt, quod filiis Jacobi nullus filius natus ſit in Ægypto, quo venerunt, tametſi adhuc juvenes fuerunt; ſed quod omnes in terra Canaan; ipſi vero in Paddan-Aram, præter Benjaminem; hoc fuit ex peculiari

liari Providentia Divina Domini, ut repræſentarentur illa quæ Eccleſiæ ſunt per illos a prima nativitate; quod illi nati in Paddan-Aram, repræſentabat, quod homo Eccleſiæ per cognitiones boni & veri e novo naſcetur ſeu regenerabitur, Paddan-Aram enim ſignificat cognitiones boni & veri, n: 3664. 3680. 4107; & nativitas repræſentabat novam nativitatem per fidem & charitatem, n: 4667 5160. 5598, ita primum per cognitiones illarum. Quod autem filii eorum nati fuerint omnes in terra Canaan, repræſentabat quod inde talia quæ Eccleſiæ, nam terra Canaan eſt Eccleſia, n: 3705. 3686. 4447. 4454. 4518. 5136. 5757. Quod vero Joſepho nati ſint filii in Ægypto, erat ut repræſentaretur dominium Interni hominis in Externo, in ſpecie cœleſtis ſpiritualis in naturali, Menaſche eſt Voluntarium, & Ephraim eſt Intellectuale, quæ Eccleſiæ, in naturali.

6026. Verſ: 28. 29. 30. *Et Jehudam miſit ante ſe ad Joſephum, ad monſtrandum ante ſe Goſchen, & venerunt terram Goſchen. Et alligavit Joſeph currum ſuum, & aſcendit obviam Iſraeli patri ſuo Goſchenem; & viſus ad illum, & cecidit ſuper colla ejus, & flevit ſuper collis ejus diu. Et dixit Iſrael ad Joſephum, moriar hac vice, poſtquam vidi facies tuas, quod adhuc tu vivas.* Et Jehudam miſit ante ſe ad Joſephum, ſignificat communicationem boni Eccleſiæ cum cœleſti Interno: ad monſtrandum ante ſe Goſchen, ſignificat de medio in naturali: & venerunt terram Goſchen, ſignificat vitæ ſtationem ibi: & alligavit Joſeph currum ſuum, ſignificat doctrinam ab Interno: & aſcendit obviam Iſraeli patri ſuo, ſignificat influxum: Goſchenem, ſignificat in medium in naturali: & viſus ad illum, ſignificat perceptionem: & cecidit ſuper colla ejus, ſignificat conjunctionem: & flevit ſuper collis ejus diu, ſignificat miſericordiam: & dixit Iſrael ad Joſephum, ſignificat perceptionem boni ſpiritualis: moriar hac vice, ſignificat novam vitam: poſtquam vidi facies tuas, ſignificat poſt apperceptionem miſericordiæ: quod adhuc tu vivas, ſignificat apperceptionem vitæ inde in ſe.

6027. Et Jehudam miſit ante ſe ad Joſephum, quod ſignificet communicationem boni Eccleſiæ cum Cœleſti Interno, conſtat ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 5583. 5603. 5794. 5782. 5833; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; quod mittere ante ſe, ſit communicare, patet. Quod Jehudah miſſus fuerit, & non alius, erat, ut ſignificaretur communicatio, quæ immediata eſt boni cum bono, nempe boni externi, quod Jehudah repræſentat, cum bono interno, quod Joſeph; influit enim a Domino bonum, quod eſt amoris in Ipſum, & charitatis erga proximum, per Internum in Externum, & quantum boni eſt in Externo, tantum ibi recipitur; ſi autem in Externo hominis modo verum fidei eſt, non autem bonum, tunc influxus boni a Domino per Internum non recipitur in Externo, nam communicatio cum vero immediata non datur, ſed mediata per bonum: hæc cauſa eſt, quod non alius a Jacobo ad Joſephum miſſus ſit, quam Jehudah.

6028. Ad monſtrandum ante ſe Goſchen, quod ſignificet de medio in naturali, nempe quod communicatio, conſtat ex ſignificatione Goſchenis, quod

 ſit

ſit medium, hoc eſt, intimum, in naturali, de qua n: 5910: per medium ſeu intimum in naturali, ſignificatur optimum ibi; nam optimum eſt in medio, hoc eſt, in centro ſeu intimo, circumcirca illud ab omni plaga ſunt bona, diſpoſita in forma cœleſti propius & remotius ſecundum gradus bonitatis ab optimo in medio; talis eſt ordinatio bonorum apud generatos; at apud malos ſunt peſſima in medio, & bona ablegata ſunt ad extrema, ubi continue urgentur foras; hæc forma eſt apud malos in particulari, & eſt in infernis in communi, ita eſt forma infernalis. Ex illis, quæ de optimo in medio, & de bonis in ordine ad latera, dicta ſunt, conſtare poteſt, quid intelligitur per communicationem boni Eccleſiæ cum Cœleſti Interno de medio in naturali.

6029. Et alligavit Joſeph currum ſuum, quod ſignificet doctrinam ab Interno, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua ſæpius; & a ſignificatione currus, quod ſit doctrina, de qua n: 5321.

6030. Et aſcendit obviam Iſraeli patri ſuo, quod ſignificet influxum, nempe a Cœleſti Interno in bonum ſpirituale e naturale, conſtat a repræſentatione Joſephi, qui aſcendit obviam, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; & a repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; quod aſcendere obviam ei, ſit influxus, inde ſequitur, nam aſcendere obviam, hic eſt ſe conferre & venire ad illum.

6031. Goſchenem, quod ſignificet medium in naturali, conſtat ab illis, quæ de Goſchene mox ſupra n: 6928, dicta ſunt.

6032. Et viſus ad illum, quod ſignificet perceptionem, conſtat a ſignificatione videre, quod ſit intelligere, & appercipere, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; & quod ſit fidem habere, n: 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400. Quod videre ſit intelligere & inde percipere, tum quod ſit fidem habere, ſciendum, quod apud hominem ſint duo, quæ faciunt ejus vitam, nempe LUX SPIRITUALIS, & CALOR SPIRITUALIS; Lux ſpiritualis facit vitam ejus intellectus, & calor ſpiritualis vitam ejus voluntatis; Lux ſpiritualis eſt a ſua prima origine Divinum Verum ex Divino Bono Domini, & inde verum fidei ex bono Charitatis; & Calor ſpiritualis a ſua prima origine eſt Divinum Bonum Divini Amoris Domini, & inde bonum amoris cœleſtis, qui eſt in Dominum, & bonum amoris ſpiritualis, qui eſt erga proximum; hæc bina, ut dictum, conſtituunt omnem vitam hominis. Quod Lucem ſpiritualem attinet, illa in Intellectu hominis ſe habet, ſicut lux naturalis in ejus viſu externo; nempe, ut oculus videat, neceſſum eſt ut lux ſit quæ illuminet, & tunc oculus in luce videt omnia quæ circumcirca extra illum ſunt; ita Mens intellectualis, quæ eſt oculus hominis internus, ut ille oculus videat, neceſſum eſt, ut Lux cœli, quæ a Domino, illuminet, & cum oculus ille illuminatus eſt ab illa luce, tunc videt illa quæ circumcirca extra illum ſunt; ſed objecta quæ videt, ſunt ſpiritualia, nempe ſcientifica & vera; cum autem Lux hæc non illuminat, eſt mens intellectualis ſeu oculus internus hominis, ſicut oculus externus ſeu corporis, in tenebris, & nihil videt, hoc eſt, ex ſcientificis nihil veri, & ex veris nihil boni: Lux,

quæ

quæ illuminat mentem intellectualem, eſt revera lux, & talis lux quæ millies excedit lucem mundi meridianam, quod teſtor quia vidi; ex illa luce vident omnes Angeli in cœlis illa quæ circumcirca extra ſe ſunt, & quoque ex eadem luce vident & percipiunt vera quæ fidei, & quale illorum; inde nunc eſt, quod per videre ſignificetur in ſenſu ſpirituali, non modo intellectus, ſed etiam quicquid intellectus eſt, ut cogitatio, reflexio, animadvertentia, prudentia, & plura talia, tum non modo fides, ſed etiam quicquid fidei eſt, ut verum, doctrinale ex Verbo, & ſimilia. Quod autem Calorem ſpiritualem attinet, ſe habet ille in voluntate hominis, ſicut calor naturalis in corpore, quod vivificet; ſed eſt calor ſpiritualis non aliud, in ſua prima origine, quæ origo eſt a Domino, quam Divinus Amor erga univerſum genus humanum, & inde reciprocus hominis in Ipſum, ut & erga proximum: & eſt calor ille ſpiritualis revera calor, qui corpora Angelorum calore, & ſimul interiora illorum amore beat: inde eſt, quod per calorem, flammam, ignem, in Verbo in genuino ſenſu ſignificentur illa quæ amoris ſunt, ſicut affectiones boni & veri, tum ipſum bonum.

6033. Et cecidit ſuper colla ejus, quod ſignificet conjunctionem, conſtat ex ſignificatione cadere ſuper colla, quod ſit conjunctio arcta & intima, de qua n: 5926. Quod cadere ſuper colla ſit conjunctio, eſt inde, quia collum conjungit caput & corpus, & per caput ſignificantur interiora, & per corpus exteriora, inde eſt collum conjunctio interiorum cum exterioribus, videatur n: 3542. 5320. 5328; & inde communicatio interiorum cum exterioribus, tum cœleſtium cum ſpiritualibus, ibid: quæ communicatio ex conjunctione etiam ſignificatur per eadem verba, nam Joſeph eſt Internum, & Iſrael eſt reſpective Externum.

6034. Et flevit ſuper collis ejus diu, quod ſignificet miſericordiam, conſtat ex ſignificatione flere, quod ſit miſericordia, de qua n: 5480. 5871. 5927; quod dicatur ſuper collis ejus diu, eſt quia primum ut & continuum conjunctionis eſt miſericordia, nempe Domini, qui in ſupremo ſenſu eſt Joſeph.

6035. Et dixit Iſrael ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem boni ſpiritualis, nempe a cœleſti Interno, conſtat a ſignificatione dicere in Hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio; a repræſentatione Iſraelis, ſuper cujus collis flevit Joſephus, quod ſit bonum ſpirituale; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte Internum, de quibus omnibus prius ſæpe.

6036. Moriar hac vice, quod ſignificet novam vitam, conſtat a ſignificatione mori, quod ſit reſurrectio in vitam, ita nova vita, de qua n: 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6008: cur mori ſignificat novum vitæ, in illis locis etiam oſtenſum eſt; nempe quia cum homo moritur, illico novum vitæ ejus inchoat, exſuſcitatur in vitam, rejecto corpore materiali, quod uſui in mundo ei inſerviverat. Nova vita hic per mori ſignificatur, quia illa venit ex influxu ab Interno, quæ ſignificatur per quod Joſephus aſcenderit obviam Iſraeli patri ſuo, n: 6030; & ex conjunctione, quæ ſignificatur per quod Joſeph ceciderit ſuper colla Iſraelis n: 6033.

6037.

6037. Poſtquam vidi facies tuas, quod ſignificet poſt apperceptionem Miſericordiæ, conſtat a ſignificatione videre, quod ſit apperceptio, de qua ſupra n: 6032; & a ſignificatione facierum, cum prædicantur de Domino, quod ſit Miſericordia, de qua n: 222. 223. 5585. 5816.

6038. Quod adhuc vivas, quod ſignificet perceptionem vitæ inde in ſe, conſtat ex ſignificatione vivere, quod ſit in ſenſu interno vita ſpiritualis, n: 5890; quod ſignificetur perceptio illius vitæ in ſe, ſequitur ex antecedentibus, quod nempe ei nova vita ex influxu & conjunctione, n: 6036; & ex affectione gaudii quod videret illum, illa affectio dat perceptionem vitæ in ſe.

6039. Verſ: 31. 32. 33. 34. *Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, & ad domum patris ſui, aſcendam & indicabo Pharaoni, & dicam ad illum, fratres mei & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me. Et viri paſtores gregis, quia viri pecoris ſunt; & greges ſuos, & armenta ſua, & omnia quæ illis, venire fecerunt. Et ſit, quod vocet vos Pharao, & dicat quid opera veſtra. Et dicatis, viri pecoris fuerunt ſervi tui a pueritiis ſuis, & uſque ad nunc, etiam nos etiam patres noſtri, propterea ut habitetis in terra Goſchen; quia abominatio Ægyptiorum omnis paſtor gregis.* Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ſignificat perceptionem verorum in naturali: & ad domum patris ſui, ſignificat bonorum ibi: aſcendam & indicabo Pharaoni, ſignificat communicationem cum Naturali ubi ſcientifica Eccleſiæ: & dicam ad illum, fratres mei, & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me, ſignificat de veris & bonis Eccleſiæ, quod initianda: & viri paſtores gregis, ſignificat quod ducant ad bonum: quia viri pecoris ſunt, ſignificat quod illis bonum ex veris: & greges ſuos, & armenta ſua, & omnia quæ illis, venire fecerunt, ſignificat quod bonum interius & exterius, & quicquid inde eſt, præſens ſit: & ſit quod vocet vos Pharao, ſignificat ſi conjungi velit naturale in quo ſcientifica Eccleſiæ: & dicat quid opera veſtra, ſignificat & ſcire veſtra bona: & dicatis, viri pecoris fuerunt ſervi tui a pueritiis ſuis, & uſque ad nunc, ſignificat quod vera ex quibus bonum illis a principio & adhuc: etiam nos, etiam patres noſtri, ſignificat quod ita a primis bonis: propterea ut habitetis in terra Goſchen, ſignificat ita erit ſtatio veſtra in medio naturali ubi Scientifica Eccleſiæ: quia abominatio Ægyptiorum omnis paſtor gregis, ſignificat ſic ſeparationem a ſcientificis perverſis, quæ oppoſita ſunt ſcientificis Eccleſiæ:

6040. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, quod ſignificet perceptionem verorum in naturali, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; a repræſentatione filiorum Iſraelis, quod ſint vera ſpiritualia in naturali, de qua n: 5414. 5879; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; inde patet, quod per dixit Joſeph ad fratres ſuos, ſignificetur perceptio verorum in naturali a Cœleſti Interno. Quod per dixit Joſeph, non ſignificetur perceptio illius, eſt quia Joſeph eſt Internum, & omnis perceptio influit per Internum in Externum ſeu Naturale; Naturale enim ex ſe prorſus nihil percipit, ſed quod percipiat eſt a priori ſe, imo nec prius percipit a ſe, ſed ab adhuc priori ſe, ita tandem a Domino,

Domino Qui a Se Eſt; talis eſt influxus & inde talis perceptio: Influxus ſe habet ſicut exiſtentia & ſubſiſtentia, nihil exiſtit a ſe, ſed a Priori ſe, ita tandem omnia a Primo, hoc eſt, ab Eſſe & exiſtere a Se; & quoque ab Eodem omnia ſubſiſtunt, ſe enim habet ſubſiſtentia ſicut exiſtentia, nam ſubſiſtere eſt perpetuo exiſtere. Quod dicatur perceptio verorum in Naturali, non autem perceptio illorum qui in veris illis, eſt cauſa, quia loquela ſpiritualis eſt talis, nam ita ideæ cogitationis abſtrahuntur a perſonis, & determinantur ad res, & res ſunt, nempe vera & bona, quæ vivunt apud hominem, & faciunt hominem vivere, ſunt enim a Domino, a Quo omne vitæ; ita quoque cogitatio abducitur ab attribuendo vera & bona perſonæ; per talem loquelam etiam idea communis habetur, quæ ſe latius extendit, quam ſi adjungitur ei idea perſonæ, ut ſi dicatur perceptio illorum qui in veris illis, tunc ideæ ſimul determinantur ad illos qui tales ſunt, ut ſolet fieri, & ſic a communi abſtrahuntur, inde illuſtratio a luce veri diminuitur: præter quod per cogitationem de perſonis in altera vita excitentur illi, de quibus cogitatur, nam in altera vita omnis cogitatio communicatur: hæ cauſæ ſunt, quod abſtracte dicatur, ut hic, perceptio verorum in naturali.

6041. Et ad domum patris ſui, quod ſignificet bonorum ibi, nempe perceptionem, conſtat a ſignificatione domus, quod ſit bonum, de qua n: 3128. 3652. 3720. 4982; & a ſignificatione patris, quod etiam ſit bonum, de qua n: 2803. 3703. 3704. 5580. 5902.

6042. Aſcendam & indicabo Pharaoni, quod ſignificet communicationem cum naturali ubi ſcientifica Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione indicare, quod ſit communicatio, de qua n: 4856; & a repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale ubi ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 5799. 6015.

6043. Et dicam ad illum, fratres mei & domus patris mei, qui in terra Canaan, venerunt ad me, quod ſignificet de veris & bonis Eccleſiæ quod initianda, conſtat ex repræſentatione filiorum Iſraelis, qui hic ſunt fratres ejus, quod ſint vera ſpiritualia in naturali, de qua mox ſupra n: 6040; a ſignificatione domus patris, quod ſint bona ibi, de qua etiam mox ſupra n: 6041; a ſignificatione terræ Canaan, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3705. 3686. 4447. 4517. 5136; & a ſignificatione venire ad Joſephum, ſeu ad Ægyptum ubi Joſeph, quod ſit initiari in ſcientifica quæ Eccleſiæ, de qua ſupra n: 6004. 6018: de initiatione verorum quæ Eccleſiæ in ſcientifica quæ naturalis, videatur ſupra n: 6023, & de conjunctione illorum, infra n: 6048.

6044. Et viri paſtores gregis, quod ſignificet quod ducant ad bonum, conſtat a ſignificatione paſtorum gregis, quod ſint qui ducunt ad bonum, de qua n: 343. 3795. 5201; eſt enim paſtor qui docet & ducit, & grex qui docetur & ducitur, ſed in ſenſu interno intelliguntur vera quæ ducunt ad bonum, nam per filios Iſraelis, qui hic ſunt viri paſtores gregis, repræſentantur vera ſpiritualia, n: 6040; etiam vera ſunt apud illos qui docent quæ ducunt. Quod vera quæ fidei, ducant ad bonum quod charitatis, prius oſtenſum eſt; & quoque patet ex eo, quod omnia & ſingula ſe referant ad finem, & ſpectent illum, & quæ non finem ſpectant non poſſint ſubſiſtere; Dominus enim nihil

hil uſquam creavit niſi propter finem, uſque adeo, ut dici queat, quod finis ſit omne in omnibus quæ creata ſunt; & quæ creata ſunt, in illo ordine ſunt, ut ſicut finis a Primo per medios ſpectet ultimum, ita finis in ultimo ſpectet finem in Primo; inde rerum nexus: ipſe finis in prima ſua origine non eſt niſi Divinum Bonum Divini Amoris, ita eſt Ipſe Dominus; unde etiam in Verbo vocatur Primus & Ultimus, Alpha & Omega, Eſai: XLI: 4. Cap: XLIV: 6. Cap: XLVIII: 13. Apoc: I: 8. 11. 17. Cap: II: 8. Cap: XXI: 6. Cap: XXII: 13. Cum ita ſit, neceſſum eſt, ut omnia & ſingula quæ vitæ apud hominem, ſe referant ad finem, & ſpectent illum: qui aliquo rationali pollet, videre poteſt, quod ſcientifica apud hominem ſpectent vera ut ſuum finem, & quod vera ſpectent bona, & quod bona ſpectent Dominum, ut finem ultimum & primum, ut finem ultimum cum a veris, eſt ut finem primum cum a bono. Ita ſe habet cum veris Eccleſiæ, quod ducant ad bonum, quod ſignificatur per viros paſtores gregis, & per viros pecoris, ut ſequitur.

6045. Quia viri pecoris ſunt, quod ſignificet quod illis bonum ex veris, conſtat ex ſignificatione pecoris, quod ſit veri bonum, ſeu bonum ex veris, de qua n: 6016: dicitur de filiis Iſraelis, qui ſunt vera ſpiritualia in naturali, n: 5414. 5879, ita de Veris, hic quod ducant ad bonum, de qua re videatur mox ſupra n: 6045.

6046. Et greges ſuos & armenta ſua, & omnia quæ illis, venire fecerunt, quod ſignificet quod bonum interius & exterius, & quicquid inde eſt, præſens ſit, conſtat ex ſignificatione gregis, quod ſit bonum interius, & ex ſignificatione armenti, quod ſit bonum exterius, de quibus n: 5913; ex ſignificatione omnium quæ illis, quod ſit quicquid inde eſt, ut n: 5914; & ex ſignificatione venire fecerunt, quod ſit præſens eſſe.

6047. Et ſit quod vocet vos Pharao, quod ſignificet ſi conjungi velit naturale in quo ſcientifica Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione vocare ad ſe, quod ſit velle conjungi; vocare enim ad ſe, ex affectione ut habitent in terra ſua, & fiant una gens cum ſuis, eſt velle conjungi; & a repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, in quo ſcientifica Eccleſiæ, ut ſupra n: 6043: per vocationem Pharaonis, ſignificatur reciprocum initiationis & conjunctionis, nempe ſcientificorum Eccleſiæ cum veris & bonis in naturali; omnis enim conjunctio requirit reciprocum, inde conſenſus ab utraque parte. Agitur hic de Conjunctione Verorum Eccleſiæ cum ſcientificis ejus; at ſciendum quomodo conjungenda; non enim principium ducendum eſt a ſcientificis, & per illa intrandum in Vera fidei, nam ſcientifica apud hominem ſunt ex ſenſualibus, ita ex mundo, e quo innumerabiles fallaciæ; ſed principium ducendum eſt ex veris fidei, nempe per hanc viam; primum addiſcenda ſunt doctrinalia Eccleſiæ, & dein ex Verbo explorandum num illa ſint vera, nam non vera ſunt quia Antiſtites Eccleſiæ ita dixerunt, & aſſeclæ eorum confirmant; ita namque vera dicenda forent doctrinalia omnium Eccleſiarum & religionum tantum ex Solo & ex nativitate; ita forent vera non ſolum Pontificiorum; tum Quakerorum, ſed etiam Judæorum, ut & Mahumedanorum, quia Antiſtites

tiſtites eorum ita dixerunt, & aſſeclæ confirmant; ex quibus patet, quod ſcrutandum ſit Verbum, & ibi videndum num vera ſint; hoc cum fit ex affectione veri, tunc illuſtratur homo a Domino, ut appercipiat, neſcius unde, quid verum eſt, & confirmatur in eo ſecundum bonum, in quo eſt: ſi hæc vera diſcrepant a doctrinalibus, caveat ne turbet Eccleſiam: poſtmodum cum confirmatus eſt, ac ita in affirmativo ex Verbo, quod illa ſint vera fidei, tunc licet ei confirmare illa per omnia ſcientifica quæ apud illum, cujuſcunque nominis & naturæ ſint, nam tunc quia affirmativum univerſaliter regnat, acceptat ſcientifica quæ concordant, & rejicit ſcientifica, quæ propter fallacias quæ in illis, diſcordant; per ſcientifica corroboratur fides: quapropter nulli negandum eſt ſcrutari ſcripturas ex affectione ſciendi num doctrinalia Eccleſiæ, intra quam natus, vera ſint, nam aliter nuſquam poteſt illuſtrari; nec negandum ei poſtea per ſcientifica ſe corroborare; non autem licet ei antea: hæc via & non alia eſt conjungendi vera fidei cum ſcientificis, non modo cum ſcientificis Eccleſiæ, ſed etiam cum ſcientificis quibuſcunque: ſed pauciſſimi hodie hac via procedunt, plerique enim, qui Verbum legunt, non legunt ex affectione veri, ſed ex affectione inde confirmandi doctrinalia Eccleſiæ, intra quam nati ſunt, qualiacunque ſint. In Verbo deſcribitur Regnum Domini, quod ibi Spirituale, Rationale, & Scientificum, conjungentur, ſed deſcribitur per Nomina quæ illa ſignificant, nempe per Iſraelem, Aſchurem, & Ægyptum, per Iſraelem deſcribitur ſpirituale, per Aſchurem Rationale, & per Ægyptum Scientificum; his verbis apud Eſaiam "In die illo erit altare Jehovæ *in medio terræ Ægypti*, & ſtatua juxta terminum ejus Jehovæ, & erit in ſignum & teſtem ejus Jehovæ Zebaoth in *terra Ægypti*, nam clamabunt ad Jehovam propter oppreſſores, & mittet illis ſervatorem & principem, & liberabit eos; & notus fiet Jehovah Ægypto, & cognoſcent *Ægyptii* Jehovam in die illo, & facient ſacrificium & mincham; & vovebunt votum Jehovæ, & reddent. In die illo erit ſemita ab *Ægypto* ad *Aſchurem*, & veniet *Aſchur* in *Ægyptum*, & *Ægyptus* in *Aſchurem*; & ſerviet *Ægyptus Aſchuri*: in die illo erit *Iſrael* tertius *Ægypto* & *Aſchuri*, benedictio in medio terræ, cui benedicet Jehovah Zebaoth, dicendo, benedictus populus meus *Ægyptus*, & opus manuum mearum *Aſchur*, & hæreditas mea *Iſrael*" xix: 18 ad 25, quod hic non intelligatur Ægyptus, nec Aſchur, & ne quidem Iſrael, quiſque videre poteſt, ſed quod aliud per unumquemvis; quod per Iſraelem ſprituale Eccleſiæ, videatur n: 3654. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; per Aſchurem rationale, n: 119. 1186; & per Ægyptum ſcientifica, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 5700. 6004. 6015; hæc tria apud hominem Eccleſiæ conjuncta deſcribuntur apud Prophetam, per, quod ſemita erit ab Ægypto ad Aſchurem, & veniet Aſchur in Ægyptum, & Ægyptus in Aſchurem, & ſerviet Ægyptus Aſchuri; in die illo erit Iſrael tertius Ægypto & Aſchuri, benedictio in medio terræ; ut enim homo ſit homo Eccleſiæ, neceſſum eſt ut ſpiritualis ſit, ut & rationalis, cui ſerviet ſcientificum. Ex his nunc conſtare poteſt, quod ſcientificum nequaquam a veris fidei rejiciendum ſit, ſed quod conjungenda, at per

 viam

viam priorem, hoc eſt, per viam a fide, non autem per viam poſteriorem, hoc eſt, per viam a ſcientificis; videantur etiam quæ n: 128. 129. 130. 195. 196. 232. 233. 1226. 1911. 2568. 2588. 4156. 4760. 5510. 5700, oſtenſa ſunt.

6048. Et dicat, quid opera veſtra, quod ſignificet ſcire veſtra bona, conſtat ex ſignificatione operum, quod ſint bona: quod opera ſint bona, eſt quia ex voluntate ſunt; & quæ ex voluntate, illa ſunt bona vel mala, quæ autem ex intellectu, prout ſermones, ſunt vera vel falſa. Opera filiorum Jacobi, ut & patrum illorum, fuerunt paſcere pecora, ita agere paſtores; hæc opera etiam ſignificant bona, in ſpecie bona ex veris: quod ſignificent, eſt ex correſpondentiis, agni enim, oves, hædi, capræ, quæ ſunt gregis, correſpondent bonis charitatis; ſimiliter juvenci, boves, qui ſunt armenti; quod correſpondeant, conſtat ex eo, quod cum angeli ex affectione cœleſti loquantur inter ſe de bonis charitatis, appareant aliquibus in locis in mundo ſpirituum, & quoque in Primo ſeu ultimo cœlo, Greges & Armenta, cum de bonis charitatis interioribus, Greges, at cum de exterioribus, Armenta, videatur n: 3218. 3219. 3220: inde nunc eſt, quod in Verbo, per Greges & Armenta, ſignificentur talia. In genere ſciendum, quod omne ſignificativum, quod in Verbo, trahet ſuam originem a repræſentativis in altera vita, & hæc a correſpondentiis; cauſa eſt, quia mundus naturalis eſt ex mundo ſpirituali, ſicut effectus a ſua cauſa, ob finem, ut mundus ſpiritualis poſſit influere in mundum naturalem, & ibi agere cauſas; ſic etiam continentur in ſuo tenore & in ordine omnia quæ ibi: quod univerſa natura ſit theatrum repræſentativum Regni Domini, hoc eſt, ſpiritualium & cœleſtium quæ ibi, videatur n: 2758. 2987 ad 3002. 4939. 5116.

6049. Et dicatis, viri pecoris fuerunt ſervi tui a pueritiis ſuis & uſque nunc, quod ſignificet quod vera ex quibus bonum illis a principio & adhuc, conſtat ex ſignificatione virorum pecoris, quod ſint vera ex quibus bonum, de qua n: 6016. 6045; & a ſignificatione a pueritiis ſuis & uſque ad nunc, quod ſit a principio & adhuc. Quod pecora ſint vera quibus bonum, ſciendum, quod pecora ſint omnia jumenta majora & minora, tam quæ in Grege, quam quæ in armento, ſunt, ac præterea Cameli, equi, muli, aſini, hæc jumenta ſignificant talia quæ ſe referunt ad vera, illa autem, nempe armenti & gregis talia quæ ſe referunt ad bonum; inde nunc eſt quod omnia illa jumenta in genere, quæ ſunt pecora, ſignificent vera ex quibus bonum, Pecora in Lingua originali ſunt ex voce, quæ etiam ſignificat acquiſitionem, & acquiſitio in ſenſu ſpirituali etiam eſt verum ex quo bonum: ex cauſa, quia bonum acquiritur per verum: Pecudes autem ſignificant bona interiora, illæ enim ſunt gregis, ut agni, oves, hædi, capræ, arietes. Pecora etiam ſignificant vera ex quibus bonum etiam aliis in locis in Verbo; ut apud Eſaiam "Tunc dabit pluviam ſeminis tui, quo conſeres terram, & panem proventus; & erit pingue & opulentum; paſcent *pecora tua* in die illo prato lato" xxx: 23; paſcere pro inſtrui in veris & de bonis, n: 5201; pratum latum pro doctrina veri, latum dicitur, quia latitudo eſt verum, n: 3433. 3434. 4482; inde patet, quod pecora ſint vera ex quibus bonum. Apud Ezechielem

clem " Ad reducendum manum tuam ſuper vaſtitates habitatas, & ſuper populum collectum ex gentibus, *operantem pecoribus* & poſſeſſioni ; habitantes ſuper umbilico terræ" XXXVIII : 11. 12 ; pecora ſimiliter pro veris per quæ bonum, poſſeſſio pro bono.

6050. Etiam nos, etiam patres noſtri, quod ſignificet quod ita a primis bonis, conſtat ex ſignificatione patrum, quod ſint bona, de qua n: 2803. 3703. 3704. 5580. 5902, inde, quod illi fuerint etiam patres illorum, eſt a primis bonis: per Patres etiam, multis in locis in Verbo, in ſenſu interno non intelliguntur Abraham, Jiſchak, & Jacob, ſed qui fuerunt ab Eccleſia Antiqua, qui fuerunt in bono.

6051. Propterea ut habitetis in terra Goſchen, quod ſignificet ita erit ſtatio veſtra in medio naturali ubi ſcientifica Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vita & ſic vitæ ſtatio, de qua n : 1293. 3384. 4451 ; & a ſignificatione Goſchen, quod ſit medium ſeu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028 ; quod ibi ſcientifica Eccleſiæ, quæ ſignificantur per Ægyptum, patet, nam Goſchen erat in Ægypto tractus terræ optimus.

6052. Quia abominatio Ægyptiorum omnis paſtor gregis, quod ſignificet ſic ſeparationem a ſcientificis perverſis, quæ oppoſita ſunt ſcientificis Eccleſiæ, conſtat a ſignificatione abominationis Ægyptiorum, quod ſit ſeparatio ſcientificorum; quæ enim abominationi ſunt, illa ſeparata ſunt, cauſa enim abominationis eſt, quia contraria ſunt principiis captis & amoribus, ita quia oppoſita, hic oppoſita ſcientificis perverſis, quæ ſignificantur per Ægyptios, cum dicitur quod abominatio illorum ſit omnis paſtor gregis; & ex ſignificatione paſtoris gregis, quod ſit qui ducit ad bonum, de qua ſupra n: 6044, ſcientificum quod bonum confirmat, eſt cui ſcientificum perverſum eſt oppoſitum; ſcientifica perverſa ſunt quæ deſtruunt verum fidei & bonum charitatis; & quoque ſunt quæ invertunt ordinem, ſicut magica quæ fuerunt in Ægypto ; ſunt enim ſecundum ordinem perplura, quibus magi illi abuſi ſunt, prout ſunt Correſpondentiæ & repræſentativa, quæ fuerunt ſcientifica apud illos plus quam apud alios exculta ; hæc ſequuntur ex ordine etiam cum mali applicant, qui cum applicant illa ad imperandum aliis, & ad nocendum aliis, ſunt perverſa, quia magica. Quod ſeparationem illorum, de qua hic agitur, attinet, fit illa per ordinationem, quando bonum cum veris eſt in medio ſeu intimo, quod ſignificatur per Goſchen, tunc ſcientifica perverſa, quæ oppoſita, ejiciuntur. Hactenus de conjunctione verorum cum ſcientificis actum eſt, de qua conjunctione ulterius ſciendum eſt, quod Conjunctio Interni ſeu ſpiritualis hominis cum Externo ſeu Naturali nequaquam fieri queat, niſi vera inſinuentur ſcientificis ; ſcientifica enim cum jucundis affectionum naturalium conſtituunt Externum ſeu naturalem hominem, quapropter niſi conjunctio fiat cum ſcientificis, nullatenus fieri poteſt ; & tamen ut homo generatus ſit, Internum ejus & Externum conjuncta erunt, quæ niſi conjuncta fuerint, omne bonum influens a Domino per Internum hominem in Externum ſeu Naturalem, hoc vel pervertitur, vel ſuffocatur, vel rejicitur ; & tunc quoque Internum clauditur: modus quo conjunctio illa fit, eſt qui in hoc Capite deſcriptus eſt, qui modus fit per inſertionem verorum in ſcientifica.

De Influxu, & de Commercio Animæ cum Corpore.

6053. *DE Influxu & de Commercio Animæ cum Corpore prorſus nihil ſciri, ne quidem cogitari poteſt, niſi ſciatur quid Anima, & quoque aliquid de ejus quali; ſi anima ſit ignotum quid, nequaquam aliquid de ejus influxu & commercio dici poteſt; quomodo enim de comunicatione duarum partium poteſt cogitari, cum una prorſus ignoratur qualis ſit. Quod Anima ignoretur quoad omne ſuum quale, in mundo imprimis Erudito, conſtare poteſt ex eo, quod quidam credant illam eſſe æthereum quid, quidam flammeum aut igneum quid, quidam pure cogitativum, quidam vitale ex communi, quidam activum naturale; & quod adhuc magis ignorantiam, quid anima, teſtatur, eſt quod loca ei varia in corpore aſſignent, nempe quidam in corde, quidam in Cerebro, & ibi in fibris, alii in corporibus ſtriatis, alii in ventriculis, & alii in exigua glandula, quidam in omni parte, at tunc concipiunt vitale quale eſt commune omni vivo; ex quibus patet, quod de anima nihil notum habeatur; hæc cauſa eſt, quod conjecturalia ſint, quæ de anima venditata fuerunt. Et quia ſic nullam de illa ideam habere potuerunt, perplures non potuerunt aliter credere, quam quod non ſit aliud quam vitale, quod, cum moritur corpus, diſſipatur; inde nunc eſt, quod Eruditi minus quam ſimplices credant vitam poſt mortem, & quia illam non credunt, nec credere poſſunt quæ illius vitæ ſunt, quæ ſunt cœleſtia & ſpiritualia fidei & amoris; hoc quoque patet a Domini verbis, apud Matthæum,* "Abſcondiſti hoc ſapientibus & intelligentibus, & revelaſti infantibus" XI: 25; *& rurſus* "Videntes non vident, & audientes non audiunt, nec intelligunt" XIII: 13; *ſimplices enim nihil tale cogitant de anima, ſed credunt quod victuri poſt mortem, in qua ſimplici fide, illis neſcientibus, latet, quod victuri ibi ſicut homines, viſuri angelos, loquuturi cum illis, & fruituri gaudio.*

6054. *Quod Animam attinet, de qua dicitur quod victura poſt mortem, eſt illa non aliud quam ipſe homo, qui vivit in corpore, hoc eſt, Interior homo, qui per corpus agit in mundo, & qui dat corpori vivere;*

vivere; hic homo, dum ſolutus eſt a corpore, vocatur Spiritus, & apparet tunc prorſus in forma humana; ſed nequaquam videri poteſt oculis corporis, verum oculis ſpiritus, & coram hujus oculis apparet ut homo in mundo, habet ſenſus, nempe tactum, olfactum, auditum, viſum, multo exquiſitiores quam in mundo; habet appetitus, cupiditates, deſideria, affectiones, amores, quales in mundo, ſed in excellentiori gradu; cogitat etiam ſicut in mundo, ſed perfectius, loquitur cum aliis; verbo, eſt ibi ſicut in mundo, uſque adeo, ut ſi non reflectat ſuper id quod in altera vita ſit, non aliter ſciat quam quod in mundo ſit, quod aliquoties audivi a ſpiritibus; vita enim poſt mortem eſt continuatio vitæ in mundo; hoc nunc eſt anima hominis quæ vivit poſt mortem: ſed ne idea cadat in ignotum quid per vocem Animæ propter conjecturalia ſeu hypothetica de illa, præſtat ut dicatur Spiritus hominis, aut ſi mavis, Interior homo, nam apparet ibi prorſus ut homo, cum omnibus membris & organis, quibus homo, & quoque eſt ipſe homo in corpore, quod ita ſit, etiam conſtare poteſt ab Angelis viſis, de quibus in Verbo, qui omnes in forma humana viſi fuerunt; eſt enim forma humana omnibus Angelis in cœlo, quia eſt Domino, Qui poſt reſurrectionem toties ut Homo apparuit: quod Angelus ac ſpiritus hominis ſit homo in forma, eſt quia univerſum cœlum a Domino habet, ut conſpiret in formam humanam, unde univerſum cœlum vocatum eſt Maximus Homo, de quo & de correſpondentia omnium, quæ hominis, cum illo, ad finem plurium Capitum, actum eſt, & quia Dominus vivit in unoquovis in Cœlo, & per influxum a Domino univerſum Cœlum agit in unumquemvis, idcirco omnis angelus eſt imago ejus, hoc eſt, forma perfectiſſime humana, ſimiliter homo poſt mortem: omnes Spiritus, quotcunque vidi, qui ſunt milleni & milleni, prorſus ut homines mihi viſi ſunt; & quidam eorum dixerunt quod homines ſint ſicut in mundo, & adjecerunt quod tale nuſquam in vita corporis crediderint; multi contriſtati ſunt, quod Genus humanum in tali ignorantia ſit de ſtatu ſuo poſt mortem, & quod tam inaniter & vacue cogitent de Anima, & quod plerique, qui de anima penitius cogitarunt, ipſam ut quoddam ſubtile aereum facerint, quod non potuiſſet non inducere in inſanum illum errorem, quod diſſipetur poſt mortem.

6055. *Qui non interiora hominis novit, nec ſcire poteſt influxum & commercium animæ cum corpore, commercium enim & influxus ſit per interiora. Ut Interiora hominis ſciantur, ſciri debet quod Internus homo ſit & Externus; & quod Internus homo ſit in mundo ſpirituali, & Externus in mundo naturali; ita ille in luce cœli, hic in luce mundi:*

mundi: tum quoque ſciri oportet, quod Internus homo tam diſtinctus ſit ab Externo, ut Ille, quia prior & interior, ſubſiſtere poſſit abſque hoc, at quod Hic ſeu Externus, quia poſterior & exterior, non ſubſiſtere poſſit abſque illo: porro ſciendum, quod Internus homo ſit qui Intellectualis aut Rationalis in proprio ſenſu vocatur, quia in luce cœli eſt, in qua ratio & intellectus; at Externus homo eſt, qui proprie Scientificus dicendus eſt, quia in illo ſunt ſcientifica, quæ quoad maximam partem trahunt ſuum lumen ab illis quæ ſunt luminis mundi illuſtrati & ſic vivificati per lucem cœli.

6056. *Dictum eſt, quod homo Internus, quia prior, ſubſiſtere poſſit abſque Externo, quia poſterior, non autem viciſſim; nam canon univerſalis eſt, quod nihil ſubſiſtere poſſit a ſe, ſed ex alio & per aliud, conſequenter quod nihil teneri poſſit in forma niſi ex alio & per aliud; quod etiam conſtare poteſt a ſingulis in natura: ſimiliter ſe habet in homine; homo quoad Externum non ſubſiſtere poteſt niſi ex Interno & per Internum; nec Internus homo poteſt ſubſiſtere niſi ex cœlo & per cœlum; & nec cœlum poteſt ſubſiſtere ex ſe, ſed ex Domino, Qui Solus ſubſiſtit ex Se: ſecundum exiſtentiam & ſubſiſtentiam eſt Influxus, nam per Influxum ſubſiſtunt omnia: at quod per Influxum omnia & ſingula a Domino ſubſiſtant non ſolum mediate per mundum ſpiritualem, ſed etiam immediate tam in mediis quam in ultimis, in ſequentibus demonſtrabitur.*

6057. *Antequam tradi poteſt aliquid de Influxu & de Operatione Animæ in corpus, probe ſciendum, quod Internus homo ſit ad imaginem cœli, & Externus ad imaginem mundi, formatus; uſque adeo, ut Internus homo ſit Cœlum in minima forma, & Externus ſit Mundus in minima forma, ita Microcoſmus. Quod Externus homo ſit imago mundi, conſtare poteſt ex ſenſibus externis ſeu corporis; Auris enim formata eſt ad omnem naturam modificationis aeris; Pulmones ad omnem naturam preſſionis ejus; ſicut etiam ambitus corporis qui ex circumpreſſione aeris in ſua forma continetur; Oculus eſt ad omnem naturam ætheris & lucis efformatus; Lingua ad ſenſum partium ſolutarum & fluentium in liquidis; & ſimul cum Pulmone, Trachea, Larynge, Glottide, Faucibus, & Labiis, ad potentiam convenienter modificandi aerem, unde ſoni articulati, ſeu voces, & ſoni harmonici; Nares ſunt formatæ ad ſenſum partium fluentium in atmoſphæra; Tactus, qui circum univerſum corpus eſt, ad ſenſum mutationum ſtatus in aere, nempe ad ſenſum ejus frigoris & caloris, ut & ad ſenſum liquidorum, & ad ſenſum gravium: Viſcera interiora, ad quæ atmoſ-*

phæra

phæra aerea non intrare poteſt, continentur in connexu & forma a ſubtilior e aere, qui æther vocatur: ut taceam, quod omnia arcana interioris naturæ ei inſcripta & applicata ſint, ſicut omnia arcana Mechanices, omnia Phyſices, Omnia Chymices, omnia Optices; ex his conſtare poteſt, quod univerſa natura ad conformandum Externum hominis, conducta ſit: inde eſt, quod Antiqui hominem nuncupaverint Microcoſmum. Sicut nunc Externus homo formatus eſt ad imaginem omnium mundi, ita eſt Internus homo formatus ad imaginem omnium cœli, hoc eſt, ad imaginem Cœleſtium & Spiritualium, quæ procedunt a Domino, a quibus & in quibus eſt Cœlum; Cœleſtia ibi ſunt omnia quæ amoris in Dominum & Charitatis erga proximum, & Spiritualia ibi ſunt omnia fidei; quæ in ſe tanta ſunt & talia, ut Lingua nuſquam effari queat eorum unam myriadis myriadum partem: quod Internus homo ad imaginem omnium illorum formatus ſit, conſpicue exhibetur in Angelis, qui cum apparent coram viſu interno, ſicut apparuerunt coram meo, afficiunt intima ex ſola præſentia, nam amor in Dominum, & charitas erga proximum, exundant ex illis & penetrant, & quæ inde ſunt, nempe quæ fidei, elucent ex illis & afficiunt; inde patuit, & ex aliis auctoramentis, quod Internus homo, quia creatus eſt ut ſit Angelus, ſit Cœlum in minima forma. Ex his nunc conſtare poteſt, quod in homine conjunctus ſit mundus ſpiritualis cum mundo naturali, conſequenter quod apud illum influat mundus ſpiritualis in mundum naturalem ita ad vivum ut appercipiat ſi modo attendit: inde etiam patet, quid commercium animæ cum corpore, nempe quod proprie ſit communicatio ſpiritualium quæ cæli cum naturalibus quæ mundi, & quod communicatio fiat per influxum, & ſe habeat ſecundum conjunctionem. Communicatio hæc, quæ fit per influxum ſecundum conjunctionem, hodie ignota eſt, ob cauſam, quia omnia & ſingula tribuuntur naturæ, & nihil ſcitur de ſpirituali, quod hodie eſt tam remotum, ut cum cogitatur de eo, appareat ut nullum.

6058. *Sed Influxus eſt talis, quod a Divino Domini ſit influxus in omnem Angelum, in omnem ſpiritum, & in omnem hominem, & quod ſic Dominus regat unumquemvis non ſolum in univerſali, ſed etiam in ſingulariſſimis, & hoc immediate a Se Ipſo, & quoque mediate per mundum ſpiritualem. Ut ſciatur quod ille Influxus ſit, plura præmiſſa ſunt de Correſpondentia partium hominis cum Maximo homine, hoc eſt, cum Cœlo, & ſimul ibi de Repræſentatione ſpiritualium in naturalibus, de quibus ad finem Capitum* XXIII *ad* XLIII; *& deinde*

de Angelis & Spiritibus apud hominem, ad finem Capitum XLIV *&* XLV. *Sequitur nunc ut in ſpecie de Influxu & de Commercio Animæ & Corporis agatur; ſed illuſtrari hæc debent per Experientias; alioquin res tam ignota, & in obſcurum per hypotheſes miſſa, non in lucem poteſt educi; Experientiæ, quæ illuſtrabunt, ad finem aliquot Capitum ſequentium, ſiſtentur; hæc, quæ nunc dicta ſunt, inſerviant loco introductionis.*

GENESEOS

CAPUT QUADRAGESIMUM SEPTIMUM.

1. ET venit Joſeph, & indicavit Pharaoni, & dixit, pater meus
& fratres mei, & greges eorum & armenta eorum, & omnia
quæ illis, venerunt e terra Canaan, & ecce illi in terra Goſchen.
2. Et e parte fratrum ſuorum accepit quinque viros, & ſtatuit illos
coram Pharaone.
3 Et dixit Pharao ad fratres ejus, quid opera veſtra, & dixerunt
ad Pharaonem, paſtor gregis ſervi tui, etiam nos, etiam patres
noſtri.
4. Et dixerunt ad Pharaonem, ad perigrinandum in terra venimus,
quia nullum paſcuum gregi qui ſervis tuis, quia gravis fames in terra
Canaan, & nunc habitent quæſo ſervi tui in terra Goſchen.
5. Et dixit Pharao ad Joſephum, dicendo, pater tuus & fratres tui
venerunt ad te.
6. Terra Ægypti coram te hæc, in optimo terræ habitare fac
patrem tuum & fratres tuos, habitent in terra Goſchen; & ſi noſti
& ſit in illis viri ſtrenuitatis, & ponas illos principes pecoris ſuper
quod mihi.
7. Et venire fecit Joſeph Jacobum patrem ſuum, & ſtatuit illum
coram Pharaone; & benedixit Jacob Pharaoni.
8. Et dixit Pharao ad Jacobum, quot dies annorum vitæ tuæ.
9. Et dixit Jacob ad Pharaonem, dies annorum peregrinationum
mearum triginta & centum anni; parum & mali fuerunt dies anno-
rum vitæ meæ, & non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum
in diebus peregrinationum illorum.
10. Et benedixit Jacob Pharaoni, & egreſſus a coram Pharaone.
11. Et habitare fecit Joſeph patrem ſuum & fratres ſuos, & dedit
illis poſſeſſionem in terra Ægypti in optimo terræ, in terra Rameſes,
quemadmodum præcepit Pharao.
12. Et ſuſtentavit Joſeph patrem ſuum & fratres ſuos, & totam
domum patris ſui pane ad os infantis.
13. Et panis nullus in omni terra, quia gravis fames valde, & la-
borabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame.

14. Et collegit Joſeph omne argentum inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, in annona, quam illi ementes, & venire fecit Joſeph argentum domum Pharaonis.

15. Et conſumtum argentum e terra Ægypti et e terra Canaan, & venerunt omnis Ægyptus ad Joſephum, dicendo, da nobis panem, & cur moriemur juxta te, quia deficit argentum.

16 Et dixit Joſeph, date pecora veſtra, & dabo vobis in pecoribus veſtris, ſi defecit argentum.

17 Et venire fecerunt pecora ſua ad Joſephum, & dedit illis Joſeph panem pro equis, & pro pecore gregis, & pro pecore armenti, & pro aſinis, & providit illos pane pro omni pecore eorum in anno hoc.

18. Et finitus annus hic, & venerunt ad illum in anno altero, & dixerunt ei, non celabimus a domino, ſiquidem conſumtum argentum, & pecus beſtiæ, ad dominum, non relictum coram domino præter quam corpus noſtrum & humus noſtra.

19. Quare moriemur ad oculos tuos, etiam nos etiam humus noſtra, eme nos & humum noſtram pro pane, & vivemus nos & humus noſtra ſervi Pharaoni, & da ſemen, & vivamus & non moriamur, & humus non vaſtata ſit.

20. Et emit Joſeph omnem humum Ægypti Pharaoni, quia vendiderunt Ægyptii quiſque agrum ſuum, quoniam invaluit ſuper illos fames; & fuit terra Pharaoni.

21. Et populum tranſtulit illum ad urbes a fine termini Ægypti & ad finem illius.

22. Solum humum ſacerdotum non emit, quia pars ſtatuta ſacerdotibus a Pharaone, & comederunt partem ſtatutam ſuam, quam dederat illis Pharao, propterea non vendiderunt humum ſuam.

23. Et dixit Joſeph ad populum, ecce emi vos hodie & humum veſtram Pharaoni, en vobis ſemen, & ſeratis humum.

24. Et erit, in proventibus & dabitis quintam Pharaoni, & quatuor partes erit vobis ad ſemen agri, & ad cibum veſtrum, & illis in domibus veſtris, & ad cibum infantibus veſtris.

25. Et dixerunt, vivificaſti nos, inveniamus gratiam in oculis domini, & erimus ſervi Pharaoni.

26. Et poſuit illud Joſeph ad ſtatutum uſque ad diem hunc ſuper humum Ægypti Pharaoni ad quintam, ſolum humus ſacerdotum tantum illorum non fuit Pharaoni.

27. Et habitavit Iſrael in terra Ægypti, in terra Goſchen, & poſſeſſionem habuerunt in illa, & fructificarunt ſe, & multiplicati valde.

28. Et vixit Jacob in terra Ægypti ſeptendecim annis, & fuit dies

dies Jacobi anni vitæ illius, ſeptem anni & quadraginta & centum anni.

29. Et appropinquaverunt dies Iſraelis ad moriendum, & vocavit filium ſuum Joſephum, & dixit ei, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, pone quæſo manum tuam ſub femore meo, & facias mecum miſericordiam & veritatem, ne quæſo ſepelias me in Ægypto.

30. Et cubem cum patribus meis, & feras me ex Ægypto, & ſepelias me in ſepulchro illorum; & dixit, ego faciam ſecundum verbum tuum.

31. Et dixit, jura mihi, & juravit ei; & incurvavit ſe Iſrael ſuper caput lecti.

CONTENTA.

6059. Poſtquam Bonum ſpirituale e naturali, quod Iſrael, conjunctum fuit cum Cœleſti Interno, quod Joſeph, de qua re in Capite priori, agitur in hoc Capite in ſenſu interno de Inſinuatione Verorum Eccleſiæ, quæ in naturali, in Scientificum: Vera Eccleſiæ, quæ in Naturali, ſunt filii Jacobi; ipſum commune verum ibi eſt Jacob; Scientificum, in quod inſinuata illa vera, eſt Pharao.

6060. Poſtea agitur de Scientificis, quomodo redacta ſunt in ordinem a Cœleſti Interno, quod Joſeph; nempe quod primum vera ſcientifica, dein vera boni & bona veri, tandem omne naturale quoad ſcientifica, ſub commune ſuum.

6061. Demum agitur de Regeneratione Boni ſpiritualis e naturali, quod Iſrael.

SENSUS INTERNUS.

6062. Verſ: 1. *Et venit Joſeph, & indicavit Pharaoni, & dixit, pater meus & fratres mei, & greges eorum & armenta eorum, & omnia quæ illis, venerunt e terra Canaan, & ecce illi in terra Goſchen.* Et venit Joſeph, & indicavit Pharaoni, & dixit, ſignificat Cœleſtis Interni præſentiam in naturali ubi ſcientifica, & inde influxum & perceptionem: pater meus & fratres mei, ſignificat bonum ſpirituale in naturali, & vera Eccleſiæ ibi: greges eorum & armenta eorum, ſignificat veri bona interiora & exteriora: & omnia quæ illis, ſignificat quicquid inde eſt: venerunt e terra Canaan, ſignificat

ſicat quod ab Eccleſia: & ecce illi in terra Goſchen, ſignificat quod in medio naturali ubi ſcientifica.

6063. Et venit Joſeph, & indicavit Pharaoni, & dixit, quod ſignificet Cœleſtis Interni præſentiam in naturali, ubi ſcientifica, & inde influxum, & perceptionem, conſtat ex ſignificatione venire ad aliquem, quod ſit præſentia, ut n: 5934; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; ex ſignificatione indicare, quod ſit influxus, de qua n: 5966; ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale & inde ſcientificum in communi, de qua n: 5799. 6015; & ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5687; inde patet, quod per venit Joſeph & indicavit Pharaoni, & dixit, ſignificetur præſentia Cœleſtis Interni in naturali ubi ſcientifica, & inde influxus & perceptio. De Influxu Interni in Naturale ſeu Externum, & de hujus perceptione, prius multoties dictum eſt; & oſtenſum quod Naturale ſubſiſtat & vivat ex influxu ab Interno, hoc eſt, per Internum a Domino; Naturale enim abſque influxu inde, non habet aliquam vitam, quia eſt in natura mundi, & inde trahit omne ſuum, & natura mundi eſt prorſus abſque vita, quapropter ut vivat Naturale apud hominem influxus erit a Domino, non ſolum immediatus ab Ipſo, ſed etiam mediatus per mundum ſpiritualem, conſequenter apud hominem in Internum ejus, nam hoc eſt in mundo ſpirituali; inde nunc erit influxus in naturale, ut hoc vivat; eſt Naturale hominis formatum ad recipiendum vitam inde: hoc nunc intelligitur per influxum Cœleſtis Interni in naturale, ubi ſcientifica. Ex Influxu ab Interno exiſtit perceptio in Externo, ſeu in Naturali, quod per Pharaonem repræſentatur, nam Influxus & Perceptio ſibi mutuo correſpondent, n: 5743.

6064. Pater meus & fratres mei, quod ſignificet bonum ſpirituale in naturali, & vera Eccleſiæ ibi, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale in naturali, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & a repræſentatione filiorum Iſraelis, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5414. 5879. 5951; influxus & perceptio, de quibus mox ſupra n: 6063, ſunt de illis, nempe de bono ſpirituali & de veris Eccleſiæ in naturali.

6065. Greges eorum & armenta eorum, quod ſignificet veri bona interiora & exteriora, conſtat ex ſignificatione Gregum, quod ſint bona interiora, & armentorum, quod ſint bona exteriora, de quibus n: 5913. 6048: quod ſint veri bona quæ ſignificantur, eſt quia Bonum ſpirituale, quod repræſentatur per Iſraelem, eſt veri bonum, n: 4598. Bona, quæ in Cœlo, & apud hominem, ſunt ex duplici origine, nempe ex origine in voluntate, & ex origine in intellectu; in bono ex origine in voluntate, fuerunt Antiquiſſimi qui ab Eccleſia Cœleſti; at in bono ex origine in intellectu, fuerunt Antiqui qui ab Eccleſia ſpirituali; in illo bono ſunt qui in intimo ſeu tertio cœlo, in hoc autem ſunt qui in medio ſeu ſecundo cœlo; quæ & qualis differentia, pluries in explicationibus dictum eſt; bonum quod ex origine in voluntate,

eſt

eſt bonum ex quo verum, at bonum quod ex origine in intellectu, eſt bonum quod ex vero ſeu bonum veri, hoc bonum in ſe non eſt niſi quam verum actu.

6066. Et omnia quæ illis, quod ſignificet quicquid inde eſt, ut ſupra n: 6046.

6067. Venerunt e terra Canaan, quod ſignificet quod ab Eccleſia, conſtat a ſignificatione venire e quadam terra, quod ſit inde eſſe; & ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Regnum Domini in cœlis, & Regnum Domini in terris, quod eſt Eccleſia, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3686. 3705. 4447. 4454. 5136.

6068. Et ecce illi in terra Goſchen, quod ſignificet quod in medio naturali ubi ſcientifica, conſtat ex ſignificatione Goſchen, quod ſit medium ſeu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. Cum hoc, quod ſit in medio naturali, ita ſe habet; cum bona & vera, quæ Eccleſiæ, hoc eſt, quæ ex Verbo Domini agnita ſunt & fide recepta in naturali, tunc ea tenent medium ibi; nam quæ directe ſub intuitione ſunt, in medio ſunt, quæ autem non directe ſub intuitione ſunt, ad latera ſunt; inde illa quæ in medio, clare apparent, at illa quæ ad latera, obſcure; ſe habet hoc ſicut ſe habet cum viſu oculi, quæ directe ſub illo ſunt, ſunt in medio, hoc eſt, in centro, & apparent clare; at quæ non directe ſub illo ſunt, ſunt diſſita a medio, hoc eſt, ad latera, & apparent obſcure: oculus enim internus, qui eſt mens intellectualis, & ſuum viſum habet a luce cœli, ſpectat illa quæ in naturali ſunt, extra ſe, quæ ſunt ſcientifica, ſicut oculus externus ſpectat objecta ſeu objectorum campum extra ſe: viſus internus determinatur ad illa, quæ maxime delectant, & quæ cordi ſunt, & in illis intuitionem directam figit, ſicut etiam viſus externus ad ſimilia in objectorum campis; ita viſus internus ad ſcientifica, quæ cum vero & bono, in quibus homo eſt, maxime concordant; hæc ſcientifica illi tunc in medio ſunt. Quod viſus internus ſpectet ſcientifica, eſt ex eo, quia eſt ſpiritualis, & determinatur inde ad ſpiritualia, ita ad ſcientifica, nam hæc cadunt ſub intuitionem ſpiritualem.

6069. Verſ: 2. 3. 4. 5. 6. *Et e parte fratrum ſuorum accepit quinque viros, & ſtatuit illos coram Pharaone. Et dixit Pharao ad fratres ejus, quid opera veſtra, & dixerunt ad Pharaonem, paſtor gregis ſervi tui, etiam nos etiam patres noſtri. Et dixerunt ad Pharaonem, ad peregrinandum in terra venimus, quia nullum paſcuum gregi qui ſervis tuis, quia gravis fames in terra Canaan; & nunc habitent quæſo ſervi tui in terra Goſchen. Et dixit Pharao ad Joſephum, dicendo, pater tuus & fratres tui venerunt ad te. Terra Ægypti coram te hæc, in optimo terræ habitare fac patrem tuum & fratres tuos, habitent in terra Goſchen; & ſi noſti, & ſit in illis viri ſtrenuitatis, & ponas illos principes pecoris ſuper quod mihi.* Et a parte fratrum ſuorum accepit quinque viros, ſignificat e veris Eccleſiæ aliqua: & ſtatuit illos coram Pharaone, ſignificat inſinuationem in ſcientifica: & dixit Pharao ad fratres ejus, ſignificat perceptionem de veris Eccleſiæ in naturali: quid opera veſtra, ſignificat de officiis & uſibus: & dixerunt ad

ad Pharaonem, paſtor gregis ſervi tui, ſignificat quod ducant ad bonum: etiam nos etiam patres noſtri, ſignificat quod ita ab antiquis: & dixerunt ad Pharaonem, ſignificat continuum perceptionis: ad peregrinandum in terra venimus, ſignificat quod ad quærendam vitam in ſcientificis: quia nullum paſcuum gregi qui ſervis tuis, ſignificat quod ſcientifica deſint, in quibus veri bona; quia gravis fames in terra Canaan, ſignificat quod defectus talium in Eccleſia: & nunc habitent quæſo ſervi tui in terra Goſchen, ſignificat ut vivant in medio illorum: & dixit Pharao ad Joſephum, dicendo, ſignificat perceptionem in naturali ubi ſcientifica: pater tuus & fratres tui venerunt ad te, ſignificat de influxu Cœleſtis Interni in bonum ſpirituale e naturali, & in vera Eccleſiæ ibi: terra Ægypti coram te hæc, ſignificat quod ſcientifica mentis naturalis ſub auſpicio Cœleſtis Interni: in optimo terræ habitare fac patrem tuum & fratres tuos, ſignificat quod in intimo illorum vivant: habitent in terra Goſchen, ſignificat ubi medium: & ſi noſti, & ſit in illis viri ſtrenuitatis, ſignificat præſtantiora in doctrina: & ponas illos principes pecoris ſuper quod mihi, ſignificat quod ſint primaria ſcientificorum.

6070. Et a parte fratrum ſuorum accepit quinque viros, quod ſignificet a veris Eccleſiæ aliqua, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic ſunt fratres, quod ſint vera Eccleſiæ, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512; & a ſignificatione quinque, quod ſint aliqua, de qua n: 6038. 5291.

6071. Et ſtatuit illos coram Pharaone, quod ſignificet inſinuationem in ſcientifica, conſtat ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit ſcientificum in communi, de qua n: 5799. 6015; inſinuatio ſignificatur per ſtatuere coram illo, nam finis quod exhibuerit illos, erat ut inſinuaret, hoc eſt, vera Eccleſiæ, nam hæc ſunt filii Jacobi. De Veris, quod inſinuanda in ſcientifica Eccleſiæ, videatur n: 6004. 6023. 6052; at quia hoc hodie eſt res ignota, adhuc illuſtrandum eſt; ſcientifica Eccleſiæ, ſunt hodie illa quæ ſunt ſenſus literalis Verbi, in illa ſcientifica niſi vera ex ſenſu interno inſinuantur, poteſt mens abduci in omnem hæreſin; at cum illis inſinuata ſunt vera, tunc mens non abduci in hæreſes poteſt: ut pro exemplo; qui ex ſenſu literali Verbi hauſit, quod Deus iraſcatur, puniat, inducat intentationes, conjiciat in infernum, & faciat malum, is abduci in falſas ideas de Deo poteſt, ut quod ab Ipſo Bono, quod eſt Deus, poſſit etiam malum provenire, ita quod oppoſitum Ipſi, cum tamen bonum a bono, & malum a malo venit: at hoc ſcientificum alia facie apparet, ſi ei interiora Vera inſinuantur; prout hoc verum, quod malum apud hominem ſit, quod facit hominem iraſci, quod ducit in tentationes, punit, conjicit in infernum, & ex ſe continue producit mala; & quod illa ſe habeant, ſicut Leges in Regnis, Leges ſunt ex Rege, mala autem pænæ non ſunt ex Rege, verum ex illis qui mala faciunt. Tum quoque hoc Verum; quod Inferna ſint, ex quibus omne malum, & quod illis hoc permittatur, quia eſt indevitabile propter hominem, is enim in malo eſt, & vita ejus inde, quare niſi relinquitur in malo, non poteſt eſſe in libero, ita non reformari; uſque tamen a Deo non venit niſi bonum, nam quantum ſinit homo, flectit Deus id

in

in bonum. Etiam hoc Verum, quod communiſſima primum credenda ſint, & poſtmodum illa illuſtranda per vera ſingularia, ita commune hoc ſcientificum, quod omnia, quæcunque exiſtunt, a Deo ſint, ita quoque mala pænæ; at quomodo illa a Deo ſunt, poſtmodum diſcendum, tum quale & unde id quod ex permiſſione fit. Pariter hoc Verum; quod omnis cultus Dei non poſſit non principium ducere ex ſancto timore, in quo ineſt quod Deus remuneret bonos, & puniat malos; ſimplices & infantes hoc credent, quia nondum capiunt quid permiſſio; & hoc ſecundum Domini Verba "Timete potius Ipſum, qui poteſt & corpus & animam perdere in gehenna" Matth: x: 28; cum itaque in initio ex timore non facere malum audent inſinuatur ſucceſſive amor cum bono, & tunc ſcire & percipere incipiunt quod non niſi quam bonum a Deo, & quod malum ab ipſis; & tandem quod omne malum ab inferno. Præterea, qui in cœlo ſunt, percipiunt quod nihil niſi bonum a Deo; qui autem in inferno ſunt, dicunt quod omne malum a Deo, quia permittit & non aufert; ſed reſponſum ferunt illi eorum qui in mundo ſpirituum ſunt, ſi malum illis auferretur quod nulla eis vita, nec foret homini qui in malo; & quod malum quod in illis ſemet puniat ſecundum legem, & quod per mala pænæ tandem a malis faciendis abſtineant, ut & quod pæna malorum ſit tutela bonorum. Accedit quod qui in malo ſunt, tum qui in externo cultu abſque interno, ut fuerunt Judæi, omnino debeant eſſe in timore pro Deo, & credere quod puniat, ex timore enim pro Deo, poſſunt bonum facere, nuſquam autem ex amore. Cum hæc & plura alia vera inſinuantur in id ſcientificum, apparet id prorſus alia facie, fit enim id ſcientificum tunc ſicut vas pellucidum, in quo vera tranſparentia faciunt ut vas non videatur aliter quam ut unum commune verum.

6072. Et dixit Pharao ad fratres ejus, quod ſignificet perceptionem de veris Eccleſiæ in naturali, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit preceptio, de qua ſupra n: 6063; a repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale & ſcientificum in communi, de qua etiam ſupra n: 6063: & a repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic ſunt fratres, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua ſupra n: 6064; inde patet, quod per dixit Pharao ad fratres ejus, ſignificetur perceptio naturalis de veris Eccleſiæ ibi.

6073. Quid opera veſtra, quod ſignificet de officiis & uſibus, conſtat ex ſignificatione operum, quod ſint bona, de qua n: 6048, ita uſus & officia, nam hæc ſunt bona; omnia bona, quæ bona charitatis vocantur, non ſunt niſi quam uſus, & uſus non ſunt niſi quam opera erga proximum, erga patriam, erga Eccleſiam, erga Regnum Domini; ipſa etiam charitas in ſe ſpectata non ſit charitas priuſquam illa in actum venit & fit opus; amare enim aliquem & non facere ei bonum cum poteſt, eſt non amare aſt facere ei bonum cum poteſt, & hoc ex corde, eſt amare illum; & tunc intus in ipſo facto ſeu opere continentur omnia charitatis erga illum; ſunt enim opera complexus omnium charitatis & fides apud hominem, & ſunt quæ vocantur bona ſpiritualia, & fiunt etiam bona per exercitia, hoc eſt, per uſus. Angeli qui in Cœlo, quia in bono ſunt ex Domino, nihil plus deſiderant, quam præſtare uſus, hi

ſunt

ſunt ipſa jucunda vitæ eorum, & quoque ſecundum uſus beatitudine & felicitate fruuntur, n: 453. 696. 997. 3645; quod etiam Dominus docet apud Matthæum "Venturus eſt Filius hominis in gloria Patris ſui, cum Angelis ſuis, & tunc reddit unicuique *ſecundum opera ejus*" xvi: 27; per opera hic non intelliguntur opera qualia apparent in forma externa, ſed qualia in forma interna, nempe quale charitatis in ſe habent; Angeli non vident aliter opera: & quia opera ſunt complexus omnium charitatis & fidei apud hominem, ac vita facit ut charitas ſit charitas & fides ſit fides, ita bonum, ideo Dominus præ reliquis Diſcipulis amavit Johannem, & is occubuit in cæna ſuper pectore Ipſius, Joh: xxi: 20, nam per illum repræſentabantur charitatis bona ſeu opera "videantur Præfationes ad Geneſ: Cap: xviii: & xxii; ideo quoque Dominus ad illum dixit, *ſequere Me*, non ad Petrum, per quem repræſentabatur fides, videantur eædem Præfationes; quare fides, quæ eſt Petrus, indignata dixit "Domine, *hic vero quid*; dixit illi Jeſus, ſi illum volo manere, donec venio, quid ad te: *tu ſequere me*" Joh: xxi: 19. 21. 22. 23; per quæ etiam prædictum, quod fides contemneret opera, & uſque quod illa ſint apud Dominum; ut quoque manifeſte conſtare poteſt a Domini verbis ad oves & ad hircos, Matth: xxv: ubi non niſi quam opera recenſentur, Verſ: 34 ad 46. Quod autem fides rejiceret Dominum, patet a repræſentatione per Petrum, quod ter Ipſum abnegaverit; quod nocte id fecerit, ſignificat ultimum tempus Eccleſiæ cum amplius nulla charitas, n: 6000; quod ter hoc fecerit, ſignificat quod tunc completum, n: 1825. 2788. 4495. 5159; quod antequam gallus caneret, ſignificat antequam novum Eccleſiæ exiſteret, nam diluculum & mane, quæ noctem ſequuntur, ſignificant primum Eccleſiæ, n: 2405. 5962.

6074. Et dixerunt ad Pharaonem, paſtor gregis ſervi tui, quod ſignificet quod ducant ad bonum, conſtat a ſignificatione paſtoris gregis, quod ſit qui ducit ad bonum, de qua n: 6044, hic vera quæ ducunt ad bonum, quia vera Eccleſiæ ſunt filii Jacobi.

6075. Etiam nos etiam patres noſtri, quod ſignificet quod ita ab antiquis, conſtat a ſignificatione patrum, quod ſint illi qui ab antiquis Eccleſiis, de qua n: 6050. In Verbo, ubi de Judæis & Iſraelis agitur, pluribus in locis cum laude nominantur Patres; qui in ſenſu literæ manent, per patres ibi non alios intelligunt, quam Abrahamum, Jiſchakum, & Jacobum, & quoque filios Jacobi; ſed in ſenſu interno per Patres ibi, cum in bono ſenſu, non illi intelliguntur, ſed qui fuerunt ab Eccleſia Antiquiſſima quæ ante diluvium, & qui ab Eccleſia Antiqua quæ poſt diluvium; illi & hi Patres dicti ſunt, quia ab illis deſcendit Eccleſia, & derivata ſunt illa quæ Eccleſiæ: per Patres intelliguntur qui ab Antiquis Eccleſiis, apud Moſen "*Patribus tuis* delectatus eſt Jehovah, ad amandum eos, & elegit ſemen eorum poſt illos" Deut: x: 15; & apud Eundem "Memento dierum æternitatis, intelligite annos generationis & generationis, cum hæriditatem dedit Altiſſimus gentibus, quum ſeparavit filios hominis, conſtituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Iſraelis: ſed cum pinguis factus eſt Jiſchurun, deſeruit Deum, ſacrificavit dæmonibus, diis, qui e propinquo venerunt, & non noverunt *Patres*

tres veſtri" Deut: xxii: 7. 8. 15. 17, hæc in Cantico Moſis prophetico, in quo de Antiqua Eccleſia agitur a Verſ: 7 ad 15, & de poſteris Jacobi a Verſ: 15 ad 44; ſtatus Eccleſiæ Antiquiſſimæ quæ ante diluvium, ſignificatur per dies æternitatis; & ſtatus Antiquæ Eccleſiæ quæ poſt diluvium, per annos generationis & generationis; ſtatus boni eorum, per hæreditatem quam dedit Altiſſimus gentibus; & ſtatus veri eorum, per quod Altiſſimus ſeparavit filios hominis, conſtituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Iſraelis; quod hic numerus ſeu duodecim, ſint omnia vera fidei in complexu, videatur n: 577. 2089. 2119. 2129 f. 2130 f. 3272. 3858. 3913; inde patet, quod per Patres ſignificentur illi qui ab Antiquis Eccleſiis: Similiter in his locis, apud Eſaiam "Domus ſanctitatis noſtra, & decus noſtrum, *ubi laverunt Te patres noſtri*, facti eſt in incendium ignis" lxiv: 10. Apud Jeremiam "*Pater tuus* nonne comedit & bibit, ſed fecit judicium & juſtitiam, tunc bene illi" xxii: 15. Apud Eundem "Peccarunt Jehovæ, habitaculo juſtitiæ, & *ſpei Patrum eorum*, Jehovæ" l: 7. Apud Davidem "Deus, auribus noſtris audivimus, *Patres noſtri* enarraverunt nobis, opus operatus in diebus illorum, in diebus antiquitatis" Pſalm: xliv: 2: pariter *Patres* apud Danielem, Cap: xi: Verſ: 24. 37. 38: quod illi qui ab antiquis Eccleſiis intelligantur per Patres in his locis, in ſenſu literæ non apparet, ſed ex ſenſu interno, in quo agitur de Eccleſia, deque bonis & veris ejus: ipſa Eccleſia etiam, quia eſt conjugium cœleſte, hoc eſt, conjugium boni & veri, in Verbo quoad bonum vocatur Pater, & quoad verum Mater, n: 3703. 5580.

6076. Et dixerunt ad Pharaonem, quod ſignificet continuum perceptionis, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 6063; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua prius; quod continuum perceptionis a naturali ſignificetur, eſt quia *dixerunt ad Pharaonem* mox prius etiam dictum eſt, n: 6074, hic nunc iterum.

6077. Ad peregrinandum in terra venimus, quod ſignificet quod ad quærendam vitam in ſcientificis, conſtat a ſignificatione peregrinari, quod ſit inſtrui, tum vivere, de qua n: 1463. 2025; ita venire ad peregrinandum, eſt ad quærendum vitam & a ſignificatione terræ, hic terræ Ægypti, quod ſit ubi ſcientificum, ita ſcientificum, quod Ægyptus ſit ſcientificum pluries oſtenſum eſt. Quod vita veri ſit in ſcientificis, ſeu quod vera ſuam vitam in ſcientificis quærant, ſciendum eſt, quod omnia quæ in ſpirituali mundo ſunt, & inde omnia quæ in naturali, quærant aliquod ulterius, in quo ſint, & agant cauſam in effectu, propterea ut continue aliquid producant; hoc ulterius eſt quaſi corpus, & illud quod quærit in hoc eſſe, eſt quaſi anima; hic niſus non deſinit quam in ultimis naturæ, ubi inertia occurrunt: in naturali mundo hoc apparet a ſingulis; etiam in ſpirituali mundo, in hoc, bonum quærit vivere in veris, & vera quærunt in ſcientificis, & ſcientifica in ſenſualibus, & ſenſualia in mundo. Quod in ſpecie vera in ſcientificis attinet, ſciendum quod vera interiora quidem inſinuari queant ſcientificis, ſed vera inibi non habent vitam, priuſquam in illis bonum eſt, in bono eſt vita, & in veris a bono, & ſic in ſcientificis a bono per vera; tunc bonum eſt inſtar animæ veris, & per

vera ſcientificis, quæ inſtar corporis ſunt; verbo, charitas erga proximum vivificat & animat fidem, & per fidem ſcientifica quæ ſunt mentis naturalis. Pauci ſunt hodie, qui ſciunt quod vera & ſcientifica inter ſe diſtincta ſint: cauſa eſt, quia pauci in veris fidei ſunt ex charitate & vera fidei in quibus non charitas, non aliud ſunt quam ſcientifica, ſunt enim in memoria non ſecus ac res aliæ quæ ibi; at cum vera fidei ſunt ex charitate, ſeu cum in illis eſt charitas, tunc perceptibiliter ſe diſtinguunt a ſcientificis, & ſe quandoque elevant ab illis, ac tunc intuentur ſcientifica ſub ſe: hoc apprimis conſtare poteſt a ſtatu hominis poſt mortem, is tunc rationaliter poteſt cogitare & loqui de veris & bonis fidei & hoc multo perſpicatius quam in vita corporis, at nulla ſcientifica poteſt e memoria depromere, hæc ſunt apud illum ſicut res oblitæ & obliteratæ, tametſi omnia ſecum habet, videatur n: 2475. 2476. 2477. 2479: 248 ad 2486: inde conſtare poteſt, quod vera fidei, quæ in ſe ſunt ſpiritualia, & ſcientifica quæ in ſe ſunt naturalia, inter de diſtincta ſint; & quod vera fidei eleventur a ſcientificis verſus cœlum per affectionem boni charitatis.

6078. Quia nullum paſcuum gregi, qui ſervis tuis, quod ſignificet quod ſcientfica deſint in quibus veri bona, conſtat ex ſignificatione paſcui quod gregi, quod ſint ſcientifica, in quibus veri bona, ita nullum paſcuum ſunt ſcientifica in quibus non vera bona. Paſcuum in ſenſu interno eſt id, quod ſuſtentat vitam ſpiritualem, & imprimis eſt verum ſcientificum, hoc enim deſiderat anima hominis, ſicut corpus cibum, nutritiones inde ſunt, quare paſcere eſt inſtrui, n: 5201; quod ſcientifica & vera ſuſtentent animas hominis, patet manifeſte a deſideriis ſciendi apud hominem, tum quoque a correſpondentia cibi cum ſcientificis, n: 1480. 3114. 4792. 5147. 5293. 5340. 5341. 5576. 5579. 5915, quæ correſpondentia etiam ſe manifeſtat apud hominem cum veſcitur cibis, ſi hoc fit inter loquendum & audiendum, aperiuntur vaſa recipientia chylum, & plenius nutritur, quam ſi ſolus; vera ſpiritualia, & in illis inſtructiones talem effectum apud homines haberent, ſi in affectione boni fuiſſent: quod vera nutriant vitam ſpiritualem, apprimis manifeſtum eſt apud ſpiritus bonos & angelos in cœlo, hi & illi in continuo deſiderio ſciendi & ſapiendi ſunt, & cum ſpiritualis is cibus illis deeſt, ſunt in deſolatione, ac in vitæ pigritia, inque fame, nec recreantur, & in beatum vitæ ſuæ elevantur, quam cum ſatisfit deſideriis eorum. Ut autem Scientifica cedant nutritioni ſalutiferæ animæ, erit in illis vita ex veri bonis; ſi non inde vita, ſcientifica quidem ſuſtentant vitam interiorem hominis, ſed vitam ejus naturalem, non autem ſpiritualem. Quod Paſcuum in ſenſu interno ſit id quod ſuſtentat vitam hominis ſpiritualem, patet etiam ab aliis locis in Verbo, ut apud Eſaiam "Dedi te in fædus populi, ad reſtituendum terram, ad dicendum vinctis, exite, eis qui in tenebris, revelamini; *ſuper viis paſcent*, & *in omnibus clivis paſcuum eorum*" XLIX: 2, ſuper viis paſcere pro inſtrui in veris, quod viæ ſint vera, videatur n: 627. 2333, & quod paſcere ſit inſtrui, n: 5201; in omnibus clivis paſcuum pro ſuſtentari ex bono, clivi enim ſicut montes ſunt bona amoris, n: 795. 796. 1430. 2722. 4210. Apud Jeremiam "Væ paſtoribus perdentibus & diſpergentibus *gregem paſcui mei*" XXIII: 1, paſcuum

pro

pro talibus, quæ ſuſtentant vitam ſpiritualem. Apud Eundem "Facti ſunt principes Zionis ſicut cervi, *non invenerunt paſcuum*" Thren: I: 6, non invenerunt paſcuum, pro quod non boni verum. Apud Ezechielem "Ego, Ego quæram gregem meum, *in paſcuo bono paſcam eos*; & in montibus celſitudinis Iſraelis erit caula eorum; ita cubabunt in caula bona, *& paſcuum pingue paſcent* ſuper montibus Iſraelis" XXXIV: 11. 14, paſcuum bonum & pingue ſuper montibus Iſraelis, pro bonis veri. Apud Eundem "Num parum vobis, *paſcuum bonum depaſcitis*, *reliquum* autem *paſcuorum veſtrorum* conculcatis pedibus" XXXIV: 18, ſimiliter. Apud Hoſcheam "Ego novi te in deſerto, in terra ſiccitatis: *cum paſcuum eorum*, tunc ſaturati ſunt, ſaturati ſunt, & elatum eſt cor eorum" XIII: 6. Apud Joelem "Suſpirat beſtia, perplexa ſunt armenta bovis, *eo quod non paſcuum illis*, etiam greges pecudum deſolati ſunt" I: 18. Apud Davidem "Jehovah Paſtor meus, *in paſcuo herbæ* cubare faciet me, ad aquas quietum deducet me, *animam meam recreabit*" Pſalm: XXIII: 1. 2. 3. Apud Eundem "Jehovah fecit nos, & non nos, populum ſuum, & *gregem paſcui ſui*; ideo Ipſius nos, populus Ipſius, & *grex paſcui Ipſius*" Pſalm: C: 3: paſcuum in illis locis pro veris in quibus homo inſtruitur, ibi pro talibus quæ ſpectant vitam ſpiritualem; vita enim ſpiritualis talis eſt, ut ſi deficit ei id paſcuum, langueſcat, & quaſi marceſcat, quaſi corpus cum ei deficit cibus. Quod paſcuum ſit bonum & verum, quæ recreant & ſuſtentant animam ſeu ſpiritum hominis, liquet a Domini verbis apud Johannem "Ego ſum oſtium, per Me ſi quis introiverit, Salvabitur, & ingredietur & egredietur, & *paſcuum inveniet*" X: 9; paſcuum pro bonis & veris, quæ illis, qui agnoſcunt Dominum, & ab Ipſo Solo quærunt vitam.

6079. Quia gravis fames in terra Canaan, quod ſignificet quod defectus talium in Eccleſia, conſtat a ſignificatione famis, quod ſit defectus boni, de qua n: 5893; & ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Eccleſia, de qua ſupra n: 6067.

6080. Et nunc habitent quæſo ſervi tui in terra Goſchen, quod ſignificet ut vivant in medio illorum, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; & a ſignificatione terræ Goſchen, quod ſit medium ſeu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068.

6081. Et dixit Pharao ad Joſephum, dicendo, quod ſignificet perceptionem in naturali ubi ſcientifica, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; a repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale ubi ſcientificum, de qua n: 5799. 6015. 6063; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit internum, unde perceptio naturali, de qua n: 5469.

6082. Pater tuus & fratres tui venerunt ad te, quod ſignificet de influxu Cœleſtis interni in bonum ſpirituale e naturali & in vera Eccleſiæ ibi, conſtat a repræſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & a repræſentatione filiorum ejus, qui hic fratres, quod ſint vera Eccleſiæ in na-

 ralia,

turali, de qua n: 5414. 5879. 5951: quod ſit influxus cœleſtis interni, eſt quia hæc dicta ſunt ad Joſephum, per quem repræſentatur cœleſte internum, n: 5869. 5877, & influxus in naturale ſeu in externum venit ab interno.

6083. Terra Ægypti coram te hæc, quod ſignificet quod ſcientifica mentis naturalis ſub auſpicio Cœleſtis interni, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis ubi ſcientifica, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & ex ſignificatione coram te, quod ſit ſub auſpicio Cœleſtis Interni, quod Joſephus, n: 5869. 5877.

6084. In optimo terræ habitare fac patrem tuum & fratres tuos, quod ſignificet quod in intimo eorum, nempe ſcientificorum, vivant, conſtat ex ſignificatione optimi terræ, quod ſit intimum mentis naturalis ubi ſcientifica, de qua ſequitur, terra Ægypti enim eſt mens illa, ut mox ſupra n: 6083; ex ſignificatione habitare, quod ſit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; & ex repræſentatione Iſraelis & filiorum ejus, qui hic pater & fratres qui ibi vivent, quod ſint bonum ſpirituale e naturali & vera Eccleſiæ ibi, de qua ſupra n: 6082. Quod optimum ſit intimum, eſt quia id optimum eſt quod directe tenetur ſub viſu, oculus ſemper dirigitur ad id quod maxime afficit & delectat; & quod directe ſub illo tenetur, id quoque eſt intimum, quia eſt in centro, & inde coram oculi in maxima luce, cætera circumcirca ſunt in peripheriis, & inde minus clara, & tandem obſcura, quia non ita delectant & afficiunt; ita ſe habet cum ſcientificis coram viſu interno, objecta hujus viſus non alia ſunt quam ſcientifica & vera; jucundum & bonum in objectis ſunt, quæ dirigunt illuc viſum: aſt ſciendum, quod vera & eis concordantia ſcientifica directe ſub viſum veniant, hoc eſt, in intimo ſint, apud illos quos vera ſpiritualia & cœleſtia delectant & afficiunt, nam hæc illis optima ſunt; at falſa & illis concordantia ſcientifica, directe ſub viſum veniunt, hoc eſt, in intimo ſunt, apud illos, quos mala amoris ſui & mundi afficiunt & delectant; videantur etiam quæ n: 6068, dicta ſunt.

6085. Habitent in terra Goſchen, quod ſignificet ubi medium, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vivere, ut mox ſupra n: 6084; & ex ſignificatione terræ Goſchen, quod ſit medium ſeu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068.

6086. Et ſi noſti, & ſit in illis viri ſtrenuitatis, quod ſignificet præſtantiora in doctrina, conſtat ex ſignificatione virorum ſtrenuitatis, quod ſint præſtantiora in doctrina, vir enim ſignificat intelligentem, & quoque verum, n: 158. 265. 749. 1007. 3134. 4823, conſequenter doctrinam, & ſtrenuum ſignificat præſtans; nam ſtrenuitas in Lingua originali exprimitur per vocem, quæ etiam ſignificat vires & virtutem, quæ in ſenſu interno ſunt quæ valent, ita præſtantiora.

6087. Et ponas illos principes pecoris ſuper quod mihi, quod ſignificet quod ſint primaria ſcientificorum, conſtat ex ſignificatione principum, quod ſint primaria, de qua n: 1482. 2089. 5044; & ex ſignificatione pecoris, quod ſint vera ex quibus bonum, de qua n: 6016. 6045. 6048, hic ſcientifica in quibus illa, quia dicitur ſuper illud pecus quod mihi, nempe Pharaoni,

raoni, per quem non vera in quibus bonum, ſed ſcientifica in quibus illa, repræſentantur.

6088. Verſ: 7. 8. 9. 10. *Et venire fecit Joſeph Jacobum patrem ſuum, & ſtatuit illum coram Pharaone; & benedixit Jacob Pharaoni. Et dixit Pharao ad Jacobum, quot dies annorum vitæ tuæ. Et dixit Jacob ad Pharaonem, dies annorum peregrinationum mearum triginta & centum anni; parum & mali fuerunt dies annorum vitæ meæ; & non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, in diebus peregrinationum illorum. Et benedixit Jacob Pharaoni, & egreſſus a coram Pharaone.* Et venire fecit Joſeph Jacobum patrem ſuum, ſignificat præſentiam veri communis ab Interno: & ſtatuit illum coram Pharaone, ſignificat inſinuationem in ſcientificorum commune: & benedixit Jacob Pharaoni, ſignificat votivum ad conjunctionem & inde fructificationem; & dixit Pharao ad Jacobum, ſignificat perceptionem in naturali ubi ſcientifica, de vero communi Eccleſiæ; quot dies annorum vitæ tuæ, ſignificat de ſtatu vitæ naturalis e ſpirituali; & dixit Jacob ad Pharaonem, ſignificat reſponſum; dies annorum peregrinationum mearum, ſignificat de vitæ ſucceſſivo; triginta & centum anni, ſignificat ſtatum & quale: & mali fuerunt dies annorum vitæ meæ, ſignificat quod ſtatus vitæ naturalis tentationum plenus: & non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, ſignificat quod non elevatus ad ſtatum vitæ priorum: in diebus peregrinationum illorum, ſignificat quoad ſtatum vitæ eorum, & benedixit Jacob Pharaoni, ſignificat votivum, ut prius, ad conjunctionem & inde fructificationem: & egreſſus eſt a coram Pharaone, ſignificat ſeparationem quoad tempus.

6089. Et venire fecit Joſeph Jacobum patrem ſuum, quod ſignificet præſentiam veri communis ab Interno, conſtat ex ſignificatione venire facere ſeu adducere, quod ſit ſiſtere præſentem, & venire ad aliquem quod ſit præſentia, n: 5934. 6063; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit doctrina veri naturalis, tum verum naturale, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 4538, hic verum in communi, quia filii ejus repræſentant vera in particulari: quod ab Interno, eſt quia Joſeph eſt Internum, a quo Verum in naturali. Verum commune vocatur pater Joſephi, quia omnium primo apud hominem inſinuatur verum commune, hoc dein locupletatur veris particularibus, ac ultimo exiſtit intuitio illorum ab interno, ſeu ratio & intellectus; hoc patet manifeſte apud hominem, nam ei judicium ab infantia creſcit; ſimiliter ſe habet cum veris & bonis ſpiritualibus, cum homo e novo naſcitur, ſeu regeneratur: poſtquam autem Internum exſtiterat a Vero communi in naturali, vertitur ſtatus, & Internum amplius non agnoſcit verum in naturali pro patre, ſed pro famulo; quod famulus, indicatur per ſomnium Joſephi de patre ſuo. "Quod nempe ſol & luna, & undecim ſtellæ incurvarent ſe illi; quare dixit pater, quid ſomnium hoc quod ſomniaſti, an veniendo veniemus ego & mater tua, & fratres tui, ad incurvandum nos tibi terram" Gen: xxxvii: 9. 10; & ideo pater ejus a filiis coram Joſepho toties vocatur ſervus ejus, Geneſ: xliii: 28. Cap: xliv: 24. 27. 30. 31; & quoque Joſephus Dominus fuit in tota terra Ægypti, ita etiam ſuper patrem ſuum.

6090. Et ſtatuit illum coram Pharaone, quod ſignificet inſinuationem in ſcientificorum commune, conſtat ex illis quæ ſupra n: 6071 explicata ſunt.

6091. Et benedixit Jacob Pharaoni, quod ſignificet votivum ad conjunctionem & inde fructificationem, conſtat ex ſignificatione benedicere, quod hic ſit votivum ad conjunctionem, nempe veri cum ſcientifico in naturali, nam de illa hic agitur: benedicere plura ſignificat, involvit omnia quæ bona ſunt, & quoque quæ fauſta, in ſpirituali ſenſu; inde ſignificat donari bono amoris & charitatis, n: 3185. 4981; & quoque conjunctionem n: 3504. 3514. 3530. 3565. 3584; ut & fructificationem ex affectione veri, n: 2846; tum votivum fauſti, n: 3185, hic itaque votivum ad illud, de quo hic agitur, nempe ad conjunctionem, & ſic ad fructificationem; fructificatio enim ſequitur ex conjunctione, nam cum conjunctio facta eſt, creſcit bonum & multiplicatur verum, eſt enim tunc conjugium boni & veri, ex quo illa; prius non fieri poteſt, niſi ſicut ex ſcortatione, ſed bonum quod ex hac, eſt ſpurium, & quoque verum; bonum quod ex hac, ſpectat ſe, & verum ſapit ex illo.

6092. Et dixit Pharao ad Jacobum, quod ſignificet perceptionem in naturali ubi ſcientifica, de vero communi Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 6063; a repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale ubi ſcientifica, de qua n: 5799. 6015; & a repræſentatione Jacobi, quod ſit verum commune Eccleſiæ, de qua ſupra n: 6089.

6093. Quot dies annorum vitæ tuæ, quod ſignificet de ſtatu vitæ naturalis e ſpirituali, conſtat ex ſignificatione dierum, tum Annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; & ex ſignificatione vitæ, quod ſit vita ſpiritualis, de qua n: 5407. 5890, hic vita ſpiritualis in naturali, ſeu naturale e ſpirituali.

6094. Et dixit Jacob ad Pharaonem, quod ſignificet reſponſum, conſtat abſque explicatione.

6095. Dies annorum peregrinationum mearum, quod ſignificet de vitæ ſucceſſivo, conſtat ex ſignificatione dierum & annorum, quod ſint ſtatus, de qua mox ſupra n: 6093; & ex ſignificatione peregrinationum, quod ſit vita & inſtructio, de qua n: 1463. 2025. 3672, ita ſtatus vitæ ſucceſſivus.

6096. Triginta & centum anni, quod ſignificet ſtatum & quale, conſtat ex eo, quod omnes numeri in Verbo ſignificent res, videatur n: 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 2075 2252. 3252. 4264. 4495. 4672. 5265, ita ſtatum & quale rei, de qua agitur; quare hic numerus in ſpecie ſignificat ſtatum & quale vitæ, quæ fuerant Jacobo hucuſque, hoc eſt, ſtatum & quale vitæ ſpiritualis, quæ fuit naturali e ſpirituali nunc.

6097. Et mali fuerunt dies annorum vitæ meæ, quod ſignificet quod ſtatus vitæ naturalis tentationum plenus, conſtat ex ſignificatione dierum & annorum, quod ſint ſtatus, ut ſupra n: 6093. 6097; & ex ſignificatione vitæ Jacobi, quod ſit vita ſpiritualis in naturali, ut quoque ſupra n: 6093; tentationes in illo ſtatu ſignificantur per quod *mali* fuiſſent; omnes tentationes apparent malæ, ex cauſa, quia ſunt anxietates & dolores interiores, & quaſi

damna-

damnationes; mittitur enim tunc homo in ſtatum malorum ſuorum, conſequenter inter malos ſpiritus, qui incuſant & ſic conſcientiam cruciant; ſed uſque Angeli defendunt, hoc eſt, Dominus per angelos, Qui tenet illum in ſpe & fiducia, quæ ſunt pugnæ vires ab interiori, ex quibus reſiſtit: naturale imprimis mittitur in tentationes, cum recipiet ſpirituale, quia ibi reſident mala vitæ & falſa doctrinæ; eapropter Jacob de ſe hoc dicit, per illum enim hic repræſentatur naturale quoad verum.

6098. Et non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, quod ſignificet quod non elevatus ad ſtatum vitæ eorum, conſtat ex ſignificatione attingere, quod hic ſit elevari, de qua ſequitur; & a ſignificatione dierum & annorum vitæ, quod ſint ſtatus vitæ ſpiritualis, ut ſupra n: 6093. 6095, 6097. Quod attingere hic ſit elevari, eſt quia patres ejus Jiſchakus & Abrahamus repræſentabant elevatiora, hoc eſt, interiora, quam ille, Abrahamus repræſentabat in ſupremo ſenſu Ipſum Divinum Domini, Jiſchakus Divinum Rationale Domini, & Jacobus Divinum Naturale Ipſius; quod Abrahamus repræſentaverit Ipſum Divinum Domini, videatur n: 9165. 1989 2011. 3245. 3251. 3305 f. 3439. 3703. 4615; quod Jiſchakus Divinum Rationale, n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 2774. 3012. 3194. 3210. 4615; quod Jacobus Divinum naturale quoad verum & quoad bonum, n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576. 3599. 4286. 4538. 4570. 4615: inde etiam per Abrahamum repræſentatur cœleſte apud hominem, per Jiſchakum ſpirituale, & per Jacobum naturale, ex cauſa quia regeneratio hominis eſt imago Glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688. Ex his nunc patet, quod per non attigerunt dies annorum vitæ patrum meorum, ſignificetur quod non elevatus ad ſtatum vitæ eorum.

6099. Et benedixit Jacob Pharaoni, quod ſignificet votivum ad conjunctionem, & inde fructificationem, ut ſupra n: 6091.

6100. Et egreſſus a coram Pharaone, quod ſignificet ſeparationem quoad tempus, conſtat a ſignificatione egredi, quod ſit ſeparari, hic ſeparari quoad tempus a naturali ubi ſcientifica, quæ per Pharaonem repræſentantur. Cum hoc, quod per egredi ſignificetur ſeparatio quoad tempus, ita ſe habet; actum eſt in præcedentibus de conjunctione boni ſpiritualis e naturali, quod Iſrael, tum verorum Eccleſiæ in naturali, quæ ſunt filii ejus, cum Cœleſti Interno, quod Joſeph, ſed nondum de conjunctione cum naturali, ſolum de inſinuatione; at in nunc ſequentibus agitur de conjunctione illa, a Verſ: 13 ad 27 hujus Capitis, videantur contenta n: 6059. 6060; inde eſt, quod per egreſſus Jacob a coram Pharaone, ſignificetur ſeparatio quoad tempus.

6101. Verſ: 11. 12. *Et habitare fecit Joſeph patrem & fratres ſuos, & dedit illis poſſeſſionem in terra Ægypti, in optimo terræ, in terra Rameſes, quemadmodum præcepit Pharao. Et ſuſtentavit Joſeph patrem ſuum, & fratres ſuos, & totam domum patris pane ad os infantis.* Et habitare fecit Joſeph patrem ſuum & fratres ſuos, ſignificat vitam boni ſpiritualis in verorum Eccleſiæ a Cœleſti Interno: & dedit illis poſſeſſionem in terra Ægypti, in optimo terræ, ſignificat in intimo mentis naturalis ubi ſcientifica: in terra Rameſes,

ſignificat

ſignificat intimum mentis, & quale ejus: quemadmodum præcepit Pharao, ſignificat conſentiente naturali ubi ſcientifica: & ſuſtentavit Joſeph patrem ſuum, & fratres ſuos, & totam domum patris ſui, pane, ſignificat quod a Cœleſti Interno continuus influxus boni in bonum ſpirituale & vera Eccleſiæ in naturali, unde vita illorum: ad os infantis, ſignificat unumquodvis ſecundum quale boni innocentiæ.

6102. Et habitare fecit Joſeph patrem ſuum, & fratres ſuos, quod ſignificat vitam boni ſpiritualis & verorum Eccleſiæ a Cœleſti Interno, conſtat a ſignificatione habitare, quod ſit vita, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; ex repræſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5872. 5877. 5879. 5826. 5833; a repræſentatione filiorum ejus, qui hic fratres, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de qua n: 5414. 5879. 5951; & a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte internum, de qua n: 5869. 5877; ex quibus patet, quod per habitare fecit Joſeph patrem ſuum, & fratres ſuos, ſignificetur vita boni ſpiritualis, & verorum Eccleſiæ, a Cœleſti Interno.

6103. Et dedit illis poſſeſſionem in terra Ægypti, in optimo terræ, quod ſignificet in intimo mentis naturalis ubi ſcientifica, conſtat ex ſignificatione poſſeſſionis, quod ſit ſtatio vitæ ſpiritualis, de qua n: 2658; ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis ubi ſcientifica, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & a ſignificatione optimi terræ, quod ſit intimum, de qua ſupra n: 6084; inde patet, quod per dedit illis poſſeſſionem in terra Ægypti, in optimo terræ, ſignificetur ſtatio vitæ ſpiritualis in intimo mentis naturalis ubi ſcientifica.

6104. In terra Rameſes, quod ſignificet intimum mentis, & quale ejus, conſtat ex eo, quod nomina tam perſonarum, quam locorum, omnia quæ in Verbo, ſignificent res, n: 1888. 3422. 4298. 4442. 5905. 5225: & quia terra Goſchen eſt intimum mentis naturalis, n: 5910. 6028. 6031. 6068. ideo Rameſes, quæ erat tractus terræ optimus in terra Goſchen, eſt intimum ſpiritualis in mente naturali: quale autem hujus intimi ab homine vix poteſt comprehendi, continet enim innumerabilia, & quoque ineffabilia, quæ ſolum in luce cœli videri queunt, ita ab angelis; ſimiliter ac quale reliquorum nominum tam locorum quam perſonarum, quæ in Verbo.

6105. Quemadmodum præcepit Pharao, quod ſignificet conſentiente naturali ubi ſcientifica, conſtat ex ſignificatione præcipere, quod ſit influxus, de qua n: 5486. 5732, hic autem conſenſus, quia naturale, quod repræſentatur per Pharaonem, omne ſuum habet ab Interno per Influxum; quare quod naturale præcipit, apparet quidem ſicut mandatum ab illo, ſed eſt ab Interno, ita conſenſus: ſe habet naturale hominis ad internum, pæne ſicut loquela hominis ad cogitationem, apparet ſicut loquela hominis præcipiat ſeu mandet, ſed eſt cogitatio.

6106. Et ſuſtentavit Joſeph patrem ſuum & fratres ſuos, & totam domum patris ſui, pane, quod ſignificet quod a Cœleſti interno continuus influxus boni in bonum ſpirituale & vera Eccleſiæ in naturali, unde vita illorum,

conſtat

conſtat a ſignificatione ſuſtentare pane, quod ſit influxus boni, ſuſtentare enim hic eſt continue influere, unde vita ſpiritualis homini, & panis eſt bonum amoris, n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte internum, de qua n: 5869. 5877; ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali; ex repræſentatione filiorum ejus, qui hic ſunt fratres, quod ſint vera Eccleſiæ in naturali, de quibus ſupra n: 6102; & ex ſignificatione totius domus patris ſui, quod ſit in uno complexu omne quod eſt boni ſpiritualis, & ex bono illo: inde patet, quod per ſuſtentavit Joſeph patrem ſuum, & fratres ſuos, & totam domum patris ſui, pane, ſignificetur continuus influxus boni amoris a Cœleſti interno, in bonum ſpirituale & vera Eccleſiæ in naturali, & in omnia quæ ſunt boni ſpiritualis, & ex illo.

6107. Ad os infantis, quod ſignificet unumquodvis ſecundum quale boni innocentiæ, conſtat ex ſignificatione ad os, quod ſit unumquodvis & ſecundum quale; & ex ſignificatione infantis, quod ſit bonum innocentiæ, de qua n: 430. 2126. 3183. 5608. Cum hoc, quod influxus a Cœleſti interno in bonum ſpirituale & in vera Eccleſiæ in naturali, ſecundum quale boni innocentiæ, ita ſe habet; Innocentia eſt quæ ab intimo qualificat omne bonum charitatis & amoris; influit enim Dominus per innocentiam in charitatem, & quantum innocentiæ eſt, tantum charitatis recipitur, eſt enim Innocentia ipſum eſſentiale charitatis, n: 2780. 3111. 3183. 3994. 4797. 6013. Quid Innocentia, videri poteſt ſicut in ſpeculo ab infantibus, quod nempe ament parentes ſuos, & eis ſolis fidant, nec illis ſollicitudo niſi ut parentibus placeant, ita eis victus & amictus non modo ad neceſſitatem, ſed etiam ad delectationem, & quia amant parentes, faciunt ex jucundo affectionis quicquid illis favet, ita non modo quod præcipiunt, ſed etiam quod præcipere velle autumant; & præterea ſe nihil intuentur; præter plura alia: ſed ſciendum, quod Innocentia infantum non ſit innocentia, ſed modo ſimulachrum ejus; ipſa Innocentia habitat ſolum in ſapientia, videatur n: 2305. 2306. 3495. 4797; & ſapientia eſt, ita ſe gerere erga Dominum, ſicut dictum de infantibus erga parentes, ex bono amoris & fidei.

6108. Verſ: 13. ad 26. *Et panis nullus in omni terra, quia gravis fames valde, & laborabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame. Et collegit Joſeph omne argentum inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, in Annona, quam illi ementes; & venire fecit Joſeph argentum domum Pharaonis. Et conſumtum argentum e terra Ægypti & e terra Canaan, & venerunt omnis Ægyptus ad Joſephum, dicendo, da nobis panem, & cur moriemur juxta te, quia deficit argentum. Et dixit Joſeph, date pecora veſtra, & dabo vobis in pecoribus veſtris, ſi deficit argentum. Et venire fecerunt pecora ſua ad Joſephum, & dedit illis Joſeph panem pro equis, & pro pecore gregis, & pro pecore armenti, & pro aſinis, & providit illos pane pro omni pecore eorum, in anno hoc. Et finitus annus hic, & venerunt ad illum in anno altero, & dixerunt ei, non celabimus a domino, ſiquidem conſumtum argentum, & pecus beſtiæ, ad dominum, non relictum*

corain domino, præterquam corpus noſtrum, & humus noſtra. Quare moriemur ad oculos tuos, etiam nos, etiam humus noſtra, eme nos, & humum noſtram pro pane, & vivemus nos, & humus noſtra, ſervi Pharaoni, & da ſemen, & vivamus & non moriemur, & humus non vaſtata ſit. Et emit Joſeph omnem humum Ægypti Pharaoni, quia vendiderunt Ægyptii quiſque agrum ſuum, quoniam invaluit ſuper illos fames; & fuit terra Pharaoni. Et populum tranſtulit illum ad urbes, a fine termini Ægypti ad finem illius. Solum Sacerdotum humum non emit, quia pars ſtatuta Sacerdotibus ex Pharaone, & comederunt partem ſtatutam ſuam, quam dederat illis Pharao, propterea non vendiderunt humum ſuam. Et dixit Joſeph ad populum, ecce emi vos hodie, humum veſtram Pharaoni, en vobis ſemen, & ſeratis humum. Et erit, in proventibus & dabitis quintam Pharaoni, & quatuor partes erit vobis ad ſemen agri, & ad cibum veſtrum, & illis in domibus veſtris, & ad cibum infantibus veſtris. Et dixerunt, vivificaſti nos, inveniamus gratiam in oculis domini, & erimus ſervi Pharaoni. Et poſuit illud Joſeph ad ſtatutum uſque ad diem hunc ſuper humum Ægypti Pharaoni ad quintam; ſolum humus ſacerdotum tantum illorum non fuit Pharaoni. Et panis nullus in omni terra, ſignificat quod bonum non apparuit amplius: quia gravis fames valde, ſignificat deſolationem: & laborabat terra Ægypti & terra Canaan, a coram fame, ſignificat quod hoc in naturali, & intra Eccleſiam: & collegit Joſeph omne argentum, ſignificat quod omne ſcientificum verum & aptabile: inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, ſignificat quod in naturali & in Eccleſia: in annona, quam illi ementes, ſignificat quod illo ſuſtentarentur: & venire fecit Joſeph argentum domum Pharaonis, ſignificat quod illud omne refereretur ad commune in naturali: & conſumtum argentum e terra Ægypti & e terra Canaan, ſignificat quod ſcientificum verum & aptabile non magis conſpicuum eſſet in naturali & intra Eccleſiam, ob deſolationem: & venerunt omnis Ægyptus ad Joſephum, ſignificat applicationem ad Internum: dicendo, da nobis panem, ſignificat ſupplicationem de ſuſtentatione vitæ ſpiritualis: & cur moriemur juxta te quia deficit argentum, ſignificat quod alioquin ob defectum veri mors ſpiritualis: & dixit Joſeph, ſignificat Internum a quo reſponſum: date pecora veſtra, & dabo vobis pro pecoribus veſtris, ſignificat quod offerrent bona veri, & ſuſtentarentur: ſi defecit argentum, ſignificat ſi non amplius illis verum conſpicuum: & venire fecerunt pecora ſua ad Joſephum, ſignificat bona veri quod offerrentur: & dedit illis Joſeph panem, ſignificat ſuſtentationem quoad vitam ſpiritualem: pro equis, ſignificat ſcientifica ex intellectuali: & pro pecore gregis & pro pecore armenti, ſignificat bona interiora & exteriora veri: & pro aſinis, ſignificat ſervitia: & providit illos pane pro omni pecore eorum, ſignificat ſuſtentationem per influxum boni ab Interno: in anno hoc, ſignificat illius ſtatus periodum: & finitus annus hic, ſignificat deſolationem poſt hujus ſtatus periodum: & venerunt ad illum in anno altero, ſignificat principium ſtatus ſequentis: & dixerunt ei, non celabimus a Domino, ſignificat perceptionem quod notum ſit Interno: ſiquidem conſumtum argentum, ſignificat verum non conſpicuum propter deſolationem: & pecus beſtiæ ad dominum, ſignificat

ficat bonum veri ſimiliter: non relictum coram domino præter quam corpus noſtrum & humus noſtra, ſignificat quod receptacula boni & veri prorſus deſolata ſint: quare moriemur ad oculos tuos etiam nos etiam humus noſtra, ſignificat ſi deſolata fuerint, quod non amplius vita ſpiritualis ſub Interno: eme nos & humum noſtram pane, ſignificat appropriationem utriuſque ut ſuſtententur bono: & vivemus nos, & humus noſtra, ſervi Pharaoni, ſignificat ſubmiſſionem totalem: & da ſemen, ſignificat ſic influxum boni charitatis & veri fidei: & vivamus & non moriamur, ſignificat vitam ſpiritualem inde, & non amplius timorem damnationis: & humus non vaſtata ſit, ſignificat quod mens ſcientificis Eccleſiæ erit exculta: & emit Joſeph omnem humum Ægypti Pharaoni, ſignificat quod Internum appropriaverit ſibi totam mentem naturalem ubi ſcientifica, & poſuerit ſub communi auſpicio: & vendiderunt Ægyptii quiſque agrum ſuum, ſignificat abdicationem & ſubjectionem omnium quæ inſerviunt Eccleſiæ: quoniam invaluit ſuper illos fames, ſignificat quia deſolatio uſque ad deſperationem: & fuit terra Pharaoni, ſignificat quod ſubjecta omnia naturali quod ſub auſpicio Interni: & populum tranſtulit illum ad urbes, ſignificat quod vera ſcientifica refererentur ad doctrinalia: a fine termini Ægypti ad finem illius, ſignificat extenſionem per totum naturale ubi ſcientifica: ſolum humum ſacerdotum non emit, ſignificat quod Internum e naturale comparaverit ſibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab Ipſo: quia pars ſtatuta ſacerdotibus a Pharaone, ſignificat quod id ordinatum a naturali quod ſub auſpicio Interni: & comederunt partem ſtatutam ſuam, quam dederat illis Pharao, ſignificat quod bona non appropriaverint ſibi plus quam ſecundum ordinationem: propterea non vendiderunt humum ſuam, ſignificat quod idcirco non opus habuerint abdicare & ſubmittere illa: & dixit Joſeph ad populum, ſignificat influxum Interni in vera ſcientifica: ecce emi vos hodie, & humum veſtram, Pharaoni, ſignificat quod comparaverit ſibi illa, & ſubjecerit communi in naturali, quod ſub auſpicio Interni: en vobis ſemen, & feratis humum, ſignificat bonum charitatis & verum fidei, quæ implantanda: & erit, in proventibus, ſignificat fructus inde: & dabitis quintam Pharaoni, ſignificat reliquias, quod illæ ad commune quod ſub auſpicio Interni: & quatuor partes vobis, ſignificat illa quæ nondum reliquiæ: ad ſemen agri, ſignificat ad nutritionem mentis: & ad cibum veſtrum, & illis in domibus veſtris, ſignificat ut inde veri bonum in omnibus & ſingulis: & ad cibum infantibus veſtris, ſignificat in illis quæ ſunt innocentiæ: & dixerunt, vivificaſti nos, ſignificat vitam ſpiritualem non aliter nec aliunde: inveniamus gratiam in oculis domini, ſignificat voluntatem ut ita ſubjecta ſit, & humiliationem: & erimus ſervi Pharaoni, ſignificat quod proprium ſuum abdicent, & ſubmittant naturali quod ſub auſpicio Interni: & poſuit Joſeph ad ſtatutum, ſignificat concluſum ex conſenſu: uſque ad diem hunc, ſignificat in æternum: ſuper humum Ægypti Pharaoni ad quintam, ſignificat reliquias, ut prius: ſolum humus ſacerdotum, tantum illorum non fuit Pharaoni, ſignificat facultates recipiendi bonum, quod illæ immediate ab Interno.

6109. Et panis nullus in omni terra, quod ſignificet quod bonum non apparuit amplius, conſtat ex ſignificatione panis, quod ſit bonum amoris & charitatis, de qua mox ſupra n: 6106; & ex ſignificatione quod nullus in omni terra, quod ſit quod non apparuit amplius. Agitur in nunc ſequentibus de Cœleſti Interno, quod omnia in naturali in ordinem redegerit ſub commune, ob finem ut conjunctio fieret ſcientificorum cum veris Eccleſiæ, & per vera illa cum bono ſpirituali, perque bonum hoc cum Cœleſti Interno: aſt quia redigere in ordinem ſcientifica ſub commune, non aliter fieri poteſt quam per vaſtationes boni & deſolationes veri, & mox per ſuſtentationes, ideo de his & illis in nunc ſequentibus in ſenſu interno agitur: ſed hæc raro fiunt apud hominem dum in mundo vivit, ob plures cauſas; in altera autem vita fiunt apud omnes qui regenerantur; & quia hæc non fiunt apud hominem in mundo, non mirum eſt, ſi hæc appareant ei ut ignota, ac obveniant ut arcana de quibus non prius auditum.

6110. Quia gravis fames valde, quod ſignificet deſolationem, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit defectus boni & cogitationum, de qua n: 1460. 3364. 5277. 5279. 5281. 5300. 5579. 5893, ita gravis fames valde, eſt deſolatio, n: 5360. 5376. 5415. 5576. Quod deſolationem attinet, ſciendum, quod vera & bona, & eorum cognitiones faciant vitam ſpiritualem illorum qui in cœlo ſunt, ſunt illa cibi cœleſtes & ſpirituales, quibus nutriuntur; illi cibi dantur illis quotidie a Domino; cum illis eſt mane, ſubminiſtrantur bona, cum meridies ſubminiſtrantur vera, at cum veſpera tunc deficiunt, & hoc uſque ad diluculum & ad mane iterum; tenentur tunc in appetitione, quæ talis eſt, & deſiderent illa pluſquam famelici cibum in terra; hic ſtatus ſignificatur per famem, & eſt ſpecies deſolationis, ſed non talis qualis eſt apud illos qui in terra inferiore ſunt, n: 698. 699. 1106 ad 1113. Quod Cœlum Angelicum in tantum appetat vera & bona, ac cognitiones eorum, vix aliquis in mundo poteſt credere; qui enim nihil aliud ſtudent quam lucris, ac gloriæ, & indulgent voluptatibus, miraturi quod talia ſint vitæ angelis & dicturi, quid mihi cognitiones boni & veri, quid vitæ ex illis? quæ dant vitam, & vitæ jucundum, ſunt divitiæ, honores, & voluptates; at ſciant, quod vita ex his ſit vita corporis, non vita animæ, & quod illa vita cum corpore pereat, hæc autem maneat in æternum; & quod ſibi male conſulant, qui nihil de vita ſpirituali in mundo cogitant. Quod porro deſolationem attinet, eſt illa propter appetitionem, bona enim & vera recipiuntur ſecundum illam, & deſideria quæ ex appetitione, cum obtinentur, faciunt fauſtum & felix; quapropter in altera vita, qui in deſolatione ſunt, mox dein recreantur, & deſideriis potiuntur; per tales vices perficiuntur omnes. Quod obſervatu dignum eſt, quod vices diei in mundo naturali, nempe mane, meridies, veſpera, nox, & rurſus mane, prorſus repræſentent vices in mundo ſpirituali, ſolum cum ea differentia, quod vices mundi ſpiritualis influant in intellectum & voluntatem, & ſiſtant illa quæ ſunt vitæ; vices autem in mundo naturali influunt in illa quæ corporis ſunt, & ſuſtentant illa: quod adhuc dignius obſervatu eſt, quod umbræ veſperæ & tenebræ noctis non ex Domino veniant,

ſed ex propriis angelorum, ſpirituum, & hominum; Dominus enim ut Sol continue lucet, & influit, ſed mala & falſa ex proprio, quia apud homines, ſpiritus, & angelos, vertunt & convertunt illos a Domino, & ſic illos inducunt in umbras veſperæ, & malos in tenebras noctis; ſimiliter ac ſol mundi noſtri, is continue lucet & influit, at tellus per circumrotationem ſe vertit ab illo, & ſe inducit in umbras & tenebras. Quod hæc in mundo naturali exiſtant, eſt cauſa, quia mundus naturalis, exiſtit a mundo ſpirituali, ac inde quoque ſubſiſtit; inde eſt, quod univerſa natura ſit theatrum repræſentativum Regni Domini, n: 3483. 4939: quod illæ vices ſint in mundo ſpirituali, eſt ut omnes, qui in cœlo ſunt, continue perficiantur; inde etiam tales vices ſunt in mundo naturali, nam aliter ſiccitate perirent omnia ibi. At ſciendum, quod in cœlo nulla ſit nox, ſed modo veſpera, quam excipit diluculum quod ante mane; at in inferno eſt nox; ibi etiam ſunt vices, ſed contrariæ vicibus in cœlo, ibi mane eſt æſtus cupiditatum, meridies eſt prurigo falſitatum; veſpera eſt anxietas, & nox eſt cruciatus; at uſque per omnes has vices dominatur nox, ſunt modo variationes umbræ & tenebrarum noctis, quæ ſiſtunt illas vices. Ulterius ſciendum, quod in mundo ſpirituali non ſimiles vices ſint apud unum quæ apud alterum; tum quod non vices ibi diſtinctæ ſint in ſtata tempora, ſunt enim variationes ſtatus, quæ illas ſiſtunt, nam loco temporum in mundo naturali, ſunt ſtatus in mundo ſpirituali, n: 1274. 1382. 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 4814. 4916. 4882. 4901.

6111. Et laborabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame, quod ſignificet quod hoc in naturali ubi ſcientifica, & intra Eccleſiam, conſtat a ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis ubi ſcientifica, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & a ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Eccleſia, de qua ſupra n: 6067; & a ſignificatione famis, quod ſit deſolatio, ut mox ſupra n: 6110; inde patet quod per laborabat terra Ægypti & terra Canaan a coram fame, ſignificetur quod deſolatio in naturali ubi ſcientifica, & intra Eccleſiam.

6112. Et collegit Joſeph omne argentum, quod ſignificet quod omne ſcientificum verum & aptabile, conſtat ex ſignificatione colligere, quod ſit in unum conferre; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua ſæpe prius; & ex ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658, hic autem ſcientificum verum & aptabile, nam dicitur de argento in terra Ægypti & in terra Canaan, ut mox ſequitur; inde eſt, quod per collegit Joſeph omne argentum, ſignificetur quod Cœleſte Internum in unum contulerit omne ſcientificum verum & aptabile. Scientificum dicitur verum & aptabile, quod non fallaciæ obtenebrant, quæ, quamdiu diſcuti nequeant, ſcientificum inaptabile reddunt; & quoque ſcientificum, quod non perverſum factum per applicationes ad falſa & ad mala, ab aliis aut a ſemet, nam hæc ſemel alicui ſcientifico impreſſa manent; ſcientificum itaque quod illis vitiis non laborat, eſt ſcientificum verum & aptabile.

6113. Inventum in terra Ægypti & in terra Canaan, quod ſignificet quod in naturali & in Eccleſia, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit

naturale ubi ſcientifica, de qua ſupra n: 6111; & a ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Eccleſia, de qua etiam ſupra n: 6067. Per Eccleſiam hic intelligitur id quod eſt Eccleſiæ apud hominem, homo eſt Eccleſia cum in bono & vero, & cætus talium hominum faciunt Eccleſiam in communi.

6114. In annona quam illi ementes, quod ſignificet quod illo ſuſtentarentur, conſtat ex ſignificatione annonæ, quod ſit verum Eccleſiæ, de qua n: 5402; & a ſignificatione emere, quod ſit appropriare, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426, inde eſt ſuſtentari, nam agitur de cibo ſpirituali, qui per annonam ſignificatur, qui cibus cum appropriatus vitam ſpiritualem ſuſtentat.

6115. Et venire fecit Joſeph argentum domum Pharaonis, quod ſignificet quod illud omne refereretur ad commune in naturali, conſtat a ſignificatione venire facere, quod ſit referre ad, ac introducere; a ſignificatione argenti, quod ſit ſcientificum verum & aptabile, de qua n: 6112, & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015, inde domus Pharaonis eſt commune in naturali, quia eſt omne ibi in complexu. De his, quod ſcientifica vera & aptabilia referantur ad commune, ſciendum, quod omnia ſcientifica, ut & vera, quæcunque ſunt, ut ſint aliquid, referenda ſint ad commune, ac ponenda & continenda in communi, & ſub communi, niſi ita, diſſipantur illico; quippe, ut ſcientifica & vera ſint aliquid, inducenda eſt illis forma, in qua ſe mutuo ſpectabunt, quod non fieri poteſt, niſi conſocientur ſub communi; quare commune eſt quod continet illa in forma, & facit ut unumquodlibet inibi habeat ſuum quale: ipſum commune etiam referendum eſt una cum communibus aliis ſub communibus, & communiora iterum ſub communiſſimum, alioquin etiam communia, ut & communiora, diſſiparentur: Communiſſimum Univerſale, ex quo omnia continentur, eſt Ipſe Dominus, & quod continet eſt Divinum Verum procedens ab Ipſo; communiora ſunt ſocietates communes in mundo ſpirituali, in quas influit Divinum Verum, & illas in genere inter ſe diſtinguit; communia ſunt ſocietates minus communes ſub unoquovis communiori: ſocietates communiores ſunt, quibus correſpondent membra, organa, & viſcera, in homine, quæ per mirabilem connexum in tali forma ſunt, ut ſe mutuo ſpectent, ac ita ſe mutuo contineant, & quoque ſe ſiſtant ut unum. In homine communiſſimum univerſale, quod continet ſingula, eſt Anima, ita quoque eſt Divinum Verum procedens a Domino, nam hoc continue influit, & facit ut anima talis ſit. Divinum Verum procedens a Domino eſt quod vocatur Verbum, per quod omnia creata ſunt, Joh: 1: 1. 2. 3, ſeu per quod omnia exſtiterant, proinde per quod omnia ſubſiſtunt. Quod omnia in univerſo mundo naturali ſub communi ſint, & ſingula ſub ſuo, & quod aliter ſubſiſtere nequeant, reperiet manifeſte is qui velit ad illa in natura attendere.

6116. Et conſumtum argentum e terra Ægypti, & e terra Canaan, quod ſignificet quod ſcientificum verum & aptabile non magis conſpicuum eſſet in

naturali

naturali & intra Eccleſiam ob deſolationem, conſtat ex ſignificatione conſumtum eſſe, quod ſit non magis conſpicuum eſſe; ex ſignificatione argenti, quod ſit ſcientificum verum & aptabile, de qua ſupra n: 6112; a ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit naturale ubi ſcientifica, de qua ſupra n: 6111; & ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Eccleſia, de qua etiam ſupra n: 6067; quod ob deſolationem, patet ab illis quæ præcedunt, videatur n: 6110.

6117. Et venerunt omnis Ægyptus ad Joſephum, quod ſignificet applicationem ad Internum, conſtat a ſignificatione venire ad illum, quod ſit applicari; ex ſignificatione Ægypti, quod ſit ſcientificum, de qua prius; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua etiam prius. Quod omne ſcientificum in naturali ſub auſpicio Interni eſſet, ſignificatur per quod Joſephus eſſet dominans ſuper totam terram Ægypti; at conjunctio verorum Eccleſiæ cum ſcientificis in naturali, eſt quæ nunc in ſenſu interno deſcribitur.

6118. Dicendo, da nobis panem, quod ſignificet de ſuſtentatione vitæ ſpiritualis, conſtat a ſignificatione dare, cum prædicatur de pane, quod ſit ſuſtentare; & ex ſignificatione panis, quod ſit vita ſpiritualis; per panem enim in ſpecie ſignificatur bonum amoris & charitatis, at in genere ſignificatur vita ſpritualis, nam tunc per panem intelligitur omnis cibus, ut n: 2165, oſtenſum eſt; & cum intelligitur omnis cibus in genere, eſt vita ſpiritualis, nam cibus in genere eſt in ſpirituali ſenſu omne bonum amoris, & quoque omne verum fidei, hæc duo ſunt quæ faciunt vitam ſpiritualem.

6119. Et cur moriemur juxta te quia deficit argentum, quod ſignificet quod alioquin ob defectum veri mors ſpiritualis, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit mors ſpiritualis, de qua ſequitur; & ex ſignificatione deficere argentum, quod ſit defectus veri, quod argentum ſit ſcientificum verum & aptabile, videatur n: 6112. Cum hoc, quod mors ſpiritualis ſit, cum defectus veri eſt, ita ſe habet; vita ſpiritualis conſiſtit in exercitiis ſecundum vera, conſequenter in uſibus; nam qui in vita ſpirituali ſunt, appetunt & deſiderant vera ob finem vitæ, hoc eſt, ut vivant ſecundum illa, ita ob finem uſuum; quantum itaque haurire poſſunt vera, ſecundum quæ uſus fient, tantum in vita ſpirituali ſunt, quia tantum in luce intelligentiæ & ſapientiæ: cum itaque deficiunt vera, quod fit cum ſtatus umbræ venit, qui per veſperam in Verbo ſignificatur, n: 6110, tunc laborat vita ſpiritualis, obveniunt enim talia quæ ſunt umbræ, hoc eſt, quæ ſunt mortis ſpiritualis, nam non tunc tenentur in luce, ut prius, ſed remittuntur quoad partem aliquotam in ſuum proprium, inde obvenit ex umbra imago mortis ſpiritualis, hoc eſt, damnationis. Quod per mortem ſignificetur mors ſpiritualis ſeu damnatio, a perpluribus locis in Verbo conſtat, ex quibus ſolum hæc licet afferre; apud Eſaiam "Judicabit in juſtitia pauperes, & corripiet cum rectitudine miſeros terræ: contra percutiet terram virga oris ſui, & ſpiritu labiorum ſuorum *mori faciet impium*" xi: 4, ibi de Domino; virga oris & ſpiritus labiorum pro Divino Vero, ex quo judicium; mori pro damnari. Apud Eundem "*Abſorbebit Mortem in æternum*, & abſterget Dominus Jehovih lachrymam deſuper omnibus faciebus"

bus" xxv : 8. Apud Eundem *Mortui non vivent*, Rephaim non reſurgent, eo quod viſitaſti, *exſtinxiſti eos*" xxvi : 14. Apud Eundem "*vivent mortui tui*, cadaver meum, reſurgent" xxvi : 19. Apud Eundem "Dixiſtis, excidimus *fœdus cum Morte*, & cum inferno fecimus viſionem : abolebitur *fœdus veſtrum cum Morte*, & viſio veſtra cum inferno non conſiſtit" xxviii : 15. 18. Apud Jeremiam "Exſpectatis lucem, ſed ponet illam in *umbram mortis*, ponet in caliginem" xiii : 16. Apud Ezechielem "Prophanaſtis Me apud populum meum pro pugillis hordeorum, & pro fruſtis panis, ad *occidendum animas quæ non mori debent*, & ad vivificandum animas quæ non vivere debent" xiii : 19. 22. Apud Hoſcheam "E manu inferni redimam eos, *e Morte liberabo eos :* ero peſtes tuæ, *Mors*, ero exitium tuum, inferne" xiii : 14. Apud Davidem "Extollis me *e portis mortis*" Pſalm : ix : 14. Apud Eundem "Illumina oculos meos, *ne forte dormiam mortem*" Pſalm : xiii : 14. Apud Eundem "Circumdederunt me *funes mortis*, & funes inferni" Pſalm : xviii : 5. 6. Apud Eundem "Sicut pecus in inferno ponentur, *Mors paſcet eos*" Pſalm : xlix : 15. Apud Johannem "Habeo claves inferni & *mortis*" Apoc : i : 18. Apud Eundem "Qui vicerit, non damnum patietur *in morte altera*" Apoc : ii : 11. Apud Eundem "Novi opera tua, quod nomen habeas quod vivas, *ſed mortuus es* : eſto vigilans, & ſtabili reliqua, *quæ moribunda ſunt*" Apoc : iii : 1. 2. Apud Matthæum "Populus ſedens in tenebris, vidit lumen magnum ; *& ſedentibus in regione & umbra mortis*, lux exorta illis eſt" iv : 16. Apud Johannem "Qui verbum meum audit, & credit Ei Qui miſit Me, habebit vitam æternam, & in judicium non veniet, ſed *tranſcendit a Morte ad vitam*" v : 24. Apud Eundem "Ego abeo & quæritis Me, ſed *in peccato veſtro moriemini* ; dixi vobis quod *morituri ſitis in peccatis veſtris :* niſi enim credideritis, quod Ego ſim, *moriemini in peccatis veſtris :* ſi quis verbum meum ſervaverit, *mortem non videbit in æternum*" vii : 22. 24. 51. 52. Quia Mors ſignificabat damnationem, idcirco illis qui ab Eccleſia repræſentativa erant, vetitum fuit ne tangerent mortuos, & ſi tangerent quod immundi eſſent, ac mundarentur, Ezech : xliv : 25. Levit : xv : 31. Cap : xxi : 2, 3. Cap : xxii : 9. Num : vi : 6 ad 12. Cap : xix : 11 ad f.

6120. Et dixit Joſephus, quod ſignificet Internum a quo reſponſum, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua prius ; quod ſit reſponſum, patet.

6021. Date pecora veſtra, & dabo vobis pro pecoribus veſtris, quod ſignificat quod offerent bona veri, & ſuſtentarentur, conſtat ex ſignificatione pecorum, quod ſint bona veri, de qua n : 6016. 6045 ; & ex ſignificatione dare pro illis, nempe panem, quod ſit ſuſtentatio vitæ ſpiritualis, de qua ſupra n : 6118.

6122. Si defecit argentum, quod ſignificet ſi non amplius illis verum conſpicuum, conſtat ex ſignificatione deficere argentum, quod ſit defectus veri, ita quod verum non amplius conſpicuum, de qua ſupra n : 6116. 6119. Verum non conſpicuum dicitur, quia verum in ſtatu deſolationis apparet ſicut aufugerit ; adeſt tamen, nam omne verum & bonum, quæ a Domino

uſquam

uſquam dantur homini, ſpiritui & angelo, manent, & nihil de illis aufertur, ſed in ſtatu deſolationis obſcurantur a proprio, ita ut non appareant: at cum ſtatus lucis redit, ſiſtuntur præſentia & conſpicua; inde patet quid per verum non conſpicuum intelligitur.

6123. Et venire fecerunt pecora ſua ad Joſephum, quod ſignificet bona veri quod offerentur, conſtat ex ſignificatione venire facere, quod ſit offerri; & ex ſignificatione pecorum, quod ſint bona veri, de qua n: 6016. 6045.

6124. Et dedit illis Joſeph panem, quod ſignificet ſuſtentationem quoad vitam ſpiritualem, conſtat ex ſignificatione dare panem, quod ſit ſuſtentatio vitæ ſpiritualis, de qua ſupra n: 6118.

6125. Pro equis, quod ſignificet ſcientifica ex intellectuali, conſtat ex ſignificatione equorum, quod ſint intellectualia, de qua n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321; & quia prædicantur de Ægypto, per quam ſignificantur ſcientifica, ſunt hic equi ſcientifica ex intellectuali. Quid ſcientifica ex intellectuali, dicendum; eſt homini Intellectuale, & eſt illi voluntarium, & hæc non ſolum in Interno ejus homine, ſed etiam in Externo; Intellectuale apud hominem augetur & creſcit ab infantia ad virilem ejus ætatem, & conſiſtit in intuitione rerum ex talibus quæ ſunt experientiæ & ſcientiæ, tum ex intuitione cauſarum ab effectibus, ut & Conſequentium ex nexu cauſarum; ita conſiſtit Intellectuale in comprehenſione & perceptione talium quæ ſunt vitæ civilis & moralis: exiſtit ex influxu lucis e cœlo, quapropter unuſquiſque homo quoad Intellectuale poteſt perfici; Intellectuale unicuique ſecundum applicationem, ſecundum vitam, & ſecundum indolem, datur, nec deficit ulli, ſi modo ſanæ mentis ſit; & datur homini ob finem, ut poſſit in libero & electione eſſe, hoc eſt, in libero & elegendi bonum aut malum; niſi Intellectuale ei ſit, quale deſcriptum, ex ſemet non poteſt id facere, ita nec poſſet ei aliquid appropriari. Ulterius ſciendum, quod Intellectuale hominis ſit quod recipit ſpirituale, ita ut ſit recipiens veri & boni ſpiritualis; nihil enim boni, hoc eſt, charitatis, & nihil veri, hoc eſt, fidei, poteſt inſinuari alicui, qui non Intellectuale habet, ſed inſinuantur ſecundum ejus Intellectuale; quapropter etiam homo non regeneratur a Domino, priuſquam in adulta ætate cum ei Intellectuale, prius cadit bonum amoris & verum fidei ſicut ſemen in humum prorſus ſterilem; cumque regeneratus eſt homo, tunc Intellectuale ejus præſtat illum uſum, quod videat & percipiat quid bonum & inde quid verum, transfert enim Intellectuale illa quæ ſunt lucis cœli in illa quæ ſunt luminis naturæ, unde illa in his apparent ſicut affectiones interiores hominis in facie non ſimulata: & quia Intellectuale illum uſum præſtat, ideo in Verbo multis in locis ubi de ſpirituali Eccleſiæ, etiam de Intellectuali ejus, agitur; de qua re, ex Divina Domini Miſericordia, alibi. Ex his nunc conſtare poteſt, quid per ſcientifica ex Intellectuali intelligitur, quod nempe ſcientifica quæ confirmant ille quæ homo intellectualiter capit & percipit, hæc ſive mala ſint ſive bona; hæc ſcientifica ſunt, quæ per equos ex Ægypto in Verbo ſignificantur; ut apud Eſaiam " Ve deſcendentibus in Ægyptum pro auxilio, & *ſuper equis innituntur*, confiduntque ſuper curru, quod

multis, *& ſuper equitibus* quod validi ſint valde, & non reſpiciunt ad Sanctum Iſraelis, & Jehovam non quærunt; nam Ægyptus homo non Deus, & *Equi ejus* caro non ſpiritus" XXXI: 1. 3; equi ex Ægypto pro ſcientificis ex intellectuali perverſo. Apud Ezechielem "Rebellavit contra eum, mittendo legatos ſuos in Ægyptum, *ut daret illi Equos*, & populum multum; num proſperabitur, num eripietur faciens hoc" XVII: 15; equi ex Ægypto etiam pro ſcientificis ex Intellectuali perverſo, quæ conſuluntur in rebus fidei, & non creditur Verbo, hoc eſt, Domino, niſi ex illis; ita nunquam creditur, nam in Intellectuali perverſo regnat negativum. Quod talia ſcientifica deſtructa ſint, repræſentatur per quod Equi & Currus Pharaonis ſubmerſi ſint in mari Suph; & quia illa per Equos, & falſa doctrinalia per Currus ſignificantur, ideo toties ibi Equi & Currus nominantur, videatur Exod: XIV: 17. 18. 23. 26. 28; & inde in Cantico Moſis & Mirjamis "Ingreſſus eſt *Equus Pharaonis*, tum Currus ejus, tum *Equites ejus* in mare; ſed redire fecit Jehovah ſuper eos aquas maris. Cantate Jehovæ, quia exaltando exaltavit Se, *Equum & Equitem ejus* projecit in mare" Exod: XV: 19. 21. Similia ſcientifica etiam ſignificantur per illa quæ præſcripta ſunt Regi ſuper Iſraelem, apud Moſen "Si Regem cupiant, e medio fratrum ponetur ſuper eos Rex; *modo non multiplicet ſibi Equos*, nec reducat populum in Ægyptum, *ut multiplicet equos*" Deut: XVII: 15. 16, Rex repræſentabat Dominum quoad Divinum Verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4789. 4966. 5044. 5068, ita quoad Intelligentiam, hæc enim, cum genuina, eſt ex Divino Vero; quod Intelligentia per Verbum, quod eſt Divinum Verum, comparanda ſit, non autem per ſcientifica ex proprio Intellectuali, ſignificatur per quod Rex non multiplicaret Equos, & non reduceret populum in Ægyptum ut multiplicet Equos.

6126. Et pro pecore gregis, & pro pecore armenti, quod ſignificet bona interiora & exteriora veri, conſtat ex ſignificatione gregis, quod ſint bona interiora, & ex ſignificatione armenti, quod ſint bona exteriora, de quibus, n: 5913; & quia ſunt bona veri, quæ ſignificantur, dicitur pecus gregis & pecus armenti, pecus eſt bonum veri, n: 6016. 6045. 6049.

6127. Et pro aſinis, quod ſignificet ſervitia, conſtat ex ſignificatione aſinorum, quod ſint ſervitia, de qua n: 5958. 5959.

6128. Et providit illos pane pro pecore eorum, quod ſignificet ſuſtentationem per influxum boni ab Interno, conſtat a ſignificatione providere pane, ſeu dare illis panem, quod ſit ſuſtentatio vitæ ſpiritualis, de qua ſupra n: 6118; ex ſignificatione Pecoris, quod ſit bonum veri, de qua mox ſupra n: 6126; & a repræſentatione Joſephi, qui providit illos, quod ſit Internum, de qua prius; quod per influxum boni ab Interno, ſequitur, quia omnis ſuſtentatio vitæ ſpiritualis in naturali, fit per influxum ab Interno, hoc eſt, per Internum a Domino. Quia tam ſæpe nominatur Influxus, & forte pauci ſciunt, quid per Influxum intelligitur, quapropter dicendum: quid Influxus, patere poteſt a comparatione talium in natura quæ influunt, ſicut ex Influxu caloris a ſole in omnia telluris, unde vita vegetativa, & ab Influxu lucis in eadem,

eadem, unde adjutorium vitæ vegetativæ, & præterea inde calores & pulchritudines; ſimiliter ab Influxu caloris in Corporis noſtri ambitum, tum lucis in oculum; pariter ab Influxu ſoni in aurem, & ſic porro: inde comprehendi poteſt, quid Influxus vitæ a Domino, Qui eſt Sol cœli, a Quo Calor qui eſt Amor, & Lux ſpiritualis quæ eſt fides; ipſe Influxus etiam manifeſte ſentitur; Calor enim cœleſtis, qui eſt Amor, facit calorem vitalem qui eſt in homine, & Lux cœleſtis, quæ eſt fides, facit lucem intellectualem quæ in homine; ſed variantur ſecundum receptiones.

6129. In anno hoc, quod ſignificet illius ſtatus periodum, conſtat ex ſignificatione Anni, quod ſit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 2906.

6130. Et finitus annus hic, quod ſignificet deſolationem poſt hujus ſtatus periodum, conſtat ex ſignificatione finitus ſtatus hic, quod ſit poſt hujus ſtatus periodum, quod annus ſit periodus integri ſtatus, videatur mox ſupra n: 6130: quod deſolatio poſt illam periodum, patet a nunc ſequentibus.

6131. Et venerunt ad illum in anno altero, quod ſignificet principium ſtatus ſequentis, conſtat ex illis quæ præcedunt, ita abſque ulteriore explicatione.

6132. Et dixerunt ei, non celabimus a domino, quod ſignificet quod notum ſit Interno, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 6063; ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt dominus, quod ſit Internum de qua prius; & a ſignificatione non celare ei, quod ſit notum eſſe; quod non celare, in ſenſu interno ſit notum eſſe, eſt quia omne quod exiſtit & fit in Naturali, hoc notum eſt Interno, quia Naturale inde habet omne ſuum, quapropter illi nihil celari poteſt; ſed uſque ita dicitur in ſenſu externo, imprimis hiſtorico; ſicut etiam cum Dominus loquitur ad hominem, primum interrogat illum de re præſente, tametſi illam notiſſimam ſibi habet, ut angelus Jehovæ ad Hagarem, Geneſ: Cap: XVI: 7. 8; ad Abrahamum, Geneſ: Cap: XVIII: 9; ad Moſen, Exod IV: 2; Externo etiam nec aliter ſatisfit, niſi enim edicat, non credit ſciri.

6133. Siquidem conſumtum argentum, quod ſignificet verum non conſpicuum propter deſolationem, conſtat ab illis ſupra n: 6116, ubi ſimilia verba.

6134. Et pecus beſtiæ ad dominum, quod ſignificet bonum veri ſimiliter, conſtat ex ſignificatione pecoris beſtiæ, ſeu pecoris gregis & armenti, quod ſit bonum veri interius & exterius, de qua ſupra n: 6126; quod hoc ſimiliter nec conſpicuum magis propter deſolationem, patet ex illis, quæ mox ſupra n: 6133, de argento.

6135. Non relictum coram domino, præter quam corpus noſtrum & humus noſtra, quod ſignificet quod receptacula boni & veri prorſus deſolata ſint, conſtat a ſignificatione corporis, quod ſit receptaculum boni de qua ſequitur; & a ſignificatione humi, quod ſit receptaculum veri; quod humus ſit receptaculum veri, eſt quia recipit ſemina, & per ſemina quæ inſeruntur, ſignificantur in ſpecie illa quæ ſunt fidei ex charitate, ita quæ ſunt veri ex

 bono,

bono, n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310. 3373, inde eſt humus receptaculum veri, videantur etiam quæ de humo prius n: 566. 1068. 3671, dicta & oſtenſa ſunt; quod receptacula illa deſolata ſint, ſignificatur per quod non relictum coram Domino præterquam: corpus in genuino ſenſu ſignificat bonum quod eſt amoris, & humus verum quod eſt fidei; cum vera & bona veri, quæ per argentum & pecora ſignificantur, non magis conſpicua ſunt ob deſolationem, tunc per corpus ſignificatur modo receptaculum boni & per humum receptaculum veri. Quod Corpus in genuino ſenſu ſignificet bonum, quod eſt amoris, eſt inde, quia corpus ſeu totus homo, qui per corpus intelligitur, eſt receptaculum vitæ a Domino, ita receptaculum boni, nam bonum amoris facit ipſam vitam in homine; calor enim vitalis, qui eſt amor, eſt ipſe calor vitalis, & niſi is calor ſit in homine, eſt homo mortuum quid; inde nunc eſt, quod per corpus in ſenſu interno intelligatur bonum amoris: & licet apud hominem non eſt amor cœleſtis, ſed amor infernalis, uſque eſt intimum vitæ ejus ab amore cœleſti, hic enim amor continue influit a Domino, & facit apud illum calorem vitalem in ſuo principio, at in progreſſu pervertitur ab homine, inde amor infernalis, a quo immundus calor. Quod Corpus in genuino ſenſu ſit bonum amoris, manifeſte conſtare potuit ab Angelis, ab his, cum præſentes ſiſtuntur, exundat amor adeo ut credas illos non aliud eſſe quam amor, & hoc ex toto corpore eorum, etiam corpus apparet ſplendidum & lucidum ex luce quæ inde, bonum enim amoris eſt inſtar flammæ, quæ a ſe emittit lucem quæ eſt verum fidei inde: cum itaque Angeli in Cœlo tales ſunt, quid non Ipſe Dominus, a Quo omne amoris apud angelos eſt, & Cujus Divinus Amor apparet ut Sol, ex quo univerſum cœlum ſuam lucem habet, & omnes qui ibi ſuum cœleſtem calorem, hoc eſt, amorem, ita vitam; Divinum Humanum Domini eſt quod ita apparet, & ex quo omnia illa; inde conſtare poteſt, quid per Corpus Domini intelligitur, quod nempe Divinus Amor, ſimiliter ac per carnem Ipſius, de qua n: 3813; ipſum etiam Corpus Domini, cum glorificatum, hoc eſt, Divinum factum eſt, nec aliud eſt; quid aliud de Divino, quod Infinitum, ſentiendum eſt. Ex his ſciri poteſt, quod per Corpus in Sancta Cœna, nihil aliud intellectum ſit quam Divinus Domini Amor erga univerſum genus humanum, de quo ita apud Evangeliſtas "Jeſus accipiens panem, & benedicens, fregit & dedit diſcipulis, & dixit, accipite, comedite, *hoc eſt Corpus meum*" Matth: XXVI: 26. Marc: XIV: 21. Luc: XXII: 19; hoc eſt Corpus meum dixit de Pane, quia per Panem etiam ſignificatur Divinus Amor, n: 276. 680. 2165. 2167. 3464. 3478. 3735. 4735. 5915. Divinus Amor per Corpus Domini etiam ſignificatur apud Johannem "Dixit Jeſus, ſolvite Templum, in tribus tamen diebus exſuſcitabo illud: ſed Ipſe loquebatur *de Templo Corporis ſui*" II: 19. 21, Templum corporis eſt Divinum Verum ex Divino Bono, quod Templum ſit Dominus quoad Divinum Verum, videatur n: 3720: & quia Corpus in ſupremo ſenſu & Divinum Bonum Divini Amoris Domini, inde omnes, qui in cœlo ſunt, dicuntur eſſe in Corpore Domini. Quod Corpus Domini ſit Divinum Bonum, conſtat quoque ab his apud Danielem

nielem "Suſtuli oculos meos, & vidi, ecce vir unus indutus linteis, cujus lumbi cincti auro Uphaſi, & Corpus ejus ſicut Tharſchiſch, & facies ejus ſicut aſpectus fulguris, & oculi ejus ſicut faces ignis, & brachia ejus & pedes ejus ſicut ſplendor æris lævigati, & vox verborum ejus ſicut vox multitudinis" x: 6; per aurum Uphaſi qua cincti lumbi, per aſpectum fulguris qui faciei, per faces ignis quæ oculorum, & per ſplendorem æris qui brachiorum & pedum, ſignificantur bona amoris; quod aurum ſit bonum amoris, videatur n: 113. 1551. 1552. 5658; quod etiam ignis, n: 934. 4906. 5215, & quia ignis, etiam fulgur; quod æs ſit bonum amoris & charitatis in naturali, n: 425. 1551; per tharſchiſch, ſicut apparuit reliquum corporis, nempe corpus medium inter caput & lumbos, ſignificatur bonum charitatis & fidei, eſt enim tharſchiſch lapis pretioſus fulgurans.

6136. Quare moriemur ad oculos tuos etiam nos etiam humus noſtra, quod ſignificet ſi deſolata fuerint, quod non amplius vita ſpiritualis ſub Interno, conſtat ex ſignificatione ad oculos tuos, quod ſit ſub Interno, per Joſephum enim, ad quem hæc dicta, repræſentatur Internum; ex ſignificatione etiam nos etiam humus noſtra, quod ſint receptacula boni & veri, ut mox ſupra n: 6135, ita receptacula vitæ ſpiritualis; receptacula illa dicuntur mori, cum intus non aliquid vitæ ſpiritualis; per mori enim ſignificatur deſolatio, hoc eſt, privatio boni & veri, quæ, nempe bonum & verum, vitam ſpiritualem faciunt.

6137. Eme nos & humum noſtram pro pane, quod ſignificet appropriationem utriuſque, ut ſuſtententur bono, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit appropriatio, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; ex ſignificatione nos & humus noſtra, quod ſint receptacula boni & veri, ut ſupra n: 6135. 6136, ita utrumque; & ex ſignificatione pro pane, quod ſit ſuſtentatio a bono; quod panis ſit bonum tam amoris quam fidei, eſt quia per illum omnis cibus in genere etiam intelligitur, n: 6118.

6138. Et vivemus nos & humus noſtra ſervi Pharaoni, quod ſignificet ſubmiſſionem totalem, conſtat ex ſignificatione nos & humus noſtra, quod ſint receptacula boni & veri, ut mox ſupra n: 6135. 6136. 6137; & ex ſignificatione ſervorum, quod ſit eſſe abſque libero ex proprio, de qua n: 5760. 5763, ita ſubmiſſio totalis. Per receptacula intelliguntur ipſæ formæ hominis, nam homines non ſunt niſi quam formæ recipientes vitam a Domino, & illæ formæ ſunt tales ex hæreditate & actualitate, ut vitam ſpiritualem, quæ a Domino, renuant; illa receptacula, cum in tantum abdicata ſunt, ut eis amplius non liberum ex proprio, eſt ſubmiſſio totalis; homo, qui regeneratur, uſque tandem eo redigitur per iteratas deſolationes & ſuſtentationes, ut non amplius velit eſſe ſuus, ſed Domini, & cum factus eſt Domini, venit in illum ſtatum, ut cum relinquitur ſibi, doleat & anxietate corripiatur, & cum eximitur ab hoc ſtatu, redeat in ſuum fauſtum & beatum; in tali ſtatu ſunt omnes Angeli. Dominus, ut aliquem beatum & felicem reddat, vult ſubmiſſionem totalem, hoc eſt, ut non ſit quoad partem ſuus, & quoad partem Domini, ſunt enim tunc bini Domini, quibus homo

ſimul

ſimul ſervire non poteſt, Matth: vi: 24; totalis ſubmiſſio etiam intelligitur per Domini verba apud Matthæum "Quiſquis amat patrem & matrem ſupra Me, non eſt Me dignus; & quiſquis amat filium & filiam ſupra Me, non eſt dignus me" x: 37; per patrem & matrem ſignificantur in genere illa quæ ſunt proprii hominis ex hæreditate, & per filium & filiam illa quæ ſunt proprii hominis ex actualitate: etiam proprium hominis per animam ſignificatur apud Johannem "Qui amat animam ſuam, perdet eam, ſed qui odit animam in hoc mundo, in vitam æternam ſervabit eam: ſi quis miniſtraverit Mihi, ſequitor Me, tum ubi Ego ero, ibi etiam miniſter meus erit" xii: 25. 26; etiam totalis ſubmiſſio ſignificatur per Domini verba apud Matthæum "Alius diſcipulus dixit, Domine, permitte mihi prius abire, & ſepelire patrem meum: ſed Jeſus dixit illi, ſequere Me, & ſine mortuos ſepelire mortuos ſuos" viii: 21. 22. Quod ſubmiſſio totalis erit, maniſeſte conſtat a primario Eccleſiæ præcepto "Amabis Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex omnibus viribus tuis; hoc primarium eſt præceptum" Marc: xii: 30; ita, quia amor in Dominum non ex homine venit, ſed ex Ipſo Domino, ideo totum cor, tota anima, tota mens, & omnes vires, quæ ſunt recipientia, erunt Domini, conſequenter ſubmiſſio totalis. Talis ſubmiſſio eſt, quæ ſignificatur per vivemus nos & humus noſtra ſervi Pharaoni, per Pharaonem enim repræſentatur naturale in communi, quod ſub auſpicio cœleſtis Interni, in ſupremo ſenſu ſub auſpicio Domini, Qui in eo ſenſu eſt Joſephus.

6139. Et da ſemen, quod ſignificet ſic influxum boni charitatis & veri fidei, conſtat ex ſignificatione ſeminis, quod ſit bonum charitatis & verum fidei, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310. 3373; illa dare, quod ſit influxus, patet, quia in hominem veniunt per influxum a Domino.

6140. Et vivamus & non moriamur, quod ſignificet vitam ſpiritualem inde, & non amplius timorem damnationis, conſtat ex ſignificatione vivere, quod ſit vita ſpiritualis, de qua n: 5890; & ex ſignificatione mori, quod ſit damnatio, de qua n: 6119, hic timor damnationis, quia in ſtatu deſolationis, cum regeneratur homo, non eſt damnatio, ſed timor damnationis.

6141. Et humus non vaſtata ſit, quod ſignificet quod mens ſcientificis Eccleſiæ erit exculta, conſtat ex ſignificatione humi, quod ſit receptaculum veri, ut ſupra n: 6135. 6136. 6137; ipſum receptaculum eſt mens, hic mens naturalis, quia humus Ægypti; & ex ſignificatione vaſtari, quod ſit abſque vero conſpicuo, hic abſque ſcientificis Eccleſiæ, nam per Ægyptios ſignificantur ſcientifica Eccleſiæ, n: 4749. 4964. 4966. 6004, quæ etiam ſunt vera naturalis. Quod terra Ægypti ſit mens naturalis, ubi ſcientifica, videatur n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, quare humus Ægypti ſignificat mentem illam in ſpecie; inde nunc per humum ne vaſtata ſit, ſignificatur mens, quod ſcientificis exculta erit.

6142. Et emit Joſeph omnem humum Ægypti Pharaoni, quod ſignificet quod

quod appropriaverit ſibi totam mentem naturalem ubi ſcientifica, & poſuerit ſub communi auſpicio, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua ſæpius; ex ſignificatione emere, quod ſit appropriare ſibi, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; ex ſignificatione humi Ægypti, quod ſit mens naturalis ubi ſcientifica, de qua mox ſupra n: 6141; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015; ita quod illa Pharaoni, eſt ponere ſub auſpicio communi in naturali.

6143. Et vendiderunt Ægyptii quiſque agrum ſuum, quod ſignificet abdicationem & ſubjectionem omnium quæ inſerviunt Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione vendere, quod ſit abalienare ut non amplius ſit ejus, de qua n: 4098. 4752. 4758. 5886, ita abdicare & ſubjicere; & ex ſignificatione agri, quod ſit doctrina quæ Eccleſiæ, & in communi ſenſu Eccleſia, de qua n: 368. 2971. 3310. 3766; inde patet, quod per vendiderunt Ægyptii quiſque agrum ſuum, ſignificetur abdicatio & ſubjectio omnium quæ inſerviunt Eccleſiæ.

6144. Quia invaluit ſuper illos fames, quod ſignificet quia deſolatio uſque ad deſperationem, conſtat ex ſignificatione famis, quod ſit deſolatio quod illa quæ ſunt Eccleſiæ, de qua n: 5415. 5576; quæ cum dicitur invaleſcere, eſt deſperatio, ut n: 5279, nam ultimum deſolationis eſt deſperatio. Quod deſperatio ſit ultimum deſolationis & tentationis, n: 5279. 5280, eſt ob plures cauſas, quarum has ſolum afferre licet; per deſperationem effective & ſenſibiliter agnoſcitur quod nihil veri & boni ab ipſis, & quod ex ſe damnati ſint, ſed quod a Domino liberentur a damnatione, & influat ſalus per verum & bonum: deſperatio etiam eſt ob cauſam, ut fauſtum vitæ, quod a Domino, ſentiatur; nam cum ex ſtatu illo veniunt, ſunt ſicut illi qui e carcere damnati mortis liberantur: etiam per deſolationes & tentationes percipiuntur ſtatus contrarii vitæ cœleſti, inde ſenſus & perceptio fauſti & felicis vitæ cœleſtis inditur; aliunde enim ſenſus & perceptio fauſti & felicis, quam ex relatione ad contraria, non venit, ut itaque plenæ rationes habeantur, deſolationes & tentationes ad ſummum, hoc eſt, ad deſperationem, perducuntur.

6145. Et fuit terra Pharaoni, quod ſignificet quod ſubjecta omnia naturali quod ſub auſpicio Interni, conſtat ex ſignificatione fuit terra illi, quod ſit appropriatio & ſubjectio omnium, quæ per terram ſignificantur; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015, ad quod ſcientifica, quæ per Ægyptum ſignificantur, collata ſunt, n: 6115; quod ſub auſpicio Interni, eſt quia totum Naturale, tam in communi quam in parte, quod ſub auſpicio Interni ſit, ſignificatur per quod Joſeph dominans fuerit ſuper omnem terram Ægypti, & quoque quod præfectus ſuper domum Pharaonis, Geneſ: XLI: 40. 41. 42. 43; & Cap: XLV: ubi hæc "Dixit Joſeph ad fratres ſuos, Deus poſuit me ad patrem

trem Pharaoni, & ad dominum omni domui ſuæ, & dominor in omni terra Ægypti" Verſ: 8; inde nunc eſt, quod de naturali dicatur, quod ſub auſpicio Interni.

6146. Et populum tranſtulit illum ad urbes, quod ſignificet quod vera ſcientifica referentur ad doctrinalia, conſtat a ſignificatione populi, quod ſint vera, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581, hic vera ſcientifica, quia prædicantur de populo Ægypti; & ex ſignificatione urbium, quod ſint doctrinalia, de qua n: 402. 2450. 3216. 4492. 4493; inde nunc populum transferre ad urbes, eſt vera ſcientifica referre ad doctrinalia: hæc ſequuntur ab illis quæ præcedunt, nempe ab illis, quod vera relata ſint ad commune in naturali, n: 6115; doctrinalia enim ſunt communia, ad quæ referuntur vera; doctrina enim Eccleſiæ partita eſt in ſua capita, & quod libet caput eſt commune Eccleſiæ: inde etiam populus tranſlatus eſt ad urbes a Joſepho, ut per id repræſentaretur relatio verorum ad communia, ita ad doctrinalia.

6147. A fine termini Ægypti & ad finem ejus, quod ſignificet extenſionem per totum Naturale ubi ſcientifica, conſtat ex ſignificatione a fine termini ad finem ejus, quod ſit extenſio per totum; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſit ſcientificum in naturali, de qua ſæpe prius, ac inde naturale ubi ſcientifica; nam naturale eſt quod continet, & ſcientifica quæ continentur, inde ſignificatur per Ægyptum tam continens quam contentum, hoc eſt, tam naturale quam ſcientificum; quare etiam per Pharaonem regem Ægypti, ſignificatur Naturale in communi, n: 5460. 5799; & quoque ſcientificum in communi, n: 6015; tum per terram Ægypti, mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

6148. Solum humum ſacerdotum non emit, quod ſignificet quod Internum e naturali comparaverit ſibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab ipſo, conſtat ex repræſentatione Joſephi, de quo hæc dicuntur, quod ſit Internum, de qua prius; ex ſignificatione humi, quod ſit receptaculum veri, de qua ſupra n: 6135. 6136. 6137, hic facultas recipiendi bonum, facultas enim eſt receptibilitas, quæ inerit, ut receptaculum ſit receptaculum; facultas illa venit a bono, hoc eſt, per bonum a Domino; niſi enim a Domino influeret bonum amoris, nuſquam alicui homini foret facultas recipiendi verum nec bonum; influxus boni amoris a Domino facit ut omnia intus in homine diſponantur ad receptionem: quod facultas recipiendi bonum e naturali ſit, ſignificatur per quod humus in Ægypto eſſet, per Ægyptum enim ſignificatur naturale, quoad ſcientifica, n: 6142; ex ſignificatione Sacerdotum, quod ſit bonum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione non emere, quod ſit non appropriari ſibi facultates illas, ſicut appropriavit ſibi vera & veri bona cum receptaculis eorum, quod factum per deſolationes & ſuſtentationes, ex cauſa quia facultates illa ab ipſo, hoc eſt, ab Interno, eſſent; inde eſt, quod per ſolum humum ſacerdotum non emit, ſignificetur quod Internum e naturali comparaverit ſibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab ipſo. Cum his ita ſe habet; facultates recipiendi verum & bonum, apud hominem ſunt immediate

diate a Domino, nec aliquid opis ad illos ſibi comparandus ab homine venit; tenetur enim homo ſemper in facultate recipiendi bonum & verum, ex facultate illa eſt ei intellectus & voluntas; at quod non recipiat, eſt cum homo convertit ſe ad malum, tunc facultas quidem remanet, ſed præcluditur ei aditus ad cogitativum & ſenſitivum, quapropter facultas videndi verum & ſentiendi bonum, tantum perit, quantum homo convertit ſe ad malum, & in illo ſe confirmat vita & fide: quod homo ad facultatem recipiendi verum & bonum, nihil prorſus contribuat, notum eſt ex doctrinali in Eccleſia, quod nihil veri quod eſt fidei, & nihil boni quod eſt charitatis, veniat ab homine, ſed a Domino; at homo facultatem illam apud ſe deſtruere poteſt: inde nunc conſtare poteſt, quomodo intelligendum, quod Internum e naturali comparaverit ſibi facultates recipiendi bonum, quia illæ ab ipſo: quod e naturali dicatur, eſt quia influxus boni a Domino fit per Internum in Naturale a Domino, ibi cum comparata eſt facultas recipiendi, tunc fit influxus, nam tunc eſt receptio, videatur n: 5828. Quod per Sacerdotes ſignificentur bona, ſciendum eſt, quod bina ſint quæ procedunt a Domino, nempe Bonum & Verum; Divinum Bonum repræſentatum fuit per Sacerdotes, & Divinum Verum per Reges; inde eſt, quod per Sacerdotes ſignificentur bona, & per Reges vera: de Sacerdotio & de Regio, quæ prædicantur de Domino, videatur n: 1728. 2015 f 3670: illa bina, nempe Sacerdotium & Regium, in Eccleſia Repræſentativa Antiqua, conjuncta fuerunt in una perſona, ex cauſa, quia Bonum & Verum, quæ procedunt a Domino, unita ſunt; & quoque conjuncta in Cœlo apud Angelos: perſona, in qua illa bina in Antiqua Eccleſia conjuncta fuerunt, vocabatur Malkizedeck, ſeu Rex Juſtitiæ; quod conſtare poteſt a Malkizedeko, qui venit ad Abrahamum, de quo ita "Malkizedech Rex Schalem eduxit panem & vinum, & ille Sacerdos Deo Altiſſimo: & benedixit Abrahamo" Geneſ: XIV: 18. 19; qui quod repræſentaverit Dominum quoad utrumque, patet ex eo, quod fuit Rex & ſimul Sacerdos, & quod licuiſſet ei benedicere Abrahamo, & offerre ei panem & vinum, quæ etiam tunc temporis erant ſymbola boni amoris & veri fidei: quod repræſentaverit Dominum quoad utrumque, adhuc patet apud Davidem "Juravit Jehovah, & non pænitebit Ipſum; Tu Sacerdos in æternum, juxta modum Malkizedechi" Pſalm: CX: 6, hæc ibi de Domino dicta ſunt; juxta modum Malkizedeki eſt quod & Rex & Sacerdos, hoc eſt, in ſupremo ſenſu quod ab Ipſo procedat Divinum Bonum & Divinum Verum una. Quia Eccleſia Repræſentativa etiam inſtitueretur apud Jacobi poſteros, ſic quoque in una perſona conjunctim repræſentaretur Divinum Bonum & Divinum Verum, quæ procedunt unita a Domino; ſed propter bella, & propter idololatriam illius populi, in principio diviſa fuerunt, & qui regnabant ſuper populum, vocabantur duces, & poſtea Judices; & qui Sancta obibant, dicebantur Sacerdotes, & fuerunt ex ſemine Aharonis, ac Levitæ; at poſtea conjungebantur illa bina in una perſona, ut in Eli & in Samuele: ſed quia populus talis erat, ut apud illum non poſſet inſtitui Eccleſia Repræſentativa, ſed modo Eccleſiæ Repræſentativum, propter idololatricum quod regnabat apud illum, ideo permiſſum

erat ut ſepararentur, ac Dominus quoad Divinum Verum repræſentaretur per Reges, & quoad Divinum Bonum per Sacerdotes: quod hoc ex libito populi, non autem ex beneplacito Domini factum, conſtat ex Verbo Jehovæ ad Samulem "Obedi voci populi in omni quod dixerint ad te, quoniam non te repudiarunt, ſed Me repudiarunt, ut non regnem ſuper eos; & indicabis illis jus regis" 1 Sam: VIII: 7 ad fin: Cap: XII: 19: 20: quod bina illa non ſeparanda eſſent, erat cauſa; quia Divinum Verum ſeparatum a Divino Bono damnat unumquemvis; at Divinum verum unitum Divino Bono ſalvat; ex Vero enim Divino homo damnatus eſt ad infernum, ſed a Divino Bono eximitur inde & elevatur in Cœlum; ſalvatio eſt Miſericordiæ, ita a Divino Bono; damnatio autem eſt, cum homo renuit miſericordiam, ac ita rejicit a ſe Divinum Bonum, inde relinquitur judicio ex Vero: quod Reges repræſentaverint Divinum Verum, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. Quod Sacerdotes repræſentaverint Dominum quoad Divinum Bonum, ac inde per illos ſignificetur Bonum, conſtare poteſt ab omnibus illis in ſenſu interno quæ inſtituta ſunt de Sacerdotio, cum Aharon electus, & dein Levitæ; ut quod Summus Sacerdos ſolum intraret in Sanctum ſanctorum, ac ibi miniſtraret; quod Sancta Jehovæ pro Sacerdote eſſent, Levit: XXIII: 20. Cap: XXVII: 21: quod in terra non haberent partem & hæriditatem, ſed quod Jehovah erit pars & hæreditas eorum" Num: XVIII: 20. Deut: X: 9. Cap: XVIII: 1: quod Levitæ dati ſint Jehovæ loco primogenitorum, & quod a Jehovah dati Aharoni, Num: III: 9. 12. 13. 40 ad f. Cap: VIII: 16 ad 19: quod Sacerdos Maximus cum Levitis in medio caſtrorum eſſent, cum metabantur & cum proficiſcebantur, Num: I: 50 ad 54. Cap: II: 17. Cap: III: 23 ad 38. Cap: IV: 1 ad f. quod nullus ex ſemine Aharonis, in quo aliqua macula, accederet ad offerenda holocauſta & ſacrificia, Levit: XXI: 17 ad 20: præter plura, ut quæ Levit: XXI: 9. 10. 11. 12. 13, & alibi: hæc omnia repræſentabant in ſupremo ſenſu Divinum Bonum Domini, & inde in ſenſu reſpectivo Bonum quod amoris & charitatis: Veſtes autem Aharonis, quæ veſtes ſanctitatis vocatæ ſunt, repræſentabant Divinum Verum a Divino Bono, de quibus, ex Divina Domini Miſericordia, in explicationibus ſuper illa quæ in Exodo. Quia Verum per Reges, ac Bonum per Sacerdotes, ſignificantur, ideo Reges & Sacerdotes in Verbo pluries ſimul nominantur, ut upud Johannem "Jeſus Chriſtus fecit nos *Reges* & *Sacerdotes* Deo & Patri ſuo" Apoc: I: 6. Cap: V: 10; reges dicuntur facti ex vero quod fidei, & Sacerdotes ex bono quod charitatis, ita verum & bonum apud illos qui in Domino ſunt, conjuncta ſunt, ut ſunt in cœlo, ut ſupra dictum, hoc intelligitur per fieri reges & ſacerdotes. Apud Jeremiam "Fiet in die illo, peribit cor *regis* & principum, & obſtupeſcent *Sacerdotes*, & prophetæ admirabuntur" IV: 9. Apud Eundem "Pudefacti ſunt domus Iſraelis, ipſi *reges eorum*, principes eorum, & *ſacerdotes eorum*, & prophetæ eorum" II: 26. Apud Eundem "*Reges Jehudæ*, principes, *Sacerdotes* & prophetæ, & habitatores Hieroſolymæ" VIII: 1; in illis locis reges pro veris, principes pro primariis veris, n: 1486. 2089. 5044, ſacerdotes pro bonis, & prophetæ pro docentibus, n: 2534.

n: 2534. Præterea ſciendum, quod Joſephus humum ſacerdotum non emerit, quod id fuerit repræſentativum, quod a Domino omnis facultas recipiendi verum & bonum, patet a ſimili lege de agris Levitarum, apud Moſen "*Ager ſuburbii urbium Levitarum non vendetur, quia poſſeſſio æterna iis ille*" Levit: xxv: 34, per hoc intelligitur in ſenſu interno, quod nullus homo ſibi aliquid vindicare debeat de bono Eccleſiæ, quod eſt bonum amoris & charitatis, quia id a ſolo Domino.

6149. Quia pars ſtatuta ſacerdotibus a Pharaone, quod ſignificet quod ideo id ordinatum a naturali, quod ſub auſpicio Interni, conſtat a ſignificatione partis ſtatutæ, quod ſit ordinatum; & a repræſentatione Pharaonis, quod ſit Naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015; & quia ordinatio illa in naturali ab Interno venit, ideo adjicitur, ſub auſpicio Interni, quod etiam repræſentatum eſt per quod Joſephus eſſet dominus ſuper totam Ægyptum, & quoque ſuper domum Pharaonis, videatur n: 6145.

6150. Et comederunt partem ſtatutam ſuam, quam dederat illis Pharao, quod ſignificet quod bona non appropriaverint ſibi plus, quam ſecundum ordinationem, conſtat ex ſignificatione comedere, quod ſit appropriare ſibi, de qua n: 3168. 3513 f. 3596. 3832. 4745; & ex ſignificatione partis ſtatutæ, quod ſit ordinatum: ut mox ſupra n: 6149; ita per comedere partem ſtatutam ſignificatur, quod bona non appropriaverint ſibi plus quam ſecundum ordinationem: quod a naturali, quod repræſentatur per Pharaonem, hoc eſt, in naturali ſub auſpicio Interni, videatur etiam mox ſupra n: 6149.

6151. Propterea non vendiderunt humum ſuam, quod ſignificet quod idcirco non opus habuerint abdicare & ſubmittere illa, conſtat a ſignificatione vendere, quod ſit abdicare, de qua ſupra n: 6143, ita ſubmittere, nam quod abdicatur hoc alteri ſubmittitur; & a ſignificatione humi, nempe ſacerdotum Ægypti, quod ſit facultas recipiendi bonum in naturali, de qua etiam ſupra, n: 6148; quod *idcirco non opus haberent*, nempe abdicare & ſubmmittere illa, ſignificatur per propterea non.

6152. Et dixit Joſeph ad populum, quod ſignificet influxum Interni in vera ſcientifica, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua n: 6063, & quia prædicatur de Interno, quod Joſephus, eſt influxus, nam quod percipitur in Externo, influit ab Interno; a repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, ut ſæpe prius; & a ſignificatione populi, quod ſint vera ſcientifica, de qua n: 6146.

6153. Ecce emi vos hodie, & humum veſtram Pharaoni, quod ſignificet quod comparaverit ſibi illa, & ſubjecerit communi in naturali, quod ſub auſpicio Interni, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit appropriare & comparare, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; ex ſignificatione humi, quod ſint receptacula veri, de qua n: 6135. 6136. 6137; quod ſubjecerit illa communi in naturali, ſignificatur per quod emerit Pharaoni, per quem repræſentatur Naturale in communi, de qua n: 5460. 5799. 6015; ſub auſpicio Interni dicitur, ſecundum illa quæ ſupra, n: 6145, explicata ſunt.

6154. En vobis ſemen, & feratis humum, quod ſignificet bonum charitatis & verum fidei, quæ implantanda, conſtat a ſignificatione ſeminis, quod ſit verum ex bono, ſeu fides ex charitate, ita utrumque, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310. 3373. 3671; a ſignificatione ſerere, quod ſit implantare; & a ſignificatione humi, quod ſint receptacula, de qua n: 6135. 6136. 6137; at cum implantatum eſt verum & bonum, humus non amplius ſignificat receptaculum, ſed id quod eſt Eccleſiæ, ſicut ager, n: 566.

6155. Et erit in proventibus, quod ſignificet fructus inde, conſtat ex ſignificatione proventuum, quod ſint fructus; eſt enim meſſis, quæ provenit ex agro, fructus ejus.

6156. Et dabitis quintam Pharaoni, quod ſignificet reliquias quod illæ ad commune quod ſub auſpicio Interni, conſtat ex ſignificatione quinque & partis quintæ, quod ſint reliquiæ, de qua n: 5291. 5894; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit commune in naturali, ut ſupra n: 6153; dicitur ſub auſpicio Interni, ex cauſa de qua ſupra n: 6145: quid Reliquiæ, videatur n: 1050. 1738. 1906. 2284. 5135. 5897. 5898, quod nempe ſint bona & vera a Domino in interiori homine recondita; hæc remittuntur in exteriorem ſeu Naturalem hominem, cum is in ſtatu boni eſt, ſed illico cum is venit in ſtatum mali, retrahuntur & reconduntur; quod retrahantur & recondantur, eſt cauſa, ne miſceantur cum malis, & ſic pereant: cum homo non regenerari poteſt, tunc reliquiæ apud illum bene reſervantur in interioribus; at cum homo regeneratur, tunc illæ in tantum ab interioribus; remittuntur in exteriora, quantum regeneratur, ex cauſa, quia per regenerationem interiora conjunguntur cum exterioribus, & unum agunt; & tunc primum remittuntur ad communia, dein ſucceſſive ad particularia; inde, quia hic in ſenſu interno agitur de Regeneratione naturalis, ſciri poteſt, quid intelligitur per quod Reliquiæ illæ ad commune in naturali.

6157. Et quatuor partes vobis, quod ſignificet illa quæ nondum reliquiæ, conſtat ex ſignificatione quatuor partium, cum dicuntur de reſiduis a quinta parte, per quam ſignificantur reliquiæ, n: 6156, quod ſint illa quæ nondum reliquiæ. Per quatuor ſignificatur ſimile quod per duo, nempe quæ paria ſunt, & quæ conjuncta, n: 1686, ſicut ſunt bonum & verum; hæc cum nondum facta reliquiæ, ſignificantur hic per quatuor partes; bona enim & vera non fiunt reliquiæ, priuſquam appropriantur homini, & appropriantur homini tunc primum, cum recipiuntur ex affectione in libero.

6158. Ad ſemen agri, quod ſignificet ad nutritionem mentis, conſtat ex ſignificatione ſeminis, quod ſit verum & bonum, ita fides & charitas, de qua ſupra n: 6154; & ex ſignificatione agri, quod ſit in communi ſenſu Eccleſia, de qua n: 2971. 3766, & in particulari Eccleſia apud hominem, ita homo in quo Eccleſia, hoc eſt, qui recipit verum & bonum; is cum dicitur ager, eſt mens ejus quæ intelligitur, nam homo eſt homo non ex forma externa, ſed ex mente ſua, hoc eſt, ex intellectu & voluntate, quæ conſti-

tuunt

tuunt mentem, tum ex vero fidei & bono charitatis, quæ conſtituunt mentem adhuc interiorem; hæc, nempe mens, cum eſt in genuino ſenſu homo, nutritur & ſuſtentatur a vero & bono; & quia verum & bonum per ſemen ſignificantur, etiam per illud ſignificatur nutritio; quod etiam patet ab illis quæ mox ſequuntur "Ad cibum veſtrum, & illis in domibus veſtris, & ad cibum infantibus veſtris:" inde nunc eſt, quod ſemen agri ſit nutritio mentis.

6159. Et ad cibum veſtrum, & illis in domibus veſtris, quod ſignificet ut inde veri bonum in omnibus & ſingulis, conſtat ex ſignificatione cibi, quod cibi, quod ſit veri bonum, de qua n: 5410. 5426. 5487. 5582. 5588. 5655, & ex ſignificatione illorum qui in domibus, quod ſint omnia & ſingula boni ex vero; ita ad cibum illis in domibus, eſt veri bonum in omnibus & ſingulis. Cum hoc, quod veri bonum ſit in omnibus & ſingulis, ita ſe habet; homo, ſicut regeneratur, ita bonum ſe inſinuat in omnia & ſingula ejus, fit enim affectio boni univerſale regnans apud illum, & quod univerſaliter regnat, hoc regnat ſingulariter, hoc eſt, in omnibus & ſingulis: hoc conſtare poteſt ab affectione dominante apud unumquemvis, ea affectio, quæcunque ſit, in ſingulis ejus voluntatis adeſt, etiam in ſingulis cogitationis; & quamvis non ſemper in cogitatione adeſſe apparet, uſque tamen eſt in illa; quod non appareat, eſt, quia illis momentis induitur affectionibus, quæ per objecta inſinuantur, quæ affectiones prout exuuntur, ita ſe affectio dominans ſiſtit conſpicuam: hoc non melius conſtare poteſt, quam a ſpiritibus & angelis; ſpiritus qui mali, ſeu apud quos malum dominatur, in omnibus & ſingulis ſunt mali; etiam cum verum loquuntur & bonum agunt, nam per hæc non intendunt aliud quam decipere alios, ut credant eſſe bonos, & ſic ſub ſpecie boni fallant; hoc cum ſit, manifeſte auditur ſolum ex ſono loquelæ eorum, tum percipitur ex ſphæra eorum; Angeli in cœlo, apud quos bonum dominatur, hoc eſt, univerſaliter regnat, in omnibus & ſingulis ſunt boni, hoc eſt, apud illos bonum a Domino ex omnibus & ſingulis elucet, etiam ſi aliquid mali in externa forma faciunt, uſque eſt finis ſeu intentio ut inde bonum eveniat. Ex his conſtare poteſt, quod, ubi bonum univerſaliter regnat, in omnibus & ſingulis regnet, ſimiliter ubi malum; nam univerſale regnans exiſtit tunc primum, cum omnia & ſingula talia ſunt, & ſecundum horum quale & quantum eſt univerſale; nam quod dicitur univerſale, hoc eſt univerſale ex eo, quod ſingulariter ſit in omnibus.

6160. Et ad cibum infantibus veſtris, quod ſignificet in illis quæ ſunt innocentiæ, conſtat ex ſignificatione cibi, quod ſit veri bonum, ut mox ſupra n: 6161; & ex ſignificatione infantum, quod ſit innocentia, de qua n: 430 3183. 5608.

6161. Et dixerunt, vivificaſti nos, quod ſignificet vitam ſpiritualem non aliter nec aliunde, conſtat ex ſignificatione vivificare, quod ſit vita ſpiritualis, de qua n: 5890; quia de vivicatione ſeu regeneratione naturalis actum eſt in præcedentibus, & ibi omnis ejus proceſſus deſcriptis, qui talis & non alius eſt, idcirco additur, quod non aliter nec aliunde.

6162.

6162. Inveniamus gratiam in oculis domini, quod ſignificet voluntatem ut ita ſubjecta ſint & humiliationem, conſtare poteſt ex eo, quod verba illa, poſtquam omnia quæ illis abdicata ſunt, ſint verba agnitionis, ita quoque voluntatis quod ita ſubjecta ſint, & ſic quod ſint verba humiliationis: quod hæc inſint verbis illis, conſtat ex ſtatu, in quo tunc fuerunt, qui ſtatus etiam ex antecedentium & conſequentium ſerie patet.

6163. Et erimus ſervi Pharaoni, quod ſignificet quod proprium ſuum abdicent, & ſubmittant naturali quod ſub auſpicio Interni, conſtat ex ſignificatione ſervorum, quod ſit eſſe abſque libero ex proprio, de qua n: 5760. 5763, ita abdicari proprio; & ex ſignificatione eſſe Pharaoni, quod ſit ſubmiſſum eſſe Naturali quod ſub auſpicio Interni, de qua n: 6145.

6164. Et poſuit Joſeph ad ſtatutum, quod ſignificet concluſum ex conſenſu, conſtat ex ſignificatione ponere in ſtatutum, quod ſit concludere ex conſenſu, nam quod ponitur in ſtatutum, hoc fit ex conſenſu ab utraque parte, & refertur inter illa quæ ex pacto & ſic debito irrogata ſunt.

6165. Uſque ad diem hunc, quod ſignificet in æternum, conſtat ex ſignificatione uſque ad diem hunc, quod ſit in æternum, de qua n: 2838, 4304.

6166. Super humum Ægypti Pharaoni ad quintam, quod ſignificet reliquias, ut prius n: 6156.

6167 Solum humus ſacerdotum tantum illorum non fuit Pharaoni, quod ſignificet facultates recipiendi bonum, quod illæ immediate ab Interno, ut quoque prius n: 6148. Hæc quæ nunc de Conjunctione Naturalis cum Interno, ac ita de regeneratione ejus per media quæ ſunt iteratæ deſolationes & vivificationes, dicta ſunt, non poſſunt non obvenire homini Eccleſiæ hodie, quam ſicut non prius audita; ſed uſque ita ſe res habet, & eſt inter res notiores ſpiritibus etiam ſimplicibus in altera vita; quapropter cum legitur Verbum ab homine, illi qui in altera vita ſunt, quia in ſenſu interno Verbi ſunt, non modo percipiunt omnia, ſed inſuper inumerabilia arcana inibi vident, & talia, quæ non exprimi poſſunt ulla loquela humana; hæc quæ allata modo pauca ſunt reſpective.

6168. Verſ: 27. 28. 29. 30. 31. *Et habitavit Iſrael in terra Ægypti, in terra Goſchen, & poſſeſſionem habuerunt in illa; & fructificarunt ſe, & multiplicati valde. Et vixit Jacob in terra Ægypti ſeptendecim annis; & fuit dies Jacobi, anni vitæ ejus, ſeptem anni, & quadraginta & centum anni. Et appropinquarunt dies Iſraelis ad moriendum, & vocavit filium ſuum Joſephum, & dixit ei, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, pone quæſo manum tuam ſub femore meo, & facias mecum miſericordiam & veritatem, ne quæſo ſepelias me in Ægypto. Et cubem cum patribus meis, & feras me ex Ægypto, & ſepelias me in ſepulchro illorum; & dixit, ego faciam ſecundum verbum tuum. Et dixit, jura mihi, & juravit ei; & incurvavit ſe Iſrael ſuper caput lecti.* Et habitavit Iſrael in terra Ægypti, ſignificat quod bonum ſpirituale viveret inter ſcientifica quæ Eccleſiæ: in terra Goſchen, ſignificat in medio eorum: & poſſeſſionem habuerunt

in

in illa, ſignificat datum & ordinatum ita ab Interno: & fructificarunt ſe, & multiplicati valde, ſignificat inde bona charitatis & vera fidei: & vixit Jacob in terra Ægypti, ſignificat verum naturalis quod in ſcientificis: ſeptendecim annis, ſignificat ſtatum ibi: & fuit dies Jacobi anni vitæ illius, ſeptem anni, & quadraginta & centum anni, ſignificat ſtatum communem, & quale ejus: & appropinquarunt dies Iſraelis ad moriendum, ſignificat ſtatum mox ante regenerationem: & vocavit filium ſuum Joſephum, ſignificat præſentiam Interni: & dixit ei, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, ſignificat deſiderium: pone quæſo manum tuam ſub femore meo, ſignificat obſtrictionem ſanctam: & facias mecum miſericordiam & veritatem, ſignificat humiliationem: ne quæſo ſepelias me in Ægypto, ſignificat regenerationem non in ſcientificis: & cubem cum patribus meis, ſignificat vitam qualis Antiquis: & feras me ex Ægypto, ſignificat ut ſit elevatio ex ſcientificis: & ſepelias me in ſepulchro illorum, ſignificat talem regenerationem: & dixit, ego faciam ſecundum verbum tuum, ſignificat quod ita fiet ex Providentia a Divino: & dixit, jura mihi, ſignificat ut irrevocabile ſit: & juravit ei, ſignificat quod irrevocabile: & incurvavit ſe Iſrael ſuper caput lecti, ſignificat quod ſe verteret ad illa quæ ſunt interioris naturalis

6169. Et habitavit Iſrael in terra Ægypti, quod ſignificet quod bonum ſpirituale viveret inter ſcientifica quæ Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451; ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis ubi ſcientifica, de qua n: 5 76. 5278. 5280. 5288. 5301; quod Ægyptus ſignificet ſcientifica Eccleſiæ, videatur n: 4749. 4964. 4966. 6004.

6170. In terra Goſchen, quod ſignificet in medio eorum, conſtat a ſignificatione terræ Goſchen, quod ſit medium ſeu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068; ita in medio ſcientificorum, quia Goſchen erat optimus terræ tractus in Ægypto.

6171. Et poſſeſſionem habuerunt in illa, quod ſignificet datum & ordinatum ita ab Interno, conſtat a ſignificatione poſſeſſionis, quod ſit ſtatio vitæ ſpiritualis, de qua n: 6103; & quia Joſephus illis poſſeſſionem illam dedit, Verſ: 11, ſignificatur quod ſtatio illa data & ordinata ſit ab Interno: quod hoc ſignificetur, ſequitur ex ſerie.

6172. Et fructificarunt ſe, & multiplicati valde, quod ſignificet inde bona charitatis & vera fidei, conſtat ex ſignificatione fructificare ſe, quod ſit producere bona quæ charitatis, & ex ſignificatione multiplicare, quod ſit producere vera quæ fidei, de quibus n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847; fructificari enim dicitur a fructibus, qui in ſenſu interno ſignificant charitatis opera, & multiplicari a multitudine, quæ in ſenſu interno prædicatur de fidei veris; multum enim in Verbo dicitur de veris, magnum autem de bonis.

6173. Et vixit Jacob in terra Ægypti, quod ſignificet verum naturalis

quod

quod in ſcientificis, conſtat ex ſignificatione vivere, quod ſit vita ſpiritualis, de qua n: 5890; ex repræſentatione Jacobi, quod ſit verum naturalis, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4009. 4234. 4520. 4538; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſint ſcientifica Eccleſiæ, ut mox ſupra n: 6169.

6174. Septendecim annis, quod ſignificet ſtatum ibi, conſtat a ſignificatione ſeptendecim, quod ſit a principio ad finem, ſeu a principio ad novum, de qua n: 755. 7670, f; & a ſignificatione annorum, quod ſint ſtatus, de qua n: 487. 488. 493. 893; ita hic per ſeptendecim annos, quibus vixit Jacob in Ægypto, ſignificatur principium ſtatus vitæ ſpiritualis in naturali inter ſcientifica uſque ad finem ejus; quod omnes numeri in Verbo ſignificativi rerum ſint, videatur n: 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265.

6175. Et fuit dies Jacobi anni vitæ illius ſeptem anni & quadraginta & centum anni quod ſignificet ſtatum communem & quale ejus, conſtare poteſt ſi evolvantur numeri ſeptem, quadraginta, & centum; quid ſeptem, videatur n: 395. 433. 716. 728. 881. 5265. 5268; quid quadraginta, n: 130. 862. 2272. 2273; & quid centum, n: 1988. 2636. 4400; at numeri ita compoſiti non facile explicari poſſunt, nam plura continent, quam ut in ſummam redigi queant, & ad captum exprimi; hi numeri in communi integrum ſtatum rei per Jacobum repræſentatæ, & ejus quale, continent; hæc Angeli vident in uno complexu, ſolum a numero illo; nam omnes numeri in Verbo cadunt apud illos in ideas rerum; quod etiam patuit ex eo, quod aliquoties numeri in longa ſerie mihi viſi ſint, & tunc ab Angelis dictum, quod involvant res in ſerie, de quibus inter ſe loquuti ſunt; inde quoque Antiquiſſimi, qui ab Eccleſia cœleſti fuerunt, computum habuerunt, etiam ex numeris conſtantem, quibus res cœleſtes, non ideis mentis naturalis ita comprehenſibiles illatæ ſunt: ſed hæc poſt illorum tempora cum cœleſtium perceptione perierunt, remanente ſolum cognitione quid in communi ſignificarent numeri ſimplices, ſicut tres, ſex, ſeptem, duodecim, non ita quid numeri compoſiti: ſed hodie nec ſcitur, quod numeri in Verbo aliquid præter numerum ſignificent; quare hoc inter incredibilia forte erit.

6176. Et appropinquarunt dies Iſraelis ad moriendum, quod ſignificet ſtatum mox ante regenerationem, conſtat ex ſignificatione appropinquare, quod ſit prope eſſe, ita mox ante; ex ſignificatione dierum, quod ſint ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; ex repræſenratione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua ſupra n: 6169; & ex ſignificatione mori, quod ſit reſurgere, & excitari in vitam nempe ſpiritualem, de qua n: 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6036, ita regenerari, nam qui regeneratur, is reſurgit a morte ſpirituali, & excitatur in novam vitam.

6177. Et vocavit filium ſuum Joſephum, quod ſignificet præſentiam Interni, conſtat a ſignificatione vocare ad ſe, quod ſit præſentem ſibi ſiſtere, ita præſentia; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, ut pluries

prius, n: 6089. 6117. 6120. 6128. 6132. 6136. 6145. 6149. 6152. 6153 6156. 6163. 6167.

6178. Et dixit ei, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, quod ſignificet deſiderium, conſtat ex affectione, in qua fuit Jacob cum hæc loquutus cum Joſepho; hæc affectio ineſt huic formulæ; nam, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, eſt ſolum formula, per quam affectio, ita deſiderium voluntatis exprimitur, ut quoque ſupra n: 6162.

6179. Pone quæſo manum tuam ſub femore meo, quod ſignificet obſtrictionem ſanctam, conſtat ex ſignificatione ponere manum ſub femore, quod ſit obſtrictio per id quod eſt amoris conjugialis ex omni potentia, per manum enim ſignificatur potentia, n: 878. 3091. 4931 ad 4937. 5338. 5544; & per femur id quod eſt amoris conjugialis, de qua n: 3021. 4277. 4280. 4575. 5050 ad 5062. Conjugiale in ſupremo ſenſu eſt Unio Divini & Divini Humani in Domino; inde eſt unio Divini Boni & Divini Veri in cœlo, nam quod procedit a Domino, eſt Divinum Verum ex Divino Bono, inde Cœlum eſt Cœlum, & vocatur conjugium, eſt enim Conjunctio Boni & Veri ibi, quæ procedunt a Domino, quæ id faciunt; & quia Dominus eſt Bonum ibi, & Cœlum eſt Verum inde, idcirco Dominus in Verbo vocatur ſponſus, & Cœlum tum Eccleſia vocatur ſponſa, nam Bonum & Verum faciunt conjugium, & illorum conjunctio eſt quæ intillegitur per Conjugiale; inde patet, quam ſanctum fuerit obſtringi per conjugiale, quod ſignificabatur per ponere manum ſub femore: ex illo conjugio, nempe Boni & Veri, deſcendit amor genuinus conjugialis, de quo & de cujus ſanctitate, videatur n: 2727 ad 2759.

6180. Et facias mecum miſericordiam & veritatem, quod ſignificet humiliationem, conſtat ex ſignificatione facere miſericordiam, quod ſit bonum amoris & ex ſignificatione facere veritatem, quod ſit verum fidei, de quibus ſequitur; ea verba cum dicuntur, ſunt verba ſupplicationis, ita humiliationis. Quod facere miſericordiam ſit bonum amoris, eſt quia omnis miſericordia eſt amoris, qui enim in amore aut charitate eſt, is quoque in miſericordia eſt; & tunc fit amor & charitas apud eum miſericordia, cum proximus in egeſtate aut miſeria eſt, & in eo ſtatu ei opem fert; inde eſt, quod per miſericordiam ſignificetur bonum amoris: quod facere veritatem, ſit verum fidei, eſt quia omne verum eſt fidei, ideo etiam per eandem vocem in Lingua originali ſignificatur fides. Quia bonum amoris & verum fidei ſunt conjunctiſſima, ac unum non datur abſque altero, ideo fuit hoc formula ſolennis apud Antiquos, quia illis notum fuit, quod bonum amoris inſeparabile eſſet a vero fidei; & quia ita, bina illa in Verbo pluries conjunctim dicuntur, ut in Exodo " Jehovah magnus *Miſericordia & Veritate*" xxxiv: 6. In Libro Secundo Samuelis " David dixit ad viros Jabeſch, faciat Jehovah vobiſcum *Miſericordiam & veritatem*" ii: 5. 6. Et ibidem " David ad Itthæum Gitthæum; revertere & reduc fratres tuos tecum cum *Miſericordia & Veritate*" xv: 20. Apud Hoſcheam " Lis Jehovæ cum habitatoribus terræ, quia *non Veritas & non Miſericordia*, & non cognitio Jehovæ in terra" iv: 1. Apud Davidem " Omnes viæ Jehovæ

 Miſeri-

Miſericordia & *Veritas* cuſtodientibus fædus Ipſius" Pſalm: XXIV: 10. Apud Eundem "Jehovah non prohibebis a me miſericordias tuas, *Miſericordia tua* & *Veritas tua* perpetuo cuſtodient me" Pſalm: XL: 12. Apud Eundem "*Miſericordias Jehovæ* æternas canam, in generationem & generationem *Veritatem tuam* ore meo: quoniam dixi, in æternum *Miſericordia* ædificabitur, in ipſis cœlis confirmabis *Veritatem* tuam. Juſtitia & Judicium fulcrum throni tui, *Miſericordia* & *Veritas* conſiſtunt ante facies tuas" Pſalm: LXXXIX: 2. 3. 10. Et præterea apud Davidem, Pſalm: XXVI: 3. Pſalm: XXXVI: 6. Pſalm: LVII: 4. 11. Pſalm: LXI: 8. Pſalm: LXXXV: 11. Pſalm: LXXXVI: 15. Pſalm: LXXXIX: 25. 34. Pſalm: XCII: 3.

6181. Ne quæſo ſepelias me in Ægypto, quod ſignificet regenerationem non in ſcientificis, conſtat ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit reſurrectio & regeneratio, de qua n: 2916. 2917. 4621. 5551; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua ſæpius prius: quid ſit regeneratio non in ſcientificis, videatur in mox ſequentibus, n: 6183.

6182. Et cubem cum patribus meis, quod ſignificet vitam qualis Antiquis, conſtat ex ſignificatione cubare, quod ſit vita, cubare enim hic eſt ſepeliri apud illos, & quia ſepeliri eſt reſurrectio & regeneratio, eſt cubare apud illos, vita, nam reſurrectio eſt in vitam, ſimiliter regeneratio; & ex ſignificatione patrum, quod ſint illi qui ab Antiqua & ab Antiquiſſima Eccleſia, de qua n: 6075, ita Antiqui.

6183. Et feras me ex Ægypto, quod ſignificet ut ſit elevatio ex ſcientificis, conſtat ex ſignificatione ferre me, quod ſit elevatio, nam ab Ægypto ad terram Canaan dicitur aſcendere, per quod ſignificatur elevatio, n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817. 6007, ita per ferre illuc ex Ægypto; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua prius. Quid ſit elevatio a ſcientificis, paucis dicendum eſt; Regeneratio Naturalis fit per inſinuationem vitæ ſpiritualis a Domino per Internum hominem in ſcientifica ibi; de hac inſinuatione actum eſt in hoc Capite; at cum homo ita regeneratus eſt, ſi talis eſt, ut alterius regenerari poſſit, elevatur inde ad Interius Naturale, quod ſub auſpicio immediato Interni eſt; at ſi homo non talis eſt, tunc vita ejus ſpiritualis eſt in exteriori naturali: elevatio fit per abductionem a ſenſualibus & ſcientificis, ita per elevationem ſupra illa; & tunc homo in ſtatum interioris cogitationis & affectionis pervenit, ita interius in cœlum: qui in hoc ſtatu ſunt, in Eccleſia interna ſunt, at qui in priori ſtatu, in Eccleſia Externa, & hi repræſentantur per Jacobum, at illi per Iſraelem; ut itaque Jacob ſit Iſrael, & ſic per illum ut Iſraelem repræſentetur bonum ſpirituale quod eſt in interiori naturali, ita Eccleſia ſpiritualis interna, hæc dicta ſunt.

6184. Et ſepelias me in ſepulchro illorum, quod ſignificet talem regenerationem, conſtat ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit regeneratio, de qua re ſupra n: 6181, ita ſepeliri in ſepulchro illorum ſeu in eodem ſepulchro, eſt regeneratio talis.

6185. Et dixit, ego faciam ſecundum verbum tuum, quod ſignificet

quod

quod ita fiet; conſtat ex ſignificatione facere ſecundum verbum alicujus, quod ſit quod ita fiet; quod addatur ex Providentia a Divino, eſt quia Abrahamus, Jiſchakus, & Jacobus, repræſentabant tria, ſed quæ unum faciunt; in ſupremo ſenſu, in Domino Abrahamus repræſentabat Ipſum Divinum, Jiſchakus Divinum Rationale, & Jacobus Divinum Naturale, n: 3305 f. 4615. 6098; & in ſenſu reſpectivo apud hominem, Intimum quod eſt bonum cœleſte, interius quod eſt bonum ſpirituale, & Exterius quod eſt bonum naturale: hæc ſignificantur per tres illos in uno ſepulchro, quia per ſepulchrum ſignificatur reſurrectio in vitam, & regeneratio, n: 2916. 2917. 4621. 5551.

6186. Et dixit jura mihi, quod ſit ut irrevocabile ſit, conſtat ex ſignificatione jurare, quod ſit confirmatio irrevocabilis, de qua n: 2842.

6187. Et juravit ei, quod ſignificet quod irrevocabile, conſtat ex ſignificatione jurare, quod ſit irrevocabile, ut nunc ſupra n: 6186.

6188. Et incurvavit ſe Iſrael ſuper caput lecti, quod ſignificet quod ſe verteret ad illa quæ ſunt interioris naturalis, conſtat ex ſignificatione incurvare ſe, quod hic ſit vertere ſe; & ex ſignificatione lecti, quod ſit naturale, de qua ſequitur, ita caput lecti eſt quod in naturali eſt ſuperius, hoc eſt, interius, nam per caput in Verbo, ubi nominatur, ſignificatur interius, & hoc reſpective ad corpus, quod eſt exterius. Per quod ſe verteret ad illa quæ ſunt interioris naturalis, ſignificatur quod Verum naturale, quod Jacob, elevaretur ad bonum ſpirituale, quod Iſrael, ſecundum illa quæ ſupra n: 6183, dicta & explicata ſunt. Quod Lectus ſit Naturale, eſt quia Naturale infra rationale eſt, & ei inſervit inſtar lecti, rationale enim velut cubat ſuper naturali, & quia Naturale ita ſubſtratum eſt, ideo vocatur lectus; ut quoque apud Amos "Sicut eripuit paſtor ex ore leonis duo crura, aut particulam auris, ſic eripientur filii Iſraelis habitantes in Samaria, *in angulo lecti*, & *in extremitate ſpondæ*" III: 12, in angulo lecti pro in infimo naturalis; & in extremitate ſpondæ, pro in ſenſuali; per populum enim Iſraelem, cui metropolis erat Samaria, repræſentabatur Regnum Domini ſpirituale, de hoc dicitur, ſicut de parte Iſraele hic, quod ſit ſuper caput lecti, nam bonum ſpirituale, quod per patrem Iſraelem repræſentatur, eſt caput lecti; cum autem inde ſe convertunt ad illa quæ ſunt infimi Naturalis, & quæ ſunt ſenſualis, tunc dicitur quod ſint in angulo lecti & in extremitate ſpondæ. Apud Eundem "Qui cubant *ſuper lectis eboris*, & extendunt ſe *ſuper ſpondis ſuis*; ſed ſuper confractione Joſephi non afficiuntur dolore" VI: 4. 6, lecti eboris ſunt voluptates infimi naturalis, quæ ſunt ſuperbientium; non ſuper confractione Joſephi affici dolore, pro nihil curare, quod bonum ab Interno diſſipatum ſit. Apud Davidem "Si intravero intra tentorium domus meæ, ſi *aſcendero ſuper ſpondam ſtrati mei*" Pſalm CXXXII: 3, tentorium domus meæ pro ſancto amoris, n. 414. 1102. 2145. 2152. 3312. 3391. 4128. 4599; aſcendere ſuper ſpondam ſtrati, pro ſuper naturale ad verum quod ex bono amoris: quod intrare intra tentorium domus, & aſcendere ſuper ſpondam ſtrati, ſit propheticum, quod abſque ſenſu interno non poteſt ſciri, cuivis poteſt conſtare.

Continuatio de Influxu & de Commercio Animæ & Corporis.

6189. *QUOD bini Angeli e Cœlo, ac bini ſpiritus ab inferno, apud hominem ſint, & quod inde ei communicatio cum utroque, & quoque quod inde ei liberum ſe vertere ad unum aut ad alterum, ad finem Capitum* XXIV *&* XLV, *oſtenſum eſt: at quod influant apud hominem omnia & ſingula ſecundum liberum ejus, malum ab Inferno, & bonum e Cœlo, hoc eſt, per Cœlum a Domino, eſt quod homo neſcit, & idcirco forte vix credet.*

6190. *Quia agitur de Influxu, & is tam ſæpe nominatur, in antecesſum eſt dicendum, quid Influxus: quid per Influxum ſpiritualem intelligitur non melius conſtare poteſt, quam per Influxus naturales, qui exiſtunt & apparent in mundo; ſicut per influxum caloris a ſole in omnia telluris, cum omni varietate ſecundum anni tempora & telluris climata; & per influxum lucis in eadem, etiam cum omni varietate ſecundum tempora dierum & quoque annorum, diverſimode etiam ſecundum climata. Ex Influxu Caloris a ſole in omnia telluris, unde vita vegetativa, & ex Influxu Lucis in eadem, unde adjutorium vitæ illius, & quoque colores & pulchritudinum apparentiæ, ſimiliter ex Influxu ejuſdem Caloris in Corporis noſtri ambitum, tum Lucis in oculum, pariter ex Influxu Soni in aurem, & ex parilibus aliis, comprehendi poteſt, quid Influxus vitæ a Domino, Qui eſt Sol cœli, a Quo Calor Cœleſtis qui eſt bonum amoris, & Lux Cœleſtis quæ eſt verum fidei; Influxus horum etiam manifeſte ſentitur, Calor enim Cœleſtis qui eſt amor, facit calorem vitalem qui eſt in homine, & Lux cœleſtis quæ eſt fides, facit ejus intellectum, nam verum quod fidei, quod procedit a Domino, illuſtrat ejus Intellectuale; ſed utrumque cum multa varietate, nam ſe habent ſecundum receptiones ab homine.*

6191. *Quod homo per Angelos & Spiritus regatur a Domino, ex tam manifeſta experientia mihi ſcire datum eſt, ut de eo ne quidem minimum dubii relictum ſit; nam nunc per plures annos, omnes meæ cogitationes & omnes meæ affectiones quoad omnium ſingulariſſima mediis ſpiritibus & angelis influxerunt; hoc datum eſt tam evidenter*

ter percipere, ut nihil evidentius, percepi enim, vidi, & audivi, quinam eſſent, quales eſſent, & ubinam eſſent; & cum in cogitationem aut voluntatem aliquid adverſum incideret, cum illis loquutus ſum, & illos increpavi; & quoque animadverti, quod potentia infundendi talia illis refrænata ſit ab Angelis, ut & quomodo, & quoque ſæpe quod abacti; & cum abacti ſunt, quod loco eorum novi adfuerint, a quibus iterum Influxus; tum appercipere datum eſt, unde illi ſpiritus, ſeu quarum ſocietatum ſubjecta eſſent; data etiam fuit ſæpe cum ipſis illis ſocietatibus copia loquendi: & tametſi omnia quoad ſingulariſſima cogitationum & affectionum per ſpiritus & Angelos influebant, uſque tamen cogitavi ſicut prius, & volui ſicut prius, & converſatus cum hominibus ſicut prius, a nemine aliqua differentia a vita priore obſervata: ſcio quod tale vix aliquis credat, ſed uſque eſt veritas æterna.

6192. *Oſtenſum mihi ad vivum eſt, quomodo ſpiritus influunt apud hominem; cum veniunt ad illum, induunt omnia ejus memoriæ, ita omnia quæ homo ab infantia didicit & imbuit, & ſpiritus hæc putant eſſe ſua, ita agunt quaſi hominem apud hominem; ſed non ulterius intrare apud hominem eis licet, quam ad interiora ejus quæ ſunt cogitationis & voluntatis, non autem ad exteriora, quæ ſunt actionum & loquelæ; hæc enim per influxum communem a Domino abſque particularium ſpirituum & angelorum mediatione, actum conſequuntur: at ſpiritus tametſi agunt hominem apud hominem quoad illa quæ ſunt ejus cogitationis & voluntatis, uſque tamen non ſciunt quod ſint apud hominem; ex cauſa quia poſſident omnia ejus memoriæ, & credunt quod illa non alterius ſed ſua ſint; & quoque ex cauſa, ne lædant hominem; nam niſi ſpiritus qui apud hominem ab inferno, crederent eſſe ſua, conarentur omni modo hominem quoad corpus & quoad animam perdere; nam hoc eſt ipſum jucundum infernale.*

6193. *Quia Spiritus ita poſſident omnia quæ cogitationis & voluntatis hominis ſunt, & angeli quæ adhuc interiora ſunt, & ſic homo illis conjunctiſſimus eſt, idcirco homo non aliter appercipere & ſentire poteſt, quam quod ipſe ſit qui cogitat & vult: ſe enim ita habet cum communicationibus in altera vita, in ſocietate, ubi ſimiles, quiſque credit eſſe ſuum, quod eſt alterius; quapropter boni, cum in ſocietatem cœleſtem veniunt, illico in omnem intelligentiam & ſapientiam illius ſocietatis intrant, uſque adeo ut non aliter ſciant quam quod illa in ſe ſint; ita quoque ſe habet cum homine, & cum ſpiritu apud illum. Quæ a ſpiritibus ab inferno influunt, ſunt mala & falſa, at quæ ab*

Angelis

Angelis e cœlo, ſunt bona & vera; ita per influxus ſibi oppoſitos tenetur homo in medio, ita in libero. Quæ influunt ab Angelis, quia per interiora magis, non ita ad ſenſum externum apparent, ſicut quæ a malis ſpiritibus. Angeli etiam ſunt tales, ut nequaquam audire velint, quod influxus boni & veri ſint a ſe, ſed quod ſint a Domino, indignantur ſi cogitatur aliter, nam illi ſunt in perceptione manifeſta quod ita ſit, & nihil plus amant, quam quod non a ſe velint & cogitent, ſed a Domino: at viciſſim mali ſpiritus iraſcuntur, ſi illis dicitur quod non cogitent & velint ex ſe, quia hoc eſt contra jucundum amorum illorum; & magis cum dicitur, quod vita non ſit in illis, ſed quod influat; hoc cum illis per vivam experientiam oſtenditur, quod ſæpe factum eſt, tunc quidem fatentur quod ita ſit, nam loqui contra experientiam non poſſunt, at uſque poſt aliquam moram negant, nec tunc volunt ut id amplius confirmetur ab experientia.

6194. *Aliquoties contigerat, quod cogitaverim mecum, & quoque quod loquutus cum aliis abſque reflectione quod ſpiritus adeſſent qui excitarent, ſed illico poſt alloquebantur me ſpiritus, & narrabant ſtatum in quo tunc fuerunt, quod nempe non aliter ſcirent quam quod ii eſſent qui cogitarent, & quidem apud me ita, quod proximi crederent ſe eſſe prorſus qui cogitabant, remotiores autem minus, & qui adhuc remotiores adhuc minus: & quoque oſtenſum, quænam ſocietates in ſpiritus, ut in ſua ſubjecta, influerent.*

6195. *Fuerunt ſpiritus diu apud me, non ita boni nec ita mali, paulo ſupra caput, potuerunt influere penitus in affectiones, & quia hoc volebant, etiam per moram intrarunt, & ſe ligaverunt mecum ita, ut videretur ſicut vix poſſent ſeparari; loquutus ſum cum illis de ea re, & quod opporteat ut ſeparentur, ſed non potuerunt; cum id tentabant, & ſe ſeparabant paulum, tunc cogitationes meas ita hebetabant, ut non niſi quam confuſe & abrupte cogitare poſſem, & ſentiebatur in capite meo dolorificum, quale illis qui in deliquium cadunt. Inde patuit, quomodo amores conjungunt, & quod inde conjunctio omnium in altera vita; quapropter ſpiritus qui intrant in ipſas affectiones, poſſident alterum; ſicut etiam fit in mundo, cum homo favet alterius amori; at vera non conjungunt, ſed affectiones veri. Inde conſtare mihi potuit, quomodo homo conjungitur vel cum cœlo vel cum inferno, quod nempe per amores, per amores ſui & mundi cum inferno, at per amores proximi & Dei cum cœlo. Tum quoque conſtabat, quod homo ligatus inferno nuſquam poſſit ſolvi inde, niſi per Divina media a Domino, quod etiam oſtenſum ab illis qui mecum ligati fuerunt*

runt modo per leves affectiones, ab illis ſolutus ſum non niſi quam per intermedios amores, per quos cum aliis conjungebantur per gradus; & ſicut ſeparabantur, ita apparuerunt elongari a me verſus ſiniſtrum antrorſum; & obſervata eſt ſeparatio per mutatione ſtatus affectionum, nam ſicut affectiones mutabantur, ita recedebant. Inde etiam patet, unde apparentiæ diſtantiarum in altera vita.

6196. *Quod ſpiritus aſſocientur homini ſecundum ejus amores, ex multiplici experientia mihi notum factum eſt; ut primum cœpi aliquid impenſe amare, ſpiritus aderant qui in tali amore eſſent, nec removebantur priuſquam amor ceſſavit.*

6197. *Quoties aliquid in cogitationem & in deſideria voluntatis inciderat, quod non ſcivi unde illud, toties cum id volui ſcire, mihi oſtenſum eſt, unde, nempe a quibus ſocietatibus, & quandoque per quos ſpiritus qui ſubjecta; & quoque tunc loquuti ſunt mecum, & faſſi quod id cogitaverint, & quoque quod ſciverint, quod illud influeret apud me, & mihi appareret ſicut in me. Doloſi qui ſupra caput directe apparent, influxerunt apud me quandoque tam ſubtiliter, ut neſcirem unde eſſet, & quoque ut vix aliter perciperem, quam quod illud quod influebat, eſſet in me & a me, ut familiare eſt aliis; ſed quia pro certo ſciebam quod aliunde, data eſt mihi perceptio a Domino tam exquiſita, ut apperciperem ſingulos eorum influxus, tum ubinam eſſent, & quinam eſſent; cum hoc animadverterent, indignati ſunt valde, imprimis quod reflecterem ſuper id quod ab illis; reflectio illa influebat per Angelos. Doloſi illi imprimis inſinuabant talia quæ erant contra Dominum; & tunc quoque reflectere dabatur ſuper id, quod nullus in inferno agnoſcat Dominum, ſed quod contra. Illum contumelioſi ſint, quantum eis licet; at quod non illibenter audiant nominari Patrem creatorem univerſi; inde, ut ex indicio perquam manifeſto, patere poteſt, quod Dominus ſit Qui regit univerſum Cœlum, ſicut Ipſe docet apud Matthæum "Data eſt Mihi omnis poteſtas in Cœlo & in terra."* XXVIII: 18; *& quod Domino oppoſiti ſint, quia oppoſiti ſunt Cœlo, ubi Dominus eſt omne in omnibus.*

6198. *Fuerunt ſpiritus apud me, qui putaverunt quod ipſi eſſent qui viverent, & non mihi aliunde vita quam ab illis, ſic ut illi eſſent ego; ſed cum illis dictum eſt, quod ſpiritus ſeparati eſſent, & quod etiam ego eſſem ſpiritus quoad interiora, hoc non potuerunt credere; ut ſcirent, ſeparati ſunt, & ſic oſtenſum, quod ſpiritus per ſe eſſent; ſed uſque non volebant credere, inſtabant pertinaciter; aberant per tempus, & cum redibant, in ſimili perſuaſione fuerunt. Inde quoque conſtare*

poteſt,

poteſt, quod ſpiritus non aliter ſciant, quam quod ſua ſint quæ apud hominem. Sed tales, qui ita pertinaciter credunt, non admittuntur facile ad homines, quia ægre poſſunt ſeparari: ſimile quidem inditum eſt cæteris ſpiritibus, ob cauſam ut inſerviant homini, ſed cum differentia.

6199. *Alius ſpiritus etiam putabat quod is eſſet ego, uſque adeo ut crederet, cum loqueretur mecum lingua mea vernacula, quod is loqueretur ex ſua, dicens quod illa lingua eſſet ſua; ſed oſtenſum, quod lingua ſpiritibus propria prorſus alia ſit, & quod ſit lingua univerſalis omnium, & ex illa influant ideæ in meam vernaculam, & ſic loquantur, non ex ſe ſed in me; & quod hoc indicium ſit, quod non ſolum in illa quæ ſunt hominis veniant, ſed etiam quod putent illa eſſe ſua.*

6200. *Quia continue nunc per novem annos in conſortio cum ſpiritibus & Angelis fui, ſedulo obſervavi, quomodo cum influxu ſe habet. Cum cogitavi, apparuerunt ideæ materiales cogitationis quaſi in medio cujuſdam undæ, & obſervatum, quod unda illa non aliud eſſet, quam talia quæ adjuncta ſunt rei illi in memoria, & quod ſic cogitatio plena ſpiritibus appareat; ſed quod ad ſenſum hominis tunc non aliud veniat quam quod in medio eſt, & ſicut materiale apparuit: aſſimilavi undam illam circumcirca alis ſpiritualibus, per quas, res quæ cogitatur, elevatur e memoria: inde eſt homini apperceptio rei. Quod in undante illa materia circumcirca, fuerint innumera rei convenientia, conſtare mihi potuit ex eo, quod ſpiritus, qui in ſubtiliori ſphæra, inde ſciverint omnia illa, quæ ego de illa re uſquam noveram; & ſic quod plene hauriant & induant omnia quæ hominis ſunt; ac genii, qui ſolum ad cupiditates & affectiones attendunt, illa quæ amorum ſunt. Sit exemplum illuſtrationi, cum de homine mihi noto cogitavi, tunc illius idea, qualis apparet cum coram homine ille nominatur, ſiſtebatur in medio, ſed circumcirca, ſicut undans volatile, omnia quæ de illo ſciveram & cogitaveram a pueritia; inde ille totus, qualis in mea cogitatione & affectione fuit, apud ſpiritus momento apparuit: etiam cum de aliqua urbe cogitavi, tunc ex undante illa ſphæra circumcirca ſpiritus ſciebant momento omnia quæ vidi, & de ea novi: ita quoque ſe habuit cum rebus ſcientiæ.*

6201. *Ita apparuit cogitatio apud ſpiritus, cum paulo ſubductus fui a ſenſualibus, cum autem cogitatio fuit in ſenſualibus; tunc tale undans non apparuit, ſed erat materiale omne, & non abſimile viſuali externo; hoc dicitur in ſenſuali cogitare; at cum interius cogitatur, dicitur ſubduci a ſenſualibus; quod homo ſubduci*

queat

queat a ſenſualibus, Antiquis notum fuit, quare etiam de illo ſtatu aliqui eorum ſcripſerunt: illi qui in illa cogitatione ſunt, vocantur ſenſuales; ac illis adjuncti ſunt ſpiritus ſimiles; hi ſpiritus vix plura capiunt apud hominem, quam quæ etiam ad hominis ſenſationem perveniunt; nam ſunt craſſiores reliquis. Obſervatum eſt, quod, cum homo in ſenſuali eſt, & non inde elevatus, non cogitat aliud quam quod corporis & mundi eſt, & quod nunc nihil ſcire velit de illis quæ ſunt vitæ æternæ, imo quod averſetur audire de illa. Ut ſcirem, quod res ita ſe habeat, aliquoties in ſenſuale demiſſus fui, & illico tunc obvenerunt talia; & quoque tunc ſpiritus, qui in craſſiore illa ſphæra, infuderunt turpia & ſcandaloſa; ſed ut primum a ſenſuali ſubductus ſum, talia diſſipabantur. In ſenſuali vita ſunt plerique qui voluptatibus corporeis indulgent, tum qui prorſus rejecerunt cogitare ultra quam vident & audiunt; & magis qui rejecerunt cogitare de vita æterna: quapropter tales hæc & illa vilipendunt, & cum audiunt talia nauſeant. Hodie in altera vita abundant tales ſpiritus, veniunt enim ex orbe turmæ eorum, & influxus ab illis apud hominem eſt, ut indulgeat genio, & vivat ſibi & mundo, non autem aliis, niſi quantum illi ſibi & ſuis voluptatibus favent. Ut homo ab illis elevetur, cogitabit de vita æterna.

6202. *Obſervatus etiam eſt alius influxus, qui non fit per ſpiritus qui apud hominem, ſed per alios, qui e ſocietate quadam infernali in ſphæram vitæ hominis emittuntur; hi inter ſe de talibus quæ homini adverſa ſunt loquuntur, inde communiter influit incommodum, injucundum, triſte aut anxium cum multa varietate; tales ſæpius fuerunt apud me, & percepti in provincia ventriculi qui infuderunt anxietates, præter quod ſcirem unde illæ eſſent; ſed toties detecti ſunt, & tunc audivi quod inter ſe loquuti ſunt, quæ fuerunt talia quæ affectionibus meis adverſa fuerunt; avari in eadem regione quandoque apparuerunt, ſed paulo ſuperius, & infuderunt anxium ex cura futuri; & quoque datum eſt increpare illos, & illis dicere, quod referant talia in ventriculo, quæ indigeſta ſunt, male olent, ita quæ nauſeabunda ſunt; vidi etiam quod abacti, & cum abacti ſunt, anxium prorſus ceſſavit; & hoc aliquoties, ut pro certo ſcirem quod inde. Talis eſt influxus apud illos, qui ex nulla cauſa anxietate melancholica premuntur; & quoque apud illos qui in tentatione ſpirituali ſunt, aſt tunc tales non modo influunt in communi, ſed etiam ſpiritus infernales in particulari excitant mala quæ homo egerat, ac pervertunt & ſiniſtre explicant bona, cum quibus tunc pugnant angeli: in talem ſtatum*

 venit

venit homo, qui regeneratur, per quod demittatur in proprium ſuum; & hoc fit cum in mundana & corporea ſe nimis immergit, cumque ad ſpiritualia elevandus eſt.

6203. *Cum origine influxus mali ab inferno ita ſe habet, cum homo primum ex conſenſu, dein ex propoſito, demum ex jucundo affectionis in malum ſe conjicit, tunc aperitur infernum quod in tali malo eſt, nam ſecundum mala, & omnes eorum varietates, inter ſe diſtincta ſunt inferna, & dein fit ab illo inferno etiam influxus, cum homo ita in malum venit, inhæret illud, nam infernum, in cujus ſphæra tunc eſt, in ipſo ſuo jucundo eſt, cum in ſuo malo; quapropter non deſiſtit, ſed contumaciter inſiſtit, & facit ut homo primum per vices, & dein quoties aliquid affine obvenit, de eo cogitet, & tandem fit apud illum univerſaliter regnans; & cum hoc fit, tunc conquirit talia quæ confirment quod malum non ſit, & hoc uſque ut ſibi ipſi prorſus perſuadeat, & tunc, quantum poteſt, vincula externa amovere ſtudet, & facit licita & ingenioſa, & tandem etiam decora & honeſta, ſicut adulteria, furta per artes & dolos, arrogantiæ & jactationis variæ ſpecies, aliorum contemtus, vituperationes, perſequutiones ſub ſpecie juſti, & ſimilia: ſe habent illa ſicut furta manifeſta, quæ cum homo bis aut ter ex propoſito committit, quod dein non queat ab illis deſiſtere; inhærent enim continue ejus cogitationi.*

6204. *Præterea ſciendum, quod malum quod intrat in cogitationem nihil noceat homini, quia a ſpiritibus ex inferno continue infunditur malum, & repellitur continue ab angelis, at cum malum intrat in voluntatem, tunc nocet, nam tunc quoque abit in actum quoties externa vincula non detinet: malum in voluntatem intrat per detentionem in cogitatione, per conſenſum, imprimis per actum & & inde jucundum.*

6205. *Sæpe obſervatum eſt, quod ſpiritus mali imprimis induant hominis perſuaſiones & cupiditates, & cum illas induunt, quod hominem regant ex imperio, nam qui infert ſe in hominis cupiditates & in ejus perſuaſiones, is ſibi ſubjicit hominem, & illi ſibi ſervum facit; at influxus per angelos, fit ſecundum hominis affectiones, quas leniter ducunt, & flectunt ad bonum, & non frangunt; ipſe influxus eſt tacitus, vix perceptibilis, nam eſt in interiora; & continue per liberum.*

6206. *Porro ſciendum, quod omne malum influat ab inferno, & omne bonum per cœlum a Domino; quod autem malum approprietur homini*

mini, eſt cauſa, quia homo credit & perſuadet ſibi, quod id cogitet & faciat a ſe, ita id ſuum facit; ſi crederet ſicut res ſe habet, tunc non appropriaretur ei malum, ſed appropriaretur ei bonum a Domino, nam tunc illico cum influeret malum, cogitaret quod eſſet a malis ſpiritibus apud illum, & cum hoc cogitaret, angeli averterent & rejicerent illud, nam angelorum influxus eſt in id quod homo ſcit & credit, non autem in id quod homo non ſcit & non credit, non enim alibi figitur, quam ubi eſt aliquid apud hominem. Cum homo ſic appropriat ſibi malum, comparat ſibi ſphæram iſtius mali, quæ ſphæra eſt cui adjungunt ſe ſpiritus ab inferno, qui in ſimilis mali ſphæra ſunt, nam ſimile ſimili conjungitur. Sphæra ſpiritualis apud hominem aut ſpiritum, eſt exhalatio effluens a vita amorum ejus, ex qua cognoſcitur ad diſtantiam qualis eſt; ſecundum ſphæras conjunguntur omnes in altera vita, etiam ſocietates inter ſe; & quoque diſſociantur, nam ſphæræ oppoſitæ collidunt & ſe mutuo repellunt; inde ſphæræ amorum mali omnes in inferno ſunt, & ſphæræ amorum boni omnes in cœlo ſunt, hoc eſt, ii qui in illis ſunt.

6207. *Angelorum influxus eſt imprimis in conſcientiam hominis, ibi eſt planum in quod operantur; hoc planum eſt in interioribus hominis. Conſcientia eſt duplex, interior & exterior, Conſcientia interior eſt boni & veri ſpiritualis, Conſcientia exterior eſt juſti & æqui; hæc Conſcientia datur hodie apud plures, ſed interior apud paucos; at uſque qui illa Conſcientia gaudent, ſalvantur in altera vita; ſunt enim tales, ut ſi contra bonum & verum, aut contra juſtum & æquum agunt, angantur & crucientur intus, non quod inde honor aut lucrum aut fama pereat, ſed quia contra bonum & verum, aut juſtum & æquum egerant. Aſt ubi hæ conſcientiæ non ſunt, eſt infimum quoddam quod aliquoties mentitur conſcientiam, nempe ut verum & bonum, ac æquum & juſtum faciant non ex amore illorum, ſed propter ſe, ſuum honorem & lucrum; hi quoque anguntur & cruciantur, cum adverſa illis obveniunt; ſed hæc conſcientia eſt nulla conſcientia, quia eſt amoris ſui & mundi, & in illa nihil eſt de amore Dei & proximi, quare in altera vita nec apparet. Qui tales ſunt, etiam poſſunt officiis eminentioribus fungi, ſicut illi qui genuina conſcientia gaudent, nam in forma externa faciunt ſimilia, ſed ſui honoris & famæ cauſa; quo itaque plus horum jacturam timent, eo melius munera publica ad favorem proximi & patriæ obeunt; at qui non timent jacturam illorum, ſunt in republica prorſus rejectibilia membra. Qui in falſa hac conſcientia ſunt, ne quidem ſciunt quid Conſcientia, & cum audiunt ab aliis quid ſit, irrident, & credunt ſimplicita-*

tatis eſſe aut ægritudinis animi. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur quomodo cum influxu ſe habet, quod nempe conſcientia ſit planum in quod angeli influant, & quidem in affectiones boni & veri, a justi & æqui ibi, ac ſic teneant hominem vinctum, at uſque in libero.

6208. *Sunt plures qui gaudent bono naturali ex hæreditario, ex quo jucundum habent in benefaciendo aliis, ſed non ex Verbo, aut doctrina Eccleſiæ, aut ex ſuo religioſo, imbuti principiis inde faciendi bonum, ita nec donari potuerunt aliqua conſcientia, nam hæc non venit ex bono naturali aut hæreditario, ſed ex doctrina veri & boni, & vita ſecundum illam: tales cum in alteram vitam veniunt, mirantur quod in cœlum non recipiantur, dicentes quod vitam bonam agerint, ſed illis dicitur quod vita bona ex naturali ſeu hæriditario non ſit vita bona, ſed ex illis quæ ſunt doctrinæ boni & veri ac inde vitæ, per hæc principia habent ſibi impreſſa de vero & bono, & accipiunt conſcientiam, quæ planum eſt in quod influat cœlum. Ut ſciant quod ita ſe res habeat mittuntur in ſocietates varias, & tunc patiuntur ſe abduci in quæcunque mala, ſolum per ratiocinationes & inde perſuaſiones quod mala ſint bona, & bona ſint mala, & ſic perſuadentur ubivis, & feruntur ſicut paleæ in vento; nam abſque principiis ſunt, & abſque plano in quod Angeli operentur, & a malis illos abducant.*

6209. *Influxus Angelorum apud hominem non appercipitur ſicut influxus ſpirituum; quod enim ab illis influit, non eſt materiale, ſed eſt ſpirituale, & apparet omne id ſicut fluviatile aereum, ab interioribus angelis ſicut lucidum, & ab adhuc interioribus ſicut flammeum; de quibus plura, ex Divina Domini Miſericordia, ad finem Capitum ſequentium.*

6210. *Aliquibus vicibus factum, quod impenſe cogitarem de mundanis, & de talibus quæ curæ ſunt pleriſque, nempe de poſſeſſionibus, de acquiſitione divitiarum, de voluptatibus, & ſimilibus, tunc annimadverti quod in ſenſuale relaberer; & quod in tantum, quantum illis immergeretur cogitatio, removerer a conſortio cum angelis: inde mihi quoque patuit, quod qui in talibus curis profunde ſunt, nequeant commercium habere cum illis in altera vita; cogitationes enim tales, cum occupant totam mentem, deorſum ferunt animum, & ſunt ſicut pondera quæ detrahunt; & cum pro fine habentur, removent a cœlo ad quod elevari homo nequit, niſi per bonum amoris & fidei. Hoc adhuc mihi conſtare potuit ex eo; quondam cum ductus ſum per manſiones cœli, & tunc in ſpirituali idea eſſem, & accidit quod ſubito lapſus*

eſſem in cogitationem de mundanis, & tunc omnis illa idea ſpiritualis diſſipabatur, & facta ſicut nulla.

6211. *Miratus quandoque ſum, cur non loquela & actio per ſpiritus particulares, ſicut cogitatio & voluntas regeretur, ſed inſtructus ſum, quod loquela ſequatur ex cogitatione, & actio ex voluntate, & quod hoc ex ordine fluat, ita per influxum communem: ſed uſque ſpiritus dicati ſunt unicuique membro loquelæ, & unicuique membro actionis, ſed ii ſpiritus id non ſciunt. Influxus communis eſt continuus conatus a Domino per univerſum cœlum in ſingula quæ ſunt vitæ hominis.*

6212. *Notum eſt ex Verbo, quod Influxus e mundo ſpirituum, & e cœlo fuerit in Prophetas, partim per ſomnia, partim per viſiones, & partim per loquelam; & quoque apud quoſdam in ipſam loquelam, & in ipſos geſtus, ita in illa quæ ſunt corporis; & quod tunc non loquerentur a ſe, nec agerint a ſe, ſed a ſpiritibus qui tunc occupabant corpus illorum; quidam tunc ſe ſicut inſani gerebant, ut Saul quod jaceret nudus, alii quod ſe vulnerarent, alii quod cornua ſibi imponerent, & plura ſimilia: & quia deſideravi ſcire, quomodo illi agerentur a ſpiritibus, oſtenſum id mihi eſt per vivam experientiam: ob finem id ſciendi, eram per totam noctem poſſeſſus a ſpiritibus, qui ita occupabant corporea mea, ut non niſi quam obſcuriſſime ſentire poſſem, quod meum corpus eſſet: ſpiritus illi cum veniebant, apparebant ſicut nubeculæ in varias formas conglomeratæ, utplurimum acuminatæ, nubeculæ erant nigræ. Mane viſus mihi eſt currus cum biga equorum, in quo vir qui vehebatur; dein viſus mihi eſt equus, cui quis inſidebat, qui rejectus ab equo retrorſum, & ibi jacuit equo recalcitrante; poſtea viſus eſt alius equo inſidens; equi erant generoſi. Poſt hæc angeli dicebant, quid viſa hæc ſignificarent, quod nempe Currus in quo vir ſignificaret ſenſum ſpiritualem, qui inerat propheticis quæ loquebantur & quæ repræſentabant; quod equus qui rejecit inſidentem, & recalcitravit, ſignificaret populum Judaicum & Iſraeliticum, apud quo prophetica, quod ſolum in externis eſſent, & ſic quod Intellectuale rejiceret, & quaſi per recalcitrationem amoveret illos; & quod alte equo inſidens ſignificaret Intellectuale, quod eſt illis qui in ſenſu inter Verbi prophetici ſunt: Ex ſtatu illo, in quo per noctem uſque ad man fui, inſtructus ſum, quomodo Prophetæ, per quos ſpiritus loquebant & agebant, poſſeſſi fuerunt, nempe quod ſpiritus occuparent corp eorum, adeo ut vix aliquid reſiduum eſſet, præter quod ſcirent quo eſſent: fuerunt certi ſpiritus ad hunc uſum, qui non obſidere voluerunt*

homines,

homines, ſed ſolum intrare in hominis affectiones corporeas, in quas cum intrarent in omnia corporis intrabant. Spiritus qui ſolito apud me, dicebant quod abeſſem ab illis cum in illo ſtatu manerem. Spiritus qui poſſidebant corpus meum, ſicut olim Prophetarum, poſtea mecum loquuti ſunt, & dicebant, quod prorſus non aliter tunc noverint, quam quod vita illis eſſet ſicut in corpore, præter plura alia. Præterea dictum, quod etiam alii influxus apud Prophetas fuerint, nempe quod eſſent ſui juris, & ſuæ cogitationis, ſolum quod ſpiritus cum illis loquerentur, plerumque tunc intus in illis; ſed quod non eſſet Influxus in cogitationem & voluntatem, ſed ſolum eſſet ſermo, qui ad auditum illorum pervenit.

6213. *Quod Infernum per ſpiritus ſuos continue injiciat malum & falſum, & vera ac bona pervertant & exſtinguant, & quod Dominus per Angelos continue illa avertat, tollat, mitiget, moderetur, per plurium annorum experientiam pæne continuam, ita familiare mihi factum eſt, ut ne quidem cogitare queam de aliquo dubio. Sed ut Angeli avertere poſſint Influxus ab Inferno, erunt vera fidei juncta bono vitæ apud hominem, in quæ influant, hæc illis erunt planum in quod operentur. At ſi homo talia non habet, aufertur ille ab inferno, & tunc Dominus per Angelos regit illum quoad externa, quæ vincula externa vocantur, quæ ſunt prudentiæ propriæ, ut appareat in externa forma ſicut proximi & patriæ amans, ſed ex cauſa ſui honoris, ſui lucri, famæ propter illa, timoris pænarum legis, tum mortis: hæc ſunt vincula externa per quæ homo regitur, cum interna, quæ ſunt conſcientiæ, nulla ſunt. Sed externa illa vincula nihil faciunt in altera vita, auferuntur enim ei, & cum ablata ſunt, apparet homo qualis intus fuerat.*

6214. *Quam difficile ſit, ut homo credat, quod ſpiritus ſciant Cogitationes ejus, conſtare mihi potuit ex eo; antequam loquebar cum ſpiritibus, contigit, quod ſpiritus quidam me alloqueretur paucis verbis de illis quæ cogitabam; inde obſtupefactus ſum, quod ſpiritus id ſciret, quia putabam quod talia recondita eſſent, & ſoli Deo nota. Dein cum inciperem loqui cum ſpiritibus indignatus ſum, quod nihil cogitare potuiſſem, quod non illi ſcirent, & quod id mihi moleſtum futurum eſſet; ſed poſtea per aliquot dierum aſſuetudinem familiare mihi factum eſt: Tandem etiam notum, quod ſpiritus non ſolum omnia cogitationis & voluntatis hominis appercipiant, ſed etiam multo plura quam ipſe homo; & quod Angeli adhuc plura, quod nempe intentiones ac fines, a primis per*

medios ad ultimos: & quod Dominus ſciat non ſolum qualis homo totus eſt, ſed etiam qualis futurus in æternum. Inde conſtare poteſt, quod prorſus nihil abſconditum ſit, ſed quod homo intus cogitat & machinatur, pateat in altera vita, ut in clara die.

6215. *Continuatio de Influxu & Comercio animæ & corporis, ad finem Capitis ſequentis.*

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM OCTAVUM.

1. ET fuit poſt verba illa, & dixit ad Joſephum, ecce pater tuus ægrotat; & accepit duos filios ſuos ſecum, Menaſchen & Ephraimum.

2. Et indicavit Jacobo, & dixit, ecce filius tuus Joſeph venit ad te; & confirmavit ſe Iſrael, & ſedit ſuper lecto.

3. Et dixit Jacob ad Joſephum, DEUS Schaddai viſus ad me in Lus in terra Canaan, & benedixit mihi.

4. Et dixit ad me, ecce Ego fructificans te, & multiplicari faciam te, & dabo te ad cætum populorum, & dabo terram hanc ſemini tuo poſt te, poſſeſſionem æternam.

5. Et nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti uſque ad me venire ad te Ægyptum, mihi illi, Ephraim & Menaſche, ſicut Ruben & Schimeon erunt mihi.

6. Et generatio tua, quam generas poſt illos, tibi erunt; ſuper nomine fratrum ſuorum vocabuntur in hæreditate ſua.

7. Et ego in veniendo me e Paddan, moriebatur ſuper me Rachel in terra Canaan in via in adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam, ea Bethlechem.

8. Et vidit Iſrael filios Joſephi, & dixit, cui illi.

9. Et dixit Joſeph ad Patrem ſuum, filii mei hi, quos dedit mihi DEUS hic; & dixit, accipe illos quæſo ad me, & benedicam illis.

10. Et oculi Iſraelis graves erant præ ſenectute, non potuit videre; & accedere fecit illos, ad eum, & oſculatus illos, & amplexus illos.

11. Et dixit Iſrael ad Joſephum, videre facies tuas non cogitavi, & ecce videre fecit mihi DEUS etiam ſemen tuum.

12. Et abduxit Joſeph illos ex femoribus ejus, & incurvavit ſe ad faciem ſuam terram.

13. Et accepit Joſeph ambos illos, Ephraimum in dextra ſua a ſiniſtra Iſraelis, & Menaſchen in ſiniſtra ſua a dextra Iſraelis, & accedere fecit ad eum.

14. Et miſit Iſrael dextram ſuam, & poſuit ſuper capite Ephraimi,
& is minor, & ſiniſtram ſuam ſuper capite Menaſchis, converſim mi-
manus ſuas, quia Menaſche primogenitus.
ſit 15. Et benedixit Joſepho, & dixit, DEUS coram Quo ambula-
runt patres mei, Abraham & Jiſchak, DEUS pavens me ab illo me
uſque ad diem hunc.
16. Angelus redimens me ab omni malo, benedicat pueris, & voca-
bitur in illis nomen meum, & nomen patrum meorum Abrahami &
Jiſchaki, & creſcant ad multitudinem in medio terræ.
17. Et vidit Joſeph, quod poſuit pater ejus manum dextram ſuam
ſuper Capite Ephraimi, & malum fuit in oculis ejus, & apprehendit
manum patris ſui ad removendum illam a ſuper capite Ephraimi ſuper
Caput Menaſchis.
18. Et dixit Joſeph ad patrem ſuum, non ita pater mi, quia hic
primogenitus, pone dextram tuam ſuper capite ejus.
19. Et renuit pater ejus, & dixit, ſcio fili mi, ſcio, etiam hic erit
ad populum, & etiam hic magnus fiet; & veruntamen frater ejus
minor magnus fiet præ illo, & ſemen illius erit plenitudo gentium.
20. Et benedixit illis in die hoc, dicendo, in te benedicet Iſrael,
dicendo, ponat te DEUS ſicut Ephraimum, & ſicut Menaſchen, & po-
ſuit Ephraimum ante Menaſchen.
21. Et dixit Iſrael ad Joſephum, ecce ego morior, & erit DEUS
cum vobis, & reducet vos ad terram patrum veſtrorum.
22. Et ego do tibi portionem unam ſuper fratres tuos, quam ſumſi
e manu Emorræi gladio meo & arcu meo.

C O N T E N T A.

2616. AGitur in hoc Capite in ſenſu interno de Eccleſiæ Intellectuali quod ex Vero, & de ejus Voluntario quod ex bono; Eccleſiæ Intellectuale eſt Ephraim, & Eccleſiæ Voluntarium eſt Menaſche.

6217. Quod in Eccleſia Verum fidei quod Intellectualis apparenter primo loco ſit, & bonum charitatis quod Voluntarii apparenter ſecundo, ſignificatur per quod Iſrael miſerit manum dextram ſuper caput Ephraimi, & ſiniſtram ſuper caput Menaſchis.

SENSUS INTERNUS.

6218. Verſ: 1. 2. E*T fuit poſt verba illa, & dixit ad Joſephum, ecce pater tuus ægrotat, & accepit duos filios ſuos ſecum, Menaſchen & Ephraimum. Et indicavit Jacobo, & dixit, ecce filius tuus Joſeph venit ad te, & confirmavit ſe Iſrael, & ſedit ſuper lecto.* Et fuit poſt verba illa, ſignificat quæ ex prioribus ſequuntur: & dixit ad Joſephum, ſignificat perceptionem eminentem: ecce pater tuus ægrotat, ſignificat regenerationis ſucceſſivum: & accepit duos filios ſuos ſecum, Menaſchen & Ephraimum, ſignificat Eccleſiæ voluntarium & Eccleſiæ Intellectuale ab Interno nata: & indicavit Jacobo, ſignificat apperceptionem a Vero naturalis: & dixit, ecce filius tuus Joſephus venit ad te, ſignificat de præſentia Interni: & confirmavit ſe Iſrael, ſignificat novas vires per bonum Spirituale: & ſedit ſuper lecto, ſignificat quod verſum ad naturale.

6219. Et fuit poſt verba illa, quod ſignificet quæ ex prioribus ſequuntur, conſtat ex ſignificatione verborum, quod ſint res, de quibus in prioribus actum eſt, ita poſt illa verba ſunt quæ ex prioribus ſequuntur.

6220. Et dixit ad Joſephum, quod ſignificet apperceptionem eminentem, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5687; quod ſit apperceptio eminens, eſt quia in ſequentibus agitur de Eccleſiæ Intellectuali & Voluntario, ita de ejus Vero & Bono, & hoc ab influxu per Cœleſte Internum, quod Joſephus.

6221. Ecce pater tuus ægrotat, quod ſignificet regenerationis ſucceſſivum, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit reſurrectio in vitam, & regeneratio, de qua n: 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6036; inde ægrotare, quod præcedit, eſt progreſſivum ad regenerationem, ita regenerationis ſucceſſivum. Quod mori ſit regeneratio, & ægrotare ſit regenerationis ſucceſſivum, non poteſt non apparere ſicut remotius, quam ut credatur ita eſſe; ſed qui de cogitatione & loquela angelica aliquid novit, agnoſcet quod ita ſit angeli nihil ſciunt de morte, nec de ægrotatione, quare nec habent aliquam de iis ideam, quapropter loco earum, cum legitur hoc ab homine, habent ideam continuationis vitæ & reſurrectionis; ex cauſa quia cum moritur homo, exuit ſolum quod ei inſerviverat uſui in mundo, ac intrat in vitam, in qua fuerat cum ſuo ſpiritu; hæc idea obvenit Angelis, cum legitur mori, & ægrotare; pariter idea regenerationis, nam hæc eſt reſurrectio in vitam, prius enim fuerat homo ſpiritualiter mortuus, cum autem regeneratus eſt, fit vivus, & filius reſurrectionis: ipſe homo cum in corpore vivit, qui Cœlum deſiderat, is nec aliter cogitat de morte, nec de ægritudine

quæ

quæ præcedit, quam quod ſit reſurrectio in vitam, nam cum cogitat de cœlo, abſtrahit ſe ab idea de corpore, imprimis cum ægrotat & propius ad mortem venit; inde patet, quod ſpiritualis idea de morte corporis, ſit de novo vitæ: quapropter cum de reſurrectione aut de regenerationes agitur in Cœlo, & hoc labitur deorſum, & determinatur in talia quæ ſunt mundi, quod non aliter cadat quam in ſimilia. Ita ſe habet cum Verbo, hoc quoad omnia & ſingula deſcendit ex Domino, ac tranſivit per cœlum, uſque in mundum, in deſcenſu induit ſe formis adæquatis ad captum in triplici cœlo, & tandem forma ad captum hominis, quæ eſt ſenſus literalis.

6222. Et accepit duos filios ſuos ſecum, Menaſchen & Ephraimum, quod ſignificet Eccleſiæ Voluntarium & Eccleſiæ Intellectuale ab Interno nata, conſtat ex repræſentatione Menaſchis, quod ſit novum Voluntarium in naturali, & quale ejus, de qua n: 5354 ad fin: & ex repræſentatione Ephraimi, quod ſit novum Intellectuale in naturali, & quale ejus, de qua n: 5354; quod ab Interno nata ſint, ſignificatur per quod eſſent filii Joſephi, per quem Cœleſte Internum repræſentatur, n: 5869. 5877. Quid Eccleſiæ Intellectuale, & Eccleſiæ Voluntarium, dicendum eſt; Eccleſiæ Intellectuale eſt percipere ex Verbo, quid verum fidei, & quid bonum charitatis; notum eſt, quod ſenſus literalis Verbi talis ſit, ut, quodcunque dogma homo arripit, ex illo ſenſu id confirmet; cauſa eſt, quia illa, quæ ſunt ſenſus literalis Verbi, ſunt vaſa communia, quæ recipiunt vera, & quod vaſa illa, non niſi quam cum receperint vera, appareant, quaſi per tranſparentiam, qualia ſunt; ita quod ſint modo communia, quæ ab homine primum haurienda ſunt, ut apte recipere poſſit particularia & ſingularia: quod ſenſus literalis Verbi talis ſit, ut quodcunque dogma homo arripit, ex illo ſenſu confirmet, patet manifeſte ex tot hæreſibus, quæ in Eccleſia fuerunt, & quæ adhuc ſunt, quarum unaquævis a Sectariis confirmatur ex ſenſu literali Verbi, ac ita ab illis confirmatur, ut prorſus credatur quod ita ſit; & tunc ſi ipſum verum de cœlo audirent, ne hilum reciperent; cauſa eſt, quod illis non Eccleſiæ Intellectuale ſit: Eccleſiæ enim Intellectuale eſt, cum homo legit Verbum, & unum cum altero ſedulo confert, quod percipiat inde quid credendum, & quid faciendum; hoc non cadit niſi in tales qui illuſtrantur a Domino, & quoque qui in Orbe Chriſtiano illuſtrati vocantur; & illuſtratio illa non cadit in alios quam in tales qui vera ſcire deſiderant, non propter famam & gloriam, ſed propter vitam & uſum; ipſa illa illuſtratio recipitur ab Intellectuali apud hominem, nam Intellectuale eſt quod illuſtratur; hoc patet manifeſte ex eo, quod qui parum intellectualis habent, nequaquam poſſint ex Verbo talia videre, ſed quod fidem habeant illis quos credunt illuſtratos eſſe. Præterea ſciendum, quod qui regenerati ſunt, accipiant a Domino Intellectuale quod illuſtrari poteſt, eſt lux cœli a Domino, quæ influit in Intellectuale, ac illuſtrat illud; Intellectuale enim non aliunde ſuam lucem, ſuum viſum, proinde ſuam perceptionem habet. Sed Intellectuale hoc, quod Eccleſiæ Intellectuale vocatur, interius eſt, quam Intellectuale, quod modo eſt ex ſcientificis,

 eſt

eſt enim apperceptio quod ita ſit, non quod ſcientifica & philoſophica id dictant, ſed quia Verbum in ſenſu ſuo ſpirituali; ut pro exemplo, qui in Eccleſiæ Intellectuali ſunt, clare poſſunt percipere, quod Verbum in omnibus & ſingulis doceat, quod amor in Dominum, & charitas erga proximum ſint eſſentialia Eccleſiæ, & quod vita hominis maneat poſt mortem, quodque vita ejus ſit ex amoribus ejus; tum quod fides ſeparata a charitate non ſit fides, & quod fides nihil faciat ad vitam æternam, niſi quantum ea adjungitur bono amoris in Dominum & bono charitatis erga proximum; proinde quod conjuncta erunt ut ſit vita ſpritualis; quod hæc vera ſint, clare percipere poſſunt illi, qui Intellectuale illuſtratum habent, ſed qui id non habent, id nequaquam videre poſſunt. Creditur quod illi Intellectuale in rebus Eccleſiæ habeant, qui ſciunt dogmata ſeu doctrinalia ſuæ Eccleſiæ multis confirmare, & hoc uſque ad perſuaſionem quod ita ſit, & quoque qui ſciunt plures hæreſes dextre refellere, ſed hoc non eſt Intellectuale Eccleſiæ, nam confirmare dogma non eſt Intellectualis, ſed eſt ingenii in ſenſuali, & cadit quandoque in peſſimos, & id facere poſſunt qui prorſus nihil credunt, & quoque qui in ipſis falſis ſunt; his & illis nihil facilius eſt quam confirmare quodcunque lubet, uſque adeo ut ſimplices perſuadeantur: ſed Intellectuale Eccleſiæ, eſt, percipere & videre, antequam aliquod dogma confirmatur, num verum ſit vel non, & dein confirmare: hoc intellectuale eſt quod per Ephraimum repræſentatur; Eccleſiæ autem bonum, quod per Menaſchen repræſentatur, eſt bonum Charitatis, quod a Domino inſinuatur homini Eccleſiæ per vera fidei; hæc enim una cum bono charitatis ſunt quæ influunt in Intellectuale, & illuſtrant illud, & quoque faciunt, ut Intellectuale & Voluntarium unam mentem conſtituant. Quod utrumque, nempe Intellectuale & Voluntarium, ab Interno natum ſit, conſtare poteſt ex illis quæ prius ſæpius dicta & oſtenſa ſunt, nam omnis affectio boni & veri, per quam illuſtratio, non aliunde influit, ita non aliunde naſcitur, quam ab Interno, hoc eſt, per Internum a Domino.

6223. Et indicavit Jacobo, quod ſignificet apperceptionem a vero naturalis conſtat ex ſignificatione indicare, quod ſit apperceptio, de qua n: 3608. 5601.; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit verum naturalis, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3599. 3775. 4234. 4009. 4520. 4538. 6001.

6224. Et dixit, ecce filius tuus Joſephus venit ad te, quod ſignificet præſentiam Interni, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, n: 6177; & ex ſignificatione venire ad aliquem, quod ſit præſentia, de qua n: 5934. 5941. 5947. 6063. 6089. Quod Joſephus ſit Internum, & alibi quod Cœleſte Internum, eſt applicate ad illa quæ infra in Naturali; cum applicatur ad inferiora naturalis, quæ repræſentantur per Jacobum, tunc dicitur Internum, ſimiliter cum applicatur ad Pharaonem; at cum applicatur ad interiora Naturalis, quæ repræſentantur per Iſraelem, & quoque per decem filios ejus, tunc dicitur Cœleſte Internum, & Bonum Internum & hoc propter influxum.

6225. Et confirmavit ſe Iſrael, quod ſignificet novas vires per bonum ſpirituale, conſtat ex ſignificatione confirmare ſe, quod ſit accipere novas vires; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de

de qua n: 4286. 4598. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; quod ſit *per* bonum ſpirituale, eſt quia Jacob in mox præcedentibus dicitur Jacob, & hic Iſrael, dicitur enim "Indicavit *Jacobo*, & dixit, ecce filius tuus Joſephus venit ad te, & confirmavit ſe *Iſrael*"; Iſrael enim eſt bonum ſpirituale e naturali, Jacob autem eſt Verum naturalis, & verum naturalis quod eſt fidei ibi, confirmatur per bonum ſpirituale, quod eſt bonum charitatis; Iſrael etiam eſt Internum Eccleſiæ, & Jacob Externum ejus, n: 4286. 4292. 4570; Externum Eccleſiæ nec aliunde confirmatur, & vires accipit quam ab Interno ejus; in Interno Eccleſiæ ſunt qui in bono charitatis, quod eſt bonum fidei, tum bonum veri, ut & bonum ſpirituale, quæ ſunt Iſrael, in Externo autem ſunt qui in Vero fidei, & nondum manifeſte in bono ſunt, ſed quorum tamen in Vero eſt bonum, hoc eſt Jacob.

6226. Et ſedit ſuper lecto, quod ſignificet quod verſum ad naturale, conſtat ex ſignificatione lecti, quod ſit naturale, de qua n: 6188: quod Iſrael ſedit ſuper lecto, ſit quod bonum ſpirituale verſum ſit ad naturale, eſt quia per quod Iſrael incurvavit ſe ſuper caput lecti, Cap: præc: XLVII, Verſu ultimo, ſignificatum ſit, quod bonum ſpirituale verteret ſe ad illa quæ interioris naturalis ſunt, videatur n: 6188, idcirco per quod inde ſe removerit, & ſederit ſuper lecto, ſignificatur quod ſe verterit ad naturale. Quid ſit ſe vertere ad interius naturale, & ad exterius, non ad captum dici poteſt, quia pauciſſimi ſciunt, quod naturale interius & exterius ſit, & quod cogitatio nunc ſit in illo nunc in hoc, & qui non hoc ſciunt, nec reflectunt ſuper id, & proinde non per aliquid experientiæ cognitionem illius rei ſibi acquirere potuerunt; hoc tamen commune eſt apud unumquemque, ſed cum differentia, nunc enim elevatur cogitatio ad illa quæ ſunt ſuperiora, & nunc delabitur ad illa quæ ſunt inferiora, ita cogitatio hominis nunc ſpectat ſurſum, nunc deorſum. Præterea quiſque videre poteſt, quod Iſrael incurvaverit ſe ſuper caput lecti, & quod dein ſederit ſuper lecto, ſint res leviores quam ut memorarentur in Verbo ſanctiſſimo, niſi involviſſent arcanum; quod arcanum non niſi quam per ſenſum internum detegi poteſt, conſequenter non niſi quam per cognitionem quid ſingulæ voces ſignificant in ſenſu ſpirituali, hoc eſt, in illo ſenſu in quo ſunt angeli; nam angeli non cogitant ſicut homo ex objectis mundi, corporis, & telluris, ſed ex objectis cœli: inter quæ qualis differentia, ex correſpondentiis, de quibus ad finem plurium Capitum, imprimis patet.

6227. Verſ: 3. 4. 5. 6. 7. *Et dixit Jacob ad Joſephum, Deus Schaddai viſus ad me in Lus in terra Canaan, & benedixit mihi. Et dixit ad me, ecce Ego fructificans te, & multiplicari faciam te, & dabo te ad Cœtum populorum, & dabo terram hanc ſemini tuo poſt te poſſeſſionem æternam. Et nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti, uſque ad me venire ad te Ægyptum, mihi illi, Ephraim & Menaſche, ſicut Ruben & Schimeon erunt mihi. Et generatio tua, quam generas poſt illos, tibi erunt; ſuper nomine fratrum ſuorum vocabuntur in hæreditate ſua. Et ego in veniendo me e Paddan, moriebatur ſuper me Rachel in terra Canaan, in via in adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam, & ſepilivi illam ibi in via Ephrath, ea Bethlechem.* Et dixit Jacob ad Joſephum, ſignificat

cat communicationem veri naturalis cum Interno: Deus Schaddai viſus ad me in Lus in terra Canaan, ſignificat Divinum apparens in Naturali in ſtatu priori: & benedixit mihi, ſignificat prædictionem de vivificatione: & dixit ad me, ecce Ego fructificans te, & multiplicari faciam te, ſignificat vivificationem per bonum charitatis & verum fidei: & dabo te ad cœtum populorum, ſignificat incrementum in indefinitum: & dabo terram ſemini poſt te poſſeſſionem æternam, ſignificat Regnum Domini illis qui in bono & vero illo: & nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti, ſignificat bonum & verum in naturali ab Interno: uſque ad me venire ad te Ægyptum, ſignificat antequam verum naturalis in ſcientificis ibi eſſet: mihi illi, ſignificat quod in me: Ephraim & Menaſche, ſignificat Eccleſiæ Intellectuale & Voluntarium: ſicut Reuben & Schimeon erunt mihi, ſignificat quod erunt verum & bonum veri: & generatio tua, quam generas poſt illos, ſignificat vera & bona interiora, quæ poſtea: tibi erunt, ſignificat quod in rationali quod ab Interno; ſuper nomine fratrum ſuorum vocabuntur in hæreditate ſua, ſignificat quod ex quale verorum & bonorum Eccleſiæ erunt, & una inter illa: & ego in veniendo me e Paddan, ſignificat ex cognitionum ſtatu: moriebatur ſuper me Rachel in terra Canaan, ſignificat finem prioris affectionis veri interioris: in via adhuc tractus terræ, ſignificat intermedium: ad veniendum Ephratam, ſignificat ſpirituale Cœleſtis in ſtatu priori: & ſepelivi illam in via Ephrath, ſignificat rejectionem illius ſtatus: ea Bethlechem, ſignificat loco illius, ſtatus novæ affectionis veri & boni.

6228. Et dixit Jacob ad Joſephum, quod ſignificet communicationem veri naturalis cum Interno, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 6220, & quoque communicatio, de qua n: 3060. 4131, nam quod ab alio percipitur, hoc communicatur; ex repræſentatione Jacobi, quod ſit verum naturalis, de qua mox ſupra n: 6223; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua etiam ſupra n: 6224.

6229. Deus Schaddai viſus ad me in Lus in terra Canaan, quod ſignificet Divinum apparens in naturali, conſtat ex ſignificatione Dei Schaddai, quod ſit Divinum, Schaddai enim dicebatur Deus, qui fuit Abrahami, Jiſchaki, & Jacobi, n: 3667. 5628; qui quod fuerit Ipſe Jehovah ſeu Dominus, ita Divinum, conſtare poteſt ex Geneſ: Cap: XXVIII: 13. 19; ex ſignificatione viſus ad me, quod ſit quod apparuerit: ex ſignificatione Lus, quod ſit naturale in ſtatu priori, de qua 4556; & ex ſignificatione terræ Canaan, quod ſit Eccleſia, de qua prius: inde patet, quod per Deus Schaddai viſus ad me in Lus in terra Canaan, ſignificetur Divinum apparens in naturali, ubi verum Eccleſiæ ſpiritualis.

6230. Et benedixit mihi, quod ſignificet prædictionem de vivificatione, conſtat ex ſignificatione benedicere, quod hic ſit prædictio de vivificatione; nam hæc benedictio erat, quod fructificaret eum, & multiplicaret eum, & daret eum in cætum populorum, & daret terram ſemini poſt eum in poſſeſſionem æternam; quæ omnia ſunt prædictionis de vivificatione; non quod poſteri Jacobi vivificarentur, ſed quod illi qui in vero fidei & bono charitatis

tatis ſunt, nam hi ſunt Jacob & Iſrael in ſenſu interno.

6231. Et dixit ad me, ecce ego fructificans & multiplicari faciam te, quod ſignificet vivificationem per bonum charitatis & verum fidei, conſtat ex ſignificatione fructificari, quod prædicetur de bono charitatis, & multiplicari de veris fidei, de quibus n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847; quia hæc ſunt quæ vivificant hominem, dicitur vivificatio per illa.

6232. Et dabo te ad cætum populorum, quod ſignificet incrementum in indefinitum, conſtat ex ſignificatione cætus populorum, quod ſint vera ex bono in indefinitum, populi enim ſignificant vera, n: 1259. 1260. 3295, & cætus copiam; inde dare in cætum populorum, eſt facere ut vera copia creſcant; quod in indefinitum, eſt quia omnia, quæ in ſpirituali mundo, quæ ab Infinito procedunt, ut ſunt vera & bona, in indefinitum multiplicari & creſcere poſſint: Indefinitum dicitur, quod numero definiri & comprehendi nequit; ſed uſque indefinitum eſt finitum reſpective ad Infinitum, ac ita finitum, ut intercedat nulla ratio. Quod vera & bona in indefinitum creſcere poſſint, habent ex eo, quia a Domino, Qui eſt Infinitus, procedunt: quod talia ſint vera & bona, conſtare poteſt ex eo, quod univerſum cœlum in vero & bono ſit, & tamen non aliquis in prorſus ſimili; hoc etiam ita foret, ſi Cœlum foret millies & millies majus; pariter ex eo, quod Angeli perficiantur in æternum, hoc eſt, continue creſcant bono & vero, & tamen nuſquam ad gradum alicujus perfectionis venire poſſint, ſemper enim indefinitum ſupereſt; nam vera ſunt numero indefinita, & unumquodvis verum in ſe indefinitum habet, & ſic porro. Hoc adhuc melius conſtare poteſt ab illis in natura; homines tametſi in indefinitum creſcerent, uſque tamen nullus eadem facie foret cum altero, nec eadem facie interna, hoc eſt, eodem animo cum altero, & ne quidem eodem ſono loquelæ; inde patet, quod omnium indefinita varietas ſit, & quod nuſquam detur unum idem cum altero; hæc varietas magis indefinita eſt in veris & bonis quæ ſunt mundi ſpiritualis, quia unum in mundo naturali correſpondet millibus & millibus in mundo ſpirituali; quapropter quo interiora ſunt, eo indefinita magis ſunt. Quod indefinita talia ſint omnium in mundo ſpirituali, & quoque in mundo naturali, eſt quia exiſtunt ab Infinito, ut ſupra dictum eſt, niſi enim inde exiſterent, nuſquam forent indefinita; quare etiam ex indefinitis in utroque mundo, patet manifeſte, quod Divinum ſit Infinitum.

6233. Et dabo terram ſemini poſt te poſſeſſionem æternam, quod ſignificet Regnum Domini illis qui in bono & vero illo, conſtat ex ſignificatione terræ, hic terræ Canaanis, quod ſit Regnum Domini, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4240. 4447; ex ſignificatione ſeminis, quod ſit verum fidei & bonum charitatis, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310; & quod ſemen Abrahami, Jiſchaki, & Jacobi, ſint qui in bonis & veris, & vocantur filii Regni, n: 3373; & ex ſignificatione poſſeſſionis æternæ, quod ſit vitam habere Domini; hi ſunt filii Reg ·.

6234. Et nunc duo filii tui nati tibi in terra Ægypti, quod ſignificet bonum & verum in Naturali ab Interno, conſtat ex repræſentatione Menaſchis

&

& Ephraimi, qui hic ſunt duo filii, quod ſint Eccleſiæ Voluntarium & Eccleſiæ Intellectuale in naturali, nata ab Interno, de qua ſupra n: 6222; & quia Voluntarii eſt bonum, & Intellectualis eſt Verum, per eoſdem ſignificatur Eccleſiæ bonum & verum; ex ſignificatione nati tibi, nempe Joſepho, quod ſint ab Interno; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quod ſit mens naturalis, ubi ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & quod ſit naturale, n: 6147.

6235. Uſque ad me venire ad te Ægyptum, quod ſignificet antequam Verum naturalis in ſcientificis eſſet, conſtat ex ſignificatione uſque me venire ad te, quod ſit antequam eſſet; ex repræſentatione Jacobi, qui hoc de ſe dicit, quod ſit verum naturalis, de qua ſupra n: 6223; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica in naturali, de qua 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 5700. 6004; quod, per quod Jacobus & filii ejus venerint in Ægyptum, repræſentatum ſit, quod vera inſinuarentur in ſcientifica Eccleſiæ, oſtenſum eſt in binis Capitibus quæ præcedunt, videatur n: 6004.

6236. Mihi illi, quod ſignificet in Me, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui de ſe hoc dicit, quod ſit verum naturalis, de qua ſequitur; & ex repræſentatione Menaſches & Ephraimi, de quibus dicit, quod ſint Eccleſiæ Voluntarium & Eccleſiæ Intellectuale in naturali, de qua n: 5354. 6222; quod mihi illi, ſint in me, eſt quia Jacob eſt verum naturalis, ita quoque naturale quoad verum, & in naturali eſt Intellectuale & Voluntarium, quæ repræſentantur per Ephraimum & Menaſchen; inde quia ſunt in illo naturali, per mihi illi, ſignificatur in me. Quod Jacob ſit Naturale, in ſupremo ſenſu Divinum Naturale Domini, videatur n: 3305. 3509. 3525. 3576. 4009. 4538. 4570. 6098; & in ſenſu reſpectivo verum in naturali, ita quoque naturale quoad verum, n: 3509. 3525. 3544; & quia Jacob in communi eſt verum in Naturali, ideo decem filii ejus ſunt vera Eccleſiæ ibi in particulari, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512, ita etiam nunc filii Joſephi. Per Pharaonem etiam repræſentatur naturale, at non quoad vera, ſed quoad ſcientifica, quæ inferiora ſunt, & in quæ vera initiari & inſinuari poſſunt, quod repræſentatum eſt per adventum Jacobi & filiorum ejus in Ægyptum.

6237. Ephraim & Menaſche, quod ſignificet Eccleſiæ Intellectuale & Voluntarium, videatur n: 5354. 6222.

6238. Sicut Reuben & Schimeon erunt mihi, quod ſignificet quod erunt verum & bonum veri, conſtat ex repræſentatione Rubenis, quod ſit fides intellectu, ac verum doctrinæ per quod ad bonum vitæ perveniri poteſt, de qua n: 3861. 3866, ita in genere verum quod Intellectualis; & ex repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides voluntate, proinde verum actu, quod eſt bonum fidei ſeu bonum veri, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5626. 5630, ita in genere bonum quod eſt novi voluntarii: quod his ſimilia ſint, quæ repræſentantur per Ephraimum & Menaſchen, conſtat; ſed quia Ruben ſuum repræſentativum prophanavit, n: 4601; & quoque

quoque Schimeon ſuum fædavit, n: 4497. 4502. 4503, ac propterea maledicti ſunt, Cap: ſeq: Verſ: 3. 4. 5. 6. 7, ideo ſuam primogenituram perdiderunt, & loco eorum pro primogenitis agniti filii Joſephi, Ephraim & Menaſche, 1 Chron: v: 1: at uſque apud Rubenem & Schimeonem permanſit Repræſentativum, nam perinde eſt, qualis perſona ſit quæ repræſentat, n: 665. 1097 f. 4281, nempe permanſit Repræſentativum fidei intellectu apud Rubenem, & Repræſentativum fidei voluntate apud Schimeonem; at apud Ephraimum fuit Repræſentativum Intellectualis Eccleſiæ, & apud Menaſchen Repræſentativum Voluntarii Eccleſiæ.

6239. Et generatio tua quam generas poſt illos, quod ſignificet vera & bona interiora, quæ poſtea, conſtat ex ſignificatione generationis, quod ſint illa quæ fidei & charitatis, de qua n: 613. 2020. 2584, ita vera & bona; & ex ſignificatione poſt illos, quod ſint Interiora quæ poſtea: quod interiora ſignificentur, eſt quia illa quæ generantur ab Interno poſtea, ſunt interiora magis; inſerviunt enim ei ſucceſſive illa quæ prius generata ſunt pro mediis perducendi illa, quæ poſtea generantur, magis interius, nam Internum per gradus elevat naturale ad ſe: hoc patet a generatione omnium quæ intellectualis ſunt in homine, primum enim homo ſenſualis eſt, poſtea fit interior magis & magis, uſque dum intellectualis; ſimiliter ſe habet cum nova generatione, quæ fit per fidem & charitatem; inde eſt, quod homo per gradus perficiatur: videantur quæ de elevatione ſucceſſiva verſus interiora, cum regeneratur homo, n: 6183, dicta ſunt. Quod Generatio in Verbo ſignificet illa quæ ſunt fidei & charitatis, eſt quia alia generatio, quam ſpiritualis, in ſenſu interno, intelligi nequeat; quæ generatio etiam intelligitur apud Davidem "Timebunt timorem, quia Deus in *Generatione juſti*" Pſalm: XIV: 5; generatio juſti pro veris ex bono, juſtitia enim prædicatur de bono. Apud Eſaiam "Non laborabunt in verum, & *non generabunt* in terrorem; ſemen benedictorum Jehovæ illi" XLV: 23. Apud Eundem "Quis operatus eſt, & fecit, qui *vocat generationes ab initio*; Ego Jehovah primus, & cum poſtremis Ego idem" XLI: 4. apud Ezechielem "Negotiationes tuæ, & *Generationes tuæ* de terra Cananæi, pater tuus Emorræus, & mater tua Chittæa. Quod *Generationes tuas* attinet, in die quo nata es, non abſciſſus fuit umbilicus tuus, & aquis non lota es ad aſpectum meum" XVI: 3. 4, hic de abominationibus Hieroſolymæ, ubi quod generationes ſint generationes in ſpirituali ſenſu, manifeſte patet. Apud Eſaiam "Expergiſcere juxta dies æternitatis, *generationes æternitatum*" LI: 9, dies æternitatis pro ſtatu & tempore Eccleſiæ Antiquiſſimæ, æternitas de illa prædicatur, quia in bono amoris in Dominum fuit, de quo bono, quia immediate a Domino, dicitur æternum; generationes æternitatum pro bonis inde. Similiter apud Moſen "Memento dierum æternitatis, intelligite *annos generationis & generationis*" Deut: XXXII: 7, dies æternitatis pro ſtatu & tempore Eccleſiæ Antiquiſſimæ, quæ ante diluvium, & fuit Eccleſia Cœleſtis; anni generationis & generationis pro ſtatu & tempore Eccleſiæ Antiquæ, quæ poſt diluvium, & fuit Eccleſia ſpiritualis, de illis Eccleſiis ibi apud Moſen agitur.

 Apud

Apud Joelem "Jehudah in æternum ſedebit, & Hieroſolyma *in generationem & generationem*" IV: 20; æternum prædicatur de Jehudah, quia per Jehudam repræſentatur Eccleſia cœleſtis, n: 3881, ac generatio & generatio prædicatur de Hieroſolyma, quia per Hieroſolymam ſignificatur Eccleſia ſpiritualis, n: 402. Apud Eſaiam "Juſtitia mea in æternum erit, & ſolus mea *in generationem generationum*" LI: 8; ubi æternum prædicatur de bono amoris, nam juſtitia dicitur de illo, n: 612. 2235; & generatio de bono fidei. Apud Davidem "Regnum tuum, Regnum omnium æternitatum, & dominium tuum *in omnem generationem & generationem*" Pſalm: CXLV: 13, ſimiliter; niſi enim æternum prædicaretur de cœleſti, & generatio de ſpirituali, modo unum diceretur, utrumque foret repetitio inanis. Illa quæ ſunt ſtatus fidei, etiam ſignificantur per quod ſpurius non veniret in congregationem Jehovæ *ad decimam generationem*" Exod: XXIII: 3: quod Ammonita & Moabita ne quidem *ad decimam generationem*" Exod: XXIII: 4. Et quod Edomita & Ægyptius veniret in congregationem Jehovæ *ad tertiam generationem*" ibid: Verſ: 9. Similiter in præcepto decalogi, quod Jehovah Deus viſitaret iniquitatem patrum ſuper filios, *ſuper tertiam & quartam generationem*, quantum ad oſores" Exod: XX: 5. Quod generationes ſint illa quæ ſunt fidei & charitatis, eſt quia in ſenſu ſpirituali non aliæ intelligi queunt, quam quæ ſunt regenerationis ſeu regenerati; ſimiliter ac nativitates, partus & conceptiones in Verbo, quæ quod ſint fidei & charitatis, videatur n: 1145. 1255. 3860. 3868. 4668. 5160. 5598.

6240. Tibi erunt, quod ſignificet quod in rationali quod in Interno, conſtat ex eo, quod Cœleſte Internum, quod repræſentatur per Joſephum, ſit in Rationali, n: 4286. 4963; ac ideo per tibi erunt, ſignificatur quod in Rationali, ut prius per *mihi illi* quod in naturali, in quo verum naturalis, quod per Jacobum repræſentatur, n: 6236. Quid Rationale, paucis dicendum; Intellectuale Interni hominis dicitur Rationale, at Intellectuale Externi hominis dicitur Naturale; ita Rationale eſt Internum, & naturale Externum; ſuntque inter ſe diſtinctiſſima: ſed vere Rationalis homo non eſt niſi quam qui cœleſtis homo vocatur, & qui perceptionem habet boni, & ex bono perceptionem veri; at qui non perceptionem illam habet, ſed modo cognitionem, quod verum ſit, quia ita inſtructus, ac inde conſcientiam, non vere eſt rationalis homo, ſed eſt homo interior naturalis; qui a ſpirituali Domini Eccleſia ſunt, tales ſunt: differunt inter ſe, ſicut differt lumen lunæ a lumine ſolis; quapropter etiam Dominus apparet ſpiritualibus ut Luna, at Cœleſtibus ut Sol, n: 1521. 1529. 1530. 1531. 4060. 4696. Plures in mundo putant, quod Rationalis homo ſit, qui ingenioſe poteſt ratiocinari de multis, & ratiocinia ita conjungere, ut quod concludit appareat ſicut verum; ſed hoc cadit etiam in peſſimos, qui ratiociniam poſſunt ſolerter & inducere quod mala ſint bona, & quod falſa ſint vera, & quoque vice verſa; ſed quod hoc ſit phantaſia prava, non autem rationale, qui reflectit, poteſt videre: Rationale eſt intus videre & percipere quod bonum ſit bonum, & inde quod verum ſit verum, viſus enim illorum & perceptio eſt e cœlo: quod

illi

illi qui ab Eccleſia Domini ſpirituali ſint interius naturales, eſt quia id modo pro vero agnoſcunt, quod a parentibus & magiſtris hauſerunt, & poſtea ipſi apud ſe confirmarunt, & non vident intus & percipiunt num verum ſit aliunde quam ex eo quod apud ſe id confirmarunt; aliter Cœleſtes; inde eſt quod hi ſint Rationales, illi autem interius naturales. Cœleſte Internum, quod repræſentatur per Joſephum, eſt in Rationali; at Bonum Spirituale, quod repræſentatur per Iſraelem, eſt in interiori Naturali, n: 4286; ſunt enim Spirituales, qui repræſentantur per Iſraelem, & Cœleſtes qui per Joſephum.

6241. Super nomine fratrum ſuorum vocabuntur in hæreditate ſua, quod ſignificet quod ex quali verorum & bonorum Eccleſiæ erunt, & una inter illa, conſtat ex ſignificatione nominis, & vocari nomine, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421; ex repræſentatione Ephraimi & Menaſches, qui hic ſunt fratres, quod ſint Eccleſiæ Intellectuale & Voluntarium, n: 3969. 5354. 6221, ita verum & bonum, n: 6234; & ex ſignificatione in hæreditate ſua, quod ſit una inter illa.

6242. Et ego in veniendo me ad Paddan, quod ſignificet ex cognitionum ſtatu, conſtat ex ſignificatione Paddan Aram, quod ſint cognitiones veri & boni, de qua n: 3664. 3680. 4107, ita Paddan eſt cognitionum ſtatus.

6243. Moriebatur ſuper me Rachel in terra Canaan, quod ſignificet finem prioris affectionis veri interioris; conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit deſinere eſſe talis, de qua n: 494, & quod ſit finis repræſentationis prioris, n: 3253. 3259. 3276. 5975; & ex repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3899.

6244. In via adhuc tractus terræ, quod ſignificet intermedium, conſtare poteſt abſque explicatione.

6245. Ad veniendum Ephratam, quod ſignificet ſpirituale cœleſtis in ſtatu priori, conſtat ex ſignificatione Ephratæ, quod ſit ſpirituale cœleſtis in ſtatu priori, de qua n: 4585. 4594.

6246. Et ſepelivi illam in via Ephrath, quod ſignificet rejectionem illius ſtatus, conſtat ex ſignificatione ſepelire, quod ſit rejectio, de qua n: 4564; & ex ſignificatione Ephratæ, quod ſit ſpirituale cœleſtis in ſtatu priori, n: 6245.

6247. Ea Bethlechem, quod ſignificet loco illius, ſtatus novæ affectionis veri & boni, conſtat ex ſignificatione Bethlechem, quod ſit ſpirituale cœleſtis in ſtatu novo, de qua n: 4594, ita ſtatus novæ affectionis veri & boni, nam ſpirituale cœleſtis eſt verum boni, ita affectio veri ex bono. Quomodo cum his, quæ in hoc Verſu in ſenſu interno continentur, ſe habet, dicendum; agitur de rejectione prioris affectionis veri, & de receptione novæ; prior affectio veri eſt cum regeneratur homo, at poſterior, quæ nova, eſt cum regeneratus eſt; in priori ſtatu afficitur homo vero propter finem ut intelligens fiat, in poſteriori autem ſtatu ut ſapiens, ſeu quod idem, in priori ſtatu afficitur vero propter doctrinam, in poſteriori autem propter vitam; cum propter doctrinam, tunc ex vero ſpectat bonum, at cum propter vitam, ex

 bono

bono ſpectat verum; ita eſt poſterior ſtatus inverſus prioris; quapropter prior ſtatus rejicitur, cum regeneratur homo, & poſterior, qui novus, recipitur: prior etiam ſtatus reſpective ad poſteriorem novum, eſt impurus, nam cum afficitur homo vero propter doctrinam ut intelligens fiat, etiam ſimul afficitur fama & gloria, hæc affectio non poteſt non tunc adeſſe, & quoque permittitur, ut introducat, quia homo talis eſt; at cum afficitur vero propter vitam, tunc gloriam & famam, ut fines, rejicit, & vitæ bonum, hoc eſt, charitatem erga proximum, amplectitur.

6248. Verſ: 8. 9. *Et vidit Iſrael filios Joſephi, & dixit, cui illi. Et dixit Joſeph ad patrem ſuum, filii mei hi, quos dedit mihi Deus hic; & dixit, accipe illos quæſo ad me, & benedicam illis.* Et vidit Iſrael filios Joſephi, ſignificat apperceptionem de Eccleſiæ Intellectuali & Voluntario: & dixit, cui illi, ſignificat & de origine illorum: & dixit Joſeph ad patrem ſuum, ſignificat reſponſum ab interiori: filii mei hi, quos dedit mihi Deus hic, ſignificat quod ab Interno in naturali: & dixit, accipe illos quæſo ad me, ſignificat ut accedant an bonum ſpirituale: & benedicam illis, ſignificat prædictionem de bono & vero.

6249. Et vidit Iſraelis filios Joſephi, quod ſignificet apperceptionem de Eccleſiæ Intellectuali & Voluntario, conſtat a ſignificatione videre, quod ſit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; & ex repræſentatione Ephraimi & Menaſches, quod ſint Eccleſiæ Intellectuale & Voluntarium, nata ab Interno, quod Joſeph, de qua n: 5354. 6222.

6250. Et dixit, cui illi, quod ſignificet & de origine, nempe perceptio, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 6220; & ex ſignificatione cui illi, quod ſit de origine; interrogatio enim in ſenſu interno denotat cognitionem ex perceptione, videatur n. 2693. 6132.

6251. Et dixit Joſeph ad patrem ſuum, quod ſignificet reſponſum ab interiori, conſtare poteſt abſque explicatione, cum per Joſephum intelligitur Internum, n: 6177; cum enim homo percipit, tunc cum inquirit apud ſe de aliqua re, etiam reſpondet ſibi ab interiori; obſervatum etiam eſt, cum ſpiritus aliquid inquiſiverunt apud me, quod ex ſola intuitione in cogitationem meam reſponſum tulerint.

6252. Filii mei hi quos dedit mihi Deus hic, quod ſignificet quod ab Interno in Naturali, conſtat ex repræſentatione Joſephi, cujus filii erant, quod ſit Internum, de qua n: 6177. 6224; & ex ſignificatione terræ Ægypti, quæ eſt hic, quod ſit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, ita naturale.

6253. Et dixit, accipe illos quæſo ad me, quod ſignificet ut accedant ad bonum ſpirituale, conſtat ex ſignificatione accipere illos ad ſe, quod ſit ut accedant; & ex repræſentatione Iſraelis, ad quem accederent, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833.

6254. Et benedicam illis, quod ſignificet prædictionem de bono & vero, conſtat

conſtat ex ſignificatione benedicere, quod ſit prædictio, ut ſupra n: 6230, hic de bono & vero, quæ per Menaſchen & Ephraimum repræſentantur Benedicere, quia eſt vox communiſſima, ita ſignificat varia; quod etiam prædictionem tam de bonis quæ contingent, quam de malis, patet in ſequente Capite, ubi Iſrael prædixit filiis ſuis quid illis eveniret, quibuſdam mala, ut Rubeni, Schimeoni & Levi, & quibuſdam bona, ut Jehudæ & Joſepho; prædictio illa dicitur Benedictio in Verſu 28 ibi "Hoc quod loquutus illis pater illorum, & *Benedixit illis, cuique*, quod ſecundum *benedictionem ejus benedixit illis*;" quod benedictio ſit prædictio, conſtat a verbis in Verſu primo illius Capitis "Vocavit Jacob filios ſuos, & dixit, collegimini, & *indicabo vobis quid continget vobis* in extremitate dierum.

6255. Verſ: 10. 11. 12. 13. 14. *Et oculi Iſraelis graves erant præ ſenectute, non potuit videre; & accedere fecit illos ad eum, & oſculatus illos, & amplexus illos. Et dixit Iſrael ad Joſephum, videre facies tuas non cogitavi, & ecce videre fecit mihi Deus etiam ſemen tuum. Et abduxit Joſeph illos ex femoribus ejus, & incurvavit ad ſe faciem ſuam terram. Et accepit Joſeph ambos illos, Ephraimum in dextra ſua a ſiniſtra Iſraelis, & Menaſchen in ſiniſtra ſua a dextra Iſraelis, & accedere fecit ad eum. Et miſit Iſrael dextram ſuam, & poſuit ſuper capite Ephraimi, & is minor, & ſiniſtram ſuam ſuper capite Menaſchis, converſim miſit manus ſuas, quia Menaſche primogenitus.* Et oculi Iſraelis graves erant, ſignificat apperceptionem obſcuram ejus: præ ſenectute, ſignificat quia in fine repræſentationis: non potuit videre, ſignificat non animadvertentiam: & accedere fecit illos ad eum, ſignificat præſentiam: & oſculatus illos, ſignificat conjunctionem ex affectione veri: & amplexus illos, ſignificat conjunctionem ex affectione boni: Et dixit Iſrael ad Joſephum, ſignificat elevationem ad Internum: videre facies tuas non cogitavi, ſignificat quod in non ſpe fuerit de influxu amoris ejus: & ecce, videre fecit mihi Deus etiam ſemen tuum, ſignificat quod non ſolum influxus amoris apperceptus, ſed etiam bonum & verum inde: & abduxit Joſeph illos ex femoribus ejus, ſignificat bonum voluntarii & verum intellectualis in naturali ab affectione amoris a parte boni ſpiritualis: & incurvavit ſe ad faciem ſuam terram, ſignificat humiliationem illorum: & accepit Joſeph ambos illos, Ephraimum in dextra ſua a ſiniſtra Iſraelis, ſignificat verum intellectualis ut ſecundo loco: & Menaſchen in ſiniſtra ſua a dextra Iſraelis, ſignificat bonum voluntarii primo loco: & accedere fecit ad eum, ſignificat adjunctionem: & miſit Iſrael dextram ſuam, & poſuit ſuper capite Ephraimi, ſignificat quod primo loco reputaret verum: & is minor, ſignificat tametſi id altero loco ſit: & ſiniſtram ſuam ſuper capite Menaſchis, ſignificat quod ſecundo loco reputaret bonum: converſim miſit manus ſuas, ſignificat ſic non ſecundum ordinem: quia Menaſche primogenitus, ſignificat ſiquidem bonum eſt priori loco.

6256. Et oculis Iſraelis graves erant, quod ſignificet apperceptionem obſcuram ejus, conſtat ex ſignificatione oculorum, quod ſit viſus intellectualis, de qua n: 2701. 4403 ad 4421. 4083 ad 4339, ut quoque videre, ſupra n: 6249:

6249; ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale in naturali, de qua ſupra n: 6253; & ex ſignificatione graves eſſe, cum prædicatur de oculis, quod ſit obſcurum, ita apperceptio obſcura. Quod Iſrael tunc fuerit in apperceptione obſcura, cum benedixit filiis Joſephi, eſt quia in fine repræſentationis erat, at in genere, quia id bonum ſpirituale, quod repræſentatur per Iſraelem, eſt in perceptione obſcura, e naturali enim eſt, ubi dominatur lumen naturale, non autem lux cœleſtis, in qua eſt bonum ſpirituale & cœleſte quod e rationali; externus homo, qui etiam naturalis dicitur, eſt talis: cum bonum ſpirituale e naturali dicitur, intelliguntur illi qui in illo bono ſunt, nempe illi qui ab Eccleſia Domini ſpirituali ſunt, quare etiam per Iſraelem illa Eccleſia repræſentatur, n: 4286; quod ſpirituales, qui ſunt qui ab ea Eccleſia, ſint in obſcuro reſpective, videatur n: 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3246. 3833. 4402; & quia in obſcuro ſunt, etiam verum quod fidei primo loco ponunt, ut hic Iſrael, quod Ephraimum prætulerit Menaſchi: cauſa quod ſpirituales ita credant, eſt quia per verum introducuntur ad bonum, n: 2954, & cum introducuntur, non percipiunt bonum, quia influit in affectionem veri ab interiori, ita non in apperceptionem antequam regenerati ſunt: inde quoque eſt, quod bona charitatis vocent fructus fidei, & tamen de fructibus parum ſolliciti ſunt illi qui ſtatuunt quod ſola fides ſalvet abſque bonis operibus, & hoc in ultima mortis hora utcunque homo antea vixerat; quod hæc obſcura apperceptio de bono & vero ſit, canſtare poteſt. Sed uſque res ita ſe habet, qui præponunt fidem charitati ex principiis a doctrina, & uſque vitam charitatis vivunt, quod ſint qui ab Eccleſia Domini ſpirituali ſunt, & ſalvantur, nam vita præferunt bonum charitatis, ſed doctrina verum fidei.

6257. Præ ſenectute, quod ſignificet quia in fine repræſentationis, conſtat ex ſignificatione ſenectutis, quod ſit novum repræſentationis, de qua n: 3254, ita finis prioris.

6258. Non potuit videre, quod ſignificet non animadvertentiam, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit apperceptio, de qua ſupra n: 6249, ita quoque animadvertentia.

6259. Et accedere fecit illos ad eum, quod ſignificet præſentiam, conſtat ex ſignificatione accedere facere, quod ſit præſentem ſiſtere.

6260. Et oſcultatus illos, quod ſignificet conjunctionem ex affectione veri, conſtat ex ſignificatione oſculari, quod ſit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574. 4215. 4353. 5929; quod ſit affectione veri, eſt quia ſequitur, quod amplexus illos, per quod ſignificatur conjunctio ex affectione boni, nam amplecti eſt interior & inde arctior affectio quam oſculari, ſicut eſt affectio boni quam affectio veri.

6261. Et amplexus illos, quod ſignificet conjunctionem ex affectione boni, conſtat ex ſignificatione amplecti, quod ſit amoris conjunctio, de qua n: 4351, ita conjunctio ex affectione boni, videatur mox ſupra n: 6260: quod amplecti ſit illa affectio, patet manifeſte ex teſtificatione amoris per amplexationem, eſt amplexatio actus qui fluit inde; habet enim omnis af-

fectio ſpiritualis geſtum ſibi correſpondentem in corpore apud hominem, qu geſtus eſt repræſentativum illius; quod etiam oſculari, de qua mox ſupra, notum eſt.

6262. Et dixit Iſrael ad Joſephum, quod ſignificet elevationem ad Internum, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, & quoque influxus, de qua prius; quod ſit elevatio, eſt quia agitur in hoc Verſu de influxu amoris, & inde boni & veri ab Interno, qui influxus eſt elevatio ad Internum; Externum enim non poteſt in amore erga Internum eſſe, niſi per influxum & elevationem ab Interno; ipſe enim amor qui ſentitur in Externo, eſt Interni, & quia omne agens habet ſuum reagens ſeu reciprocum, ut aliquis affectus fiat, & agens eſt cauſa, & reagens eſt cauſatum, idcirco eſt reagentia etiam agentis, ſicut cauſatum eſt cauſæ, nam vis omnis in cauſato eſt a cauſa; cum reactione ita ſe habet in ſingulis univerſæ naturæ.

6263. Videre facies tuas non cogitavi, quod ſignificet quod in non ſpe fuerit de influxu amoris ejus, conſtat a ſignificatione facierum, quod ſint interiora, de qua n: 358. 2434. 3527. 3573. 4066. 4796. 4798. 5695, ita affectiones, nam hæ ex facie imprimis elucent, n: 4796. 5102; inde facies Dei, eſt amor Divinus, proinde Miſericordia, n: 5585; & ex ſignificatione non cogitavi, quod ſit in non ſpe fuiſſe; quod ſit *influxus* amoris, ſignificatur per videre facies, ut quoque patet a mox præcedentibus & mox ſequentibus.

6264. Et ecce videre fecit mihi Deus etiam ſemen tuum, quod ſignificet quod non ſolum influxus amoris apperceptus, ſed etiam bonum & verum inde, conſtat ex repræſentatione Menaſchis & Ephraimi, qui hic ſunt ſemen, quod ſint bonum voluntarii & verum intellectualis, de qua n: 5354. 6222, & quoque ex ſignificatione ſeminis quod etiam ſit bonum & verum, n: 1610. 2848. 3310. 3373. 3671; & quia dicitur, quod non cogitaverit videre facies tuas, & ecce videre fecit mihi Deus, ſignificatur quod non ſolum influxus amoris apperceptus, ſed etiam, —, nam quod per videre facies ſignificetur influxus amoris, videatur mox ſupra n: 6263.

6265. Et abduxit Joſeph illos ex femoribus, quod ſignificet bonum voluntarii & verum intellectualis ab affectione amoris a parte boni ſpiritualis, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; ex repræſentatione Menaſchis & Ephraimi, qui hic ſunt illi quos Joſeph abduxit, quod ſint bonum voluntarii & verum intellectualis, de qua n: 5354. 6222; ex ſignificatione femorum, quod ſit affectio amoris, de qua n: 3021. 4277. 4280. 4575. 5050 ad 5062; quod a parte boni ſpiritualis, eſt ab Iſraele, qui eſt bonum ſpirituale, n: 6253. Per hæc ſignificatur, quod Cœleſte Internum removerit bonum voluntarii & verum Intellectualis a bono ſpirituali, hoc eſt, ab affectione amoris illius, quia Iſrael, per quem repræſentatur bonum ſpirituale, accedere fecit bonum & verum illud ad ſe, præter quod adducerentur ad illum a Joſepho, per quem repræſentatur Cœleſte Internum, quapropter abducebantur, & dein a Joſepho

Joſepho adducebantur, ut ſequitur; cauſa eſt, quia ſic influxus amoris eſt a Cœleſti Interno per Bonum Spirituale in illa; hoc enim eſt ſecundum ordinem; & inde erat hoc Rituale Externum, cum benedicerentur, ſtricte obſervandum; ſiſtebantur enim tunc coram Domino, a Quo Prædictio, quæ hic ſignificatur per Benedictionem, n: 6254. Inde nunc eſt, quod Joſeph duxerit filios ſuos a femoribus patris ſui, & ipſe dein adduxerit illos illuc.

6266. Et incurvavit ſe ad faciem terram, quod ſignificet humiliationem illorum, conſtat a ſignificatione incurvare ſe ad faciem terram, quod ſit humiliatio interior, de qua n: 5682; incurvatio enim talis eſt actus corporis correſpondens humiliationi mentis, inde illi qui in adoratione Dei ex corde ſunt, ita incurvant ſe. Incurvavit ſe dicitur, quia erat Joſephus pro illis, non tunc coram Iſraele, ſed coram Domino, a Quo Benedictio per Iſraelem. Quod hoc a Joſepho factum ſit pro illis, eſt quia ita ſe habet in Spiritualibus; bonum voluntarii & verum intellectualis in naturali non ſe ex ſe humiliare poſſunt coram Domino, ſed ex Interno per influxum; quippe abſque influxu per Internum in naturale, nihil ibi voluntatis & intellectus eſt, & ne quidem aliquid vitæ, nam Internum eſt medium, per quod vita a Domino ibi.

6267. Et accepit Joſeph ambos illos, Ephraimum in dextra ſua a ſiniſtra Iſraelis, quod ſignificet verum intellectualis ut ſecundo loco, & Menaſchen in ſiniſtra ſua a dextra Iſraelis, quod ſignificet bonum voluntarii primo loco, conſtat ex repræſentatione Ephraimi, quod ſit verum intellectualis, & ex repræſentatione Menaſchis, quod ſit bonum voluntarii, de qua n: 5354. 6222; & ex ſignificatione dextræ; quod ſit primo loco eſſe, & ſiniſtræ quod ſit ſecundo, ut patet ab omni uſu in vita. Quomodo cum his ſe habet, in mox ſequentibus dicetur.

6268. Et accedere fecit ad eum, quod ſignificet adjunctionem, conſtat abſque explicatione.

6269. Et miſit Iſrael dextram ſuam, & poſuit ſuper capite Ephraimi, quod ſignificet quod primo loco reputaret verum, conſtat ex ſignificatione mittere dextram ſuam, quod ſit reputare primo loco; quod dextra ſit primo loco, patet; & ex repræſentatione Ephraimi, quod ſit Intellectuale, ita quoque verum fidei, nam hoc in parte intellectuali hominis habitat, cum ibi eſt viſus a luce cœli, ita viſus ſpiritualis, videatur n: 6222. Quod Iſrael poſuerit dextram ſuper Capite Ephraimi, & ſiniſtram ſuper capite Menaſchis, agitur in hoc Verſu, & quoque in Verſ: ſeq: 17. 18. 19; & per id ſignificatur, quod reputaverit verum fidei primo loco, & bonum charitatis ſecundo; cauſa erat, quia ſpiritualis homo, qui per Iſraelem repræſentatur, n: 4286. 6256, non aliter reputat, priuſquam regeneratus eſt, ſenſibiliter enim animadvertit quid verum fidei, non autem quid bonum charitatis, hoc enim per viam interiorem influit, illud autem per exteriorem, prout ſcientificum. Qui autem non regenerantur, dicunt abſolute, quod fides primo loco ſit; hoc eſt, quod ſit eſſentiale Eccleſiæ, quia ſic vivere poſſunt utcunque volunt,

ſunt, & uſque dicere quod ſpem de ſalute habeant: inde etiam hodie ita evanuit charitas, ut vix ab aliquo ſciatur quid ſit, conſequenter etiam fides, nam unum abſque altero non datur. Si Charitas primo loco foret, & fides ſecundo, alia facies Eccleſiæ foret, nam tunc non alii dicerentur Chriſtiani, quam qui vitam ſecundum verum fidei viverent, hoc eſt, vitam charitatis; & quoque tunc ſcirent quid charitas; etiam tunc non plures Eccleſias facerent, diſtinguendo inter illas ſecundum opiniones de veris fidei; ſed unam dicerent, in qua eſſent omnes qui in bono vitæ, nec modo qui intra orbem ubi Eccleſiæ, ſed etiam qui extra illum; Eccleſia ſic in illuſtratione foret de talibus quæ ſunt Regni Domini, charitas enim illuſtrat, & nuſquam fides abſque charitate; ac erorres inducti per fidem ſeparatam, perſpicue viderentur: inde patet, quæ alia facies Eccleſiæ foret, ſi bonum charitatis primo loco, hoc eſt, eſſentiale eſſet, & verum fidei ſecundo, hoc eſt, formale ejus: Facies Eccleſiæ foret tunc, ſicut facies Eccleſiæ Antiquæ, quæ in charitate ponebat Eccleſiam, & non alia Eccleſiæ doctrinalia habebat quam charitatis; inde illis ſapientia a Domino: qualis fuit illa Eccleſia, deſcribitur his verbis apud Moſen "Jehovah circumduxit illum, inſtruxit illum, cuſtodivit illum, ſicut pupillum oculi ſui: ſicut aquila excitat nidum ſuum, ſuper pullis ſuis motitat ſe, expandit alas ſuas, accepit illum, portavit illum ſuper ala ſua: Jehovah ſolus duxit illum; nec cum illo Deus alienus: equitare fecit illum ſuper excelſis terræ, & cibavit proventu agrorum, ſugere fecit illum mel e rupe, & oleum e ſaxo petræ: butyrum armenti, & lac gregis, cum adipe agnorum, & arietum filiorum Baſchanis, & hircorum, cum adipe renum tritici, & ſanguinem uvæ bibis merum" Deut: xxxii: 10 ad 14: quare qui ab illa Eccleſia fuerunt, in cœlo ſunt, & in omni ibi felicitate & gloria.

6270. Et is minor, quod ſignificet tametſi id altero loco ſit, conſtat ex ſignificatione minoris natu, quod ſit altero loco eſſe.

6271. Et ſiniſtram ſuam ſuper capite Menaſchis, quod ſignificet quod ſecundo loco reputaret bonum, conſtat ex ſignificatione mittere ſiniſtram ſuam, quod ſit reputare ſecundo loco; & ex repræſentatione Menaſchis, quod ſit voluntarium, ita quoque bonum charitatis; hoc quomodo ſe habet, videatur mox ſupra, n: 6269.

6272. Converſim miſit manus ſuas, quod ſignificet ſic non ſecundum ordinem, conſtat ex ſignificatione converſim mittere manus, quod ſit non ſecundum ordinem, ſic enim minorem natu facit primogenitum, & vice verſa, conſequenter verum fidei prius & ſuperius, & bonum charitatis poſterius & inferius, primogenitura enim eſt prioritas & ſuperioritas, n: 3325. Quantum mali in Eccleſia hoc introducit, manifeſte conſtare poteſt, nam per id ſe mittunt in tale obſcurum, ut non ſciant quid bonum, ita nec quid verum; eſt enim bonum inſtar flammæ & verum inſtar lucis inde, ſi aufers flammam, etiam perit lux, & ſi aliqua lux appareat, eſt illa ſicut lux fatua quæ non ex flamma; inde eſt, quod Eccleſiæ inter ſe collidant, & litigent de vero, & una congregatio dicat quod id verum ſit, & alia quod id falſum: & quod adhuc pejus, cum ſemel fidem priori loco in Eccleſiæ cætu poſuerunt, inci-

piunt dein ſeparare fidem a charitate, & hanc reſpective nihili facere, & ſic nihil curare vitam, ad quod homo ex natura etiam inclinat; inde perit Eccleſia; nam vita facit eam apud hominem, non autem doctrina abſque vita; ita nec confidentia, quæ eſt fides eminens, nam confidentia genuina non dabilis eſt quam apud illos qui in charitate ſunt, vita confidentiæ eſt inde. Præterea, quod bonum charitatis actualiter primogenitum ſit, hoc eſt, priori loco, & quod Verum fidei appareat ſicut ſit, videatur, n: 3324. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4243. 4244. 4247. 4337. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977.

6273. Quia Menaſche primogenitus, quod ſignificet ſiquidem bonum eſt priori loco, conſtat ex repræſentatione Menaſchis, quod ſit bonum quod Voluntarii, de qua prius; & ex ſignificatione primogenituræ, quod ſit prioritas & ſuperioritas, de qua n: 3325, ita primogenitus eſt qui in priori loco. Quod bonum ſit priori loco, ut quoque velle hominis, & quod verum ſit poſteriori, ut quoque cogitare hominis, quis non hoc poteſt ex ſolo naturali lumine modo paululum illuſtrato videre; tum quod velle hominis faciat ut ita non aliter cogitet, conſequenter quod bonum apud hominem faciat, quod hoc aut illud ſit verum; ſic quod verum ſecundo loco ſit, & bonum primo; cogita & reflecte, num radicari queat verum quod fidei niſi in bono, & num fides niſi ibi radicata ſit fides: inde concludere poteris, quid eſt primarium aut eſſentiale Eccleſiæ, hoc eſt, homini in quo Eccleſia.

6274. Verſ: 15. 16. *Et benedixit Joſepho, & dixit, Deus coram quo ambularunt patres mei, Abraham & Jiſchak, Deus pavens me ab illo me uſque ad diem hunc. Angelus redimens me ab omni malo, benedicat pueris, & vocabitur in illis nomen meum, & nomen patrum meorum Abrahami & Jiſchaki, & creſcant ad multitudinem in medio terræ.* Et benedixit Joſepho, ſignificat prædictionem de vero Intellectualis & bono Voluntarii vitam habentibus ex Interno: & dixit, Deus coram quo ambularunt patres mei, Abraham & Jiſchak, ſignificat Divinum ex quo vitam habuerunt Bonum Internum & Verum Internum: Deus pavens me, ſignificat Divinum illud vivificans Bonum Veri ſpiritualis e naturali; ab illo me uſque ad diem hunc, ſignificat continue. Angelus redimens me ab omni malo, ſignificat Divinum Humanum Domini a Quo liberatio ab inferno: benedicat pueris, ſignificat det ut illis verum & bonum: & vocabitur in illis nomen meum, ſignificat quod in illis quale boni veri ſpiritualis e naturali: & nomen patrum meorum Abrahami & Jiſchaki, ſignificat & quale boni & veri interni: & creſcant ad multitudinem in medio terræ, ſignificat extenſionem ab intimo.

6275. Et benedixit Joſepho, quod ſignificet prædictionem de vero Intellectualis & bono Voluntarii vitam habentibus ex Interno, conſtat ex ſignificatione benedicere, quod ſit prædictio, de qua n: 6230 6254; & ex repræſentatione Ephraimi & Menaſches, qui hic ſunt Joſephus, quod ſint Verum Intellectualis & bonum Voluntarii in naturali nata ab Interno, de qua n: 6234. 6247: quod per Joſephum intelligantur filii ejus, patet ab

ipſa

ipſa benedictione, in qua dicitur "Angelus redimens me ab omni malo *benedicat pueris*, & vocabitur in illis nomen meum;" & eſt cauſa, quia Bonum illud & Verum in naturali, quæ repræſentantur per Menaſchen & Ephraimum, ſunt ipſum Internum ibi; Internum & Externum ſunt quidem inter ſe diſtincta, ſed in naturali, ubi ſimul ſunt, eſt Internum ut in ſua forma ſibi adequata, quæ forma nihil ex ſe, ſed ex Interno quod inibi, agit, ita modo agitur: ſe habet hoc ſicut efficiens in effectu, efficiens & effectus ſunt inter ſe diſtincti, ſed uſque eſt efficiens in effectu ut in ſua forma ſibi adæquata, & per illam agit cauſam in ſphæra ubi ſiſtitur effectus. Similiter ſe habet cum bono & vero in Naturali apud hominem, quæ nata ſunt ab Interno, Internum enim induit ſe talibus quæ Naturalis ſunt, ut poſſit ibi eſſe, & ibi vitam agere; ſed illa quibus ſe induit, non ſunt aliud quam integumenta, quæ a ſe prorſus nihil agunt.

6276. Et dixit, Deus coram quo ambularunt patres mei, Abraham & Jiſchak, quod ſignificet Divinum a Quo vitam habuerunt Bonum Internum & Verum Internum, conſtat a ſignificatione Deus, quod ſit Divinum; a ſignificatione ambulare, quod ſit vivere, ſeu vitam habere, de qua n: 519. 1794; & a repræſentatione Abrahami, quod in ſupremo ſenſu ſit Ipſum Divinum Domini, & Jiſchaki, quod ſit Divinum Rationale Ipſius, ita Internum Humanum, Jacob enim eſt Divinum Naturale Domini, ſeu Externum Humanum Ipſius, de quibus n: 2011. 3245. 3305 f. 3439. 4615: in ſenſu autem repræſentativo eſt Abraham Bonum Internum, & Jiſchakus Verum Internum, n: 3703. 6098. 6185; quod hæc in ſenſu repræſentativo ſignificentur per Abrahamum & Jiſchakum, eſt quia ipſum illud Bonum, & Verum, quod in Regno Domini, procedunt a Divino & Divino Humano Ipſius; & faciunt ut Dominus Ipſe ſit ibi, ita Ipſo Regnum ſuum.

6277. Deus pavens me, quod ſignificet Divinum illud vivificans bonum veri ſpiritualis e naturali, conſtat ex ſignificatione pavens, quod ſit vivificans; quod paſcere ſit inſtruere, videatur n: 6044, eſt quod paſcuum ſit id quod ſuſtentat vitam Hominis ſpiritualem, n: 6078, ſed paſcere & paſcuum, de quibus ibi, prædicantur de grege; at pavens hic de Jacobo, quod ſuſtentatus cibis & neceſſariis vitæ, per quod in ſenſu interno ſimile ſignificatur, nam quod ſuſtentat & vivificat vitam corporis, hoc in ſenſu interno, ſignificat id quod ſuſtentat vitam ſpiritualem, & eam vivificat & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & quia hoc bonum, quod Iſrael repræſentat, eſt bonum veri, ideo hic dicitur bonum veri ſpiritualis: Iſrael enim in genuino ſenſu eſt Eccleſia ſpiritualis, & bonum quod eſt illius Eccleſiæ, eſt bonum veri; inſtruuntur enim de Bono per Verum, & cum faciunt ſecundum Verum in quo inſtructi ſunt, tunc Verum illud vocatur Bonum; hoc bonum eſt Bonum quod vocatur Bonum Veri, & repræſentatur per Iſraelem.

6278. Ab illo me uſque ad diem hunc, quod ſignificet continue, conſtat ex ſignificatione hodie & ad diem hunc, quod ſit perpetuum & æternum, de qua n: 2838. 4304. 6165; hic itaque ab illo uſque ad diem hunc, ſig-

nificat continue, nempe vivificans, quod eſt pavens n: 6277.

6279. Angelus redimens me ab omni malo, quod ſignificet Divinum Humanum Domini a Quo liberatio ab Inferno, conſtat a ſignificatione Angeli, quod ſit Divinum Humanum Domini, de qua ſequitur; ex ſignificatione redimere, quod ſit liberare, de qua etiam ſequitur; & a ſignificatione mali, quod ſit Infernum: quod malum ſit infernum, eſt quia ipſum infernum non eſt niſi quam malum; ſive enim dicas, quod omnes in inferno ſint mali, ſive dicas quod infernum ſit malum, idem eſt; in ſenſu ſpirituali, cum dicitur malum, intelligitur infernum, nam qui in ſenſu ſpirituali ſunt, ut ſunt Angeli in cœlo, abſtracte a perſonis, quia univerſaliter, cogitant & loquuntur, ita malum illis eſt infernum; ſimiliter peccatum, cum per id intelligitur malum dominans, ut Gen: Cap: IV "Dixit Jehovah ad Cain, ſi non benefacis, ad januam *Peccatum* cubat, ad te deſiderium ejus, & tu domineris ei" Verſ: 6. 7; ibi peccatum pro inferno, quod præſto eſt, cum homo malum facit: ipſum etiam malum apud hominem non eſt niſi quam infernum, nam influit inde, & eſt homo tunc in minima imagine infernum, ut quoque eſt unuſquiſque ibi; ſicut viciſſim, ipſum bonum apud hominem, non eſt niſi quam cœlum in illo, nam bonum per cœlum influit a Domino, & eſt homo, qui in bono, in minima imagine cœlum, ut quoque eſt unuſquiſque in cœlo.

6280. Quod Angelus redimens ſit Dominus quoad Divinum Humanum, conſtat ex eo, quod Dominus per quod aſſumſit Humanum, & id Divinum fecit, redemerit hominem, hoc eſt, liberaverit illum ab inferno; quapropter Dominus quoad Divinum Humanum ſuum, vocatur Redemtor. Quod Divinum Humanum dicatur Angelus, eſt quia per Angelum ſignificatur Miſſus, & Dominus quoad Divinum Humanum dicitur Miſſus, ut patet a plurimis locis in Verbo Evangeliſtarum: & præterea Divinum Humanum ante adventum Domini in mundum, fuit Ipſe Jehovah influens per cœlum cum loquebatur verbum; Jehovah enim ſupra cœlos fuit, at quod ab Ipſo tranſivit per cœlos, hoc fuit tunc Divinum Humanum; nam per influxum Jehovæ in cœlum, retulit hominem, ac Ipſum Divinum inde, fuit Divinus Homo; hoc nunc eſt Divinum Humanum ab æterno, & eſt quod vocatur Miſſum, per quod intelligitur procedens, eſtque hic idem ac Angelus. Sed quia Jehovah per id ſuum Divinum Humanum non potuit influere amplius apud homines, quia ii ſe in tantum removerant a Divino illo, idcirco aſſumſit Humanum, & hoc Divinum fecit, ac ita per influxum inde in cœlum, uſque ad illos in genere humano, qui reciperent bonum charitatis & Verum fidei a Divino Humano, quod ita viſibile factum, pertingere potuit, & illos ſic ab inferno liberare; quod aliter nuſquam fieri potuit; hæc liberatio eſt quæ vocatur Redemtio, & Ipſum Divinum Humanum, quod liberavit ſeu redemit, quod vocatur Angelus redimens. Sed ſciendum, quod Dominus quoad Divinum Humanum, ſicut quoad Ipſum Divinum, ſit ſupra cœlum, nam eſt Sol qui illuminat cœlum, ita quod Cœlum ſit longe infra Ipſum; Divinum Humanum, quod eſt in cœlo, eſt Divinum Verum quod procedit ab Ipſo, quod

quod eſt Lux ab Ipſo ut a Sole; Dominus quoad ſuam eſſentiam non eſt Divinum Verum, nam hoc eſt ab Ipſo ſicut Lux a Sole, ſed eſt Ipſum Divinum Bonum, unum cum Jehovah, Divinum Humanum Domini, etiam aliis in locis in Verbo dicitur Angelus; ut cum apparuit Moſi in rubo, de quo ita in Exodo "Cum Moſes venit ad montem Dei, ad Chorebum, *apparuit Angelus Jehovæ illi* in flamma ignis e medio rubi: vidit *Jehovah* quod Moſes ſecederet ad videndum, ideo clamavit ad illum Deus e medio rubi Et porro dixit, *Ego ſum Deus patris tui, Deus Abrahami, Deus Jiſchaki, & Deus Jacobi*" III: 1. 2. 4. 6; eſt Divinum Humanum Domini, quod ibi Angelus Jehovæ vocatur, qui quod fuerit Ipſe Jehovah, dicitur clare; quod Jehovah fuerit ibi in Divino Humano, conſtare poteſt ex eo, quod Ipſum Divinum non niſi quam per Divinum Humanum potuerit apparere, ſecundum Domini verba apud Johannem "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in ſinu Patris eſt, Ille expoſuit" I: 18; & alibi "Neque vocem Patris audiviſtis unquam, neque ſpeciem Ipſius vidiſtis" V: 37. Porro, Dominus quoad Divinum Humanum dicitur Angelus, ubi agitur de ducendo populo in terram Canaanem, de quo ita in Exodo "*Ecce Ego mitto Angelum coram te*, ad cuſtodiendum te in via, & ad deducendum te ad locum, quem præparavi: caveto tibi a faciebus Ipſius, quia non ſuſtinebit prævaricationem veſtram, *quoniam Nomen Meum in medio Illius eſt*" XXIII: 20. 21. 23; quod Angelus ibi ſit Divinum Humanum, patet ex eo, quod dicatur, quoniam Nomen Meum in medio Illius eſt, hoc eſt, Ipſe Jehovah; per Nomen meum ſignificatur quale Jehovæ, quod eſt in Divino Humano; quod Dominus quoad Divinum Humanum ſit Nomen Jehovæ, videatur n: 2628; & quod Nomen Dei ſit quale, tum omne in uno complexu per quod colitur Deus, n: 2724. 3006. Apud Eſaiam "In omni anguſtia illorum, Ipſi anguſtia, & *Angelus facierum Ipſius* liberabit illos, ob amorem ſuum, & indulgentiam ſuam *Hic redemit illos*, & aſſumſit illos, & portavit illos omnibus diebus æternitatis" LXIII: 9; quod Angelus facierum Jehovæ ſit Dominus quoad Divinum Humanum, patet, nam dicitur quod redemit illos. Apud Malachiam "Ecce ſubito veniet ad templum ſuum Dominus, Quem vos quæritis, & *Angelus fœderis* Quem vos deſideratis, ecce venit, inquit Jehovah Zebaoth. Quis vero ſuſtinebit diem adventus Ipſius, & quis conſiſtet cum apparuerit: tunc ſuavis erit Jehovæ Minchah Jehudæ & Hieroſolymæ, juxta dies æternitatis, & juxta annos priores" III: 1. 2. 4, quod Angelus fœderis ſit Dominus quoad Divinum Humanum, maniſeſte conſtat, nam agitur de Ipſius adventu; quod tunc ſuavis erit Jehovæ mincha Jehudæ & Hieroſolymæ, ſignificat, quod ſuavis erit tunc cultus ex amore & fide in Ipſum: quod per Jehudam ibi non intelligatur Jehudah, nec per Hieroſolymam Hieroſolyma, clare patet, nam nec tunc nec poſtea minchah Jehudæ & Hieroſolymæ ſuavis fuit: quod dies æternitatis, ſint ſtatus Eccleſiæ Antiquiſſimæ, quæ cœleſtis, & anni priores ſtatus Eccleſiæ Antiquæ, quæ ſpiritualis, videatur n: 6239. Præterea per Angelum in Verbo, in ſenſu interno non ſignificatur Angelus, ſed aliquod Divinum in Domino, n: 1925. 2321. 2821. 3039. 4085.

6281.

6281. Quod Redimere attinet, id in proprio ſenſu ſignificat ſibi reſtituere & appropriare, quod ſuum fuerat, & prædicatur de ſervitio, de morte, & de malo; cum de ſervitio, intelliguntur illi qui ſervi facti ſunt, in ſenſu ſpirituali qui emancipati inferno; cum de morte, intelliguntur illi qui in damnatione; & cum de malo, ut hic, intelliguntur qui in inferno, nam malum, a quo Angelus redemit, eſt infernum, n: 6279. Quia Dominus ab illis hominem liberavit per quod Humanum in Se Divinum fecit, ideo eſt Divinum Humanum Ipſius, quod in Verbo vocatur Redemptor; ut apud Eſaiam "Ego adjuvo te, dictum Jehovæ, & *Redemptor tuus Sanctus Iſraelis*" XLI: 14. Apud Eundem "Sic dixit Jehovah, *Redemptor Iſraelis, Sanctus Ipſius*" XLIX: 7. 26. Apud Eundem "Jehovah Zebaoth Nomen Ipſius, & *Redemptor tuus, Sanctus Iſraelis,* Deus totius terræ vocabitur" LIV: 5; in his locis diſtinguitur Ipſum Divinum, quod vocatur Jehovah, a Divino Humano, quod dicitur *Redemptor Sanctus Iſraelis.* Quod autem ſit Ipſe Jehovah in Divino Humano, conſtat ab his locis, apud Eſaiam "Sic dixit Jehovah Rex Iſraelis, & *Redemptor illius, Jehovah Zebaoth,* Ego primus & Ego noviſſimus, & præter Me non Deus" XLIV: 6. Apud Eundem "Sic dixit *Jehovah Redemptor tuus,* Ego Jehovah Deus tuus, docens te" XLVIII: 17. Apud Eundem "Tu Pater noſter, nam Abraham non cognoſcit nos, & Iſrael non agnoſcit nos, *Tu Jehovah Pater noſter Redemptor noſter,* a ſeculo Nomen tuum" LXIII: 16. Apud Davidem "*Jehovah qui redemit* e fovea vitam meam" Pſalm: CIII: 4; ex quibus locis etiam patet, quod per Jehovam in Verbo non alius intelligatur quam Dominus, n: 1343. 1737. 2921. 3035. 5663; & quod Jehovah Redemptor ſit Divinum Humanum Ipſius: ideo quoque qui redempti ſunt vocantur Redempti Jehovæ, apud Eſaiam "Dicite filiæ Zionis, ecce ſalus tua venit, ecce merces Ipſius cum Ipſo, & pretium operis coram Ipſo, vocabunt illos, populum ſanctitatis, *Redemptos Jehovæ*" LXII: 11. 12, quod Dominus ſit a Quo Redempti Jehovæ dicuntur, manifeſte liquet, nam de adventu Ipſius dicitur, ecce ſalus tua venit, ecce merces Ipſius cum Ipſo. Præterea videatur Eſai: XLIII: Cap: LII: 2. 3. Cap: LXIII: 4. 9. Hoſch: XIII: 14. Exod: VI: . Cap: XV: 13. Hiob: XIX: 25, ubi patet quod Redemptio prædicetur de ſervitio, & de morte, & de malo.

6282. Benedicat pueris, quod ſignificet det ut illis verum & bonum, conſtat a ſignificatione benedicere, quod ſit donare vero & bono, nam benedictio in ſpirituali ſenſu non aliud involvit, n: 1420. 1422. 4981; & ex repræſentatione Ephraimi & Menaſches, qui hic ſunt pueri, quod ſint Eccleſiæ Intellectuale & Eccleſiæ Voluntarium, quibus verum & bonum daretur, Intellectuali verum, & voluntario bonum.

6283. Et vocabitur in illis nomen meum, quod ſignificet quod in illis quale boni veri ſpiritualis e naturali, conſtat ex ſignificatione vocari nomen ſuum in aliquo, quod ſit quale ejus in illo, de qua n: 1754. 1896. 2009. 3421; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum veri ſpiritualis e naturali, de qua ſupra n: 6277; & quia quale Iſraelis erat in illis, ideo etiam inter re-

liquos

liquos Jacobi filios recepti ſunt, & facti Tribus, una Menaſchis, & altera Ephraimi, & cum illis conſtituebant duodecim Tribus, quando Tribus Levi quia ſacerdotium facta, non numerata eſt, quæ hæreditatem ſortitæ ſunt, de qua apud Joſuam, & quoque apud Ezechielem Cap: XLVIII.

6284. Et nomen patrum meorum Abrahami & Jiſchaki, quod ſignificet & quale boni & veri interni, conſtat a ſignificatione nominis, quod ſit quale, ut mox ſupra n: 6283; & ex repræſentatione Abrahami & Jiſchaki, quod ſint Bonum & Verum Internum, de qua ſupra n: 6276. Internum Bonum & Verum erunt in bono & vero externo, ut hæc ſint bonum & verum, nam ut ſupra n: 6275, dictum eſt, non eſt Externum niſi formatum quoddam, tale, ut ibi Internum poſſit eſſe, & ſecundum influxum in ſe a Domino ibi agere vitam; Internum etiam nec aliud eſt reſpective ad ſupremum, quod eſt Dominus, inde omne vitæ; & quæ infra ſunt, modo ſunt formæ recipientes vitæ per gradus in ſuo ordine uſque ad ultimum, quod eſt Corpus.

6285. Et creſcant ad multitudinem in medio terræ, quod ſignificet extenſionem ab intimo, conſtat a ſignificatione medii, quod ſit intimum, de qua n: 2940. 2973. 6068. 6084. 6103; inde creſcentia in multitudinem eſt extenſio; vera enim, quæ per multitudinem ſignificantur, ab intimo, ut e centro, ſe circumcirca extendunt; & quo major extenſio inde eſt, & hæc quo melius ſecundum ordinem cœleſtem, eo perfectior ſtatus eſt; hic ſtatus eſt qui ſignificatur per hoc benedictionis, ut creſcant ad multitudinem in medio terræ.

6286. Verſ: 17. 18. 19. 20. *Et vidit Joſeph, quod poſuit pater ejus manum dextram ſuam ſuper capite Ephraimi, & malum fuit in oculis ejus, & apprehendit manum patris ſui ad removendum illam a ſuper capite Ephraimi, ſuper caput Menaſchis. Et dixit Joſeph ad patrem ſuum, non ita pater mi, quia hic primogenitus, pone dextram tuam ſuper capite ejus. Et renuit pater ejus, & dixit, ſcio fili mi, ſcio, etiam hic erit ad populum, & etiam hic magnus fiet, & veruntamen frater ejus minor magnus fiet præ illo, & ſemen illius erit plenitudo gentium. Et benedixit illis in die hoc, dicendo, in te benedicet Iſrael, dicendo, ponat te Deus ſicut Ephraimum & ſicut Menaſchen: & poſuit Ephraimum ante Menaſchen.* Et vidit Joſeph quod poſuit pater ejus dextram ſuam ſuper capite Ephraimi ſignificat apperceptionem quod primo loco reputaret verum: & malum fuit in oculis ejus, ſignificat diſplicentiam: & apprehendit manum patris ſui, ſignificat influxum in potentiam apperceptionis ejus obſcuræ: ad removendum illam a ſuper capite Ephraimi ſuper caput Menaſchis, ſignificat ad declinandum eum ab errore: & dixit Joſeph ad patrem ſuum, non ita pater mi, quia hic primogenitus, ſignificat influxum perceptibilem de bono quod ei prioritas: pone dextram ſuper capite ejus, ſignificat quod ſic primo loco: & renuit pater ejus, ſignificat non conſenſum: & dixit, ſcio, fili mi, ſcio, ſignificat quod ita ſit, ſed quod appareat aliter: etiam hic erit in populum, & etiam hic magnus fiet, ſignificat quod verum ex bono etiam augebitur, ita cœleſtis homo: & veruntamen frater ejus minor magnus fiet præ illo, ſignificat quod bonum ex vero plus incrementi capiet, ita ſpiritualis

homo:

homo: & ſemen illius erit plenitudo gentium, ſignificat verum quod fidei regnaturum: & benedixit illis in die hoc, ſignificat Prævidentiam & Providentiam in æternum: dicendo, in te benedicat Iſrael, dicendo ponat te Deus ſicut Ephraimum & ſicut Menaſchen, ſignificat ut ſpirituale ſuum ſit in vero intellectualis & bono voluntarii: & poſuit Ephraimum ante Menaſchen, ſignificat quod primo loco reputaret verum, quia ſpiritualis.

6287. Et vidit Joſeph quod poſuit pater ejus manum dextram ſuam ſuper capite Ephraimi, quod ſignificet apperceptionem quod primo loco reputaret verum, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2807. 3764. 4567. 4723. 5400; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877. 6224; ex repræſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali; ex ſignificatione ponere manum dextram ſuper capite, quod ſit primo loco reputare, de qua ſupra n: 6269; & ex repræſentatione Ephraimi, quod ſit Verum quod Intellectualis in naturali, de qua ſupra n: 6234. 6238. 6267; ex his patet, quod per vidit Joſeph quod poſuit pater ejus manum dextram ſuam ſuper capite Ephraimi, ſignificetur apperceptio Cœleſtis Interni quod Bonum ſpirituale e naturali primo loco reputaret verum, videantur quæ de his ſupra n: 6256. 6269. 6272. 6273, dicta & oſtenſa ſunt.

6288. Et malum fuit in oculis ejus, quod ſignificet diſplicentiam, conſtat abſque explicatione. Quod diſplicuerit Joſepho, erat quia per eum repræſentatur Cœleſte Internum, quod eſt ſupra Bonum ſpirituale, quod repræſentatur per Iſraelem; quod ſuperius eſt, hoc poteſt appercipere, quomodo ſe habet cum eo quod agitur in inferiori, ita quoque num verum ſit quod ibi cogitatur, vel non; ſuperius enim videt quæ in inferioribus ſunt, quia e luce cœli; ita vidit Cœleſte Internum, quod Joſeph, quod in errore eſſet Bonum ſpirituale e naturali, quod Iſrael, quapropter id ei diſplicuit.

6289. Et apprehendit manum patris ſui, quod ſignificet influxum in potentiam apperceptionis ejus obſcuræ, conſtat a ſignificatione apprehendere manum, quod ſit influxus in potentiam apperceptionis; Internum enim cum per influxum adigere vult Externum ad aliquod cogitandum & volendum, quaſi apprehendit illud, hic potentiam apperceptionis quæ per manum ſignificatur; quod manus ſit potentia, videatur n: 878. 3387. 493 ad 4937. Quod apperceptio dicatur obſcura, eſt cauſa, quia ſpirituales, qui repræſentantur per Iſraelem, ſunt in obſcuro reſpective ad Cœleſtes, qui repræſentantur per Joſephum; quod ſpirituales in obſcuro ſint reſpective, videatur n: 2706. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 3937. 2833. 4402. Quod ſpirituales in obſcuro ſint, patet manifeſte ex eo, quod antequam regenerati ſunt, ſint prorſus in caligine de vero & bono, & quod cum regenerantur, ſit verum, quale eſt in doctrina Eccleſiæ eorum, quod agnoſcunt, cui Vero fidem habent ſive id verum ſit ſive non verum; hoc Verum uſque eſt quod ſit Bonum apud illos cum ſit voluntatis & inde vitæ, & tunc eſt id Bonum, quod vocatur Bonum veri, tum Bonum fidei, ut & Bonum ſpirituale ſeu Bonum

Eccleſiæ

Eccleſiæ ſpiritualis ; quale id bonum ſit quod ex tali origine, quiſque poteſt ſcire, qui expendit. Sed uſque Bonum ex tali Vero, etiam apud gentiles, acceptatur a Domino, dum pro principio habet charitatem erga proximum, & in charitate illa eſt innocentia.

6290. Ad removendum illam a ſuper Capite Ephraimi ſuper caput Menaſchis, quod ſignificet ad declinandum eum ab errore, conſtat a ſignificatione removere, quod ſit declinare; & a ſignificatione a ſuper capite Ephraimi ſuper caput Menaſchis, quod ſit ab errore, nam error erat quod primo loco reputaret verum, & ſecundo bonum, ut ſupra oſtenſum eſt.

6291. Et dixt Joſeph ad patrem ſuum, non ita pater mi, quia hic primogenitus, quod ſignificet influxum perceptibilem de bono, quod ei prioritas, conſtat ex ſignificatione dicere, cum prædicatur de cœleſti Interno, quod hic Joſeph, quod ſit Influxus, de qua n: 6152, hic influxus perceptibilis, quia non ſolum apprehendit manum, ſed etiam dixit, non ita pater mi, quia hic primogenitus.

6292. Pone dextram ſuper capite ejus, quod ſignificet quod ſic primo loco, conſtat ex ſignificatione ponere dextram ſuper capite, quod ſit primo loco reputare, ut ſupra n: 6269. 6287. Quod ſuper capite poſuerit manum, cum benediceret, erat ex rituali recepto ab Antiquis; in Capite enim eſt ipſum Intellectuale & Voluntarium hominis, in corpore autem ſunt actus ſecundum illa & obſequium ; ita ponere manum ſuper capite erat repræſentativum quod benedictio communicaretur Intellectuali & Voluntario, ita ipſi homini: ex antiquo illo tempore idem rituale etiam hodie remanet, & in uſu eſt in inaugurationibus, etiam in benedictionibus.

9293. Et renuit pater ejus, quod ſignificet non conſenſum, conſtat abſque explicatione.

6294. Et dixit, ſcio, fili mi, ſcio, quod ſignificet quod ita ſit, ſed quod appareat aliter, conſtat ex ſignificatione ſcire, quod hic ſit ſcire ita eſſe, ſed apparere aliter. Quod hoc nunc appercepit Bonum Spirituale, quod Iſrael, erat ex influxu Cœleſtis Interni, quod Joſeph, de quo influxu ſupra n: 6289. 6291, actum eſt: cum Bonum ſpirituale in illuminatione eſt ex tali influxu, tunc appercipit quod ita ſit, hoc eſt, quod Bonum priori loco ſit, & verum poſteriori, & quoque quod aliter appareat; ſed tunc prioritatem ponit in eo, quod verum regnaturum præ bono, ut ſequitur, ac ob eam cauſam manum dextram retinet ſuper capite minoris natu, & ſiniſtram ſuper capite primogeniti.

6295. Etiam hic erit in populum, & etiam hic magnus fiet, quod ſignificet quod verum ex bono etiam augebitur, ita cœleſtis homo, conſtat ex ſignificatione populi, quod ſit verum, de qua n: 1259. 1260. 3581. 4619; ex ſignificatione magnus fieri, quod ſit augeri; & ex repræſentatione Menaſchis de quo illa dicuntur, quod ſit bonum voluntarii in naturali natum ab Interno, de qua n: 6234. 6238. 6267; quod verum ex bono ſit Cœleſtis

 hominis,

hominis, conſtat ex illis, quæ prius de Celeſti homine ſæpe dicta & oſtenſa ſunt; quod nempe Cœleſtis homo ſit qui ex voluntario in bono eſt, & inde in vero; & quod diſtinguatur a ſpirituali homine in eo, quod hic ſit ex intellectuali in vero & inde in bono; & quia Menaſche eſt bonum Voluntarii, ideo per illum repræſentatur Cœleſtis homo, ſed celeſtis homo externus, ſeu homo Eccleſiæ cœleſtis externæ, nam Menaſche eſt bonum Voluntarii in naturali, ita in Externo homine, Joſephus autem eſt homo Eccleſiæ Cæleſtis internæ, quia eſt bonum voluntarii in rationali, ita in Interno homine. Paucis etiam dicendum eſt de Vero boni quod eſt Cœleſtis hominis, Verum illud quidem dicitur Verum, ſed eſt bonum: apud cœleſtem hominem eſt bonum amoris in Dominum, & bonum amoris erga proximum; bonum amoris in Dominum, eſt Internum ejus, at bonum amoris erga proximum eſt Externum ejus; quapropter qui ab Eccleſia Cœleſti ſunt, in Eccleſiæ illius Interno ſunt qui in amore in Dominum, & in Eccleſiæ Externo qui in amore erga proximum, bonum hujus amoris, nempe amoris erga proximum apud cœleſtem hominem, eſt, quod hic vocatur verum boni, & repræſentatur per Menaſchen: Cœleſtis enim homo eſt talis, ut non ratiocinetur ex vero, nec de vero, nam perceptionem ex bono, hoc eſt, per bonum a Domino, habet, quod ita ſit vel non ita, n: 202. 337. 2715. 3246. 4448; attamen bonum charitatis apud illum, eſt quod vocatur verum, ſed cœleſte verum.

6296. Et veruntamen frater ejus minor magnus fiet præ illo, quod ſignificet quod bonum ex vero plus incrementi capiet, ita ſpiritualis homo, conſtat ex repræſentatione Ephraimi, qui hic eſt frater minor, quod ſit verum intellectualis in naturali natum ab Interno, de qua n: 6234. 6238. 6267; hic autem eſt Ephraim bonum ex vero, de quo ſequitur & ex ſignificatione magnus fieri præ altero, quod ſit plus incrementi capere. Quod Ephraim hic ſit bonum ex vero, eſt quia repræſentat hominem Eccleſiæ Spiritualis, ſed hominem Eccleſiæ ſpiritualis externæ, ſicut Menaſche hominem Eccleſiæ Cœleſtis externæ, n: 6295: illum hominem, nempe hominem Eccleſiæ ſpiritualis, conſtituit bonum ex vero, Internum illius Eccleſiæ eſt quod repræſentatur per Iſraelem, Externum autem per Ephraimum. Homo Eccleſiæ ſpiritualis differt ab homine Eccleſiæ cœleſtis in eo, quod illius bonum implantatum ſit in parte intellectuali, hujus autem bonum in parte voluntaria, videatur n: 863. 875. 895. 927. 928. 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113; idcirco Ephraim repræſentat ſpiritualem hominem; & Menaſche cœleſtem. Quod bonum ex vero, ſeu ſpiritualis homo, plus incrementi capiet, quam bonum ex quo verum ſeu cœleſtis homo, eſt quia Voluntarium hominis continue depravatum eſt, & tandem ita, ut malum occupaverit totum, adeo ut non aliquid integrum ibi remanſerit; ne ideo homo periret, providit Dominus, ut regenerari poſſet quoad partem intellectualem, & ſic ſalvari: inde nunc eſt, quod pauci ſint apud quos aliquid adhuc integrum eſt in parte voluntaria, ita pauci qui fieri Cœleſtes homines, ſed plures qui ſpirituales; ita quod hi plus incrementi capient quam illi; hoc nunc eſt, quod ſignificatur

per

per quod frater ejus minor magnus fiet præ illo.

6297. Et ſemen illius erit plenitudo gentium, quod ſignificet quod verum quod fidei regnaturum, conſtat ex ſignificatione ſeminis, quod ſit fides & charitas, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3187. 3310. 3373. 3671, hic fides, quia prædicatur de Ephraimo; & ex ſignificatione plenitudinis gentium, quod ſit abundantia, ita quod regnaturum. Plenitudo in Verbo ſignificat omne, & ubi non omne ſignificat abundans, & prædicatur & de vero & de bono, nam multitudo prædicatur de vero, magnitudo autem de bono, ita plenitudo de utroque; ut apud Jeremiam "Ecce aquæ aſcendentes e ſeptentrione, quæ fient in flumen inundans, & inundabunt terram *& plenitudinem ejus*, urbem & habitantes in ea" XLVII: 2, terra & plenitudo pro omni, tam vero quam bono, quod eſt Eccleſiæ; ideo adjicitur, urbem & habitantes in ea, nam per urbem ſignificantur vera, & per habitantes bona, n: 2268. 2481. 2712. Apud Ezechielem "Panem ſuum cum ſollicitudine comedent, & aquas ſuas cum ſtupore bibent, ut devaſtetur *terra ejus a plenitudine ſua*" XII: 19, terra pro Eccleſia, & plenitudo pro bono & vero ibi, quod utrumque ſignificetur, patet ex illis quæ præcedunt, quod panem cum ſollicitudine comedent, & aquas cum ſtupore bibent, per panem enim ſignificatur bonum amoris, & per aquas verum fidei, quæ vocantur terræ plenitudo. Similiter apud Amos "Superbiam Jacobi & palatia ejus odi, ideo concludam urbem *& plenitudinem ejus*" VI: 8. Apud Davidem "Tui cœli, etiam tua terra, urbem *& plenitudinem ejus* Tu fundaſti" Pſalm: LXXXIX: 12: & alibi apud Eundem "Jehovæ terra *& plenitudo ejus*, orbis & habitantes in illo: Ipſe ſuper maria fundavit illum, & ſuper flumina ſtabilivit illum" XXIV: 1. 2; plenitudo etiam ibi pro vero & bono; terra pro Eccleſia in ſpecie, orbis pro Eccleſia in univerſali ſenſu; quod Jehovah fundaverit orbem ſuper maria, eſt ſuper illa quæ ſunt ſcientiæ; n: 28, & quod ſtabiliverit illum ſuper flumina, eſt ſuper illa quæ ſunt intelligentiæ, n: 3051; quod non intelligatur, quod Jehovah orbem fundaverit ſuper maria, & ſtabiliverit ſuper flumina, quis non videre poteſt, nam orbis non ſuper illis fundatus & ſtabilitus eſt; quare qui expendit, videre poteſt, quod per maria & per flumina aliud ſignificetur, & quod hoc aliud ſit ſpirituale ſeu Internum Verbi.

6298. Et benedixit illis in die hoc, quod ſignificet Prævidentiam & Providentiam in æternum, conſtat ex ſignificatione benedicere, quod ſit prædictio, de qua n: 6230. 6254, in ſupremo autem ſenſu Prævidentia Domini, & quia Prævidentia, etiam eſt Providentia, nam una non datur abſque altera, prævidetur enim malum & providetur bonum, & malum quod prævidetur, per Providentiam flectitur in bonum; quod hic benedicere ſit Prævidentia & Providentia, eſt quia Iſrael, qui hic benedicit, in ſupremo ſenſu eſt Dominus, n: 4286; & ex ſignificatione in die hoc, ſeu hodie, quod ſit æternum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165.

6299. Dicendo, in te benedicet Iſrael, dicendo, ponat te Deus ſicut Ephraimum & ſicut Menaſchen, quod ſignificet ut ſpirituale ſuum ſit in vero

intellectualis & bono voluntarii, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & ex repræſentatione Ephraimi, quod ſit verum intellectualis, ac Menaſchis quod ſit bonum voluntarii, de quibus ſupra; ut ſpirituale, quod Iſrael, ſit in illis, ſignificatur per verba "in te benedicet, & ponat te Deus." Cum hoc, quod Spirituale per Iſraelem repræſentatum, ſit in vero intellectualis & bono voluntarii, quæ ſunt Ephraim & Menaſche, ita ſe habet; bonum ſpirituale, quod repræſentatur per Iſraelem, eſt ſpirituale Eccleſiæ internæ, at verum & bonum, quæ per Ephraimum & Menaſchen repræſentantur, ſunt Eccleſiæ externæ, videatur ſupra n: 6296; ut Internum ſit Internum Eccleſiæ, neceſſario erit in Externo ejus, nam Externum eſt fundamenti loco, cui Internum inſiſtet, & eſt receptaculum in quod Internum influet, inde eſt, quod naturale, quod eſt externum, neceſſario regenerandum ſit, nam niſi id regeneratur, Internum non habet fundamentum, nec receptaculum; & ſi non habet fundamentum nec receptaculum, prorſus perit: id nunc eſt, quod intelligitur per quod ſpirituale ſuum ſit in vero intellectualis & bono voluntarii. Sit pro illuſtratione hujus rei, hoc exemplum; ipſa affectio charitatis, nempe quod homo ſentiat in ſe quietum ac beatum in benefaciendo proximo abſque reſpectu ullius remunerationis, eſt Internum Eccleſiæ; id autem velle & id agere ex vero, hoc eſt, quia ita in Verbo mandatum eſt, Externum Eccleſiæ eſt; ſi Naturale, quod eſt Externum, non concordat, hoc eſt, nec id vult nec agit, quia in eo nihil remunerationis, ita nihil ſui, videt, nam in naturali ſeu Externo homine ex hæreditario & ex actuali, tale ineſt, tunc Internum non habet fundamentum, nec receptaculum correſpondens, ſed tale quod influxum aut rejicit aut pervertit aut exſtinguit, quapropter Internum perit, nempe clauditur & obturatur, ut nihil ex cœlo in naturale per Internum tranſpiret, præter aliquid lucis in communi per rimas ubivis circumcirca, ut facultas ſit cogitandi, volendi loquendique, ſed ſecundum id quod in naturali eſt, ita pro malo & falſo contra bonum & verum, ad quod ſibi inſervire facit id lucis ſpiritualis quod in communi per rimas ubivis circumcirca influit.

6300. Et poſuit Ephraimum ante Menaſchen, quod ſignificet quod primo loco reputaret verum, quia ſpiritualis, conſtare poteſt ab illis, quæ ſupra ad Verſ: 13. 14. 17. 18. 19, explicata ſunt.

6301. Verſ: 21. 22. *Et dixit Iſrael ad Joſephum, ecce ego morior, & erit Deus cum vobis, & reducet vos ad terram patrum veſtrorum: Et Ego do tibi portionem unam ſuper fratres tuos, quam ſumſi e manu Emorræi gladio meo & arcu meo.* Et dixit Iſrael ad Joſephum, ecce ego morior, ſignificat perceptionem boni ſpiritualis ex Cœleſti Interno de nova vita, & de fine repræſentationis: & erit Deus cum vobis, ſignificat Providentiam Divinam Domini: & reducet vos ad terram patrum veſtrorum, ſignificat ad ſtatum Eccleſiæ utriuſque Antiquæ: & ego do tibi portionem unam ſuper fratres tuos, ſignificat quod verum Intellectualis & bonum Voluntarii plus haberet ibi: quam ſumſi e manu Emorræi, ſignificat ex victoria ſuper malum: gladio meo,

meo, ſignificat per verum pugnans: & arcu meo, ſignificat ex doctrina.

6302. Et dixit Iſrael ad Joſephum, ecce ego morior, quod ſignificet perceptionem boni ſpiritualis a Cœleſti Interno de nova vita, & de fine repræſentationis, conſtat a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 6220; ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua etiam ſupra n: 6225; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877; & a ſignificatione mori, quod ſit reſuſcitatio in vitam de qua n: 3498. 3505. 4618. 4621. 6036. 6222, & quoque quod ſit finis repræſentationis prioris, n: 3253. 3259. 3276, qui finis etiam per mori hic ſignificatur, nam cum moritur unus qui aliquid Eccleſiæ repræſentaverat, tunc alius ſuccedit qui repræſentationem continuat in ſuo ordine; ita poſtquam mortuus eſt Abraham, continuabatur in ſuo ordine repræſentativum in Jiſchako, & poſtea in Jacobo, & poſt eum in filiis ejus: ſimiliter cum mortuus eſt Moſes, ſucceſſit repræſentativum in Joſua, ac poſtea in judicibus ordine, uſque ad Reges, & ſic porro.

6303. Et erit Deus cum vobis, quod ſignificet Providentiam Divinam Domini, conſtat a ſignificatione erit Deus cum vobis, quod ſit Providentia Divina Domini, nam cum Dominus eſt cum aliquo, tunc ducit illum, & providet, ut omnia quæ contingunt, ſive ſint triſtia ſive læta, cedant ei ad bonum, hoc eſt Providentia Divina. Quod dicatur Providentia Domini, eſt quia dicitur Deus cum vobis, & per Deum ac per Jehovam in Verbo Dominus intelligatur, non enim eſt alius Deus præter Ipſum; eſt enim Ille Ipſe Pater & eſt Ille Ipſe Filius, nam unum ſunt, Pater in Ipſo eſt & Ipſe in Patre; ut Ipſe docet apud Johannem, Cap: XIV: 9. 10. 11, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3035. 5663.

6334. Et reducet vos ad terram patrum veſtrorum, quod ſignificet ad ſtatum Eccleſiæ utriuſque Antiquæ, conſtat a ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia, de qua n: 566. 662. 1066. 1067. 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4535. 4447. 5577; & ex ſignificatione patrum, quod ſint illi qui ab Eccleſia Antiqua, & ab Eccleſia Antiquiſſima, de qua n: 6075. Ad ſtatum Eccleſiæ utriuſque Antiquæ dicitur, quia filii Iſraelis, & horum poſteri, ſicut illi qui ab Antiquis Eccleſiis, in ſingulis repræſentarent Regnum Domini Cœleſte & ſpirituale; ipſum repræſentativum etiam inſtitutum fuit, apud Gentem Judaicam Repræſentativum Regni Cœleſtis, & apud populum Iſraeliticum Repræſentativum Regni ſpiritualis; ſed apud generationem illam non potuit aliud quam merum Repræſentativum inſtitui, non autem aliquid Eccleſiæ aut Regni Domini, nam prorſus nihil in Repræſentativis videre & agnoſcere voluerunt quam Externum, non autem aliquod Internum: ut tamen Repræſentativum exiſteret, & per id aliqua communicatio daretur cum cœlo & per cœlum cum Domino, tenebantur in Externis; & proviſum tunc erat a Domino, ut communicatio daretur per ſolum Repræſentativum Externum abſque Interno: hic ſtatus erat, ad quem reduci potuerunt poſteri Jacobi: at uſque in Repræſentativis externis apud illos intus latuerunt Divina, in ſupremo ſenſu quæ ſpectabant Divinum Humanum Domini, & in ſenſu

reſpectivo,

reſpectivo, quæ ſpectabant Regnum Domini in cœlis & Eccleſiam: hic ſtatus utriuſque Eccleſiæ Antiquæ ſignificatur per quod Deus reducet eos ad terram patrum eorum.

6304. Et ego do tibi portionem unam ſuper fratres tuos, quod ſignificet quod verum intellectualis & bonum voluntarii plus haberet ibi, conſtat ex repræſentatione Ephraimi & Menaſchis, qui hic ſunt Joſephus ut ſupra n: 6275, quod ſint Verum Intellectualis & Bonum Voluntarii, de qua prius pluries; & ex ſignificatione dare portionem unam ſuper fratres, quod ſit plus habere ibi, nempe in Eccleſia, quæ per terram ſignificatur n: 6304; quod bonum voluntarii & Verum Intellectualis plus ibi haberent, eſt, quia illa bina ſunt eſſentialia Eccleſiæ: ideo etiam ceſſit filiis Joſephi primogenitura, 1 Chron: v: 1.

6306. Quam ſumſi e manu Emorræi, quod ſignificet ex victoria ſuper malum, conſtat ex repræſentatione Emorræi, quod ſit malum, de qua n: 1857; & ex ſignificatione ſumere e manu, quod ſit per victoriam ſibi comparare. Quod Emorræos attinet, ſciendum, quod per illos ſignificetur malum, ut quoque per Cananæos, & per reliquas gentes in illa terra, quæ nominantur in Verbo ſignificantur varia genera mali ut & falſi; talia repræſentabant Gentes, cum filii Iſraelis in poſſeſſionem terræ Canaanis veniebant, cauſa erat, ut cum filii Iſraelis repræſentarent Cœleſtia, gentes illæ repræſentarent Infernalia, & ſic terra Canaan repreſentaret omnem ſtatum alterius vitæ; & quia Gentes repræſentabant infernalia, idcirco devotioni datæ ſunt, & cum illis, quæ remanerent, vetitum erat fædus inire. Quod filii Iſraelis terram illorum qui repræſentabant inferna, occuparent & inhabitarent, erat repræſentativum, quod infernales circa tempus adventus Domini occupaverint multam partem Cœli, at quod Dominus, per quod in mundum venit, & humanum in ſe Divinum fecit, expulerit illos inde, ac dejecerit in inferna, & ita cœlum ab illis liberaverit, quod tunc in hæreditatem dedit illis qui e Regno ſuo ſpirituali eſſent. Quod per Gentem Emorræam repræſentatum ſit malum in communi, patet ab illis locis ubi nominatur, ut apud Ezechielem "Hieroſolyma, negotiationes tuæ & generationes tuæ de terra Cananæi; *pater tuus Emorræus*, & mater tua Chittæa" xvi: 3. 45; quia pater in ſenſu interno ſignificat bonum Eccleſiæ, at in oppoſito ſenſu malum, ac mater verum Eccleſiæ, at in oppoſito ſenſu falſum, ideo dicitur, pater tuus Emorræus & mater tua Chittæa. Apud Amos "Ego perdidi *Emorræum* coram illis, cujus ſicut altitudo cedrorum altitudo, & robuſtus ille ſicut quercus: duxi eos in deſerto, ad poſſidendum terram *Emorræi*" ii: 9: 10, hic etiam Emorræus pro malo, nam deſcribitur malum amoris ſui per altitudinem cedrorum & robur quercus: quod Emorræus ſit malum in genere, eſt quia terra Cananæa tota dicta fuit terra Emorræi, nam dicitur, duxi vos in deſerto ad poſſidendum terram Emorræi. Præterea in Libro Regnum "Menaſche Rex Jehudæ, *malum fecit præ omni malo quod fecerunt Emorræi, qui ante eum*" xxi: 11. Gladio meo, quod ſignificet per verum pugnans, conſtat a ſignificatione gladii, quod ſit verum pugans, de qua n: 2799. 4499.

4499. Et arcu meo, quod ſignificet ex doctrina, conſtat ex ſignificatione arcus, quod ſit doctrina, de qua n: 2680. 2709. Quod hæc verba, nempe *portio quam ſumſi e manu Emorræi gladio meo & arcu meo*, ab Iſraele dicta ſint ob ſenſum internum, patet manifeſte, quia Jacob portionem illam ab Emorræo non ſumſit gladio, nec arcu, ſed emit a filiis Chamoris, ut patet Geneſ: Cap: XXXIII, ubi hæc verba "Venit Jacob Schalem, urbem Schechemi, quæ in terra Canaan, in veniendo e Paddan-Aram; & caſtraetmatus ad facies urbis: & *emit portionem agri*, ubi tetendit tentorium ſuum, e manu filiorum Chamoris patris Schechemi, centum Keſithis" Verſ: 18. 19; quod hic ager fuerit portio, quam dedit Joſepho, conſtat apud Joſuam "Oſſa Joſephi, quæ aſcendere fecerunt filii Iſraelis ex Ægypto, ſepeliverunt in Schechemo, in parte agri, *quam emit Jacobus a filiis Chamoris*, patris Schechemi, centum Keſithis; & fuerunt filiis Joſephi in hæreditatem" XXIV: 32; inde patet, quod portio illa emta fuerit, & quod illa ſit quæ data Joſepho. Quod non intellecta ſit urbs Schechemi, quæ ibi prope, ubi Schimeon & Levi occiderunt omnem maſculum, & quam gladio ceperunt, Geneſ: XXXIV, conſtare poteſt ex eo, quod Jacob deteſtatus ſit illud factum, & propterea maledixerit Schimeoni & Levi, & a ſe id facinus prorſus removerit, dicendo "*In ſecretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea*, quia in ira ſua occiderunt virum, & in beneplacito ſuo enervarunt bovem: maledicta ira eorum, quia vehemens, & exſcandeſcentia eorum quia dura: dividam eos in Jacobo, & diſpergam eos in Iſraele" Cap: ſeq: XLIX: 5. 6. 7. Inde nunc conſtare poteſt, quod illa verba, nempe portio quam ſumſi e manu Emorræi gladio meo & arcu meo, dicta ab illo ſint, cum in ſpiritu prophetico eſſet, propter ſenſum internum.

Continuatio De Influxu, & de Commercio animæ & corporis.

6307. QUOD *Influxus ſit e mundo ſpirituali per Angelos & per ſpiritus, in affectiones & cogitationes, per multorum nunc annorum experientiam datum eſt ſcire tam manifeſte, ut nihil manifeſtius; ſenſi non modo influxum quoad cogitationes, ſed etiam quoad affectiones; & cum influebant mala & falſa, datum eſt ſcire, a quibus infernis illa, & cum bona & vera, a quibus angelis: hoc mihi tam familiare inde factum eſt, ut tandem ſingula cogitationum & affectionum ſcire potuerim, undenam eſſent; & tamen uſque cogitationes meæ fuerunt, ſicut cogitationes mihi fuerant prius.*

6308.

6308. *Influxus ille fit per Spiritus & angelos: ordo Influxus eſt talis, quod Spiritus mali primum influant, & quod angeli diſſipent illa: quod Influxus talis ſit, homo non percipit, quia cogitatio ejus tenetur in libero per æquilibrationem inter binos illos influxus, & quia homo non attendit ad illa; mali nec ſcire poſſent ſi attenderent, quia apud illos non eſt æquilibrium inter malum & bonum; ſed qui in bono ſunt, illi id ſcire poſſunt; etiam ſciunt ex Verbo, quod aliquod intus ſit, quod pugnat contra malum & falſum apud illos, & quod ſpiritualis homo contra naturalem, ita Angeli qui in interioribus hominis & in ejus ſpiritualibus, contra malos ſpiritus qui in ejus exterioribus & naturalibus ſunt; inde etiam Eccleſia vocatur pugnans. At malum, quod a malis ſpiritibus influit in cogitationem, homini nihil quicquam nocet, ſi non recipit illud; ſi enim recipit illud, & a cogitatione transfert in voluntatem, tunc id facit ſuum; ac tunc accedit ad partes ſpirituum infernalium, & recedit ab Angelis cœli: hoc eſt quod Dominus docet apud Marcum "quodquæ ingrediuntur in hominem, non immundum illum reddant, ſed quæ egrediuntur, quia hæc ex corde ſeu ex voluntate"* VII: 14 *ad* 23.

6309. *Loquutus ſum cum Spiritibus bonis de Interno & Externo homine, dicendo, quod mirum ſit, quod pauci intra Eccleſiam credant, tametſi ex Verbo ſciunt, quod Internus homo ſit, diſtinctus ab Externo, cum tamen ex levi intuitione in cogitationem ſuam & voluntatem quotidie, hoc ſcire poſſunt; ſcilicet ex eo, quod ſæpe interius aliter cogitent quam exterius; & quod exterius cogitant, hoc emittant in loquelam, in faciem, & in actus, at quod interius, non ita, quod hoc alte recondant; ut familiare eſt apud ſimulatores, hypocritas & doloſos: qui in bono ſunt, id ſcire poſſunt ex eo, quod cogitent non ita faciendum, ſemetipſos redarguendo; quibus inde conſtare poteſt, quod interior homo ſit, ſeparatus ab exteriori. Sed quod ad hoc non attendant, & ſi attendunt quod hoc non appercipiant, eſt quia vitam ponunt in corpore, & quia, cum corporeis & mundanis immergunt omne cogitationis, perit intuitio in talia, imo etiam fides quod ita ſit; hoc etiam ab experientia mihi datum eſt ſcire; cum in cœleſti aliqua idea eſſem, & inde in cogitationem de mundanis & terreſtribus delaberer, tunc perierunt cœleſtia ita plane, ut vix agnoſcerentur; cauſa eſt, quia illa quæ ſunt lucis cœli tenebræ fiunt, cum cadunt in illa quæ ſunt luminis mundi, nam in ſe contraria ſunt: ut autem non contraria ſint, regeneratur homo & quoque elevatur a ſenſualibus verſus interiora, & quantum elevatur ab illis, tantum relinquit mala & falſa; ſed elevari*

vari non poteſt, niſi in bono fidei & vitæ ſit.

6310. *Interiora hominis diſtincta ſunt ſecundum gradus per derivationes, ſecundum illos gradus ſunt etiam Luces: Senſuale internum, quod proximum eſt ſenſualibus corporis, habet lumen craſſiſſimum; hoc lumen mihi datum eſt diſcernere per multam experientiam; & obſervatum, quoties in hoc lumen delapſus fuerim, quod toties obvenerint falſa & mala plurium generum, imo etiam ſcandaloſa contra Cœleſtia & Divina, ac præterea ſpurca & fœda; cauſa eſt, quia hoc lumen dominatur in Infernis, ac Inferna per id imprimis apud hominem influunt: cum in hoc lumine eſt homo, eſt cogitatio ejus fere in ſimile lumine, in quo ejus viſus externus, & eſt tunc pæne in corpore: homines, qui in hoc lumine ſunt, vocandi ſunt* SENSUALES, *nam non ultra ſenſualia corporis cogitant, quæ ultra illa ſunt, nec percipiunt nec credunt, ſolum id credunt quod vident & tangunt. In illo lumine ſunt illi, qui interiora prorſus non excoluerunt, vivendo in neglectu & contemtu omnium quæ rationalia & ſpiritualia ſunt; & in illo lumine ſunt imprimis Avari, & Adulteri, tum qui in meris voluptatibus, ac in turpi otio, vixerunt; inde hi ſpurca cogitant, & de ſanctis Eccleſiæ ſæpe ſcandaloſa.*

6311. *In lumine illo ſunt, ut dictum, Inferna, & in illo etiam ſunt aliqui qui non ita mali ſunt, qui nempe non avari, adulteri aut voluptuoſi fuerunt, ſed qui tales facti ſunt, quia rationale ſuum non excoluerunt: datum eſt quodam diluculo videre hos ſpiritus; apparebant in foro, turmatim, portantes ſaccos in quibus materiæ rudes, ponderantes illa, & deportantes. Sirenes quædam tunc non procul erant, & audiebam illas dicentes, quod vellent ibi eſſe, quia vident oculis ſuis homines; Sirenes enim, quia fuerunt adulteræ præ aliis, & quoque contra omnia cœleſtia & ſpiritualia, non videre poſſunt alios ſpiritus, quam qui in lumine ſenſuali ſunt, quia ipſæ tales ſunt.*

6312. *Quia in ſenſuali hoc lumine Inferna ſunt, ideo niſi homo ab illo elevatur, non poteſt non perire; elevatur per bonum fidei. Sunt etiam Inferna quæ in ſubtiliore ſphæra ſunt, in illis ſunt qui maligni fuerunt intus, & plures artes excogitaverunt deprivandi alios ſuis bonis, ac plures dolos emachinati ſunt ut imperarent: ſed obſervatum eſt quod hæc ſphæra influat in ſphæram ſenſualem externam, & quidem a parte tergali, ubi involuntaria hominis: inde ſenſualis ſphæra tam valida eſt.*

6313. *Cum homo elevatur verſus interiora, tunc a lumine craſſo ſenſuali venit in lumen mitius, & tunc ſimul abducitur ab influxu*

ſcandaloſorum & ſpurcorum, & adducitur propius ad illa quæ juſti & æqui ſunt, quia propius ad angelos qui apud illum, ita propius ad lucem cœli. Elevatio hæc a ſenſualibus nota fuerat Antiquis, etiam Gentilibus, quare Sophi eorum dixerunt, cum animus abducitur a ſenſualibus, quod veniat in lucem interiorem, ac ſimul in ſtatum tranquillum, & in beatitudinem quandam cœleſtem; inde etiam illi de immortalitate animi concluſerunt. Homo adhuc interius poteſt elevari, & quo interius, eo in lucem clariorem venit, & tandem in lucem cœli, quæ Lux non eſt niſi quam Sapientia & Intelligentia a Domino. Tres cœli non aliter diſtincti ſunt, quam ſecundum elevationes verſus interiora, ita quoque ſecundum gradus lucis; Tertium Cœlum quia eſt in intimis, eſt in maxima luce, ita in ſapientia, quæ multum excedit ſapientiam inferiorum cœlorum.

6314. *Similiter ac cum luce, ſe quoque habet cum calore qui homini vitalis eſt; calor hic vitalis prorſus non originem trahit a calore qui e ſole mundi, ſed a calore ſpirituali, qui eſt amor, & procedit a Domino; hic calor eſt angelis: inde homo quantum in amore eſt, tantum in calore vitali eſt: corpus autem eſt in calore mundi, & quoque ſenſuale interius, ſed calor vitalis influit in hunc calorem, & vivificat illum: puritates & craſſities ejus ſe ſimiliter habent ac luces. Hic calor eſt, qui intelligitur per ignes ſacros in Verbo, quapropter per ignes illos ibi ſignificantur cœleſtes amores; ac in oppoſito ſenſu eſt ille calor qui intelligitur per ignes inferni, quare per ignes illos in Verbo ſignificantur amores infernales & eorum cupiditates.*

6315. *Homo, qui in vita ſua elevatus eſt a ſenſualibus per bonum fidei, is alternatim eſt in lumine ſenſuali, & in lumine interiori; cum in curis mundanis eſt, in conſortiis ubi externa vigent, in voluptatibus, tunc in ſenſuali vita eſt; in eo ſtatu fugit & quoque averſatur loqui & cogitare de Deo, & de illis quæ fidei ſunt; & ſi de illis tunc loqueretur & cogitaret, illa nihili faceret, niſi momento elevaretur inde verſus interiora a Domino: is homo, cum non in mundanis eſt, ſed in interiori lumine, cogitat ex juſto & æquo; & ſi in lumine adhuc interiore, cogitat ex vero & bono ſpirituali. Qui in bono vitæ eſt, is ab uno lumine in alterum elevatur, & in lumen interius momento cum incipit male cogitare, nam angeli ei prope ſunt. Hæc ſcire datum eſt per experientias, quia elevationes frequenter appercepi, & ſimul tunc mutationes ſtatus quoad affectiones & quoad cogitationes.*

6316. *Eruditi, quod miraberis, quoad multam partem ſunt ſenſuales, cauſa eſt, quia ſcientias didicerunt ſolum famæ cauſa, ut promoveantur*

moveantur in honores, & ſic in lucra, non autem fine ut ſapiant: omnes enim ſcientiæ, quæ in orbe erudito ſunt, ſunt media ſapiendi, & quoque ſunt media inſaniendi. Cum illi evecti ſunt ad honores, dein vivunt ſenſuales plus quam ſimplices; & tunc illi ſimplicitatis eſſe credunt aliquid tribuere Divino, & non prudentiæ & naturæ, & reliqua fortuito.

6317. *Fuerunt apud me Spiritus, qui cum vixerunt homines in mundo, eruditi dicti ſunt; & remittebantur in ſtatum cogitationis, in quo fuerunt cum in corpore, & communicata eſt mihi cogitatio eorum, & quidem de ſpiritibus; quæ cogitatio erat talis, ut nuſquam potuerint adduci ad credendum, quod Spiritus aliquo ſenſu gaudeat; & cætera, quæ de Spiritibus ſeu animabus poſt mortem cogitaverant, erant abſque omni quali: cauſa fuit, quia vitam poſuerunt in corpore, & contra vitam ſpiritus ſeu animæ ſuæ poſt mortem confirmaverunt ſe per ſcientifica & philoſophica, inde clauſerant ſibi interiora, in quæ ſic elevari nequicquam potuerunt: poſtquam ſe confirmaverunt contra illa quæ ſunt vitæ poſt mortem, ſi dein veriſſima illis dicta eſſent, fuiſſent ad illa ſicut cæci qui non vident, & ſicut ſurdi qui non audiunt; quidam eorum etiam irrident, & hoc eo plus quo ſe credunt aliis ſapientiores eſſe. Indocti autem, qui in bono fidei fuerunt, non ſunt tales, nam hi per nulla ſcientifica ac philoſophica confirmaverunt ſe contra illa quæ Eccleſiæ ſunt, quapropter perceptio eorum extenſior eſt & clarior; & quia non clauſerunt interiora, in facultate ſunt recipiendi bona & vera.*

6318. *Sunt etiam homines, qui plus quam ſenſuales ſunt, qui nempe corporei, & ſunt illi, qui ſe prorſus confirmaverunt contra Divinum, & adſcripſerunt omnia naturæ, & ſic abſque ulla ratione juſti & æqui, niſi ſolum in externa forma, vixerunt: illi quia ſicut bruta animalia intus ſunt, tametſi ut homines appareant extus, ſunt plus ſenſuales, & apparent ſibi & aliis in altera vita ſicut corporei. Illi mihi niſi ſunt antrorſum prope ad pedem dextrum, aſſurgentes ex profundo, criniti valde, & quaſi duri & craſſi; cum aſſurrexerunt, apparuit inſtar enſis imminentis capiti eorum: loquutus ſum cum illis, & dicebant, quod appareat ſibi prorſus ſicut forent in corpore.*

6319. *Quod Influxum Angelorum apud hominem attinet, non eſt qualis homo cogitat, ſed eſt ſecundum correſpondentias; Angeli enim ſpiritualiter cogitant, at homo hoc naturaliter percipit; ita cadunt ſpiritualia in ſua correſpondentia, conſequenter in ſua repræſentativa, apud hominem: ſicut pro exemplo, cum loquitur homo de pane, de ſemente*

mente, de meſſe, de pingui, & ſimilibus, tunc Angelorum cogitatio eſt de bonis amoris & charitatis, & ſic porro. Somniavi quondam ſomnium vulgare; cum evigilatus, narravi omnia a principio ad finem; dicebant angeli, quod prorſus coinciderent cum illis quæ ii inter ſe loquuti ſunt; non quod eſſent eadem quæ ſomniavi, ſed correſpondentia & repræſentativa, ita ſingula; loquutus cum illis dein de Influxu. Coram ſpiritibus autem qui apud hominem, non apparent objecta, qualia homo oculis videt, nec capiuntur verba qualia homo aure audit, ſed ſicut cogitat homo: quod cogitatio ſe prorſus aliter habeat, quam loquela, conſtat ex eo, quod homo momento plura cogitet, quam per ſemihorium eloqui poſſit, quia cogitat abſtracte a vocibus linguæ. Inde aliquatenus ſciri poteſt, quale eſt commercium animæ cum corpore, quod nempe ſit qualis eſt influxus mundi ſpiritualis in mundum naturalem; anima enim ſeu ſpiritus hominis eſt in mundo ſpirituali, & corpus in mundo naturali; ita ſecundum correſpondentias.

6320. *Angeli, cum influunt, etiam affectiones adjungunt, & ipſæ affectiones in ſe continent innumerabilia; ſed ex innumerabilibus illis modo recipiuntur ab homine pauca, tantum illa quæ applicabilia ſunt illis quæ prius in memoria ejus inſunt; reliqua influxus angelici illa ambiunt, & ſicut in ſinu tenent.*

6321. *Quod Influxus Angelicus ſit, & quod abſque illo homo non poſſit vivere, datum eſt ſcire per experientiam: ſunt ſpiritus maligni, qui excogitarunt artes inhibendi Influxum angelicum, ſed modo quoad aliquam partem; hoc illis permiſſum etiam mecum facere, ob finem ut ab experientia ſcirem, quod res ita ſe haberet; qui ſicut inhibebant Influxum, ita vita cogitationis fluctuabat, & tandem erat ſicut apud illos qui in deliquium cadunt; ſed momento reſtitutus ſum; & illi ſpiritus in infernum ſuum dejecti ſunt: apparebant ad ſiniſtrum in plano verticis capitis, ubi primum erant in occulto.*

6322. *Secundum omnem apparentiam eſt, quod ſenſus externi, ſicut viſus & auditus, influant in cogitationem, & excitent ibi ideas; nam apparet quod objecta moveant ſenſus, primum externos, & dein internos, & quoque loquela; ſed hæc apparentia utcunque fortis eſt, uſque tamen eſt fallacia; Externum enim, quod craſſum & materiale eſt, non poteſt influere & movere Internum, quod eſt purum & ſpirituale; hoc contra naturam eſt. Eſt ſenſus internus, ſeu ſenſus ipſius ſpiritus, qui per ſenſum externum ſentit, & diſponit Sentorium externum ad recipiendum objecta ſecundum ſuos natus; quapropter etiam Senſoria, ſicut ſenſorium viſus ſeu oculus, ſe accommodant momento ad omnia*

omnia objecta ſecundum quale illorum; quod in ſenſoriis non exiſteret, niſi influxus eſſet ab interiori; omnes enim fibræ & appendiculæ, quæ perplures ſunt circa unumquodvis ſenſorium ſeu organum ſenſus, in inſtanti ad quale objecti convenienter determinantur; imo etiam ipſi organo infunditur momento ſtatus conformis. Fuit ſæpe inter Spiritus ſermo de apparentia hac, & ab Angelis toties reſponſum, quod Influxus nullatenus fiat ab Externis in Interna, ſed ab Internis in Externa; & quod hoc ſit ſecundum ordinem, contra quem Influxus non fieri poteſt. Vidi bis & ter Spiritus e ſocietate Angelica ſeparatos, quia ex apparentia crediderunt, quod Influxus detur ab Externis in Interna, ita quod Influxus phyſicus & non ſpiritualis; cauſa ſeparationis fuit, quod ſic concludi potuiſſet, quod Inferna, quæ in Externis, influere poſſent in Cœlos, qui ſunt in Internis; & quoque concludi potuiſſet, quod Influxus vitæ non eſſet a Domino, cum tamen ab Ipſo omne vitæ influit, quia Ipſe eſt in Intimo, & reſpective ad Ipſum omnia ſunt Externa.

6323. *Quod in amoris bono, quod influit a Domino per Angelos, inſit omne verum, quod verum ſe ex ſe manifeſtaret, ſi homo in amore in Dominum, & in amore erga proximum, viveret, patet non modo ab illis quæ in cœlo exiſtunt, ſed etiam ab illis quæ in inferiore natura; ex his quæ in inferiore natura exiſtunt, quia in conſpectu ſunt, licet adducere quæ illuſtrant. Bruta animalia non aliter aguntur quam per amores & horum affectiones, in quas creata ſunt, & poſtmodum naſcuntur; unumquodlibet enim animal fertur, quo ejus affectio & amor trahit; & quia ita eſt, etiam ſunt in omnibus ſcientificis, quæ uſquam illius amoris ſunt; ſciunt enim ex amore conjugialis æmulo, quomodo congreſſuri, ita pecora, & aliter aves; aves quomodo nidos facient, quomodo ova ponent, & illis incubabunt, quomodo excludent pullos, & quomodo alent illos, & hæc abſque ulla inſtructione, ſolum ex amore conjugialis æmulo, & ex amore erga prolem, qui in ſe omnia illa ſcientifica habent inſita: ſimiliter ſciunt, quibus cibis ſe alent, quomodo illos quærent; & quod magis, apes ſciunt quærere illos ex floribus varii generis, & quoque ceram colligere, ex qua cellas faciant, in quibus primum ſobolem ſuam reponant, & dein cibos recondant, quoque ſciunt proſpicere ſibi pro hyeme; ut taceantur perplura alia: omnia hæc ſcientifica ſunt incluſa eorum amoribus, & ibi habitant a ſua prima origine; in illa ſcientifica naſcuntur, quia in ordine ſuæ natuæ ſunt, in quem creati; & tunc ex communi influxu e ſpirituali mundo aguntur. Si homo in ordine foret, in quem creatus, nempe in amore erga proximum,*

proximum, & in amore in Dominum, nam hi amores ſunt homini proprii, ille præ omnibus animalibus naſceretur non modo in ſcientifica, ſed etiam in vera omnia ſpiritualia & bona cœleſtia, & ita in omnem ſapientiam & intelligentiam, nam is poteſt cogitare de Domino, ac Ipſi conjungi per amorem, ac ſic elevari ad Divinum & æternum, quod non poſſunt bruta animalia; ita homo tunc non niſi quam a communi influxu a Domino per ſpiritualem mundum regeretur: ſed quia non in ordinem, ſed contra ordinem ſuum naſcitur, ideo naſcitur in ignorantiam omnium; & quia ita, proviſum eſt ut dein poſſit renaſci, & ſic venire in tantum intelligentiæ & ſapientiæ, quantum boni, & quantum veri per bonum ex libero recipit.

6324. *Spiritus qui multum ratiocinantur in altera vita, parum percipiunt quid verum & bonum, quare nec in ſocietates interiores angelicas admitti queant, nam illis ibi non communicari poteſt aliquid intelligentiæ: illi quoque inter ſe ratiocinati ſunt de influxu omnium cogitationum & affectionum, & dicebant, ſi ita, nullus poſſet reus fieri, & luere pœnam alicujus delicti; at reſpondebatur illis, ſi homo crederet ſicut ſe res habet, quod nempe omne bonum & verum ſit a Domino, & omne malum & falſum ab inferno, quod tunc non potuiſſet reus fieri alicujus delicti, & ei imputari malum; ſed quia credit quod a ſe, appropriat ſibi malum, nam fides hoc facit; ita malum inhæret, nec ab illo ſeparari poteſt; imo talis eſt homo, quod indignaturus ſit, ſi quis diceret illum cogitare & velle ex aliis, non a ſe.*

6325. *Eſt æterna veritas, quod Dominus regat cœlum & terram; tum quod nullus a ſe vivat præter Dominum, conſequenter quod omne vitæ influat, vitæ bonum a Domino, & vitæ malum ab inferno; hæc fides cœlorum eſt; cum homo eſt in fide illa, in qua poteſt eſſe cum in bono, tunc ei malum non poteſt affigi & adpropriari, quia novit quod non a ſe, ſed ab inferno, cum homo in hoc ſtatu eſt, tunc poteſt donari pace, nam tunc unice fidet Domino; nec pax aliis dari poteſt, quam qui in fide illa ex charitate ſunt; nam alii conjiciunt ſe continue in ſollicitudines & cupiditates, a quibus intranquillitates. Putant ſpiritus, qui ſemet regere volunt, quod id foret amittere ſuum voluntarium, ita liberum, conſequenter omne jucundum, ita omnem vitam & ejus ſuavitatem: hoc dicunt & putant, quia non ſciunt quomodo ſe res habet; homo enim, qui ducitur a Domino, is in ipſo libero eſt, & ſic in ipſo jucundo & beato, appropriantur ei bona & vera, datur ei affectio & deſiderium faciendi bonum, & tunc nihil ei felicius eſt,*

quam

quam uſus præſtare; datur ei perceptio boni, etiam ſenſatio ejus, & datur ei intelligentia & ſapientia; & hæc omnia ſicut ejus propria; nam tunc eſt recipiens vitæ Domini. Notum eſt in orbe erudito, quod cauſa principalis & inſtrumentalis ſimul unam cauſam agat; homo quia eſt forma recipiens vitæ Domini, eſt cauſa inſtrumentalis, vitæ autem ex Domino eſt cauſa principalis, hæc vita ſentitur in inſtrumentali ſicut ejus, cum tamen non eſt ejus.

6326. Erat Philoſophus inter celebriores & ſanos, ante annos aliquot mortuus, cum quo loquutus ſum de gradibus vitæ in homine, dicendo, quod homo conſiſtat ex meris formis recipiendi vitam, & quod una forma ſit altera interior, ſed quod una exiſterit & ſubſiſtat ex altera; tum quod inferiore ſeu exteriore forma ſoluta, uſque vivat forma ſuperior ſeu interior. Porro dictum, quod omnes operationes mentis ſint variationes formæ, quæ variationes in purioribus ſubſtantiis tali perfectione ſunt, ut deſcribi nequeant; & quod ideæ cogitationis non aliud ſint: & quod illæ variationes exiſtant ſecundum mutationes ſtatus affectionum. Quam perfectiſſimæ variationes dantur in purioribus formis, quod concludi poſſit a Pulmonibus, qui ad ſingulas voces loquelæ, ac ad ſingulos ſonos cantus, ad ſingulos motus corporis, & quoque ad ſingulos ſtatus cogitationis & affectionis, ſe varie plicant & variant formas; quid non interiora, quæ præ tanto viſcere in perfectiſſimo ſtatu ſunt. Philoſophus confirmavit, & vovit, quod talia ei nota fuiſſent cum vixit in mundo; & quod mundus philoſophica ad tales uſus applicaret, & non intenderet nudis vocum formulis, ac litibus de illis, & ſic ſudaret in pulvere.

6327, Continuatio ad finem Capitis ſequentis.

GENESEOS

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM NONUM.

1. ET vocavit Jacob filios ſuos, & dixit, collegimini, & indicabo vobis, quid continget vobis in poſtremitate dierum.

2. Congregamini, & audite filii Jacobi, & audite Iſraelem patrem veſtrum.

3. Reuben primogenitus meus, tu robur meum, & principium virium mearum, excellens eminentia, & excellens valore.

4. Levis ſicut aqua, ne excellas, quia aſcendiſti cubilia patris tui, tunc prophanaſti, ſtratum meum aſcendit.

5. Schimeon & Levi fratres, inſtrumenta violentiæ machæræ eorum.

6. In ſecretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira ſua occiderunt virum, & in beneplacito ſuo enervarunt bovem.

7. Maledicta ira eorum quia vehemens, & excandeſcentia eorum quia dura; dividam eos in Jacobo, & diſpergam eos in Iſraele.

8. Jehudah tu, celebrabunt te fratres tui, manus tua in cervice hoſtium tuorum; incurvabunt ſe tibi filii patris tui.

9. Catulus leonis Jehudah, a præda, fili mi, aſcendiſti, curvavit ſe, cubuit ſicut leo, & ſicut leo vetulus, quis ſuſcitabit eum.

10. Non removebitur ſceptrum a Jehudah, & legiſlator ab inter pedes ejus, uſque dum venit Schiloh, & ei obedientia populorum

11. Alligat ad vitem aſellum ſuum, & ad vitem præſtantem filium aſinæ ſuæ; lavat in vino veſtimentum ſuum, & in ſanguine uvarum velamen ſuum.

12. Ruber oculis a vino, & albus dentibus a lacte.

13. Sebulun ad portum marium habitabit, & is ad portum navium, & latus ejus ſuper ad Sidonem.

14. Jiſaſchar aſinus oſſeus, cubans inter ſarcinas.

15.

15. Et videbit quietem quod bona, & terram quod amæna, & inclinabit humerum ſuum ad bajulandum, & erit tributo ſerviens.

16. Dan judicabit populum ſuum ſicut una tribuum Iſraelis.

17. Erit Dan ſerpens ſuper via, ſerpens jaculus, ſuper ſemita, mordens calcaneos equi, & cadet eques ejus retrorſum.

18. Salutem tuam expecto Jehovah.

19. Gad, turma depopulabitur illum, & is depopulabitur calcaneum.

20. Ab Aſchere, pinguis panis ejus, & ille dabit delitias regis.

21. Naphthali cerva dimiſſa, dans ſermones elegantiæ.

22. Filius fæcundæ Joſeph, filius fæcundæ ſupra fontem, filiæ, incedit ſupra murum.

23. Et exacerbant eum, & jaculantur, & odio habent eum ſagittarii.

24. Et ſedebit in valido arcus ſui, & roborantur brachia manuum ejus, a manibus potentis Jacobi, exinde paſtor, lapis Iſraelis.

25. A Deo patris tui, & juvabit te, & cum Schaddai, & benedicet tibi benedictionibus cœli deſuper, benedictionibus abyſſi cubantis infra, benedictionibus uberum & uteri.

26. Benedictiones patris tui prævalebunt ſuper benedictionibus genitorum meorum, uſque ad deſiderium collium ſæculi; erunt capiti Joſephi, & vertici naziræi fratrum ejus.

27. Benjamin lupus, rapiet in mane, comedet ſpolium, & ad veſperam dividet prædam.

28. Omnes hæ Tribus Iſraelis duodecim, & hoc quod loquutus illis pater illorum, & benedixit illis, cuique quod ſecundum benedictionem ejus benedixit illis.

29. Et præcepit illis, & dixit ad illos, ego colligor ad populum meum, ſepelite me ad patres meos, ad ſpeluncam quæ in agro Ephronis Chittæi.

30. In ſpelunca quæ in agro Machpelah, quæ ſuper facies Mamre, in terra Canaan, quam emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo ad poſſeſſionem ſepulchri.

31. Ibi ſepeliverunt Abrahamum, & Saram uxorem ejus, ibi ſepeliverunt Jiſchakum & Rebeccam uxorem ejus, & ibi ſepelivi Leam.

32. Emtio agri & ſpeluncæ quæ in illo ex filiis Chethi.

33. Et abſolvit Jacob ad præcipiendum filiis ſuis, & collegit pedes ſuos ad lectum, & exſpiravit, & collectus ad populos ſuos.

CONTENTA.

6328. IN hoc capite in ſenſu interno non agitur de poſteris Jacobi quid illis eveniet, ſed de veris fidei & bonis amoris, quæ duodecim Tribus a filiis Jacobi nominatæ repræſentant & ſignificant.

6329. Primum agitur de fide ſeparata a charitate, quæ prorſus rejicitur, illa ſunt Reuben, Schimeon & Levi.

6330. Dein agitur de Eccleſia Cœleſti, quæ eſt Tribus Jehudæ; & ibi in ſenſu ſupremo de Divino Humano Domini.

6331. Tum de reliquis Tribubus ſecundum ſtatum boni & veri, quæ repræſentant.

6332. Tandem de Eccleſia Cœleſti ſpiritualis, quæ Joſephus; etiam ibi in ſenſu ſupremo de Divino Humano Domini.

SENSUS INTERNUS.

6333. EX his quæ in hoc Capite dicta ſunt a Jacobo, manifeſte conſtare poteſt, quod ſenſus alius Verbo inſit, quam qui apparet in litera; dicit enim Jacob, qui tunc Iſrael, quod indicabit quid continget filiis ſuis in extremitate dierum, Verſ: 1, & tamen quæ indicat, & quæ prædicit, non aliquid contigerat illis; ut quod poſteri Reubenis, Schimeonis & Levi, præ reliquis maledicerentur, quodque Schimeon & Levi dividerentur in Jacobo, & diſpergerentur in Iſraele, de quibus, Verſ: 3. 4. 5. 6. 7; ſed contigerat contrarium Levi, quod nempe benedictus fuerit, nam apud illum ſacerdotium. Quod de Jehudah dicitur, hoc nec contigerat ei, præter quod apud illum manſerit Eccleſiæ repræſentativum diutius quam apud reliquos; & præterea de eo talia dicuntur, quæ nemo ſcire poteſt quid ſint, niſi ex ſenſu alio qui interius latet, ut quod curvaret ſe & cubaret ſicut leo, alligaret ad vitem aſellum ſuum, ad vitem præſtantem filium aſinæ ſuæ, lavaret in vino veſtimentum ſuum, in ſanguine uvarum velamen ſuum, quod ruber oculis a vino, & albus dentibus a lacte, Verſ: 9. 11. 12; hæc omnia ſunt talia, ex quibus unuſquiſque capere poteſt, quod aliquid inſit, quod notum eſt in cœlo, & quod homini patefieri nequit, niſi inde. Similiter ſe habet cum illis, quæ de reliquis ſuis filiis Iſrael dixit; ſicut de Sebulone, quod ad portum marium & navium habitabit, & latere ad Sidonem: de Jiſaſchare, quod aſinus oſſeus cubans

bans inter ſarcinas, inclinaturus humerum ad bajulandum: de Dane quod ſerpens in via, ſerpens jaculus ſuper ſemita, mordens calcaneos equi, & cadet eques ejus retrorſum; ac ita porro de reliquis: ex his manifeſte conſtat, ut dictum, quod ſenſus internus ſit. Verbum eſt datum, ut uniat cœlum & terram, ſeu Angelos cum hominibus, quapropter ita ſcriptum eſt, ut ab Angelis ſpiritualiter capiatur cum ab homine naturaliter, & ſic ſanctum per Angelos influat, per quod fit unio: tale eſt Verbum tam in Hiſtoricis, quam in propheticis; ſed ſenſus internus minus apparet in Hiſtoricis quam in Propheticis, quia Hiſtorica alio ſtylo conſcripta ſunt, ſed tamen uſque per ſignificativa: Hiſtorica ideo data ſunt, ut infantes & pueri initientur per illa in Verbi lectionem, nam ſunt delectabilia, & ſedent in animis eorum, per quæ ſic communicatio datur illis cum cœlis, quæ communicatio eſt grata, quia illi in ſtatu innocentiæ & charitatis mutuæ ſunt; hæc cauſa eſt, quod Verbum hiſtoricum ſit: quod Verbum propheticum ſit, eſt quia cum id legitur, non intelligatur ab homine niſi obſcure; & cum ab homine, qui talis ſicut hodie, intelligitur obobſcure, ab angelis percipitur clare; quod mihi datum eſt ſcire a multa experientia, de qua, ex Divina Domini Miſericordia, alibi.

6334. Verſ: 1. 2. *Et vocavit Jacob filios ſuos, & dixit, collegimini, & indicabo vobis quid continget vobis in poſtremitate dierum. Congregamini, & audite filii Jacobi, & audite ad Iſraelem patrem veſtrum.* Et vocavit Jacob filios ſuos, ſignificat ordinationem verorum fidei & bonorum amoris in naturali: & dixit, collegimini, ſignificat ſimul omnia in genere: & indicabo vobis quid continget in poſtremitate dierum, ſignificat quale ſtatus Eccleſiæ in illo ordine in quo tunc: congregamini, ſignificat ut ipſa ſe ordinent: & audite filii Jacobi, ſignificat vera & bona in naturali: & audite ad Iſraelem patrem veſtrum, ſignificat prædictionem de illis a bono ſpirituali, in ſupremo ſenſu Prævidentiam Domini.

6335. Et vocavit Jacob filios ſuos, quod ſignificet ordinationem verorum fidei & bonorum amoris in naturali, conſtat a ſignificatione vocare, quod ſit ordinare, nam cauſa convocationis erat ut ſiſterentur vera fidei & bona charitatis in illa ordinatione; & a repræſentatione Jacobi & filiorum ejus, quod ſint vera fidei & bona amoris in naturali, quod Jacob ſint illa in communi, videatur n: 3509. 3525. 3544. 3659. 3669. 3677. 3775. 3829. 4234. 4273. 4337. 5506. 5533. 5535. 6001. 6236, & quod filii ejus ſeu Tribus ab illis nominatæ, in particulari, n: 3858. 3926. 3939. 4060. Quod ordinationem verorum fidei & bonorum amoris, quæ hic ſignificatur, & in ſenſu interno in hoc Capite ſiſtitur, attinet, ſciendum, quod duodecim Tribus Iſraelis omnia vera & bona in uno complexu, in genere repræſentaverint, ita omnia vera & bona quæ procedunt a Domino, proinde quæ ſunt in cœlo, & ex quibus cœlum; & quia omnia in genere, etiam ſingula in ſpecie repræſentantur, nam genera in ſe continent ſpecies, ſicut communia partes. Secundum bona & inde vera variantur luces in cœlo, & ſecundum luces variantur ſtatus intelligentiæ & ſapientiæ; inde eſt, quod per Urim & Thumim tranſmicuerit ac tranſvibrata fuerit lux, & quidem varie ſecundum ſtatum rei

de qua interogatio fuit; hoc fiebat, quia duodecim Tribus, per quas ſignificabantur omnia vera & bona in genere, deſignatæ erant in Pectorali illo, ſeu in Urim & Thumim, ſingularis enim lapis pretioſus erat pro unaquavis Tribu; quod lapides pretioſi eſſent, erat quia ſignificant vera ſpiritualia & cœleſtia, n: 114. 3720, & aurum, cui inſculpti fuerunt, bonum, n: 113. 1551. 1552. 5658; hoc Arcanum eſt, quod per Urim & Thumim ſignificatum eſt. Quod duodecim Tribus talia ſignificaverint, patet a locis in Verbo, ubi nominantur, imprimis ab hæreditate Tribuum in Terra Canaane, de qua apud Joſuam, & ab hæreditate earum in Regno Domini, de qua apud Ezechielem in ultimis Capitibus, ubi de Nova Terra, Nova Hieroſolyma, & de Novo Templo; & apud Johannem in Apocalypſi, Cap: VII: 4 ad 8; tum ab ordinatione earum in deſerto cum caſtrametabantur, quæ talis erat, ut per illam repræſentarent vera & bona in ſuo genuino ordine; inde hoc Propheticum Bileami "Cum tolleret Bileamus oculos ſuos, *& videret Iſraelem habitantem juxta Tribus ſuas*, venit ſuper eum Spiritus Dei, & edidit, enuntiatum, & dixit; quam bona ſunt Tabernacula tua Jacob, Habitacula tua Iſrael; ſicut valles plantantur, ſicut horti juxta fluvium, ſicut ſantalos plantavit Jehovah, ſicut cedros juxta aquas" Num: XXIV: 2. 3. 5. 6: videantur etiam quæ de Tribubus & de earum ordinationibus, n: 2129. 3858. 3867. 3926. 3939. 4060. 4063, oſtenſa ſunt.

6336. Et dixit, collegimini, quod ſignificet ſimul omnia in genere, conſtat a ſignificatione colligi, quod ſit ut ſimul ſint, hic omnia vera fidei & bona amoris, quæ per duodecim filios Jacobi ſignificantur, videatur mox ſupra n: 6334.

6337. Et indicabo vobis quid continget in poſtremitate dierum, quod ſignificet quale ſtatus Eccleſiæ in illo ordine in quo tunc, conſtat ex ſignificatione indicare quid continget quod ſit communicare & prædicere; & ex ſignificatione poſtremitatis dierum, quod ſit ultimum ſtatus, in quo ſunt ſimul; dies enim ſunt ſtatus, n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850, & poſtremitas eſt ultimum, ita poſtremitas dierum eſt ultimum ſtatus, nempe in quo vera & bona in genere, cum in ſuo ordine, ſunt ſimul: quod ſit ſtatus Eccleſiæ quæ ſignificatur, eſt quia vera & bona, quæ repræſentantur per Jacobum & filios ejus, ſunt quæ conſtituunt Eccleſiam; idcirco per Jacobum repræſentatur Eccleſia, n: 4286. 4439. 4514. 4520. 4680. 4772. 5536. 5540; ita quoque per filios ejus, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512: quod ſit quale ſtatus, eſt quia repræſentatio verorum & bonorum Eccleſiæ ſe habet ſecundum ordinem, in quo filii Jacobi aut Tribus nominantur in Verbo, videatur n: 3862. 3926. 3939; aliud enim quale ſignificatur cum primo loco nominatur Reuben, nam cum Reuben, tunc incipit quale a fide; cum autem Jehudah, tunc incipit ab amore, aliter cum ab alio; variatur etiam quale ſecundum ordinem in quo nominantur reliqui poſt illos; variationes inde exiſtunt innumerabiles, imo infinitæ; & magis, cum vera & bona in genere, quæ per duodecim Tribus ſignificantur, etiam variationes in ſpecie, quodlibet innumeras, ſuſcipiunt, inde alia facies unicuique vero & bono in genere;

&

& adhuc magis, cum ſpecifica illi ſuſcipiunt variationes ſingulares innumeras, & ſic porro; quod inde exiſtant variationes infinitæ, illuſtrari poteſt a perpluribus in natura: inde nunc eſt, quod per duodecim Tribus aliud ſignificetur, cum in uno ordine nominantur in Verbo, quam cum in altero; ita aliud in hoc Capite quam alibi.

6338. Congregamini, quod ſignificet ut ipſa ſe ordinent, conſtat a ſignificatione congregari, quod ſit ordinari, congregari enim in ſpirituali ſenſu non aliud eſt, nam vera & bona non poſſunt congregari, niſi etiam ordinentur; univerſale enim, quod procedit a Domino, hoc facit, quoniam univerſale illud omnia ſingularia uſque ad ſingulariſſima in ſe continet, hæc ſimul ſunt univerſale, quod redigit in ordinem omnia in cœlis; cum univerſale hoc agit, apparet ſicut bona & vera ipſa ſe ordinent, & ſicut fluant ſponte in ordinem; ita ſe habet cum univerſo cœlo, hoc in ordine eſt, & continue in ordine tenetur ab univerſali influxu a Domino, ita quoque ſe habet cum ſocietatibus in communi in cœlo, & quoque cum ſocietatibus in particulari ibi; ut primum enim congregantur Angeli ſeu ſpiritus, illico diſponuntur in ordinem ſicut a ſe, & ſic conſtituunt ſocietatem cœleſtem, quæ eſt cœli imago; quod nuſquam fieret, niſi univerſale, quod procedit a Domino, omnium ſingulariſſima in ſe contineret, & niſi omnia hæc in perfectiſſimo ordine forent; ſi univerſale aliquod abſque ſingularibus influeret a Deo, ut plurimi cogitant, & homo, ſeu ſpiritus, ſeu angelus ſemet in ſingularibus regeret, tunc loco ordinis foret omnium confuſio, nec foret cœlum, nec infernum, nec genus humanum, imo nec natura: hoc illuſtrari poteſt a multis apud hominem, ut niſi cogitationes ejus ordinarentur univerſaliter & ſimul ſingulariter ab affectionibus quæ amoris, nuſquam potuiſſent illæ rationaliter & annalytice fluere; ſimiliter nec actiones; tum niſi anima in univerſali & ſingulari influeret in viſcera corporis, nihil ordinatum & regulare potuiſſet exiſtere in corpore, at cum ſingulariter & ſic univerſaliter, tunc omnia ordinantur ſicut a ſe. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur quid intelligitur per quod vera & bona ſe ipſa ordinent.

6339. Et audite filii Jacobi, quod ſignificet vera & bona in naturali, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, quod ſint vera & bona Eccleſiæ in naturali, de qua ſupra n: 6335.

6340. Et audite ad Iſraelem patrem veſtrum, quod ſignificet prædictionem de illis a bono ſpirituali, in ſupremo ſenſu Prævidentiam Domini, conſtat a ſignificatione audire nempe quid continget in poſtremitate dierum, quod ſit prædictionem; & a repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, ut n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5820. 5833; & quia prædictio per audire quid continget in poſtremitate dierum ſignificatur in ſenſu interno, ſignificatur Prævidentia Domini in ſenſu ſupremo, nam a Prævidentia Domini eſt omnis prædictio. Quod dicatur quod filii Jacobi audirent ad Iſraelem, ſignificat quod illi qui ab Eccleſia ſunt, audirent Dominum, hoc eſt, Ipſum in Verbo, quid ibi docet de veris fidei & de bonis amoris, & quid prædicit de illis qui in tali vero & bono ſunt, quæ ſignificantur per unum aut alterum filium Jacobi, ſicut quid docet & prædicit de illis qui in fide ſeparata

parata ſunt a charitate, qui ſignificantur hic per Reubenem, Schimeonem, & Levi; aut de illis, qui in bono cœleſti ſunt & ſignificantur per Jehudam, tum quid de illis qui in bono ſpirituali, qui ſignificantur per Joſephum; ita quoque de illis qui in talibus quæ ſignificantur per reliquos.

6341. Verſ: 3. 4. *Reuben primogenitus meus, tu robur meum, & principium virium mearum, excellens eminentia, & excellens valore. Levis ſicut aqua, ne excellas, quia aſcendiſti cubilia patris tui, tunc prophanaſti, ſtratum meum aſcendit.* Reuben primogenitus meus, ſignificat fidem quæ apparenter priori loco: tu robur meum, ſignificat quod per illam potentia bono: & principium virium mearum, ſignificat quod per illam prima potentia vero excellens eminentia & excellens valore, ſignificat quod inde gloria & poteſtas: levis ſicut aqua, ſignificat quod fides ſola non talia habeat: ne excellas, ſignificat nec quod ei gloria & poteſtas: quia aſcendiſti cubilia patris tui, ſignificat quia ſeparata a bono quod charitatis fædam conjunctionem habeat: tunc prophanaſti, ſignificat ſi conjuncta cum malo, quod prophanum: ſtratum meum aſcendit, ſignificat quia contaminavit bonum ſpirituale in naturali.

6342. Reuben primogenitus meus, quod ſignificet fidem quæ apparenter priori loco, conſtat ex repræſentatione Reubenis, quod ſit fides intellectu, de qua n: 3861. 3866: & confeſſio fidei Eccleſiæ in communi, n: 4731. 4734. 4761; & ex ſignificatione primogeniti, quod ſit priori loco eſſe, de qua n: 3325; at quod fides ſit priori loco non niſi quam apparenter, videatur n: 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977. 6256. 6269. 6273. 6272.

6343. Tu robur meum, quod ſignificet quod per illam potentia bono, conſtat ex repræſentatione Rubenis, qui hic eſt Tu, quod ſit fides intellectu, de qua mox ſupra n: 6342; & ex ſignificatione roboris, quod ſit potentia quæ bono: quod potentiam attinet, nempe potentiam cogitandi & volendi, percipiendi, bonum faciendi, credendi, diſſipandi falſa & mala, illa omnis eſt ex bono per verum, bonum eſt principale, & verum eſt modo inſtrumentale, n: 3503. 4931. 5623. Quod ſignificetur potentia quæ bono, eſt quia robur illam potentiam ſignificat, at vires potentiam veri, inde eſt, quod per principium virium mearum, ut mox ſequitur, ſignificetur prima potentia vero; vox enim, per quam exprimuntur vires in Lingua originali, in Verbo prædicatur de Vero, at vox per quam exprimitur robur, prædicatur de bono. Quod Verbum ſit ſanctum, ac ſanctiſſimum in interioribus ſuis, patet manifeſte ex eo, quod in ſingulis Verbi ſit conjugium cœleſte, nempe conjugium boni & veri, ita Cœlum; & quod in intimo ſenſu in ſingulis ſit conjugium Divini Humani Domini cum Regno Ipſius & Eccleſia imo in ſupremo ſenſu quod ſit unio Ipſius Divini ac Divini Humani in Domino; hæc ſanctiſſima inſunt ſingulis Verbi; manifeſtum indicium, quod verbum ex Divino deſcenderit: quod ita ſit, conſtare poteſt ex eo, quod ubi dicitur de bono etiam dicatur de vero, & ubi dicitur de Interno etiam dicatur de Externo; ſunt etiam voces, quæ conſtanter ſignificant bonum, & voces quæ conſtanter verum, & voces quæ utrumque tam bonum quam verum; & ſi non ſignificant, uſque

uſque prædicantur de illis, aut involvunt illa, ex prædicatione & ſignificatione iſtarum vocum patet, quod in ſingulis, ut dictum eſt, ſit conjugium boni & veri, hoc eſt, conjugium cœleſte, inque intimo & ſupremo ſenſu Conjugium Divinum quod in Domino, ita Ipſe Dominus: hoc ubivis apparet, ſed non evidenter quam in illis locis, ubi repetitiones ſunt ejuſdem rei, mutatis ſolum vocibus; ſicut in hoc Capite, ubi de Rubene "Tu *robur meum*, & *principium virium mearum:* tum, *excellens eminentia* & *excellens valore*" ibi robur ſe refert ad bonum, & vires ad verum; ac ibi excellens eminentia ſe refert ad verum, & excellens valore ad bonum: pariter in ſequente Verſu de Rubene" *Aſcendiſti cubilia* patris tui, tum prophanaſti, *ſtratum* meum *aſcendit*: " ſimiliter in ſequentibus de Schimeone & Levi "Maledicta *ira eorum quia vehemens*, & *excandeſcentia eorum quia dura*, *dividam eos in Jacobo*, & *diſpergam eos in Iſraele*" Verſ: 7; ubi ira ſignificat averſionem a bono, & excandeſcentia averſionem a vero; & Jacob eſt Externum Eccleſiæ, ac Iſrael eſt Internum ejus. Tum de Jehudah "Celebrabunt te *fratres tui*, incurvabunt ſe tibi *filii patris tui*" Verſ: 9; porro "Alligat *ad vitem aſellum ſuum*, & *ad vitem præſtantem filium aſinæ ſuæ*. Lavit *in vino veſtimentum ſuum*, & *in ſanguine uvarum velamen ſuum*" Verſ: 11. De Sebulone "Ad *portum marium* habitabit, & is ad *portum navium*" Verſ: 13. De Dane "Erit *ſerpens ſuper via*, *ſerpens jaculus ſuper ſemita*" Verſ: 17. Similia in Pſalmis & apud Prophetas frequenter occurrunt; ut apud Eſaiam "Babel *non habitabitur in æternum*, *non incoletur uſque in generationem & generationem. Propinquum eſt tempus ejus*, & veniet, *& dies ejus non extrahentur*" XIII: 20. 22. Apud Eundem "Quærite deſuper in Libro Jehovæ, & legite; *ullum de illis non deerit*, *unum alterum non deſiderabunt:* nam *ore Ipſe præcepit*, & *ſpiritus Ipſius Ipſe collegit illa*. Idemque *jecit illis ſortem*, & *manus diſtribuit illis per normam:* uſque *in æternum poſſidebunt illam* in *generationem & generationem habitabunt in illa*" XXXIV: 16. 17; ita in mille aliis locis: qui non ſcit, quod voces in Verbo ſignificativæ ſpiritualium & cœleſtium ſint & quod quædam dicantur de bono, quædam autem de vero, non aliter credere poteſt, quam quod talia ſint repetitiones ſolum dictæ ut impleant, ac ita in ſe inanes; inde eſt, quod qui ſiniſtre de Verbo cogitant, talia etiam referant inter argumenta contemtus; cum tamen ipſiſſima Divina inibi recondita ſunt nempe conjugium cœleſte, quod eſt ipſum cœlum, & Conjugium Divinum, quod eſt Ipſe Dominus: eſt hic ille ſenſus gloria in qua eſt Dominus, & ſenſus liberalis eſt nubes in qua illa gloria, Matth: XXIV: 30. Luc: XXI: 27; videatur Præfatio ad Geneſ: Cap: XVIII: tum n: 5922.

6344. Et principium virium mearum, quod ſignificet quod per illam prima potentia vero, conſtat ex ſignificatione principii virium, quod ſit prima potentia, & quia vires prædicantur de vero, eſt prima potentia vero quæ ſignificatur, ſimiliter ac apud Eſaiam "Jehovah dat defatigato *robur*, & cui non *vires*, *potentiam* multiplicat" XL: 29, ubi robur prædicatur de bono, ac vires de vero, potentia de utroque. Quomodo intelligendum, quod per fidem potentia bono, & prima potentia vero, quæ ſignificantur per Reuben

primo-

primogenitus meus, tu robur meum & principium virium mearum, paucis dicetur; omnis potentia in ſpirituali mundo eſt a bono per verum, abſque bono verum prorſus nihil poteſt, eſt enim Verum ſicut corpus, & bonum eſt illius corporis ſicut anima, ut anima aliquid efficiat, erit per corpus; inde patet quod vero abſque bono ſit prorſus nulla potentia, ſicut eſt prorſus nulla corpori abſque anima, nam corpus tunc eſt cadaver, ita quoque verum abſque bono: cum primum naſcitur fides veri per bonum, tunc apparet potentia in vero; illa potentia eſt quæ vocatur prima potentia vero per fidem, & ſignificatur per principium virium; ut quoque alibi in Verbo, ubi de Primogenitura agitur, ut apud Davidem "Percuſſit omnem primogenitum in Ægypto, *principium virium* in tentoriis Chami, Pſalm: LXXVIII: 51: & alibi "Percuſſit omnem primogenitum in terra eorum, *principium omnium virium*" Pſalm: CV: 36. Tum in Deuteronomio "Primogenitum filium exoſæ agnoſcet, ut det illi partes duas de omni quod invenietur illi; *eo quod ille ſit principium virium ejus*, illi jus primogenituræ" XXI: 17. Quia per Primogenitum ſignificatur in genuino ſenſu bonum quod charitatis, at in ſenſu ſecundum apparentiam, Verum quod fidei, n: 3325. 4925. 4926. 4928, 4930; & quia illa bina ſunt Eccleſiæ fundamenta, ideo ab Antiquis dictus eſt Primogenitus robur patris & principium virium ejus; quod illa per Primogenitum ſignificata ſint, patet manifeſte ex eo, quod Jehovæ ſeu Domino fuerit omne Primogenitum, & quod loco omnium Primogenitorum Tribus Levi acceptata fuerit, & ei datum ſacerdotium. Quid potentia vero ex bono, vix aliquis ſcire poteſt qui in mundo, ſed qui in altera vita, ita ex revelatione inde; illi qui in Vero ſunt ex bono, hoc eſt, in fide ex charitate, in potentia ſunt per verum ex bono, in illa ſunt omnes Angeli; unde etiam Angeli vocantur Potentiæ in Verbo; ſunt enim in potentia coercendi ſpiritus malos, etiam unus Angelos millenos ſimul; potentiam ſuam maxime exercent apud hominem, illum tutando quandoque contra plura inferna, & hoc mille & mille modis; hæc potentia illis eſt per verum quod fidei ex bono quod charitatis; ſed quia fides illis eſt ex Domino, eſt Dominus ſolus qui eſt Potentia apud illos: hæc Potentia quæ per fidem eſt a Domino, intelligitur per verba Domini ad Petrum "Super hac petra ædificabo Eccleſiam meam; & portæ inferni non prævalebunt illi: & dabo tibi claves Regni cœlorum, & quicquid ligaveris in terra, erit ligatum in cœlis, & quicquid ſolveris in terra, erit ſolutum in cœlis" Matth: XVI: 18. 19; hæc ad Petrum dicta ſunt, quia per illum repræſentata eſt fides, videatur Præfatio ad Geneſ: Cap: XXII, ut & n: 3750. 4738. 6000. 6073 f; & quoque per Petrum, ſicut Petrus ibi nominatur, ubivis in Verbo in ſenſu ejus interno ſignificatur Fides, ac in ſupremo ſenſu Dominus quoad fidem.

6345. Excellens eminentia & excellens valore, quod ſignificet quod inde gloria & poteſtas, conſtat ex ſignificatione excellere eminentia, quod ſit gloria, nam qui in eminentia eſt, in gloria eſt; & ex ſignificatione excellere valore, quod ſit poteſtas, qui enim in valore eſt, in poteſtate eſt: gloria ibi ſe refert ad verum quod fidei, n: 5922, & poteſtas ad bonum quod charitatis; idcirco dicitur,

dicitur, quod *inde* gloria & poteſtas, nempe ex vero fidei & bono charitatis, de quibus mox ſupra.

6346. Levis ſicut aqua, quod ſignificet quod ſola fides talia non habeat, nempe non gloriam nec poteſtatem, conſtat ex ſignificatione levis eſſe ſicut aqua, quod ſit nullius ponderis ſeu valoris eſſe; quod ſit ſola fides, hoc eſt, fides ſeparata a charitate, patet ex illis quæ ſequuntur de Reubene ac de Schimeone & Levi; agitur etiam hic per Reubenem, Schimeonem & Levi, de fide ſeparata ſeu ſola.

6347. Ne excellas, quod ſignificet nec quod ei gloria & poteſtas, conſtat a ſignificatione non excellere, nempe eminentia & valore, ut mox ſupra, ad quæ hoc ſe refert, quod non ſit tali fidei gloria nec poteſtas.

6348. Quia aſcendiſti cubilia patris tui, quod ſignificet quia ſeparata a bono quod charitatis fædam conjunctionem habet, conſtat ex ſignificatione aſcendere cubilia patris, quod ſit fædam conjunctionem habere, nempe fides ſeparata a bono quod charitatis; fides enim doctrina ſeu intellectu, quæ hic per Reubenem repræſentatur, ſi non initiatur in bonum & ei conjungitur, vel diſſipatur & nulla fit, vel initiatur & conjungitur malo ac falſo, quod eſt fæda conjunctio quæ ſignificatur, tunc enim fit prophanum: quod ita ſit, conſtare poteſt ex eo, quod fides non alibi poſſit habitaculum habere quam in bono, & ſi non ibi habitaculum habet, neceſſum & ut vel nulla fiat, vel ut conjungatur malo: hoc patet manifeſte ex illis in altera vita, qui in ſola fide & in nulla charitate fuerunt, quod diſſipetur ibi fides, at ſi conjuncta eſt cum malo, quod ſortem cum prophanis accipiant. In Verbo per adulteria in ſenſu interno ſignificantur adulterationes boni, & per ſcortationes falſificationes veri, n: 2466. 3399; at per fædas conjunctiones, quæ vocantur gradus prohibiti, de quibus Levit: Cap: XVIII, Verſ: 6 ad 24, ſignificantur prophanationum varia genera; quod hic quoque prophanatio, patet, nam dicitur, aſcendiſti cubilia patris tui, *tunc prophanaſti*, ſtratum meum aſcendit; quod ſit prophanatio boni per fidem ſeparatam, videatur n: 4601, ubi de nefando illo facto Reubenis agitur. Cum fide ſola ſeu ſeparata a charitate ita ſe habet; ſi conjungitur illa malo, quod fit cum primum creditur vero quod fidei, & magis cum primum vivitur ſecundum illud, ac deinceps negatur & vivitur contra illud, tunc fit prophanum, nam verum quod fidei & bonum quod charitatis per doctrinam & vitam primum irradicata ſunt in interioribus, & poſtmodum illa inde evocantur & conjunguntur malo; homini, apud quem hoc fit, ſors omnium peſſima eſt in altera vita, non enim apud talem poteſt ſeparari bonum a malo, quæ tamen ſeparantur in altera vita; nec talis habet aliquas reliquias boni in interioribus ſuis reconditas, quia in malo prorſus perierunt; infernum illorum eſt a parte anteriore ſiniſtrorſum ad multam diſtantiam; & qui ibi ſunt, apparent ad viſum angelicum ſicut ſceleta, vix alicujus vitæ. Ne itaque prophanatio boni & veri fiat, homo, qui talis eſt ut non patiatur ſe regenerari, quod prævidetur a Domino, detinetur a fide & charitate, & ei permittitur ut in malo ſit & inde in falſo: tunc enim non prophanare poteſt; videantur quæ prius de prophanatione dicta & oſtenſa ſunt, n: 301. 302.

302. 303. 571. 582. 593. 1001. 1008. 1010. 1059. 1327. 1328. 2051. 2426. 3398. 3399. 3402. 3489. 3898. 4289. 4601.

6349. Tunc prophanaſti, quod ſignificet ſi conjuncta cum malo quod prophanum, conſtat ab illis quæ mox ſupra n: 6348, dicta ſunt.

6350. Stratum meum aſcendit, quod ſignificet quod contaminaret bonum ſpirituale in naturali, conſtat ex ſignificatione ſtratum aſcendere, quod ſit contaminare prophanando, de qua mox ſupra n: 6348; & ex repræſentatione Iſraelis, cujus ſtratum erat quod aſcendit, quod ſit bonum ſpirituale in naturali, de qua n: 6340.

6351. Verſ: 5. 6. 7. *Schimeon & Levi fratres, inſtumenta violentiæ machæræ eorum. In ſecretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira ſua occiderunt virum, & in beneplacito ſuo enervarunt bovem. Maledicta ira eorum quia vehemens, & excandeſcentia eorum quia dura; dividam eos in Jacobo, & diſpergam eos in Iſraele.* Schimeon & Levi fratres, ſignificat fidem voluntate & charitatem, hic contrarium, quia fidem ſeparatam a charitate: inſtumenta violentiæ machæræ eorum, ſignificat quod doctrinalia ſerviant ad deſtruendum opera charitaris, ita ipſam charitatem: in ſecretum eorum ne veniat anima mea, ſignificat quod bonum ſpirituale non ſcire velit mala quæ voluntatis eorum: in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, ſignificat quod nec verum boni ſpiritualis ſcire velit falſa cogitationis eorum inde: quia in ira ſua occiderunt virum, ſignificat quod ſe averterint prorſus, & in averſione exſtinxerint fidem; & in beneplacito ſuo enervarunt bovem, ſignificat quod ex prava voluntate prorſus debilitaverint bonum externum quod charitatis: maledicta ira eorum quia vehemens, ſignificat averſionem gravem a bono & inde damnationem: & excandeſcentia eorum quia dura, ſignificat averſionem a vero inde, quod conformata: dividam eos in Jacobo, ſignificat quod a naturali homine exterminanda: & diſpergam eos in Iſraele, ſignificat quod a ſpirituali.

6352. Schimeon & Levi fratres, quod ſignificet fidem voluntate & charitatem, hic contrarium, quia fidem ſeparatam a charitate, conſtat a repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482. 5626. 5630; & a repræſentatione Levi, quod ſit charitas, de qua n: 3875. 3877, hic autem contrarium, quia fidem ſeparatam a charitate, cum enim per Reubenem illa fides repræſentatur, ut patet ab illis quæ ad Verſ: 4 explicata ſunt, ſequitur quod nulla fides voluntate ſit, ita nec ulla charitas, quæ repræſentantur per Schimeonem & Levi, ſequuntur enim hæc in ſerie a ſuo principio; quapropter per Schimeonem repræſentatur falſum voluntate, & per Levi malum actu, hæc enim oppoſita ſunt fidei voluntate & charitati; quod hæc ſignificentur, patet ex eo, quod Schimeon & Levi maledicantur.

6353. Inſtrumenta violentiæ machæræ eorum, quod ſignificet quod doctrinalia ſerviant ad deſtruendum opera charitatis, ita ipſam charitatem, conſtat a ſignificatione inſtrumentorum violentiæ, quod ſint quæ inſerviunt ad deſtruendum charitatem, quod inſtrumenta ſint quæ inſerviunt, patet, & quod violentia

olentia ſit deſtructio charitatis, mox videbitur; & ex ſignificatione machærarum, quod ſint doctrinalia; gladii enim ſunt vera fidei, per quæ contra falſa & mala pugnatur, n: 2799, ita machæræ ſunt doctrinalia, hic doctrinalia per quæ pugnatur contra verum & bonum, & per quæ hæc exſtinguntur, quia ab illis qui in ſola fide, ſeu in fide ſeparata a charitate, apud quos contrarium eſt. Doctrinalia eorum, qui in ſola fide, ex quibus deſtruunt opera charitatis, ſunt præcipue, quod doceant ſalvari hominem per fidem ſolam abſque operibus charitatis, & quod hæc non neceſſaria ſint, quodque homo per ſolam fidem ſalvetur, etiam in ultima mortis hora, utcunque per totum vitæ curriculum vixerat, ita qui non niſi quam crudelia exercuerunt, qui latrocinia, qui adulteria, qui prophana; ac inde, quod ſalvatio ſit modo intromiſſio in cœlum, ita quod non intromittantur niſi qui illam gratiam acceperunt in fine vitæ ſuæ, ac ita quod quidam ex Miſericordia electi ſint, & quidam ex immiſericordia damnati; cum tamen a Domino nulli negetur cœlum, ſed vita & communicatio vitæ, quæ ſentitur ibi ſicut a ſubjectis odor in terra, facit ut nequaquam ibi eſſe poſſint, cruciantur enim a malo vitæ ſuæ ibi, plus quam in profundiſſimo inferno. Quod Machæra ſignificet falſum pugnans & occidens, patet apud Johannem "Exivit alius equus rufus, & ſedenti ſuper eo, datum eſt, ut auferret pacem de terra, *ut ſe invicem occiderent*, unde *illi data eſt machæra magna*. Apoc: VI: 14. Apud Eundem "Si quis *machæra occidit*, oportet illum *machæra occidi*" Apoc: XIII: 10. 14. Quod violentia ſit vis quæ infertur charitati, liquet a pluribus locis in Verbo; ut apud Eſaiam "*Deſinet violentus*, & conſumetur irriſor, exſcindentur omnes maturantes judicium, qui peccare faciunt hominem in Verbo, & corripientem in porta illaqueant, & declinare faciunt in mane judicium" XXIX: 20. 21, hic violentus alia voce in Lingua originali, ſed quæ ſimilis ſignificationis eſt; quod violentus ſit qui vim infert charitati, ſignificatur per quod peccare faciant hominem in verbo, & declinare faciant judicium. Apud Eundem "Opera eorum opera iniquitatis, & *factum violentiæ in manibus eorum*; pedes eorum ad malum currunt, & feſtinant *ad effundendum ſanguinem innocentem*" LIX: 6. 7, hic violentia pro vi illata charitati, quæ vis quod etiam ſignificetur per effundere ſanguinem, videatur n: 374. 1005. Apud Eundem "*Non erit amplius violentia in terra*, vaſtatio & confractio in terminis tuis" LX: 18, violentia pro deſtructione Charitatis, inde enim vaſtatio & confractio in terra, hoc eſt, in Eccleſia. Apud Jeremiam "*Violentiam* & vaſtationem prædico, nam factum eſt Verbum Jehovæ mihi opprobrio & ignominiæ toto die" XX: 8, violentia etiam ibi pro violentia in ſpiritualibus, ita pro deſtructione charitatis, ut & fidei. Apud Ezechielem "Terra plena eſt *judicio ſanguinum*, & urbs *plena violentia*" VII: 23, judicium ſanguinum pro deſtructione fidei, violentia pro deſtructione charitatis. Apud Eundem "Si genuerit *filium violentum*, *effuſorem ſanguinis*, qui fecerit unum de ullo eorum; ſi ille ſuper montibus comederit, & uxorem ſocii polluerit, miſerum & egenum oppreſſerit, rapinas rapuerit, pignus non reſtituerit, & ad idola ſuſtulerit oculos ſuos, abominationem fecerit, in fænus dederit, & uſuram

 receperit,

receperit, num vivet, non vivet, moriendo morietur" XVIII: 10. 11. 12. 13. hic quid filius violentus & effuſor ſanguinis ſit, deſcribitur, ſunt quæ ibi recenſentur omnia opera charitatis quæ deſtruit, ita filius violentus & effuſor ſanguinis, eſt deſtructor charitatis & fidei. Apud Davidem "Libera me Jehovah ab homine malo, *a viro violentiarum ſerva me,* qui cogitant mala in corde, toto die congregant ſe ad bellum, exacuunt linguam ſuam ſicut ſerpens, venenum aſpidis ſub labiis eorum: cuſtodi me, Jehovah, a manibus impii, *a viro violentiarum ſerva me.* Vir linguæ ne ſubſiſtat in terra, *vir violentiæ* malum venatur in ſubverſiones" Pſalm: CXL: 2. 3. 4. 5. 12, vir violentiarum pro illis qui deſtruunt vera fidei & bona charitatis, quod pugnent contra illa, ſignificatur per quod toto die congregent ſe ad bellum, exacuant linguam ſicut ſerpens, quod venenum aſpidis ſub labiis eorum, & quod venetur malum in ſubverſiones. Et præterea alibi, ut Ezech: XII: 19. Joel: IV: 19. Malach: II: 16. 17. Zephan: III: 4. Pſalm: XVIII: 49. Pſalm: LV: 10. 11. 12. Pſalm: LVIII: 3. 4. 5. 6. Deut: XIX: 16.

6354. In ſecretum eorum ne veniat anima mea, quod ſignificet quod bonum ſpirituale non ſcire velit mala quæ voluntatis eorum, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui de ſe hoc dicit, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 6340; a ſignificatione in ſecretum non veniat, quod ſit non ſcire velle, nempe mala quæ voluntatis, quæ ſignificantur per Schimeonem & Levi, n: 6352: anima mea dicitur, quia per animam ibi ſignificatur vita boni, quæ eſt bono ſpirituali; vita veri quæ ei, ſignificatur per gloriam, de qua nunc ſequitur.

6355. In congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quod ſignificet quod nec verum boni ſpiritualis ſcire velit falſa cogitationis eorum inde, conſtat a repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 6340; ex ſignificatione in congregatione eorum ne uniatur, quod ſit non conjungi velle falſis cogitationis eorum, ita quoque non ſcire velle ea; falſa cogitationis ſignificantur per congregationem, congregatio enim ſicut multitudo prædicatur de veris, & in oppoſito ſenſu de falſis; & ex ſignificatione gloriæ, quod prædicetur de Vero, de qua n: 4809. 5922, verum enim eſt gloria illis qui in bono ſpirituali.

6356. Quia in ira ſua occiderunt virum, quod ſignificet quod ſe averterint prorſus & in averſione exſtinxerint fidem, conſtat ex ſignificatione iræ, quod ſit receſſio a charitate, & averſio, de qua n: 357. 5034. 5798; ex ſignificatione occidere, quod ſit exſtinguere; & ex ſignificatione viri, quod ſit verum fidei, de qua n: 3134. 3309. 3459. 4823.

6357. Et in beneplacito ſuo enervarunt bovem, quod ſignificet quod ex prava voluntate prorſus debilitaverint bonum externum quod charitatis, conſtat ex ſignificatione beneplaciti, quod ſit voluntas, hic voluntas prava; ex ſignificatione enervare, quod ſit debilitare; & ex ſignificatione bovis, quod ſit bonum charitatis naturale ſeu externum, de qua n: 2180. 2566. 2781. Quod hic dicatur de bove, & mox prius de viro, eſt quia per virum ſignificatur verum quod fidei, & per bovem bonum quod charitatis, & hoc ut cum de bono, etiam de vero agatur, ob conjugium cœleſte in ſingulis Verbi, n: 6343.

6358.

6358. Maledicta ira eorum quia vehemens, quod ſignificet averſionem gravem a bono & inde damnationem, conſtat a ſignificatione maledici quod ſit damnatio, nam qui maledictus eſt, is damnatus eſt; & ex ſignificatione iræ, quod ſit averſio a bono, de qua n: 357. 5034. 5798. 6356, ita ira vehemens, eſt averſio gravis.

6359. Et excandeſcentia eorum quia dura, quod ſignificet averſionem a vero inde, quod confirmata, conſtat a ſignificatione excandeſcentiæ, quod ſit averſio a vero; quod excandeſcentia prædicetur de vero, & ira de bono, videatur n: 3614; & ex ſignificatione duræ, quod ſit confirmata, nam falſum quod confirmatum eſt, uſque ad perſuaſionem, hoc durum eſt; quod durum ſit, ſcire datum eſt ab experientia, verum enim ex bono apud ſpiritus & apud angelos apparet & ſiſtitur ut molle, at falſum ex malo ut durum, & eo durius, quo magis falſum ex malo eſt confirmatum; cum per confirmationem a multis perſuaſum eſt, tunc durum illud apparet ibi ut durum oſſis: tale durum eſt quoque ſimile duro in mundo, in eo quod reflectat radios lucis; ita cum Lux cœli a Domino incidit in durum ex falſo a malo, reflectitur, viciſſim autem cum lux cœli a Domino incidit in molle ex vero a bono, tunc recipitur.

6360. Dividam eos in Jacobo, quod ſignificet quod a naturali homine exterminanda, conſtat a ſignificatione dividere, quod ſit ſeparatio & remotio a vero & bono, de qua n: 4424, ita exterminatio; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit naturalis ſeu externus homo, de qua n: 3305. 3576. 4286. 4292. 4570. 6236.

6361. Et diſpergam eos in Iſraele, quod ſignificet quod a ſpirituali, conſtat a ſignificatione diſpergere, quod etiam ſit exterminatio, ſed diſpergere diſtinguitur a dividere, quod hoc prædicetur de Externo homine ac de vero, illud autem de Interno ac de bono; quod Jacob repræſentet naturalem ſeu Externum hominem, & Iſrael ſpiritualem ſeu Internum, videatur n: 4286. 4292. 4570. Quod hæc, quæ ab Iſraele de Schimeone & Levi dicta ſunt, tum quæ de Reubene, non ſignificent talia, quæ poſteris illorum contingerent in poſtremitate dierum, ut dicitur Verſ: 1, conſtare poteſt ex eo, quod non poſteri ex Schimeone & ex Levi maledicti fuerint, ac diviſi in Jacobo & diſperſi in Iſraele, nam Tribus Schimeonis inter reliquas Tribus fuit ſicut una illarum, & Tribus Levi facta eſt ſacerdotium, ita potius benedicta quam maledicta; pariter Tribus Reubenis, quæ quoque aliis Tribubus non vilior fuit; inde manifeſte patet, quod quæ in hoc Capite de filiis Jacobi, quid illis in poſtremitate dierum contingeret, dicta ſunt, non ſint quæ illis ipſis contingerent, ſed quæ illis qui in ſenſu interno per eos intelliguntur; hic quid illis qui in fide ſeparata a charitate ſunt; nam hi per Reubenem, Schimeonem & Levi hic in ſenſu interno intelliguntur: inde manifeſte conſtare poteſt, quod ſenſus internus Verbi ſit, qui non apparet in litera, nec alicui niſi ſciat correſpondentias naturalium cum ſpiritualibus, & qui prorſus non apparet ei qui non ſcit quid ſpirituale & quid cœleſte.

6362. Verſ: 8. 9. 10. 11. 12. *Jehudah tu, celebrabunt te fratres tui, manus*

nus tua in cervice hoſtium tuorum, incurvabunt ſe tibi filii patris tui. Catulus leonis Jehudah, a præda, fili mi, aſcendiſti, curvavit ſe, cubuit ſicut leo, & ſicut leo vetulus, quis ſuſcitabit eum. Non removebitur ſceptrum a Jehudah, & legiſlator ab inter pedes ejus, uſque dum venit Schiloh, & ei obedientia populorum. Alligat ad vitem aſellum ſuum, & ad vitem præſtantem filium aſinæ ſuæ, lavat in vino veſtimentum ſuum, & in ſanguine uvarum velamen ſuum. Robur oculis a Vino, & albus dentibus a lacte. Jehudah tu, ſignificat Eccleſiam Cœleſtem, in ſupremo ſenſu Dominum quoad Divinum cœleſte: celebrabunt te fratres tui, ſignificat quod illa Eccleſia præ reliquis eminens ſit: manus tua in cervice hoſtium tuorum, ſignificat quod infernalis & diabolica turba ad præſentiam aufugient: incurvabunt ſe tibi filii patris tui, ſignificat quod vera ſe ſubmittent ex ſe: catulus leonis Jehudah, ſignificat innocentiam cum viribus innatis: a præda fili mi aſcendiſti, ſignificat quod a Domino per cœleſte liberatio plurium ab inferno: curvavit ſe, cubuit ſicut leo, & ſicut leo vetulus, ſignificat bonum amoris & verum inde in ſua potentia: quis ſuſcitabit eum, ſignificat quod tutus ſit inter omnes in infernis: non removebitur ſceptrum a Jehudah, ſignificat quod non poteſtas recedet a Bono cœleſti: & legiſlator ab inter pedes ejus, ſignificat vera quæ ab illo in inferioribus: uſque dum venit Schiloh, ſignificat adventum Domini, & tunc tranquillum pacis & ei obedientia populorum, ſignificat quod a Divino Humano Ipſius procedent vera: alligat ad vitem aſellum ſuum, ſignificat verum in naturali pro Eccleſia externa: & ad vitem præſtantem filium aſinæ ſuæ, ſignificat quod verum e rationali pro Eccleſia interna: lavat in vino veſtimentum ſuum, ſignificat quod naturale Ipſius ſit Divinum Verum ex Divino Bono Ipſius: & in ſanguine uvarum velamen ſuum, ſignificat quod intellectuale Ipſius ſit Divinum Bonum ex Divino amore Ipſius: ruber oculis præ vino, ſignificat quod Intellectuale ſeu Internum Humanum non ſit niſi Bonum: & albus dentibus a lacte, ſignificat quod Divinum Naturale non ſit niſi quam Bonum veri.

6363. Jehudah tu, quod ſignificet Eccleſiam cœleſtem, in ſupremo ſenſu Dominum quoad Divinum Cœleſte, conſtat ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit in ſupremo ſenſu Dominus quoad Divinum amoris ſeu quoad Divinum Cœleſte, at in ſenſu reſpectivo Regnum Cœleſte Domini, ita Eccleſia Cœleſtis, de qua n: 3881. Quid Regnum cœleſte, aut Eccleſiæ cœleſtis, & quid Cœleſte, videatur n: 640. 641. 765. 895. 2048. 2088. 2669. 2708. 2715. 2718. 2896. 3235. 3246. 3374. 3886. 3887. 4448. 4493. 5113. 5922. 6295.

6364. Celebrabunt te fratres tui, quod ſignificet quod illa Eccleſia præ reliquis eminens ſit, conſtat ex ſignificatione celebrari, quod ſit eminens eſſe; ex repræſentatione Jehudæ, qui hic eſt te, quod ſit Eccleſia Cœleſtis, de qua mox ſupra n: 6363; & ex ſignificatione fratrum, quod ſint vera quæ illius Eccleſiæ; ita quoque Eccleſiæ, quæ in illis veris ſunt, quæ repræſentantur per fratres Jehudæ, nam vera & bona conſtituunt Eccleſiam. Eccleſiæ Cœleſtis vera ſignificantur per fratres tuos, ſeu Jehudæ, at vera Eccleſiæ ſpi-

ritualis

ritualis per filios patris ejus, infra n: 6366.

6365. Manus tua in cervice hoſtium tuorum, quod ſignificet quod infernalis & diabolica turba ad præſentiam aufugient, conſtat ex ſignificatione hoſtium quod ſit infernalis & diabolica turba, hi enim hoſtes ſunt in ſpirituali ſenſu; & ex ſignificatione manus in cervice eorum, quod ſit perſequi illos qui in fuga ſunt, nam cum hoſtis fugit, eſt manus victoris in cervice ejus; quod dicatur quod ad præſentiam aufugient, eſt quia cum aliquis ex turba infernali accedit ad aliquem angelum e Regno Cœleſti Domini, ad præſentiam aufugiat, non enim ſuſtinet illam, quia non ſuſtinet Sphæram amoris cœleſtis, quæ eſt amoris in Dominum; eſt illa ſphæra ei ſicut ignis urens & crucians. Præterea angelus Cœleſtis nuſquam pugnat, minus eſt manus ejus in cervice hoſtium, imo nec aliquem a parte ſui ut hoſtem habet, ſed uſque ita dicitur, quia ita ſe habet in mundo; verum ſignificatur, quod infernales, qui a parte ſui hoſtes ſunt, ad præſentiam aufugiant.

6366. Incurvabunt ſe tibi filii patris tui, quod ſignificet quod vera ſe ſubmittent ex ſe, conſtat ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit ſe ſubmittere; & ex ſignificatione filiorum patris, quod ſint vera quæ ex bono ſpirituali, filii enim Iſraelis ſunt vera ſpiritualia, n: 5414. 5879. 5951, & Iſrael eſt bonum ſpirituale, n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833: quod vera illa ſubmittent ſe *ex ſe*, eſt, quia amor cœleſtis, qui repræſentatur per Jehudam, cum influit in vera ſpiritualia quæ repræſentantur per filios Iſraelis, diſponat illa in ordinem, ac ita ſubmittat Domino; Cœleſte enim hanc efficaciam habet per influxum in ſpiritualia, ſeu bonum per influxum in verum; quapropter etiam Regnum Cœleſte Domini eſt Cœlum intimum ſeu tertium, ita Domino proximum, & Regnum ſpirituale Ipſius, eſt Cœlum medium ſeu ſecundum, ita a Domino remotius; ex ordine illo eſt, quod Dominus per Regnum cœleſte influat in Regnum ſpirituale mediate, & præterea quoque immediate; talis influxus eſt, ut ſpirituale Regnum in ordine teneatur per Cœleſte, ac it ſubmittatur Domino: Influxus ſit e Cœleſti Regno per amorem erga proximum, hoc enim eſt Externum Regni Cœleſtis, & eſt Internum Regni ſpiritualis, inde conjunctio utriuſque, videatur n: 5922.

6367. Catulus leonis Jehudah, quod ſignificet innocentiam cum viribus innatis, conſtat ex ſignificatione leonis, quod ſit bonum amoris & verum inde in ſua potentia, de qua ſequitur, ita catulus leonis eſt innocentia cum viribus; quod cum viribus innatis, eſt quia Jehudah hic eſt cœleſte amoris, & cœleſte amoris eſt in parte voluntaria, n: 895. 927. 4493. 5113, ita ei vires innatæ; nam homo in illa, quæ ſunt voluntariæ partis, naſcitur; inde illi, qui ab Antiquiſſima Eccleſia, quæ erat cœleſtis, nati fuerunt in bonum amoris quoad tantum, quantum boni in voluntario eorum fuit; ex eo nunc eſt, quod vires dicantur innatæ. Quod Catulus leonis ſit innocentia, eſt quia Leo eſt bonum amoris cœleſtis, & Catulus eſt ſicut infans ejus, ita innocentia. Quod Leo ſit bonum amoris cœleſtis, & inde Verum in ſua potentia; tum quod in oppoſito ſenſu ſit malum amoris ſui in ſua potentia, conſtat a

locis

locis in Verbo ubi Leo nominatur; quod ſit bonum amoris Cœleſtis, apud Johannem "Ecce *vicit Leo qui eſt ex Tribu Jehudæ*, radix Davidis, ut aperiat librum, & ſolvat ſeptem ſigilla ejus" Apoc: v: 5, ibi Dominus vocatur Leo, ex Omnipotentia quæ eſt Ipſius Divino Amori & inde Divino Vero: Alibi etiam in Verbo; Jehovah ſeu Dominus comparatur Leoni, ut apud Hoſcheam "Poſt Jehovam ibunt, *ſicut Leo rugiet*, quia *Ille rugiet*, & cum honore accedent filii a mari" xi: 10: tum apud Eſaiam "Sic dixit Jehovah ad me, quemadmodum *rugit Leo*, & *juvenis Leo* ſuper rapina ſua, cum occurrit ſuper eum plenitudo paſtorum, a quorum voce non conſternatur, & a tumultu eorum non affligitur; ſic deſcendet Jehovah Zebaoth ad militandum ſuper monte Zionis & ſuper colle ejus" xxxi: 4, ibi Omnipotentia Divini Boni comparatur Leoni, & omnipotentia Divini Veri inde comparatur juveni Leoni, nam dicitur quod deſcendet Jehovah Zebaoth ad militandum ſuper monte Zionis & ſuper colle ejus, mons enim Zionis ſignificat Bonum Divini amoris, & collis ejus Divinum Verum inde, n: 795. 796. 1430. 4210. Propterea etiam quatuor Animalibus apud Ezechielem & apud Johannem, per quæ intelliguntur Cherubi, erant facies Hominis, Leonis, Bovis & Aquilæ, apud Ezechielem "Similitudo facierum quatuor Animalium, facies hominis & *facies Leonis* ad dextrum quatuor illis, & facies bovis quatuor illis ad ſiniſtrum, & facies aquilæ quatuor illis" i: 10. x: 14; & apud Johannem "Ante Thronum quatuor Animalia plena oculis ante & retro, & *primum Animal ſimile Leoni*, alterum Animal ſimile vitulo, tertium Animal habens faciem ſicut homo, quartum Animal ſimile aquilæ volanti" Apoc: iv: 6. 7; quod Animalia illa fuerint Cherubi, dicitur apud Ezechielem Cap: x, & quoque patet a deſcriptione eorum apud Johannem, quod nempe habuerint oculos ante & retro, per Cherubos enim ſignificatur Prævidentia & Providentia Domini, n: 308; quod eis facies Leonis, erat ex Omnipotentia Divini Veri ex Divino Bono, quæ Providentiæ: ſimiliter Cherubi circum Novum Templum apud Ezechielem, Cap: xli: 19. Quod Cœleſtes, qui in potentia ſunt ex Bono & inde Vero, quæ a Domino, intelligantur per Leones, patet apud Davidem "Non defectus timentibus Jehovam, *Leones juvenes* egebunt & eſurient, ſed quærentes Jehovam non egebunt ullo bono" Pſalm: xxxiv: 10. 11. Apud Eundem "*Leones rugientes ad prædam*, & ad quærendum a Deo cibum, oritur ſol, colliguntur, & in habitaculis ſuis recubant" Pſalm: civ: 21. 22. In Prophetico Bileami "Eo tempore dicetur Jacobo & Iſraeli, quid fecerit Deus; en populus ſicut *vetus Leo* ſurget, & ſicut *Leo juvenis* efferet ſe, non requieſcet donec comederit rapinam" Num: xxiii: 23. 24: & dein "Cum Bileamus vidit Iſraelem habitantem juxta Tribus ſuas, dixit; *incurvat ſe*, *cubat ſicut leo*, & ſicut *leo vetus*, *quis ſuſcitabit eum*" Cap: xxxiv: 8. 9; eſt Cœleſte quod hic deſcribitur, quia eſt Ordo Cœleſtis, quem repræſentabant Tribus, per caſtrametationes ſuas, quem in ſpiritu videbat Bileamus, cum vidit Iſraelem habitantem juxta Tribus, n: 6335; ille ordo eſt ex Divino Bono per Divinum verum a Domino; in illo ordine eſt omnis potentia, quæ ibi eſt Leo qui incurvat ſe, & cubat. Apud Micham

cham "Erunt reliquiæ Jacobi apud Gentes, in medio populorum multorum *ſicut Leo inter beſtias ſylvæ*, ſicut *juvenis Leo* inter greges ovium, qui ſi tranſiverit, conculcabit & diſperget, & non eripiens; exaltabitur manus tua ſuper hoſtes tuos, & omnes inimici tui exſcindentur" v: 7. 8, hic Leo & *juvenis Leo* pro Cœleſti bono & cœleſti vero, quæ ſunt reliquiæ Jacobi. Pro ſimili etiam apud Eſaiam Cap: XXI: 9. Jerem: Cap: XXV: 38. Ezech: XXXIII: 13. Sachar: XI: 3. Tale etiam repræſentabant *Leones* ad thronum eboris, qui Salomoni, *duo* juxta manus Throni, & *duodecim* ſuper ſex gradibus, 1 Reg: X: 18. 19. 20; tum *Leones* ſuper clauſuris decem baſium ex ære" 1 Reg: VII: 29. 36. Quod Leo in oppoſito ſenſu ſignificet malum amoris ſui in ſua potentia, patet ab his locis; apud Eſaiam "*non erit ibi Leo*, & rapax ferarum non aſcendet in ea, non invenietur ibi, ſed ibunt liberi, ſic redempti Jehovæ revertentur, & venient Zionem cum cantu" XXXV: 9. 10. Apud Jeremiam "Iſrael quare factus in prædam, *contra eum rugiunt Leones juvenes*, edunt vocem ſuam, redigunt terram ejus in vaſtitatem" II: 15. Apud Eundem "*Aſcendit Leo ex vepreto ſuo*, & perditor gentium profectus eſt, exivit e loco ſuo, ad redigendum terram in vaſtitatem" IV: 7. Apud Eundem "Non cognoverunt viam Jehovæ, judicium Dei ſui, propterea percuſſit eos *Leo de ſylva*, & lupus camporum devaſtabit eos" V: 4. 6. Apud Nahum "Ubi habitaculum *Leonum*, & paſcuum *Leonum juvenum*; ubi inceſſit *Leo*, *Vetus Leo*, *Catulus leonis*, nec terrens: *Leo rapiens ſatis pro catulis*, & ſtrangulans *veteribus Leænis ſuis*, implenſque præda cavernas ſuas, & habitacula ſua rapto: ecce Ego contra te, dictum Jehovæ Zebaoth, & accendam fumo currum eis, *Leones* autem *juvenes tuos* comedet gladius; atque exſcindam e terra prædam tuam" II: 12. 13. 14, ubi Ninive: in illis locis Leo pro potentia, quæ malo amoris ſui, cum perdit & vaſtat: pariter apud Jerem: Cap: XII: 8. Cap: XLIX: 19. Cap: L: 17. 44. Cap: LI: 38. Ezech: XIX: 2 ad 11. Cap: XXXII: 2. Joel I: 6. Zephan: III: 3. Pſalm: LVII: 5. Pſalm: LVIII: 7. Pſalm: XCI: 13. Apoc: XIII: 2.

6368. A præda fili mi aſcendiſti, quod ſignificet quod a Domino per Cœleſte liberatio plurium ab inferno, conſtat a ſignificatione a præda eſt aſcendere quod ſit liberatio ab inferno, de qua ſequitur; & a repræſentatione Jehudæ, qui hic eſt fili mi, quod ſit Divinum Cœleſte, de qua n: 6363; quod a præda aſcendere ſit liberatio ab Inferno, eſt inde, quia homo ex ſe in inferno eſt, voluntas enim & cogitatio ejus ex proprio, non eſt niſi quam malum & inde falſum, per quæ ita alligatus eſt inferno, ut inde non poſſit niſi vi avelli; hæc avulſio & liberatio eſt quæ vocatur præda: hoc quia fit ex Divino Bono Domini, ideo dicitur, quod a Domino per Cœleſte liberatio plurium ab inferno. Sed ſciendum, quod nemo ab Inferno avelli & liberari queat, niſi in vita corporis in bono ſpirituali fuerit, hoc eſt, in charitate per fidem; nam niſi in illo Bono per fidem fuerit, non eſt aliquid quod recipit bonum quod influit a Domino, ſed transfluit, præter quod alicubi poſſit figi; inde hi non poſſunt ab inferno avelli ſeu liberari; omnes enim ſtatus, quos homo ſibi acquiſivit in vita corporis, retinentur in altera vita, & implentur; ſtatus boni apud

bonos retinentur & implentur bono, & per hos elevantur hi in cœlum; & ſtatus mali apud malos retinentur & implentur malo, & per eos delabuntur in infernum: hoc eſt quod dicitur, quod ſicut homo moritur, ita maneat: inde patet, quinam per Divinum Cœleſte a Domino liberari poſſunt ab inferno.

6369. Curvavit ſe, cubuit ſicut leo, & ſicut leo vetulus, quod ſignificet bonum amoris & verum inde in ſua potentia, conſtat ex ſignificatione curvare ſe, quod ſit in potentiam ſe mittere, leo enim cum ſe curvat, nervos ſuos indurat, & robur ſibi facit, quod fit cum videt prædam; & ex ſignificatione cubare, quod ſit in tuto & abſque formidine jacere; & ex ſignificatione leonis & leonis vetuli, quod ſit bonum amoris & verum inde in ſua potentia, de qua mox ſupra n: 6367; leo juvenis eſt qui in potentia eſt per verum ex bono, & leo vetulus qui in potentia eſt per bonum; nam qui in bono cœleſti ſunt, illi nuſquam pugnant, ſed ſunt tuti per bonum; ubi enim veniunt, mali aufugiunt, nam mali non ſuſtinent præſentiam eorum; videatur n: 6365; hi ſunt qui ſignificantur per leonem vetulum.

6370. Quis ſuſcitabit eum, quod ſignificet quod tutus ſit inter omnes in infernis, conſtat ex ſignificatione quis ſuſcitabit, quod ſit tutus eſſe: quod ſit inter omnes in infernis, eſt quia tutus eſt inter omnia mala, etiam in mediis infernis; amor enim in Dominum, & amor erga proximum, hoc ſecum habent, ex cauſa, quia illa qui in eo amore ſunt, conjunctiſſimi Domino ſunt, ac in Domino, quia in Divino quod procedit ab Ipſo; inde nihil mali ad eos poteſt attingere. Sciendum eſt, quod innumerabilia inferna ſint, diſtincta ſecundum omnium malorum & inde falſorum genera, & ſecundum eorum ſpecies, & ſpecierum ſingula; & quod in unoquoque inferno ſit ordo; & quod ille ordo conſervetur a Domino, tam immediate, quam mediate per Angelos cœleſtes; quandoque etiam illuc mittuntur angeli, ut inordinata ibi in ordinem redigant; & cum ibi ſunt, in tuto ſunt: hoc intelligitur per quod qui in cœleſti eſt, tutus ſit inter omnes in infernis.

6371. Non removebitur ſceptrum a Jehudah, quod ſignificet quod non poteſtas recedet a Regno cœleſti, conſtat a ſignificatione removeri, quod ſit recedere; ex ſignificatione ſceptri, quod ſit poteſtas, & quidem poteſtas veri ex bono, de qua n: 4876 f; nam ſceptrum eſt inſigne Regiæ poteſtatis & per Regium ſignificatur verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 4575. 6148; & a repræſentatione Jehudæ, quod ſit Regnum cœleſte, de qua ſupra n: 6363; inde patet, quod per non removebitur ſceptrum a Jehudah, ſignificetur quod non poteſtas recedet a Regno cœleſti. Ex ſenſu literæ apparet, quod per illa, quæ in hoc Verſu continentur, intelligatur, quod Regnum non removeretur a populo Judaico, antequam Dominus veniret; hoc quoque eſt verum, ſed uſque in hoc Hiſtorico, ſicut in cæteris, ſenſus internus eſt, nam quod a populo Judaico tunc removeretur Regnum, mundanum eſt; ſpirituale autem, quod eſt ſenſus interni, patet, cum per ſceptrum intelligitur

telligitur poteſtas, & per Jehudam Regnum cœleſte. At quod poteſtas, tunc recederet a Regno cœleſti, cum venturus Dominus, eſt arcanum, quod nemo ſcire poteſt niſi ex revelatione; cum illo ſe ita habet; ante adventum Domini in mundum, fuit influxus vitæ apud homines & apud ſpiritus a Jehovah ſeu Domino per Regnum cœleſte, hoc eſt, per Angelos qui in illo Regno fuerunt, inde illis tunc poteſtas; at cum Dominus in mundum venit, per quod Humanum in Se Divinum fecit, induit id ipſum quod fuit apud Angelos Regni Cœleſtis, ita poteſtatem illam; nam transfluxus Divinus per illud Cœlum fuerat prius Humanum Divinum; erat etiam Divinus Homo, qui ſiſtebatur cum Jehovah ita apparuit; aſt hoc Humanum Divinum ceſſavit, cum Dominus Ipſe Humanum in Se Divinum fecit: inde patet, quomodo ſe cum hoc arcano habet: nunc quidem Angelis iſtius Regni eſt magna poteſtas, ſed quantum in Divino Humano Domini ſunt per amorem in Ipſum: videantur quæ de his prius, n: 1990. 2803. 3061. 4180. 4687. 5110. 6280, dicta & oſtenſa ſunt.

6372. Et Legiſlator ab inter pedes ejus, quod ſignificet vera quæ ab illo in inferioribus, conſtat a ſignificatione Legiſlatoris, quod ſint vera, de qua ſequitur; & a ſignificatione pedum, quod ſint naturalia, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328, ita inferiora, nam naturalia ſunt infra, & cœleſtia, de quibus nunc prius ſupra. Legiſlator ab inter pedes dicitur, ut ſignificetur ſpirituale cœleſtis, ſeu verum quod ex bono, non enim eo tempore fuit Regnum ſpirituale, quale poſt adventum Domini, diſtinctum a Regno Cœleſti, ſed erat unum cum cœleſti, modo quod externum ejus eſſet; ideo quoque dicitur ab inter pedes, ut ſignificetur verum quod a bono, nam pars illa pedum interior ex communicatione cum lumbis id ſignificat: de hoc vero etiam dicitur, quod removeretur cum venit Schiloh, quod nempe ejus poteſtas, ſicut poteſtas Cœleſtis, de qua re mox ſupra n: 6371; Cœleſte enim Regnum tunc poteſtatem ſuam exercebat per id verum; & quia ita, vocatur id Verum Legiſlator: hoc verum etiam intelligitur in ſenſu interno per Legiſlatorem, apud Eſaiam "Jehovah judex noſter, *Jehovah Legiſlator noſter*, Jehovah Rex noſter" XXXIII: 2, judex pro quod ex bono agat, legiſlator quod ex vero ab illo bono, rex quod ex vero, ita ordine quoque conſequuntur. Apud Davidem "Mihi Gilead, Mihi Menaſcheh, & Ephraim robur capitis mei, *Jehudah legiſlator meus*" Pſalm: LX: 9. Pſalm: CVIII: 9, Jehudah legiſlator pro cœleſti bono & ejus cœleſti vero. Apud Moſen "Fons, foderunt principes, effoderunt primores populi, *per Legiſlatorem* baculis ſuis" Num: XXI: 18: & apud Eundem "Gad vidit primitias ſibi, ibi namque portio *Legiſlatoris abſconditi*, unde venerunt capita populi, juſtitiam Jehovæ fecit, & judicia ejus cum Iſraele" Deut: XXXIII: 21; legiſlator etiam ibi pro vero ex bono.

6373. Uſque dum venit Schiloh, quod ſignificet adventum Domini, & tunc tranquillum pacis, conſtat ex ſignificatione Schiloh, quod ſit Dominus, Qui Schiloh vocatur ex eo quod pacaverit & tranquilla reddiderit omnia; in Lingua enim originali derivatur Schiloh a voce, quæ ſignificat tranquillum;

 cur

cur Dominus hic Schiloh dicitur, patet ab illis quæ mox ſupra n: 6371. 6372, de Regno cœleſti & ejus poteſtate, dicta ſunt; cum enim Divinum per illud Regnum ſiſtebatur, tunc erat intranquillum, non enim potuerunt illa quæ in cœlo, & illa quæ in inferno, per id in ordinem redigi, nam Divinum, quod per illud Regnum transfluebat, non potuit eſſe purum, quia Cœlum non eſt purum, ita id Regnum nec validum, ut per id omnia in ordine tenerentur; quapropter etiam tunc ſpiritus infernales & diabolici ab infernis ſe efferebant, & ſuper animabus, quæ e mundo veniebant, dominabantur; ex quo fiebat, quod non alii tunc ſalvari potuerint, quam cœleſtes; & tandem vix illi, niſi Dominus ſuſceperit Humanum, & per quod illud in Se Divinum fecerit; per hoc Dominus omnia redegit in ordinem, primum ea quæ in cœlo, dein illa quæ in infernis, inde tranquillum pacis: quod Spirituales, hoc eſt, illi qui a ſpirituali Eccleſia eſſent, ſalvati fuerint per adventum Domini, videatur n: 2661. 2716. 2833. 2834; & quod Dominus, cum in mundo fuit, redegerit omnia in ordinem, n: 1820. 4286. 4287: quod Divinum Verum a Jehovah ſeu Domino influxerit pet cœlum in humanum genus, ſed quia hoc non ſuffecit cum homo ſe removit a bono, Dominus in mundum venit, & Humanum in Se Divinum fecit, ut ab ipſo Divino Humano Domini Divinum Verum procederet, & ſic ſalvaret hominem, qui reciperet bonum per verum, n: 4180. 6280.

6374. Et ei obedientia populorum, quod ſignificet quod a Divino Humano Ipſius procederent vera quæ recipi poſſent, conſtat ex ſignificatione obedientiæ, quod ſit receptio verorum quæ a domino procedunt; & a ſignificatione populorum, quod ſint illi qui in veris, ita quoque vera, de qua n: 1259. 1260. 3581; & inde quod ſint qui ab Eccleſia ſpirituali, n: 2928.

6375. Alligat ad vitem aſellum ſuum, quod ſignificet verum in naturali pro Eccleſia Externa, conſtat a ſignificatione alligare, quod ſit conjungi; a ſignificatione vitis, quod ſit Eccleſia ſpiritualis, de qua n: 1069. 5113, hic Eccleſia ſpiritualis externa, quia per vitem præſtantem, de qua mox dicitur, ſignificatur Eccleſia interna; & a ſignificatione aſini, quod ſit verum in naturali, de qua n: 2781; inde patet, quod per alligat ad vitem aſellum ſuum, ſignificetur conjunctio per verum in naturali cum Eccleſia externa.

6376. Et ad vitem præſtantem filium aſinæ ſuæ, quod ſignificet verum e rationali pro Eccleſia interna, conſtat a ſignificatione vitis, quod ſit Eccleſia ſpiritualis, de qua n: 1069. 5113, ita vitis præſtans eſt Eccleſia interna; nam internum Eccleſiæ eſt præſtans præ externo ejus; & ex ſignificatione filii aſinæ, quod ſit verum rationale, de qua n: 2781. Externum Eccleſiæ diſtinguitur ab Interno ejus, quod illud ſit in naturali, ita in externo homine, hoc autem in rationali, ita in interno homine; qui in Externo Eccleſiæ ſunt, in vero ſunt, at qui in Interno, in bono ſunt, illi non afficiuntur ita bono charitatis ſicut vero fidei, hi autem afficiuntur bono charitatis & inde vero fidei; hi ſunt qui ſignificantur per vitem præſtantem, illi autem qui per vitem.

6377. Lavat in vino veſtimentum ſuum, quod ſignificet quod naturale Ipſius ſit Divinum Verum ex Divino Bono Ipſius, conſtat a ſignificatione lavare, quod ſit purificare, de qua n: 3147; ex ſignificatione vini, quod ſit bonum amoris erga proximum, & bonum fidei, & in ſupremo ſenſu Divinum Verum ex Divino Bono Domini, de qua ſequitur; & ex ſignificatione veſtimenti, quod ſit exterius quod tegit interius, de qua n: 5248, ita naturale, nam hoc exterius eſt, & tegit rationale quod interius; inde etiam veſtimentum eſt verum, quia hoc exterius eſt, ac tegit bonum interius, n: 2576. 4545. 4763. 5319. 5954. Quod vinum ſit amor erga proximum & bonum fidei, conſtare poteſt ex illis, quæ de Pane & Vino, in Sancta Cæna, n: 2165. 2877. 3464. 4581. 5915, oſtenſa ſunt, quod nempe Panis ſit bonum amoris cœleſtis, & quod vinum bonum amoris ſpiritualis: hoc quoque conſtare poteſt a minchah & libamine in ſacrificiis, minchah ibi ſignificabat bonum amoris, & libamen bonum fidei, minchah conſtabat ex talibus quæ ſignificabant amoris bonum, & libamen ex vino quod ſignificabat fidei bonum; ipſa etiam ſacrificia dicebantur panis, n: 2165; quod libamen ex vino adhiberentur in ſacrificiis, videatur Exod: XXIX: 40. Levit: XXIII: 12. 13. 18. 19. Num: XV: 2 ad 15. Cap: XXVIII: 6. 7. 18 ad fin: Cap: XXIX: 1 ad 7 ſeq. Quod Vinum ſignificet amorem erga proximum, & bonum fidei, patet etiam apud Eſaiam "Omnis ſitiens ite ad aquas, & cui non argentum, ite, emite, ac comedite, ac ite, emite ſine argento & ſine pretio *Vinum* & lac" LV: 1, quod non emerent vinum & lac, nullus non ſcire poteſt, ſed id quod per vinum & lac ſignificatur, hoc eſt, amorem erga proximum, & fidem, hæc dantur a Domino abſque argento & pretio. Apud Hoſcheam "Area & *Torcular* nam paſcent illos, & *muſtum* mentietur illis: revertetur Ephraim in Ægyptum, & in Aſſyria immundum comedent: *non libabunt Jehovæ vinum*, & non grata erunt Ipſi ſacrificia illorum" IX: 2. 3. 4, ibi etiam in ſenſu interno agitur de bono amoris & de bono fidei quod ceſſaverint, bonum amoris eſt area ex frumento ibi & inde pane; & bonum fidei eſt torcular, muſtum & libamen vini; revertetur Ephraim in Ægyptum pro quod Intellectuale conſuleret ſcientifica de arcanis fidei, in Aſſyria immundum comedent, pro quod ex ratiocinatione inde; quod Ephraim ſit Intellectuale Eccleſiæ, videatur n: 5354. 6222. 6238. 6267; quod Ægyptus ſit ſcientificum, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5702; & quod Aſſyria ſit ratiocinatio, n: 1186; ipſa ſeries etiam manifeſtat, quod verbis ibi aliud inſit quam quod in litera apparet, in ſenſu enim interno cohærent, non autem in ſenſu externo, ſicut quod area & torcular non paſcent illos, & muſtum mentietur illis, & mox, revertetur Ephraim in Ægyptum, & in Aſſyria immundum comedent; & quoque quid abſque ſenſu interno foret, quod reverteretur Ephraim in Ægyptum, & in Aſſyria immundum comedent. Ceſſatio amoris mutui & boni fidei etiam per torcular & vinum deſcribitur apud Jeremiam "Super *vindemiam tuam vaſtator cecidit*, unde collecta eſt lætitia, & gaudium ex Carmele; & ex terra Moabi, *Vinum* enim *ex torcularibus ceſſare feci*, non calcabit hedad" XLVIII: 32. 33. Quod Vinum ſignificet bonum amoris mutui & fidei, patet etiam apud Johannem

hannem "Audivi vocem e medio quatuor animalium, dicentem, *oleo & vino damnum ne inferas*" Apoc: VI: 6, oleum pro bono amoris cœleſtis, & vinum pro bono amoris ſpiritualis. Per oleum & vinum ſimile intelligitur in parabola Domini de Samarita, apud Lucam "Samarita quidam iter faciens, & videns eum qui vulneratus fuit a latronibus, viſceribus commotus eſt, quare accedens obligavit vulnera ejus, *infudit oleum & vinum*" X: 33. 34, quod infuderit oleum & vinum, ſignificat quod præſtiterit opera amoris & charitatis; quod oleum ſit bonum amoris, videatur n: 886. 3728; pariter per quod antiqui oleum & *vinum* fuderint ſuper ſtatuam, cum illam ſanctificarent, Geneſ: XXXV: 14, n: 4581. 4582. Quod Vinum ſit bonum amoris & fidei, patet a Domini Verbis, cum inſtauravit Sanctam Cænam, quæ tunc de vino diceret "Dico vobis, quod non bibiturus ſim a nunc *ex hoc genimine vitis* uſque ad diem illum, quando id bibero vobiſcum novum in Regno Patris mei" Matth: XXVI: 29. Luc: XXII: 17. 18; quod non ibi bibiturus vinum, cuivis conſtare poteſt, ſed quod ſignificetur bonum amoris & fidei, quod daturus illis qui a Regno Ipſius. Simile per Vinum ſignificatur apud Eſaiam Cap: XXIV: 9. 11. Thren: II: 11. 12. Hoſch: XIV: 8. Amos IX: 13. 14. Sachar: IX: 15. 16. Luc: V: 37. 38. 39. Quoniam Vinum ſignificat bonum amoris & fidei, ideo in ſupremo ſenſu ſignificat Divinum Verum a Divino Bono Domini, nam ex hoc per influxum eſt homini, qui recipit, bonum amoris & fidei. Quoniam pleraque in Verbo etiam contrarium ſenſum habent, ita quoque vinum, in quo ſenſu Vinum ſignificat falſum ex malo, ut Apud Eſaiam "Væ ſurgentibus mane ſub auroram, & *ſiceram* perſequuntur, commorantibus in crepuſculum, *ut vinum incendat eos*; *væ heroibus ad potandum vinum*, & *viris roboris ad miſcendum ſiceram*" V: 11. 22. Apud Eundem "*Etiam hi per vinum errant*, & per *ſiceram aberrant*: ſacerdos & propheta *errant per ſiceram*, *abſorbentur a vino*, *aberrant per ſiceram*, errant inter videntes, titubant in judicio" XXVIII: 7. Apud Eundem "Paſtores non ſciunt intelligere, omnes in viam ſuam reſpiciunt, venite, *ſumam vinum*, & *inebriabimur ſicera*; fiatque ſicut hoc, die craſtino, magna abundantia" LVI: 11: 12. Et præterea apud Jeremiam Cap: XIII: 12. Hoſch: IV: 11. Cap: VII: 5. Amos II: 8. Mich: II: 11. Pſalm: LXXV: 9. Deuter: XXXII: 33. Falſum ex malo etiam ſignificatur per *calicem vini iræ*" Jer: XXV: 15. 16. Apoc: XIV: 8. 10. Cap: XVI: 19: per *torcular vini furoris* iræ Dei" Apoc: XIX: 15: *perque vinum ſcortationis*" Apoc: XVII: 2. Cap: XVIII: 3.

6378. Et in ſanguine uvarum velamen ſuum, quod ſignificet quod Intellectuale Ipſius ſit Divinum Bonum ex Divino amore Ipſius, conſtat ex ſignificatione ſanguinis uvarum, quod ſit bonum amoris, & in ſupremo ſenſu Divinum Bonum Domini ex Divino Amore Ipſius, de qua ſequitur; & ex ſignificatione velaminis, quod ſit intellectuale, eſt enim intellectuale recipiens, & quod recipit, quia eſt vas, eſt inſtar velaminis; quod per velamen ſignificetur intellectuale, & per veſtimentum naturale, de quo mox ſupra n: 6377, eſt quia agitur ibi de Externo, hic autem de Interno, nam in Verbo propter conjugium cœleſti ubi agitur de Externo etiam agitur de Interno, & ubi de vero

ro ibi etiam de bono, videatur n: 6343, hoc apparet quandoque ſicut repetitio ejuſdem rei, ſicut hic "Lavat in *vino veſtimentum* ſuum, & in *ſanguine uvarum velamen* ſuum" ubi vinum & ſanguis uvarum apparent ſimilia eſſe, tum veſtimentum & velamen; ſed non ſunt ſimilia, quia Externum & Internum ita exprimuntur. Quod ſanguis uvarum ſit Divinum Bonum ex Divino amore Domini, patet a ſignificatione ſanguinis, quod ſit Divinum Verum a Divino Bono Domini, de quo n: 4735, & per uvas in ſupremo ſenſu ſignificatur Divinum Bonum Domini, quod illis qui in Regno ſpirituali Ipſius, & inde per uvas in ſenſu reſpectivo ſignificatur bonum charitatis n: 5117. Per ſanguinem uvæ ſimile etiam ſignificatur in Cantico apud Moſen "Butyrum armenti, & lac gregis, cum adipe agnorum, & arietum filiorum Baſchanis, & hircorum cum adipe renum tritici, & *ſanguinem uvæ bibis, merum*" Deut: XXII: 14.

6379. Ruber oculis a vino, quod ſignificet Intellectuale ſeu Internum Humanum non ſit niſi bonum, conſtat ex ſignificatione rubri, quod ſit bonum amoris, & hoc ex igne & ex ſanguine, quæ rubent, de qua n: 3300; inde ruber a vino, eſt quod non ſit niſi bonum; ex ſignificatione oculorum, quod ſit intellectuale, de qua n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; & quia de Domino hic agitur, eſt Internum Humanum Ipſius, quod per Intellectuale hic intelligitur, nam Externum Humanum ſignificatur per quod albus dentibus a lacte, ut nunc ſequitur.

6380. Et albus dentibus a lacte, quod ſignificet quod Divinum naturale non ſit niſi quam bonum veri, conſtat a ſignificatione albi, quod prædicetur de vero, de qua n: 3301. 3993. 4007. 5319; a ſignificatione dentium, quod in genuino ſenſu ſint naturale; quæ enim dura ſunt apud hominem, ſicut dentes, oſſa, cartilagines, correſpondent veris & bonis quæ ſunt infimi naturalis; & ex ſignificatione lactis, quod ſit cœleſte ſpirituale, ſeu quod idem, bonum veri, de qua n: 2184. Quod Divinum Naturale Domini dicatur bonum Veri, eſt reſpective ad homines qui in fide & in amore in Dominum ſunt; qui enim ab Eccleſia externa ſunt, illi cogitationem non altius elevare poſſunt quam ad Divinum Naturale Domini; at qui ab Eccleſia interna ſunt, elevant ſupra naturale ad Internum; nam unuſquiſque qui in fide in Dominum eſt, ideam de Ipſo habet ſecundum facultatem elevandi cogitationes; qui enim ſciunt quid Internum, illi ideam Interni habere poſſunt, qui autem non ſciunt quid Internum ideam Externi habent; inde eſt, quod Divinum Naturale Domini dicatur Bonum Veri, cum tamen totum Humanum Ipſius eſt Divinum Bonum Divini amoris.

6381. Ex his nunc quæ de Jehudah dicta ſunt, patet manifeſte, quod ſenſus internus Verbi ſit, & quod niſi ſciatur quid ſenſus ille involvit, nullatenus ſciri poſſit, quid ſignificant quæ ibi de illo, ut quid catulus leonis, quod a præda aſcenderit, curvaverit ſe, & cubuerit ſicut leo, & ſicut leo vetulus, quid ſignificat legiſlator ab inter pedes ejus, quid Schiloh, quid alligare ad vitem aſellum ſuum, & ad vitem præſtantem filium aſinæ ſuæ, quid lavare in vino veſtimentum, & in ſanguine uvarum velamen, quid ruber eſſe oculis a vino, & albus dentibus a lacte: hæc omnia

nia laterent prorſus abſcondita, niſi retegerentur per ſenſum qui latet altius.

6382. Verſ: 13. *Sebulun ad portum marium habitabit, & is ad portum navium, & latus ejus ſuper ad Sidonem.* Sebulun ſignificat cohabitationem boni & veri: ad portum marium habitabit, ſignificat vitam ubi concluſio viri ex ſcientificis: & is ad portum navium, ſignificat ubi doctrinalia ex Verbo: & latus ejus ſuper ad Sidonem, ſignificat extenſionem ab una parte ad cognitiones boni & veri.

6383. Sebulun, quod ſignificet cohabitationem boni & veri, conſtat ex repræſentatione Sebulonis, quod ſit conjugium cœleſte, de qua n: 3960. 3961, ita conjunctio boni & veri, nam conjunctio illa eſt conjugium cœleſte; cohabitatio boni & veri dicitur, quia Sebulun in Lingua originali ſignificat cohabitationem. Per Sebulonem hic agitur de illis in Eccleſia, qui concludunt de veris Spiritualibus ex ſcientificis, & ſic firmant illa apud ſe: at ſciendum, quod per Sebulonem non intelligantur illi, qui non credunt niſi ſcientifica & ſenſualia dictent, & qui prius in negativo ſunt, illi nuſquam credunt, cauſa eſt, quia negativum univerſaliter regnat, & cum id univerſaliter regnat, tunc influunt & colliguntur ſcientifica quæ negant, non autem quæ confirmant, quæ confirmant, ad latus rejiciuntur, vel ad favorem ſcientificorum negantium explicantur, & ſic firmatur negativum: ſed per Sebulonem hic intelliguntur, qui credunt doctrinalibus ex Verbo, ſic apud quos aliquod affirmativum univerſaliter regnat, & tamen fides non in veris ſed in ſcientificis vitam habet, applicant enim ſcientifica ad doctrinalia, ac ita firmant affirmativum ſuum: qui itaque Sebulun ſunt, non elevant ſe a ſcientificis, ſed cum de aliquo vero fidei audiunt vel cogitant, illico cadunt in ſcientificum; tales ſunt plures in mundo; etiam providet Dominus, ut ſcientifica & ſenſualia illis ad eum uſum ſerviant.

6384. Ad portum marium habitabit, quod ſignificet vitam ubi concluſio veri ex ſcientificis, conſtat a ſignificatione partus, quod ſit ſtatio ubi ſcientifica terminantur & inchoant, hic ſtatio ubi concluſio veri ex ſcientificis, nam per Sebulonem hic agitur de illis, apud quos vera fidei ibi ſunt; ex ſignificatione marium, quod ſint ſcientifica in complexu, de qua n: 28; & ex ſignificatione habitare, quod ſit vita, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; inde patet, quod per ad portum marium habitabit, ſignificetur vita ubi concluſio veri ex ſcientificis. Quod vitam illam attinet, videantur quæ mox ſupra n: 6383, dicta ſunt, de qua vita porro ſciendum, quod ea ſit in externo ſeu naturali homine, & apud quoſdam in infimo naturali ſeu in ſenſuali, nam vera fidei alligata ſcientificis habent ita, ut elevari nequeant; inde quoque præ reliquis in Eccleſia ſpirituali in obſcuro ſunt; ex intellectuali enim parum lucis habent, nam id immerſum eſt ſcientificis & ſenſualibus: aliter ſe habet apud illos, qui in affirmativo fuerunt, & vera fidei per ſcientifica firmarunt, ſed tamen ita, ut a ſcientificis, hoc eſt, a naturali ubi ſcientifica, elevari poſſint; horum intellectuale illuſtratum eſt, & ſic in quadam perceptione veri ſpiritualis, cui ſerviunt ſcientifica, quæ infra ſunt, ſicut pro ſpe-

culo,

culo, in quo, ſicut affectiones in facie, vera quæ fidei & charitatis apparent & agnoſcuntur.

6385. Et is ad portum navium, quod ſignificet ubi doctrinalia ex Verbo, conſtat ex ſignificatione portus, quod ſit ſtatio, ut mox ſupra, n: 6384, ita ubi illa; & ex ſignificatione navium, quod ſint doctrinalia ex Verbo: quod naves illa ſignificent, eſt quia per maria & fluvios tranſeunt, & portant utilia vitæ; per maria enim & fluvios ſignificantur ſcientifica & cognitiones, utilia vitæ quæ portant, ſunt doctrinalia ut & ipſa vera ex Verbo; quæ quod per naves ſignificentur, patet ab his locis; apud Eſaiam "Mihi inſulæ confident, & *Naves Tharſchiſch* in principio, ad adducendum filios tuos e longinquo, argentum eorum & aurum eorum cum illis" LX: 9, naves Tharſchiſch pro doctrinalibus & veris ex Verbo, quare dicitur, quod adducerent filios, argentum & aurum eorum, per filios enim ſignificantur qui in veris, per argentum ipſum verum, & per aurum bonum; quiſque videre poteſt, quod ibi naves Tharſchiſch non intelligantur, nec quod filii, argentum & aurum. Apud Ezechielem "In corde maris termini tui, *architecti tui* perfecerunt pulchritudinem tuam: ex abietibus de Senire ædificarunt tibi *omnes tabulas*, cedrum de Libano ſumſerunt *ad faciendum malum pro te:* e quercubus de Baſchane *fecerunt remos*; *aſſerem tuum* fecerunt ex ebore; *filiam greſſus* ex inſulis Kitthim: byſſus in acupictura ex Ægypto fuit *expanſio tua*, ut eſſet tibi in ſignum: hyacinthinum & purpura ex inſulis Eliſchah fuit *tegumentum tuum:* habitatores Sidonis & Arvadi *fuerunt remiges tibi:* ſapientes tui, Tyre, qui fuerunt in te, *fuerunt naucleri tui:* ſeniores Gebalis & ſapientes ejus fuerunt in te *confirmantes fiſſuram tuam: Omnes Naves maris*, & *nautæ earum* fuerunt in te, ad negotiandum negotiationem tuam" XXVII: 4 ad 9, ibi de Tyro agitur, per quam ſignificantur cognitiones boni & veri, n: 1201, quæ cognitiones deſcribuntur per talia, quæ ſunt Navis, nempe per Tabulas, Malum, Remos, Aſſerem, Expanſionem, Tegumentum, Remiges, Naucleros, Nautas; quod illa omnia non intelligenda ſint ſecundum literam, quis non videre poteſt; at cum cognitiones veri & boni, quæ ſunt Tyrus, una cum doctrinalibus ex Verbo, per Naves intelliguntur, tunc omnia ſe pulchre applicant. Apud Davidem "Quam multa ſunt opera tua, Jehovah, omnia in ſapientia feciſti: hoc mare magnum & latum ſpatiis, *ibi Naves erunt*, Cetus quem formaſti ad ludendum in eo" Pſalm: CIV: 24. 25. 16. Apud Eundem "Sacrificent ſacrificia confeſſionis, & annuntient opera Jehovæ in jubilo, *qui deſcendunt in mare cum Navibus*, facientes opus in aquis multis; illi viderunt opera Jehovæ, & mirabilia Ipſius in profundo" Pſalm: CVII: 22. 23. 24; ibi etiam Naves pro cognitionibus & doctrinalibus, Cetus pro communibus ſcientificorum, n: 42; & quia Naves ſunt cognitiones & doctrinalia, ideo dicitur, qui deſcendunt in mare cum Navibus, illi viderunt opera Jehovæ, & mirabilia Ipſius in profundo; illa enim vident qui in cognitionibus & doctrinalibus ex Verbo. Apud Johannem "Secundus Angelus clanxit, & quaſi mons magnus igne ardens projectus eſt in mare; & facta eſt tertia pars maris ſanguis; unde mortua eſt tertia pars creaturarum, quæ in mari,

 habentium

habentium animas; & *tertia pars Navium corrupta eſt*" Apoc: VIII: 9; Mons magnus igne ardens pro amore ſui, n: 1691; mare pro naturali ubi ſcientifica, n: 28; ſanguis pro violentia illata charitati, n: 374. 1005; creaturæ in mari habentes animas, pro veris ſcientificis cum bonis; tertia pars pro aliquid nondum completum, n: 2788 f: quod mortua ſint pro quod non illis vita ſpiritualis, n: 6119; inde tertia pars navium corrupta, pro quod vera & bona doctrinalium ex Verbo falſificata ſint; ex his ſciri poteſt, quid ſignificatur per hoc propheticum. Naves autem in oppoſito ſenſu ſignificant cognitiones & doctrinalia falſi & mali; ut apud Danielem "In tempore finis collidetur cum eo rex meridiei, ideo quaſi procella irruet in eum rex ſeptentrionis, cum curru, & cum equitibus, & *cum navibus multis*, & veniet in terras, & inundabit & penetrabit" XI: 40, rex meridiei pro veris ex bono, rex ſeptentrionis pro falſis ex malo, currus cum equitibus & cum navibus pro doctrinalibus falſi; terræ pro Eccleſiis, quas quod inundatura & penetratura falſa ex malis in tempore finis, prædicetur. Apud Johannem "Omnis *gubernator*, & omnis qui *ſuper navibus* verſatur, & *nautæ*, & omnes qui *in mari negotiantur*, e longinquo ſteterunt, & clamabant, videntes fumum combuſtionis Babylonis, dicentes, quæ ſimilis urbi magnæ: væ, væ, urbs magna, in qua divites facti ſunt omnes, *qui habent Naves in mari*, ex pretioſitate ejus" Apoc: XVIII: 17. 18. 19, quod hic naves ſint cognitiones & doctrinalia falſi & mali, conſtare poteſt, quoniam Babylon eſt cultus qui exterius apparet ſanctus, & interius eſt prophanus; quod etiam per naves aliud quam naves ibi intelligatur, nemo non videre poteſt. Apud Eſaiam "Sic dicit Jehovah Redemptor noſter, ſanctus Iſraelis; propter vos miſi Babelem, ut dejiciam vectes omnes, & Chaldæos, *quorum in Navibus clamor*" XLIII: 14, ſimiliter. Præterea etiam falſa ex malo per Naves ſignificantur apud Eſaiam, Cap: II: 11. 16. Cap: XXIII: 1. 14. Pſalm: XLVIII: 8.

6386. Et latus ejus ad Sidonem, quod ſignificet extenſionem ab una parte ad cognitiones boni & veri, conſtat ex ſignificatione lateris, quod ſit extenſio ab una parte; & ex ſignificatione Sidonis, quod ſint cognitiones boni & veri exteriores, de qua n: 1201. Hic, ubi de Sebulone agitur, memorantur Cognitiones, Doctrinalia, & Scientifica, & dicitur quod extenſio ab una parte ſit ad cognitiones boni & veri, tum quod concluſio veri ex ſcientificis ſit ubi doctrinalia ex Verbo, ideo dicendum quæ diſtinctio hic ſit inter illa; Doctrinalia ſunt quæ ex Verbo, Cognitiones ſunt quæ ex doctrinalibus illis ab una parte, & a ſcientificis ab altera, Scientifica autem ſunt quæ ſunt experientiæ a ſe & ab aliis.

6387. Verſ: 14. *Jiſaſchar Aſinus oſſeus, cubans inter ſarcinas. Et videbit quietem quod bona, & terram quod amæna; & inclinabit humerum ſuum ad bajulandum; & erit tributo ſerviens.* Jiſaſchar, ſignificat remunerationem ex operibus: aſinus oſſeus, ſignificat ſervitium infimum: cubans inter ſarcinas, ſignificat vitam inter opera: & videbit quietem quod bona, ſignificat opera boni abſque remuneratione quod plena felicitate: & terram quod amæna, ſignificat quod in illa qui in Regno Domini: & inclinabunt humerum ad

bajulandum,

bajulandum, ſignificat quod uſque omni opera laboret: & erit tributo ſerviens, ſignificat ut mereatur.

6388. Jiſaſchar, quod ſignificet remunerationem ex operibus, conſtat ex repræſentatione Jiſaſcharis, quod ſit amor mutuus qui merces ſeu remuneratio, de qua n: 3956. 3957; hic remuneratio ex operibus, ut patet a ſingulis in ſenſu interno, quæ in hoc prophetico de Jiſaſchare dicuntur; Jiſaſchar etiam in Lingua originali ſignificat mercedem. Quod Jiſaſchar ſignificet hic remunerationem ex operibus, ac prius amorem mutuum, eſt quia per Jiſaſcharem hic intelliguntur illi qui in quadam ſpecie & apparentia amoris mutui, hoc eſt, charitatis erga proximum ſunt, & propter bona quæ faciunt, remunerari volunt; ac ita amorem genuinum mutuum ſeu charitatem non modo inquinant, ſed etiam pervertunt; qui enim in genuino illo amore ſunt, in ſuo jucundo & beato ſunt, cum benefaciunt proximo, nam nihil potius deſiderant; id jucundum & id beatum eſt, quod per mercedem in Verbo intelligitur, nam ipſum jucundum ſeu beatum eſt merces, & id in altera vita fit gaudium & felicitas quæ in cœlo, ita fit illis cœlum; nam qui ibi in amore illo ſunt, cum uſus præſtant, & bona aliis faciunt, in tali gaudio & felicitate ſunt, ut videantur ſibi tunc primum eſſe in cœlo; hoc datur illis a Domino, cuique ſecundum uſus: ſed felicitas illa evaneſcit, ut primum de remuneratione cogitant, nam cogitatio de remuneratione cum tamen in ipſa remuneratione ſunt, amorem illum impurum reddit & pervertit; cauſa eſt, quia tunc de ſe cogitant, & non de proximo, nempe ut ſemet felices reddant, non autem alios, niſi quantum ſe; ita amorem erga proximum vertunt in amorem erga ſe; & quantum hoc faciunt, tantum illis non communicari poteſt gaudium & felicitas ex cœlo, concentrant enim influxum felicis e cœlo in ſe, nec illum tranſmittunt ad alios, ſuntque ſimiles objectis, quæ radios lucis non remittunt ſed abſorbent, illa objecta apparent in luce, ac rutilant, hæc autem in opaco ſunt & prorſus non rutilant; quapropter illi, qui tales ſunt, ſeparantur e ſocietate angelica, ſicut qui nihil commune cum cœlo habent: hi ſunt qui hic deſcribuntur per Jiſaſcharem.

6389. Aſinus oſſeus, quod ſignificet ſervitium infimum, conſtat ex ſignificatione aſini, quod ſit ſervitium, de qua n: 5958. 5959; & ex ſignificatione oſſis, quod ſit id quod parum vitæ ſpiritualis habet, de qua n: 5560. 5561; ita aſinus oſſeus eſt ſervitium infimum; qui enim bonum faciunt remunerationis cauſa, quidem uſus præſtant, ac inſerviunt, ſed uſque ſunt inter illos in Regno Domini, qui in infimo loco ſunt, nam non diſpenſant bonum, quod illis communicatur, quam erga illos qui retribuere poſſunt, reliquos, qui opis maxime indigent, prætereunt; & ſi his bonum faciunt, fit ex fine remunerationis a Domino, tunc id quod faciunt, ut meritum ſpectant, ac ita Miſericordiam Domini ut debitum; ſic recedunt ab humiliatione, & quantum ab hac, tantum a ſtatu receptionis beati & felicis per cœlum a Domino. Ex his conſtare poteſt, quod in altera vita quidem adhibeantur ad uſus, ſed ut ſervitia infima.

6390. Cubans inter ſarcinas, quod ſignificet vitam inter opera, conſtat a

ſignificatione cubare, quod ſit vita, ſed vita obſcura; & ex ſignificatione ſarcinarum, quod ſint opera; quod ſarcinæ ſint talia opera, eſt quia non ex affectione amoris erga proximum bona faciunt, ſed ex affectione amoris erga ſe; opera quæ ex hujus amoris affectione fluunt, ſunt ſicut ſarcinæ, quas viliores aſini portant, nam ſunt ſervitia inter viliſſima: omne enim ſervum, eſt ex affectione amoris ſui & mundi, ac omne liberum ex affectione amoris in Dominum, & erga proximum; cauſa eſt, quia illius amoris affectio influit ab inferno, quod violenter imperat; at hujus amoris affectio a Domino, Qui non imperat ſed ducit: inde iterum patet, quod qui bonum faciunt remunerationis cauſa, ſint ſervitia infima, & illorum opera ſarcinæ. Per ſarcinas ſimile ſignificatur in Libro Judicum "*Principes in Jiſaſchar* cum Debora, *& Jiſaſchar* ſic cum Baraco, in valle mittetur ſub pedibus ejus, in claſſibus Rubenis magni ſtatuta cordis: *quare ſederes inter ſarcinas*, ad audiendum exſibilationes gregum" v: 15. 16; Jiſaſchar hic quoque pro illis qui pro operibus remunerari volunt, in valle mitti ſub pedibus pro ſervire in infimis; claſſes Reubenis pro illis qui in cognitionibus veri fidei, inter quos ſunt, ſed in loco infra illos; audire exſibilationes gregum, pro contemtu ab illis qui in bono charitatis ſunt, qui ſunt greges; ſedere inter ſarcinas pro inter opera meritoria.

6391. Et videbit quietem quod bona, quod ſignificet opera boni abſque remuneratione quod plena felicitate, conſtat ex ſignificatione quietis, quod ſint illa quæ ſunt cœli, ac ita quæ in charitatis bono ſeu in operibus boni abſque remuneratione, de qua ſequitur; & ex ſignificatione quod bona, quod ſit quod plena ſint felicitate. Quod quies ſint opera boni abſque remuneratione, eſt quia quies ſeu pax ſignificat in ſupremo ſenſu Dominum, in reſpectivo cœlum, ac ita bonum quod eſt a Domino, videatur n: 3780. 4681. 5662; & quia non alii in his, quæ ſignificantur per quietem pacem, ſeu ſunt, quam qui ſunt in charitatis bono, ita in operibus boni abſque remuneratione, inde per quietem hæc ſignificantur; ſunt enim hæc conſequentia ex ſerie rerum in ſenſu interno. Quod ipſam rem attinet, qui bona faciunt non niſi quam ex fine remunerationis, nequicquam ſcire poſſunt, quod in faciendis bonis abſque remuneratione felicitas tanta ſit, adeo ut id ſit felicitas cœleſtis; cauſa eſt, quia percipiunt felix in jucundo amoris ſui; & quantum homo in hoc amore jucundum percipit, tantum non percipit jucundum in amore cœleſti, nam oppoſita ſunt; illud enim jucundum, quod fluit ex amore ſui, prorſus exſtinguit jucundum quod eſt ex amore cœleſti, uſque adeo ut plane neſciatur quid jucundum cœleſte ſit, & ſi dicitur quale eſt, ut non credatur, imo negetur: hoc ſcire datum eſt ex ſpiritibus malis in altera vita, qui cum vixerunt, nihil boni fecerunt aliis vel patriæ ſuæ, niſi propter ſe, illi non credunt, quod aliquod jucundum dari queat in faciendis bonis abſque fine remunerationis, putant enim, ſi finis remunerationis non ſit, quod omne jucundum ceſſet; & ſi illis adhuc dicitur, quod, cum id jucundum ceſſat, tunc jucundum cœleſte incipiat; cum hoc audiunt, obſtupeſcunt; & adhuc magis, cum audiunt quod jucundum illud cœleſte influat per intimum hominis,

nis, & afficiat interiora ejus felicitate ineffabili; ad hoc plus obſtupeſcunt, & dicunt ſe id non comprehendere poſſe; imo ſe id nec velle, nam credunt, ſi amittunt jucundum amoris ſui, quod miſerrimi ſint, quia tunc abſque omni gaudio vitæ, & quoque vocant illos qui in alio ſtatu ſunt, ſimplices. Illis non abſimiles ſunt, qui opera faciunt ex fine remunerationis, nam opera bona pro ſe & non pro aliis faciunt, nam ſe in illis, non proximum, nec patriam, nec cœlum, nec Dominum, ſpectant, niſi ſicut illos qui in debito ſunt, ut ſibi benefaciant. Talia ſunt, quæ in hoc Verſu, in quo de Jiſaſchare, in ſenſu interno deſcribuntur.

6392. Et terram quod amæna, quod ſignificet quod in illa, nempe felicitate ſint, qui in Regno Domini, conſtat a ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia, ac ita quoque Regnum Domini, de qua n: 662. 1066. 1067. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118. 4447; quod terra id ſit, eſt quia terra Canaan, quæ per terram intelligitur in Verbo, repræſentaverit Regnum Domini, & hoc quia Eccleſia ibi fuerat ab antiquiſſimo tempore, n: 3038. 3481. 3705. 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136; & ex ſignificatione quod amæna; quod ſignificet felicitatem, quæ operibus boni abſque remuneratione. Quod dicatur, quod videbit *quietem* quod *bona*, & *terram* quod *amæna*, & per utrumque ſignificetur felicitas quæ in Regno Domini, eſt quia videre *quietem* quod *bona*, ſe referat ad cœleſte ſeu bonum, & videre *terram* quod *amæna* ſe referat ad ſpirituale ſeu verum, & hoc ob conjugium boni & veri, de quo n: 6343. Quod felicitatem in operibus boni abſque remuneratione ulterius concernit, ſciendum, quod pauciſſimi hodie ſciant, quod in faciendis bonis abſque fine remunerationis, ſit felicitas cœleſtis; non enim ſciunt quod alia felicitas ſit quam evehi ad honores, ſerviri ab aliis, divitiis abundare, in voluptatibus vivere; quod ſupra illa ſit felicitas, quæ afficit interiora hominis, alte ignorant, ita quod ſit felicitas cœleſtis, & quod hæc felicitas ſit felicitas genuinæ charitatis; quære ſapientes hodie, num ſciant quod id ſit felicitas cœleſtis; inde quoque eſt, quod plures rejiciant bona opera, credentes quod non dari queant apud aliquem, abſque fine merendi per illa; nam non ſciunt, quod qui ducuntur a Domino, nihil potius velint quam bona opera facere, & quod nihil minus cogitent quam de merito per illa; novæ enim voluntati, quæ a Domino donatur illis qui regenerantur, hoc ineſt, nam illa voluntas eſt Domini apud hominem.

6393. Et inclinabit humerum ad bajulandum, quod ſignificet quod uſque omni opera laboret, conſtat ex ſignificatione humeri, quod ſit omnis potentia ſeu omnis opera, de qua n: 1085. 4931 ad 4937; & ex ſignificatione bajulare, quod ſit facere opera merendi cauſa; inde per inclinare humerum ad bajulandum, ſignificatur omni opera laborare opera facere merendi cauſa: quod id dicatur bajulare, eſt, quia non bonum faciunt ex affectione boni, ita non ex libero, ſed ex affectione ſui, quod eſt ſervum; n: 6390. Quod adhuc illos attinet, qui mercedem volunt pro operibus quæ præſtant, ſciendum quod nuſquam contenti ſint, ſed quod indignentur ſi non illis merces præ reliquis, ſique vident alios ſe beatiores, dolent & incuſant; beatitudinem nec

ponunt

Ponunt in beatudine interna, ſed in externa, nempe ut emineant, utque dominentur, ac ſerviantur ab angelis, ita ut ſupra angelos ſint, proinde principes & magnates in cœlo; cum tamen beatitudo cœleſtis ſit, non velle dominari, nec ſerviri ab aliis, ſed aliis velle ſervire, ac minimos eſſe, ut docet Dominus. "*Acceſſerunt Jacobus & Johannes, filii Zebedæi, dicentes, da nobis ut unus a dextris tuis, & alter a ſiniſtris tuis, ſedeamus in gloria tua: Jeſus dixit illis, non ſcitis quid petitis, ſedere a dextris meis, & a ſiniſtris meis, non eſt meum dare, ſed quibus paratum eſt: ſcitis quod qui cenſentur, imperare gentibus, dominentur eis, & magnates poteſtatem habeant in eas; non ſic erit inter vos; ſed quiſquis voluerit eſſe magnus inter vos, erit miniſter veſter, & quicunque voluerit veſtrum eſſe primus, erit omnium ſervus: nam Filius hominis non venit ut miniſtretur illi, ſed ut miniſtret*" Marc: x: 35 ad 4. Et quod illis cœlum ſit, qui abſque fine remunerationis bonum faciunt, apud Lucam "*Omnis qui exaltaverit ſeipſum, humiliabitur, ſed qui humiliaverit ſeipſum, exaltabitur.* Quando feceris prandium aut cænam, ne voca amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos tuos, neque vicinos divites, ne forte etiam illi te viciſſim vocent, *fiatque tibi retributio*; ſed quando feceris convivium, voca pauperes, mancos, claudos, cæcos, *tunc beatus eris, quia non habent ad retribuendum tibi, retribuetur tibi inſurrectione juſtorum*" xiv: 11. 12. 13. 14; retributio in reſurrectione juſtorum, eſt felicitas interna ex benefaciendo abſque remuneratione, quam a Domino accipiunt, cum uſus præſtant; & qui ſervire amant abſque retributione, quo plus id amant, eo nobilioribus uſibus præficiuntur, & actualiter magni & potentes ſunt præ aliis. Qui bona opera faciunt retributionis cauſa, etiam dicunt, quia ſciunt ex Verbo, quod minimi velint in cœlo eſſe, ſed tunc cogitant, ut per ita dicere, magni fiant, ita uſque ineſt idem finis; qui autem abſque retributione bonum faciunt, actualiter non cogitant de eminentia, ſed ſolum de inſerviendo. Videantur quæ prius de merito ex operibus dicta & oſtenſa ſunt; ut, quales illi in altera vita, quod appareant ſecare ligna & ſerrare gramen, n: 1110. 1111. 4943; quomodo repræſentantur, n: 1774. 2027; qui bonum egerunt ſui & amoris mundi cauſa, quod nihil retributionis pro bono illo occipiant in altera vita, n: 1835: qui meritum ponunt in operibus, quod interpretentur Verbum ſecundum literam in ſui favorem, & quod interiora ejus ſubſannent, n: 1774. 1877; quod vera charitas ſit abſque omni meritorio, n: 2340. 2373. 2400. 3816: qui ſeparant fidem a charitate, quod faciant opera, quæ fecerunt, meritoria, n: 2373 f: qui intrant in cœlum, quod exuant proprium & meritum, a ſe, n: 4007 f: credere quod bonum faciant ex ſe, & quod per bonum illud mereantur, quod ſit apud pleroſque in principio reformationis, ſed quod id exuant, ſicut regenerantur, n: 4175.

6394. Et erit tributo ſerviens, quod ſignificet ut mereatur, quod ſignificet eſſe tributo ſerviens, quod ſit ſubjectum eſſe & ſervire; & quia de illis, qui mereri volunt per opera, dicitur, quod ſint aſini oſſei, cubantes inter ſarcinas, & quod inclinet humerum ad bajulandum, etiam per tributo ſervientem etiam, ſignificantur qui per opera mereri volunt, nam quod illi ſint ſervitia infima,

videatur

videatur ſupra n: 6389. Quod tributo ſervire, ſit ſubjectus eſſe & ſervire, conſtat apud Moſen "Quando accedis ad urbem ad oppugnandum eam, invitabis eos ad pacem: fiat autem ſi pro pace reſponderit tibi, & aperuerit tibi, & fiet ut omnis populus qui invenitur in ea, *fiet tibi in tributum*, & *ſervient tibi*" Deut: xx: 10. 11. Apud Jeremiam "Quomodo habitavit ſolitaria urbs magna populo, facta eſt ſicut vidua, magna inter gentes, *quæ dominata eſt in provincias, facta eſt in tributariam*" Thren: 1: 1, ibi quod per fieri in tributum, & per tributariam, ſignificetur ſervire, patet. Apud Matthæum "Jeſus dixit, quid tibi videtur Simon, reges terræ *a quibus accipiunt tributa aut cenſum*, a filiis ſuis an ab alienis; dicit Ipſi Petrus, ab alienis; ait ei Jeſus, ergo liberi ſunt filii: verum ne ſimus iis offendiculo, proficiſcens ad mare mitte hamum, & aſcendentem primo piſcem tolle, operias os ejus, invenies ſtaterem, accipiens da eum pro Me & te" xvii: 25. 26. 27, hic quoque per dare tributa aut cenſum, intelliguntur qui ſerviunt, quare dicitur quod alieni darent, & filii liberi eſſent, alienigenæ enim erant ſervi, n: 1097; quod Petrus e mari tolleret piſcem, & in ore ejus inveniret ſtaterem, quem daret, repræſentabat quod infimum naturale quod ſervitium, hoc faceret; piſces enim id naturale ſignificant.

6395. Verſ: 16. 17. 18. *Dan judicabit populum ſuum, ſicut una tribuum Iſraelis. Erit Dan ſerpens ſuper via, ſerpens jaculus ſuper ſemita mordens calcaneos equi, & cadet eques ejus retrorſum. Salutem tuam exſpecto Jehovah.* Dan ſignificat illos qui in vero & nondum in bono: judicabit populum ſuum ſicut una tribuum Iſraelis, ſignificat quod unum ſit ex veris in communi quæ repræſentant tribus Iſraelis: erit Dan ſerpens ſuper via, ſignificat ratiocinationem eorum de vero, quia non adhuc bonum ducit: ſerpens jaculus ſuper ſemita, ſignificat ex vero de bono: mordens calcaneos equi, ſignificat fallacias ex infima natura: & cadet eques ejus retrorſum, ſignificat quod inde receſſio: ſalutem tuam exſpecto Jehovah, ſignificat niſi Dominus opem ferat.

6396. Dan, quod ſignificet illos qui in vero & nondum in bono, conſtat a repræſentatione Danis, quod ſit bonum vitæ, de qua n: 4921. 3923, hic autem illi, qui in aliquo bono vitæ ſunt ex vero, ſed nondum ex bono; cum homine enim, qui regeneratur a Domino, ita ſe habet; ille primum eſt in vero & non in aliquo bono vitæ ex vero, dein eſt in bono vitæ ex vero ſed nondum ex bono, poſtea, cum regeneratus eſt, in bono vitæ eſt ex bono, & tunc verum, ex bono appercipit & apud ſe multiplicat; hi ſunt gradus regenerationis: per Danem intelliguntur illi, qui in bono vitæ ſunt ex vero ſed nondum ex bono; bonum apud illos latet in vero alte adhuc reconditum, & dat illis affectionem veri, & agit illos ad vivendum ſecundum verum: qui tales ſunt, in Regno Domini ſunt, at quia non ex bono agunt bonum ſed ex vero, hoc eſt, non ex novo aliquo voluntario ſed ex intellectuali, ac ita non ex amore, ſed ex obedientia quia ita mandatum eſt, idcirco inter illos in Regno Domini ſunt qui in primo ſeu ultimo cœlo: hi ſunt qui per Danem repræſentantur, nam in hoc Prophetico Iſraelis in ſenſu interno

terno

terno per duodecim filios ejus deſcribuntur in genere quoad quale omnes qui in Regno Domini ſunt. Quod illi qui per Danem ſignificantur, ſint in ultimo cœlo ſeu in ultimo Regni Domini, quia in vero & nondum in bono, repræſentatum eſt per quod ſors pro Dane ultimo ceciderit, cum diſtribueretur terra Canaan in hæreditatem inter Tribus, Joſ: XIX: 40 ad 48; & quod illis tunc obtigerit hæreditas in extremitate terræ illius, Jud: XVIII; ſors enim coram Jehovah jacta eſt, Joſ: XVIII: 6, quapropter obtigit cuique ſecundum repræſentationem ejus; quod terra Canaan repræſentaret Regnum Domini, videatur n: 1607. 3038. 3481. 3705. 3686. 4447. 4454; ac inde omnes termini ibi erant repræſentativi, n: 1607. 1866. 4116; ita ultima illius terræ repreſentabant ultima in Regno Domini, n: 4240; quapropter Dan repræſentabat illos qui in ultimis ibi; nam verum antequam conjunctum eſt cum bono, in ultimo eſt; ſi autem verum prorſus ſeparatum eſt a bono, tunc non eſt in aliquo termino Regni Domini, ſed eſt extra illud; quod Danis hæreditas eſſet ultimum terræ Canaanis, conſtat ex eo, cum tota extenſio terræ illius deſcriberetur, quod diceretur, *a Beerſchebah usque ad Danem*" II Sam: III: 10. Cap: XVII: 8. Cap: XXIV: 15. I Reg: V: 5. 11, per Beerſchebam ibi ſignificatur intimum terræ, ex cauſa quia ibi Abraham & Jiſchak habitarunt, hoc antequam Hieroſolyma & Zion intima terræ facta ſunt. Qui in vero ſunt, & nondum in bono, quales ſunt, etiam repræſentatum eſt per Danitas, qui explorarent terram ubi habitarent, Judic: Cap: XVIII: quod e domo Michæ abduxerint Levitam, & abſtulerint ephodum, teraphim, ſculptile, per quæ ſignificatur cultus illorum, qui in vero ſunt & nondum in bono, externa enim adorant, & interna non curant; interna nemo appercipit niſi qui in bono eſt; quod id per Danitas ibi repræſentatum ſit, conſtare poteſt ex eo, quod omnia Hiſtorica Verbi, tam quæ in Libris Moſis, quam quæ in Libris Joſuæ, Judicum, Samuelis & Regum, ſint repræſentativa cœleſtium & ſpiritualium Regni Domini; ita quoque hoc Hiſtoricum in Libro Judicum de Danitis. Quod porro illos concernit, qui in Vero ſunt & nondum in bono, illi quales ſunt, in nunc ſequentibus de Dane in ſenſu interno deſcribuntur.

6397. Judicabit populum ſuum ſicut una tribuum Iſraelis, quod ſignificet quod unum ſit ex veris in Communi quæ repræſentant Tribus Iſraelis, conſtat ex ſignificatione judicare, quod ſit verum in ſuo officio, de qua ſequitur; ex ſignificatione populi, quod ſint illi qui in vero ſunt, de qua n: 1259. 1260. 2928. 3295. 3581. 4619; hic illi qui in vero ſunt & nondum in bono, nam ſunt illi Dan ſeu populus Danis, n: 6396; ex repræſentatione Tribuum Iſraelis, quod ſint omnia vera & bona, fidei in communi, de qua n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335, inde per judicabit populum ſicut una tribuum Iſraelis, ſignificatur quod verum hoc, quod per Danem repræſentatur, ſit etiam inter vera communia, quæ repræſentant tribus Iſraelis. Quod judicare populum ſuum, ſit verum in ſuo officio, eſt quia per Tribus Iſraelis repræſentantur omnia vera in communi, ut ex locis ſupra citatis conſtare poteſt, & vera ſunt quæ judicant, ita per judicare populum ſuum, ſignificatur Verum in ſuo officio. In verbo legitur, quod viginti quatuor Seniores ſeſſuri ſint ſuper

per

per thronis, & judicaturi gentes & populos; & quod duodecim Apoſtoli ſimiliter ſeſſuri ſint ſuper thronis, & judicaturi duodecim Tribus Iſraelis; qui non ſenſum internum Verbi novit, credet quod ita fiet; at quomodo id intelligendum, conſtare poteſt cum ex ſenſu interno ſcitur, quid ſignificant viginti quatuor ſeniores, & quid duodecim Apoſtoli, tum quid throni, quod nempe omnia vera in ſuo complexu, ſecundum quæ judicium: ſimiliter intelligitur hic per judicare populum ſicut una tribuum Iſraelis, non quod illi, aut aliqui ſeniores illorum judicaturi ſint, ſed quod ipſa vera, quæ per illos ſignificantur, proinde Dominus ſolus, nam ab Ipſo omne verum procedit. De viginti quatuor ſenioribus, quod ſeſſuri ſuper thronis & judicaturi, ita apud Johannem "Circa Thronum *erant throni viginti & quatuor*, & *ſuper thronis vidi viginti & quatuor ſeniores ſedentes*, indutos veſtimentis albis; qui habebant ſuper capitibus ſuis coronas aureas Apocal." IV: 4. Cap: XI: 16; & apud Eundem "*Vidi thronos*, & *conſederunt*, & *judicium datum eſt illis*" Apoc: XX: 4. De duodecim Apoſtolis apud Matthæum "Jeſus dixit, vos qui ſequuti eſtis Me in Regeneratione, quando ſedebit Filius hominis ſuper throno gloriæ ſuæ, *ſedebitis etiam vos ſuper duodecim thronis judicantes duodecim Tribus Iſraelis*" XIX: 28: & apud Lucam "Ego diſpono vobis, ſicut diſpoſuit Pater Mihi regnum, ut comedatis & bibatis ſuper menſa mea in Regno meo; *& ſedeatis ſuper thronis judicantes duodecim Tribus Iſraelis*" XXII: 30: quod hoc non viginti quatuor ſeniores, nec duodecim Apoſtoli intelligantur, ſed omnia vera & bona in communi, conſtare poteſt ex eo, quod nullus homo, ne quidem aliquis angelus, poſſit aliquem judicare; interiora enim, qualia ſunt, & qualia erunt, & hoc in æternum, nemo ſcire poteſt quam Solus Dominus: quod per duodecim Apoſtolos, ſimilia ac per duodecim Tribus, ſignificata ſint, nempe omnia vera & bona in complexu, videatur n: 2129. 2553. 3488. 3858 f. Ex his nunc patet, quod per Dan judicabit populum ſuum ſicut una tribuum Iſraelis, ſignificetur quod verum, quod repræſentatur per Danem, ſit unum inter vera communia, per quæ judicium.

6398. Et Dan ſerpens ſuper via, quod ſignificet ratiocinationem eorum de vero quia non adhuc bonum ducit, conſtat ex repræſentatione Danis, quod ſint qui in Vero & nondum in bono, de qua ſupra n: 6396; ex ſignificatione ſerpentis quod ſit ratiocinatio ex ſenſuali, de qua ſequitur; & ex ſignificatione viæ, quod ſit verum, de qua n: 627. 2333; ita per Dan ſerpens ſuper via, ſignificatur ratiocinatio eorum de vero, quia non adhuc bonum ducit: qualis illa ratiocinatio ſit, & quale inde verum, in ſequentibus dicetur. Quod ſerpens ſit ratiocinatio ex ſenſuali, eſt quia interiora hominis repræſentantur in cœlo per animalia varii generis, ac inde in Verbo ſimilia per eadem ſignificantur; ſenſualia hominis repræſentata fuerunt per ſerpentes, ex cauſa quia ſenſualia ſunt infima apud hominem, & ſicut terreſtria reſpective, ac quaſi repunt, ut quoque conſtare poteſt ex formis, per quas fluunt ſenſualia, de quibus ex Divina Domini Miſericordia, alibi; inde ſenſualia illa repræſentata ſunt per ſerpentes, uſque adeo, ut Divinum ſenſuale Domini repræſentatum ſit per ſerpentem æneum in deſerto, n: 4211 f: ac ipſa prudentia & circumſpectio,

quæ exiſtit in externis, ſignificata ſit per ſerpentes, apud Matthæum "Eſtote *prudentes ſicut ſerpentes*, & ſimplices ſicut columbæ" x: 16; cum autem homo eſt in ſenſuali, remotus ab interno, ut ſunt illi qui in vero & nondum in bono, & ex ſenſuali loquitur, tunc per ſerpentem ſignificatur ratiocinatio; hic itaque, ubi de Dane agitur, ratiocinatio de vero quia non adhuc bonum ducit: alioquin etiam malitia, aſtutia, & dolus, ſignificantur per ſerpentes, ſed per ſerpentes venenatos, ut per viperas, & ſimiles, horum ratiocinatio eſt venenum. Quod ſerpens ſit ratiocinatio ex ſenſuali, videatur n: 195. 196. 197; & quod ſerpens ſit omne malum in genere, & quod mala per ſerpentum genera diſtinguantur, n: 251. 254. 257.

6399. Serpens jaculus ſuper ſemita, quod ſignificet ratiocinationem ex vero de bono, conſtat ex ſignificatione ſerpentis jaculi, quod ſit ratiocinatio de bono, de qua ſequitur; & ex ſignificatione ſemitæ, quod ſit verum, de qua n: 627. 2333. 3477. Quod ſerpens jaculus ſuper ſemita, ſit ratiocinatio ex vero de bono, eſt quia per ſerpentem ſignificatur ratiocinatio, ita per ſerpentem jaculum ratiocinatio quæ ſe projicit, nempe ex vero ad bonum, nam verum apud illos, qui repræſentantur per Danem, eſt infra, & bonum eſt ſupra.

6400. Mordens calcaneos equi, quod ſignificet fallacias ex infima natura, conſtat ex ſignificatione mordere, quod ſit adhærere & ſic damnum inferrre; ex ſignificatione calcaneorum equi, quod ſint fallaciæ ex infima natura; calcaneus enim eſt infimum naturale & corporeum, n: 259. 4938 ad 4952, & equus eſt intellectuale, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125, hic equus ſunt fallaciæ, quia eſt intellectuale infimi naturalis ſeu ſenſualis: quod illi qui in vero ſunt & nondum in bono, in falliciis ſint ex infima natura, conſtare poteſt ex eo, quod verum non ſit in aliqua luce, niſi apud illud aut in illo ſit bonum, bonum enim eſt inſtar flammæ, quæ lucem a ſe emittit, & ubi tunc bonum aliquod verum offendit, hoc non modo illuminat, ſed id etiam in ſuam lucem ad ſe introducit; qui itaque in vero ſunt & nondum in bono, in umbroſo ſunt & tenebroſo, quia verum nihil lucis a ſe habet, & lux quæ illis ex bono, eſt languida ſicut lux quæ evaneſcit; quare illi cum cogitant & ratiocinantur de vero, & ex vero de bono, ſunt ſimiles illis qui in tenebris phantaſmata vident, & credunt corpora realia eſſe; aut qui in umbra vident in pariete ſtricturas, & per phantaſiam faciunt ex illis aliquam imaginem, ſive hominis, ſive animalis, & tamen cum oritur lux, apparet quod ſolum ſtricturæ nullius imaginis ſint, ſimiliter ſe habet cum veris apud illos, vident enim ſicut vera, illa quæ non ſunt vera, quæ potius aſſimilanda ſunt phantaſmatis, ac ſtricturis in pariete: ex talibus etiam, qui in aliquo vero fuerunt ex Verbo, ſed non in bono, omnes hæreſes intra Eccleſiam exſtiterunt, nam hæreticum apparuit illis prorſus ut Verum; ſimiliter falſa intra Eccleſiam, qui illa promulgarunt, quod non in bono fuerint, conſtare poteſt ex eo, quod bonum charitatis rejecerint longe poſt verum fidei, & quoad talia quoad partem finxerint, quæ cum bono charitatis nullatenus concordant. Dicitur quod illi qui in vero, & nondum in bono ſunt, de vero & de bono ratiocinentur a fallaciis ex infima natura, ideo dicendum quid fallaciæ; ſit pro exemplo, vita hominis poſt mortem, qui in

fallaciis

fallaciis ſunt ex infima natura, ſicut ſunt illi qui in vero & nondum in bono, non credunt quod aliud apud hominem vivat, quam corpus ejus, & cum homo moritur, niſi is iterum recipiat corpus ſuum, quod neutiquam reſurgere poſſit; ſi dicitur illis, quod interior homo ſit, qui vivit in corpore, & qui reſuſcitatur a Domino cum corpus moritur, & quod ille homo habeat corpus quale habent ſpiritus aut angeli, & quod ille ſicut homo in mundo videat, audiat, loquatur, cum aliis in conſortio ſit, ac appareat ſibi prorſus ut homo, hæc non poſſunt capere; fallaciæ ex infima natura faciunt, ut credant non dari poſſe talia; maxime ob cauſam quia oculis ſui corporis non vident illa; tales etiam, cum cogitant de ſpiritu ſeu anima, de illa prorſus nullam poſſunt habere ideam, niſi qualem de inconſpicuis in natura, unde faciant illam vel ſicut reſpiratorium, vel ſicut aereum, vel ſicut ætherum, ſicut flammeum, quidam ſicut cogitativum purum, cui vix aliquid vitale, priuſquam iterum conjungitur corpori; hæc cogitant, quia omnia interiora illis umbræ & tenebræ ſunt, & externa ſolum in luce; inde patet quam facile tales poſſunt labi in errorem; nam ſi modo cogitant de corpore quomodo iterum coaleſcet, de interitu mundi, quod intra tot ſæcula fruſtra exſpectatus, de animalibus brutis quod vitam habeant non abſimilem vitæ hominis, quod non mortui aliqui appareant, & annuntient ſtatum vitæ ſuæ, cum hæc & talia cogitant, facile recedunt a fide de reſurrectione, ita in pluribus aliis; cauſa eſt, quia non in bono ſunt, & per bonum in luce: quia talis eſt ſtatus eorum, etiam dicitur "Et cadet eques ejus retrorſum; ſalutem tuam exſpecto Jehovah", per quæ ſignificatur, quod inde receſſio, niſi Dominus opem ferat.

6401. Et cadit eques ejus retrorſum, quod ſignificet quod inde receſſio, conſtat a ſignificatione cadere retrorſum, quod ſit recedere, nempe a vero; & a ſignificatione equitis, quod ſit qui in fallaciis ex infima natura; quod per equum fallaciæ illæ ſignificentur, videatur mox ſupra n: 6400, quare per equitem ſignificantur illi qui in fallaciis ſunt, hæc quomodo ſe habent, mox ſupra dictum eſt. Quia per Danem ſignificantur illi intra Eccleſiam, qui tales ſunt ſicut deſcripti mox ſupra n: 6402, & qui ſic inter ultimos ſunt in Regno Domini, idcirco per Danem etiam ſignificantur, qui falſa ex fallaciis excludunt & circumſpargunt; horum falſa quoque vocantur equi & ratiocinationes de vero & bono ſerpentes, apud Jeremiam "*A Dane* auditus *fremitus equorum ejus*, a *voce hinnituum fortium ejus*, contremuit omnis terra, & venerunt & conſumſerunt terram & plenitudinem ejus, urbem & habitantes in ea; quia ecce Ego mitto in vos *ſerpentes regulos*, quibus non incantatio, & mordebunt vos" VIII: 15. 16.

6402. Salutem tuam exſpecto Jehovah, quod ſignificet niſi Dominus opem ferat, conſtat ex ſignificatione ſalutem exſpectare, quod hic ſit opem ferre; quod Jehovah ſit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2156. 2329. 4447. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. Quod opem attinet, quam Dominus fert, quando qui in vero ſunt, & non adhuc bonum ducit, recedunt, quæ ſignificantur per cadet eques retrorſum, ſalutem tuam exſpecto Jehovah, ſciendum quod illi ſpectent deorſum ſeu extrorſum, nam nondum in bono ſunt,

 qui

qui autem in bono ſunt, ut ſunt regenerati, ſpectant ſurſum ſeu introrſum, nam cum regeneratur homo, vertitur ita ordo. Quia illi qui in Vero ſunt, & nondum in bono, ſpectant deorſum ſeu extrorſum, ideo etiam inter illos ſunt qui ad provinciam cutis externæ in Maximo homine pertinent, nam cutis externa ab interioribus corporis vertitur extrorſum, & ab illis qui extra ſunt ſenſum tactus ſui capit, non autem ſenſibiliter ab illis quæ intra; inde patet, quod in Regno Domini ſint, quia etiam in Maximo homine, ſed in ultimis ejus: de illis qui cutem conſtituunt, videatur n: 5552 ad 5559.

6403. Verſ: 19. *Gad, turma depopulabitur illum, & is depopulabitur calcaneum.* Gad ſignificat opera ex vero & nondum bono: turba depopulabitur illum, ſignificat opera abſque judicio, quod a vero deturbabunt: & is depopulabitur calcaneum, ſignificat inordinationem inde in naturali.

6404. Gad, quod ſignificet opera ex vero & nondum bono, conſtat ex repræſentatione Gadis, quod ſint opera, de qua n: 3934. 3935, hic opera ex vero, & nondum ex bono, ut patet a deſcriptione ejus in ſenſu interno; hoc etiam ſequitur in ordine, nam per Danem mox ſupra repræſentantur illi qui in vero ſunt & nondum in bono, n: 6396, hic nunc per Gadem ii qui in operibus ex vero & nondum ex bono: qualia illa opera ſunt, in nunc ſequentibus dicetur.

6405. Turma depopulabitur illum, quod ſignificet opera abſque judicio quod a vero deturbabunt, conſtat a ſignificatione turmæ, quod ſint opera, de qua n: 3934, hic opera abſque judicio, nam qui ex vero & nondum ex bono opera faciunt, habent intellectum obſcuratum, qui autem ex bono, habent intellectum illuſtratum, nam bonum illuſtrat; lux enim veri a Domino influit in intellectuale per bonum, ac ita in verum, non autem in verum immediate; ſe habet hoc ſicut lux ſolis, hæc in ſubjecta regni vegetabilis, ut in arbores, plantas, flores, influit per calorem, & facit ut creſcant & floreant, non autem immediate, nam cum lux influit abſque calore, nihil creſcit & floret, ut tempore hyemis; & ex ſignificatione depopulari illum, quod ſit a vero deturbare. Quinam autem illi ſunt, qui hic per Gadem ſignificantur, dicendum; ſunt qui hallucinantur de vero, & ex eo tamen opera faciunt, ita opera non veri, minus opera boni; per opera inde deturbantur a vero, nam ut primum homo qui in vero eſt & nondum in bono, ex religioſo aliquid in actum mittit, id poſtea defendit, ſicut foret ipſiſſimum verum, & manet in illo, nec admittit, niſi quantum in bonum venit, emendationem, per actum enim imbuit illud, & amat illud; ita opera deturbant illum a vero; præter quod illa credat vera eſſe, quæ non vera ſunt, nam ex ſenſuali etiam hi, ſicut qui per Danem ſignificantur, judicant, ita abſque judicio: ſint exempla illuſtrationi; qui pro proximo unumquemvis æqualiter habet, & ſic benefacit æqualiter malis ac bonis, & per id, quod benefaciat malis, malefacit aliis; is poſtquam hoc aliquoties in actum miſerat, poſtea defendit, dicendo, quod unuſquiſque proximus ſit, & quod ſibi non curæ ſit, qualis ſit, modo benefaciat, ita opera abſque judicio facit, & quoque contra ipſum verum, nam ipſum verum eſt, quod omnes ſint proximus, ſed in diſſimili gradu, & quod

proximus

proximus præ aliis ſint qui in bono, n: 2417. 3419. 3820. 5025. Per Gadem etiam ſignificantur, qui in ſolis operibus ponunt omne ſalutis, ſicut Phariſæus, de quo Dominus in parabola " Phariſæus ſtans apud ſeipſum hæc orabat; Deus, gratias ago Tibi, quod non ſim ſicut reliqui homines, rapaces, injuſti, mœchi; aut etiam ſicut hic Publicanus; jejuno bis in ſeptimana, decimas do omnium quæ poſſideo" Luc: XVIII: 11. 12; ita externa pro ipſiſſimis veris habuit; qui tales ſunt, etiam in Regno Domini ſunt, verum in limine; quapropter dicit Dominus "dico vobis, deſcendit Publicanus juſtificatus in domum ſuam, quam Phariſæus" ibid: Verſ: 14, ita quod Phariſæus etiam juſtificatus deſcenderit, quia opera ex mandato fecerat. Verbo, per Gadem repræſentantur illi, qui verum dicunt quod non verum eſt, & ex illo non vero faciunt opera, inde opera illorum ſunt ſicut vera, nam opera non ſunt niſi quam voluntas & intellectus in actu; quod illos ſalvat, eſt intentio bonum faciendi, & aliquid innocentiæ in ignorantia. Qui in externis operibus ſunt ex non vero quod credunt eſſe verum, per Gadem ſignificantur etiam apud Eſaiam " Vos qui deſeritis Jehovam, qui obliviſcimini montis ſanctitatis meæ, *qui diſponitis Gadi menſam*, & qui impletis Menio libamen" LXV: 11, diſponere Gadi menſam, pro in ſolis operibus eſſe. Et apud Jeremiam " Contra filios Ammonis, ſic dixit Jehovah Iſraeli, num hæres non illi, *quare hæreditat rex ejus Gadem*, & *populus ejus in urbibus illius habitat*" XLIX: 1, hæreditare Gadem pro in operibus ex non veris vivere; filii Ammonis ſunt, qui falſificant vera, & ſecundum illa falſificata vivunt, n: 2468, quibus apud Prophetam applicantur hæc de Gade.

6406. Is depopulabitur calcaneum, quod ſignificet inordinationem inde in naturali, conſtat ex ſignificatione depopulari, quod ſit deturbare a vero, ut mox ſupra n: 6405, ita perturbare ordinem, ſeu inordinationem cauſari; & ex ſignificatione calcanei, quod ſit infimum naturale, de qua n: 259. 4938 ad 4932; inde patet, quod per is depopulabitur calcaneum, ſignificetur inordinatio in naturali. Qui opera faciunt ex vero, & nondum ex bono, illi non poſſunt aliter quam inordinationem inducere naturali ſuo, nam opera naturale afficiunt; & conſequenter non poſſunt non in tantum claudere ſibi interiora, nam planum, in quo terminantur interiora, eſt naturale; quod ſi inordinatum eſt, etiam inordinata fiunt quæ ab interioribus influunt; & quæ inordinata ſunt, tenebricoſa ſunt & opaca, quapropter non videre poſſunt quid verum, ſed in opaco illo & tenebricoſo arripiunt pro vero quod non verum eſt, & ex hoc non vero operantur opera. Præterea opera maxime neceſſaria ſunt, nam illa ſunt charitas & fides in effectu & in vita, quod abſque illis non ſit charitas, quis non videre poteſt; opera non ſunt aliud quam ipſum bonum & verum in forma externa; bonum enim quod eſt voluntatis, & verum quod eſt intellectus, cum in actum mittuntur, vocantur opera; inde patet, quod quale eſt bonum & verum, talia ſint opera.

6407. *Ab Aſchere pinguis panis ejus, & ille dabit delitias regis:* Ab Aſchere, ſignificat beatum affectionum: pinguis panis ejus, ſignificat jucundum ex bono: & ille dabit delitias regis, ſignificat amænum ex vero.

6408.

6408. Ab Aſchere, quod ſignificet beatum affectionum, nempe cœleſtium, quæ ſunt amoris in Dominum, & charitatis erga proximum, conſtat ex repræſentatione Aſcheris, quod ſit felicitas vitæ æternæ, & beatum affectionum, de qua n: 3938. 3939; Aſcher etiam a beatitudine dictus eſt. Quod Beatitudinem illam attinet, illa non facile deſcribi poteſt, ex cauſa quia eſt interna, & raro apud aliquem in ipſum corpus ſe exſerit, ita raro ad ſenſum; homo enim, dum in corpore vivit, diſtincte ſentit illa quæ exiſtunt in corpore, ſed obſcuriſſime illa quæ exiſtunt in ejus ſpiritu, mundanæ enim curæ, cum homo in corpore eſt, impediunt; uſque in ſenſum corporis, ubi illæ curæ ſunt, beatum affectionum non influere poteſt, niſi naturalia & ſenſualia ad concordantia cum interioribus redacta fuerint, & uſque nec tunc, niſi obſcure, modo ſicut tranquillum ex eo quod contentus animo ſit; at poſt obitum ſe id manifeſtat, ac percipitur ut beatum & felix, & tunc afficit & interioria & exterioria: verbo, beatum affectionum cœleſtium eſt ipſius animæ ſeu ſpiritus, influens per viam internam, & panetrans verſus corpus, ubi recipitur quantum jucunda amorum naturalium & ſenſualium non obſtant. Hoc beatum ne hilum datur apud illos qui in jucundo amoris ſui & mundi ſunt, nam hi amores prorſus oppoſiti ſunt; quapropter etiam illi qui in his amoribus ſunt, nequaquam comprehendere poſſunt, quod aliquid beatum detur, quam evehi ad dignitates, coli ſicut numina, divitiis abundare, & poſſidere opes præ aliis; ſi illis dicitur, quod jucundum ex his amoribus externum ſit, & cum corpore pereat, & quod inde remanet in animo, poſt obitum vertatur in triſte & tetrum, quale illis in infernis; & quod jucundum internum detur, & quod hoc ſit fauſtum & felix quod illis qui in cœlo; hæc prorſus non capiunt, ex cauſa, quia apud illos externum regnat, & internum clauſum eſt. Ex his ſciri poteſt, quid intelligitur per beatum affectionum, quod ſignificatur per Aſcherem.

6409. Pinguis panis ejus, quod ſignificet jucundum ex bono, conſtat ex ſignificatione pinguis; quod ſit jucundum, per pinguedinem enim ſignificatur cœleſte ſeu bonum amoris videatur n: 353. 5943, at cum pingue dicitur, & hoc adjungitur pani, qui ſignificat bonum amoris, tunc per pingue ſignificatur jucundum quod eſt illius amoris; quod panis ſignificet bonum amoris, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915.

6410. Et ille dabit delitias regis, quod ſignificet amænum ex vero, conſtat ex ſignificatione delitiarum, quod ſit amænum; & ex ſignificatione regis, quod ſit verum, de qua n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 6148; ita dare delitias regis, & amænum ex vero: quod dicatur de utroque, nempe de jucundo ex bono & de amæno ex vero, eſt ob conjugium cœleſte in ſingulis Verbi, n: 6343. Jucundum ex bono, & amænum ex vero, quæ faciunt beatum in cœlo, non conſiſtunt in otioſo ſed in activo, jucundum enim & amænum in otioſo fit injucundum & inamænum; ſed jucundum & amænum in activo permanent & elevant continue, & faciunt beatum: activum apud illos qui in cœlo, conſiſtit

in

in præſtandis uſibus, hoc illis eſt jucundum ex bono, & in ſapiendis veris ob finem uſuum, hoc illis eſt amænum ex vero.

6411. Verſ: 11: *Naphtali cerva dimiſſa, dans ſermones elegantiæ.* Naphtali, ſignificat ſtatum poſt tentationes: cerva dimiſſa, ſignificat liberum affectionis naturalis: dans ſermones elegantiæ, ſignificat lætitiam mentis.

6412. Naphtali, quod ſignificet ſtatum poſt tentationes, conſtat ex repræſentatione Naphtali, quod ſit tentatio, & quoque ſtatus poſt tentationes, de qua n: 3927. 3928; eſt etiam Naphtali a luctationibus, quæ in ſpirituali ſenſu ſunt tentationes, nominatus.

6413. Cerva dimiſſa, quod ſignificet liberum affectionis naturalis, conſtat ex ſignificatione cervæ, quod ſit affectio naturalis, de qua ſequitur; & a ſignificatione dimiſſa, quod ſit liberum, nam cum cerva capta dimittitur, tunc ei liberum: liberatio a ſtatu tentationum comparatur cervæ dimiſſæ, quia Cerva eſt animal ſylveſtre, libertatem præ reliquis amans, cui ſimile etiam eſt naturale, nam hoc in jucundo affectionum ſuarum amat eſſe, proinde in libero, nam liberum eſt quod eſt affectionis. Quod per Cervam ſignificetur affectio naturalis, eſt, quia eſt inter beſtias ſignificativas affectionum, quæ ſunt omnes quæ pro cibo ſunt ac utiles, ſicut agni, oves, capræ, hædi, hirci, tum boves, juvenci, & quoque vaccæ, ſed hæ beſtiæ ſunt etiam ſignificativæ affectionum ſpiritualium, quia ab illis holocauſta & ſacrificia fiebant, Cerva autem, quia non ad talem uſum adhibebantur, ſignificativæ erant affectionum naturalium; quod beſtiæ ſignificent affectiones, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 3519. 5198; & quod ſignificent affectiones, ſit ex repræſentativis in mundo ſpirituum, n: 3218. 5850. Affectiones naturales per Cervas etiam ſignificantur apud Davidem "Jehovah *ſimiles facit pedes meos ſicut cervarum*, & ſuper excelſis meis collocat me" Pſalm: XVIII: 34: & apud Habakuk "Jehovih Dominus fortitudo mea, Qui *ponit pedes meos ſicut cervarum*, & ſuper excellis meis incedere facit me" III: 19; ponere pedes ſicut cervarum pro naturale in libertate affectionum, quod pedes ſint naturale, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328; quod ponere pedes ſicut cervarum id ſit, conſtare poteſt ex eo, quod facere pedes ſicut cervarum agiles & ad currendum habiles non aliquid ſpirituale ſit, quod aut ſpirituale involvat, patet ibi a mox ſequentibus, quod Jehovah ſuper excelſis collocet & incedere faciat, per quæ ſignificatur affectio ſpiritualis, quæ ſupra naturalem eſt; ſimiliter ſe habet cum hoc apud Eſaiam "*Saliet ſicut Cervus claudus*" XXXV: 6, per claudum enim ſignificatur qui in bono, ſed non adhuc genuino, n: 4302. Apud Davidem "*Sicut Cervus vociferatur ſuper rivis aquarum*, ſic anima mea vociferatur ad Te" Pſalm: XLII: 2, Cervus hic pro affectione Veri, vociferari ſuper rivis aquarum, pro deſiderare vera, quod aquæ ſint vera, videatur n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. Apud Jeremiam "Exivit e filia, Zionis omnis honor ejus, *facti ſunt principes ejus ſicut cervi, non invenerunt paſcuum*" Thren: I: 6, filia Zionis pro affectione boni, quæ Eccleſiæ cœleſtis, n: 2362; principes pro illius Eccleſiæ primaris

riis veris, n: 1482. 2089. 5044, quæ comparantur Cervis, per quos ſignificantur affectiones veri naturalis, & per quod cervi non invenerunt paſcuum, affectiones naturales abſque veris & horum bonis, quod paſcuum ſit verum & veri bonum, quæ ſuſtentant vitam hominis ſpiritualem, videatur n: 6078. 6277. Similiter per Cervas, apud Jeremiam "Terra confracta eſt, quod non facta ſit pluvia in terra, pudefacti ſunt agricolæ, obtexerunt caput ſuum, *quia etiam Cerva in agro peperit*, ſed relinquendo, quia non fuit gramen" XIV: 5; Cerva pro affectione boni naturalis, peperit in agro pro conjungere naturales affectiones cum ſpiritualibus quæ ſunt Eccleſiæ; ſed quia affectiones illæ abſque veris & bonis erant, dicitur quod reliquerit quia non fuit gramen; quiſque videre poteſt, quod ſenſus internus ſit in his quæ dicuntur de Cerva, nam quid abſque interno ſenſu foret, quo Cerva in agro peperit, ſed relinquendo, quia non fuit gramen: ſimiliter quæ apud Davidem "*Vox Jehovæ parturire fecit cervas*, & denudat ſylvas; ſed in Templo Ipſius quivis dicit gloriam" Pſalm: XXIX: 9; quod ſenſus internus, qui ſpiritualis, ſit in hoc "vox Jehovæ parturire fecit cervas" conſtat manifeſte ex eo, quod ſtatim poſt dicatur "ſed in templo Ipſius quivis dicit gloriam" quæ cum illis quæ de cervis & ſylvis præcedunt, abſque ſenſu ſpirituali non cohærerent.

6414. Dans ſermones elegantiæ, quod ſignificet lætitiam mentis, conſtat ex ſignificatione ſermonum elegantiæ, quod ſit lætitia mentis, nam omnis ſermo procedit a mente, & cum mens læta & hilaris eſt, loquitur elegantia: quod poſt tentationes ſit lætitia & jucunditas, videatur n: 1992. 3696. 4572. 5628.

6415. Ex illis quæ in hoc Prophetico de Dane, Gade, Aſchere, & Naphtali, ab Iſraele dicta ſunt, patet manifeſte quod ſenſus internus ſit, & quod abſque ſenſu Interno vix aliquid intelligi queat & ſciri quid ſit, ſicut quod Dan ſerpens ſuper via, ſerpens jaculus ſuper ſemita, mordens calcaneos equi, cadet eques ejus retrorſum: quod turma depopulabitur Gadem, & is depopulabitur calcaneum: quod Aſcheri pinguis erit panis, & is dabit delitias regis: & quod Naphtali Cerva dimiſſa, dans ſermones elegantiæ: quis illa ſcire poteſt, quid ſint abſque clave ex ſenſu interno: quod non de filiis Jacobi dicta ſint, nec de tribubus, conſtare poteſt ex eo, quod nihil tale illis contigerit in poſtremitate dierum; cum tamen Iſrael dicit, quod indicarit quid illis tunc continget, Verſ: 1; & quia non de illis, ſequitur quod de talibus dicta ſint, quæ per illos repræſentantur; quæ qualia ſunt, in prædecentibus explicatum eſt.

6416. Verſ: 22. 23. 24. 25. 26. *Filius facundæ Joſeph, filius fæcundæ ſupra fontem, filiæ, incedit ſupra murum. Exacerbant eum, & jaculantur, & odio habent eum ſagittarii. Et ſedebit in valido arcus ſui, & roborantur brachia manuum ejus, a manibus potentis Jacobi, exinde paſtor, lapis Iſraelis. A Deo patris tui, & juvabit te, & cum Schaddai, & benedicet tibi, benedictionibus Cœli deſuper, benedictionibus abyſſi cubantis infra, benedictionibus uberum & uteri. Benedictiones patris tui prævalebunt ſuper benedictionibus genitorum meorum, uſque ad deſiderium collium ſæculi, erunt Capiti Joſephi, & vertici naziræi fratrum*

ejus. Filius fæcundæ Joſeph, ſignificet Eccleſiam ſpiritualem, in ſupremo ſenſu Dominum quoad Divinum ſpirituale: filius fæcundæ ſupra fontem, ſignificat fructificationem ex vero e Verbo: filiæ, incedit ſupra murum, ſignificat ad pugnandum contra falſa: & exacerbant eum, ſignificat reſiſtentiam a falſis: & jaculantur, ſignificat quod ex illis pugnent: & odio habent eum ſagittarii, ſignificat omni hoſtilitate: & ſedebit in valido arcus ſui, ſignificat quod tutus a vero pugnante doctrinæ: & roborantur brachia manuum ejus, ſignificat potentiam virium pugnandi: a manibus potentis Jacobi, ſignificat ab omnipotentia Divini Humani Domini: exinde Paſtor, Lapis Iſraelis, ſignificat quod inde omne bonum & verum ſpirituali Regno: a Deo patris tui, ſignificat quod is Deus Antiquæ Eccleſiæ: & cum Schaddai, ſignificat Dominum benefactorem poſt tentationes: & benedicet tibi benedictionibus cœli deſuper, ſignificat bono & vero ab interiori: benedictionibus abyſſi cubantis infra, ſignificat ſcientificis quæ in naturali: benedictionibus uberum, ſignificat affectionibus boni & veri: & uteri, ſignificat conjunctionem illorum: benedictiones patris tui prævalebunt ſuper benedictionibus genitorum meorum, ſignificat quod Eccleſiæ illi ſit bonum ſpirituale e naturali, non e rationali: uſque ad deſiderium collium ſæculi, ſignificat ad amorem mutuum cœleſtem: erunt capiti Joſephi, ſignificat quod illa quoad interiora: & vertici naziræi fratrum ejus, ſignificat quoad exteriora.

6417. Filius fæcundæ Joſeph, quod ſignificet Eccleſiam ſpiritualem, in ſupremo ſenſu Dominum quoad Divinum ſpirituale, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit in ſupremo ſenſu Dominus quoad Divinum ſpirituale, in ſenſu interno Regnum ſpirituale & bonum fidei, & in externo fructificatio & multiplicatio, de qua n: 3969. 3971; & quia Joſephus eſt fructificatio boni & multiplicatio veri, dicitur ille filius fæcundæ. Per Joſephum hic agitur de ſpirituali Regno Domini, & ſupra per Jehudam de Cœleſti Regno Ipſius, nam ſunt duo Regna, quæ Cœlum conſtituunt, Cœleſte & Spirituale, Regnum cœleſte conſtituit intimum ſeu tertium cœlum, Regnum ſpirituale medium ſeu ſecundum, Regno ſpirituali apparet Dominus ut Luna, Regno autem cœleſti ut Sol, n: 1053. 1521. 1529. 1530. 1531. 4060. Dicitur, quod per Joſephum in ſupremo ſenſu repræſentetur Dominus quoad Divinum ſpirituale, ſed cum hoc ita ſe habet, Dominus non eſt niſi quam Divinum Bonum; quod ex Divino Ipſius Bono procedit, ac influit in Cœlum, in Cœleſti Regno Ipſius vocatur Divinum Cœleſte, & in ſpirituali Regno Ipſius Divinum ſpirituale; ita Divinum ſpirituale & Divinum cœleſte dicitur reſpective ad receptiones.

6418. Filius fæcundæ ſupra fontem, quod ſignificet fructificationem ex vero e Verbo, conſtat ex ſignificatione filii, quod ſit verum, de qua n: 489. 491. 533. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704; ex ſignificatione fæcundæ, quod ſit fructificatio ex vero, nam fæcunditas, ſicut partus & nativitas, in ſenſu ſpirituali ſunt veri & boni, n: 1145. 1255. 3860. 3868. 4070. 4668. 5598; & ex ſignificatione fontis, quod ſit Verbum, de qua n: 2702. 3424. 4861; inde patet, quod per filius fæcundæ ſupra fontem, ſignificetur fructificatio

ex vero e Verbo. Qui e ſpirituali Eccleſia Domini ſunt, quæ Eccleſia hic per Joſephum repræſentatur, ex vero e Verbo diſcunt ſcire quid bonum, & ſic per verum initiantur in bonum, inde tunc fructificatio, quæ ſignificatur per fæcundam.

6419. Filiæ, incedit ſupra murum, quod ſignificet ad pugnandum contra falſum, conſtat a ſignificatione filiæ, quod ſit Eccleſia, de qua n: 2362. 3963, hic Eccleſia ſpiritualis, quia de illa agitur; ex ſignificatione incedere ſupra murum, quod ſit ad pugnandum contra falſum, ut patet ab his quæ mox ſequuntur "Exacerbant eum, & jaculantur, & odio habent eum ſagittarii, & ſedebit in valido arcus ſui," per quæ ſignificatur pugna falſi contra verum. Quod dicatur, incedit ſupra murum, eſt quia in ſenſu interno agitur de oppugnatione veri a falſis, & tutatione veri contra falſum, nam Eccleſia ſpiritualis, quæ per Joſephum repræſentatur, oppugnatur continue, ſed Dominus illam tutatur continue; inde in Verbo illa quæ ſunt Eccleſiæ illius comparantur urbi, cui Murus, Antemurale, Portæ, Vectes; & per oppugnationes urbis illius deſcribuntur oppugnationes veri a falſis; quapropter etiam urbs ſignificat doctrinalia, n: 402. 2268. 2450. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493, ac murus vera fidei, quæ defendunt, ac in oppoſito ſenſu falſa quæ deſtruuntur; quod vera fidei quæ defendunt, patet apud Eſaiam "*Urbs valida* nobis, ſalutem *ponet muros* & *antemurale*; aperite portas, ut ingrediatur gens juſta cuſtodiens fidelitates" XXVI: 1: & apud Eundem "Vocabis ſalutem *muros tuos*, & portas tuas laudem" LX: 18. Apud Eundem "Ecce ſuper manus inſculpſi te, *muri tui ante me jugiter*" XLIX: 16; muri pro veris fidei. Apud Eundem "*Super muris tuis*, Hieroſolyma, conſtitui cuſtodes, tota die & nocte non tacebunt, commemorantes Jehovam" LXII: 6, ſimiliter. Apud Jeremiam "Sic dixit Jehovah Zebaoth, Ego converto arma belli, quibus vos pugnantes cum Rege Babelis, *obſidentes vos extra murum*, pugnabo Ego Ipſe cum vobis per manum extenſam" XXI: 4. Apud Eundem "Cogitavit Jehovah *perdere murum filiæ Zionis*, lugere fecit *promurale* & *murum*, ſimul languent; ſubſiderunt in terram *portæ* ejus, perdidit & confregit *vectes* ejus" Thren: II: 8. 9. Apud Ezechielem "Filii Arvadi & exercitus tuus *ſuper muris tuis circumcirca*; & Gammadæi in turribus tuis fuerunt, ſcuta ſua ſuſpenderunt *ſuper muris tuis circumcirca*, & perfecerunt pulchritudinem tuam" XXVII, ubi de Tyro, per quam ſignificantur cognitiones boni & veri. Quod talia per Urbem & muros ſignificentur, conſtare poteſt manifeſte ex deſcriptione Sanctæ Hieroſolymæ deſcendentis e cœlo, viſæ Johanni, per quam quod nova Eccleſia ſignificetur, a ſingulis patet, & per murum ibi Divinum Verum procedens a Domino; de illa ita apud Johannem "Sancta Hieroſolyma deſcendens de Cœlo, *habens murum magnum & altum*, habens portas duodecim; *Murus urbis* habebat fundamenta duodecim, & in illis nomina duodecim Apoſtolorum Agni: qui mecum loquebatur, metiebatur urbem & portas ejus, & *Murum* ejus; *Murus ejus* erat centum quadraginta & quatuor cubitorum, quæ eſt menſura hominis, hoc eſt, angeli: *erat ſtructura muri jaſpis*, & urbs aurum purum, ſimilis vitro puro; *fundamenta muri urbis* omni

lapide

lapide pretioſo exornata" Apoc: XXI: 10. 11. 14. 15. 17. 18. 19; quod Murus ſit Divinum Verum procedens a Domino, & inde verum fidei ex bono charitatis, patet a ſingulis quæ de muro ibi dicuntur, ut quod murus haberet fundamenta duodecim, & in illis nomina duodecim Apoſtolorum Agni, per duodecim enim ſignificantur omnia, n: 3272. 3858. 3913, per murum & ejus fundamenta vera fidei, ſimiliter ac per duodecim Apoſtolos, n: 3488. 3858 f. 6397; tum quod murus eſſet 144 Cubitorum, per illum numerum enim ſimile ſignificatur quod per duodecim, nempe omnia, nam compoſitus eſt ex duodecim multiplicatis in duodecim, & quia numerus ille, cum dicitur de muro, ſignificat omnia vera & bona fidei, additur, quod ille ſit menſura hominis, hoc eſt, angeli; & quoque quod ſtructura muri eſſet jaſpis, & fundamenta ejus omni lapide pretioſo exornata, per jaſpidem enim & per lapides pretioſos ſignificantur vera fidei, n: 114. Quod murus in oppoſito ſenſu ſignificet falſa quæ deſtruuntur, patet ab his locis, apud Eſaiam "Dies tumultus in valle viſionis; Dominus Jehovih Zebaoth *deſtruit murum*, ut vociferatio verſus montem; nam Elam ſuſtulit pharetram cum curru hominis, equitibus, equites ponendo poſuerunt uſque ad portam" XXII: 5. 6. 7. Apud Eundem "*Munimentum refugii murorum tuorum* deprimet, dejiciet, proſtemet in terram, uſque in pulverem" XXV: 12. Apud Jeremiam "*Aſcendite in muros ejus*, & dejicite" V: 10. Apud Eundem "Accendam *ignem in murum Damaſci*, qui comedet palatia Benhadadi" XLIX: 27. Apud Eundem "*Contra muros Babelis* tollite ſignum, tenete cuſtodiam, conſtituite cuſtodes" LI: 12. Apud Ezechielem "*Evertent muros Tyri*, & deſtruent turres ejus, & detraham pulverem ejus ab illa, & dabo illam ariditatem petræ" XXVI: 4. 8. 9. 12.

6420. Et exacerbant eum, quod ſignificet reſiſtentiam a falſis, conſtat a ſignificatione exacerbare, quod ſit reſiſtentia, quanta enim reſiſtentia eſt, tanta eſt exacerbatio, quando pugna, de qua nunc agitur; quod reſiſtentia a falſis, patet ab illis quæ ſequuntur.

6421. Et jaculantur, quod ſignificet quod ex illis pugnent, conſtat ex ſignificatione jaculari, quod ſit pugnare ex falſis; arcus enim ſignificat doctrinam, ac jacula ſeu tela illa quæ ſunt doctrinæ, ita vera doctrinæ apud illos qui in veris ſunt, & falſa doctrinæ, apud illos qui in falſis, videatur n: 2680. 3709; quod hic jaculari ſit pugnare ex falſis, eſt quia de illis qui in falſis ſunt, hic agitur.

6422. Et odio habent eum ſagittarii, quod ſignificet omni hoſtilitate, conſtat ex ſignificatione odii, quod ſit omnis hoſtilitas, nam qui aliquem odio habet, omni hoſtilitate, quantum poteſt, illum perſequitur; & ex ſignificatione ſagittariorum, quod hic ſint illi qui oppoſiti ſunt illis qui a ſpirituali Eccleſia, nam jaculator arcus ſeu ſagittarius eſt ſpiritualis homo, ex eo quod arcus ſignificet doctrinalia Eccleſiæ ſpiritualis, n: 2680. 2709, inde jaculator arcus ſeu ſagittarius in oppoſito ſenſu eſt, qui ut hoſtis pugnat cum ſpirituali homine; quod jaculator arcus ſeu ſagittarius ſit ſpiritualis homo, videatur n: 2686. 2709; inde patet quod per odio habent eum ſagittarii, ſignificetur,

 quod

quod illi qui in falſis ſunt, omni hoſtilitate perſequantur hominem Eccleſiæ ſpiritualis.

6423. Et ſedebit in valido arcus ſui, quod ſignificet quod tutus a vero pugnante doctrinæ, conſtat a ſignificatione ſedere, quod ſit tutus eſſe, qui enim ſedet in valido arcus, is tutus eſt; ex ſignificatione arcus, quod ſit doctrina, de qua n: 280. 2709, validum doctrinæ eſt verum, doctrina enim in quo non verum, nihil valet; quod vero ſit potentia & valor, videatur n: 878 f. 3091. 6344. 4931. 4934. 4937; cauſa quod verum ſit validum, eſt quia bonum agit per verum; bonum enim eſt tale, ut ad illud nihil mali & falſi accedere poſſit, ita nec aliquis ex turba infernali, hæc ad multam diſtantiam aufugit cum approximat bonum, ſeu angelus qui in bono eſt; ut autem bonum pugnare poſſit cum turba illa quæ ab inferno apud hominem, ac tutari illum omni modo, tum etiam tutari ſpiritus qui recentes ex mundo veniunt, ut & illos qui in terra inferiore ſunt, agit bonum per verum, ſic enim approximare poteſt. Quanta potentia inſit vero, conſtare mihi potuit ab illis quæ in altera vita videre datum eſt; quidam qui in Vero naturali fuit, quia cum vixit in mundo fuerat in juſto, is plura inferna pertranſivit, & inde mihi loquutus eſt ac illa deſcripſit, is in tali potentia & valore erat, ut ſpiritus infernales ne hilum poſſent illum infeſtare, ſic ut tutus ab uno in alterum tranſiret; quod nequaquam poſſunt facere, qui non in vero ſunt. Ex his patet, quod per ſedebit in valido arcus, ſignificetur quod tutus a vero doctrinæ; quod ſit a vero pugnante, ſequitur ab illis quæ præcedunt, quod jaculentur & odio habeant eum ſagittarii.

6424. Et roborantur brachia manuum ejus, quod ſignificet potentiam virium pugnandi, conſtat ex ſignificatione brachiorum & manuum, quod ſint potentiæ, de qua n: 878. 3091. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544; quod ſit potentia virium pugnandi, liquet, quia de pugna agitur.

6425. A manibus potentis Jacobi, quod ſignificet ab Omnipotentia Divini Humani Domini, conſtat a ſignificatione manuum, quod ſit potentia, de qua mox ſupra n: 6424, & in ſupremo ſenſu, in quo de Domino agitur, omnipotentia, n: 878. 3387. 4592. 4933 f; & ex ſignificatione potentis Jacobi, quod ſit Divinum Naturale Domini, ita Divinum Humanum Ipſius, n: 1893. 3305. 3576. 3599. 4286. 4538. 6098. 6185. 6276: quod Dominus ſit Qui per Potentem Jacobum intelligitur, patet etiam apud Davidem "Qui juravit Jehovæ, *vovit Potenti Jacobo*, ſi intravero intra tentorium domus meæ, uſque dum invenero locum Jehovæ, *habitacula Potentis Jacobi*" Pſalm: CXXXII: 2. 3. 5. Et apud Eſaiam "Ut ſciant omnis caro, quod Ego Jehovah Salvator tuus, & Redemptor tuus. *Potens Jacob*" XLIX: 26, Apud Eundem "Audi Jacob ſerve mi, & Iſrael quem elegi, effundam Spiritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictionem meam ſuper natos tuos; Hic dicit Jehovæ, Ego, *& Is vocabit Se nomine Jacobi*, & Ille ſcribet manu ſua Jehovæ, & *nomine Iſraelis cognominabit Se*" XLIV: 1. 2. 5. Quod etiam Iſrael in ſupremo ſenſu ſit Dominus, apud Hoſcheam "Cum puer eſſet *Iſrael*, tunc amavi illum, & ex Ægypto vocavi filium meum" XI: 1; quod ſit

ſit Dominus, Qui per Iſraelem ibi intelligitur, conſtat apud Matthæum "Joſeph cum puero ivit in Ægyptum; ut impleretur quod dictum a Propheta, ex Ægypto vocavi filium meum.

6426. Exinde paſtor, lapis Iſraelis, quod ſignificet quod inde omne bonum & verum ſpirituali Regno, conſtat a ſignificatione paſtoris, quod ſit qui ducit ad bonum charitatis per verum fidei, de qua n: 343 3795. 6044, hic in ſupremo ſenſu, quia de Domino, eſt ipſum bonum & verum; ex ſignificatione lapidis, quod ſit verum, de qua n: 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit Eccleſia ſpiritualis, de qua n: 3305. 4286, nam Iſrael eſt bonum ſpirituale ſeu bonum veri, n: 4286. 4598. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; & quia bonum veri eſt ipſum eſſentiale Eccleſiæ ſpiritualis, idcirco per Iſraelem Eccleſia ſpiritualis ſignificatur, & in ſuperiore ſenſu Regnum ſpirituale Domini: ex his patet, quod per exinde paſtor, lapis Iſraelis, ſignificetur quod inde omne bonum & verum ſpirituali Regno Domini. Quod Lapis Iſraelis ſit in ſupremo ſenſu Dominus quoad Verum quod Regno Ipſius ſpirituali, eſt quia per Lapidem in genere ſignificatur Templum, & in ſpecie fundamentum ejus, & per Templum ſignificatur Divinum Humanum Domini, ut conſtat apud Johannem Cap: II: Verſ: 19. 21; & quoque per fundamentum ejus, apud Matthæum Cap: XXI: 42. 44; & apud Eſaiam Cap: XXVIII: 16. Quod Lapis in ſupremo ſenſu ſit Dominus quoad Divinum verum quod Regno Ipſius ſpirituali, patet apud Davidem "*Lapis quem rejecerunt architecti, factus eſt in caput anguli*, a cum Jehovah factum eſt hoc; ille eſt mirabilis in oculis noſtris" Pſalm: CXVIII: 22. 23, quod Lapis ibi ſit Dominus, conſtat apud Lucam "Scriptum eſt, *quem Lapidem rejecerunt architecti, hic factus eſt in caput Anguli*, quicunque ceciderit ſuper illum *Lapidem*, confringetur, ſuper quem autem ceciderit, eum comminuet" XX: 16. 18, hæc Dominus de Se loquitur. Apud Eſaiam "Ille timor veſter, & Ille formido veſtra, erit enim in Sanctuarium, licet *in Lapidem impulſus*, & *in petram offendiculi*, duabus domibus Iſraelis; impingent inter eos multi, & cadent, & confringentur" VIII: 13. 14. 15, ubi de Domino. Apud Eundem "Dixit Dominus Jehovih, ecce Ego, *fundabit in Zione Lapidem, Lapidem probationis, Anguli pretii, fundationis fundatæ*; qui crediderit, non feſtinabit" XXVIII: 16. Apud Sachariam "Viſitabit Jehovah Zebaoth gregem ſuum, domum Jehudæ, & ponet eos ſicut equum gloriæ in bello, ex illo *Angularis*, ex illo clavus, ex illo *arcus belli*" X: 3. 4. Apud Danielem "Videns fuiſti, uſque dum *exciſus Lapis, qui non per manus*, & percuſſit ſtatuam ſuper pedes ejus, qui ferrum & argilla, & contrivit eos, *Lapis qui percuſſit ſtatuam, factus eſt in petram magnam*, & implevit omnem terram. Surgere faciet Deus cœlorum Regnum, quod in ſæcula non perdetur, & Regnum ejus populo alii non permittetur; conteret & conſumet omnia illa Regna, ipſum autem ſtabit in ſæcula: propterea quod vidiſti, *quod e petra exciſus eſt lapis, qui non per manus*, & contrivit ferrum, æs, argillam, argentum & aurum" II: 34. 35. 44. 45; hic per Lapidem in ſupremo ſenſu intelligitur Dominus, & in ſenſu reſpectivo Regnum Ipſius

ſpirituale;

ſpirituale; quod lapis exciſus ſit e petra, ſignificat quod e vero fidei, nam id per petram in Verbo ſignificatur, & quia verum fidei per lapidem & petram, eſt Regnum Domini ſpirituale quod etiam ſignificatur, hoc enim in vero fidei, & inde in bono eſt. Per lapidem etiam, ſuper quo dormivit Jacob, & quem dein poſuit in ſtatuam, ſimile ſignificatur, de quo ita "Expergefactus Jacob e ſomno ſuo, & dixit, certe eſt Jehovah in loco hoc, & ego non ſcivi: & timuit & dixit, quam terribilis locus hic, *nihil hic niſi domus Dei*, & hæc porta cœli: & mane ſurrexit Jacob in matutino, & *ſumſit lapidem*, quem poſuerat ſub capitalia ſua, & poſuit illum ſtatuam, & fudit oleum ſuper caput ejus; dixit; *Lapis hic, quem poſui ſtatuam, erit domus Dei*" Geneſ: XXVIII: 16. 17. 18. Quod per Lapidem ab antiquis intellectus ſit Dominus in ſupremo ſenſu, & Regnum Ipſius ſpirituale in ſenſu repræſentativo, etiam liquet apud Joſchuam "*Erexit Joſchua lapidem*, ſub quercu quæ in ſanctuario Jehovæ; & dixit Joſchua ad univerſum populum, *ecce lapis hic* erit nobis in teſtem; audivit *enim Ille omnes ſermones Jehovæ*, quos loquutus eſt nobiſcum; & erit in teſtem contra nos, ne abnegetis Deum veſtrum" XXIV: 26. 27.

6427. Quid in binis his verſibus in ſenſu interno continetur, patet ab illis quæ explicata ſunt, ſed uſque hæc poſſunt non obſcura eſſe, niſi ſciatur quale Regnum ſpirituale eſt; hoc Regnum conſiſtit ex illis qui in vero fidei ſunt, ſed qui hoc verum faciunt vitæ, ac ita bonum, verum fidei cum vivitur ſecundum illud fit bonum, & vocatur bonum Veri, ſed eſt in eſſentia ſua Verum actû: Verum fidei in ſpirituali Eccleſia Domini eſt varium, nam in una Eccleſia dicitur id verum, quod in altera dicitur non verum, & hoc ſecundum doctrinam cujuſvis; ita doctrinalia ſunt quæ vocantur vera; hæc vera ſunt quæ conjunguntur bono, & faciunt bonum Eccleſiæ ſpiritualis; inde tale fit bonum quale eſt verum, nam bonum quale ſuum habet a veris: inde conſtare poteſt, quod bonum Eccleſiæ ſpiritualis ſit impurum, & quia impurum, quod ſpirituales in cœlum admitti nequeant, niſi per Divina media; ipſiſſimum Divinum medium fuit, quod Dominus in mundum venerit, & Humanum in Se Divinum fecerit; per id ſalvati ſunt ſpirituales: ſed quia bonum apud illos impurum eſt, non poſſunt non infeſtari a malis & falſis, & ſic in pugna eſſe; ſed Dominus providet, aut per pugnas illas impurum apud eos per gradus purificetur, nam Dominus pugnat pro illis; hæc ſunt quæ ſignificantur per quod "filia incedit ſuper murum, & quod exacerbent eum, & jaculentur, & odio habeant eum ſagittarii; & ſedebit in valido arcus ſui, & roborantur brachia manuum ejus a manibus potentis Jacobi, exinde paſtor lapis Iſraelis". Videantur quæ de illis qui ab Eccleſia ſpirituali prius dicta ſunt, quod nempe illis obſcurum ſit quoad Verum & inde bonum, n: 2708. 2715. 2718. 2831. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 6289: quod hoc obſcurum illuminetur a Divino Humano Domini, n: 2716: quod ante adventum Domini non Regnum ſpirituale fuerit quale poſt Ipſius adventum n: 6372: quod Dominus venerit in mundum, ut ſalvaret ſpirituales; & quod ſalventur per Divinum Humanum Domini, n: 2661. 2716. 2833. 2834. 3969; inde

inde quoque patet, quod per roborantur brachia manuum ejus a manibus potentis Jacobi, exinde paſtor, lapis Iſraelis, ſignificetur potentia virium pugnandi ab omnipotentia Divini Humani Domini, unde omne bonum & verum ſpirituali Regno, n: 6424. 6425. 6426.

6428. A Deo patris tui, & juvabit te, quod ſignificet quod is Deus Antiquæ Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui hic eſt pater, quod ſit Antiqua Eccleſia, de qua n: 4439. 4514. 4680. 4772: hæc Eccleſia fuit Eccleſia ſpiritualis, & in illa Dominus colebatur, qui hic per Deum Antiquæ Eccleſiæ, a tuo auxilium in pugnis, de quibus mox ſupra, intelligitur.

6429. Et cum Schaddai, quod ſignificet Dominum Benefactorem poſt tentationes, conſtat ex ſignificatione Schaddai, quod ita appellatus ſit Dominus reſpective ad tentationes, & ad benefacta poſt tentationes, de qua n: 1992. 3667. 4572. 5628.

6430. Et benedicet tibi benedictionibus cœli deſuper, quod ſignificet bono & vero ab interiori, conſtat a ſignificatione benedictionum, quod ſit multiplicatio veri & fructificatio boni, benedictio in ſpirituali ſenſu non aliud eſt; ex ſignificatione cœli deſuper, quod ſit ab interiori, cœlum enim hominis eſt in interioribus ejus, nam homo, qui in bono vitæ eſt, quoad interiora ſua eſt in ſocietate cum Angelis, ita in cœlo, & quoad exteriora ſua in ſocietate cum hominibus, ita in mundo; idcirco cum homo recipit bonum & verum, quæ a Domino per cœlum influunt ab interiori, tunc benedicitur benedictionibus cœli deſuper.

6431. Benedictionibus abyſſi cubantis infra, quod ſignificet ſcientificis quæ in naturali, conſtat a ſignificatione benedici benedictionibus, quod ſit dominari talibus quæ ſunt e mundo ſpirituali; & ex ſignificatione abyſſi cubantis infra, quod ſint ſcientifica in naturali: naturale vocatur abyſſus cubans infra reſpective ad interiora, quæ ſunt cœlum, de quo mox ſupra n: 6431; & quia naturale ſignificatur per abyſſum cubantem infra, etiam ſignificantur ſcientifica, nam ſcientifica cum eorum jucundis ſunt in naturali, & faciunt vitam ejus, imprimis apud ſpiritualem hominem, nam is introducitur per ſcientifica in vera, & per vera in bonum; exinde patet, quod per benedici benedictionibus abyſſi cubantis infra, ſignificetur donari ſcientificis, ita veris, in naturali. Per abyſſum etiam ſignificantur vera ſcientifica in naturali in benedictione Joſephi, apud Moſen "Benedicta a Jehovah terra ejus, de pretioſis cœli de rore, *de abyſſo etiam jacente infra*" Deuter: XXXIII: 13.

6432. Benedictionibus uberum, quod ſignificet affectionibus boni & veri, conſtat ex ſignificatione uberum, quod ſint affectiones boni & veri; quod ubera affectiones illæ ſint, eſt quia communicant cum organis generationis, & per id etiam ad provinciam amoris conjugialis pertinent, de qua provincia videatur n: 5050 ad 5062, & amor conjugialis correſpondet conjugio cœleſti, quod eſt conjugium boni & veri, amor enim conjugialis ex eo conjugio deſcendit, n: 2618. 2728. 2729. 2803. 3132. 4434. 4834. 6179, inde per ubera ſignificantur affectiones boni & veri; & quoque ex eo, quod per ubera alantur infantes, & per affectionem hanc ſignificent conjunctionem

amoris

amoris conjugialis cum amore erga prolem. Affectiones illæ etiam per ubera ſignificantur, apud Eſaiam "Suges lac gentium, & *ubera regum ſuges*; pro ære adducam aurum, & pro ferro argentum" LX: 16. 17; ubera regum ſugere, pro bonum ex vero, per reges enim ſignificantur vera, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148; quod per lac gentium, & ubera regum, aliquod reconditum, quod ſpirituale, ſignificetur, patet, nam aliter forent verba abſque ſenſu; quod bonum & verum, liquet ab illis quæ ſequuntur "pro ære adducam aurum, & pro ferro argentum". æs enim eſt bonum naturale, n: 425. 1551, aurum bonum cœleſte, n: 113. 1551. 1552. 5658; ferrum eſt verum naturale, n: 425. 426, & argentum verum ſpirituale, n: 1551. 2954. 5658. 6112. Apud Ezechielem "Quoad augmentum, ſicut germen agri dedi te, unde creviſti & adoleviſti, & veniſti in decora decorum, *ubera ſolidata ſunt*, & crinis tuus crevit" XVI: 7, ibi de Hieroſolyma, per quam ibi ſignificatur Eccleſia ſpiritualis Antiqua, ubera ſolidata pro affectionibus boni & veri interioribus, crinis tuus crevit pro exterioribus quæ ſunt naturalis, quod crinis ſit naturale quoad verum, videatur n: 3301. 5247. 5569 ad 5573; quod in his ſit ſenſus ſpiritualis, qui non apparet in litera, patet, nam abſque eo ſenſu quid foret dicere de Hieroſolyma, quod ubera ejus ſolidata, & crinis crevit. Apud Eundem "Duæ mulieres filiæ unius matris fuerunt, quæ ſcortatæ ſunt in Ægypto, in adoleſcentia ſua ſcortatæ ſunt, *ibi compreſſa ſunt ubera earum*, & ibi contrectarunt mammas virginitatis earum" XXIII: 2. 3. 8. 21; quod duæ mulieres ſint Hieroſolyma & Samaria, ibi dicitur, per quas in ſenſu interno ſignificantur Eccleſiæ; quod in adoleſcentia ſcortatæ ſint cum Ægypto, ſignificat quod falſificaverint vera Eccleſiæ per ſcientifica, quod ſcortari ſit falſificare vera, videatur n: 2466. 4865, & quod Ægyptus ſit ſcientificum, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5700. 5702; inde compreſſa ſunt ubera earum, pro quod affectiones boni & veri per falſificationes perverſæ factæ ſint; quod per ſcortationem mulierum, & per compreſſionem uberum illarum talia ſignificentur, conſtare poteſt ei qui in ſenſum deſcriptionis illarum mulierum intuentur. Apud Hoſcheam "Contendite cum matre veſtra; removeat ſcortationes ſuas a faciebus ſuis, *& adulteria ſua ab inter ubera ſua*, ne forte exuam eam nudam, & ponam meam ſicut deſertum, & diſponam eam ſicut terram ſiccitatis, & occidam eam per ſitim" II: 2. 3, mater ibi pro Eccleſia, n: 289. 2691. 2717. 3703. 4257. 5580; ſcortationes pro falſificationibus veri, n: 2466. 4865; adulteria pro adulterationibus boni, n: 2466. 2729. 3399; inde adulteria ab inter ubera, pro affectionibus boni & veri adulteratis; exuere nudam, pro deprivare omni vero, n: 1073. 4958. 5433; ponere eam ſicut deſertum, diſponere ſicut terram ſiccitatis, & occidere per ſitim pro omne verum exſtinguere. Apud Eundem "Da illis vulvam abortientem, & *ubera arentia*" IX: 14, ubera arentia pro affectionibus non veri & boni. Apud Eſaiam "Mulieres ſecuræ, conſiſtite, audite vocem meam, filiæ confidentes auribus percipite ſermonem meum, exue & denuda te, & *accinge ſuper lumbis, ſuper ubera ſe pulſantes*, ob agros meri, & vitem frugiferam"

feram" XXII: 12; filiæ pro affectionibus, n: 2362. 3024. 3963, denudari pro privari vero, n: 1073. 4958. 5433; accingere ſe ſuper lumbis, pro in dolore eſſe propter amiſſum bonum; ſuper ubera pulſantes, pro in dolore eſſe propter amiſſum bonum veri; quæ quia ſignificantur, dicitur ob agros meri, & vitem frugiferam, ager enim eſt Eccleſia quoad bonum, ita bonum Eccleſiæ, n: 2971. 3196. 3310. 3766, & vitis Eccleſia ſpiritualis, proinde bonum veri, n: 5113. 6375. 6376. In Apocalypſi "Vidi ſeptem Candelabra aurea, & in medio ſeptem candelabrorum ſimilem Filio hominis, indutum talari, *& circumcinctum ad ubera zona aurea*" I: 12. 13, Candelabra aurea, ſunt vera boni, Filius hominis Divinum verum, circumcincta ad ubera zona aurea, eſt bonum amoris; quæ viſa Johanni quod involvant talia quæ ſunt Regni Domini & Eccleſiæ Ipſius, quiſque ex ſanctitate Verbi concludere poteſt, nam quid ſancti foret prædicere de Regnis mundi; inde conſtare poteſt quod cœleſtia ſint quæ ſignificantur per Candelabra, & per quod Filius hominis indutus ſit talari, & circumcinctus ad ubera zona aurea. Apud Lucam "Suſtulit quædam mulier vocem ſuam ex populo, dixit de Jeſu, beatus venter qui geſtavit Te, *& ubera quæ ſuxiſti:* at Jeſus dixit, veruntamen beati, qui audiunt verbum Dei & cuſtodiunt illud" XI: 27, ex reſponſo Domini patet, quid beatus venter, & quid ubera, ſignificant, nempe quod illos qui audiunt Verbum Dei, & cuſtodiunt illud, ita affectiones veri, quæ ſunt illis qui audiunt Verbum Dei, & affectiones boni quæ ſunt illis qui cuſtodiunt ſeu faciunt illud.

6433. Et uteri, quod ſignificet conjunctionem illorum, nempe boni & veri, conſtat ex ſignificatione uteri, quod ſit intimum amoris conjugialis; & quia amor conjugialis exiſtit ex conjugio cœleſti, quod eſt conjunctio boni & veri, idcirco per uterum hæc conjunctio ſignificatur: quod intimum amoris conjugialis per uterum ſignificetur, videatur n: 4918; & quod amor conjugialis exiſtat ex conjugio cœleſti, ſeu conjunctione boni & veri in cœlo, n: 2618. 2728. 2729. 2803. 3132. 4434. 4834. 6179.

6434. Benedictiones patris tui prævalebunt ſuper benedictionibus genitorum meorum, quod ſignificet quod Eccleſiæ illi ſit bonum ſpirituale e naturali, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Eccleſia ſpiritualis, de qua n: 6417; ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale e naturali, de qua n: 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; ex repræſentatione Jiſchaki & Abrahami, qui hic ſunt genitores, quod in ſupremo ſenſu ſint Divinum internum Domini, Jiſchak Divinum Humanum Internum, ſeu Divinum Rationale Domini, n: 1893. 2066. 2072. 2803. 2630. 3012. 3194. 3210; & Abraham ipſum Divinum Domini, n: 2011. 3251. 3439. 4615; in ſenſu autem reſpectivo ſunt Abraham & Jiſchak Internum Regni & Eccleſiæ Domini, n: 6098. 6185. 6276. Ex his aliquatenus videri poteſt, quid per benedictiones patris tui prævalebunt ſuper benedictionibus genitorum meorum, ſignificatur, quod nempe Eccleſiæ ſpirituali erit bonum e naturali ſeu externo homine, non autem e rationali ſeu interno, nam bonum hominis Eccleſiæ ſpiritualis eſt in naturali, non vadit

 ulterius,

ulterius, bonum autem Eccleſiæ cœleſtis eſt in rationali. Quod hic ſenſus ſit, nullatenus ſciri poteſt, niſi ſciatur quid Iſrael, & quid Jiſchak & Abraham, repræſentant, tum ubi & unde bonum Eccleſiæ ſpiritualis.

6435. Uſque ad deſiderium collium ſæculi, quod ſignificet ad amorem mutuum cœleſtem, conſtat a ſignificatione collium ſæculi, quod ſint quæ ſunt amoris mutui, de qua ſequitur ; ut Eccleſia ſpiritualis ad illum amorem veniat, ſignificatur per uſque ad deſiderium collium ſæculi. Antequam ex aliis locis Verbi demonſtatur, quod per colles ſæculi ſignificetur amor mutuus, primum dicendum eſt, quid per amorem mutuum intelligitur, ad quem homo Eccleſiæ ſpiritualis, quæ per Joſephum repræſentatur pervenire ſataget, ex illis quæ ſæpius prius dicta & oſtenſa ſunt, conſtare poteſt, quod bina Regna ſint quæ Cœlum conſtituunt, nempe Regnum cœleſte & Regnum ſpirituale ; differentia inter illa bina Regna eſt, quod Bonum Regni Cœleſtis internum, ſit Bonum amoris in Dominum, & quod externum ejus ſit Bonum amoris mutui ; qui ab illo Regno ſunt, in Bono amoris ſunt, non autem in vero quod vocatur verum fidei, hoc enim ineſt illius Regni Bono, adeo ut ſeparatim a bono non videri queat, quapropter qui ab illo Regno ſunt, ne quidem nominare poſſunt fidem, n: 202. 203. 4448, nam loco veri fidei apud illos eſt Bonum amoris mutui : quod autem Regnum ſpirituale attinet, ejus internum eſt bonum charitatis erga proximum, externum autem eſt verum fidei : ex his conſtare poteſt, quæ differentia eſt inter bina illa Regna, tum quoque quod conveniant in eo, quod Externum Regni Cœleſtis coincidat cum Interno Regni ſpiritualis, per medium quod vocatur Cœleſte ſpiritualis ; eſt enim externum Regni cœleſtis, ut ſupra dictum, bonum amoris mutui, & eſt internum Regni ſpiritualis bonum charitatis erga proximum ; ſed bonum amoris mutui eſt interius quam bonum charitatis erga proximum, eſt enim illud e rationali, hoc autem e naturali ; ſed tametſi bonum amoris mutui, quod eſt externum Eccleſiæ cœleſtis, eſt interius, & bonum charitatis erga proximum eſt exterius, uſque tamen Dominus conjungit illa bona per medium, ut mox dictum eſt, & ſic conjungit bina illa Regna. Ut diſtinguatur inter bonum externum Eccleſiæ cœleſtis, ac inter bonum internum Eccleſiæ ſpiritualis, licet in ſequentibus illud bonum vocare bonum amoris mutui, & hoc bonum charitatis erga proximum ; quæ differentia in præcedentibus non obſervata eſt. Cum hæc prius ſciuntur, dici poteſt, quid per uſque ad deſiderium collium ſæculi, quod eſt inter benedictiones Iſraelis de Eccleſia hac ſpirituali, ſignificatur, quod nempe ſit, ut Regnum ſpirituale veniat ſupra bonum charitatis uſque ad bonum amoris mutui, quod eſt Regni Cœleſtis, & ſic bina illa Regna intime conjungantur ; hæc ſunt quæ per illa verba ſignificantur. In Verbo Prophetico plurimis in locis nominantur montes & colles, & per illos in ſenſu interno ſignificantur bona amoris, per Montes bonum amoris in Dominum, quod eſt internum Regni cœleſtis, & per colles bonum amoris mutui, quod eſt externum ejuſdem Regni ; at ubi agitur de Regno ſpirituali, ibi per montes ſignificatur bonum charitatis erga proximum, quod eſt internum illius Regni, & per colles verum fidei, quod eſt externum ejus,

ejus. Sciendum quod omnis Eccleſia Domini ſit Interna & Externa, ita quoque utrumque Regnum Ipſius. Quod illa ſignificentur per colles, conſtare poteſt ab his locis; apud Eſaiam "In poſteritate dierum erit *Mons Jehovæ* in *Caput montium*, & elatus *præ Collibus*" II: 2. Mich: IV: 1. Mons Jehovæ, qui eſt Zion, pro Regno Cœleſti Domini, ita pro Bono illius Regni, quod eſt amoris in Dominum, ita in ſupremo ſenſu eſt Ipſe Dominus, nam omnis Amor & omne Bonum in Regno cœleſti eſt Domini: ſimile per montem Zionis alibi in Verbo ſignificatur, & per collem ejus bonum amoris mutui; ut apud Eſaiam "Deſcendet Jehovah Zebaoth ad militandum *ſuper monte Zionis*, & *ſuper Colle ejus*" XXXI: 4, ibi Collis pro bono amoris mutui; & quia per collem ſignificatur bonum amoris mutui, & per montem bonum amoris cœleſtis, quod eſt amoris in Dominum, dicitur quod Jehovah deſcendat ad militandum ſuper monte illo; Jehovah non ſuper monte Zionis & colle ejus militat, ſed ubi eſt bonum amoris, pro hoc, hoc eſt, pro illis qui in eo ſunt, militat Dominus, Qui ibi eſt Jehovah; ſi pro Zione & pro Hieroſolyma militaverit, eſt quia repræſentabant Eccleſiam Cœleſtem; ideo quoque mons Zionis ſanctus vocabatur, & quoque Hieroſolyma dicta ſancta, cum tamen in ſe ſpurca eſſet, ut patet apud Prophetas ubi de abominationibus ejus agitur. Apud Davidem "Ferent *montes* pacem, & *colles* in juſtitia" Pſalm: LXII: 3. Apud Eundem "*Laudate Jehovam Montes*, & *omnes colles*" Pſalm: CXLVIII: 9. Apud Eundem "*Montes* ſaltarunt ſicut arietes, *Colles* ſicut filii gregis" Pſalm: CXIV: 4. 6. Apud Eundem "*Mons Dei*, *mons Baſchanis*; *mons Collium mons Baſchanis*, quare ſubſilitis *Montes*, *colles montium*, deſiderat Deus inhabitare *illum*, etiam Jehovah habitabit in perpetuum" Pſalm: LXVIII: 16. 17; montes in illis locis pro amore cœleſti, & colles pro amore ſpirituali; quod non montes ſint, nec colles qui intelliguntur, nec illi qui ſuper montibus & collibus erant, manifeſte patet. Apud Eſaiam "Erit *ſuper omni Monte alto*, & *ſuper omni Colle elato*, rivi, ductus aquarum" XXX: 25, ductus aquarum pro cognitionibus boni & veri, quæ ſuper omni monte alto, & colle elato dicuntur eſſe, quia cognitiones illæ fluunt ex bonis amoris cœleſtis & ſpiritualis. Apud Habakuk "Jehovah ſtetit & menſus eſt terram, vidit & diſſipavit gentes, quia diſperſi ſunt *montes æternitatis*, & humiliarunt ſe *colles ſæculi*" III: 6; montes æternitatis pro bono amoris quod fuit Eccleſiæ Antiquiſſimæ, quæ Cœleſtis, colles ſæculi pro bono amoris mutui, quod fuit illius Eccleſiæ, illud Internum ejus, hoc Externum; cum illa Eccleſia in Verbo intelligitur, quia Antiquiſſima, adjicitur aliquoties æternitas, ut hic, montes æternitatis ac alibi dies æternitatis, n: 6239, & quoque adjicitur ſæculum, ut hic colles ſæculi, ut quoque in Prophetico Iſraelis "ad deſiderium collium ſæculi;" inde conſtare poteſt, quod per colles ſæculi ſignificentur bona amoris mutui, quæ Cœleſti Eccleſiæ, ſeu Cœleſti Regno Domini. Similiter apud Moſen, in prophetico ejus de Joſepho "De Primitiis *Montium Orientis*, & de pretioſis *Collium æternitatis*, veniant Capiti Joſephi" Deut: XXXIII: 15. 16. Apud Eſaiam "*Montes* & *Colles* perſonabunt cantu, & omnes arbores agri complaudent vola" LV: 12. Apud Amos "In die illo ſtillabunt *Montes* muſtum, & *Colles* fluent lacte, & omnes

rivi

rivi Jehudæ fluent aquis" IV: 18. Cap: IX: 13. Apud Ezechielem "Errant oves meæ *in omnibus montibus*, & ſuper *omni colle alto*, & ſuper omnes facies terræ diſperſæ ſunt; dabo eos, *circuitus collis mei* benedictionem, & demittam pluviam in tempore ſuo" XXXIV: 6. 26. Apud Jeremiam "*Super omnes colles in deſerto* venerunt vaſtatores, quia gladius Jehovæ devorans" XII: 12; in his locis ſignificantur bona amoris cœleſtis per montes, & ſimiliter per Colles ſed in inferiori gradu. Quia montes & Colles talia ſignificabant, etiam in Antiqua Eccleſia Cultus Divinus fuit ſuper montibus, & ſuper collibus; & poſtea gens Hebræa ſuper montibus & collibus altaria ponebat, & ibi ſacrificabat & ſuffiebat; & ubi non Colles erant, exſtruebant Excelſa; qui Cultus quia factus idololatricus, per id quod ipſos montes & colles haberent ſanctos, & prorſus nihil cogitarent de ſanctis quæ ſignificabant; idcirco prohibitus eſt ille cultus populo Iſraelitico & Judaico, quia populus ille ad cultum idololatricum præ aliis proniſſimus fuit; ut tamen repræſentativum hoc, quod fuerat antiquis temporibus, retineretur, mons Zionis electus eſt, & per illum in ſupremo ſenſu repræſentatum eſt Divinum Bonum Divini Amoris Domini, ac in ſenſu reſpective Divinum Cœleſte ac Divinum ſpirituale in Regno Ipſius. Quia talia ſignificabantur, juſſus eſt Abraham ſacrificare filium ſuum ſuper uno montium in terra Moriah, tum quoque Dominus ſuper monte viſus eſt Moſi, & ſuper e monte promulgata eſt Lex, viſus enim eſt Moſi ſuper Monte Chorebo, & Lex promulgata ſuper Monte Sinai, ; & quoque Templum Hieroſolymæ ædificatum eſt ſuper monte. Quod ex vetuſto ritu cultum ſanctum haberent ſuper montibus & collibus, & poſtmodum gentes, & quoque Iſraelitæ & Judæi idololatræ ſuper illis ſacrificarent & ſuffirent, patet apud Jeremiam "Adulteria tua, & hinnitus tui, ſcelus ſcortationis tuæ, *ſuper collibus in agro*, vidi abominationes tuas" XIII: 27. ibi de Hieroſolyma. Apud Ezechielem "Cum fuerint confoſſi eorum in medio idolorum eorum, circa altaria eorum, *ſuper omni Colle alto*, *in omnibus Capitibus montium*, & ſub omni arbore viridi, ſubque omni quercu implexa" VI: 13. Apud Jeremiam "*Super omni Colle alta*, & ſub omni arbore viridi, tu prævaricans meretrix" II: 20. Cap: III: 6; & præterea I Reg: XIV: 23. Cap: XVI: 4. II Reg: XXIV: 10. Quia cultus idololatricus ſuper montibus & collibus fiebat, per illos in oppoſito ſenſu ſignificantur mala quæ ſunt amoris ſui; ut apud Jeremiam "*Montes* & ecce commoventur, & *omnes Colles* evertuntur; vidi cum ecce non homo, & omnis avis cœli avolarunt" IV: 24. 25. Apud Eſaiam "Omnis vallis extolletur, & *omnis Mons & Collis* humiliabitur" XL: 4. Apud Eundem "Ecce poſui te in tribulam tribulæ recentis, præditæ aculeis, *tritures montes*, & *Colles* ſicut glumam ponas" XLI: 15. Apud Eundem "Vaſtabo *montes* & *colles*, & omnem herbam eorum arefaciam" XLII: 15. Apud Micham "Audite quæſo quod Jehovah loquens, ſurge, contende *cum montibus*, & *audiant Colles vocem tuam*" VI: 1. Apud Jeremiam "Oves perditæ fuerunt populus meus, paſtores ejus ſeduxerunt eos, *Montes refractarii, de monte ſuper collem iverunt*, obliti ſunt cubilis ſui" L: 6. ac præterea alibi, ut Jerem: XVI: 16. Nahum, I: 5. 6. Quod montes & colles ſignificarent

carent

carent bona amoris cœleſtis & ſpiritualis, erat quia eminebant ſupra terram, & per eminentia & alta ſignificabantur illa quæ erant cœli, & in ſupremo ſenſu quæ erant Domini; terra enim Canaanis ſignificabat Regnum cœleſte Domini, n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4240. 4447, inde omnia quæ ibi ſignificativa erant, montes & colles talium quæ alta ſunt; Antiquiſſimi enim, qui fuerunt ab Eccleſia Cœleſti, cum aſcendebant montem, obveniebat illis altitudo, & ex altitudine ſanctum, ex eo quod Jehovah ſeu Dominus dicebatur in Altiſſimis habitare, & quia Altitudo in ſenſu ſpirituali erat bonum amoris, n: 650.

6436. Erunt capiti Joſephi, quod ſignificet quod illa quoad interiora, conſtat ex ſignificatione Capitis, quod ſint interiora, quia ibi in principiis ſuis ſunt omnia quæ apud hominem; quod interiora ſint quæ per caput ſignificantur, etiam ex correſpondentia eſt, inde collum ſignificat intermedium, corpus exteriora, & pedes cum plantis extima: correſpondentia hæc eſt ex eo, quod Cœlum referat Maximum Hominem, Cœlum intimum, ubi Regnum cœleſte Domini, refert ibi Caput, Cœlum medium ſeu ſecundum, ubi Regnum ſpirituale, Corpus, & Cœlum ultimum ſeu primum, Pedes, videatur n: 4938. 4939. 5328. 6292.

6437. Et vertici Naziræi fratrum ejus, quod ſignificet quoad exteriora, conſtat ex ſignificatione verticis Nazirei, quod ſint exteriora, de qua ſequitur; & ex repræſentatione filiorum Iſraelis, quod ſint vera ſpiritualia in Naturali, de qua n: 5414. 5879. 5951, quæ etiam ſunt exteriora reſpective, nam homo Eccleſiæ ſpiritualis eſt in bono veri, & hoc bonum eſt interius, quia in interiori naturali. Quod Naziræus ſignificet exteriora, eſt quia Naziræi repræſentabant Dominum quoad Divinum Naturale, quod eſt Divinum Humanum Externum; quod Naziræi id repræſentaverint, conſtat ex eo quod Naziræatus ſit Crinis, & quod ſanctitas ejus in Crine conſiſteret; quod in eo conſiſteret, erat dictæ repræſentationis cauſa, nam Crinis correſpondet naturali, ac inde ſignificat naturale, videatur n: 3301. 5247. 5569 ad 5573: hoc quoque patet ab illis qui votum Nazariatus fecerunt, quibus tunc vetitum fuit radere crines ſuos, Num: VI: 5, & poſtea, cum abſolverunt dies Naziræatus, raderent caput ad oſtium tentorii, & crines mitterent in ignem ſub ſacrificio euchariſtico, Num: VI: 13. 18. Hoc quoque adhuc patet a Simſone, qui Naziræus fuit, quod robur ejus conſiſteret in crinibus, Jud: XIII: 3. 5. Cap: XVI: 1 ad f. videatur n: 3301: inde apud Jeremiam "*Abſcinde crines tui Naziræatus*, & abjice, & tolle ſuper collibus lamentum" VII: 29. Ex his conſtat, quod per verticem Naziræi ſignificentur exteriora, vertex Nazirei enim eſt, ubi crinis illius. Hoc arcanum eſt, quod per Naziræos in Verbo ſignificatur.

6438. Ex his, quæ Iſrael de Joſepho prædixit, etiam conſtare poteſt, quod in ſingulis internus ſenſus ſit, & quod abſque illo ſenſu vix aliquid intelligitur: qui ſenſum literæ modo ſpectat, credat quod hæc quæ de Joſepho dicta ſunt, poſteris ejus ex Menaſche & Ephraimo contingerent, Verſ: 1: ſed ex Hiſtoricis de illis in Libris Moſis, Joſchuæ, Judicum, Samuelis &

& Regnum, non aliquid tale invenitur; non enim illis benedictio fuit præ reliquis; & quoque illi, ſicut reliqui, in captivitatem abducti ſunt, ac diſperſi inter gentes; ex quibus patet, quod non id ſignificetur quod in ſenſu literæ exſtat, ſed quod aliud quod in ſenſu interno. Tum quoque abſque ſenſu interno neutiquam ſciri poteſt, quid omnia illa de Joſepho involvunt, ſicut, quod filius fæcundæ Joſeph, fæcundæ ſupra fontem, filiæ quæ incedit ſupra murum, quod exacerbent eum, jaculentur, odio habeant ſagittarii, quod ſedebit in valido arcus ſui, & roborabuntur brachia manuum ejus a manibus potentis Jacobi, exinde Paſtor Lapis Iſraelis; quod benedictiones patris ejus prævalebunt ſuper benedictionibus genitorum ſuorum, uſque ad deſiderium collium ſæculi, & quod illa erunt Capiti Joſephi, & vertici Naziræi fratrum ejus;" hæc omnia & ſingula talia ſunt, ut nuſquam aliquis ſcire queat quid ſunt, niſi ex ſenſu interno.

6439. Verſ: 27. *Benjamin lupus, rapiet in mane, comedet ſpolium, & ad veſperam dividet prædam.* Benjamin ſignificat verum boni Eccleſiæ ſpiritualis, quod Joſephus: lupus, ſignificat aviditatem eripiendi & liberandi bonos: rapiet in mane, comedet ſpolium, ſignificat cum Dominus præſens quod tunc fiat: & ad veſperam dividet prædam, ſignificat poſſeſſionem eorum in Regno Domini, cum adhuc ſunt in obſcuro.

6440. Benjamin, quod ſignificet verum boni Eccleſiæ ſpiritualis, quæ Joſephus, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit ſpirituale cœleſtis, de qua n: 4592, ſpirituale cœleſtis eſt verum boni, hic verum illius boni, quod eſt Eccleſiæ ſpiritualis, quæ per Joſephum in hoc Iſraelis Prophetico repræſentatur; per Joſephum enim quia repræſentatur Eccleſia ſpiritualis, n: 6417, per illum etiam repræſentatur bonum quod eſt illius Eccleſiæ, nam Eccleſia eſt Eccleſia ex bono; hujus boni verum eſt Benjamin.

6441. Lupus, quod ſignificet aviditatem eripiendi & liberandi bonos, conſtat ex ſignificatione lupi, quod ſit is qui rapit & diſpergit; & quia beſtiæ in Verbo ſignificant cupiditates, lupus ſignificat aviditatem rapiendi, ut quoque conſtat a locis in Verbo, ubi lupus nominatur, ſicut apud Matthæum "Cavete vobis a pſeudoprophetis, qui veniunt ad vos in indumentis ovium, intrinſecus autem ſunt *lupi rapaces*" VII: 15. Apud Johannem "Mercenarius qui non eſt paſtor, cujus oves non ſunt propriæ *videt lupum venientem*, & deſerit oves, fugitque, & *lupus rapit eos*, & *diſpergit oves*" X: 12. Similiter alibi, ut Luc: X: 3. Jerem: V: 6. Ezech: XXII: 27. Zephan: III; inde patet, quod per lupum ſignificentur illi qui rapiunt, hic autem qui eripit ab inferno illos qui rapti ſunt. Similiter ſe habet cum ſignificatione lupi, ut cum ſignificatione leonis, qui quoque eſt animal rapax, de quo etiam dicitur quod rapiat rapinam, colligat ſpolium, & prædetur prædam, ſicut hic de lupo, & tamen Leo in bono ſenſu ſignificat Verum in potentia a bono, videatur n: 6367; ſimiliter etiam de aliis beſtiis rapacibus, ſicut de pardis, de aquilis.

6442. Rapiet in mane, comedet ſpolium, quod ſignificet cum Dominus

præſens

præſens quod tunc fiat, conſtat ex ſignificatione mane, quod in ſupremo ſenſu ſit Dominus, de qua n: 2405. 2780, inde rapiet in mane eſt, quod cum Dominus præſens, tunc ereptio & liberatio bonorum; & ex ſignificatione comedere ſpolium, quod ſit appropriare ſibi illos quos eripuit & liberavit, quod comedere ſit appropriare & ſibi conjungere, videatur n: 3168. 3513 f. 3596. 5643, quod ſpolium ſint illi, qui erepti & liberati ſunt, patet. Quod de Domino in Verbo, ex eo quod eripiat & liberet bonos, etiam prædicetur rapere, rapina, ſpolium, præda, conſtat ab illis, quæ de Jehuda ſupra Verſ: 9 dicta ſunt "Catulus leonis Jehudah, *a præda*, fili mi, aſcendiſti" per quod ſignificatur, quod a Domino per Cœleſte liberatio ab inferno, videatur n: 6368: tum ab aliis locis in Verbo, ut apud Eſaiam "Rugitus Jehovæ ſicut leonis, rugit ſicut leones juvenes, & fremit, & *apprehendit prædam, ut non ſit eripiens*" v: 29. Apud Eundem "Quemadmodum rugit leo, & juvenis leo *ſuper rapina ſua*, ſic deſcendet Jehovah ad militandum ſuper monte Zionis" XXXI: 4. Apud Jeremiam "Te *eripiam* in die illo, *eripiendo eripiam* te, ſed ſit tibi anima tua *in ſpolium*, ideo quod confiſus es in Me" XXXIX: 18. Apud Zephaniam "Exſpectate Me, dictum Jehovæ, *uſque ad diem ſurgere Me ad prædam*" III: 8. Apud Eſaiam, Dividam Ipſi inter multos, *ut cum fortibus dividat ſpolium*" LIII: 12, ibi de Domino in toto Capite. Quod comedere rapinam ſeu ſpolium, ſit ſibi appropriare bona, quæ a malis rapta ſunt, conſtat ex prophetico Bileami, apud Moſen "En populus ſicut vetus leo ſurget, & ſicut leo juvenis efferet ſe, non requieſcet *donec comederit rapinam*" Num: XXIII: 23. 24; ex his patet, quod rapina, ſpolium, præda, ſit ereptio & liberatio bonorum a Domino. Hoc prædicatur de Vero, quod repræſentatur per Benjaminem, quia Vero tribuitur potentia, n: 3091. 4931, ſed quæ eſt ei a bono, n: 6344. 6413.

6443. Et ad veſperam dividet prædam, quod ſignificet poſſeſſionem eorum in Regno Domini dum adhuc ſunt in obſcuro, conſtat a ſignificatione veſperæ, quod ſit obſcurum, de qua n: 3053. 3833; & ex ſignificatione dividere prædam, quod ſit poſſeſſionem dare in regno cœleſti; per prædam enim ſignificantur illi qui erepti & liberati ſunt a Domino, inde per dividere prædam ſignificatur diſtributio, nempe inter illos qui in cœlo ſunt, quod idem eſt cum poſſeſſione eorum in Regno Domini. Quod dicatur hoc fieri in veſpera, eſt quia illi qui elevantur in cœlum, primum in obſcuro ſunt, nam ad clarum non venire poſſunt, priuſquam in cœlo fuerunt, & a Domino per angelos, in quorum ſocietatem mittuntur, inſtructi ſunt de veris; ſpatio temporis enim opus eſt, ut obſcurum a falſis inductum diſſipetur.

6444. Hæc ſunt quæ ſignificantur per Benjaminem; ſed quis dicere poteſt abſque ſenſu interno, quid involvunt ea quæ de illo dicuntur, ſicut quod ſit lupus, quod rapiet in mane, quod comedet ſpolium, & quod ad veſperam dividet prædam; hæc prorſus abſcondita forent, niſi ſenſus internus revelaret: talia ſunt permulta apud Prophetas, quæ ſi ſpectantur ex litera, pauca intelliguntur, ſed ſi ex ſenſu interno omnia. Ex his nunc manifeſte

conſtare

conſtare poteſt, quod per filios Jacobi, & per Tribus ab illis nominatas, ſignificentur talia quæ ſunt Eccleſiæ & Regni Domini.

6445. Verſ: 28. *Omnes hæ tribus Iſraelis duodecim; & hoc quod loquutus eſt illis pater illarum, & benedixit illis, cuique quod ſecundum benedictionem ejus, benedixit illis.* Omnes hæ Tribus Iſraelis duodecim, ſignificat omnia vera & bona in complexu: & hoc quod loquutus eſt illis pater illorum, ſignificat commnicationem per influxum a bono ſpirituali: & benedixit illis, cuique quod ſecundum benedictionem ejus benedixit illis, ſignificat prædictiones de vita ſpirituali, quid eveniet cuique cum in tali ſtatu.

6446. Omnes hæ Tribus Iſraelis duodecim, quod ſignificet omnia vera & bona in complexu, conſtat ex ſignificatione Tribuum Iſraelis duodecim, quod ſint omnia vera & bona in complexu, de qua n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335. 6397: quod hæc per Tribus ſignificata ſint, patet non modo ab illis quæ de Tribubus in locis citatis dicta ſunt, ſed etiam ab iis quæ de illis in hoc Capite.

6447. Et hoc quod loquutus illis pater illorum, quod ſignificet communicationem per influxum a bono ſpirituali, conſtat a ſignificatione loqui, quod ſit influere, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797, hic communicatio per influxum; & a repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater illorum, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 4598. 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833.

6448. Et benedixit illis, cuique quod ſecundum benedictionem ejus benedixit illis, quod ſignificet prædictiones de vita ſpirituali quid eveniret cuique cum in tali ſtatu, conſtat ex ſignificatione benedicere, quod ſit prædictio, de qua n: 6230. 6254; & ex ſignificatione cuique quod ſecundum benedictonem ejus benedixit illis, quod ſit quid eveniret cuique; ſit de vita ſpirituali quæ cuivis in tali ſtatu, patet ab omnibus illis quæ de filiis Iſraelis ſeu tribubus ab illis nominatis in hoc Capite dicta ſunt; deſcribitur enim per illos omnes ſtatus Eccleſiæ quoad bona & vera, ita quoad vitam ſpiritualem cujuſvis intra Eccleſiam.

6449. Verſ: 29. 30. 31. 32. 33. *Et præcepit illis, & dixit ad illos, ego colligor ad populum meum, ſepelite me ad patres meos, ad ſpeluncam quæ in agro Ephronis Chittæi. In ſpelunca, quæ in agro Machpelah, qui ſuper facies Mamre in terra Canaan, quam emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo ad poſſeſſionem ſepulchri. Ibi ſepeliverunt Abrahamum & Saram uxorem ejus, ibi ſepeliverunt Jiſchakum & Rebeccam uxorem ejus, & ibi ſepelivi Leam. Emtio agri & ſpeluncæ, quæ in illo, ex filiis Chethi. Et abſolvit Jacob ad præcipiendum filiis ſuis, & collegit pedes ſuos ad lectum, & exſpiravit, & collectus ad populos ſuos.* Et præcepit illis, & dixit ad illos, ſignificat inſinuationem: ego colligor ad populum meum, ſignificat quod erit in bonis & veris naturalis quæ ab illo: ſepelite me ad patres meos, ſignificat quod ibi quoque interiora & intimum: ad ſpeluncam, ſignificat ubi obſcurum: quæ in agro Ephronis Chittæi, ſignificat quod tamen clarum fieri poteſt: in ſpelunca quæ in agro Machpelah, ſignificat in obſcuro illo: quæ ſuper facies Mamre, ſignificat quantum ex quale ejus: in terra Canaan, ſignificat ubi Eccleſia: quam emit Abra-

Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo, ſignificat redemtionem: ad poſſeſſionem ſepulchri, ſignificat regenerationem: ibi ſepeliverunt Abrahamum & Saram uxorem ejus, ibi ſepeliverunt Jiſchakum & Rebeccam uxorem ejus, & ibi ſepelivi Leam, ſignificat quod omnia interiora ordine in bono & vero in naturali: emtio agri & ſpeluncæ quæ in illo ex filiis Chethi, ſignificat redemtionem illorum qui recipiunt verum, & per verum bonum: & abſolvit Jacob ad præcipiendum filiis ſuis, ſignificat inſinuationis effectum: & collegit pedes ſuos ad lectum, ſignificat quoad inferiora ſua in quibus interiora, ad bonum & verum naturalis inferioris: & exſpiravit, ſignificat novam vitam ibi: & collectus ad populos ſuos, ſignificat quod eſſet in bonis & veris naturalis quæ a ſe.

6450. Et præcepit illis, & dixit ad illos, quod ſignificet inſinuationem, conſtat ex illis quæ ſequuntur, ubi Iſrael de ſepeliendo ſe in ſpelunca agri Machpelah, ubi Abraham & Jiſchak ſepulti, ad filios ſuos loquitur, per quæ ſignificatur vita in veris & bonis naturalis ubi interiora & intimum; & quia de his in nunc ſequentibus agitur, ideo per præcipere filiis & dicere ad illos ſignificatur inſinuatio in illa; quod per præcipere ſignificetur influxus, videatur n: 5486. 5732, ita inſinuatio.

6451. Ego colligor ad populum meum, quod ſignificet quod erit in bonis & veris naturalis quæ ab illo, conſtat ex repræſentatione filiorum Iſraelis ac Tribuum ab illis nominatarum, quæ hic ſunt populus ejus, quod ſint bona & vera in naturali, de qua n: 3858. 3926. 3939. 5414. 5879. 5951. 6335. 6337, quæ quod ſint ab illo, patet; & ex ſignificatione *colligi* ad illum populum, quod ſit eſſe in illis. Quia hic & in ſequentibus agitur de Collectione ſeu exiſtentia boni ſpiritualis, quod Iſrael, in bonis & veris naturalis, quæ ſunt filii ejus ſeu Tribus ab illis nominatæ, dicendum quomodo hoc intelligendum; eſt intimum, ſunt interiora ſub intimo, & ſunt exteriora in homine; omnia illa inter ſe exactiſſime diſtincta ſunt, ſuccedunt ordine, ita ab intimo uſque ad extimum; ſecundum ordinem, in quo ſuccedunt, etiam influunt; inde eſt, quod vita influat per intimum in interiora, & per interiora in exteriora, ita ſecundum ordinem in quo ſuccedunt, & quod non quieſcat quam in ultimo ordinis, ubi ſiſtitur; & quia interiora influunt ſecundum ordinem uſque ad ultimum, & ibi ſiſtantur, patet quod interiora in ultimo ſimul ſint, ſed in hoc ordine, intimum, quod influxit, ibi centrum tenet, interiora quæ ſub intimo, circuunt centrum, & exteriora faciunt peripherias, & hoc non modo in communi, ſed etiam in ſingularibus; prior ordo vocatur ordo ſucceſſivus, hic autem ſimultaneus, & oritur hic ab illo, nam omne ſimultaneum oritur a ſucceſſivo, & cum ortus eſt, exiſtit talis. Quia interiora omnia in ultimo etiam ſimul ſunt, idcirco eſt apparentia, ſicut vita ſit in ultimo, hoc eſt, in corpore, cum tamen eſt in interioribus, & nec ibi, ſed in ſupremo, hoc eſt, in Domino, a Quo omne vitæ. Exinde quoque eſt, quod vita in exterioribus ſit obſcura reſpective ad vitam in interioribus, nam in exterioribus, eſt vita communis, exiſtens ex influxu plurium, imo innumerabilium ab interioribus;

oribus; quæ ſimul apparent & communiter. Ex his nunc aliquatenus patet, quomodo intelligendum, quod bonum ſpirituale, quod eſt Iſrael, erit in bonis & veris naturalis, quæ ſunt filii ejus ſeu tribus; bonum enim ſpirituale, quod Iſrael, eſt in interiori naturalis, ac bona & vera, quæ filii ejus, ſunt in exteriori, ejus; quod in his erit bonum ſpirituale, ſignificatur per ego colligor ad populum meum.

6452. Sepelite me ad patres meos, quod ſignificet quod ibi quoque interiora & intimum, conſtat a repræſentatione Abrahami & Jiſchaki, qui hic ſunt patres ejus, quod ſint interiora ac intimum, Abraham intimum, & Jiſchak interius quod ſub intimo, de qua n: 3245. 6098. 6185. 6276. 6434. Quod etiam intimum & interiora ſimul in exterioribus ſint, ita in bonis & veris in naturali, quæ ſunt filii & tribus Iſraelis, videatur mox ſupra n: 6451.

6453. Ad ſpeluncam, quod ſignificet ubi obſcurum, conſtat a ſignificatione ſpeluncæ, quod ſit obſcurum, de qua n: 2935; quod etiam in exteriore naturali, ubi vera & bona, quæ repræſentantur per filios & tribus Iſraelis, ſit obſcurum, quia ibi commune, videatur mox ſupra n: 6451 ad fin:

6454. Quæ in agro Ephronis Chittæi, quod ſignificet quod tamen clarum fieri poteſt, conſtat ex ſignificatione agri, quod ſit Eccleſia, de qua n: 2971. 3766; & a repræſentatione Ephronis Chittæi, quod ſint apud quos verum & bonum recipi poteſt, de qua n: 2935. 2940. 2969, ita apud quos obſcurum fidei poteſt clarum fieri. Cum hoc ita ſe habet; quicquid in naturali eſt, & magis quod in exteriori Naturali, obſcurum eſt reſpective ad illa quæ ſunt in interiori naturali, & magis reſpective ad illa quæ in rationali, n: 6451. 6453; ſed obſcurum hoc fit clarum duplici modo, *primo*, ſi exteriora ad obſequium interiorum, ac ita ad correſpondentiam, rediguntur; altero, ſi homo elevari poteſt ab exterioribus ad interiora, ac ſic ab interiori videre exteriora; hoc datur apud illos qui in Interno Eccleſiæ ſunt, illud autem apud illos qui in Externo ejus ſunt: ' ſed unum aut alterum non obtinetur niſi per regenerationem a Domino. Ex his patet, quid intelligitur per quod obſcurum fieri clarum poſſit.

6455. In ſpelunca quæ in agro Machpelah, quod ſignificet in obſcuro illo, conſtat ex ſignficatione ſpeluncæ, tum quoque Machpelæ, quod ſint obſcurum; quod ſpelunca ſit obſcurum, videatur n: 2935. 6453, quod Machpelah, n: 2935, ſed Machpelah ſignificat quale obſcuri.

6456. Quæ ſuper facies Mamre, quod ſignificet quantum & quale ejus, conſtat a ſignificatione Mamre, quod ſit quantum & quale ejus cui adjungitur, de qua n: 2970. 4613.

6457. In terra Canaan, quod ſignificet ubi Eccleſia, conſtat ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Eccleſia, de qua n: 3705. 3686. 4447. 5136.

6458. Quam emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo, quod ſignificet redemptionem, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit appropriare, de qua n: 5374. 5397. 5410. 5426, ita quoque eſt redimere, quod enim redimitur,

dimitur, hoc appropriatur; ex repræſentatione Abrahami, quod in ſupremo ſenſu ſit Dominus, de qua n: 1965. 1989. 2011. 3245. 3251. 3305. 3703. 4615. 6098. 6185. 6276; ex ſignificatione agri, quod ſit Eccleſiæ, de qua n: 2971. 3766; & a repræſentatione Ephronis Chittæi, quod ſint illi apud quos bonum & verum recipi poſſunt, de qua n: 2933. 2940. 2969; inde patet, quis ſenſus horum verborum eſt, quod nempe ſit redemptio a Domino illorum in Eccleſia apud quos bonum & verum recipi poteſt.

6459. Ad poſſeſſionem ſepulchri, quod ſignificet regenerationem, conſtat ex ſignificatione ſepulchri, quod ſit regeneratio, de qua n: 2916. 2917. 5551.

6460. Ibi ſepeliverunt Abrahamum & Saram uxorem ejus, ibi ſepeliverunt Jiſchakum & Rebeccam uxorem ejus, & ibi ſepelivi Leam, quod ſignificet quod omnia interiora ordine in bono & vero in naturali, conſtat ex illis quæ ſupra n: 6451. 6453, explicata ſunt.

6461. Emtio agri ſpeluncæ quæ in illo ex filiis Chethi, quod ſignificet redemptionem illorum qui recipiunt verum, & per verum bonum, conſtat ex ſignificatione emtionis, quod ſit redemtio, de qua ſupra n: 6458; ex ſignificatione agri, quod ſit Eccleſia, de qua n: 2971. 3766, ita homo Eccleſiæ, nam is eſt Eccleſia; ex ſignificatione ſpeluncæ, quod ſit obſcurum, de qua n: 2935. 6453; & ex repræſentatione filiorum Chethi, quod ſint Eccleſia ſpiritualis quæ ab antiqua, de qua n: 2913. 2986, & quia filii Chethi ſunt Eccleſia ſpiritualis ab antiqua, ſunt illi qui recipiunt verum & per verum bonum, nam inde Eccleſia ſpiritualis. Ex his patet, quod per Emtionem agri & ſpeluncæ quæ in illo ex filiis Chethi, ſignificetur redemtio illorum qui in Eccleſia & adhuc in obſcuro, recipiunt verum & per verum bonum.

6462. Et abſolvit Jacob ad præcipiendum filiis ſuis, quod ſignificet inſinuationis effectum, conſtat ex ſignificatione præcipere filiis & dicere ad illos, quod ſit inſinuatio, de qua ſupra n: 6450, ita abſolvere ad præcipiendum illis, eſt inſinuationis effectus.

6463. Et collegit pedes ſuos ad lectum, quod ſignificet quoad inferiora ſua in quibus interiora, ad bonum & verum naturalis inferioris, conſtat ex ſignificatione colligere pedes, quod ſit ſe recipere ad inferiora, quod colligere ſit ſe recipere, cum pedes ſunt inferiora, patet, quod pedes ſint illa quæ ſunt naturalis, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, ita quæ ſunt inferiora, n: 6436; quod ſint inferiora in quibus interiora, patet ab illis quæ ſupra n: 6451 dicta ſunt; & a ſignificatione lecti, quod ſit naturale, de qua n: 6188. 6226, ita bonum & verum naturalis, nam illa faciunt naturale apud hominem; quod ſint bonum & verum naturalis inferioris, eſt ex eo, quod hoc naturale ſit ad quod interiora ſe recipiunt, ſecundum illa quæ n: 6451. 6452, explicata ſunt; quod naturale ſit inferius eſt ſuperius, ſeu interius & exterius, videatur n: 3293. 3294. 5118. 5126. 5497. 5649. Quia per Iſraelem repræſentatur bonum ſpirituale *e naturali*

turali, & per Jacobum verum ſpirituale *in naturali*, & per filios illius bona & vera *in naturali* diſtincta in genera, idcirco memoratur *Lectus*, quia per illum *naturale* ſignificatur, n: 6188. 6226, prout hic "cum abſolvit loqui ad filios ſuos, *quod collegerit pedes ſuos ad lectum*;" tum quoque cum Joſeph venit ad illum, dicitur quod "confirmaverit ſe Iſrael, *& ſederit ſuper lecto*" n: 6262; ut & poſtquam loquutus eſt cum Joſepho de ſepeliendo ſe in ſepulchro patrum ſuorum, dicitur, quod "*incurvaverint ſe Iſrael ſuper caput lecti*" n: 6488: inde etiam, quod memorabile, cum cogitatur de Jacobo, apparet in mundo ſpirituum *Lectus* in quo vir cubat; hoc apparet ad diſtantiam ſupra caput verſus anteriora dextrorſum; apparentia illa eſt inde, quia idea cogitationis de Jacobo vertitur in Cœlo in ideam cogitationis de Naturali, nam in cœlo non percipitur quid Jacob, ſed id quod per illum repræſentatur, nempe Naturale, quod etiam per lectum ſignificatur.

6464. Et exſpiravit, quod ſignificet vitam novam ibi, nempe in bonis & veris naturalis inferioris, quæ repræſentantur per filios ejus & tribus, conſtat ex ſigificatione exſpirare ſeu mori, quod ſit vita nova, de qua, n: 3498. 5305. 4618. 4621. 6036.

6465. Et collectus ad populos ſuos, quod ſignificet quod eſſet in bonis & veris naturalis quæ a ſe, conſtat ab illis ſupra n: 6451, ubi ſimilia verba; videantur quæ ibi allata ſunt de exiſtentia & vita boni ſpiritualis, quod Iſrael, in bonis & veris naturalis inferioris, quæ ſunt filii ejus & duodecim tribus. De exiſtentia interiorum in exterioribus porro ſciendum, quod omnia non ſolum apud hominem, ſed etiam in univerſa natura, exiſtant per formationes ſucceſſivas, ita poſteriora per formationes a prioribus; inde eſt, quod unaquævis formatio exiſtat ſeparata ab altera, ſed uſque quod poſterior dependeat a priori, adeo ut non ſubſiſtere queat abſque priori, nam poſterior in ſuo nexu & in ſua forma tenetur a priori; exinde etiam patet, quod in poſteriori ſint omnia priora in ſuo ordine; ſimiliter ſe habet cum modis & viribus, quæ ab illis ut ſubſtantiis procedunt; ita ſe habet cum interioribus & exterioribus apud hominem, & quoque cum illis quæ ſunt vitæ apud illum. Qui non concipit interiora & exteriora in homine ſecundum tales formationes, neutiquam poteſt ideam habere de homine externo & interno, deque influxu unius in alterum; minus de exiſtentia & vita interioris hominis ſeu ſpiritus & de ejus quali, cum externum, quod corporeum, per mortem ſeparatur; qui concipit exteriora & interiora ſicut continue puriora, & ſic per continuum cohærentia, ita abſque diſtinctione per formationes poſteriorum a prioribus, is non poteſt aliter capere, quam cum moritur externum moriatur etiam internum, nam cogitat quod cohæreant, & propter cohærentiam & continuitatem, moriente uno moriatur alterum, quia unum trahit alterum ſecum. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur quod Internum & Externum inter ſe diſtincta ſint; & quod Interiora & Exteriora ordine ſuccedant; & quoque quod omnia Interiora etiam ſimul ſint in Exterioribus, ſeu quod idem, omnia priora in poſterioribus, de qua re in his Verſibus in ſenſu interno actum eſt.

Conti-

Continuatio De Influxu & de commercio Animæ, & Corporis.

6466. *AD finem Capitum præcedentium oſtenſum eſt, quod utraque vita apud hominem, nempe vita cogitationis & vita voluntatis ejus, influat e cœlo, & hoc per angelos & ſpiritus qui apud illum; ſed quod influat e cœlo, intelligendum eſt, quod per Cœlum a Domino, nam omne vitæ apud Angelos eſt a Domino, quod ipſi unanimiter confitentur, ſunt etiam in perceptione quod ita ſit; & quia omne vitæ apud Angelos eſt a Domino, eſt etiam omne vitæ apud hominem a Domino, nam regitur homo per angelos & ſpiritus in particulari; & per cœlum in communi a Domino.*

6467. *Exinde patet, quod nuſquam aliquis homo vitam habeat a ſe, ita nec a ſe cogitare & velle poſſit, nam vita hominis conſiſtit in cogitare & velle; unica enim eſt vita, nempe Domini, quæ influit in omnes, ſed varie recipitur, & quidem ſecundum quale quod homo induxit animæ ſuæ per vitam in mundo; inde apud malos bona & vera vertuntur in mala & falſa, at apud bonos recipiuntur bona ut bona & vera ut vera: hoc comparari poteſt luci quæ a ſole influit in objecta, illa in his modificatur & variegatur diverſimode ſecundum formam partium, & inde vertitur in colores vel triſtes vel lætos, ita ſecundum quale; ſimiliter homo, dum vivit in mundo, inducit ſubſtantiis puriſſimis, quæ ſunt interiorum ejus, qualitatem, ſecundum quam vita Domini recipitur. Sciendum, quod vita a Domino ſit vita amoris erga univerſum genus humanum.*

6468. *Spiritus recentes e mundo, antequam inſtructi ſunt per angelos, non aliter credunt, quam quod omne vitæ ſit in ipſo homine, & quod nihil influat, cauſa eſt quia nihil in particulari ſciunt de cœlo, ita nec de influxu inde; ſpiritus non boni nec volunt inſtrui in his, nam volunt vivere a ſe; & dixerunt quod nullam vitam haberem, quia audiverunt me dicentem, quod ex me non viverem, & quod id per continuam experientiam ſcirem, ſed ad hoc non voluerunt attendere; porro dicere datum eſt, quod quiſque vitam habeat ſecundum formam interiorum, quam ſibi acquiſiverat per velle & agere, cogitare & loqui. Dein cum bonis ſpiritibus loquutus ſum de Influxu vitæ a Domino,*

no, quod hæc influat in omnes; & quod hoc pateat a Cœlo, quod hoc referat hominem, ac ideo vocatur Maximus Homo, de quo & de correſpondentia omnium apud hominem cum illo, ad finem plurium Capitum actum eſt; & quod hoc nequaquam fieri poſſet, niſi vita a Domino influeret in Cœlum in communi, & in ſingulos ibi in particulari: & quoque quod pateat ex eo, quod univerſum Cœlum ſe referat ad Dominum, & quod Dominus ſit ibi centrum intuitionum omnium, & qui in cœlo ſunt, ſurſum ſpectant ad Illum, & qui in inferno deorſum ab Illo; apparet enim Dominus illis qui in cœlis ut Sol, ibi ſurſum eſt. Porro dictum, quod pateat omne vitæ eſſe a Domino, etiam ex eo, quod anima hominis, in utero tam mirabiliter formare poſſit corpus, & ejus multiplicia membra & organa in tali ſerie, ac interiora ejus ad imaginem cœli; hoc nuſquam fieri poſſet, niſi omnis vita a Domino, & niſi cœlum tale foret.

6469. *Percipere etiam mihi datum eſt per influxum dulcedinem Angelorum, quam percipiunt inde, quod non cogitent & velint a ſemet, ſed a Domino; inde illis tranquillitas, pax & felicitas. Cumque Angeli influxerunt ad meam perceptionem, tunc præſentia Domini manifeſte appercepta eſt, indicium quod in vita Domini ſint; hoc a multa experientia ſcire datum eſt. Semel etiam cum cogitarem de influxu vitæ a Domino, & aliqua dubia volverem, influebat e cœlo, quod non attendendum ſit ad millia objectionum & ratiocinationum ex fallaciis.*

6470. *Quod omnis vita a Domino, etiam ex eo ſcire datum eſt, quod non aliquis ſpiritus cogitet & loquatur ex ſe, ſed ab aliis, & quod hi alii ab aliis, & ſic porro; hoc ſæpius oſtenſum eſt illis, qui credebant quod vita ineſſet, & non influeret; & exinde concludere datum eſt, quod, quia nullus a ſe ſed ab aliis cogitat & loquitur, tandem omnes ab uno, ita a Domino; & niſi omnes ab Uno, quod nuſquam potuiſſet aliquis ordo vitarum exiſtere in cœlo, in quo tamen ille ordo eſt, ut diſtinctiſſimum ſit in ſocietates ſecundum quale boni: aliter prorſus foret, ſi quiſque ageret ex ſua vita.*

6471. *Quidam ſpiritus non ex malis, ſed ab illis qui cognitiones fidei præ aliis ſe habere putarunt, & qui plures alios inſtruxerunt, etiam in eo quod omne bonum & verum a Domino, & quod homo non cogitare nec velle bonum poſſit a ſe; is perductus eſt in eum ſtatum, ut ex ſe non cogitaret & vellet, nam in tales ſtatus in altera vita perduci poſſunt; in eo ſtatu cum eſſet, dicebat, quod ſic vivere non poſſunt, ſed quod vita ei gravis ſit; ei dictum eſt tunc, quod ſic non amaverit vivere in veritate quam docuerat, & quod Angeli in eo ſtatu ſint, &*

tunc

tunc in felicitate cum percipiunt non vivere ex ſe; ſed hoc nihil valebat; inde conſtabat, quam difficile ſit vivere vitam fidei, niſi vivatur in bono charitatis.

6472. *Quomodo ſe habet cum influxu utriuſque vitæ, nempe vitæ cogitationis & vitæ voluntatis a Domino, hoc ſcire datum eſt per revelationem, quod nempe Dominus influat duplici modo, nempe per cœlum mediate, & ex ſe immediate, & quod ex ſe influat tam in rationalia hominis, quæ ſunt interiora ejus, quam in naturalia ejus quæ ſunt exteriora: quod influit a Domino eſt bonum amoris & verum fidei, nam quod procedit a Domino, eſt Divinum Verum in quo Divinum Bonum; ſed hæc varie recipiuntur apud hominem, nempe ſecundum quale ejus; Dominus non cogit hominem ad recipiendum quod a Se influit, ſed ducit in libero, & quantum ſinit homo per liberum ducit ad bonum; ita Dominus ducit hominem ſecundum ejus jucunda, tam quoque ſecundum fallacias & inde capta principia, ſed ſenſim inde educit; & hoc apparet homini ſicut a ſe: ita Dominus non frangit illa, nam hoc foret violare liberum, quod tamen neceſſario erit, ut homo reformari poſſit, n:* 1937. 1947 2875. 2876. 2881. 3145. 3146. 3158. 4031. *Quod Dominus ita influat apud hominem, nempe non ſolum mediate per cœlum, ſed etiam immediate ex Se tam in interiora quam in exteriora apud hominem, eſt arcanum hactenus ignotum.*

6473. *Quod Dominus regat ultima hominis æque ac ejus prima, conſtare poteſt ex eo, quod Ordo a Domino ſit, qui eſt ſucceſſivus a primis ad ultima, ac in ipſo Ordine non eſt niſi quam Divinum, & quia ita, neceſſum eſt ut præſentia Domini ſit in ultimis æque ac in primis, nam ſequitur unum ab altero ſecundum tenorem ordinis.*

6474. *Per horarii temporis experientiam mihi oſtenſum eſt, quomodo a Domino omnes cogitationes reguntur; erat influxus inſtar leniſſimi & pæne imperceptibilis fluminis, cujus vena non apparet, ſed uſque ducit & trahit; id quod a Domino influebat, ita ducebat cogitationum mearum omnes ſeries in conſequentia, & tametſi leniter uſque fortiter, adeo ut nequaquam in alias cogitationes poſſem evagari, quod etiam licuit tentare, ſed fuit incaſſum.*

6475. *Audivi dictum ad quoſdam ſpiritus malos, qui in mundo ſpirituum erant, & qui continue contra Dominum cogitabant, (quales ſunt ſpiritus qui ab inferno, cum in mundo ſpirituum, videatur n:* 5852) *ut producerent aliquem ex veritate dicentem de aliquo angelo cœli, aut ſi poſſent oſtenderent unum in cœlo, qui non agnoſcit Dominum,*

&

& quod ſit vita omnium, quodque ſua ab Ipſo habeant; ſed tacuerunt quia non potuerunt: quidam ex malis ſpiritibus, qui crediderunt quod etiam cœli darentur ubi non agnoſceretur Dominus, circumvagati ſunt, & inquiſiverunt, ſed irrito conatu redierunt. Porro ad illos dictum, quod omnes in inferno cogitent contra Dominum; nec Illi tribuant quicquam quod ſupra humanum; & tamen quod plerique dicant ſe agnoſcere Ens ſupremum, per quod intelligunt Patrem, & nihilominus in odiis & vindictis vivunt, & ſe continue efferre volunt ſuper alios, & pro diis coli, ac ita infernum ſibi faciunt. Aliter prorſus cum illis eſt, qui Dominum agnoſcunt, & ex corde in Ipſum credunt. Inde quoque conſtat, quod Dominus influat in omnes, tam communiter per cœlum, quam ſingulariter ut & univerſaliter a Se; & quod ubi bonum charitatis eſt, ibi ſit, at ubi contrarium ibi quoque ſit, ſed non aliter quam ut det illis vitam, & quantum fieri poteſt, illos abducat a malo.

6476. *Quoties legi orationem Domini, toties percepi manifeſte elevationem verſus Dominum, quæ erat inſtar attractionis, & tunc ideæ apertæ erant, & inde facta eſt communicatio cum aliquibus Societatibus in Cœlo; & appercipiebam, quod influxus a Domino eſſet in ſingula Orationis, ita in ſingulas ideas cogitationis meæ, quæ a ſenſu rerum in oratione erant: influxus fiebat cum varietate ineffabili, nempe non una vice ſimiliter ac altera; inde quoque conſtabat, quam infinita ſingulis ineſſent; & quod Dominus in ſingulis præſens eſſet.*

6477. *Per plures annos obſervavi ſphæram communem Influxuum circum me, conſtabat illa ex perpetuo conatu malum faciendi ab infernis ab una parte, & ex continuo conatu bonum faciendi a Domino ab altera; per hos conatus ſibi oppoſitos jugiter detentus fueram in æquilibrio: tales conatus, & inde æquilibrium, ſunt apud unumquemvis, inde illis liberum, ut vertere ſe poſſint quo lubet; ſed variatur æquilibrium ſecundum malum aut bonum apud hominem regnans. Ex eo quoque conſtare potuit, quod Dominus univerſaliter influat, & cum univerſaliter, etiam ſingulariter: & informatus ſum, quod oppoſitus conatus qui ab inferno, non aliud ſit quam boni a Domiuo procedentis perverſio in malum.*

6478. *Cum angelus alicui bonum facit, communicat etiam ei ſuum bonum, fauſtum, & beatum, & hoc eo animo ut dare velit alteri omne, ac nihil retinere; cum in tali communicatione eſt, tunc influit bonum cum fauſto & beato ad illum multo plus quam dat, & hoc continue*

nue cum augmentis. Aſt ut primum obvenit cogitatio, quod communicare velit ſuum ob finem ut obtineat influxum illum fauſti & beati in ſe, diſſipatur influxus; & adhuc magis, ſi aliquid cogitationis incidit de remuneratione ab illo, cui bonum ſuum communicat: hoc a pluri experientia ſcire datum eſt. Inde quoque conſtare poteſt, quod Dominus ſit in ſingulis, nam Dominus talis eſt, ut Se dare velit omnibus, inde augetur fauſtum & beatum apud illos, qui imagines ac ſimilitudines Ipſius ſunt.

6479. *Spiritus non ita probi, qui apud me aliquamdiu erant, continue injecerunt dubia ex fallaciis ſenſuum contra id quod omnia influere poſſint ab uno fonte, & ſic a Domino; ſed dictum eſt illis, quod tot dubia non poſſent removeri intra breve tempus propter fallacias ſenſuum, quæ prius diſcutiendæ, & propter ignota quæ innumera ſunt, & prius ſcienda; imo quod apud illos qui in negativo ſunt, hoc eſt, apud quos negativum univerſaliter regnat, dubia nequaquam removeri poſſint, nam apud illos unus ſcrupulus plus valet, quam mille confirmantia; eſt enim unus ſcrupulus, ſicut arenæ ſcruplus prope ante pupillam oculi poſitus, qui tametſi unicus & exiguus, uſque tamen omnem viſum adimit: at vero qui in affirmativo ſunt, hoc eſt, apud quos affirmativum univerſaliter regnat, rejiciunt ſcrupulos ex fallaciis qui ſunt contra veritates, & ſi aliqua ſunt quæ non capiunt, hæc ad latera rejiciunt, & dicunt ſe nondum ea intelligere, & uſque manent in fide veritatis. Sed ſpiritus illi parum ad hæc attendebant, quia in negativo erant.*

6480. *Hic quia agitur de Influxu Domini mediate per Cœlum, & immediate a Se Ipſo, & hoc aptius dicitur Providentia, nam Dominus non influit ſolum in voluntatem & cogitationem hominis, ſed etiam ſimul in plura quæ contingunt illi, ideo in nunc ſequentibus Providentiam licet dicere.*

6481. *Spiritus qui in alteram vitam veniunt, ſecum ferunt opinionem, quod Providentia Divina ſit univerſalis, non autem in ſingularibus; cauſa illius opinionis fuerat, quod viderint malos ad honores evehi & divites fieri, & illis ſuccedere, quod adſcribunt Prudentiæ propriæ; non ſcientes, quod Providentia Divina pro fine habeat ſalutem hominis æternam, ita non fauſtitatem ejus in mundo, nempe opulentiam & eminentiam, in quibus plerique, dum vivunt in corpore, ipſam felicitatem ponunt; cum tamen non ita eſt, nam utplurimum eminentia parit amorem ſui, & opulentia amorem mundi, ita quæ contraria ſunt amori in Deum, & charitati erga proximum; quapropter dan-*

 tur

tur talia malis, & quoque bonis ſi non diſconveniunt & a cœlo abducunt; & præterea Dominus per malos æque ac per bonos providet fines ſuos; nam Dominus malos ad bonum faciendum proximo, patriæ, & Eccleſiæ, per ipſos ſuos amores agit; mali enim volunt eminere, volunt lucrari, & volunt ideo videri probi & Zelotes, & ex cupidine illa, ſicut ex igne, ad talia facienda fortius excitantur, quam probi. Malis etiam permittitur credere, quod omnia prudentiæ propriæ ſint, & quod Providentia Divina non ſit, vel modo ſit univerſalis: quia aliud non volunt percipere; utque exequantur talia quæ conducunt rei publicæ, etiam dantur illis ſecundum cogitata ſucceſſus, quos quia ſibi adſcribunt, ſe excitant magis.

6482. *Loquutus ſum cum ſpiritibus de Regimine Domini univerſali, quod univerſale nuſquam dabile ſit abſque ſingularibus, & quod univerſale alioquin nihil ſit, nam quod univerſale dicatur, eſt quia ſingularia ſimul ita appellantur, ſicut particularia ſimul ſumta vocantur commune; idcirco dicere Providentiam in univerſali & non in ſingularibus, eſt nihil dicere. Si quis per Providentiam in univerſali intelligit conſervationem totius ſecundum ordinem univerſæ naturæ in prima creatione impreſſum, ille non conſiderat quod nihil ſubſiſtere poſſit niſi perpetua exiſtat, nam ſicut notum eſt in orbe erudito, ſubſiſtentia eſt perpetua exiſtentia, ita eſt conſervatio perpetua creatio; conſequenter eſt Privodentia jugiter in ſingulis. Confirmant ſe quidam in eo quod univerſale detur abſque particulari ex Rege, qui univerſaliter regit non autem ſingulariter; ſed illi non cogitant, quod Regium non ſit modo apud ipſum Regem, ſed etiam apud ejus miniſtros, qui vice ejus funguntur in talibus in quibus ipſe non valet nec poteſt; ita univerſale quod eſt Regis, eſt in ſingularibus. Sed hoc non opus eſt apud Dominum; nam quicquid in Ipſo eſt, Infinitum eſt, quia Divinum: quod Angeli Ipſius miniſteria ſint, eſt ut in vita activa ſint, ac inde in felicitate; ſed uſque miniſteria quæ agunt, non ſunt ex illis, ſed ex Influxu a Domino, quod quoque Angeli unanimiter fatentur.*

6483. *Ex illis quæ nunc dicta ſunt, etiam conſtare poteſt, quod Univerſale ſe prorſus habeat ſecundum ſingularia; ſi hæc ſunt minus ſingularia, etiam univerſale eſt minus elevatum, ſi autem ſunt magis ſingularia, inde univerſale eſt magis elevatum, nam ſingularia faciunt ut univerſale ſit & dicatur univerſale: inde ſciri poteſt, quale eſt Divinum univerſale, quod nempe ſit in omnium ſingulariſſimis, nam eſt elevatiſſimum ſuper omnia quia Divinum & Infinitum.*

6484. *Quidam erat qui ſe confirmaverat in eo, quod nihil Providentiæ Divinæ eſſet, ſed quod omnia & ſingula eſſent ex Prudentia,*

tum

tum a fortuna & caſu; fortunam ſtatuebat, ſed neſciebat quid eſſet; erat ille inter ſpiritus malos ſubtiles, quia cogitationi plus indulſerat quam ſermoni & converſationi: cum in alteram vitam venit continuabat ibi vitam priorem, ut ſolent omnes; inquiſivit & quoque hauſit omnia, quæ ei inſervire poſſe putabat, per quæ ſibi ipſi conſuleret, ut ex ſe fauſtus eſſet, etiam artificia magica. Loquutus ſum cum illo, & dicebat quod in ſuo cœlo eſſet cum ita, & quod aliud cœlum non poſſet dari quam quod ipſe ſibi faceret; ſed reſpondere datum eſt, quod ejus cœlum vertatur in infernum, ut primum ipſum cœlum in illud influit: erat tunc in mundo ſpirituum, & cum ibi, ſunt in jucundis amorum in quibus fuerant in mundo, n: 5852: at tunc factum, quod cœlum influeret in ejus jucundum, ac ſubito tunc ſenſit infernum, ac horreſcens dicebat, quod hoc nunquam crediderit: dictum mihi a ſpiritibus bonis, quod is pejor reliquis eſſet, quia ab illo influxus ſubtilior quam ab aliis. Poſtea idem redactus eſt in ſtatum infantiæ ſuæ, & a Domino oſtenſum Angelis qualis tunc fuerat, & quoque tunc qualis ejus vita futura quæ præviſa, & quod ſingula ejus vitæ ducta fuerint a Domino, & quod alioquin ſe præcipitaviſſet in atrociſſimum infernum, ſi vel minimum a Domini Providentia continua ceſſaviſſet; hoc poteſt angelis ſiſti videndum. Interrogatus etiam fuit, num uſquam cogitaverit de vita æterna, dicebat quod non crediderit, & quod rejecerit omnia illa, ex cauſa quia videret tam multa confuſa, juſtum pati, & impium gloriari, & ſimilia; tum quod videret bruta animalia habere ſimiles ſenſus, ſimilem vitam, & quoque animadvertentiam & prudentiam, ſic credens ſe moriturum ſicut illa; & quod in maximum ſtuporem venerit, cum apperciperet ſe poſt mortem vivere.

6485. *Cum ſpiritibus bonis loquutus ſum de Providentia Divina, & de propria prudentia hominis, & oſtendebant per repræſentativum familiare apud illos de hac re, per grumum ſparſum & rarum in atmoſphæra, dicentes quod prudentia propria ad Providentiam Divinam ſe habeat ſicut ad univerſum atmoſphæram grumus ille qui nihil eſt reſpective, & quoque decidit: addebant, quod qui prudentiæ propriæ tribuunt omnia, ſint velut illi qui in opacis ſylvis errant, nec ſciunt exitum, & ſi illum inveniunt, quod tribuant id vel ſuæ prudentiæ, vel fortunæ. Porro dicebant, quod omnia Contingentia ſint Providentiæ, & quod Providentia agat tacite & occulte, ob plures cauſas; ſi aperte quod homo nuſquam reformari poſſet.*

6486. *Audivi Angelos inter ſe loquentes de Providentia Domini, ſed quæ loquuti ſunt quidem intellexi, ſed pauca deſcribi poſſunt, quia*

loquela eorum continue juncta eſt repræſentativis cœleſtibus, quæ non exprimi, niſi quoad exiguam partem, poſſunt: illi ſapienter loquuti ſunt, dicentes quod Providentia Domini ſit in omnium ſingulariſſimis, ſed non ſecundum talem ordinem, qualem homo ſibi proponit, quia & prævidentur & providentur quæ ventura ſunt; & quod ſe habeat, ſicut qui palatium ſtruit, primum coacervat materiale omnis generis, & illa in cumulos conjicit, ubi in nullo ordine jacent, & ſolum in intellectu architecti eſt, quale inde palatium.

6487. *Cum loquutus ſum cum Angelis de Providentia Divina Domini, aderant etiam ſpiritus, qui aliquid de fato ſeu neceſſitate abſoluta ſibi impreſſerunt; putabant Dominum ex illa agere, quia non poteſt aliter procedere quam ſecundum eſſentialiſſima, ita ſecundum illa quæ ſunt perfectiſſimi ordinis; ſed illis oſtenſum eſt, quod homini liberum ſit, & ſi ei liberum quod non ſit ex neceſſitate; hoc illuſtratum eſt per domos quæ ædificandæ, quod lateres, argillæ, arenæ, lapides inſervientes ſtylobatis & columnis, tum aſſeres & tigna, & talia plura, comportentur non in eo ordine quo conſtruenda domus, ſed ſecundum libitum, & quod ſolus Dominus noverit, qualis inde domus exſtrui poſſit; illa omnia quæ a Domino, ſunt eſſentialiſſima, ſed non ſequuntur in ordine ex neceſſitate, verum applicate ad liberum hominis.*

6488. *Sermo fuit de Prædeſtinatione, & multi ex ſpiritibus ex principiis in mundo fuerunt in ea opinione, quod quidam prædeſtinati ſint ad cœlum, & quidam ad infernum; ſed reſponſum audivi e cœlo, quod nuſquam aliquis prædeſtinatus ſit ad infernum, ſed quod omnes ad vitam æternam.*

6489. *Ita ſe habet cum Providentia Domini, quod conjuncta ſit cum Prævidentia, & quod una non detur abſque altera; mala enim prævidentur & bona providentur; & mala, quæ prævidentur, per diſpoſitionem providam Domini continue flectuntur verſus bonum, nam finis Divinus ad bonum univerſaliter regnat; inde nec quicquam permittitur, niſi ab finem ut inde aliquod bonum eveniat; ſed quia liberum homini eſt, ut reformari poſſit, flectitur ille a malo ad bonum, quantum in libero ſe flecti patitur, & continue ab atrociſſimo inferno, in quod ſe præcipitare omni conatu laborat in mitius, ſi non duci poſſit ad cœlum.*

6490. *Niſi Providentia Domini in ſingulariſſimis eſſet, nequaquam ſalvari potuiſſet homo, ne quidem vivere, nam vita eſt a Domino, & omnia momenta vitæ habent ſeriem conſequentiarum in æternum.*

Quondam

Quondam datum erat percipere manifeſte ſphæram finium, quæ eſt Providentiæ a Domino.

6491. *Quod Domini Providentia ſit infinita, & ſpectet æternum, conſtare poteſt ex formatione embryonum in utero, projiciuntur ibi continue lineamenta ad illa quæ futura, ita ut unum ſemper ſit planum ad alterum, & hoc abſque omni errore, uſque dum embryo fit; poſtmodum etiam cum natus eſt, præparatur unum ſucceſſive ad alterum & pro altero, ut homo perfectus exiſtat, & tandem talis ut recipere poſſit cœlum: ſi ita ſingula providentur cum homo concipitur, naſcitur & adoleſcit, quid non quoad ſpiritualem vitam.*

6492. *In ſomnio apparebat mihi pater meus, & loquebar cum illo, dicens, quod filius non agnoſcere debeat patrem ſuum pro patre, ſicut prius, poſtquam ſui juris factus eſt; nam quod agnoſcendus cum educatur, eſt quia tunc loco Domini eſt, nec niſi quam ex manuductione patris novit tunc quid aget: at cum ſui juris & ſuæ cogitationis fit, & ſe ex ſemet manuducere poſſe ſibi videtur, quod tunc Dominus Pater ejus erit, cujus vicem naturalis ejus pater prius obiverat. Hæc loquutus ſum in ſomnio; cum evigilatus, videbatur deſcendere e cœlo volumen longum applicatum baculis, & colligatum per pulcherrimas contexturas coloratas candido cæruleo, pulchritudo non deſcribi poteſt; dictum eſt, quod talia dona angelis ſit inter ſe.*

6493. *Sæpe loquutus ſum cum Spiritibus de Fortuna, quæ in mundo apparet ſicut caſus fortuitus, quia non ſciunt unde; & quia hoc non ſciunt, quidam negant quod ſit. Cum mihi accideret tale quod appareret ſicut fortuitum, dictum eſt ab angelis, quod accideret quia tales ſpiritus aderant, & cum fortuitum malum, quod ſphæra talium ſpirituum prævaleret: etiam mali ſpiritus per artes ſuas invenerunt producere ſphæram, ex qua infortunata, quæ apparebant plane ſicut ex caſu: & porro dictum, quod omnia, imo omnium minima, ad minimorum minima, dirigantur a Providentia Domini, uſque quoad ipſos greſſus; cumque tale prævalet quod contrarium illi eſt, accidunt infortunata: & confirmatum ab illis eſt, quod non detur aliquis caſus; & quod fortuitum apparens ſeu fortuna, ſit Providentia in ultimo ordinis, in quo omnia inconſtanter ſe reſpective habent.*

6494. *Per plures annos ſedulo obſervavi, num fortuna eſſet aliquid, & compertus ſum quod eſſet, & quod prudentia tunc nihil faceret; omnes etiam qui diu ſuper id reflexerunt, hoc ſciunt & fatentur, ſed non ſciunt unde id; quod ſit e ſpirituali mundo vix aliquis novit, cum tamen inde eſt. Quondam cum ludi ludum familiarem aleæ cum talis*

in converſatione, ſpiritus, qui apud me, loquebantur mecum de fortuna in ludis, & dicebant quod fortunatum illis repræſentaretur per nubem candidam, & quod infornutatum per nubem fuſcam; & cum apud me appareret nubes fuſca, quod nequaquam vincere poſſem; & quoque ex illo indicio prædicebant mihi fortunæ vices in illo ludo; inde ſcire datum, quod id quod tribuitur fortunæ, etiam in ludis, ſit ex ſpirituali mundo; magis id quod homini contingit quoad vices in ejus vitæ curſu; & quod id quod fortuna vocatur ſit ex influxu Providentiæ in ultimis ordinis, ubi ita exiſtit: ita quod Providentia ſit in omnium ſingulariſſimis, ſecundum Domini verba, quod ne quidem capillus decidat de capite abſque voluntate Dei.

6495. *Ex his quæ hactenus allata ſunt, conſtare poteſt, quod Influxus a Domino ſit immediatus, & quoque per cœlum mediatus; ſed Influxus qui a Domino, eſt bonum amoris cœleſtis, ita amoris erga proximum, in hoc amore eſt Dominus præſens, nam amat univerſum genus humanum, & ſingulos vult ſalvare in æternum; & quia bonum illius amoris eſt ab Ipſo; eſt Ipſe in illo, ita apud hominem præſens qui in illius amoris bono eſt. At cum homo in illum ſtatum ſe mittit, ut recipiat influxum ab inferno, tunc vitam amoris ſui & mundi ſentit jucundam, & vitam amoris proximi, niſi ſit proſe, injucundam. Et quia homo, qui in hoc ſtatu eſt, non cupit niſi quam mala, & cogitat non niſi quam falſa de vita ſpirituali, ne itaque ſimiliter agat ſicut cupit, & loquatur ſicut cogitat, tenetur in vinculis per ipſos ſuos amores, quorum privationem timet, ita per timores jacturæ honoris, lucri, formæ, vitæ; in hæc vincula, quæ faciunt planum ultimum, influit tunc Dominus, & per illa regit eum; inde actualiter moratus & civilis apparet, quandoque ſicut angelus, nec ſocietati ac proximo damnum infert; & ſi inferret, ſunt leges civiles quæ puniunt. Sed hoc planum nihil eſt in altera vita, homo ibi eſt in ſpirituali mundo, proinde in ſphæra interiorum ſuorum, nempe qualis intus fuerat, talis ibi eſt, non qualis apparuit in externis; externa enim ei auferuntur, quibus ablatis patet, qualis vel diabolus, vel qualis angelus fuerat in mundo.*

6496. *Continuatio ad finem Capitis ſequentis.*

GENESEOS

G E N E S E O S

CAPUT QUINQUAGESIMUM.

1. ET cecidit Joſeph ſuper facies patris ſui, & flevit ſuper illo, & oſculatus illum.

2. Et præcepit Joſeph ſervis ſuis medicis ad condiendum patrem ſuum, & condierunt medici Iſraelem.

3. Et impleti ei quadraginta dies, quia ita implentur dies conditorum; & fleverunt illum Ægyptii ſeptuaginta dies.

4. Et tranſiverunt dies fletus ejus, & loquutus Joſeph ad domum Pharaonis, dicendo, ſi quæſo inveni gratiam in oculis veſtris, loquimini quæſo in auribus Pharaonis, dicendo.

5. Pater meus adjuravit me, dicendo, ecce ego morior, in ſepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi ſepelias me; & nunc aſcendam quæſo, & ſepeliam patrem meum, & revertar.

6. Et dixit Pharao, aſcende & ſepeli patrem tuum, quemadmodum adjuravit te.

7. Et aſcendit Joſeph ad ſepeliendum patrem ſuum, & aſcenderunt cum eo omnes ſervi Pharaonis ſeniores domus ejus, & omnes ſeniores terræ Ægypti.

8. Et tota domus Joſephi, & fratres ejus, & domus patris ſui; tantum infantes ſuos, & greges ſuos, & armenta ſua, reliquerunt in terra Goſchen.

9. Et aſcendit cum eo etiam currus, etiam equites, & erat exercitus gravis valde.

10. Et venerunt ad aream Atad, quæ in tranſitu Jordanis, & planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde, & fecit patri ſuo luctum ſeptem dies.

11. Et vidit habitator terræ Cananæus luctum in area Atad, & dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, propterea vocavit nomen ejus Avel Miſraim qui in tranſitu Jordanis.

12. Et fecerunt filii ejus ita, quemadmodum præceperat illis.

13. Et tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, & ſepeliverunt illum in ſpelunca agri Machpelah, quam emerat Abraham cum agro

agro ad poſſeſſionem ſepulchri ex Ephrone Chittæo, ſuper facies Mamre.

14. Et reverſus Joſeph Ægyptum, is & fratres ejus, & omnes aſcendentes cum eo ad ſepeliendum patrem ejus, poſtquam ſepelire eum patrem ſuum.

15. Et viderunt fratres Joſephi, quod mortuus pater illorum, & dixerunt, fortaſſis odio habebit nos Joſeph, & reducendo reducet nobis omne malum, quod retribuimus illi.

16. Et præceperunt ad Joſephum, dicendo, pater tuus præcepit ante mori eum, dicendo.

17. Ita dicatis ad Joſephum, quæſo remitte quæſo prævaricationem fratrum tuorum, & peccatum illorum, quia malum retribuerunt tibi; & nunc remitte quæſo prævaricationem ſervorum Dei patris tui; & flevit Joſeph in loqui illos ad eum.

18. Et iverunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, & dixerunt, ecce nos tibi ad ſervos.

19. Et dixit ad illos Joſeph, ne timeatis, quia num pro Deo ego.

20. Et vos cogitaſtis ſuper me malum, Deus cogitavit id ad bonum propter facere ſecundum diem hunc, ad vivificandum populum magnum.

21. Et nunc ne timeatis, ego ſuſtentabo vos, & infantes veſtros; & conſolatus illos, & loquutus ſuper cor illorum.

22. Et habitavit Joſeph in Ægypto, is & domus patris ejus; & vixit Joſeph centum & decem annos.

23. Et vidit Joſeph Ephraimo filios tertianorum; etiam filii Machir filii Menaſches nati ſuper genubus Joſephi.

24. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ego morior, & Deus viſitando viſitabit vos, & aſcendere faciet vos e terra hac, ad terram quam juravit Abrahamo, Jiſchako, & Jacobo.

25. Et adjuravit Joſeph filios Iſraelis, dicendo, viſitando viſitabit Deus vos, & aſcendere facietis oſſa mea exhinc.

26. Et moriebatur Joſeph filius centum & decem annorum; & condierunt eum; & ponebatur in arca in Ægypto.

CONTENTA.

6497. Poſtquam actum eſt de Abrahamo, Jiſchako, & Jacobo, per quos in ſupremo ſenſu repræſentatur Dominus, agitur

gitur nunc in ultimo hoc Capite in ſenſu interno de Eccleſia, quod poſtquam Cœleſtis Eccleſia periit, Eccleſia ſpiritualis a Domino inſtituta ſit; initium ejus & progreſſus in ſenſu interno deſcribitur; & ad finem Capitis, Eccleſiæ illius finis; & quod loco ejus ſolum Eccleſiæ repræſentativum apud poſteros Jacobi inſtitutum ſit.

SENSUS INTERNUS.

6498. Verſ: 1. 2. 3. *ET cecidit Joſeph ſuper facies patris ſui, & flevit ſuper illo, & oſculatus illum. Et præcepit Joſeph ſervis ſuis medicis ad condiendum patrem ſuum; & condierunt medici Iſraelem. Et impleti ei quadraginta dies, quia ita implentur dies conditorum; & fleverunt illum Ægyptii ſeptuaginta dies.* Et cecidit Joſeph ſuper facies patris ſui, ſignificat influxum Interni in affectionem boni: & flevit ſuper illo, ſignificat mæſtitiam: & oſculatus illum, ſignificat conjunctionem primam: & præcepit Joſeph ſervis ſuis Medicis, ſignificat præſervationem a malis quæ impedirent: ad condiendum patrem ſuum, ſignificat ne inficiatur aliquo contagio: & condierunt medici Iſraelem, ſignificat effectum ad præſervandum bonum quod ex vero: & impleti ei quadraginta dies, ſignificat ſtatus præparationis per tentationes: quia ita implentur dies conditorum, ſignificat quod illi ſtatus præſervationis ſint: & fleverunt illum Ægyptii, ſignificat triſtitiam ſcientificorum Eccleſiæ: ſeptuaginta dies, ſignificat ſtatum plenum.

6499. Et cecidit Joſeph ſuper facies patris ſui, quod ſignificet influxum Interni in affectionem boni, conſtat ex ſignificatione cadere ſuper facies alicujus, quod ſit influxus; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877. 6177. 6224; ex ſignificatione faciei, quod ſit affectio, de qua n: 4796. 4797. 5102; & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale ſeu bonum veri, de qua n: 3654. 4598. 5801. 5803, 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; inde patet, quod per cecidit Joſeph ſuper facies patris ſui, ſignificetur influxus Interni in affectionem boni ſpiritualis. Quod influxus Interni in affectionem boni ſpiritualis ſignificetur, eſt quia in ſenſu interno hic agitur de Eccleſia ſpirituali quod inſtituta a Domino, per Iſraelem enim bonum veri ſeu bonum ſpirituale ſignificatur, & id bonum facit Eccleſiam ſpiritualem, ideo etiam per Iſraelem illa Eccleſia ſignificatur, n: 4286. 6426: ut exiſtat id bonum, erit influxus a Cœleſti Interno, quod repræſentatur per Joſephum, nam abſque influxu inde bonum illud non eſt bonum, quia nullius affectionis. In ſequentibus in ſenſu interno etiam continuatur de inſtitutione illius

 Eccleſiæ,

Eccleſiæ, n: 6497. Quod Eccleſia illa per Iſraelem nunc mortuum & mox ſepeliendum deſcribatur, eſt quia in ſenſu interno per mortem non ſignificatur mors, nec per ſepulturam ſepultura, ſed per mortem nova vita, n: 3498. 3505. 4618. 4621. 6036, & per ſepulturam regeneratio, n: 2916. 2917. 5551.

6500. Et flevit ſuper illo, quod ſignificet mæſtitiam, conſtat abſque explicatione. Per mæſtitiam, quæ hic ſignificatur per flere, non intelligitur mæſtitia propter mortem in ſenſu interno ſicut in externo, ſed propter bonum Eccleſiæ ſpiritualis, quod non poſſit elevari ſupra naturale; Dominus enim influens per Internum continue vult perficere illud bonum, & adducere verſus ſe, ſed uſque non poteſt ad primum gradum boni, quod eſt Eccleſiæ Cœleſtis, elevari, n: 3833, nam homo Eccleſiæ ſpiritualis in obſcuro eſt reſpective, & ratiocinatur de veris num vera ſint, aut confirmat illa quæ doctrina dicta, & hoc abſque perceptione num verum ſit vel non verum quod confirmat, & cum confirmaverat illud apud ſe, credit prorſus quod verum ſit, tametſi foret falſum, nam nihil non confirmari poteſt, hoc enim ingenii opus eſt, non intelligentiæ, minus ſapientiæ, & falſum confirmari poteſt præ vero, quia favet cupiditatibus, & congruit fallaciis ſenſuum. Quia homo Eccleſiæ ſpiritualis eſt talis, nequaquam elevari poteſt ſupra naturale; inde nunc mæſtitia quæ per flevit Joſephus ſuper illo, ſignificatur.

6501. Et oſculatus illum, quod ſignificet conjunctionem primam, conſtat a ſignificatione oſculari, quod ſit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574. 4215. 4353. 5929. 6260; hic conjunctio prima, quia in ſequentibus de arctiore conjunctione agitur.

6502. Et præcepit Joſeph ſervis ſuis medicis, quod ſignificet præſervationem a malis quæ impedirent, nempe conjunctionem, conſtat ex ſignificatione præcipere, quod ſit influere, de qua n: 5732; a repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua mox ſupra n: 4699; & ex ſignificatione medicorum, quod ſint præſervatio a malis; quod ſit a malis quæ impedirent conjunctionem, de qua mox ſupra n: 6501, ex ſerie apparet: inde patet, quod per præcepit Joſeph ſervis ſuis medicis, ſignificetur influxus ab Interno de præſervatione a malis quæ impedirent conjunctionem. Quod medici ſignificent præſervationem a malis, eſt quia in ſpirituali mundo morbi ſunt mala & falſa, morbi ſpirituales non aliud ſunt, nam mala & falſa ſanitatem interno homini auferunt, & inducunt ægritudines menti, & tandem dolores; nec aliud per morbos in Verbo ſignificatur. Quod Medici, Medicina, ac medicamenta in Verbo ſignificent præſervationes a malis & falſis, conſtat a locis ubi nominantur, ut apud Moſen "Si audiendo audias vocem Dei tui, & bonum in oculis Illius facias, & aures des præceptis Ipſius, & cuſtodias omnia ſtatuta Ipſius, *omnem morbum* quem poſui ſuper Ægyptios, non ponam ſuper te, *quia ego Jehovah ſum Medicus tuus*" Exod: xv: 26; Jehovah Medicus pro præſervatore a malis, nam hæc per morbos ſuper Ægyptiis ſignificantur; quod morbi ſuper Ægyptiis ſignificent mala & falſa

oriunda

oriunda ex ratiociniis a ſcientificis & fallaciis de Arcanis fidei, ex Divina Domini Miſericordia oſtendetur, ubi de illis; quod ſpiritualia ſignificentur, patet ex eo, quod dicatur, ſi audirent vocem Dei, bonum facerent, aures darent præceptis, & cuſtodirent ſtatuta, quod non tunc ſuper illis morbi illi. In eodem ſenſu etiam Dominus ſe vocat Medicum apud Lucam "*Non opus habent ſani Medico*, ſed male habentes, non veni ad vocandum juſtos, ſed peccatores ad pænitentiam" v: 31. 32; hic quoque Medicus pro Præſervatore a malis, nam per ſanos intelliguntur juſti, & per male habentes peccatores. Apud Jeremiam "Num *balſamum* non eſt in Gileade, *num Medicus non ibi*, quare enim non aſcendit *ſanitas* filiæ populi mei" VIII: 22, medicus pro præſervatione a falſis in Eccleſia, ſanitas enim filiæ populi mei, eſt verum doctrinæ ibi. Quod ſanationes, medelæ, remedia & medicamenta, non in naturali ſed in ſpirituali ſenſu in Verbo dicantur, patet apud Jeremiam "Quare percuſſiſti nos, *ut non remedium nobis*; expectate pacem, ſed non bonum; *tempus ſanationis*, ſed ecce terror" XIV: 19. Cap: VIII: 15. Apud Eundem "Ego aſcendere ei faciam *ſanitatem* & *medelam*, & *ſanabo* eos, & revelabo illis coronam pacis & veritatem" XXXIII: 6. Apud Eundem "Non judicans judicium tuum *ad ſanitatem*, *medicamenta reſtitutionis* non tibi" XXX: 13. Apud Eundem "Aſcende Gilead, & ſume *balſamum* virgo filia Ægypti, in vanum multiplicaſti *medicamenta*, *ſanatio* non tibi" XLVI: 11. Apud Ezechielem "Juxta fluvium aſcendit ſuper ripa ejus hinc & illinc omnis arbor ſibi, cujus non decidit folium, neque conſumitur fructus ejus, in menſes ſuos renaſcitur, quia aquæ ejus e ſanctuario ſunt exeuntes; unde fructus ejus eſt in cibum, *& folium ejus in medicamentum*" XLIX: 12, agitur ibi apud Prophetam de nova domo Dei, ſeu de novo Templo, per quod ſignificatur nova Eccleſia, ac in interiori ſenſu Regnum ſpirituale Domini, quare *Fluvius*, ſuper cujus ripa aſcendit omnis arbor cibi, ſignificat illa quæ ſunt intelligentiæ & ſapientiæ, n: 108. 109. 2702. 3051: *Arbores*, perceptiones & conjunctiones boni & veri, n: 103. 2163. 2682. 2722. 2972. 4552; *Cibus*, ipſa bona & vera, n: 680. 4459. 5147. 5293. 5576. 5915; *Aquæ*, exeuntes e ſanctuario, vera quæ intelligentiam faciunt, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; *Sanctuarium*, amorem cœleſtem, in ſenſu ſupremo Divinum Humanum Domini, a Quo ille amor; *Fructus*, qui ſunt in cibum, ſignificat bona amoris, n: 913. 983. 2846. 2847. 3146; *Folium*, quod in medicamentum, ſignificat verum fidei, n: 885; inde patet quid *medicamentum*, quod nempe ſit id quod præſervat a falſis & a malis; verum enim fidei, cum ducit ad bonum vitæ, quia abducit a malo, præſervat.

6503. Ad condiendum patrem ſuum, quod ſignificet ne inficiatur aliquo contagio, conſtat a ſignificatione condire, quod ſit medium præſervationis a contagio; & a repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum quod eſt Eccleſiæ ſpiritualis, de qua ſupra n: 6499; inde patet, quod per ad condiendum patrem ſuum, ſignificetur medium præſervationis, ne bonum, quod eſt Eccleſiæ ſpiritualis, inficiatur aliquo contagio: quod condire ſignificet medium præſervationis a contagio, eſt quia conditurae fiebant ut corpus præſervaeretur a putredine. De medio præſervationis boni ſpiritualis a contagio, etiam in

mox ſequentibus agitur.

6504. Et condierunt medici Iſraelem, quod ſignificet effectum ad præſervandum bonum quod ex vero, conſtat ex ſignificatione condire, quod ſit medium præſervationis a contagio, de qua mox ſupra n: 6503, hic effectus præſervationis, quia dicitur condierunt; ex ſignificatione medicorum, quod ſint præſervatio a malis, de qua ſupra n: 6502; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit bonum ſpirituale, quod idem eſt ac bonum quod ex vero, de qua etiam ſupra n: 6499.

6505. Et impleti ei quadraginta dies, quod ſignificet ſtatus præparationis per tentationes, conſtat ex ſignificatione numeri quadraginta, quod ſint tentationes, de qua n: 130. 862. 2272. 2273; & ex ſignificatione dierum, quod ſint ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; quod ſint ſtatus præparationis, ſignificatur per quod impleti ei illi dies, nam per impletionem dierum illorum fiebat præparatio ut præſervarentur corpora a putredine, in ſenſu ſpirituali ut animæ a contagio mali. Quod per Tentationes removeantur mala & falſa, & quod homo per illas præparetur ad recipiendum vera & bona, videatur n: 868. 1692. 1717. 1740. 2272. 3318. 4341. 4572. 5036. 5356. 6144.

6506. Quia ita implentur dies conditorum, quod ſignificet quod illi ſtatus præſervationis ſint, conſtat ex ſignificatione dierum, quod ſint ſtatus, de qua mox ſupra n: 6505; & a ſignificatione condiri, quod ſit medium præſervationis, de qua etiam ſupra n: 6503.

6507. Et fleverunt illum Ægyptii, quod ſignificet triſtitiam ſcientificorum Eccleſiæ conſtat ex ſignificatione flere, quod ſit ſummum triſtitiæ, & repræſentativum luctus interni, de qua n: 3801. 4786; & ex repræſentatione Ægyptiorum, quod ſint ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 4749. 4964. 4966. Triſtitia ſcientificorum Eccleſiæ, quæ per fleverunt Iſraelem Ægyptii, non ſignificat triſtitiam propter mortem ejus, hic enim ſenſus eſt ſenſus literæ; ſed triſtitia hic ſignificat triſtitiam propter quod bonum Eccleſiæ, quod per Iſraelem repræſentatur, reliquerit ſcientifica, quæ ſunt externa Eccleſiæ, cum ab illis aſcenderit ad Eccleſiæ internum, quod eſt bonum veri, tunc enim non ſpectat ſcientifica apud ſe, ut prius, ſed infra ſe; nam cum verum Eccleſiæ ſpiritualis fit bonum, tunc fit verſura, & tunc non amplius ſpectat vera ex veris, ſed vera ex bono, de qua verſura prius aliquoties actum eſt; inde triſtitia; & quoque inde, quod tunc fiat alius ordo inter ſcientifica, quod nec fit abſque dolore.

6508. Septuaginta dies, quod ſignificet ſtatum plenum, conſtat ex ſignificatione ſeptuaginta; numerus enim hic ſimile involvit cum ſeptem, & ſeptem ſignificant integram periodum a principio ad finem, ita ſtatum plenum, n: 728. 2044. 3845; quod numeri in Verbo ſignificent res, videatur n: 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. 6175; & quod numeri multiplicati ſignificent ſimile cum ſimplicibus, a quibus compoſiti, n: 5291. 5335 5708, ita ſeptuaginta ſimile cum ſeptem. Quod ſeptuaginta ſint integra periodus, ita ſtatus plenos, patet quoque ab his locis; apud Eſaiam "Fiet in die illo, oblivioni tradetur Tyrus *Septuaginta annis*, juxta dies regis

gis unius: *a fine ſeptuaginta annorum* erit Tyro canticum meretricis; fiet namque *a fine ſeptuaginta annorum* viſitabit Jehovah Tyrum" XXIII: 15. 17.; Tyrus pro cognitionibus boni & veri quæ Eccleſiæ, n: 1201, quæ oblivioni dabuntur; ſeptuaginta anni pro integra periodo a principio ad finem; juxta dies regis unius pro ſtatu veri intra Eccleſiam, dies enim ſunt ſtatus, n: 6505, & Rex verum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 5044. 5068. 6148; quiſque, qui perpendit, videre poteſt, quod hic per Tyrum non Tyrus intelligatur, & quod abſque ſenſu interno non capi poſſit, quid ſit quod oblivioni tradetur Tyrus ſeptuaginta annis, & quid ſit quod hoc ſit juxta dies regis unius, & quid reliqua. Apud Jeremiam "Erit tota terra in deſolationem, in devaſtationem, & ſervient gentes hæ Regi Babelis *Septuaginta annis*, & fiet, cum impleti fuerint *Septaginta anni*, viſitabo ſuper Regem Babelis, & ſuper gentem hanc iniquitatem eorum" XXV: 11. 12. Cap: XXIX: 10; ſeptuaginta anni pro pleno ſtatu deſolationis & devaſtationis; id ſignificabat ſeptuaginta annorum captivitas, quæ populo Judaico. Apud Danielem "*Septimanæ ſeptuaginta* deciſæ ſunt ſuper populum tuum, & ſuper urbem ſanctitatis tuam, ad conſumandum prævaricationem, & ad obſignandum peccata, & ad expiandum iniquitatem, & ad adducendum juſtitiam ſæculorum, & ad obſignandum viſionem & prophetam, & ad ungendum Sanctum ſanctorum" IX: 24, Septuaginta manifeſte pro ſtatu pleno; ſic pro integra periodo, antequam Dominus venturus, inde de Ipſo dicitur quod in plenitudine temporis venerit; quod ſeptimanæ ſeptuaginta ſint ſtatus plenus, patet a ſingulis in illo Verſu, quod nempe tot deciſæ ſint ad conſumandum prævaricationem, tum ad expiandum iniquitatem, & ad adducendum juſtitiam ſæculorum, ad obſignandum viſionem & prophetam, ad ungendum Sanctum ſanctorum; ſingula hæc involvunt plenitudinem: ſimiliter etiam mox ſequentia ibi "Scito ergo & percipito, ab exitu Verbi ad uſque reſtituendum & ædificandum Hieroſolymam uſque ad Meſſiam Principem *Septimanæ ſeptem*" Verſ: 25, ibi ſeptem pro pleno ſtatu, quod ſeptem æque ac ſeptuaginta ſignificent plenum ſtatum, videatur mox ſupra; Hieroſolyma hic manifeſte pro Eccleſia nova, nam non tunc ædificata eſt Hieroſolyma, ſed deſtructa.

6509. Verſ: 4. 5. 6. *Et tranſiverunt dies fletus ejus; & loquutus Joſeph ad domum Pharaonis, dicendo, ſi quæſo inveni gratiam in oculis veſtris loquimini quæſo in auribus Pharaonis, dicendo. Pater meus adjuravit me, dicendo, ecce ego morior, in ſepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi ſepelias me; & nunc aſcendam quæſo, & ſepeliam patrem meum, & revertar. Et dixit Pharao, aſcende & ſepeli patrem tuum, quemadmodum adjuravit te.* Et tranſiverunt dies fletus ejus, ſignificat quod ſtatus mæſtitiæ tranſacti ſint: & loquutus Joſeph ad domum Pharaonis, ſignificat influxum Interni in mentem naturalem: dicendo, ſi quæſo inveni gratiam in oculis veſtris, ſignificat ut bene recipiatur: loquimini quæſo in auribus Pharaonis, dicendo, ſignificat ſollicitationem ut conſentiat: pater meus adjuravit me, ſignificat quod Eccleſia cordi ſit: dicendo, ecce ego morior, ſignificat quod deſiit eſſe: in ſepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi ſepelias me, ſignificat quod reſuſcitanda ubi prior fuerat: & nunc aſcendam quæſo, & ſepeliam patrem meum,

um, ſignificat reſuſcitationem Eccleſiæ ibi ab Interno: & revertar, ſignificat præſentiam in mente naturali: & dixit Pharao, aſcende & ſepeli patrem tuum, ſignificat affirmationem ut reſuſcitetur Eccleſia: quemadmodum adjuravit te, ſignificat quia illa cordi.

6510. Et tranſiverunt dies fletus ejus, quod ſignificet quod ſtatus mæſtitiæ tranſacti ſint, conſtat ex ſignificatione tranſiverunt, quod ſit tranſactum; ex ſignificatione dierum fletus, quod ſint ſtatus mæſtitiæ, de qua ſupra n: 6500; quod dies ſint ſtatus, n: 6505.

6511. Et loquutus Joſeph ad domum Pharaonis, quod ſignificet influxum Interni in mentem naturalem, conſtat ex ſignificatione loqui, quod ſit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua ſupra n: 6499; ex ſignificatione domus, quod ſit mens, de qua n: 4973. 5023; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit naturale, de qua n: 5460. 5799. 6015; inde patet, quod per loquutus Joſeph ad domum Pharaonis, ſignificetur influxus Interni in mentem naturalem.

6512. Dicendo, ſi quæſo inveni gratiam in oculis veſtris, quod ſignificet ut bene recipiatur, conſtat ex ſignificatione invenire gratiam in oculis, quod ſit formula inſinuationis, ita ut bene recipiatur, videatur n: 4975. 6178.

6513. Loquimini quæſo in auribus Pharaonis, dicendo, quod ſignificet ſollicitationem ut conſentiat, conſtat ex ſignificatione loquimini quæſo, quod ſit ſollicitatio; & ex ſignificatione aurium, quod ſint obedientia, de qua n: 2542. 3869. 4551. 4652 ad 4660, hic conſenſus, quia eſt ad Regem; obedientia etiam eſt conſenſus, ſed obedientia dicitur cum de vilioribus, at conſenſus cum de eminentioribus.

6514. Pater meus adjuravit me, quod ſignificet quod Eccleſia cordi ſit, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit Eccleſia ſpiritualis, de qua n: 4286. 6426; ex ſignificatione adjurare, quod ſit interius obligare, hic cordi eſſe, nam qui interius & ſic per conſcientiam obligat, is facit id quia ei cordi eſt; inde hoc per adjurare hic ſignificatur.

6515. Dicendo, ecce ego morior, quod ſignificet quod deſiit eſſe, nempe Eccleſia, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit non amplius eſſe, de qua n: 494, & quod ſit ultimum tempus Eccleſiæ cum exſpirat, n: 2908. 2917. 2923.

6516. In ſepulchro meo, quod fodi mihi in terra Canaan, ibi ſepelias me, quod ſignificet quod reſuſcitanda, nempe Eccleſia, ubi prior fuerat, conſtat ex ſignificatione ſepulchri & ſepeliri, quod ſit reſuſcitatio, de qua n: 5551, & ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Regnum Domini & Eccleſia, de qua n: 1413. 1437. 1607. 1866. 3038. 3481. 3705. 4240. 4447. Cauſa quod Jacob in terra Canaane, ubi Abraham & Jiſchak, & non alibi, ſepeliri voluerit, erat, quia poſteri ejus illam poſſeſſuri eſſent, & ſic inter ſuos cubaret; at in ſenſu interno non id ſed aliud ſignificabatur, nempe regeneratio & reſurrectio, quia ibi Eccleſia, nam per ſepulturam in ſenſu interno ſignificatur regeneratio & reſurrectio, n: 2916. 2917. 4621. 5551, &

per

per terram Canaanem Eccleſia, ut patet ex locis hic ſupra citatis; perque Abrahamum, Jiſchakum, & Jacobum, Dominus quoad Ipſum Divinum ac Divinum Humanum, ac in ſenſu reſpectivo Regnum Domini quoad internum & externum ejus, n: 1965. 1989. 2011. 3247. 3305 f. 4615. 6098. 6185. 6276; hoc nunc in ſenſu interno per ſepulturam illorum ibi ſignificatur; inde apud Judæos, qui reſurrectionem credunt, adhuc manet opinio, quod tametſi alibi ſepulti, uſque ibi reſurrecturi ſint. Quod dicatur, quod Eccleſia reſuſcitanda *ubi prior fuerat*, eſt quia Eccleſia Domini ab Antiquiſſimis temporibus ibi fuerat, videatur n: 3686. 4447, 4454. 4516. 4517. 5136; inde quoque erat quod Abraham illuc ire juſſus ſit, tum quoque quod poſteri Jacobi illuc introducti ſint, & hoc non ob cauſam quia terra illa ſanctior eſſet reliquis, ſed quia ab antiquiſſimis temporibus omnia loca ibi, tam provinciæ, quam urbes, tum quoque montes & fluvii, repræſentativa erant talium quæ ſunt Regni Domini, ac ipſa nomina, quæ illis indita, involvebant talia; nam unumquodvis nomen, quod alicui loco, & quoque perſonæ, e cœlo datur, involvit cœleſte & ſpirituale; & cum datum eſt e cœlo, tunc percipitur ibi; & Antiquiſſima Eccleſia, quæ cœleſtis & communicationem habuit cum cœlo, fuit, quæ nomina indiderat: cauſa ergo, quod ibi iterum Eccleſia erat, quia Verbum daretur, in quo omnia & ſingula repræſentativa & ſignificativa eſſent ſpiritualium & cœleſtium, & ſic Verbum in Cœlo intelligeretur æque ac in terra; quod nequaquam fieri potuit, niſi nomina locorum & perſonarum etiam ſignificarent; inde eſt, quod illuc introducti fuerint poſteri Jacobi, & inde ibi exſuſcitati prophetæ per quos Verbum ſcriptum, & quoque ideo apud poſteros Jacobi repræſentativum Eccleſiæ inſtitutum eſt; inde patet, cur dictum ſit, quod reſuſcitanda Eccleſia ubi prior fuerat. Quod Nomina, quæ in Verbo, ſignificent res, videatur n: 1224. 1264. 1876. 1888. 4442. 5225, præter perpluries, ubi explicatum eſt, quid ſignificant; at quod Nomina, quæ in Verbo, percipiantur in cœlo quid ſignificant, & hoc abſque inſtructione, eſt arcanum quod adhuc nemo ſcit, quare dicendum: cum legitur Verbum, tunc Dominus influit & docet; ſunt quoque, quod mirabile, in mundo ſpirituali ſcripturæ, quas aliquoties vidi, & quas legere potui, ſed non intelligere, verum a ſpiritibus bonis & angelis intelliguntur clare, quia concordant cum lingua eorum univerſali; & ſcire datum eſt, quod ſingulæ voces ibi, uſque ad ſingulas ſyllabas, involvant talia, quæ mundi illius ſunt, ita ſpiritualia, & quod ibi percipiantur ex aſpiratione, & ex affectione reſultante ex enuntiatione earum, ita ex mitiori & aſperiori emodificatione; ſed hoc fortaſſis vix aliquis crediturus eſt: hoc detectum eſt, ut ſciatur, quod nomina in Verbo, quia inſcripta ſunt in cœlo, percipiantur illico ibi quid ſignificant.

6517. Et nunc aſcendam, & ſepeliam patrem meum, quod ſignificet reſuſcitationem Eccleſiæ ibi ab Interno, conſtat ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit reſuſcitatio, de qua mox ſupra n: 5516; ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit Eccleſia, de qua etiam ſupra n: 6514; & ex repræſentatione Joſephi, qui de ſe hoc dicit, quod ſit Internum, de qua n: 6499.

6518.

6518. Et revertar, quod ſignificet præſentiam in mente naturali, conſtat ex ſignificatione reverti, quod ſit præſentia, nam in ſenſu interno proficiſci & ire ſignificant vivere, n: 3335. 4882. 5493. 5606, inde redire ſeu reverti, eſt vitæ præſentia ibi unde profectus, nam mens ibi uſque præſens eſt; quod præſentia ſit in mente naturali, eſt quia per terram Ægypti ad quam reverſurus, ſignificetur mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

6519. Et dixit Pharao, aſcende & ſepeli patrem tuum, quod ſignificet affirmationem ut reſuſcitetur Eccleſia, conſtat ex illis quæ mox ſupra n: 6517, dicta ſunt, ubi ſimilia verba; quod affirmatio ſit, patet.

6520. Quemadmodum adjuravit te, quod ſignificet quia illa cordi, conſtat ex ſignificatione adjurare, quod ſit cordi eſſe, de qua ſupra n: 6514.

6521. Verſ: 7. 8. 9. *Et aſcendit Joſeph ad ſepeliendum patrem ſuum; & aſcenderunt cum eo omnes ſervi Pharaonis ſeniores domus ejus, & omnes ſeniores terræ Ægypti. Et tota domus Joſephi, & fratres ejus, & domus patris ſui, tantum infantes ſuos, & greges ſuos, & armenta ſua, reliquerunt in terra Goſchen. Et aſcendit cum eo etiam currus, etiam equites, & erat exercitus gravis valde.* Et aſcendit Joſeph ad ſepeliendum patrem ſuum, ſignificat Internum ad inſtaurationem Eccleſiæ: & aſcenderunt cum eo omnes ſervi Pharaonis, ſignificat quod adjunxerit ſibi ſcientifica naturalis: ſeniores domus ejus, ſignificat quæ concordarent cum bono: & omnes ſeniores terræ Ægypti, ſignificat quod concordarent cum vero: & tota domus Joſephi, ſignificat cœleſtia ſpiritualis: & fratres ejus, ſignificat vera inde: & domus patris ſui, ſignificat bonum ſpirituale: tantum infantes ſuos, ſignificat innocentiam: & greges ſuos, ſignificat exercitia charitatis: reliquerunt in terra Goſchen, ſignificat quod illa in ſcientificorum Eccleſiæ intimo: & aſcendit cum eo etiam currus, ſignificat doctrinalia: etiam equites, ſignificat intellectualia: & erat exercitus gravis valde, ſignificat vera & bona conjuncta.

6522. Et aſcendit Joſeph ad ſepeliendum patrem ſuum, quod ſignificet Internum ad inſtaurationem Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua ſupra n: 6499; ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit reſuſcitatio, de qua n: 6516, ita inſtauratio, quia prædicatur de Eccleſia; & ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit Eccleſia, de qua n: 4286. 6426.

6523. Et aſcenderunt cum eo omnes ſervi Pharaonis, quod ſignificet quod adjunxerit ſibi ſcientifica naturalis, conſtat ex ſignificatione aſcendere cum eo, quod ſit ſibi adjungere; nam quia ex mandato factum quod aſcenderent, is ſibi eos adjunxit; & ex ſignificatione ſervorum Pharaonis, quod ſint ſcientifica naturalis, per Pharaonem enim repræſentatur naturale in communi, n: 3460. 5799. 6015 f; & quia in naturali ſunt ſcientifica, ſunt hæc quæ per ſervos ejus ſignificantur, ut quoque per Ægyptios, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964 4966. 9004. 5700. 5702.

6524. Seniores domus ejus, quod ſignificet quæ concordarent cum bono, conſtat ex ſignificatione ſeniorum, quod ſint præcipua ſapientiæ, ita concordantia

dantia cum bono, de qua ſequitur; & ex ſignificatione domus, quod ſit bonum, de qua n: 2559. 3652. 3720. 4982. Quod ſeniores ſint præcipua ſapientiæ, eſt quia ſenes in Verbo ſignificant ſapientes, ac in ſenſu a perſona abſtracto ſapientiam; quoniam duodecim Tribus Iſraelis ſignificabant omnia vera & bona in complexu, ſuper illos poſiti ſunt Principes, & quoque Seniores, & per Principes ſignificabantur primaria vera; quæ ſunt intelligentiæ, & per Seniores præcipua ſapientiæ, ita quæ ſunt boni; quod Principes ſignificent primaria vera quæ ſunt intelligentiæ, videatur n: 1482. 2089. 5044; quod autem ſeniores ſignificarent præcipua ſapientiæ, & Senes ſapientiam, patet ab his locis; apud Davidem "Extollent Jehovam in congregatione populi, & *in conſeſſu Senum* laudabunt ipſum" Pſalm: CVII: 12, congregatio populi pro illis qui ſunt in veris quæ ſunt intelligentiæ, nam congregatio prædicatur de veris, n: 6355, & quoque populus n: 1295. 1260. 2928. 3295. 3581; conſeſſus ſenum pro illis qui ſunt in bono, quod eſt ſapientiæ; ſapientia enim eſt vitæ, ita boni, intelligentia autem eſt cognitionum, ita veri, n: 1555. Apud Eundem "*Præ ſenibus ſapiens ſum*, quia mandata tua cuſtodivi" Pſalm: CXIX: 100, ſenes manifeſte pro ſapiente. Pariter apud Hiobum "*In ſenibus eſt ſapientia, in longitudine dierum intelligentia*:" XII: 12. Apud Moſen "*Coram canitie ſurges, & honorabis facies Senis*" Levit: XIX: 32, hoc mandatum eſt, quia Senes repræſentabant Sapientiam. Apud Johannem "Super thronis vidi *Viginti quatuor ſeniores ſedentes*, indutos veſtimentis albis, qui habebant ſuper capitibus ſuis coronas aureas" Apoc: IV: 4; ſeniores pro illis quæ ſunt ſapientiæ, ita quæ ſunt boni; quod ſeniores ſint illa, patet ex deſcriptione, quod nempe ſederint ſuper thronis, induti fuerint veſtimentis albis, & habuerint coronas aureas ſuper capitibus; throni enim ſunt vera intelligentiæ ex bono quod ſapientiæ, n: 5313, veſtimenta alba ſimiliter, quod veſtimenta ſint vera, n: 1073. 4545. 4763. 5248. 5954, & quod album prædicetur de vero n: 3301. 5319; coronæ aureæ ſuper capitibus ſunt bona ſapientiæ, aurum enim eſt bonum amoris, n: 113. 1551. 1552. 5658, & caput eſt cœleſte, ubi ſapientia, n: 4938. 4939. 5328. 6436; Sapientes dicuntur qui in tertio ſeu intimo cœlo, ita qui proximi Domino; Intelligentes autem qui in medio ſeu ſecundo cœlo, ita qui non ita prope ſunt Domino. Apud Eundem "Omnes Angeli ſteterunt circa thronum, & *Seniores*, & quatuor Animalia" Apoc: VII: 11, Seniores etiam pro illis quæ ſunt ſapientiæ. Etiam in ſequentibus his locis; apud Eſaiam "Efferet ſe puer *contra Senem*, & contemtus contra honoratum" III: 5. Apud Eundem "Regnabit Jehovah Zebaoth in monte Sionis, & in Hieroſolyma, & *coram ſenioribus ejus* gloria" XXIV: 23. Apud Jeremiam "Sacerdotes mei & *Seniores mei* in urbe exſpirarunt, quia quæſiverunt cibum cibi, quo recrearent animam ſuam" Thren: I: 19. Apud Eundem "Rex ejus & *principes ejus* inter gentes, non lex, ſedent in terra, conticeſcunt *Seniores filiæ Zionis*" Thren: II: 9. 10. Apud Eundem "Mulieres in Zione compreſſerunt, virgines in urbibus Jehudæ, *Principes* manu eorum ſuſpenſi ſunt, *facies Senum non honoratæ*; *Seniores* a porta ceſſarunt" Thren: V: 11. 12. 14. Apud Ezechielem "Miſeria ſuper miſeriam ve-

 niet,

niet, & fama ſuper famam erit, ideo quærent viſionem a propheta, ſed lex periit a ſacerdote, & *conſilium a ſenioribus*; Rex lugebit, & *Princeps* induetur ſtupore" VII: 26. 27. Apud Sachariam "Adhuc habitabunt *Senes mares* & *mulieres* in plateis Hieroſolymæ, & vir cujus in manu ſcipio ejus præ multitudine dierum" VIII: 3. 4. Ut *Seniores* repræſentarent illa quæ ſapientiæ ſunt, ſumtum eſt de ſpiritu Moſis & datum illis, unde propheta-runt, Num: XI: 16 ſeq. Seniores in oppoſito ſenſu pro illis quæ contraria ſapientiæ ſunt, Ezech: VIII: 11. 12.

6525. Et omnes ſeniores terræ Ægypti, quod ſignificet quæ concordarent cum vero, conſtat ex ſignificatione ſeniorum, quod ſint præcipua ſapientiæ, ita concordantia cum bono, de qua nunc ſupra n: 6521; hic concordantia cum vero, nam quæ bono etiam cum vero concordant; & ex ſignificatione terræ Ægypti quod ſit mens naturalis ubi ſcientifica, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, ita quoque ubi vera, nam ſcientifica ſunt vera mentis naturalis, & cum vera ſunt, vocantur vera ſcientifica.

6526. Et tota domus Joſephi, quod ſignificet cœleſtia ſpiritualis, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4963. 5307. 5331. 5332, inde domus Joſephi, ſunt cœleſtia ſpiritualis.

6527. Et fratres ejus, quod ſignificet vera inde, conſtat ex repræſentatione filiorum Iſraelis, qui hic ſunt fratres Joſephi, quod ſint vera ſpiritualia, de qua n: 5414. 5879. 5951; quæ vera etiam ſunt ex Cœleſti Interno, quod eſt Joſephus; ſed per bonum ſpirituale, quod eſt Iſrael.

6528. Et domus patris ſui, quod ſignificet bonum ſpirituale, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic eſt pater, quod ſit bonum ſpirituale, de qua n: 3654. 4598, 5801. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833; inde domus ejus ſunt in complexu omnia ea, quæ ſunt boni illius.

6529. Tantum infantes ſuos, quod ſignificet innocentiam, conſtat ex ſignificatione infantum, quod ſint innocentia, de qua n: 430. 3138. 5608.

6530. Et greges ſuos, quod ſignificet charitatem, conſtat ex ſignificatione gregum, quod ſint bonum charitatis interius, de qua n: 5913. 6048.

6531. Et armenta ſua, quod ſignificet exercitia charitatis, conſtat ex ſignificatione armentorum, quod ſint bona exteriora charitatis, de qua n: 2566. 5913. 6048, ita exercitia ejus, nam hæc ſunt bona charitatis exteriora.

6532. Reliquerunt in terrra Goſchen, quod ſignificet quod illa in ſcientificorum intimo, conſtat ex ſignificatione terræ Goſchen, quod ſit medium ſeu intimum in naturali, ubi ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 5910 6028. 6031. 6068; quod bona innocentiæ & charitatis interiora & exteriora, n: 6526. 6527. 6528, eſſent in intimo illo, ſignificatur per quod reliquerint infantes, greges & armenta in terra Goſchen, nam quæ relinquuntur alicubi, ibi ſunt, ita per *reliquerunt* hic in ſenſu interno non ſignificatur relinquere, ſed eſſe ibi, nempe in intimo ſcientificorum Eccleſiæ, quod eſt terra Goſchen.

6533. Et aſcendit cum eo etiam currus, quod ſignificet doctrinalia, con-

ſtat ex ſignificatione currus, quod ſint doctrinalia, de qua n: 5321. 5945.

6534. Etiam equites, quod ſignificet intellectualia, conſtat ex ſignificatione equitum, quod ſint illa quæ ſunt intellectus, nam per equum ſignificatur intellectuale, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. Quod Equites ſint illa quæ ſunt intellectus, porro conſtare poteſt ex his locis" Apud Moſen "Jehovah ſolus duxit eum, *equitare fecit eum ſuper excelſis terræ*" Deut: XXXII: 12. 13, ubi de Eccleſia Antiqua; equitare facere ſuper excelſis terræ, pro donare intellectu ſuperiori. Apud Davidem "In honore tuo conſcende, *& Equita ſuper verbo veritatis* & manſuetudinis & juſtitiæ, & docebit te mirabilia dextra tua" XLV: 5, ibi de Domino, equitare ſuper verbo veritatis, pro eſſe in ipſo intellectu veri. Apud Eundem "Cantate Deo, laudate nomen Ipſius, extollite *Equitantem ſuper nubibus*, per Jah, nomen Ipſius" Pſalm: LXVIII: 5, ibi etiam de Domino, nubes pro ſenſu literali Verbi, Præfat: ad Cap: XVIII Geneſ: n: 4060. 4391. 5922. 6343 f: equitare ſuper illis, pro eſſe in ſenſu interno, ubi verum in ſua intelligentia & ſapientia. Apud Sachariam "In die illo percutiam *omnem Equum* ſtupore, & *Equitem ejus furore*, & ſuper domum Jehudæ operiam oculum meum; *omnem autem Equum populorum percutiam cæcitate*" XII: 4, equus pro intellectuali, & eques pro intellectu; quis non videt quod equus hic non ſit equus, nec eques eques, ſed quod ſignificetur tale quod percuti poteſt ſtupore & furore, tum cæcitate, quod id ſit intellectus, patet. Quod per equos & equites intellectualia ſignificentur, & in oppoſito ſenſu ratiocinia & inde falſa, conſtare poteſt apud Johannem "Vidi, cum ecce *Equus albus*, & *ſedens ſuper illo* habens arcum, cui data eſt corona, hic exivit vincens. Tunc exivit *alius Equus rufus*, & *ſedenti ſuper eo* datum eſt, ut auferret pacem de terra; & ut ſe invicem occiderent, unde data eſt illi machera magna. Vidi, cum ecce *Equus niger*, & *ſedens ſuper illo* habens libram in manu; Vidi ergo, cum ecce *Equus pallens* & *ſedens ſuper illo*, cui nomen mors" Apoc: VI: 2. 4. 6. 8; quod hic equi & ſedentes ſuper illis ſignificent talia quæ ſunt intellectus veri, & in oppoſito ſenſu quæ ſunt falſi, a ſingulis patet; Equus albus & ſedens ſuper illo, pro intellectu veri ex Verbo; quod ſedens ſuper Equo albo ſit Dominus quoad Verbum, apertis verbis dicitur Apoc: XIX: 11. 13. 16; equus rufus & ſedens ſuper illo, pro ratiociniis ex cupiditatibus mali, per quæ violentia infertur veris ex Verbo; equus niger & ſedens ſuper illo, pro exſtincto intellectuali veri; & equus pallens & ſedens ſuper illo, pro damnatione inde. Equi & Equites in oppoſito ſenſu pro intellectu perverſo, & inde falſis, etiam apud Ezechielem "Scortata eſt Ohola ſub me, & dilexit amaſios ſuos, præfectos & duces, juvenes deſiderii omnes, *Equites equitantes equis*. Soror ejus Oholibah filios Aſchuris adamavit, præfectos & duces, propinquos, veſtitos ornatu perfecto, *Equites equitantes equis*, juvenes deſiderii omnes" XXIII: 5. 6. 12, Ohola pro Eccleſia perverſa ſpirituali; quæ eſt Samaria, & Oholiba pro Eccleſia perverſa cœleſti, quæ eſt Hieroſolyma, Iſraelitæ enim qui Samariæ repræſentabant Eccleſiam ſpiritualem, Judæi autem qui Hieroſolymæ repræſentabant Eccleſiam cœleſtem;

 Aſſyrii

Aſſyrii & filii Aſchuris pro ratiocinatione contra vera fidei, n: 1186. equites equitantes equis pro intellectu perverſo, unde falſa. Apud Habakuk "Ego excitans Chaldæos, gentem amaram & præcipitem, pergentem in latitudinem terræ, ad hæreditandum habitacula non ſua, cujus *leves* ſunt præ pardis *Equi*, oculi præ lupis veſperæ, *ut diffundant ſe Equites ejus*, unde *Equites ejus* e longinquo veniunt" 1: 6. 8, Chaldæi pro illis qui in falſis ſunt, ſed in externis apparent eſſe in veris, ita pro prophanatione veri, Babel autem pro prophanatione boni, n: 1182. 1368; pergere in latitudinem terræ, pro deſtruere vera, quod latitudo terræ ſit verum, videatur n: 3433. 3434. 4482; inde patet, quod Equites, qui ſe diffundunt, & e longinquo adveniunt, ſint illa quæ ſunt intellectus perverſi, ita falſa.

6535. Et erat exercitus gravis valde, quod ſignificet vera & bona conjuncta, conſtat ex ſignificatione exercitus, quod ſint vera & bona, de qua n: 3448, & quia hic vera & bona, quæ tam ſignificantur per ſeniores domus Pharaonis, & ſeniores terræ Ægypti, quam quæ per domum Joſephi & fratres ejus, ut & per domum patris eorum, ſimul erant, ideo per exercitum gravem valde, hic ſignificantur vera & bona conjuncta.

6536. Verſ: 10. 11. *Et venerunt ad aream Atad, quæ in tranſitu Jordanis, & planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde, & fecit patri ſuo luctum ſeptem dies. Et vidit habitator terræ Cananæus luctum in area Atad, & dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, propterea vocavit nomen ejus Avel Mizraim, qui in tranſitu Jordanis.* Et venerunt ad aream Atad, ſignificat ſtatum primum: quæ in tranſitu Jordanis, ſignificat qui initiationis in cognitiones boni & veri: & planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde, ſignificat dolorem: & fecit patri ſuo luctum ſeptem dies, ſignificat finem doloris: & vidit habitator terræ Cananæus luctum gravem in area Atad, ſignificat apperceptionem doloris a bono Eccleſiæ: & dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, ſignificat quod dolor ſcientificis antequam initiantur in vera Eccleſiæ: propterea vocavit nomen ejus Avel Mizriam, ſignificat quale doloris.

6537. Et venerunt ad aream Atad, quod ſignificet ſtatum primum, conſtat a ſignificatione Areæ, quod ſit ubi bonum veri, nam in area eſt frumentum, & per frumentum ſignificatur bonum quod ex vero, n: 5295. 5410, & quoque boni verum, n: 5959; & ex ſignificatione Atad, quod ſit quale illius ſtatus, ſicut per nomina locorum alibi; quod per aream Atad, ſignificetur ſtatus, nempe ad bonum & verum Eccleſiæ, eſt quia erat in tranſitu Jordanis, & per illum ſignificatur initiatio in cognitiones boni & veri, de quo mox ſequitur; erat enim Jordanes primus terminus ad terram Canaanem, & quia per terram Canaanem ſignificatur Eccleſia, ita per Jordanem illa quæ Eccleſiæ prima ſunt, ſeu per quæ ad Eccleſiam patet introitus; inde eſt, quod per aream Atad ſignificetur primus ſtatus; & quia ſignificabatur primus ſtatus, fiebat luctus juxta aream, quoniam erat cis Jordanem, & ibi in conſpectu erat terra Canaan, per quam ſignificatur Eccleſia. Quod area ſignificet ubi bonum veri & verum boni, ita ubi illa quæ ſunt Eccleſiæ, conſtat apud Joelem "Filii Zionis gaudete,

& lætamini in Jehova Deo veſtro: *plenæ ſunt areæ frumento*, & exundant torcularia muſtum & oleum" II: 23. 24, filii Zionis pro veris ex bono; plenæ areæ frumento pro quod abundent vera & bona. Apud Hoſcheam "Ne læteris Iſrael, quia ſcortatus es a ſub Deo tuo, dilexiſti mercedem meretriciam *ſuper omnibus areis frumenti*; *area* & torcular non paſcet eos, & muſtum mentietur illi" IX: I. 2, ſcortari & diligere mercedem meretriciam, pro falſificare vera, & falſificata amare; areæ frumenti pro veris boni falſificatis; Quia area ſignificabat bonum & quoque verum, ideo tunc cum colligerent ex area, celebrabant feſtum tabernaculorum, de quo apud Moſen "Feſtum tabernaculorum facies tibi ſeptem dies, *cum collegeris de area tua*, & de torculari tuo" Deut: XVI: 13, feſtum tabernaculorum ſignificabat ſanctum cultum, ita cultum ex bono & vero, n: 3312. 3391.

6538. Quæ in tranſitu Jordanis, quod ſignificet qui initiationis in cognitiones boni & veri, conſtat ex ſignificatione Jordanis, quod ſit initiatio in cognitiones boni & veri, ita quod ſit Regni Domini & Eccleſiæ primum quoad introitum, & ultimum quoad exitum, de qua n: 4255; quod fluvii, ubi terminabatur terra Canaan, eſſent repræſentativi ultimorum in Regno Domini, videatur n: 1585. 4116. 4240; inde eſt, quod per tranſitum Jordanis ſignificetur initiatio in cognitiones boni & veri, nam cognitiones boni & veri ſunt prima, per quæ homo initiatur in illa quæ ſunt Eccleſiæ.

6539. Et planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde, quod ſignificet dolorem, conſtat ex ſignificatione planctus quod ſit dolor, dolor qui hic ſignificatur eſt dolor initiationis, de qua mox ſupra n: 6537, nam antequam cognitiones boni & veri, quæ ſunt initiamenta, implantari poſſunt in bonum, & ſic fieri in bonum Eccleſiæ, dolor eſt, alius enim ſtatus inducendus eſt naturali, & aliter ibi ordinanda ſunt ſcientifica, ita quæ homo prius amaverat, deſtruenda, idcirco etiam tentationes ſubibit; inde dolor qui repræſentatur per planctum gravem quem planxerunt.

6540. Et fecit patri ſuo luctum ſeptem dies, quod ſignificet finem doloris, conſtat ex ſignificatione luctus, quod ſit dolor antequam cognitiones boni & veri implantatæ ſunt, de qua nunc ſupra n: 6539; & ex ſignificatione ſeptem dierum, quod ſit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 728. 2044. 3845. 6508, hic itaque finis, quia peractis illis diebus, tranſibant Jordanem.

6541. Et vidit habitator terræ Cananæus luctum gravem in area Atad, quod ſignificet apperceptionem doloris a bono Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4723. 5400; ex ſignificatione habitatoris, quod ſit bonum, de qua n: 2268. 2451. 2712. 3613; ex ſignificatione terræ, hic Canaanis, ubi habitator Cananæus, quod ſit Eccleſia, de qua n: 1413. 1437. 1607. 1866. 3038. 3431. 3705; a ſignificatione luctus, quod ſit dolor, de qua mox ſupra, n: 6539. 6540; & a ſignificatione areæ Atad, quod ſit ſtatus primus, nempe initiationis, de qua n: 6537. 6538; inde patet, quod per vidit habitator terræ

Cananæus

Canaanæus luctum gravem in area Atad, ſignificetur apperceptio doloris a bono Eccleſiæ.

6542. Et dixerunt, luctus gravis hic Ægyptiis, quod ſignificet quod dolor ſcientificis antequam initiantur in vera Eccleſiæ, conſtat ex illis quæ ſupra n: 6539, dicta ſunt, ubi hæc explicata.

6543. Propterea vocarunt nomen ejus Avel Mizraim, quod ſignificet quale doloris, conſtat ex ſignificatione Nominis & vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421, & quod antiquitus nomina inderentur, quæ ſignificabant res & ſtatus, ita quale, n: 1946. 3422. 4298; ideo ipſum quale ſignificatur per Avel Mizraim, per quod nomen in Lingua originali ſignificatur *Luctus Ægyptiorum.*

6544. Verſ: 12. 13. *Et fecerunt filii ejus ita, quemadmodum præceperat illis. Et tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, & ſepeliverunt illum in ſpelunca Agri Machpelah, quam emerat Abraham cum agro ad poſſeſſionem ſepulchri ex Ephrone Chittæo, ſuper facies Mamre.* Et fecerunt filii ejus ita, quemadmodum præceperat illis, ſignificat effectum ſecundum influxum: & tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, ſignificat quod Eccleſia illuc tranſlata: & ſepeliverunt illum, ſignificat reſuſcitationem ibi: in ſpelunca agri Machpelah, ſignificat regenerationis principium: quam emerat Abraham cum agro, ſignificat quos redemerat Dominus: ad poſſeſſionem ſepulchri ex Ephrone Chittæo, ſignificat illos qui verum & bonum fidei recipiunt, & ſe regenerari patiuntur: ſuper facies Mamre, ſignificat quale & quantum.

6545. Et fecerunt filii ejus ita quemadmodum præceperat illis, quod ſignificet effectum ſecundum influxum, conſtat ex ſignificatione fecerunt, quod ſit effectus; & ex ſignificatione præcipere, quod ſit influxus, de qua n: 5486. 5732.

6546. Et tulerunt illum filii ejus terram Canaanem, quod ſignificet quod Eccleſia illuc tranſlata, conſtat ex ſignificatione tulerunt, quod ſit tranſlata eſſe, nempe Eccleſia, nam hæc per terram Canaanem ſignificatur, n: 1413. 1437. 1607. 1866. 3038. 3481. 3705: cur Eccleſia illuc tranſlata eſt, videatur ſupra n: 6516.

6547. Et ſepeliverunt illum, quod ſignificet reſuſcitationem ibi, conſtat ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit reſuſcitatio, de qua n: 5551. 6516.

6548. In ſpelunca agri Machpelah, quod ſignificet regenerationis principium, conſtat ex ſignificatione ſpeluncæ agri Machpelah, quod ſit fides in obſcuro, de qua n: 2935, & quod Machpela ſit regeneratio, n: 2970, ita regenerationis principium, nam tunc fides in obſcuro eſt.

6549. Quam emerat Abraham cum agro, quod ſignificet quos redemerat Dominus, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit redemptio, de qua n: 6488. 6461; & ex repræſentatione Abrahami, quod ſit Dominus, de qua n: 1965. 1989. 2011. 2172. 2198. 3245. 3305 f. 3439. 3703. 4615. 6098. 6185. 6276; & ex ſignificatione agri, quod ſit Eccleſia, de qua n: 2971. 3766; inde patet, quod per quam emerat Abraham cum agro, ſignificentur illi qui ab Eccleſia, quos redemerat Dominus.

6550. Ad poſſeſſionem ſepulchri ex Ephrone Chittæo, quod ſignificet illos qui verum & bonum fidei recipiunt, & ſe regenerari patiuntur, conſtat ex ſignificatione ſepulchri, quod ſit regeneratio, de qua n: 2916. 2917. 5551. 6459; & ex repræſentatione Ephronis Chittei, quod ſint apud quos bonum & verum recipi poſſunt, de qua n: 6458.

6551. Super facies Mamre, quod ſignificet quale & quantum, conſtat ex ſignificatione Mamre, quod ſit quale & quantum rei cui adjungitur, de qua n: 2970. 4613. 6456. 6552. Quod peculiare aliquod ſignificetur per quod Abraham emerat ſpeluncam agri Machpelah, quæ coram Mamre, ab Ephrone Chittæo, conſtare poteſt ex eo, quod id tam ſæpe repetatur, ut Geneſ: XXIII "Conſtitit *ager Ephronis, qui in Machpelah, quæ coram Mamre*" Verſ: 17: porro "Poſt ita, ſepelivit Abraham Saram uxorem ſuam *ad ſpeluncam agri Machpelah ſuper facies Mamre*;" ac iterum "Conſtitit *ager & ſpelunca*, quæ in illo, Abrahamo ad *poſſeſſionem ſepulchri, ex filiis Chethi*" ibid: Verſ: 19. 20. Tum Geneſ: XXV "Sepeliverunt Abrahamum *ad ſpeluncam Machpelæ, ad agrum Ephronis*, filii Zachar, *Chittæi, quæ ſuper facies Mamre*; *agrum quem emit Abraham a filiis Chethi*" Verſ: 9. 10. Geneſ: XLIX "Sepelite me *in ſpelunca*, quæ *in agro Machpelah, quæ ſuper facies Mamre*, in terra Canaan, *quam emit Abraham cum agro ex Ephrone Chittæo*, ad poſſeſſionem ſepulchri. *Emtio agri & ſpeluncæ*, quæ in illo, *ex filiis Chethi*" Verſ: 30. 31; & in hoc Capite "Sepeliverunt illum *in ſpelunca Agri Machpelah, quam emerat Abraham cum agro* ad poſſeſſionem ſepulchri *ex Ephrone Chittæo*, ſuper facies Mamre." Peculiare, quod ſignificet frequens hæc repetitio, pæne ſimilibus verbis, eſt quia per Abrahamum, Jiſchakum, & Jacobum, repræſentatur Dominus; per ſepulturam illorum, reſurrectio & reſuſcitatio; per ſpeluncam agri Machpelæ, regenerationis principium; per Ephronem Chittæum, illi qui bonum fidei recipiunt, & ſe regenerari patiuntur; & per filios Chethi, Eccleſia ſpiritualis; ita quia illa in ſumma ſignificant inſtaurationem Eccleſiæ ſpiritualis, ideo toties eadem repetuntur.

6552. Verſ: 14. *Et reverſus Joſeph Ægyptum, is & fratres ejus, & omnes aſcendentes cum eo ad ſepeliendum patrem ejus, poſtquam ſepelire eum patrem ſuum.* Et reverſus Joſeph Ægyptum, is & fratres ejus, ſignificat vitam Cœleſtis Interni & verorum fidei in ſcientificis: & omnes aſcendentes cum eo ad ſepeliendum patrem ejus, ſignificat omnia quæ ad regenerationem conducunt: poſtquam ſepelire eum patrem ſuum, ſignificat ad reſuſcitandam Eccleſiam.

6553. Et reverſus Joſeph Ægyptum, is & fratres ejus, quod ſignificet vitam Cœleſtis Interni, & Verorum fidei in ſcientificis, conſtat ex ſignificatione reverti, quod ſit vivere, de qua n: 5614. 6518; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte Internum, de qua n: 5869. 5877. 6177; ex repræſentatione filiorum Iſraelis, qui hic fratres ejus, quod ſint vera fidei in complexu, de qua n: 5414. 5879. 5951; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. De vita Cœleſtis Interni, & Verorum fidei in ſcientificis, actum eſt in Capi-

tibus, ubi agitur de Joſepho, quod factus dominus terræ Ægypti, & præfectus domui Pharaonis; & dein ubi agitur de profectione filiorum Jacobi ad Joſephum, deque adventu illorum ac Jacobi patris eorum ad Ægyptum, de quibus n: 6004. 6023. 6071. 6052. 6077.

6554. Et omnes aſcendentes cum eo ad ſepeliendum patrem ejus, quod ſignificet omnia quæ ad regenerationem conducunt, conſtat ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit regeneratio & reſurrectio, de qua n: 2916. 2917. 4621. 6516; & quod ſit exuſcitatio & inſtauratio Eccleſiæ, n: 5551. 6516; omnia quæ conducunt ad illam, ſignificantur per omnes aſcendentes cum eo, erant enim tota domus Joſephi, tum domus patris ejus, ut & ſeniores domus Pharaonis, ac ſeniores terræ Ægypti; & per domum Joſephi ſignificantur cœleſtia ſpiritualis, n: 6526; per domum patris ejus omnia illa quæ ſunt boni ſpiritualis, n: 6528; per ſeniores domus Pharaonis, quæ concordarent cum bono, n: 6524; & per ſeniores terræ Ægypti, quæ concordarent cum vero n: 6525; inde patet, quod per omnes aſcendentes cum eo ad ſepeliendum, ſignificentur omnia, quæ conducunt ad regenerationem. Quod ſepelire ſignificet tum Regenerationem, tum Reſurrectionem, & quoque Exuſcitationem & Inſtaurationem Eccleſiæ, eſt quia ſignificationes illæ ſimile involvunt; Regeneratio enim eſt Reſurrectio, nam cum homo regeneratur, fit ille a mortuo vivus, ita reſurgit; ſimiliter cum exuſcitatur & inſtauratur Eccleſia apud hominem, nam hoc fit per regenerationem, ita per Reſurrectionem a morte ad vitam.

6555. Poſtquam ſepelire eum patrem ſuum, quod ſignificet ad reſuſcitandam Eccleſiam, conſtat ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit reſuſcitatio Eccleſiæ, de qua mox ſupra n: 6554; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit Eccleſia ſpiritualis, de qua n: 4286. 6426. 6514. 6517. 6522.

6556. Verſ: 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. *Et viderunt fratres Joſephi quod mortuus pater illorum, & dixerunt, fortaſſis odio habebit nos Joſeph, & reducendo reducet nobis omne malum, quod retribuimus illi. Et præceperunt ad Joſephum, dicendo, pater tuus præcepit ante mori eum, dicendo. Ita dicatis ad Joſephum, quæſo remitte quæſo prævaricationem fratrum tuorum, & peccatum illorum, quia malum retribuerunt tibi; & nunc remitte quæſo prævaricationem ſervorum patris tui: & flevit Joſeph in loqui illos ad eum. Et iverunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, & dixerunt, ecce nos tibi ad ſervos. Et dixit ad illos Joſeph, ne timeatis, quia num pro Deo ego. Et vos cogitaſtis ſuper me malum, Deus cogitavit id ad bonum, propter facere ſecundum diem hunc, ad vivificandum populum magnum. Et nunc ne timeatis, ego ſuſtentabo vos, & infantes veſtros; & conſolatus illos, & loquutus ſuper cor illorum.* Et viderunt fratres Joſephi, quod mortuus pater illorum, ſignificat apperceptionem quod exſuſcitata Eccleſia: & dixerunt, fortaſſis odio habebit nos Joſeph, ſignificat quod Internum rejecerint: & reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi, ſignificat quod pœna ideo immineat ſecundum meritum: & præceperunt ad Joſephum, dicendo, ſignificat influxum ab Interno & inde

inde perceptionem: pater tuus præcedit ante mori eum, dicendo, ſignificat quod ab Eccleſiæ præcepto: ita dicatis ad Joſephum, ſignificat perceptionem ab Interno quid faciendum: quæſo remitte quæſo prævaricationem fratrum tuorum, & peccatum illorum, ſignificat ſupplicationem & pænitentiam: quia malum retribuerunt tibi, ſignificat quod averſi fuerint a bono & vero quæ influunt: & nunc quæſo remitte quæſo prævaricationem ſervorum Dei patris tui, ſignificat pænitentiam & agnitionem Divinorum Eccleſiæ: & flevit Joſeph in loqui illos ad eum, ſignificat receptionem ex amore: & iverunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, ſignificat ſubmiſſionem illorum quæ in naturali ſub Interno: & dixerunt, ecce nos tibi ad ſervos, ſignificat quod ſui juris non erunt: & dixit ad illos Joſeph, ne timeatis, ſignificat recreationem ab Interno: quia num pro Deo ego, ſignificat quod Deus providebit: & vos cogitaſtis ſuper me malum, ſignificat quod quæ abalienata nihil niſi malum intendant: Deus cogitavit id in bonum, ſignificat quod Divinum vertat id in bonum; propter facere ſecundum diem hunc, ſignificat quod id ſecundum ordinem ab æterno: ad vivificandum populum magnum, ſignificat quod inde vita illis qui in veris boni: & nunc ne timeatis, ſignificat ne ſolliciti ſint: ego ſuſtentabo vos & infantes veſtros, ſignificat quod victuri per Internum a Divino per verum quod intellectus & bonum quod voluntatis: & conſolatus illos, quod ſignificet ſpem: & loquutus ſuper cor illorum, ſignificat fiduciam.

6557. Et viderunt fratres Joſephi, quod mortuus pater illorum, quod ſignificet abalienata a vero & bono, & apperceptionem quod exſuſcitata Eccleſia, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic fratres, quod ſint abalienata a vero & bono; cum enim occidere voluerunt, & vendiderunt Joſephum, tunc repræſentabant abalienata a vero & bono; quod ille ſtatus hic ſignificatur, patet a verbis eorum "Dixerunt, fortaſſis odio habebit nos Joſeph, & reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi;" inde eſt quod oppoſitum tunc repræſentaverint; ex ſignificatione mortuus eſſe, quod ſit reſuſcitata eſſe, nempe Eccleſia, de qua n: 3326. 3498. 3505. 4618. 4621. 6036. 6222; & ex repræſentatione Iſraelis qui hic eſt pater, quod ſit Eccleſia, de qua n: 4286. 6426; inde patet, quod per viderunt fratres Joſephi quod mortuus pater illorum, ſignificetur apperceptio ab abalienatis a vero & bono quod exſuſcitata Eccleſia.

6558. Et dixerunt, fortaſſis odio habebit nos Joſeph, quod ſignificet quod Internum rejecerint, conſtat ex ſignificatione odio habere, quod ſit averſari & rejicere; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6177. 6224, non quod Joſeph rejecerit, ſed quod illi Joſephum; quod tribuatur Interno, quod Joſeph, quod eſt Externi, quod fratres ejus, eſt ſecundum apparentiam, ſicut quod tribuatur Jehovæ odium & vindicta, quæ tamen ſunt apud hominem.

6559. Et reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi, quod

 ſignificet

ſignificet quod pæna ideo immineat ſecundum meritum, conſtat ex ſignificatione reducere malum quod retribuimus illi, quod ſit pæna ſecundum meritum, nam reductio mali quod fit alicui, eſt pæna ex merito. Quomodo ſe habet cum reductione mali, ſeu pænis in mundo ſpirituali, dicendum, quia inde patet quis ſenſus internus horum verborum eſt; ſi mali ſpiritus aliquod malum faciunt in mundo ſpirituum ſupra quod imbuerunt ex vita in mundo, adſunt illico punitores & illos caſtigant, prorſus ſecundum gradum quem tranſcendunt; nam lex in altera vita eſt, quod nullus pejor fieri debeat quam in mundo fuerat; qui puniuntur, prorſus neſciunt unde caſtigatores illi ſciunt quod malum ſit ſupra quod imbuerunt, ſed informantur quod talis ordo in altera vita ſit, quod ipſum malum ſecum pænam habeat, ſic ut malum facti prorſus conjunctum ſit cum malo pænæ, hoc eſt, ut in ipſo malo ſit pæna ejus; ac ideo, quod ſecundum ordinem ſit, quod retributores illico adſint; ita fit cum ſpiritus mali in mundo ſpirituum malum faciunt, at in inferno ſuo caſtigat unus alterum, ſecundum malum quod actualiter imbuerant in mundo, nam id malum ſecum ferunt in alteram vitam: ex his conſtare poteſt, quomodo intelligendum, quod pæna ideo immineat ſecundum meritum, quod ſignificatur per quod reducendo reducet nobis omne malum quod retribuimus illi. Quod autem attinet bonos ſpiritus, illi ſi forte male loquuntur aut malum faciunt, non puniuntur, ſed condonantur, & quoque excuſantur, nam finis eorum non eſt male loqui aut malum facere, ac ſciunt quod talia ſint excitata apud illos ab inferno, ſic quod non prodierint ex ſua culpa; hoc etiam appercipitur a reniſu illorum, & poſtea a dolore.

6560. Et præceperunt ad Joſephum, dicendo, quod ſignificet influxum ab Interno, & inde perceptionem, conſtat a ſignificatione præcipere, quod ſit influxus, de qua n: 5486. 5732; a repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6177. 6224; & a ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua ſæpius; inde per præceperunt ad Joſephum, dicendo, ſignificatur influxus ab Interno & inde perceptio. Quod præceperunt ad Joſephum ſit Influxus ab Interno in Externum, non autem ab Externo in Internum, eſt quia omnis Influxus venit ab Interiori, & nuſquam aliquis ab Exteriori, videatur n: 6322.

6561. Pater noſter præcepit ante mori eum, dicendo, quod ſignificet quod ab Eccleſiæ præcepto, conſtat ex repræſentatione Iſraelis, qui hic pater, quod ſit Eccleſia, de qua n: 4286. 6426; & ex ſignificatione præcipere, quod ſit influxus, de qua mox ſupra n: 6560, hic præceptum, quia Eccleſiæ, ita a Divino; & ex ſignificatione ante mori eum, quod ſit cum adhuc Eccleſia eſſet. Quod ſit ab Eccleſiæ præcepto, quod remittendum fratri ſuo ſeu proximo, conſtat a Domini verbis apud Matthæum "Petrus dixit ad Jeſum, Domine, quoties peccabit in me frater meus, & remittere debeo illi, uſque ad ſepties: dixit illi Jeſus, non dico hoc uſque ad ſepties, ſed uſque ad ſeptuagies ſepties" XVIII: 21. 22: ſed apud gentem Judaicam inſitum erat, quod nuſquam remitterent, ſed pro hoſte haberent quemcunque qui illos aliquo modo læſerat, & tunc putabant ſibi licere odio illum habere, & tractare ad libitum, atque occidere; cauſa erat, quia gens illa erat in ſolis exter-

ternis

ternis abſque interno, ita in nullo Eccleſiæ internæ præcepto; inde erat, quod fratres Joſephi tantum timerent, quod Joſeph illos odio haberet, & illis malum retribueret.

6562. Ita dicatis ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem ab Interno quid faciendum, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5687. 5743; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6177. 6224. 6560; quod ſit perceptio *quid faciendum*, ſignificatur per *ita* dicatis.

6563. Quæſo remitte quæſo prævaricationem fratrum tuorum & peccatum illorum, quod ſignificet ſupplicationem & pænitentiam, conſtat ex ſignificatione quæſo remitte quæſo, quod ſit ſupplicatio; & quod etiam pænitentia, patet a confeſſione quod prævaricati ſint & peccaverint, & quoque a ſequentibus, quod ſe obtulerint Joſepho ad ſervos. Dicitur prævaricatio & quoque peccatum ob conjugium veri & boni in ſingulis Verbi, nam prævaricatio ſignificat malum contra verum, quod minus eſt, & peccatum malum contra bonum, quod majus eſt; inde eſt, quod utrumque dicatur, ut quoque alibi, ut Geneſ: Cap: XXXI "Jacob dixit Labani, quæ *Prævaricatio mea*, quod *Peccatum meum*, quod inſequutus es poſt me" Verſ: 36. Apud Eſaiam "Delebo ſicut nubem *Prævaricationes tuas*, & ſicut nubem *Peccata tua*" XLIV: 22. Apud Ezechielem "*In Prævaricatione ſua* quam *prævaricatus* eſt, & *in Peccato ſuo* quod peccavit, in illis morietur" XVIII: 24. Apud Eundem, "Dum revelantur *Prævaricationes veſtræ*, ut appareant *Peccata veſtra* in omnibus operibus veſtris" XXI: 29. Apud Davidem "Beatus cui remiſſa *Prævaricatio*, tectum *Peccatum*" Pſalm: XXXII: 1.

6564. Quia malum retribuerunt tibi, quod ſignificet quod averſi fuerint a bono & vero quæ influunt, conſtat a ſignificatione mali, quod ſit averſio, de qua n: 5746; quod ſit a bono & vero quæ influunt, ſignificatur per tribuerunt *tibi*, nam Joſephus eſt Cœleſte ac Bonum internum, n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877, per quod bonum & verum influunt a Domino. Cum influxu per Internum ita ſe habet, Dominus continue influit per Internum hominis cum bono & vero, bonum dat vitam & ejus calorem, qui eſt amor, verum autem dat illuſtrationem & ejus lucem, quæ eſt fides; ſed influxus ille apud malos cum pergit ulterius, nempe in exteriora, reſiſtitur & rejicitur, aut pervertitur vel ſuffocatur, & tunc ſecundum rejectionem, perverſionem aut ſuffocationem, clauduntur interiora, patente ſolum introitu hic & ibi ſicut per rimas circumcirca; inde homini remanet facultas cogitandi & volendi, ſed contra verum & bonum; illa occluſio penetrat verſus exteriora magis & magis ſecundum vitam mali, & inde perſuaſionem falſi, & hoc uſque ad ſenſuale, ex quo dein cogitatio; voluptates & appetitiones tunc auferunt omne: in tali ſtatu ſunt illi qui in infernis; nam malis, qui in alteram vitam veniunt, auferuntur intuitiones honeſti & boni propter lucra, honores & famam; & tunc in ſenſuali ſunt.

6565. Et nunc quæſo remitte quæſo prævaricationem ſervorum Dei patris

tui,

tui, quod ſignificet pænitentiam & agnitionem Divinorum Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione quæſo remitte quæſo prævaricationem, quod ſit confeſſio quod prævaricati, & pænitentia; ex ſignificatione ſervorum Dei patris tui, quod ſit agnitio Divinorum Eccleſiæ, nam per quod ſe dicant ſervos Dei patris ejus, agnoſcunt quod ſerviant Deo Eccleſiæ, proinde agnoſcunt Divina ibi, per Iſraelem enim, qui hic eſt pater, ſignificatur Eccleſia, n: 4286. 6426.

6566. Et flevit Joſeph, in loqui illos ad eum, quod ſignificat receptionem ex amore, conſtat ex ſignificatione flere, quod ſit ſignificativum & triſtitiæ & amoris, de qua n: 3801. 5480. 5871. 5927. 5930; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Cœleſte internum, de qua n: 5805. 5826. 5827. 5869. 5877. 6177. 6224; & ex ſignificatione loqui, quod ſit influxus, & inde receptio, de qua n: 5797; influxus enim eſt a Cœleſti Interno, quod Joſeph, & receptio a Veris in naturali, quæ ſunt fratres ejus; inde patet, quod per flevit Joſeph in loqui illos ad eum, ſignificetur receptio ex amore.

6567. Et iverunt etiam fratres ejus, & ceciderunt coram eo, quod ſignificet ſubmiſſionem illorum quæ in naturali, conſtat ex repræſentatione filiorum Iſraelis, qui hic fratres, quod ſint vera ſpiritualia in naturali, de qua n: 5414. 5879. 5951; ex ſignificatione ceciderunt coram eo, quod ſit ſubmiſſio; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6499; inde patet, quod per iverunt fratres ejus & ceciderunt coram eo, ſignificetur ſubmiſſio illorum quæ in naturali ſub Interno. Agitur in hoc Capite de inſtauratione Eccleſiæ ſpiritualis, & hic nunc de ſubmiſſione illorum quæ in naturali ſub Interno, de qua ſubmiſſione ſciendum, quod Eccleſia ſpiritualis nullatenus apud aliquem poſſit inſtitui, niſi illa quæ ſunt Naturalis ſeu Externi hominis ſubmiſſa fuerint Spirituali ſeu Interno homini; quamdiu ſolum verum quod fidei prædominatur apud hominem, & non bonum quod eſt charitatis, tamdiu Naturalis ſeu Externus homo non ſubmiſſus eſt Spirituali ſeu Interno; aſt ut primum bonum dominatur, ſubmittit ſe Naturalis ſeu Externus homo, & tunc fit homo ille Eccleſia ſpiritualis. Quod ita ſit, cognoſcitur ex eo, quod ex affectione faciat quod verum docet, & quod non contra affectionem illam, utcunque naturale cupit; ipſa affectio & inde ratio dominatur, & ſubjugat in naturali jucunda amoris ſui & mundi, ut & fallacias quæ impleverunt ſcientifica ibi; & tandem ita, ut inter amæna ejus ſit ſubjugatio illa, & tunc naturale quieſcit, & dein concordat, & cum concordat tunc participat de amæno Interni. Ex his ſciri poteſt, quid intelligitur per ſubmiſſionem illorum quæ in naturali ſub Interno, quæ ſignificantur per iverunt fratres ejus, & ceciderunt coram eo, & dixerunt, ecce nos tibi ad ſervos.

6568. Et dixerunt, ecce nos tibi ad ſervos, quod ſignificet quod ſui juris non erunt, conſtat ex ſignificatione ſervorum, quod ſit eſſe abſque libero ex proprio, ita non ſui juris & arbitrii, de qua n: 5760. 5763.

6569. Et dixit ad illos Joſeph, ne timeatis, quod ſignificet recreationem ab Interno, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua

ſupra

ſupra n: 6499; & ex ſignificatione ne timeatis, quod ſit non ſolliciti eſſent, & quia ſollicitudine illa in nunc ſequentibus Joſeph illos abducit, conſolando illos, & loquendo ſuper cor illorum, ideo hic per ne timeatis ſignificatur recreatio.

6570. Quia num pro Deo ego, quod ſignificet quod Deus providebit, conſtat ex ſignificatione num pro Deo ego, quod ſit non eſſe Deum, ſed quod Deus providebit.

6571. Et vos cogitaſtis ſuper me malum, quod ſignificet quod quæ abalienata nihil niſi malum intendant, conſtat ex repræſentatione filiorum Jacobi, qui hic ſunt vos, quod ſint abalienata a vero & bono, de qua ſupra n: 6557; cum enim malum cogitarunt contra Joſephum, tunc repræſentabant abalienata; ex ſignificatione cogitare ſuper me malum, quod ſit malum intendere, nam malum quod cogitatur contra aliquem, hoc intenditur; & quia abalienata non poſſunt intendere bonum, ideo dicitur, quod *nihil niſi* malum intendant. Cum hoc, quod abalienata a vero & bono nihil niſi malum intendant, ita ſe habet; homo qui abalienatus eſt a bono & vero, nihil niſi malum intendit, nam bonum non poteſt; & quod intendit, hoc regnat apud illum, ac ideo ineſt omnibus ejus cogitationibus, & quoque minimis ejus, nam Intentio ſeu Finis eſt ipſiſſima vita hominis, eſt enim finis amor ejus, & amor eſt vita; & quod magis, homo eſt prorſus qualis eſt finis apud illum, & quoque ejus effigies eſt talis in luce cœli; & quod forte miraberis, qualis eſt effigies ejus in communi, talis eſt effigies minimorum ejus voluntatis; ita homo totus quantus eſt finis ſuus; inde conſtare poteſt, quod homo, qui eſt finis malus, nequaquam poſſit eſſe inter illos qui ſunt fines boni, ita qui in inferno, nequaquam in cœlo; fines enim confligunt, & fines boni vincunt quia a Divino: exinde etiam conſtare poteſt, quod non vere cogitent, qui credunt in cœlum poſſe intromitti unumquemvis ex ſola miſericordia; ſi enim qui finis malus eſt, in cœlum venit, laborat vita ejus ſicut qui in agone mortis jacet, & dire cruciatur, præter quod in luce cœli ibi appareat ut diabolus: inde patet, quod qui abalienati ſunt a vero & bono, non poſſint niſi quam malum cogitare; & quod hoc ſit in minimis eorum cogitationis & voluntatis, manifeſte patet ex ſphæra, quæ exhalatur ex talibus e longinquo, percipitur enim ex illa quales ſunt; ſphæra illa eſt ſicut evaporatio ſpiritualis e ſingulis vitæ.

6572. Deus cogitavit id in bonum, quod ſignificet quod Divinum vertat id in bonum, conſtat ex ſignificatione cogitare in bonum, quod ſit intendere, de qua mox ſupra n: 6571, ſed quia dicitur de Deo, eſt vertere in bonum, nam quod Deus intendit, hoc facit.

6573. Propter facere ſecundum diem hunc, quod ſit quod id ſecundum ordinem ab æterno, conſtat ex ſignificatione facere, cum dicitur de Divino, quod ſit ordo, nam quicquid Divinum facit, eſt ordo; & ex ſignificatione ſecundum diem hunc, quod ſit ab æterno, de qua n: 2838. 2998. 4304. 6165. 6298.

6574. Ad vivificandum populum magnum, quod ſignificet quod inde vita

vita illis qui in veris boni, conſtat ex ſignificatione vivificare, quod ſit vita ſpiritualis, de qua n: 5890. 6032; ex ſignificatione populi, quod ſit verum, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619. hic verum boni, quia dicitur populus magnus, verum enim quod ex bono magnum eſt præ vero ex quo bonum, nam illud verum, nempe quod ex bono, eſt in ſe bonum, quia formatum a bono, ita bonum in ſua forma. Verba, quæ Joſephus ad fratres ſuos nunc loquutus eſt, nempe "*Vos cogitaſtis ſuper me malum, Deus cogitavit id in bonum, propter facere ſecundum diem hunc, ad vivificandum populum magnum;*" ſunt verba, quæ arcanum cœli in ſe continent; arcanum quod continent, eſt hoc; Dominus permittit infernalibus in altera vita, ut inducant bonos in tentationem, conſequenter ut infundant falſa & mala; quod etiam faciunt omni conatu, nam cum id faciunt, in ſua vita & vitæ jucundo ſunt; ſed tunc Dominus Ipſe immediate & per angelos mediate apud illos qui in tentatione ſunt, adeſt, ac reſiſtit, falſa ſpirituum infernalium refellendo, & malum illorum diſſipando, inde recreatio, ſpes, & victoria; ſic vera fidei & bona charitatis; apud illos qui in veris boni ſunt, interius implantantur, & fortius confirmantur; hoc medium eſt per quod vita ſpiritualis donatur: ex his conſtare poteſt, quid in ſenſu interno ſignificatur per verba in hoc Verſu, quod nempe, qui abalienati ſunt a vero & bono, ut ſunt ſpiritus qui inducunt tentationes, nihil niſi malum intendant, ſed quod Divinum vertat id in bonum, & hoc ſecundum ordinem ab æterno, unde vita illis qui in veris boni: ſciendum enim, quod infernales ſpiritus, quibus permittitur bonos ita laceſſere, intendant nihil niſi malum, volunt enim omni vi illos e cœlo detrahere, & in infernum conjicere, perdere enim aliquem quoad animam, ita in æternum, eſt ipſum jucundum vitæ eorum; aſt ne hilum illis permittitur a Domino, niſi ob finem ut inde eveniat bonum, nempe ut conformetur & corroboretur apud illos, qui in tentatione ſunt, verum & bonum: in univerſo mundo ſpirituali, regnat finis qui procedit a Domino, qui eſt, ut nihil prorſus, ne quidem minimum exiſtat, niſi ut bonum inde eveniat; inde Regnum Domini vocatur Regnum finium & uſuum.

6575. Et nunc ne timeatis, quod ſignificet ne ſolliciti ſint, conſtat abſque explicatione.

6576. Ego ſuſtentabo vos & infantes veſtros, quod ſignificet quod victuri per Internum a Divino per verum quod intellectus, & bonum quod voluntatis, conſtat ex ſignificatione ſuſtentare, quod ſit influxus boni & veri, de qua n: 6106, ita vita per verum & bonum; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6499; at quia vita ſpiritualis non eſt ab Interno, ſed per Internum a Domino, dicitur per Internum a Divino; per vos & infantes, ſignificantur vera ſpiritualia in naturali, & innocentia quæ in illis, quæ victura per Internum a Divino verum & bonum: quod ſuſtentare ſit vita per verum & bonum, eſt quia cibus ſpiritualis eſt ſcientia, intelligentia & ſapientia, ita verum & bonum, videatur n: 56 ad 58. 681. 4792. 5293. 5340. 5342. 5576. 5579. Quod dicatur verum *quod intellectus*, & bonum *quod voluntatis*, eſt quia omne verum pertinet ad intellectum, & bonum

ad

ad voluntatem, intellectus enim eſt receptaculum veri, & voluntas eſt receptaculum boni.

6577. Et conſolatus illos, quod ſignificet ſpem, conſtat ex ſignificatione conſolari, quod ſit ſedare irrequiem animi ſpe, de qua n: 3610.

6578. Et loquutus ſuper cor illorum, quod ſignificet fiduciam, conſtat ex ſignificatione loqui ſuper cor, quod ſit dare fiduciam, nempe ne aliquid mali illis eveniat; loqui enim eſt influxus, n: 2951. 5441. 5797, & cor voluntas n: 2930. 3888, ita loqui ſuper cor, eſt influxus in voluntatem, & inde fiducia. Ex his etiam patet, quod conjugium veri quod eſt intellectus, & boni quod eſt voluntatis, ſit in ſingulis Verbi, nam conſolari prædicatur de intellectu, & loqui ſuper cor de voluntate; ideo etiam conſolatus illos ſignificat ſpem, nam hæc eſt intellectus per verum, & loquutus ſuper cor fiduciam, nam hæc eſt voluntatis per bonum; genuina enim fiducia non dari poteſt apud alios, quam qui in bono charitatis ſunt, & genuina ſpes non apud alios quam qui in bono fidei.

6579. Verſ: 22. 23. *Et habitavit Joſeph in Ægypto, is & domus ejus; & vixit Joſeph centum & decem annos. Et vidit Joſeph Ephraimo filios tertianorum; etiam filii Machir, filii Menaſchis nati ſuper genubus Joſephi.* Et habitavit Joſeph in Ægypto, ſignificat vitam ſcientificorum Eccleſiæ ab Interno: is & domus ejus, ſignificat ab Interno & ejus bono: & vixit Joſeph centum & decem annos, ſignificat ſtatum & quale: & vidit Joſeph Ephraimo filiios tertianorum, ſignificat Eccleſiæ inſtaurationem quoad intellectuale, & ejus derivativa: etiam filii Machir, filii Menaſchis, ſignificat & quoad voluntarium & ejus derivitiva: nati ſuper genubus Joſephi, ſignificat quod a bono conjuncto cum vero ab Interno.

6580. Et habitavit Joſeph in Ægypto, quod ſignificet vitam ſcientificorum Eccleſiæ ab Interno, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vita, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit internum, de qua ſupra n: 6499; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 4749. 4964. 4966. 6004. Agitur in præcedentibus hujus Capitis de Eccleſia ſpirituali inſtauranda; & poſtquam Externum ſeu Naturale prorſus ſubmiſſum eſt Interno ſeu Spirituali, quod ſignificatur per quod fratres Joſephi ceciderint coram Joſepho, & ſe obtulerint ei in ſervos, agitur nunc de Eccleſia illa inſtaurata, quæ diſcribitur in his Verſibus per quod Joſephus habitaverit in Ægypto, & quod nati ſint filii ex Ephraimo, ac ex Machir filio Menaſchis. Apud hominem, qui eſt Eccleſia ſpiritualis, eſt vita ab Interno in ſcientificis Eccleſiæ; nam ſcientifica apud illum ſubordinata ſunt, & in talem ordinem redacta, ut influxum boni & veri recipiant; ſic ut ſint receptacula influxus ab Interno. Aliter apud illos, qui non ſunt Eccleſia, ſcientifica apud illos ita diſpoſita ſunt, quod confirmantia verum & bonum rejecta ſint ad latera, ita remota longe a luce cœli; inde quæ manent ſunt recipientia falſi & mali.

6581. Is & domus ejus, quod ſignificet ab Interno & ejus bono, conſtat ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt Is, quod ſit Internum, de qua n:

6499;

6499; & ex ſignificatione domus, quod ſit bonum, de qua n: 2048. 3720. 4982.

6582. Vixit Joſeph centum & decem annos, quod ſignificet ſtatum & quale, conſtat ex ſignificatione numerorum in Verbo, quod ſint res, de qua n: 575. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 5265. 6175; & quidem rei ſtatus & quale, n: 4670: ita quoque numerus centum & decem, qui continet ſtatum & quale vitæ ſcientificorum ab Interno.

6583. Et vidit Joſeph Ephraimo filios tertianorum, quod ſignificet Eccleſiæ inſtaurationem quoad intellectuale & ejus derivativa, conſtat ex repræſentatione Ephraimi, quod ſit intellectuale Eccleſiæ, de qua n: 3969. 5354. 6222. 6234. 6238. 6267; & ex ſignificatione filiorum tertianorum, quod ſint derivativa, nam filii & filiorum filii, quia deſcendunt a parente, ſunt derivativa illius rei, quæ per parentem repræſentatur; inſtauratio Eccleſiæ ab Interno, hoc eſt, per Internum a Domino, ſignificatur per vidit Joſeph. Quid Intellectuale Eccleſiæ, quod per Ephraimum repræſentatur, videatur n: 6222.

6584. Etiam filii Machir filii Menaſchis, quod ſignificet & quoad voluntarium & ejus derivativa, conſtat ex repræſentatione Menaſchis, quod ſit voluntarium Eccleſiæ, de qua n: 5351. 5353. 5354. 6222. 6238. 6267. 6296; & ex ſignificatione filiorum & filiorum filiorum ejus, qui hic ſunt filii Machir, quod ſint derivativa, ut ſupra n: 6583: derivativa voluntarii Eccleſiæ, quæ per filios Machir ſignificantur, ſunt bona conjuncta cum veris, ita quoque vera ex bono, nam vera quæ derivata ſunt ex bono, ſunt formæ boni: quod filii Machir, ſint bona conjuncta cum veris, ſignificatur per quod nati ſint ſuper genubus Joſephi, ut mox ſequitur; & quod ſint vera ex bono, in Libro Judicum "*Ex Machir* deſcendent Legiſlatores" v: 14, legiſlatores pro veris ex bono, n: 6372.

6585. Nati ſuper genubus Joſephi, quod ſignificet quod a bono conjuncto cum vero ab Interno, conſtat ex ſignificatione parere ſuper genubus, quod ſit conjunctio boni & veri, de qua n: 3915; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6499. Quod filii Machir dicantur nati ſuper genubus Joſephi, involvit quod Joſeph agnoverit illos pro ſuis, nam cum ita dicitur, ſignificatur quod adoptentur ſicut proprii; ut conſtare poteſt ex filiis ex Bilhah famula Rachelis, de quibus Rachel dicit "Ecce famula mea Bilhah, veni ad illam, & *pariat ſuper genua mea*, & ædificabor etiam ego ex illa" Geneſ: Cap: xxx: 3. Quod illi filii a Joſepho agniti ſint pro ſuis, eſt quia per Menaſchen repræſentatur voluntarium Eccleſiæ, ita bonum ejus, ac Internum, quod repræſentatur per Joſephum, influit cum bono, non autem cum vero niſi per bonum; inde eſt, quod hi dicantur nati ſuper genubus Joſephi.

6586. Verſ: 24. 25. 26. *Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ego morior, & Deus viſitando viſitabit vos, & aſcendere faciet vos e terra hac, ad terram quam juravit Abrahamo, Jiſchako & Jacobo. Et adjuravit Joſeph filios Iſraelis, dicendo, viſitando viſitabit Deus vos, & aſcendere facietis oſſa mea exhinc. Et moriebatur*

riebatur Joſeph filius centum & decem annorum; *& condierunt eum, & ponebatur in arca in Ægypto.* Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ego morior, ſignificat prædictionem quod ceſſaturum Internum Eccleſiæ: & Deus viſitando viſitabit vos, ſignificat quod ultimum tempus venturum: & aſcendere faciet vos e terra hac ad terram quam juravit Abrahamo, Jiſchako & Jacobo, ſignificat quod ad ſtatum Eccleſiæ venturi, in quo fuerunt Antiqui: & adjuravit Joſeph filios Iſraelis, ſignificat obſtrictionem: viſitando viſitabit Deus vos, ſignificat cum id ultimum Eccleſiæ venturum: & aſcendere facietis oſſa mea exhinc, ſignificat quod repræſentativum Eccleſiæ erit, non autem Eccleſia repræſentativa, quæ etiam in Interno: & moriebatur Joſeph, ſignificat quod Internum Eccleſiæ ceſſavit eſſe: filius centum & decem annorum, ſignificat ſtatum tunc: & condierunt eum, ſignificat præſervationem uſque: & ponebatur in arca in Ægypto, ſignificat occultationem in ſcientificis Eccleſiæ.

6587. Et dixit Joſeph ad fratres ſuos, ego morior, quod ſignificet prædictionem quod ceſſaturum Internum Eccleſiæ, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6499, hic Internum Eccleſiæ, quia de Eccleſia inſtaurata ab Interno, hoc eſt, per Internum a Domino, in præcedentibus actum eſt; & ex ſignificatione mori, quod ſit deſinere eſſe tale, de qua n: 494, ita ceſſare; & quod mori ſit ultimum tempus Eccleſiæ, n: 2908. 2912. 2917. 2923; prædictio de hoc tempore, ſignificatur per dixit Joſeph ad fratres ſuos, nam in nunc ſequentibus uſque ad finem agitur de ulteriori ſtatu Eccleſiæ: inde patet, quod per dixit Joſeph ad fratres ſuos ego morior, ſignificetur quod ceſſaturum Internum Eccleſiæ. Cum hoc ita ſe habet, ut Eccleſia ſit, erit illa Interna & Externa, nam ſunt qui in Interno Eccleſiæ ſunt, & ſunt qui in Externo ejus ſunt, illi pauci ſunt, hi autem perplures; at uſque apud quos Eccleſia interna eſt, etiam externa erit, nam Internum Eccleſiæ non ſeparari poteſt ab externo ejus; & quoque apud quos Eccleſia Externa eſt, etiam Interna erit, ſed Interna apud hos eſt in obſcuro. Internum Eccleſiæ conſiſtit in velle bonum ex corde, & affici bono, & Externum ejus eſt agere illud, & hoc ſecundum verum fidei quod ex bono novit; Externum autem Eccleſiæ eſt obire ſancte ritualia, & charitatis opera facere, ſecundum præcepta Eccleſiæ: ex quibus conſtat, quod Internum Eccleſiæ ſit bonum charitatis voluntate; hoc itaque cum ceſſat, etiam ipſa Eccleſia ceſſat, nam bonum charitatis eſt eſſentiale ejus; remanet quidem poſtea cultus externus, ſicut prius, ſed tunc non eſt cultus, ſed eſt ritus, qui conſervatur quia ita inſtitutum eſt; ſed ritus hic, qui apparet ſicut cultus, eſt ſicut cruſta abſque nucleo, nam eſt Externum quod manet in quo non aliquid Internum; cum talis eſt Eccleſia, in fine ſuo eſt.

6588. Et Deus viſitando viſitabit vos, quod ſignificet quod ultimum tempus venturum, conſtat ex ſignificatione viſitari, quod ſit ultimum tempus hic oppreſſionis filiorum Iſraelis in Ægypto; in ſenſu interno ultimum tempus Eccleſiæ veteris, & primum novæ; hoc ultimum tempus in Verbo vocatur Viſitatio, & prædicatur tam de Eccleſia in communi, quam de illis,

qui intra Eccleſiam ſunt, in particulari; deque Eccleſia nova quæ naſcitur, & de Eccleſia vetere quæ exſpirat; in particulari de homine Eccleſiæ, qui ſalvatur, tum quoque qui damnatur. Quod hæc in Verbo ſignificentur per Viſitationem, & diem Viſitationis, conſtare poteſt ab his locis; apud Lucam "Benedictus Dominus Deus Iſraelis, quia *Viſitavit*, & fecit liberationem populo ſuo: per viſcera Miſericordiæ Dei noſtri; in quibus *Viſitavit nos* ortus ab alto, ut appareat illis qui in tenebris & umbra mortis ſedent" I: 68. 78. 79; propheticum Zachariæ de Domino nato; viſitari hic pro exſuſcitatione novæ Eccleſiæ, & illuſtratione tunc illorum, qui in ignorantia veri & boni fidei eſſent, ita de illorum liberatione; quare dicitur, viſitavit & fecit liberationem populo ſuo, viſitavit ut appareat illis qui in tenebris & umbra mortis ſedent. Apud Moſen "Jehovah ad Moſen, congrega ſeniores Iſraelis, & dic ad eos, Jehovah Deus patrum veſtrorum viſus eſt mihi, Deus Abrahami, Jiſchaki, & Jacobi, dicendo, *Viſitando viſitabo vos*, & quod factum eſt vobis in Ægypto" III: 16: & apud Eundem "Credidit populus & audiverunt, quod *Viſitaviſſet Jehovah filios Iſraelis*" IV: 31; Viſitari hic pro ultimo tempore cum deſiit Eccleſia, & pro primo cum inchoat; pro ultimo apud Ægyptios, & pro primo apud filios Iſraelis, ita quoque pro horum liberatione. Apud Jeremiam "Babelem abducentur, ibique erunt uſque *ad diem, quo viſitavero eos*; tunc aſcendere faciam vaſa domus Dei, & reducam ea ad locum ſuum" XXVII: 22: apud Eundem "Cum impleti fuerint Babeli ſeptuaginta anni, *Viſitabo vos*, & ſtabiliam ſuper vos verbum meum bonum, & reducam vos ad locum hunc" XXIX: 10; viſitare pro liberare; in communi pro ultimo tempore captivitatis & deſolationis. Viſitatio & dies viſitationis pro ultimo tempore Eccleſiæ, apud Eſaiam "Quid facietis *die Viſitationis* & devaſtationis, e longinquo veniet, ad quem fugietis pro auxillio" X: 3. Apud Eundem "Ecce *dies* Jehovæ venit crudelis, & indignationis, & exſcandeſcentiæ, & iræ, ad ponendum terram in vaſtitatem, *viſitabo ſuper orbem malum*, & ſuper impios iniquitatem eorum" XIII: 11. Apud Jeremiam "Cadent inter cadentes, & *tempore viſitationis eorum* impingent" VIII: 12. Apud Hoſcheam "Venerunt *dies viſitationis*, venerunt dies retributionis" IX: 7. Apud Moſen "Jehovah ad Moſen, veruntamen, i duc populum hunc in, quam loquutus ſum tibi; ecce Angelus meus ibit coram te, at *in die viſitandi Me*, *viſitabo* ſuper peccatum eorum" Exod: XXXII: 34. Apud Lucam "Jeſus de Hieroſolyma; non relinquent in te lapidem ſuper lapide, quia non agnoviſti *tempus viſitationis tuæ*" XIX: 44; dies viſitationis pro adventu Domini, & illuſtratione tunc; at reſpective ad gentem Judaicam, quia non agnovit, pro ultimo tempore repræſentativorum Eccleſiæ apud illos; nam deſtructa Hieroſolyma ceſſarunt ſacrificia, & gens illa diſperſa. Apud Ezechielem "Clamavit in oribus meis vox magna, appropinquarunt *Viſitationes urbis*, & viro inſtrumentum perditionis ejus in manu ejus" IX: 1, ſimiliter. Apud Eſaiam "Rephaim non reſurgent, *eo quod viſitaſti*, exſtinxiſti eos" XXVI: 14, Rephaim pro poſteritate Eccleſiæ antiquiſſimæ, quæ ante diluvium, qui etiam vocati Nephilim & Enakim, de quibus videatur

tur n: 567. 581. 1673; viſitaſti & exſtinxiſti Rephaim, pro ultimo tempore illius Eccleſiæ; tum pro conjectione eorum in infernum, de qua re videatur n: 1265 ad 1272. Viſitatio pro retributione, ita pro damnatione, apud Jeremiam "*num propter hoc non viſitaverim*; aut num de gente, quæ ſicut hæc, non ſumſerit ultionem anima mea" v: 9. Apud Ezechielem "Exitium Eſavi adducam ſuper eum, *tempore quo viſitabo eum*" XLIX: 8. Apud Hoſcheam "*Viſitabo ſuper illum vias illius*, & opera illius retribuam" IV: 9.

6589. Et aſcendere faciet vos e terra hac ad terram quam juravit Abrahamo, Jiſchako & Jacobo, quod ſignificet quod ad ſtatum Eccleſiæ venturi in quo fuerunt antiqui, conſtat ex ſignificatione terræ Ægypti, e qua aſcenderent, quod ſit Eccleſia vaſtata, hanc repræſentabant Ægyptii per quod oppreſſerunt filios Iſraelis, & interitum ejus per ſubmerſionem eorum in mare Suph; & a ſignificatione terræ Canaanis, ad quam filii Iſraelis aſcenſuri, quod ſit Regnum Domini & Eccleſia, de qua n: 1607. 3038. 3481. 4705. 4447. 4517; quod ſit Eccleſia Antiqua, ſeu ſtatus Eccleſiæ, in quo fuerunt Antiqui, ſignificatur per quod Deus terram illam dare juraverit Abrahamo, Jiſchako & Jacobo, nam per hos in ſenſu ſupremo intelligitur Dominus, in ſenſu repræſentativo Regnum Ipſius in Cœlis Regnum Ipſius in terris quod eſt Eccleſia, n: 1965. 1989. 2011. 3245. 3305 f. 6098. 6185. 6276, quare jurare illis terram, eſt confirmare quod ad ſtatum Eccleſiæ, in quo fuerunt antiqui, venturi; non quod poſteri Jacobi, nam illi non ad illius Eccleſiæ ſtatum venire potuerunt, ſed ſolum ad externum ejus, nempe ad repræſentativa; & vix ad ea; ſed quod illi qui ſignificantur per filios Iſralis, qui ſunt omnes qui ab Eccleſia ſpirituali ſunt, tam qui tunc fuerunt, quam qui venturi. Quod jurare ſit confirmare ex Divino, videatur n: 2842. 3375. Quod poſteris Jacobi terra Canaan promiſſa & data fuerit, eſſet ut repræſentarent Eccleſiam; & hoc quia Eccleſia ab antiquis temporibus in terra illa fuerat, & tunc omnia illa loca nominata & facta repræſentativa, videatur n: 3686. 4447. 4516. 4517. 5136. 6516.

6590. Et adjuravit Joſeph filios Iſraelis, quod ſignificet obſtrictionem, conſtat abſque explicatione.

6591. Viſitando viſitabit Deus vos, quod ſignificet cum id ultimum Eccleſiæ venturum, conſtat ex ſignificatione viſitare, quod ſit ultimum Eccleſiæ de qua mox ſupra n: 6588.

6592. Et aſcendere facietis oſſa mea exhinc, quod ſignificet quod repræſentativum Eccleſiæ erit, non Eccleſia, quæ etiam in Interno, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum Eccleſiæ, de qua ſupra n: 6587; & quia per illum repræſentatur Internum Eccleſiæ, per oſſa ejus ſignificatur id quod eſt maxime externum ſeu ultimum Eccleſiæ, ita Repræſentativum ejus; nam Repræſentativa, quæ fuerunt in Eccleſia Antiqua, & quoque quæ inſtituta apud poſteros Jacobi, erant Eccleſiæ ultima, at quæ ſignificabant & repræſentabant, erant Eccleſiæ interna; hæc, nempe Interna, ſignificantur per carnem in qua ſpiritus, at illa per Oſſa; inde conſtare poteſt, qualis Eccleſia eſt, cum ſolum eſt in externis abſque internis, quod

nempe ſit ſicut oſſea hominis compages abſque carne. Quod apud populum Iſraeliticum & Judaicum non fuerit Eccleſia, ſed modo Eccleſiæ Repræſentativum, videatur n: 4281. 4288. 4307. 4500. 4680. 4844. 4847. 4903. 6304: & quod Repræſentativum Eccleſiæ apud illos non prius inſtitutum fuerit, quam poſtquam prorſus quoad Internum vaſtati fuerint, & quod alioquin prophanaviſſent ſancta, n: 4289.

6593. Et moriebatur Joſeph, quod ſignificet quod Internum ceſſaverit eſſe, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit deſinere tale eſſe, de qua n: 494. 6587. & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Internum, de qua n: 6499: de Eccleſia, qualis ſit cum Internum ceſſaverit, videatur ſupra n: 6587. 6592.

6594. Filius centum & decem annorum, quod ſignificet ſtatum tunc, conſtat ex ſignificatione centum & decem annorum, quod ſint ſtatus & quale vitæ ſcientificorum ab Interno, de qua n: 6582; quod anni ſunt ſtatus, videatur n: 487. 488. 493.

6595. Et condierunt eum, quod ſignificet præſervationem uſque, conſtat ex ſignificatione condire, quod ſit præſervatio a contagio mali, de qua n: 6503. 6504. Quia hic agitur de fine Eccleſiæ, dicendum quid per præſervationem uſque intelligitur, cum Eccleſia deſinit eſſe, quod fit cum Internum ejus apud hominem ceſſat, n: 6587. 6592, tunc manet uſque Externum; at Externum eſt tale, ut in ſe habeat Internum; ſed Internum hoc non eſt apud hominem tunc, quia non de eo cogitat, & ſi cogitaret non illo afficitur, ſed eſt apud Angelos qui apud hominem; & quia homo vaſtatæ Eccleſiæ de Interno nihil cogitat, nec illo afficitur, & plurima pars neſcit quod ſit, idcirco Internum ab homine lædi non poteſt; nam quod homo novit, & magis quod ſemel credidit, hoc poteſt ille lædere, non autem quod vel neſcit, vel non credit eſſe; ſic *præſervatur* Internum Eccleſiæ, ne afficiatur aliquo malo: ita apud poſteros Jacobi præſervata fuerunt Interna Eccleſiæ; erant enim in Externis abſque Interno, adeo ut ne quidem ſcire vellent de aliquo Interno; quapropter Interna Eccleſiæ nec illis relevata fuerunt: Quod poſteris Jacobi non detecta fuerint Interna, ne læderent illa prophanando, videatur n: 3398. 3489: & quod illi non prophanare queant Interna Eccleſiæ, qui non credunt illa, & minus illi qui ignorant, n: 593. 1008. 1059. 2051. 3398. 3402. 3898. 4289. 4601: tum quod Interiora Eccleſiæ non prius revelentur, quam cum Eccleſia vaſtata eſt, quia tunc non amplius creduntur, ita nec prophanari poſſunt, n: 3398. 3399. Hæc ſunt, quæ intelliguntur per præſervationem.

6596. Et ponebatur in arca in Ægypto, quod ſignificet occultationem in ſcientificis Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione Arcæ, quod ſit in quo aliquid reconditur ſeu occultatur; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica Eccleſiæ, de qua n: 4749. 4964. 4966; & ſcientifica Eccleſiæ erant eo tempore cognitiones Repræſentativorum & ſignificativorum quæ fuerunt in Antiqua Eccleſia; in his occultatio Interni ſignificatur per illa verba; de occultatione Interni Eccleſiæ, & inde præſervatione ne lædatur, videatur mox

ſupra

ſupra n: 6595. Quod Arca ſit in quo aliquid reconditur ſeu occultatur, conſtare poteſt ex *Arca Teſtimonii,* quod illa ideo dicta ſit Arca, quia in illa recondebatur Teſtimonium ſeu Lex.

6597. Actum eſt nunc de ſenſu interno rerum in Libro Geneſeos; ſed quia in hoc Libro omnia Hiſtorica ſunt, præter in Capit: XLVIII: & XLIX, ubi etiam Prophetica, idcirco vix apparere poteſt, quod ille ſit ſenſus internus qui expoſitus eſt, Hiſtorica enim detinent mentem in ſenſu literali, ac ita removent a ſenſu interno, & eo magis, quia ſenſus internus prorſus a literali differt, agit enim hic de ſpiritualibus & cœleſtibus, & ille de mundanis & terreſtribus. Sed quod Senſus Internus talis ſit ſicut expoſitus, patet a ſingulis quæ explicata ſunt, & præcipue ex eo, quod ille e cœlo mihi dictatus fuerit.

Continuatio De Influxu & de Commercio Animæ & Corporis.

6598. N*OTUM eſt, quod unus homo præ altero polleat facultate intelligendi & percipiendi quid honeſtum in vita morali, quid juſtum in vita civili, & quid bonum in vita ſpirituali; cauſa conſiſtit in elevatione cogitationis ad illa quæ cœli ſunt, inde abducitur cogitatio a ſenſualibus externis; qui enim ex ſenſualibus ſolum cogitant, ne hilum poſſunt videre quid honeſtum, juſtum & bonum; quare fidunt aliis, & ex memoria multum loquuntur, & per hoc ſibi apparent aliis ſapientiores: qui autem ſupra ſenſualia cogitare poſſunt, ſi ordinata ſunt illa quæ in memoria, in facultate intelligendi & percipiendi præ aliis ſunt, & hoc ſecundum gradum intuitionis ab interiori.*

6599. *Quomodo ſe habet cum illis qui in ſenſuali cogitant, & cum illis qui ſupra ſenſuale, & qualis influxus eſt in hos & in illos, licet ab experientia tradere. Sed prius ſciendum, quod cogitatio hominis diſtincta ſit in ideas, & quod una idea ſequatur alteram, ſicut una vox alteram in loquela; ſed ideæ cogitationis excipiunt una alteram tali celeritate, ut cogitatio appareat homini cum in corpore eſt, ſicut continua, ac ideo nulla diſtinctio; verum in altera vita ſe manifeſtat, quod cogitatio in ideas diſtincta ſit, loquela enim tunc fit per ideas, n:* 2470. 2478. 2479. *Quomodo ſe habet cum cogitatione & ejus ideis,*

nunc

nunc dicendum eſt, nempe quod Cogitatio ſe diffundat in ſocietates ſpirituum & angelorum circumcirca, *& quod facultas intelligendi & percipiendi ſit ſecundum extenſionem illuc, hoc eſt, ſecundum influxum inde; & deinde, quod* in una idea cogitationis ſint innumerabilia, *& magis in una cogitatione ex ideis compoſita.*

6600. *Manifeſte oſtenſum eſt mihi, quod cogitatio hominis, & quoque ſpirituum, ut & angelorum, ſe circumfundat in plures ſocietates in mundo ſpirituali, ſed unius cogitatio diverſimode quam alterius: ut id pro certo ſcirem, datum eſt loqui cum quibuſdam ſocietatibus, ad quos pervaſit mea cogitatio, ac inde datum ſcire, quod in cogitationem influebat, e qua ſocietate illud, tum ubinam eſſet, & qualis, ſic ut falli non potuerim. Secundum extenſionem cogitationum & affectionum in ſocietates fit facultas intelligendi & percipiendi apud hominem, ſpiritum, & angelum. Qui in bono charitatis & fidei eſt, is extenſionem habet in ſocietates cœli, amplam ſecundum gradum quo in illis eſt, & quo in genuino bono, concordant enim illa cum cœlo, quapropter influunt illuc ſua ſponte & late: ſunt uſque ſocietates aliæ, in quas pervadit affectio veri, & aliæ in quas affectio boni: affectio veri pervadit ad ſocietates Angelorum ſpiritualium, at affectio boni ad ſocietates angelorum cœleſtium. Viciſſim autem, cogitatio & affectio illorum, qui in malo & falſo ſunt, illæ extenſionem habent in ſocietates infernales, & hoc quoque ſecundum gradum mali & falſi apud illos. Dicitur quod cogitatio & affectio hominis, ſpiritus, & angeli, ſe circumfundant in ſocietates, & quod inde intellectus & perceptio; ſed ſciendum eſt, quod ſecundum apparentiam ita dictum ſit, non enim eſt influxus cogitationum & affectionum in ſocietates, ſed a ſocietatibus, & quidem per angelos & ſpiritus apud hominem; nam, ut ad finem capitum præcedentium Capitum oſtenſum eſt, omnis influxus fit ab interiori, ita apud bonos e cœlo, hoc eſt, per cœlum a Domino, & apud malos eſt influxus ab inferno.*

6601. *Mane quodam oſtenſum eſt manifeſte, quod unicuique ideæ & affectiunculæ innumerabilia ineſſent, tum quod illæ penetrarent in ſocietates: tenebar in quadam affectione & inde cogitatione per aliquod tempus, & tunc oſtenſum quot ſocietates concurrerent; erant quinque ſocietates, quæ ſe manifeſtabant per vivum ſermonem, dicebant quid cogitabant, & quoque quod apperceperint, quod cogitationes illæ apud me eſſent; præter quod etiam ſcirent, ad quæ ego non attendi, cauſas rerum quæ cogitabantur, & quoque fines; reliquæ ſocietates, quæ erant plures, ad quas extendebatur cogitatio, non ita manifeſtatæ ſunt,*

ſunt, erant etiam remotiores. Cum Extenſione cogitationis ab objectis, quæ ſunt res de quibus cogitatur, ſe habet ſicut cum objectis viſus, ab his ſe diffundit ſphæra radiorum ad multam diſtantiam, quæ incidit in viſum hominis, & hoc ad majorem & minorem diſtantiam ſecundum rutilum & flammeum in objecto; ſi enim flammeum, apparet hoc multo longinquius, quam nubilum & fuſcum; ſimiliter viſus internus, qui eſt cogitationis, a ſuis objectis; hujus viſus objecta non ſunt materialia, ſicut objecta in mundo, ſed ſunt ſpiritualia, ac ideo ſe diffundunt ad talia quæ in mundo ſpirituali ſunt, ita ad vera & bona ibi, proinde ad ſocietates quæ in illis ſunt; & ſicut flammeum in mundo ſe longiſſime circumfundit, ita bonum & ejus affectio in mundo ſpirituali, nam affectioni boni flamma correſpondet. Ex his conſtare poteſt, quod qualitas vitæ hominis ſe habeat prorſus ſecundum ſocietates, in quas cogitatio & affectio ejus ſe extendit, & ſecundum extenſionis quale & quantum.

6602. *Quod ſphæra cogitationum & affectionum extendant ſe circumcirca in ſphæras ſocietatum, quæ inde diſſitæ ſunt, conſtare mihi potuit etiam ex eo, cum cogitavi ex affectione de talibus quæ in ſpecie movebant ſocietatem e longinquo, quod illi tunc mecum loquuti ſint de eadem re, dicentes quid ſentirent, hoc aliquoties factum eſt; ſocietas una erat ad dextrum, ad multam ſatis diſtantiam, in plano partis inferioris thoracis; & alia etiam ad dextrum propius, quæ in plano genuum. Quod appercipiatur diſtantia, eſt a ſtatu affectionis veri & boni, quantum ſtatus unius ſocietatis a ſtatu alterius diſcrepat, tantum apparent ſocietates remotæ ad diſtantiam.*

6603. *At ſciendum, quod cogitationes & affectiones, quæ pervadunt in ſocietates, non ibi ſocietates in ſpecie moveant ad cogitandum & volendum ita quemadmodum homo, ſpiritus, aut angelus, a quo cogitationes & affectiones exeunt, ſed intrant in ſphæram univerſalem affectionis & inde cogitationis illorum ſocietatum; inde ſocietates nihil de eo ſciunt: eſt enim ſphæra ſpiritualis, in qua ſunt omnes ſocietates, varia apud unamquamvis, in hanc ſphæram cum intrant cogitationes & affectiones, ſocietates non afficiuntur: omnes cogitationes & affectiones intrant in ſphæras ſocietatum, cum quibus conveniunt: inde eſt, quod extenſiones dentur quaquaverſum in libero, ſicut extenſiones radiorum ab objectis in mundo, quæ libere pervadunt undequaque ad viſum cujuſvis qui circumſtat, cum varietate ſecundum viſus claritatem & hebetudinem, & quoque ſecundum atmoſphæræ ſerenum vel obſcurum; ſereno atmoſphæræ correſpondet in mundo ſpirituali affectio ſciendi verum & bonum.*

6604.

6604. *Apparuit mihi aliquoties Angelus, & facies ejus conſpicue, quæ continue variebatur ſecundum affectiones, qualiter illæ ſibi mutuo ſuccedebant apud illum in ordine, ita ab uno limite ad alterum, manente uſque affectione univerſaliter regnante, e qua cognoſci potuit quod idem angelus eſſet; & inſtructus ſum, quod mutationes ejus faciei venirent ex ſocietatibus, cum quibus ei communicatio fuit, & quod exiſterent ſecundum variationes communicationis propioris cum una quam cum altera; ac ita ſucceſſive: extenſio enim affectionum & cogitationum limites ſuos habet, & in ultimis ſocietatibus evaneſcit, & abit ſicut viſus in univerſum; intra limites communis illius ſphæræ variari cogitationes & affectiones poſſunt, & jam propiores eſſe uni ſocietati, jam alteri; cum in medio unius ſunt, tunc reliquæ ſocietates ſunt ei in peripheriis; & ſic porro cum omni variatione intra illos limites.*

6605. *Dignum obſervatu eſt, quod ſicut univerſum cœlum refert unum hominem, qui inde Maximus Homo vocatur, de quo ad fines plurium Capitum, ita unaquævis ſocietas ſimiliter referat hominem, nam imago univerſi cœli influit in ſocietates, & facit ut illæ ſimiles ſint, nec modo in ſocietates, ſed etiam in ſingulos in ſocietate, inde forma ſingulis humana, nam unuſquiſque in ſocietate angelica eſt in minima forma cœlum; varietates formæ humanæ eorum ſe habent ſecundum quale boni & veri apud illos: inde eſt, quod quiſque ſpiritus & angelus appareat in forma prorſus ſecundum communicationem ejus cogitationum & affectionum cum ſocietatibus; inde ſicut in bono & vero ſunt, ita in forma pulchriore humana; at ſi communicatio cogitationum & affectionum diffuſa eſt in ſocietates non ſecundum ordinem cœleſtem, tunc forma in eo gradu impulchra eſt: ſi autem communicatio eſt cum ſocietatibus infernalibus, tunc forma deformis eſt & diabolica; & qui prorſus in oppoſito ſunt contra bonum & verum, quia in oppoſito ſunt contra formam cœli, quæ eſt humana, apparent in luce cœli non ſicut homines, ſed ſicut monſtra; ita totum infernum, ita ſocietates ibi, ac ita ſinguli in ſocietatibus; etiam cum varietate ſecundum gradum oppoſitionis mali contra bonum, & inde falſi contra verum.*

6606. *Obſervavi quando loquerer cum ſpiritibus Angelicis, quod affectiones & cogitationes apparerent inſtar fluvii circum, & quod res cogitationis eſſet in medio circumcincta illo fluvio, & quod hic inde quaquaverſum extenſus eſſet: ex quo etiam manifeſtatum eſt, quod cogitationes & affectiones ſe extenderent undequaque ad ſocietates.*

6607. *Oſtenſum eſt, quod cogitationes cum affectionibus cum ſe effundant, circutent pæne ſecundam formam circumvolutionum ſubſtantiæ cineritiæ in Cerebro humano; viſæ mihi ſunt diu circumfluxiones, erant circuitiones, inflexiones, inſinuationes, & emerſiones, quales ſunt dictæ ſubſtantiæ in cerebris. Sed formæ cœli ſunt adhuc mirabiliores, & tales ut nuſquam compredendi queant, ne quidem ab angelis; in tali forma ſunt ſocietates angelicæ in cœlis, & in talem formam cogitationes angelorum fluunt; & pæne in inſtanti ad multam diſtantiam, quia ſecundum formam infinite perfectam.*

6608. *Lux intellectualis mihi data, adempta, diminuta, & moderata, in cogitandis, loquendis & ſcribendis, & hoc frequenter, & mihi datum percipere varietates & diſcrimina; ipſa lux percepta eſt ſicut illuminatio, quæ viſus interioris ſubſtantias illuſtravit, ſicut lumen ſolis organa viſus; communis illa illuminatio faciebat ut objecta rerum apparerent, ſicut objecta telluris illumitato oculo; & inſtructus ſum, quod variationes illæ exſtiterint ſecundum communicationes cum ſocietatibus cœleſtibus.*

6609. *Cogitationes & loquelæ ſocietatum, intra quas erat mea cogitatio, aliquoties mihi repræſentata fuit per nubes quæ aſcendebant & deſcendebant in cæruleo, ex nubium formis, coloribus, tenuitate & denſitate, cognoſcere datum eſt, quid influebat, veritates repræſentabantur per colorem cæruleum mixtum candido pulchro, candor non deſcribi poteſt; apparentiæ veri repræſentabantur per candorem obſcurum, & falſitates per nubes nigras; inde quoque influxus cogitationum & affectionum ſciri potuit.*

6610. *Quamdiu homo vivit, ideæ ejus cogitationis variantur, nempe multiplicantur & dividuntur, ac ita extenduntur ad varias ſocietates & novas; apud illos qui in malo ſunt, ad ſocietates infernales, ſimiliter apud illos qui in perſuaſionibus falſi; apud illos autem qui in perſuaſionibus veri, hoc eſt, qui in fide perſuaſiva, ideæ cogitationis valde coarctantur. Aſt apud illos qui regenerantur, cogitationes & affectiones continue inſinuantur in novas ſocietates cœleſtes, & creſcit extenſio; & quoque priores cogitationes & affectiones dividuntur, & diviſæ aſſociantur ideis, quæ cum novis iterum ſocietatibus communicantur: imprimis implentur communia particularibus, & hæc ſingularibus, ita veritatibus novis, ex quibus illuminatio creſcit.*

6611. *Loquutus ſum cum ſpiritibus de mutationibus ſtatus vitæ hominis, quod ſit inconſtans, & quod feratur ſurſum & deorſum, nempe verſus cœlum, & verſus infernum: at qui ſe patiuntur regenerari,*

quod ferantur continue ſurſum, ac ita in interiores ſemper ſocietates cœleſtes: extenſio ſphæræ in ſocietates illas a Domino datur illis qui regenerantur imprimis per tentationes, in quibus reſiſtitur malis & falſis, nam pugnat tunc Dominus per angelos contra mala & falſa, & ſic in angelorum illorum ſocietates, quæ interiores ſunt, homo introducitur; & in quas ſemel introductus eſt, ibi manet; & inde quoque accipit facultatem extenſiorem & elevatiorem percipiendi.

6612. *Ex his etiam patet, quod homo, quo exterius cogitat, eo minorem extenſionem habeat; & quo interius eo majorem, nam qui exterius cogitant, hoc eſt, qui in ſenſuali, illi communicant ſolum cum ſpiritibus craſſioribus, at qui interius, hoc eſt, ex rationali, illi communicationem habent cum angelis, quæ qualis differentia, conſtare poteſt a denſitate ſphæræ in qua ſunt ſpiritus ſenſuales, & ex puritate ſphæræ in qua ſunt angeli cœli; ſe habet differentia, ſicut differentia inter extenſionem ſoni, & extenſionem lucis, quæ quanta ſit, naturalium periti ſciunt.*

6613. Quod in una idea cogitationis ſint innumerabilia, & magis in una cogitatione ex ideis compoſita, *ſcire datum eſt ex multa experientia, quam hic quoad aliquam partem adducere licet.*

6614. *Oſtenſum eſt per vivam experientiam, quomodo ideæ angelicæ influunt in ideas ſpirituum, qui infra ſunt, ac ideo in craſſioribus ideis; idearum copia ex cœlo angelico ſiſtebatur viſibilis ſicut nubes candida diſtincta in moleculas, unaquævis molecula, quæ conſtabat ex innumerabilibus, producebat unam ſimplicem ideam apud ſpiritum; & dein oſtenſum quod millia & millia ineſſent, quæ quoque per nubem loquelæ ſpirituum repræſentata ſunt. De his loquutus dein ſum cum ſpiritibus, quod illuſtrari queant illa per objecta viſus, unum objectum, quod apparet ſimplex, cum inſpicitur vitro optico, tunc ſiſtuntur videnda millia non viſa, ſicut vermiculi minores, qui apparent ſicut unum obſcurum, inſpecti microſcopio non ſolum plures ſunt, ſed quiſque in forma; quæ ſi adhuc ſubtiliori viſu inſpicitur, videntur organa, membra, viſcera, & quoque vaſa & fibræ: ita quoque ſe habet cum ideis cogitationis, unicuique millia & millia inſunt, tametſi plures ideæ ſimul, ex quibus cogitatio, modo ſicut ſimplex apparet. Sed uſque unius cogitationis ideis plura inſunt, quam ideis alterius; copia, quæ ineſt, ſe habet ſecundum extenſionem in ſocietates.*

6615. *Cogitatio Angelorum cum delabitur ad inferiora, apparet, ut mox ſupra dictum, ſicut nubes candida; at cogitatio angelorum qui in ſuperioribus cœlis, cum delabitur, apparet inſtar lucis flammeæ,*

meæ, ex qua vibratio ſplendoris; nubes illa candida, & lux flammea non aliud ſunt, quam innumerabilia quæ cogitationi illorum inſunt; hæc cum influunt in cogitationem ſpirituum, qui infra ſunt, ibi ſiſtuntur modo ſicut unum; lux & ſplendor influit in cogitationem illorum, & flammeum in affectionem, quæ amoris, quæ ducit ideas & conjungit illas; ſed lucidum flammeum & vibratile ſplendens, non apparet illis; ſed viſa ſunt mihi, ut ſcirem quod ſuperiora influant in inferiora; & quod innumerabilia ſint, quæ ſicut unum percipiuntur.

6616. *Quod in una idea tot inſint, etiam conſtare mihi potuit ex eo, quod cum audirem ſpiritus mecum loquentes, ſolum ex ſono vocis loquelæ eorum poſſem percipere, num loquuti ſunt ex ſimulato, num ex ſincero, num ex amico, aut num ex bono amoris; hoc homo videre poteſt ex vultu alterius, & quoque aliquatenus audire ex loquela ejus; nam cum homo videt vultum erga ſe lætum, & audit loquelam faventem, appercipere poteſt num ſimulatum inſit, num doloſum, num hilare ex naturali aut contingente, num verecundum, num amicum, num inſanum, & plura; indicium quoque quod cuivis ideæ innumerabilia inſint. Quando de his cum ſpiritibus loquutus ſum, quidam eorum increduli erant, quare ſublati ſunt in regionem ſuperiorem, & inde mecum loquuti dicebant, quod innumera viderent in unaquavis idea cogitationis meæ; & ſic crediderunt.*

6617. *Quod uni ideæ innumerabilia inſint, etiam conſtare mihi potuit ex eo, quod Angeli momento percipiunt apud ſpiritum & apud hominem ejus vitam, modo cum audiunt illum loquentem, aut cum inſpiciunt cogitationem ejus; hoc videre poſſunt angeli inferioris cœli, & adhuc plura angeli ſuperioris. Quidam ſpiritus bonus ſublatus eſt in primum cœlum, & inde loquutus mecum dicebat, quod infinita videret in illis, quæ tunc legebam in Verbo, cum tamen de illa re modo mihi ſimplex cogitatio eſſet; poſtea in interius cœlum ſublatus eſt, & inde dicebat, quod nunc videret adhuc plura, & tam multa, ut priora quæ viderat, ei craſſa ſint reſpective: inde dein adhuc interius ſublatus eſt, ubi angeli cœleſtes, & inde dicebat, quod quæ prius viderat, vix aliquid eſſent reſpective ad illa quæ nunc videret: cum hoc perſtabat, varia influebant, & variis afficiebar, quæ erant inde.*

6618. *Quidam ſpiritus gloriati ſunt, quod omnia ſcirent, ſpiritus illi in Maximo Homine referunt memoriam; ſed illis dictum, quod indefinita ſint, quæ non ſciunt, imo quod una idea impleri poſſit indefinitis,*

ſinitis, & quod illa uſque appareret ſicut ſimplex; tum quod ſi in æternum quotidie pluribus implerentur ideæ, ne quidem omnia communia ſcire poſſent, & quod inde concludere quirent, quantum ſit quod non ſciunt: hoc quoque illis oſtenſum eſt, uſque ut agnoſcerent; loquutus eſt Angelus cum illis per mutationes ſtatus, ſed illa quæ loquutus, non potuerunt intelligere; & tunc iis dictum, quod unaquævis mutatio indefinita contineret, quæ tamen apud illos ne quidem appercipiuntur, nam præter quod non intelligerent, nec afficiebantur illis.

6619. *Quod innumerabilia inſint ideis cogitationis, & quod illa quæ inſunt ordine inſint ab interioribus, patuit etiam mihi, cum mane & veſpere legi Orationem Domini; toties tunc ideæ cogitationis meæ aperiebantur verſus cœlum, & influebant innumera, ſic ut animadverterem clare quod ideæ cogitationis ex Orationis contentis captæ, implerentur e cœlo: ac talia quoque infunderentur, quæ enuntiari nequeunt, & quoque quæ non a me compredendi potuerunt, modo affectionem inde reſultantem communem ſenſi: & quod mirum, illa quæ influebant, quotidie variabantur: inde datum eſt ſcire, quod in Orationis illius contentis plura inſint, quam univerſum cœlum capax eſt comprehendere; & quod eo plura inſint apud hominem, quo cogitatio ejus magis aperta eſt verſus cœlum; & viciſſim quod eo pauciora quo cogitatio ejus magis clauſa; apud eos enim, quibus cogitatio clauſa eſt, nihil plus inibi apparet, quam ſenſus literæ ſeu proximus vocum.*

6620. *Ex illis ſciri poteſt, quam infinita quoque inſunt unicuique rei Verbi, nam hoc a Domino per Cœlum deſcendit, tametſi illud apparet iis quibus clauſæ ſunt ideæ, ſicut ſimpliciſſimum. De hac re quondam loquutus ſum cum Spiritibus, qui negarunt aliquid intus in Verbo latere, & dicebam quod infinita & ineffabilia inibi eſſent, quæ ab illis non poſſunt percipi, qui habent ideas clauſas, quare non aliud quam ſenſum literalem admittunt, quem interpretantur ad favorem ſuorum principiorum & cupiditatum, & ſic præcludunt ſibi aditum ad illa quæ inibi recondita ſunt, ac ipſas ſuas ideas vel exinaniunt, vel compingunt. Tunc quoque oſtendebatur, qualis idea cogitationis apparet, cum clauſa eſt, & qualis cum aperta, hoc enim in luce cœli facile oſtendi poteſt, idea clauſa apparuit inſtar puncti nigri, in quo non aliquid viſibile; at idea aperta ſicut lucidum, in quo velut flammeum, ad quod ſingula ibi ſpectabant; flammeum repræſentabat Dominum, & quæ ad Illum ſpectabant repræſentabant Cœlum; & dictum, quod in unaquavis idea, quæ a Domino, ſit imago totius cœli, quia ab Ipſo Qui eſt Cœlum.*

6621.

6621. *Qui in vita corporis ſolum ſtuduerunt arti criticæ cum legerunt Verbum, parum de ſenſu ſolliciti, cogitationes eorum repræſentatæ ſunt ſicut lineæ clauſæ non apertiles, & ſicut textura inde: quidam tales apud me fuerunt, tunc omnia, quæ cogitabantur & ſcribebantur, confuſa fiebant, cogitatione quaſi in carcere detenta, nam ſolum determinabatur ad voces abſtrahendo mentem a ſenſu, adeo ut maximopere me dedefatigarent: & uſque illi ſe credebant aliis ſapientiores.*

6622. *Loquutus ſum cum Spiritibus de Influxu in ideas cogitationis, quod homo nequaquam credere poſſit, quod tam innumerabilia inſint, nam capiunt non niſi quam ſimplex & unicum quid; ita ex ſenſuali exteriori judicant: ſpiritus, cum quibus tunc loquutus in opinione erant, quod non aliquid intus in ideis eſſet, id ſibi impreſſerunt in vita corporis; ut autem comprehenderent, quod innumerabilia ſicut unum percipiant, dicere datum quod ad unam actionem concurrant motus myriadum fibrarum motricium, & quod quoque ſimul ad illam actionem omnia quæ in corpore ſe commoveant & adaptent tam in communi quam in particulari, & tamen actiuncula illa apparet ſimplex & unica, quaſi nihil tale ineſſet: ſimiliter quod ad unam vocem concurrant ſimul innumera, prout plicationes labiorum, ac omnium ibi muſculorum & fibrarum; tum quoque lingue, gutturis, laryngis, tracheæ, pulmonum, diaphragmatis, cum omnibus illorum muſculis in communi & in particulari; cum homo unam inde vocem, ut modo ſimplicem ſonum cui nihil ineſt, appercipit, conſtare poteſt, quam craſſa eſt perceptio ex ſenſuali; quid non perceptio ex ſenſuali de ideis cogitationis quæ in puriori mundo ſunt, & ſic a ſenſuali remotiores.*

6623. *Quia tam innumerabilia inſunt ideis cogitationis, Angeli ſcire poſſunt ſolum ex una voce quæ prodit ex cogitatione, qualis ſpiritus aut qualis homo eſt: hoc quoque confirmatum eſt per experientiam; cum ſolum nominabatur* VERUM, *quod factum a ſpiritibus pluribus ſucceſſive, audiebatur illico num durum, num aſperum, num molle, num infantile, num charum, num innocens, num plenum, num vacuum, num inibi falſum, num ſimulatum, num clauſum, num apertum, & illa in quo gradu, verbo ipſum quale ideæ, & hoc ſolum in communi, quid non in ſingularibus, quæ Angeli percipiunt.*

6624. *Quia homo ex ſenſuali cogitat, talia ei obſcura ſunt, imo ita obſcura, ut neſciat quid idea, & imprimis quod cogitatio ſit diſtincta in ideas, ſicut loquela in voces, ei enim apparet cogitatio continua, & non diſcreta, cum tamen ideæ cogitationis ſunt voces ſpirituum*

tuum, ac ideæ cogitationis adhuc interioris voces angelorum: ideæ, quia ſunt voces loquelæ, etiam ſunt ſonoræ inter ſpiritus & angelos; inde cogitatio hominis tacita eſt audibilis ſpiritibus & Angelis, quando Domino ita placet. Quam perfectæ ſunt ideæ cogitationis præ vocibus loquelæ, conſtare poteſt ex eo, quod homo intra minutum poſſit plura cogitare, quam poteſt eloqui aut ſcribere per horam; tum quoque conſtare potuit ex loquela cum ſpiritibus & Angelis, tunc enim momento implevi rem communem ſingularibus, adjuncta affectione, inde Angeli & ſpiritus diſtincte capiebant omnia, & multo plura, quæ apparebant circum rem illam ſicut nimbus.

6625. *Ex his nunc conſtare poteſt, quales ideæ ſunt illorum qui male vivunt & inde male cogitant, quod nempe inibi ſint odia, ſint vindictæ, ſint invidiæ, ſint doli, ſint adulteria, ſint faſtus, ſint decora externa ſimulantia honeſti, ſint caſtitates propter apparentiam, ſint amicitiæ propter honores & lucra & tamen nullæ amicitiæ, præter ſpurca & fœda quæ non enuntianda ſunt; ac præterea quod ſint aliqua doctrinalia fidei, quæ patrocinantur cupiditatibus, & niſi id, incredulitates, & quoque ſubſannationes; hæc & talia inſunt ideis illorum qui male vivunt, & inde male cogitant. Cum talia inſunt, non poteſt, cum tales in alteram vitam veniunt, quin ſeparentur & removeantur longe e cœlo, ubi talia horrori ſunt.*

6626. *Mirabilia referam; Dominus Qui ſolus eſt Homo, ex Quo Angeli, Spiritus, & incolæ telluris, homines vocantur; Ipſe per influxum ſuum in Cœlum facit, ut univerſum cœlum repræſentet & referat unum hominem; & per influxum per cœlum & a Se immediate in ſingulos ibi, facit ut unuſquiſque appareat ut homo, Angeli in pulchriore & ſplendidiore forma, quam ut deſcribi queat; ſimiliter per influxum in ſpiritum hominis; imo apud Angelum, ſpiritum & hominem, qui in charitate erga proximum & in amore in Dominum vivit, omnium minima cogitationis referunt hominem, ex cauſa, quia charitas illa & amor ille eſt a Domino, & quicquid a Domino eſt, hoc refert hominem; illa etiam ſunt quæ faciunt hominem. Vice verſa autem in Inferno, quia illi, qui ibi, in contrariis charitati & amori cœleſti ſunt, in ſuo lumine quidem apparent ſicut homines, at in luce cœli ſicut monſtra horrenda, in quorum quibuſdam vix aliquid humanæ formæ cognoſcitur; cauſa eſt, quia influxus Domini per cœlum non recipitur, ſed rejicitur, vel exſtinguitur, vel pervertitur, unde tales apparent: ſimiliter in minimis eorum cogitationis, ſeu in ideis, tales formæ ſunt, nam qualis quis eſt in toto, talis eſt in parte, ſunt*

enim

enim analoga & homogenea: illa forma, in qua apparent, eſt etiam forma Inferni in quo ſunt; quodlibet enim Infernum habet ſuam formam, quæ in luce cœli eſt inſtar monſtri, & qui eorum inde apparent, dignoſcuntur ex forma, e quo Inferno ſunt: apparuerunt mihi in portis, quæ patuerunt in mundum ſpirituum, & viſi ſunt ſicut monſtra multa varietate: quod portæ inferni in mundum ſpirituum pateant, videatur n: 5852.

F I N I S

LIBRI *G E N E S E O S.*

BINDING SECT. SEP 8 1964

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED